This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

309.

B.

Prudens futuri temporis ex
ginosa nocte premit D.
G. Georgi

B, 61.

Ad. Albert

878
S8
161

J. W. Oelsner
Vratislaviae 1820.

Q. AVRELII SYMMACHI

V. C. P. V. ET COS. ORD.

EPISTOLARVM AD DIVERSOS

Libri X.

Ex novâ recenſione

JOH. PHILIPPI PAREI

Acceſſerunt etiam ELECTA SYMMACHIANA,
Cum Indice.

NEAPOLI NEMETVM,

Impenſis Joh. Caroli Vnckelij, Excudebat Heinric Starckius.

CIƆ IƆ CXVII.

V. CL.

IACOBO GOTHO-FREDO

In Regio PARLAMENTO Pariſienſi Advocato

IOH. PHILIPPVS PAREVS

Salutem D.

ABVNDANTISSIMÈ gaudeo, CL. Gothofrede, aſſenſus ac iudicij veſtri honore vadatus, cùm proximè ELECTA mea PLAVTINA incomparabili tuo parenti inſpicienda ac cenſenda offerrem. Ibi illicò adprobatorem eximium nactus, induſtriæ meæ cuicuimodi ipſe blandum dedi applauſum. Quis enim non geſtiat in tanto calculo? Heraclitus Philoſophus, atteſtante Symmacho noſtro, ſummam laudis arbitrabatur, placere uni, ſi eſſet optimus, qui probaret. Nec verò hoc ſolùm animo meo volupe erat, complacitum ſtudium noſtrum tanto viro, velut alteri Scævola: verùm & in filij, patri

quàm ſimilimi amorem illatebraſſe. FELICITER! mi Gotbofrede. Invitamentum primum tuum, ut me tenuit! Nec mihi requies ulla, donec è loculamentis meis Muſivis ἀντίδωρον tibi reperirem, quo largitatem tuam aliquomodo redhoſtire poſſem: Et inveni tandem ſcientiæ tuæ, hoc eſt, IVRIS, magnum Sacerdotem an Cuſtodem, AVRELIVM SYMMACHVM, Præfectum Vrbis. EPISTOLAS illius, quòd me mirificè ſemper recrearet earumdem lectio, ante hos paucos annos cæpi cõparare cum Criticorũ huiuſce ætatis omnium, quotquot eæ cenſoriam falcem expertæ fuerant, correctionibus. Illas tandem, ita uti vides, concinnavi ad promptitudinem legentium. Quid inibi præſtiterim, cur me præcone utar? Conſcientia laboris & fidei mihi ſcutum obtendet aduerſum Livorem, qui omnibus bonis ſolet obſtrepere. Quicquid agas, Livor, etſi non capit, tamen carpit. At nihil hodie ſolemnius in circo litteratorum, quàm invidâ æmulatione rectè ſentientibus obicem figere bonæ atq; incontaminatæ voluntatis. Expertus idſum, cùm aliàs ſæpé, tum vel maximè in caſtigatione huius præclari Authoris, cui utilem profectò operam multi clariſſimæ memoriæ viri navarunt, quorum pieta-

pietatem, doctrinam, ac ſapientiam ipſe ego olim adoleſcens incoram ſuſpexi, adoravi: & iuxtà mecum omnes boni. Quam verò gratiam, quæſo te, retulerunt huius ſua erga Rempublicam litterariam προθυμίας, ab infauſtis quibusdam æmulis? quibus aliud nihil agitur, niſi προπηλακίζειν, καὶ τύπτειν τὸς περὶ τὴν ἀρετὴν γεγυμνασμένους. DI boni! quò evadent litteræ, ſi ſic pergitur? Athenienſes (memorat Plato in Euthyphr.) eruditionem ac doctrinam nemini invidebant, quoad ſibi ſoli illam ſervaret: nec propalam ad alios propagaret. Quid aliud faciunt hodie Satagei noſtri? Virtus ne moveatur. Nec tu mihi ſiccinè diutius premes THEODOSIANI CODICIS Primitias, poſt felicem ſucceſſum Legg. XII. Tabb. in quîs quid in Iure Civili illuſtrando olim valeas, abundè Myſtis eius ſacroſanctis oſtendiſti. Ego poſt Electa Plautina elaborata, nunc in divino PLATONE vigilabo: nec non univerſali PANOPLIA Sapientiæ Humanæ, quam adorno, niſi me omnis ratio fallit, cum magno Reip. litterariæ commodo. Adſit Deus cœptis noſtris, & Favor eruditorum! Vtrumq; tibi quoq; adprecor; teq; valere cupio, ô decus litterarum. Ex Muſeo meo Kall. Aug. CIↃ IↃ CXVI.

ELOGIA SYMMA-CHIANA.

MACROBIVS, AMBROSIVS, AVRELIVS, THEODOSIVS, LIB. V. SATVRNAL. CAP. I.

QVATVOR ſunt, inquit Euſebius, genera dicendi: copioſum, in quo Cicero dominatur: breue, in quo Salluſtius regnat: ſiccum, quod Frontoni adſcribitur: pingue & floridum, in quo Plinius Secundus quondam, & nunc nullo veterum minor, noſter Symmachus luxuriatur.

AVRELIVS PRVDENTIVS Lib. I. contra Symmachum.

O Linguam miro verborum fonte fluentem,
Romani decus eloquij, cui cedat & ipſe
Tullius, has fundit dives facundia gemmas!
Os dignum æterno tinctum quod fulgeat auro,
Si mallet laudare Deum, cui ſordida monſtra
Prætulit, & liquidam temeravit crimine vocem.
Haud aliter, quàm ſi roſtris quis tentet eburnis
Cœnoſum verſare ſolum, limòque madentes
Excolere aureolis ſi fortè ligonibus ulnas,
Non vereor ne me nimiùm confidere quiſquam
Arguat, ingénijque putet luctamen inire.
Sum memor ipſe mei, ſatis & mea frivola novi.
Non auſim conferre pedem, nec ſpicula tanta
Indocilis fandi coniecta laceſſere lingua.
Illæſus maneat liber, excellénſque volumen
Obtineat partam dicendi fulmine famam.

Idem

Idem in præfatione lib. 2.

Sum planè temerarius,
Qui noctis mihi conſcius
Quam vita in tenebris ago.
Puppim credere fluctibus
Tanti non timeam viri,
Quo nunc nemo diſertior.
Exſultat, fremit, intonat,
Ventiſque alloquij tumet,
Cui merſare facillimum eſt
Tractanda indocilem ratis.

Et alio loco.

Talia principibus dicta interſantibus, ille
Proſequitur, magniſque tubā concentibus inflat.
Allegat morem veterum.

AMMIANUS MARCELLINUS LIB. 27.

SYMMACHUS Aproniano ſucceſſit, inter præcipua nominandus exempla doctrinarum, atque modeſtiæ, quo inſtante Vrbs ſacratiſſima otio copiiſque abundantiùs ſolito fruebatur, & ambitioſo ponte exultat atque firmiſſimo, quē condidit ipſe, & magnâ civium lætitiâ dedicavit, ingratorum, vt res docuit apertiſſima: qui conſumptis aliquot annis domum eius in Tranſtiberino tractu pulcherrimam incenderunt, eâ re perciti, quòd vilis quidam plebeius finxerat illum dixiſſe ſine indicio ullo vel teſte, libentiùs ſe vino proprio calcarias extincturum, quàm id venditurum preciis quibus ſperabatur.

DIVUS PROSPER AQUITANICUS DE PROMISSIONIBUS DEI, PARTE 3.

CVI Symmachus ille, mirabili eloquio & ſcientiâ præditus, tamen paganus, præconio laudum in conſiſtorio recitato, ſubtili arte, quâ valuit, Aram Victoriæ in Senatu reſtitui, Chriſtiano, ut noverat, Principi intimavit. Quem ſtatim à ſuis aſpectibus pulſum in centeſimo lapide rheda non ſtrata impoſitum, eâ die manere præcepit.

CAIUS SOLLIUS APOLLINARIS SIDONIUS. LIB. I. EPIST. I.

QVINTI Symmachi rotunditatem, Caij Plinij diſciplinam, maturitatémque veſtigijs præſumptuoſis inſequuturus.

Idem lib. 8. Epiſt. 16.

INGENTES præconiorum titulos morib. meis applicas. Sed ſi pudoris noſtri feciſſes vtcunque rationem, Symmachianum illud te cogitare par fuit. *Vt vera laus ornat, ita falſa caſtigat.*

Idem Sidonius ad Felicem Conſulem.

SED ne tu mihi comparare tentes,
Quos multò minor ipſe plus adoro,
Paulinum, Ampeliúmque, Symmachúmque.

MAGNUS

MAGNUS AURELIUS CASSIODORUS LIB. VARIAR. II. EPIST. I.

DEINDE *retinetis facundiſſimi Symmachi eximium dictum*: Spectó feliciter virtutis ejus augmenta, qui differo laudare principia.

CASSIODORVS HISTOR. TRI-part. lib. 9. cap. 23.

DUM in Romanâ Vrbe Valentinianus & Theodoſius morarentur, feſtivitates pro victoriâ celebrantes, tunc ſuam bonitatem circa Symmachum Exconſulem Theodoſius Imperator oſtendit. Is enim Symmachus inter Senatores præcipuus habebatur, eratq; Romani eloquij eruditione mirabilis, cuius multi quoque reperiuntur libri. Scripſit autem Maximi laudem, eámque recitavit: unde poſteá reus eſſe maieſtatis videbatur. Quamobrem mortem metuens, confugit in Eccleſiam. Verùm Imperator, cùm eſſet perfectiſſimæ Chriſtianitatis, & non ſolùm ſuæ fidei ſacerdotes honoraret, ſed etiam Novatianos, qui proximè eius fidei decreta ſervarent, Leontio tunc Epiſcopo Romano Eccleſiæ Novatianorum rogante beneficium conferens, Symmachum abſoluit à crimine. Cúmque veniam Symmachus meruiſſet, Apologeticum, id eſt, ſatisfactionalem librum ad Theodoſium conſcripſit Imperatorem. *Hæc illa. Quæ etiam extant apud Sozo-*

menum. Hiſt. Eccleſ. lib. 5. cap. 14. & Nicephor. lib. 12. cap. 21.

VERSUS ENNODI TICINENSIS, DE Epiſtola Ambroſii contra Symmachum, ſuper ara Victoriæ, quando petens cultum ipſius, victus eſt Symmachus.

Dicendi palmam Victoria tollit amico.
Tranſit ad Ambroſium, plus ſapit ira Dea.

SIGEBERTUS GEMBLACENSIS in Chronico ſub Anno Domini 407.

RAdaiſus Scytha, cum ducentis millibus Gothorum à Scythiâ veniens, Italiam invadit. Ex hoc murmur multorum blaſphemantium infremit in Chriſtum. Chriſtianitatis tempora culpantes, felicitatem attollunt: inter quos præcipuè Symmachus Orator furebat, qui etiam ſcriptis & epiſtolis ſuis agebat de idololatriâ, & de repetendâ Arâ Victoriæ. Quorum latrantium ora iniecto eis veritatis oſſe obſtruxerunt, Auguſtinus libro de Civitate Dei, & Oroſius hiſtoriâ ſuâ. Prudentius quoque Poëta luculento metrici operis libello blaſphemias Symmachi refellit.

AUTHOR ANTICLAUDIANI, quem quidam Alanum eſſe volunt.

SYMMACHUS in verbis parcus, ſed mente profundus:
Prodigus in ſenſu, verbis anguſtus: abundans
Mente, ſed ore minor: fructu non fronte beatus,
Senſus divitias verbi brevitate coarctat.

IOAN-

IOANNES CVSPINIANVS IN Commentario Conſulum.

O Symmachus, vir Conſularis, & Vrbi Præfectus eloquentiſſimus & doctiſſimus, Auſonij frater: qui cauſſam gentilium Deorum luculentiſſimâ oratione defendit apud Theodoſium & Valentinianum Imperatores, quæ oratio libro quinto epiſtolarum inſeritur. Contra quam ardentiſſimè ſcripſit D. Ambroſius, & Aurelius Prudentius, qui circa hęc tempora floruit, duob⁹ elegantiſſimis libris, verſu Heroico. Scripſit autem EPISTOLAS quoq; familiares elegantiſſimas, miræ brevitatis ac rotunditatis, Ciceronis Academiæ primus accola: quæ pro Caroli & Caſparini epiſtolis certe ſunt junioribus legendæ, & quas noſtri ſeculi duo clariſſima lumina Pomponius Lætus, & Angelus Politianus mirê laudarunt. Habent enim elegantiam concinnam cum brevitate amabili, & huius tẽporis geſta nonnulla explicant. Lege, Lector, & lætaberis.

JACOBUS LECTIUS.

FVit Symmacho vera facundia, ſolers ingeniũ & acutum, par ſententiarum gravitas & venuſtas: ſi verba reſpicias, brevitas grata: ſin altius ſenſum inveſtigas, prolixa & multiplex eruditio. Adde ſapientiæ civilis ſolidam, atq; abſtruſam cognitionem. Adde raram ſub Imperatoribus ſanctimoniam morum, & Romanam in Iure ſuggerendo libertatem.

IOH.

IOH. IACOMOTTVS.

CUI thymus eloquij, brevitas cui docta, gravis cui
Sententiarum dignitas,
Principibus cui digna viris prudentia rerum,
Et felle non tincti ſales,
Cui Themidos Latiæ decreta verenda placebunt,
Vigorque ſollers, Huc ades.

CASPAR BARTHIUS.

DICI non poteſt, quanti merito ſuo æſtimandæ ſint Symmachi Epiſtolæ. Non ſane ob accuratam illam, & maxime ei generi ſcriptionis aptam brevitatem ſolùm, ſed propter ſententias politicas tales, atque eâ copiâ, ut vel inde prudens aliquis Reipublicæ, cum gloriâ & emolumento administrandæ, uſum diſcere poſſit. Nulla ex ijs eſt, quæ non ſpiret Genium quempiã, viri in reb. Egregij publici procurandis exercitati: nulla Epiſtola eſt, quæ non integrum dogma Politici alicuius Syntagmatis propagare queat.

FINIS ELOGIORUM
SYMMACH.

Q. AVRELI SYMMACHI V.C. COS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARVM

LIBER I. *

** Editus poſt eius obitū à Q. Flavio Memmio Symmacho. V.C. Filio.*

EPIST. I.

SYMMACHUS PATRI SUO

NE MIHI VITIO VERtatur intermiſſio litterarum, malò eſſe promptus officij, quàm longâ expectatione viciſſitudinis *a* deſidêre: tum quòd parentibus, non ad lancem, neque ad dimenſum verba tribuenda ſunt. Iniurius videar, ſi ſummo vobiſcum jure contendam. Nam præter æquum *b* cenſet, qui inter diſpares obſequium par *c* requirit. Itaque ſermo veſter ex beneficio proficiſcitur, noſter ex debito. Hæc me, atque alia huiuſmodi oppidò perpulerunt, ſcribendi munus *d* inſuper non habere. Nunc vobis àctuum noſtrorum ordo pandendus eſt. libet enim non minus otij, quàm negotij præſtare rationem. Baulos Lucrinâ ſede mutavimus: non quòd eius diverſorij *e* ſatias cæperit nos, quod, cùm diutius viſitur, plus amatur: ſed quòd metus fuit, ne ſi Baulorum *f* mihi inoleviſſet affectio, cætera, quæ viſenda ſunt, diſplicerent. Ibi Acyndino conditori, *g* ejuſque

a *Sic leg. ex Ms. Pith. ut infra ep. 3. & ep. 0.*
b *Sic vet. cod.*
c *Sic vet. cod.*
d *vide Ind.*
e *vide Ind.*
f *Sic vulg.*
g *Ita Ed. Mag. ex Ms. Gif.*

maiori-

maioribus *a* ἔμμετρα verba *b* libavi, & picturæ licentiam, quæ veſtitum diſparem ſingulis tribuit, in rationem coëgi. Protelarem te paululùm, ni vererer, ne dilatione expectatio *c* minuatur. Quare elaboratam *d* ſoloci filo accipe cantilenam.

Attica palla tegit ſocerum, toga picta parentem.
Præfuit e ille ſacris: hic dixit iura Quiriti.
At mihi caſtrenſem quòd mordet fibula veſtem,
Aurora in populis Regum Prætoria rexi.
Sed faſces f pictura tacet; tu reſpice faſtos.

Scio te ſimul atque hæc legeris, actutùm poëtica plectra moturum. Nullus feceris, ne mei periculo gloriere. Ego te noſtri vatis exemplo quaſi quadam lege convenio. Liceat inter olores canoros, anſerem ſtrepere. Silentium mihi, niſi præſtiteris, *g* imperabis. Quàm nihil abs te metuam, vis probare? En tibi *h* aliud alucinationis meæ prodo ſecretum, adhuc ſollicitus de priore. Audi verſus ad Baulorum hiſtoriam pertinentes.

Huc Deus Alcides ſtabulanda armenta coëgit,
Eruta tergemini de Lare Gerionis.
Inde recens ætas corrupta Boalia Baulos
Nuncupat, occulto nominis indicio.
Ab Divo adpreceres i dominos Fortuna cucurrit,
Fama loci obſcuros ne pateretur heros.
Hanc celebravit opum felix Hortenſius aulam,
Contra Arpinatem qui ſtetit eloquio.
Hic Conſul clarum produxit Acyndinus avum,
Quiq; dedit leges Orfitus Æneadis.
Hos inter iuvenale decus, ſed honore ſenili,
Biſſeno celſus, Symmache, faſce cluis.
Sed te Baulorum necdum lenta otia quærunt;
Cura habeat iuvenem publica pervigilem.

Nempe, derides, quòd de me aliqua iuſto indulgentiùs prædicavi? Eſt hæc vera & digna reprehenſio. Omnis quippe oſtentatio non caret ſuſpicione mendacij: quia quicquid aſſumitur, proprium non putatur.

a *Sic quoq; ex Ms. Gif. corrigendum. vide Indicem.*
b *Sic vet cod.*
c *Ita ad ſensũ Grut.*
d *Sic Mst. Gif. Fuld. Vatic. vide Ind.*
e *Sic vet. cod. Al.* ſophis.
f *Ita vet. cd. Galenij.*
g *Sic Ms. Gif. & Fuld.*
h *Aliud carmen, quo alucinans & dubitans Baulorum hiſtoriã complexus ſum.*
i *Al.* dominans Fort. *h.e. Imperium.*

tur. *a* Dehinc quòd iactantia avara laudis multum decoquit de pudore. Poſſem dicere, (ſi quis irrepſerit externus auditor) *b* meos eſſe verſiculos: efficerē utiq;, ut verecundiæ ignoſcat, ſi eſſet ab altero profecta laudatio. Sed video opuſculum non eſſe pænitendum. Ita res crepera atque anceps dubium me habet, verecundiæ præmetuendum ſit diſcrimen an gloriæ. Tibi igitur, qui prudentiâ cæteris *c* antiſtas, optationis huius delego provinciam. Quid facto uſus ſiet, ipſe videris. Ego & infantiæ *d* & impudentiæ meæ Patrem conſcium non impudenter elegi. Vale.

EPIST. II.

PATER SYMMACHO.

HOC eſt munus, quo ſe nō ſola poſſit jactare Campania, e *ſed præterea Roma aut Athenis in Græcum loquendi honorem huiuſmodi lingua vertatur. Quid enim concinnius epiſtolâ tuâ, quam nuper accepi? Quid verſuum admixtione iucundius? Verè dicam tibi, plura legere volentibus celeriter terminata eſt.* f *Quod utinam ſenſus aliquis eorum ſuperſit! quorum imaginibus præſcripta videmus epigrammata. Facile laudabunt tales ſucceſſores laborum ſuorum, qui picturæ nitorem pulchrioribus verſibus* g *illuminarint. Et ego igitur gratulor non magis oſtreis, &* h *peloridibus abdomen, quàm pectus eloquio tibi eſſe ſatiatum. Et quoniam pudorem meum ipſe ordiendo ſolviſti, a nobis quoque accipe bonorum ætatis meæ exarata nuper elogia. Nam quia nihil eſt quod* i *agam, &, ſi nihil agā, ſubit me maiorum meorum miſera recordatio: inveni quod illis libellis, quos nuper* k *dictaveram, poſſimus adiicere. Scis Terentium,* l non Comicum, ſed *Reatinum illum Romanæ eruditionis parentem, hebdomadum libros epigrammatum adiectione condidiſſe. Illud nos, ſi fors tulerit, conamur imitari. Sed quæ prima* m *compegi, interim pauca miſi, obteſtatus te per Deum, ut ſi quid in his diſplicebit, emendes. Quod mihi pudendum non eſt. Nam ſi quid ex te placuerit, mea laus eſt, nec vito* n *conſortium, in quo talem non erubeſco* o *cenſorem.*

a *Ita ex vulg. leg. vide Ind.*
b *Sic Ven. Bon.*
c *Vide Ind.*
d *Sic Iur. ex v. c.*
e *Ita leg. Ven. optime.*
f *Vide Ind.*
g *Sic Ritterſh. ex Mss.*
h *Vide Ind.*
i *Ita Sciop. ex Mss. Fuld. & Gif.*
k *Sic Ms. Fuld.*
l *Hæc de gloſſa videntur. Intelligitur enim M. Terentius Varro Atacinus: ſive etiā Reatinus.*
m *Sic Fuld. h. e.* compoſui. *Poſſet tamen legi* condidi: *ut infra Ep. 3.* nunc nuper condis epigrāmata.
n *Sic omnes Mss.*
o *Ita recte*

ARA- LA-

* ARCADIUS RUFINUS.

PRINCEPS ingenio, fortuna munere princeps
Ætatis Rufine tua, cui proſpera cuiq;
a Triſtitiam tumidis æquabat gloria rebus.
Vnus amor cunctis, & præſidium trepidorum.
Principibus b quorum viguiſti tempore, doctus
Aut calcaria ferre bonis, aut fræna tyrannis.

VALERIUS PROCULUS.

CUM primis * quos non oneravit gloria Patrum
Ponemus Proculum, vita morumq; decorem,
Haud unquam indignum magnorum Poplicolarum.
Olli ſemper amor veri, & conſtantia, ſimplex
Cælicolûm cultus. non illum ſpernere poſſes,
Etquanquam c reverendus erit, non deinde timebis.

ANICIUS JULIANUS.

CUIUS opes, aut nobilitas, aut tanta poteſtas,
Cedenti cui non d præluxit Anicius unus?
Acer ab ingenio, cunctiſq; adcommodus idem.
Hic & carus erat, conferre; iuvare paratus:
Nam dives, tum celſus honoribus, attamen illis
Grandior, e æternam complebat nomine Romam.

PETRONIUS PROBIANUS.

JACTET ſe Fortuna aliis, f quòd iudice nullo
Lucem g ad Romuleam ſua ſola licentia vexit.
Te, Probiane, pudor, te felix gratia, teque
Itala ſimplicitas morum, & ſolertia iuvit.
Quocirca h adſiduus Auguſtis notus & hoſpes
Præmia magnorum tetuliſti dignus honorum.

VERINUS.

VIRTUTEM, Verine, tuam plus mirer in armis,
Eoos Dux Armenios cùm cæde domares?
An magis eloquium, morum vitæq; leporem?
Et (i niſi in officiis, quotiens tibi publica cura)
Quàd vitam innocuis tenuiſti lætus in arvis.
Nullum ultra eſt virtutis opus. nam ſi eſſet, haberes.

* * * * *

Octoginta

---

* Sic Inſcript. vet. vulgo Arcadius.

a Ita Pflugius & Ms. Fuld. Res proſperæ & tumidæ opponuntur.

b Ita Sciop. & Lect. Al. quivis: h. e. quovis. vulgo enim, quibus

* h. e. qui tuētur propriâ virtute gloriā Patrum.

c Sic verſum & ſenſum iuvat Lect. & conſentiunt penè Mss. oēs. Alij erat: & timeres.

d Sic Sciop. Iur. Mss. Fuld. & Gif. Annius vel Amnius.

e Ita Sciop.

f Al. quot h. e. quotquot.

g h. e. magiſtratus in urbe Romulâ.

h Sic rectè Sciop. h. e. amicus.

i An hoc miror, quod ſemper ruri innocenter vixeris, niſi ſi eſſes cū officio, & magiſtratum gereres.

*Octoginta perſonis neſcio an ſolus occurram. Et ideò in ſocerum, atq;, avunculum noſtros tibi delegamus epigrammata. Nam & Varronis libri diverſis notantur auctoribus.

** Iſta, ut & tota Ep. in Ms. Gif ſic ſequuntur.*

EPIST. III.

SYMMACHUS PATRI.

SUMMA afficior gratiâ, quòd animaduerto litteras meas tibi inſubidas non videri: & *a* in gravi dono habeo, hanc apud vos eſſe de noſtris epiſtolis cenſionem. Laudari quippe ab laudato viro rara eſt *b* merces ingenij; Verùm vt hoc mihi lætitiæ fuit: ita illud ludificandi gratiâ opinor adjectum, ſi quid in tuis verſibus ſorduiſſet, id vt mei ſtyli cura limaret. Næ ego ſum ſtultus ac nihili, *c* ſi os ſublinitum mihi eſſe non ſentio. Quid enim corrigi vel à me poteſt, vel in te fas eſt? Vnus ætate noſtrâ monetam latiaris eloquij Tullianâ incude finxiſti. Quicquid in poëtis lepidũ, apud oratores graue, in annalibus fidele, inter grammaticos eruditum fuit, ſolus hauſiſti, iuſtus hæres veterum litterarum. Ne mihi verba dederis. Novi ego quid valeat adagio: SUS MINERVAM. Apprimè calles epicam diſciplinam, non minus pedeſtrem *d* lituum doctus inflare. Ain tandem? orandi æquè magnus & canendi, *e* meæ'n' te opis indignum mentiare? Haud æquum facis: neque me juvat falſa jactatio. Interea ſi nobis vacuas aures utendas datis, dicam quid diebus ſuperioribus egerimus. Baijs remotis arbitris otiabar. Eò poſtquam rumor allatus eſt terræ filios convenire; oppidò *f* cavimus, ne ſobriam ſolitudinem noſtram *g* ſodalitas plebeia fuſcaret. Ac primò Neapolim, dehinc brevi intervallo Beneventum me recepi. Ibi ſummo *h* cultu omnium pleruſq; ſuſceptus, tanto honore celebrabar, ut jam grauarer officijs. Sedulitas enim, quæ non compenſatur, oneroſa eſt. Et urbs cùm maxima ſit, ſinguli ejus optimates

a *Sic omninò rectè legit Lect. vide inf. l.6. Ep.3. & lib.3. Ep 44.*
b *In Mss legitur* melsis.
c *Sic Ms. Fuld vide Ind.*
d *Ita Carri. & Sciop.*
e *Ita Ms. Fuld. & Carria.*
f *Ita Ms. Fuld.*
g *Sic Ms. Fuld. & Mercerus.*
h *Ita Carr. & Mss. Fuld. & Gif. Lect.*

viri ſunt mihi vrbe maiores, *a* amantes literarum, mo-rumque mirabiles. Deum magna pars veneratur. Pri-vatam pecuniam pro civitatis ornatu certatim fati-gant. Nam poſtquam terra movit, nihil *b* pęnè illis reliqui factum eſt. Sed fractæ opes infractos animos repererunt. Pro ſe quiſque operam boni civis affectat. Nox diei iungitur ad laborem. Vnde nobis ſumma cura fuit, abire ocius, quàm volebam, ne aut mihi *c* diu dediti ab opere *d* deſidérent: aut eos occupatio geminata diſtenderet. Itaque Baianum ſinum *e* rur-ſus acceſſi. Nam Baiæ id temporis jam ſilebant. Hinc vos munere ſalutationis impertio, doque nuntium, properè nos, *f* Deo volente, eſſe redituros. Fors *g* fu-at huiuſce promiſſi. Veſtra tamen indulgentia affa-tum ſæpè tribuat, quaſi diutius *h* abfuturis. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHVS PATRI.

STVDIVM quidem *i* Menippéi Varronis imitaris, ſed vincis ingenium. Nam quæ in noſtrates viros nunc nuper condis epigrammata, puto hebdomadum elogiis prænitere; quòd hæc æquè ſobria, nec tamen *k* caſca ſunt. Illa bono metallo cuſa, *l* torno exigi ne-ſcierunt: Et duriorem materiem, niſi fallor, *m* adni-teris. Ille Pythagoram, qui animas in æternitatem primus aſſeruit: Ille Platonem, qui Deos eſſe perſua-ſit: Ille Ariſtotelem, qui naturam bene loquendi in ar-tem redegit: Ille pauperem Curium, ſed diuitibus im-perantem: Ille Severos Catones, gentem Fabiam, de-cora Scipionum, totumque illum triumphalem Sena-tum *n* parcâ laude perſtrinixit. Tu *o* ruinam proximæ ætatis illuminas. Difficile *p* factu eſt, ut honor angu-ſtis rebus addatur. Me quoq; iubes verſibus tuis non-nulla ſubnectere. Haud ita Flaccus tuus præcepit in illis poëticæ artis Edictis; quorum hoc memini eſſe principium, ne *humano capiti cervix equina* iunga-tur. Malo itaque tibi contumaciâ negati officii, *q* quàm

a *Sic Curio.* b [illegible] c *Sciop.* c *Sic Carr.* d *Sic leg. cum Lect. Sciop.* e *Sic Ms.* [illegible] *& Carr.* f *Sic Mss.* g *Sic quæri.* h *Sic leg. cum Lect.* h. e *sorte ad vos breui reuertemur. Sed videte, ne ſegniores hac ſpes veſtra, aut promiſſio mea vos faciat, quin ad me, perinde ac ſi diu ſimus abfuturus, ſæpè ſcribatis*

i *Sic ex Ms Giſ. & Heid. leg.*

k *Ita ex Ms. Giſan. Sciop.*

l *Sic ex veſtigijs Ms Sciop.* h. e. *perpoliri torno, ſeu inſtrumento, quo rotũda cælari ſolẽt. vid. Ind.*

m *Ita Sc. ex Mss.* h. e *conaris polire.*

n *Sic Sciop. Lect.*

o *Ita Iur. ex Ms. Pith.*

p *Sic rectè emendatum.*

q *Ita Lect.*

r *Sic Lect.*

nihi imprudentiâ promiſſi operis diſplicere.
e hoc coram loquemur, quando hanc epiſto-
ui paramus, aut conſequi. Tu cœpta perage, a Sic Lect. & Scop.
olertis *a* eloquij eſto munificus. Ego tibi ut
obſequia nego, ita aurium commodabo. Vale.

EPIST. V.

SYMMACHVS PATRI.

QVICQVAM taciturnitatis inceſſimur, cui-
us ſumma cautio eſt officij proſequendi, ferè ut
ıerit ſtatio tot locorum, in quâ huius muneris b Ita Lect.
gerimus. *b* Sed ſanè iuvat animũ pia ſermonis
ı. Dulcis eſt enim querela, quæ naſcitur ex in-
.tiâ. Vos modò facilè noueritis, hanc *c* expo- c Sic Lect.
onem magis eſſe *religioſam*, quàm *juſtam*. In
oci de Prænestinâ ſeceſſione ſiluiſti, cuius mihi
:cit *indicium*. Quàm vellem deliciis veſtris im-
ıs *d* obrepere! Licèt Campaniæ amœna præni- d Ita Mss.
mihi tamen eſſet accommodatiùs, agitare vo-
, & ſpiraculis regionis illius æſtivam flagran-
:mperare. *e* Sed res familiaris inclinat. Ea e Ita Ms.
ıſquequaque viſenda eſt, non ut quæſtuum ſum-
:ſcat, ſed vt ſpes agri voluntariis diſpendiis ful-
Namque hic vſus venit in noſtram ætatem, vt
›d ſolebat alere, nunc alatur. Verùm hæc miſſa
e ſalutatio in querelam verſa, minuat *f* officii f Sic v.c.
ıtem. Date operam bonæ valetudini, & allo-
ebriori: quod cùm petimus, ſedulò pollicemur.

EPIST. VI.

SYMMACHVS PATRI.

ENT impatientes dilationis eſſe, qui ſperant
: aliquid muneris conferendum. Hoc verò à
:cens ortum videmus, vt ſuarum rerum muni-
ram non ferant largiendi. Nunc nuper ad vos
n lege venit, cuius me iure donaſtis. Cucurrit

quæſtus veſter in meum commodum, & meliore
fortunam eſtis imitati. Nam quod ex *a* propi
bonis cum mœſtitiâ ſumpſeratis, cum lætitiâ t
diſtis. Quid, quòd hanc liberalitatem cumulaſti
pliſſimo teſtimonio? Cuius ego honeſtamentum
opto muneribus. Nam qui opibus inlaudatus iuv
neceſſarium magis donum, quàm iuſtum præn
videtur adipiſci. Igitur judicio veſtro ago, atqu
beo gratias, quantæ ſunt maximæ, quòd mihi h
rem, utrumque feciſtis; & Deos precor, ut da
commune omnes longum fruamur, ſintque ex n
quibus Oſtienſe prædium noſtro judicio, veſtr
damus exemplo. Vale.

a *Sic leg. Lect.*

EPIST. VII.

SYMMACHVS PATRI.

BONO animo ſumus, cùm viam promiſſi m
res inchoaſtis. Nunc properato opus eſt, ut d
anni tempus calet, Autumni bona raptim fru
His quippe menſibus Campania nitet agri vbe
arbuſti honore. Baiæ imbre raro, Sole modico te
rantur, menſæ ab *c* edilibus copioſæ ſunt, quib
amicorum catervas minaris. Sed mihi honeſtæ n
tudinis nulla *d* vitatio eſt. Et ſi bis tanto plures,
ſcribis, affuerint, bonam *e* frugem feceris. Nc
erit, quo famem *f* pellant. Nam comitibus ve
utpote ſobrijs, *h* cædundæ ſaginæ cura poſteri
Quouſque longum loquor? Mitto verba, rem ſl
Occaſionem *i* arripere prudentis eſt. Si quid *k*
tione itineris adimitur, morâ otij rependetur.

b *Sic Ms. Pith.*
c *Sic omnes membranæ: & Sciop.*
d *Sic Ms. Sciop. Lect.*
e *Vide Ind.*
f *Sic rectè Iur. & Sciop.*
g *Ita ſupplẽdum ex Ms. Gif. & Pith.*
h h.e. *implẽda, tendenda. vide Ind.*
i *Ita corrigendum.*
k *Sic probam lectionem cenſeo ex Mss. veſtigijs.*

EPIST. VIII.

SYMMACHVS PATRI.

IAMDVDVM *l* veſtri cupiunt Lucrina tacita
quida Baiana, & Puteoli adhuc celebres, &
magnum ſilentes. Vos apud Coram ruſticam, ve
ſteriles Formias deſidetis. Tandem ſi operæ eſt,

l h.e. *veſtri cupidi ſunt. Sic ex Ms. emendat Sciop. & probat Lectius.*

te viam, & meliora terrarum animaduertite, ubi urbis quieſcitur, ubi fruendis ferijs nullus eſt mo-

Vbi corniger Lyæus
Operit a *ſuperna vite,* a *Sic Iur. ed. Al.* Op ſup. Brutl: *ſcal. agri. Al.* ſup. guttur.
Vulcanus æſtuoſis
Medium coquit cavernis,
Tenet jam piſce multo
Thetis, & Baiæ ſorores:
Calet vnda, friget æthra,
Simul innatat choreis
b *Amathuſium renidens,* b *Sic rectè retinetur.*
Salis arbitra, & vaporis
Flos ſyderum Dione.

a vobis videor quaſi multæ luxuriæ ebrius, *c* mẽ- c *Ita ex Ms. Giſan. corrigit Sciop.* ſipere, atque adeò in poëtas nomen dediſſe? Ni- oror *d* hanc litteraturam: loci potius, quàm in- d *Sic Ms. Fuld. & Lect.* mei munus exercui. Sed ſi invitantia loquor, am tollite, ut & vos ſitis læti præſentium, & no- potiundi, quæ volumus, fortuna ſuccedat. Vale. e *Ita rectè Sciop.*

EPIST. IX.

SYMMACHVS PATRI.

metu fuimus, ne vos imber *f* inhiberet. Sed ve- f *Sic omnes codd.* m eſt illud, quod poëta noſter ſcriptum reliquit, lurum viciſſe pietatem. Quare adventum veſtri em placitam præſtolamur. Dij modò auctores ut quæ animo deſtinatis, nullis cauſationibus epantur. Vale.

EPIST. X.

SYMMACHVS PATRI.

ANCINE mihi eſſe fortunam, vt quoquo verſum pedem gradumque contulero, exædificanaliquid offeratur? velut me nunc Capuani *g* Præ- g *Vide Ind.* inſtauratio in graves cogit expenſas: cuius pars ſit incuriâ, pars neglegenti dudum celeritate re-

a *Sic ex Mss. Pith. & Gif. coniungi hæc poſſunt.*

parata *a* indecorum & imbecillum præſtat habit lum. His niſi properata cura ſubvenerit, aut pecu poſtea diſpendium cumulabitur, aut ruinæ. Nam q quis hæc opera intermittit, amittit. Quare anii eſt, amoliri ædium ſenectutem. Ita deſiderato & e tito ocio ad negocium *b* conceſſimus ſumptuoſ Quid rerum geramus, audiſtis. Facite viciſſim ve ſalutis atque actuum proſpera nouerimus: ut hoc p xillum tempus, quod in Campania *c* paramus al mere, ſine *d* offenſâ veſtri ſilentij tranſigamus. V

b *Sic Ms. Gif.*

c *Ita Ms. Gif.*

d *Sic Ms. Pith.*

EPIST. XI.

SYMMACHVS PATRI.

e *Ita Lect.*

CVM iam filiæ *e* noſtræ dies natalis appete commodùm aderant, quæ muneri miſeratis nobis in *f* commune quàm cara & gravia fuere. N ſi quid in abſentes *g* benè conſulas, impenſum ma gaudetur. Illicò *h* amplexi litteras, quæ proſequeb tur oblata, in expectatione eſſe cœpimus, *i* qu mox vobis capeſſendum iter Appiæ ſcriberetis. hil horum pagina nunciabat. Percontor tabellar num conſtantiam decreti rerum ſubita turbaſſent. ſententiam nihil claudicare, ſed placita differr donec cunctatio Formiana multâ fruge, & aliis hoc nus in vſum neceſſariis inſtruatur. Tunc mihi ani ab ægritudine remigravit. Do fidem nihil herili m ſæ, nihil ſervitiis, aut pecori defuturum. Ne mih dicti huius poſt hac negatio, en vobis chirograph ſtar litteras. Sponſionem ſtipulat affectio. *l* nequ nim patiar decipi, quos opto complecti. Vale.

f *Sic v. cod.*

g *Bene ſic Ms.*

h *Sic optimè Ms. Cuiac.*

i *Ita Sciop.*

k *Sic Ms. Pith.*

l *Ita Ms. Cuiac.*

EPIST. XII.

SYMMACHUS PATRI.

m *Ita ſupplent Mss.*

CENSORVM notio fuit *m* ſpectare opera, quæ caſſent. Hoc me negocium curare voluiſti. I geſtus imperatis; vel quòd tibi dicto audiens eſſe

bui, vel quòd ſtudio meo congruere mandatum munus agnovi. Habe igitur quantum in ædibus noſtra cura promoverit. Scalis ſuppactus eſt honor marmoris: ſuperiora conclavia cruſtis teguntur, eâ operis levitate, vt compago *a* ſolidum mentiatur. Columnas nihilo amplius mercatus es, *b* quàm ſi tibi muneri contigiſſent. Eas bithino lapide cæſas, ſi bene oculis utor, exiſtimo. Hactenus eſt, quod ſcire debueris. Deinceps tantum adjiciemus cognitioni tuæ, *c* quantum ædificationi viderimus accedere. Vale.

a *Sic editur Sciop. ex Ms.*
b *Ita hæc tota periodus reſtituenda ex Ms. Cuiac.*
c *Sic idem Ms. Cuiac.*

EPIST. XIII.

SYMMACHVS AVSONIO.

SOLET facunda eſſe *d* lætitia, & anguſtias clauſi pectoris aſpernata geſtire. Tibi, amice, ſcribendi oblivionem peperit res ſecunda. Id mihi imitationi eſſe non potuit, quem Domini noſtri Gratiani cœleſtis oratio bonæ ſpei & hilaritatis implevit. Vltrò igitur alloqui reſidem non peperci, vel officij, vel gaudij mei gratiâ: quorum alterum familiaritas noſtra, alterum felicitas publica ſuggerebat. Nunc ſi *e* operæ eſt, utendum mihi tantiſper animum fac remittas. Primores *f* Kalendæ Januarijs appetebant. Frequens Senatus *g* maturimè in Curiam veneramus, priuſquã manifeſtus dies creperum noctis abſolveret, fortè rumor allatus eſt ſermonem deſiderati Principis multâ nocte veniſſe, & erat verum. Nam tabellarius vigiliarum feſſus adſtabat. Nondum cœlo albente concurritur luminibus accenſis, noui ſeculi fata recitantur. Quid multa? lucem, quam adhuc opperiebamur, accipimus. Dic mihi inquies: (nàm id præſtat audire) quid noſtri Patres ſuper eâ oratione ſenſerunt? Rerum tibi natura reſpondeat, quibus ſuffragijs exoptata pietas audiatur. Novimus bona noſtra complecti. Si credis, etiamnum illius gaudij mei quandam patior cruditatem. *h* Bonsu Nerva, Trajanus ſtrenuus, Antoninus

d *Sic omnia integrè ſupplentur ex Ms. Cuiac.*
e *Ita cum Mercero legẽdum.*
f *Sic optimè in Ms. Cuiac.*
g *Sic aſſentior Grut. & Lect.*
h *Ita totum hunc locum ex Ms. reſtituit Ed. Mer-*

ſentiunt, concordem ſententiam ſuper hujus laudi...
nuerunt. Credo planè, nec fides caſſa eſt, Rheto...
hanc eſſe proſapiam. *a* Nam plenum ingenio pe...
noſcitur. Nec ſolus vultus, aut colos, aſſerit poſtero...
in honorem parentum. Certiores habet natura vindicias benè ſentiendi, ac benè loquendi. Gignuntur non ſcribuntur hæredes. Quod alij docentur, hic natus eſt. Hæc apud te, mi domine, ſilenda non credidi, & quòd præ tui amore nihil habeo penſi; & quòd viciſſim, quanti à te, fiam nunquam me pœnitet. *b* Quod Palladio factum volo, ne lateant honeſta prolatu. Cura ut valeas; & quoniam tibi facultas ſcribendi præſtò eſt, adhibe voluntatem. Vale.

a Sic vulgata lectio retineri poteſt bono ſenſu.

b Nihil heic mutandum.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS AUSONIO.

SÆPE unanimitatis tuæ ſermone convenior, ut de acceptis litteris, quas ad me curâ propenſiore miſiſti, vel ſcribam; quibus ego, *c* ut quæquæ redditæ ſunt, actutùm pari religione reſpondi: quia neque reſcriptorum ratio, neque amoris viciſſitudo ſinebat diutiùs deſidêre. Nunc quoque agere me *d* atque habere gratias proteſtor, quòd proſpera nunciorum clā me eſſe non pateris. Hæc & *e* alia prioribus quoque litteris tecum fueram collocutus. Sed ſi te tabellarij ſermonis mei compotem reddiderunt, congeſta non onerant. Malo quippe aures tuas iterando obtundere, quàm fraudare reticendo. Fratris mei Heſperij honore exſulto, taciturnitate convulneror. Nam ſi me ſui amantem uſu rerum probavit, ſcriptis famam decuit prævenire, quæ diu incerta fluxam fidem gaudijs exhibebat. Ipſe igitur nuntius communis boni eſſe debuerat, ut epiſtolæ aſſertio nihil relinqueret opinionis ambiguo. Sed dicis, eum pudore præſtrictum, ſucceſſum ſuorum vitaſſe jactantiam. Quiſquàmne, cùm de ſe apud ſeipſum loquitur, erubeſcit? Quid quòd

c Ita in Ms. Cuiac.

d Sic plenius in eòdem.

e Ita ed. Sciop.

verſuum dignitate *a* Ægyptio Melone majorem, frigidiorem Scythico Tanai, clarioremque hoc noſtro populari Fucino reddidiſti. Nequaquam tibi crederem, *b* de Moſellæ ortu ac meatu magna narranti, niſi certò ſcirem, quod nec in poëmate mentiaris. Unde illa amnicorum piſcium examine reperiſti? quàm nominibus varia, tam coloribus, ut magnitudine diſtantia, ſic ſapore; quæ pigmentis iſtius carminis ſupra naturæ dona fucaſti. Atqui in tuis menſis ſæpè verſatus, cùm pleràque alia, quæ tunc in prætorio erant, eſui objecta mirarer; nunquam hoc genus piſcium deprehendi. Quando hi piſces in libro tibi nati ſunt, qui in ferculis non fuerunt? Iocari me putas, atque agere nugas? Ita me *c* Dijs probabilem præſtem! ut ego tuum carmen libris Maronis adjungo. Sed jam deſinam mei oblitus doloris, inhærere laudibus tuis, ne hoc quoque ad gloriam tuam accedat, quòd te miramur offenſi. Spargas licet volumina, & me ſemper excipias, fruemur tamen tuo opere, ſed aliorum benignitate. Vale.

a *Sic Ms. Fuld Berth. & Cuiac.*
b *Ita Ms. Cuiac.*
c *Sic ex Ms. Cui. emendādum cum Lectio. Caſ. ſic:* Ita me DI dominis prob. præſtent! *Sed prior lectio ex Ms. p̄ferenda eſt.*

EPIST. XV.

SYMMACHUS AUSONIO.

PÆNE evenerat, ut tecum ſuccinctâ brevitate loqueremur, quoniam deerant digna memoratu: & in defectu rerum nihil opus eſt indulgere verbis. Sed tempeſtivè Palladij Rhetoris noſtri declamatio auxit paginam. Ea complacita ſummatibus litterarum, clam te eſſe non debuit. Itaque cúm & meo officio, & tuo ſtudio talis relatio conveniret; vix ſoluto cœtu, necdum *d* eventilatam auditionis meæ fidem judicio calente dictavi. Movit novus Athenæi hoſpes Latiare concilium, diviſionis arte, inventionum copiâ, gravitate ſenſuùm, luce verborum. Opinione meâ dico: tam probus eſt oratione, quàm moribus. Tunc *e* noſtrates viri, qui inter ſe aliarum rerum *f* ſæpé diſ

d *Ita ex Ms. Verd. ex Pith. leg. Lect.*
e *Sic retinendum.*
f ἑλληνιστικῶς. ſcil.

ſentiunt, concordem ſententiam ſuper hujus lat
nuerunt. Credo planè, nec fides caſſa eſt, Rhe
hanc eſſe proſapiam. *a* Nam plenum ingenio
noſcitur. Nec ſolus vultus, aut colos, aſſerit po
in honorem parentum. Certiores habet natura
cias benè ſentiendi, ac benè loquendi. Gignuntu
ſcribuntur hæredes. Quod alii docentur, hic nat
Hæc apud te, mi domine, ſilenda non credidi, &
præ tui amore nihil habeo penſi; & quòd vic
quanti à te, fiam nunquam me pœnitet. *b* Quo
ladio factum volo, ne lateant honeſta prolatu.
ut valeas; & quoniam tibi facultas ſcribendi
eſt, adhibe voluntatem. Vale.

a Sic vulgata lectio retineri poteſt bono ſenſu.

b Nihil heic mutandum.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS AUSONIO.

SÆPE unanimitatis tuæ ſermone convenio
acceptis litteris, quas ad me curâ propenſio
ſiſti, vel ſcribam; quibus ego, *c* ut quæquæ re
ſunt, actutùm pari religione reſpondi: quia
reſcriptorum ratio, neque amoris viciſſitudo ſi
diutiùs deſidêre. Nunc quoque agere me *d* atq
bere gratias proteſtor, quòd proſpera nunciorum
me eſſe non pateris. Hæc & *e* alia prioribus q
litteris tecum fueram collocutus. Sed ſi te tabe
ſermonis mei compotem reddiderunt, congeſt
onerant. Malo quippe aures tuas iterando o
dere, quàm fraudare reticendo. Fratris mei He
honore exſulto, taciturnitate convulneror. Nam
ſui amantem uſu rerum probavit, ſcriptis fama
cuit prævenire, quæ diu incerta fluxam fidem g
exhibebat. Ipſe igitur nuntius communis bo
debuerat, ut epiſtolæ aſſertio nihil relinquere
nionis ambiguo. Sed dicis, eum pudore præſtri
ſucceſſum ſuorum vitaſſe jactantiam. Quiſquà
cùm de ſe apud ſeipſum loquitur, erubeſcit?

c Ita in Ms. Cuiac.

d Sic plenius in eodem.

e Ita ed. Sciop.

quòd eam rem mihi ſuperſedit ingerere, quam juſtè ad utrumque noverat pertinere? Verùm ego, ut religioſè iſta conqueror, ita libenter omitto: quia nec amori in vos meo convenit ſilere, quod doleam, nec amicitiæ incuſſi doloris tranſire menſuram. Vale.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS AUSONIO.

AMBROSIUM de ſummatibus provincialis fori ad Dominos & Principes noſtros Siciliæ cõmune legavit, varijs inſtructum mandatis, quæ ſpectare viſa ſunt bonum publicum. Huic ſi fautor acceſſeris, futurum reor, ut illi pro labore fructus accommodet. Quæſo igitur vel legationis merito, vel meo nomine in optimum virum benè conſulas, qui ſatis animi confirmatus eſt, ſuffragio tuo ſucceſſuram facilitatem petitionibus promovendis. Vale.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS AUSONIO.

EGO etſi continuis litteris honorem tuum celebrare poſſem; non ſatis mihi viderer *a* proquàm res poſtulat, fungi debitum meum: tantùm abeſt, ut operam aſſiduitatis exprobrem. Sed ut hoc meæ verecundiæ competit; *b* item tuæ humanitatis eſt, ſtudiũ noſtrum pari gratiâ ſuſtinere. Animadverte, quò tendat ſumma verborum. Jamdudum nihil tribuis, quod legamus. Totum me, inquies, emancipavit ſibi cura Prætorij. Verum eſt. Potiris meritò ſumma *c* judicia. Sed maximas ingenij tui vires fortuna magna non onerat. Proinde his etiam rebus intende, quæ ita occupatis nihil moleſtiæ afferunt, ut ipſas moleſtias plerumque ſolentur. Vale.

a *Sic Ms. Gif.* Proquàm ἀντὶ τοῦ prout, *ſicut habet Ms. Cuiac. Vide Ind.*

b *Ita Ms. Gif. vide Ind.*

c *Sic Ms. Cuiac.*

EPIST. XIX.

SYMMACHUS AUSONIO.

QUI ſuâ fiduciâ deſeruntur, epiſtolas meas in uſum commendationis accipiunt. Id nunc aliter

eſt.

eſt. Nam fratri meo Potito hac conditione lit[illegible] di, ut eas ipſe commendet. Eſt enim nihilo ſe[illegible] ego ſum de ſummatib. amicorum tuorum: qui [illegible] compotem fecerit præſentiæ ſuæ, vereor ne e[illegible] mea ignoſcenda non ſit. Sed ſi mihi *b* placibil[illegible] experiundo probè cognita eſt, futurum reor, n[illegible] me, qui *c* reſedi, collatione alterius venientis inc[illegible] ſed ut illum magis pro utroque ſuſcipias. Vale.

a *Sic omnes Mss.*

b *Sic omnes Mss. & vulg. Unde Lectius conjicit* placabilitas.

c *Sic corrigendum ex ſententiâ Gothofredi IC.*

EPIST. XX.

SYMMACHUS AUSONIO.

ABUNDO gaudio, cùm te Conſulem novu[illegible] nus *d* excipiat. Sed nunc tranſcurſo eſt opus. nius enim ſecundis litteris conteſtabor hujuſmo[illegible] te gratulationem. Alius in præſentiâ mihi ſerm[illegible] mendus eſt. *e* Patroinus C. V. accitu tuo itera[illegible] nans, in rem ſuam fore exiſtimavit, ſi meo teſtim[illegible] niteretur. Huic ego nihil per me acceſſurum pu[illegible] & tamen deeſſe nolui, ſciens judicio erga illum nihil adjici poſſe, ſi ſcriberem; deceſſurum tamen quid meo officio, ſi tacerem. Vnum eſt igitur, [illegible] oratum te atque exoratum volo, ut ineat gratia[illegible] ſcepti laboris, præter eum fructum, qui illi ex tuo [illegible] ſpectu, tuo congreſſu, tuo honore, proveniet. Val[illegible]

d *Ita Ms. Pith.*

e *Sic Ms. Fuld. & Giſ.*

EPIST. XXI.

SYMMACHUS AUSONIO.

BENE ac ſapienter majores noſtri, vt ſunt alia [illegible] tis illius, ædes Honori atque Virtuti *f* gemell[illegible] cie junctim locarunt; commenti, quod in te vide[illegible] ibi eſſe præmia honoris, ubi ſunt merita virtutis, [illegible] enim *g* propter eas Camænarum religio ſacro [illegible] advertitur; quia iter ad capeſſendos magiſtratus [illegible] litteris promovetur. Hæc parentum inſtituta Co[illegible] latûs tui argumenta ſunt: cui morum gravitas & [illegible] ſciplinarum vetuſtas, curulis ſellæ inſigne peperer[illegible]

f *Sic Mss. Cuiac. & Pith.*

g *Ita ex Ms. VVouv. corrig. h. e. propè ædes Hon. & virt.*

M

Multi *a* poſthac adnitentur artes bonas, & laudis germanas & meras litteras. Sin ignoramus Magnum illum, cuius ſupra votum fortuna fluxit, Stagiritæ ſuo nihilum commodaſſe, niſi Quinto Ennio ex Ætolicis manubijs captiva chlamys tantùm muneri data *b* Fulvium decolorat. Enimverò neque Panætio Africanorum *c* ſecundus, neque Opillo Rutilius, vel Cyneæ Pyrrhus, aut Metrodoro ſuo Mithridates Ponticus liberalium diſciplinarum precia ſolverunt. At nunc eruditiſſimus Imperator, & opum largus & honorum, quaſi pro uſurâ tibi *d* præmia detulerit, ita ſuper ſortem fœnoris reddit. In hâc tantâ lætitiâ meâ, quibus verbis diluam, quod adeſſe non poſſum? Nimis vereor, ne malè interpretatus excuſationem meam, quantum tibi gratuler parùm credas. Optavi ad oculos tuos raptim venire: ſed feſſus virium, quas diu morbus exhauſit, itiones longas & manſiones aſperas, tum acceſſiones frigorum, & deceſſiones dierum, *e* quæq; alia ſunt noxæ opportuna vitavi. Si ſum tibi ſpectatus ex animo, quæſo ut æquus ſis mihi, atque has allegationes boni conſulas. Fors *f* fuat, an obtineamus apud te veterem gratiam; nunc quod ſatis eſt, eluctemur offenſam.

a *Ita ex Ms. Cuiac leg.*

b *Quia Fulvius de Ætolis triumphũ egit. Liv. l. 38. 39.*

c *Ita Ms. Pith.*

d *Sic Ms. Pith.*

e *Ita Mss. Fuld. Cuiac. Pith.*

f *Sic Vulg.*

EPIST. XXII.

SYMMACHUS AUSONIO.

GAUDEO me tibi pluris eſſe, quàm cæteros: quando ita animatus es, ut ſpontè in rem meam conſulas, nec operiaris petitiones, ſed ſolam voluntatis meæ famam ſequaris. Accepi Evectiones quatuor, immane quantum commodas in excurſus & recurſus mearum. Dij te pro tantâ gratiâ munerentur!

Et quia perfectis atque elatis in cumulum bonis
nihil adijci poteſt, *g* velint tuta manere,
& *h* propria, quæ dederunt.

Vale.

g *Sic optimus liber Ms. Pith.*

h *h e. diuturna. Vide Ind.*

EPIST.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS AUSONIO.

POST longum ſilentium tuum non minus deſiderabam, quam ſperabã litteras *a* longiores. Namq; his vicib. humana variantur, vt defectui ſuccedat ubertas. Ea me opinio fruſtrà habuit: ſiquidẽ brevis in manus meas pagina recens à te profecta pervenit. Erat quidem illa Atticis ſalibus aſperſa, & thymo *b* odora, ſed parcior, quæ magis faſtidium detergeret, quàm famem frangeret. *c* Quid? ſi ego cœnas *d* dapſiles, & Saliare convivium, tum viſcerationes, atque epulum poſtulaſſem: tu mihi menſas ſecundas, & ſcitamenta exiguæ lancis apponeres? Fac veniat in mentem, quid Græca ſuper hoc dicat oratio. *Parvis* e *nutrimentis*, inquit, *quamquam à morte defendimur, nihil tamen ad robuſtam valetudinem promovemur.* Putaſnè me de occupationibus tuis eſſe taciturum? Quæſtor es, memini: *f* conſilij regalis particeps, ſcio: adde huc alia mille rerum. Nunquam eveniet, ut ingenium tuum labor deterat benignitatem cura flectat, facundiã uſus exhauriat. Si diurna negocia nunquam diſtingues quiete; certè antelucano ſomno nullus induſſeris, ut detur aliquod tempus officijs. An tibi parùm exempli videtur in Comico, cùm ait? *Quàm vellem, etiam noctu amicis operam mos eſſet dari!* Sed cur ego diutius ſermonis pauper obgannio? Imitanda eſt mihi epiſtola recens, ut cætera morum tuorum: fortè occupatus recuſas litteras longiores. Id ita eſſe, rectè conjecto. Video enim, quàm nolis multa legere, cui vix eſt ocium pauca dictare. Vale.

a *Sic Ms. Pith.*

b *Ita Ms. Al.* odorata *&* reſperſa.

c *Sic vet. cod.*

d *Ita Ms. Pith. Demſt.* dapales. *& Ed. Mog.*

e *Sic eſt in omnibus codd. Vide inf. Elect.*

f *Ita Ms. Cuiac.*

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS AUSONIO.

SI te amor habet naturalis hiſtoriæ, quam Plinius elaboravit; en tibi libellos, quorum præſentanea copia fuit; in quìs, ut *a* arbitror opulentę eruditioni

tuæ

tuæ negligens veritatis librarius diſplicebit. Sed mihi fraudi non erit emendationis incuria. Malui enim tibi probari mei muneris celeritate, quàm alieni operis examine. Vale. a *Sic Ms. Gij*

EPIST. XXV.

SYMMACHUS AUSONIO.

ETſi plerumq; vera eſt apud parentes prædicatio filiorum, neſcio quo tamen pacto detrimentum meriti ſui patitur, dum perſonarum ſpectare gratiam judicatur. Quæro igitur incertus animi, quæ mihi nunc potiſſimum ſuper viro honorabili Thalaſſio genero tuo verba ſumenda ſint. Si parcè morum ejus decora attingam, liventi ſimilis æſtimabor: Si juſtè proſequar, ero proximus blandienti. Imitabor igitur Salluſtiani teſtimonij caſtigationem. Habes virum dignum te, & per te familiâ Conſulari; *b* quem fortuna honoris parti majorem beneficijs ſuis reperit, emendatio animi & ſanctitas *c* honoribus æquiparavit. Vale.

b *Sic ferè omnes libri Mss.*

c *Sic vulgat. lectio retinenda.*

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS AUSONIO.

VTor apud te fiduciâ, quam dediſti. Dudum parcus es litterarum, ſed non imitabor exemplum: ut qui noverim, viro in ſpeculâ honorum locato, & ideò varia & magna curanti, non tam ſtudium deeſſe, quàm copiam. Ea quippe natura eſt rerum, ut quæ præter induſtriam negliguntur, ignoſcenda dicantur. Ego tamen ſecurus, ut ſoleo, amoris tui, ſolemne officium non renuo: in ſummâ gratiâ & honore poſiturus, ſi familiari meo, qui has tibi litteras dabit, fructus, *d* aliquis pro tantâ in nos ſedulitate reſponderit. Vale.

d *Ita Ms. Pith.*

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS AUSONIO.

QUID agam, ſcire poſtulas. Opperior in dies litteras, quales nunc mihi *e* facultas tua promit-

e *Sic omnes libri.*

tit,

tit, amor ſemper exhibuit. Sum verò præſentium tus, ut qui ſciam inſidiatori meo nihil loci relict atque inſuper tibi, cui *a* factum ſemper volo, m tam polliceri fortunam. Ergo quando res ita tuli ſollicita mutarentur: optati ſermonis tui fructun ramus, qui animum mihi exaugeat, atque indicet, tantâ retrò familiaritate, mei te oppidò eſſe cup tem. Vale.

a *Alij* fau-tum.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHI AUSONIO

FACIS pro mutuâ diligentiâ & antiquitate an tiæ noſtræ, quòd honorem tuum vires meas confirmas. Convenit dictum cum fide moru tuorum, nec unquam te diſſimilem ſcriptis tal dies *c* arguerit: tantum fortuna munifica proſp rum ſecundet optata. *d* Longùm de his loqui ca eſt, ne blanditiæ longiores corrumpant veri dig tem. Si quid de me ſcito opus fuerit, frater meus C dius, & cultui tuo deditus, & ſtudij mei gnarus pediet. Vale.

b *Sic vulg. ed.*
c *Ita Ms. Gif.*
d *Sic lib. Ms. Pith.*
e *Sic vulg. &*

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS AUSONIO.

NIHIL *f* moror cæteros, vulgus ignobile, philoſophiam faſtu & habitu *g* mentiu Paucos (& in his præcipuè familiarem meum I chum) noſtra ætas tulit, quorum germana ſapi ad vetuſtatem *h* vergeret. Tune, inquies, aude philoſophis judicare? Licet alienas ſpectare virt Nam & Phidiæ Olympium Jovem, & Mironis bu & Polycleti *i* Canephoras, rudis ejus artis homi pars magna mirata eſt. Intelligendi natura indu tius patet. Alioqui præclara rerum paucis prob tur, ſi boni cujuſque ſenſus, etiam ad impares nc niret. Concede igitur mihi de Baracho teſtis offic

& a

f *Ita Iur. è vet cod.*
g *Sic rectè vet. Cod. Iur.*
h *Sic emendat Iuretus.*
i *Ita primus correxit Iur.* Canephoræ *ſigna duo ænea erant virginali habitu manibus ſublatis ſacra in capitibus ſuſtinentia.*

& amicitiam viri prudentis amplecteretur: cuius exploratio brevi faciet, ut mihi de omnibus, quæ ſcio, æquè facilè credas, cùm videas, [a] nec in his falſum eſſe, quæ neſcio. Vale. a *Sic ex Ms. repoſuit Iuretus.*

EPIST. XXX.

SYMMACHUS AUSONIO.

EN tibi ruſticum vix urbanis negocijs abſolutum: cui volo pro noſtrâ amicitiâ morarum culpam remittas. Neq enim laboris fuga indulſit quieti. Difficile eſt hinc abire, cùm veneris: adeò ſi contemplari maieſtatem [b] urbis noſtræ velis, juſto citius videbitur revertiſſe. Sed de hoc non laboro, quando ita ingenio placabili inter reliqua virtutum, ut boni conſulas errata leviora. Illud orare impenſius convenit, tanta ut animo tuo ſcribendi cura ſit, quanto me amore dignaris. Vale. b *Roma.*

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS AUSONIO.

MERUM [c] gaudium mihi eruditionis tuæ ſcripta tribuerunt, quæ Capuæ locatus accepi. c *Ita editio Frobenij.* Erat quippe in his óblita Tulliano melle feſtivitas, & ſermonis mei non tam vera, quàm blanda laudatio. Quid igitur magis mirer, ſententiæ incertus addubito, ornamenta oris an pectoris tui. Quippe ita facundiâ antiſtas cæteris, ut ſit formido reſcribere: ita benignè noſtra comprobas, ut libeat non tacere. Si plura de te prædicem, videbor [d] mutuum ſcabere, & magis imitator tui alloquij, quàm probator. d *Proverbialiter dictum* Simul quòd ipſe nihil oſtentandi gratiâ facis, verendũ eſt, genuina in te bona tanquam affectata laudare. [e] Unum hoc tamen à nobis indubitatâ veritate ~~cognoſce, neminem eſſe~~ mortalium, quem præ te diligam: ſic vadatum me honorabili amore ~~tenuiſti~~. e *Sic Mss. Cuiac. Fuld Bertin. & Vatic.* Sed in eò mihi verecundus [f] nimio plus videris, quòd f *Ita vet. ed.*

libelli tui arguis proditorem. Nam facilius eſt dentes favillas ore comprimere, quàm luculenti ris ſervare ſecretum. Cùm ſemel à te carmen pro eſt, jus omne *a* poſuiſti. Oratio publicata, res li eſt. An vereris æmuli venena lectoris, ne libellus *b* admorſu duri dentis uratur? Tibi uni nihil ad locorū gratia præſtitit, aut dempſit invidia. *c* Ingrato ſcævo cuique proboque laudabilis es. Proinde caſſas dehinc ſeclude formidines, & indulge ſtilo, ut ſæpè prodaris. Certè aliquod didaſcalicum ſeu protrepticum noſtro quoque nomini carmen adiudica. Fac periculum ſilentij mei, quod etſi tibi exhibere opto, tamen ſpondere non audeo. Novi ego, quæ ſit prurigo emittendi operis, quod *d* probaris. Nam quodam pacto ſocietatem laudis affectat, qui aliena benè dicta primus enunciat. Ea propter in comœdijs ſummatem quidem gloriam ſcriptores tulerunt: Roſcio tamen atque Ambivio, cæteriſque actoribus fama non defuit. Ergo tali negotio expende ocium tuum, & novis voluminibus jeiunia noſtra ſuſtenta. Quod ſi iactantiæ fugax garrulum indicem pertimeſcis; præſta etiam ſilentium mihi, ut tutò ſimulem eſſe noſtra, quæ ſcripſeris. Vale.

ic vet. cod. | 'a vet. cod. | . e. etiam itis omni- . Sic rectè tur. | a vet. cod.

EPIST. XXXII.

AUSONIUS SYMMACHO.

MODO intelligo, quàm mellea res ſit oratio, quàm delenifica, & quàm ſuada facundia. Perſuaſiſti mihi, quòd epiſtola mea apud Capuam tibi reddita concinnatio inhumana non eſſet. Sed hoc non diutius, quàm dum paginam tuam legi, quæ me blanditijs inhiantem ſuis, voluti ſucco nectaris delibuta e *perducit. Vbi enim chartulam pono, & meipſum interrogo: tum abſynthium merum reſipit, & circumlita melle pocula deprehendo. Si verò, id quod ſæpè facio, ad epiſtolam tuam redij, rurſus illicior; &* f *retrorſum ille ſuaviſſimus, ille floridus tui ſermonis afflatus, depoſitâ lectione vaneſcit, & teſtimonij pondus*

e libb. | ed. Sciop.

dus prohibet ineſſe dulcedini. Hoc me velut aërius bractea fucus, aut picta nebula, non longius, quàm dum videtur, oblectat, Chamæleontis beſtiolæ vice, quæ de ſubiectis ſumit colorem. Aliud ſentio ex epiſtolâ tuâ, aliud ex conſcientiâ meâ. Et tu me audes facundiſſimorum hominum laude dignari? tu, inquam, mihi iſta, qui te ultrâ emendationem omnium protuliſti. Haud quiſquam ita nitet, ut comparatus tibi non ſordeat. Quis ita Æſopi venuſtatem, quis ſophiſticas a *Socratis concluſiones, quis enthymemata Demoſthenis, aut opulentiam Tullianam, aut proprietatem noſtri Maronis accedat? Quis ita affectet ſingula, ut tu imples omnia? Quid enim aliud es, quàm ex omni bonarum artium ingenio collecta perfectio? Hæc, domine mi, fili Symmache, non vereor, ne in te blandius dicta videantur eſſe, quàm verius. Et expertus es fidem meæ mentis atque dictorum, cùm in Comitatu degimus ambo, ævo diſpari: Vbi tu veteris militiæ præmia tyro meruiſti, ego tyrocinium iam veteranus exercui. In Comitatu tibi verus fui: nedum me peregrè exiſtimes compoſita fabulari. In Comitatu, inquam, qui frontes hominum aperit, mentes tegit,* b *me tibi & parente, & amico, & ſiquid utroq; charius eſt, chariorem fuiſſe ſenſiſti. Sed abeamus ab his, ne iſthæc commemoratio ad illam Soſiæ formidinem videatur accedere. Illud quod pœnè præterij, quâ affectatione addidiſti, ut didaſcalicum aliquod opuſculum, aut ſermonem protrepticum mitterem? Ego te docebo docendus adhuc, ſi eſſem id ætatis, ut diſcerem? aut ego te vegetum & alacrem commovebo? Eadem operâ & Muſas hortabor, ut canant; & maria ut effluant; & auras ut vigeant; & ignes ut caleant admonebo: &, ſi quid invitis quoq; nobis natura fit, ſuperfluus inſtigator agitabo. Satis eſt unius erroris, quòd aliquid meorum me* c *prænitente vulgatum eſt, quod bona fortuna in manus amicorum incidit. Nam ſi contrà eveniſſet, nec tu mihi perſuaderes, placere me poſſe. Hæc ad litteras tuas reſponſa ſint. Cætera quæ noſcere aves, compendi faciam: ſic iam quoq; longa eſt epiſtola. Iulianum tamen familiarem domûs noſtræ, ſi quid de nobis percontandum*

a *Ita Lect.*

b *Sic rectè ex Sciop.*

c *Sic Ms. Pith.*

arbitraris, tibi allego: ſimul admoneo, ut cùm cauſam eius adventùs agnoveris, iuves ſtudium, quod ex parte foviſti. Vale.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS AUSONIO.

a *Vide Plaut. Capt. I. I v. 12.*

b h.e. *Claudicet, deficiat. Sic Mss. Giſ. Bertin. Fuld. vide Ind.*

c *Ita rectiſſimè coniecit Sciop. Nam ſic etiam Salluſt. loquitur.*

AIUNT cochleas, *a* cùm ſitiunt aëris, atque illis de cœlo nihil liquitur, ſucco proprio victitare. Ea res mihi uſu venit, qui deſertus eloquij tui paſtu, meo adhuc rore ſuſtentor. Diu ſcribendi operam protuliſti, & vereor, ne forté in nos parentis *b* claudat affectio. *c* Si falſum me opinio habet, facito cæteris negotiis tuis reſpondendi cura prævortat. Vale.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHIUS AUSONIO.

PLENUM laboris negocium gero, qui compellare toties tacitum perſevero. Contrà niſi inſtare pergo, atque exſculpere à te aliquid litterarum, gliſcet oblivio. Sive igitur hoc officium meum ſedulum judicas, ſeu moleſtum; ſtat ſententia, honorem ſuum celebrem præſtare colloquiis: adeò mihi veteris in te amoris nulla diſceſſio eſt Et meritò. nam amicitiæ operam nuſquam locavi æquè benè. Propterea ſilentium tuum conqueror. Facit enim tenerior affectio, ut ſit querela proclivior. Mollis eſt animus diligentis; & ad omnem ſenſum doloris argutus. Si negligentius tractes, citò marcet, ut roſa: ſi duriùs teneas, livet ut lilia. Legiſſe memini: vultu etiam ſæpè lædi pietatem. Quid ille tam ſerius arbiter ſuper continuo ſilentio ac diſſimulato ſcribendi munere cenſuiſſet? Tecum hæc penſius æſtimabis Mihi religio fuit, tegere, quæ dolebant. Nam ut in te animi uſque pendeo; ita opere maximo uſuram tuæ unanimitatis expecto.

Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS AUSONIO.

DIU in Campaniæ ſeceſſibus ociatus, *a* occaſione carui ſcriptionum. Ideò pauliſper ſermonis mei circa te munus intepuit. Sed ubi in patriam pedem retuli, antiqua mihi fuit inſtaurandi officij diligentia. Ergo debito honore ſalutationis te imperto, utrumque depoſcens: ut & ſilentio ſuperiori venia juſta præſtetur, & præſenti obſequio viciſſitudo reſpõdeat. Vale.

a *Sic corrig dum ductu vet. cod.*

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS AUSONIO.

INTERPELLO occupationes aſſiduitate colloquij. Nam & ipſe huiuſmodi paſcor officio, & peregrinationem tuam talibus ſolatijs credo recreari. Tuas autem litteras viciſſim expecto, non exigo. Iniurium quippe eſt, magnoperè flagitare, quod ſperes, ne quod eſt voluntarium, videatur exortum. Sanè fratri meo Innocẽtio gratulor, amicitias tuas, priuſquã ſcriberem, contigiſſe: quia facilior mihi cœpit eſſe eius commendatio, quem probaſti, quàm fuiſſet incogniti. Itaq; hoc unum beneficij *b* expoſtulo, ut qui ſui emendatione jam nititur, teſtimonij noſtri gratiâ cumulatiùs diligatur. Vale.

b *Sic non m le editum.*

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS AUSONIO.

NON fruſtrà prædicant: mentes hominum nitere liquido die, coactâ nube flacceſcere. Meus animus fidem facit exemplo. Nam quotiens tibi ſcribo, *c* ex ſententiâ uſus verborum ſuppetit, quorum aliàs ſupellex mihi deſit. Quippe lætitia loquax res eſt, atque oſtentatrix ſui: adeò magnæ parti hominum ab hoc morbo nulla cautio eſt. Patere igitur, quæ ad laudes tuas pertinent, obloquentem, vir quantum eſt ho-

c *Sic Ausonius legunt Mss. Bertin & Vat.*

minum in terris ſpectatiſſime; qui ex ſummis c
vigiliam pro meis rebus anniteris, & *a* amicitian
bili diligentiâ perſeveras. Si fides ſeria cuiquam
tibi puto eſſe: quam plerique verbo oſtentant, *b* o
deſerunt: quod genus nulli rei eſt, niſi ad loquend
Meritò proceſſus tuos in meo ære duco: quando ji
magnæ curæ ſum tibi, atque cùm maximè fui. Su
eſt tamen aliquid, quod huic in me ſtudio adjici ve
Nolo memineris, quòd aliquandò animo tuo ſuc
fui. Amor fiduciam nutrit. Quid tam liberum, quà
micitia? Negocijs plerumq; appoſita eſt expoſtul
ſine labe concordiæ. Ita verum eſt, quòd hodie
gratias ago, ut illud non potuerim diſſimulare, q
dolui. *c* Caſsâ fide ſunt, qui jugiter blandiuntur.
quid diutius ea retexo, quorum te obliviſci volo? I
d ut es, benignâ in me voluntate: quod ego ſpe
dum magis à te ſentio, quàm petendum. Vale.

a Ita in omnibus libb. Mss.

b Sic Ms. Bert.

c Ita rectè emend. Sciop.

d Sic Lect. bene.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS AUSONIO.

FALSO creditur, judicij neſciam eſſe fortun
Illa verò & præteritorum *e* memor, & præſent
diligens, & prudens futuri, tibi rependit, quicquid
teris præſtitit. Non ergò vana, neque erratica eſt: à
ſcimus alios domum cœpiſſe, te præmium. Quis
honoris noſtri (inquies) fecit indicium? Celeb
famæ, cui juſta narranti ſtatim creditur. An ope
ſuper hoc tuas litteras, quas verecundia differe
Minime: ſiquidem difficilis eſt patientia gaudior
Fungor igitur, ut vides, partibus tuis, & quæ d
cognoſcere, malui quodammodo nunciare.
nolo iſta properatio litterarum mearum tuum
nus impediat. Scire me, quod nunc ſcribo, diſſ
mula, & tribue quaſi novum nuncium,
f quem ego gratulabor itera-
tum. Vale.

e Sic rectè leg. nihilq; mutandum,

f Ita omnes Mss. ex Genio latini ſermonis.

EPI

EPIST. XXXIX.

SYMMACHI AUSONIO.

SCIO quidem litteras meas tibi ſerò reddendas, vel propter occupationes, quæ te in procinctu aliquantiſper tenebunt, vel quod frater meus Gorgonius, admirator virtutum tuarum, diutinæ apud Picẽtes indulgebit quieti. *a* Ut ut eſt tamen iſta conditio, ſuperſedendum officio non putavi. Fors fuat, an hæc maturè in manus tuas ſcripta ſint ventura. Ego tamen quantum per commeantes licebit, juſti muneris operam non reparcam. Vale.

a *Ita benè Mercerus.*

EPIST. XL.

SYMMACHUS AUSONIO.

NON novum aut incognitum, ſed compertum jam fide & ſedulitate militiæ, ſanctum Victorẽ amicum meum promptus commendator inſinuo, quẽ ad hoc ævi nulla actuum culpa fuſcavit; ſed fortunæ licentia (interdum optimos decolorans) ſpes eius paulisper infregit, quas in integrum ſæculi beatitudo reſtituet, ſi innocentiam ſupplicis ſecundo favore reſpexeris. Vale.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS AUSONIO.

FACIO rem, cùm tuis moribus, *b* tum meo ſtudio congruentem, ut præſtantiſſimo viro amicitias optimi cuiuſque conciliem: velut nunc tibi à me traditur philoſophiæ Candidatus; cuius pudorem, vel prima facies, cætera bona lõgus uſus expediet. Hunc ego abs te nollem diligi, nî mereretur probari. Sed ſi benè æſtimo, actutùm merebitur, *c* atque ideò diligenter de hoc nihil amplius oro. Neque enim præiudicio meo debet aſtringi, cuius expecto iudicium. Illud te potius oratum volo, ut *d* noſtri diligentiam perſeveres. Quod cùm efflagito, vereor ne me injurium putes,

b *Sic vulg.*

c *Sic Mer. Cuiac.*

d *Ita benè ed Sciop.*

qui à te poſtulem, quod ſponte præſtaturus es. Vale

EPIST. XLII.

SYMMACHUS AUSONIO.

COMPENSASTI longum ſilentium geminâ ſcriptione. Pariter enim binas litteras præbuiſti, deſiderium meum officio largiore complexus. Ex quo adverti, non voluntatem tibi hactenus, ſed baiulum defuiſſe. Neque enim aliter potuiſſet accidere, ut me tam diu ſermonis tui honore fraudares. Meritò apud nos in dies ſingulos tui cultus augeſcit, & juſto cumulo creſcit affectio. Namque ita uſu comparatum videmus, ut amicitia benè locata, experiundo quotidiè *a* provehatur. Sed de iſtâ parte verbis ſuperſedendum eſt. Neque enim me oportet dicere, quæ te malò ſentire. Comperi ſanè ex litteris tuis, quantopere publici muneris abſolutionem requiras, & ſtupere me fateor, tantum tibi adminiſtrationis eius eſſe faſtidium, cui fructus *b* optabiles omnium amor ſpondet. An eſt aliquid tenacius gloriâ, *c* quæ laudem adjicit voluptati? ſed tamen *d* cura non deerit, ut potiaris: tu tantum peregrinationem ſolare juſto amore provinciæ. Vale.

a *Sic benè Grut.*

b *Ita ad ſenſum Sciop.*

c *Ita Sciop. & Sirmond.*

d h. e. *curabo tamen, ut munere abſolvaris.*

EPIST. XLIII.

SYMMACHVS AUSONIO.

VETUS ſententia eſt: Artes honore nutriri. Eam noſtræ ætatis uſus confirmavit. Nemo enim belli notus, aut domi clarus, exſortem præmij ſenſit induſtriam. Ita quum dignis fructus tribuitur, eandem viam capeſcentibus ſpes paratur. Gliſco igitur gaudio, cùm propter alios, quibus fortunam ſollers vita conciliat, tum maximè Juliani fratris mei gratiâ, quē ſic à te diligi volo, ut probari poſſe confido. Scis nempè in illo forenſi pulvere, quàm rara *e* cognatio ſit facundioris & boni pectoris: dum aut modeſtum ingenium verecundiâ *f* contrahitur, aut ſucceſſu eloquens inſo-

e *Ita rectè edidit Iuretus, & Sciop.*

f *Sic Lect.*

inſoleſcit. Hæc in meo familiari ac neceſſario eâ ſocietate viguerunt, ut neque obiectu pudoris areret, nec cùm detrimento frontis afflueret. Nunquam in mercedem ornamenta linguæ corrupit Merito ac fortunis tenuis, opulentiam fide, quæſtum laude mutavit. Hunc tibi in manum vel magis in animum libens trado. Nam mihi ſumma curatio eſt, *a* ut amicitiam tuam boni uberent. Te quoque idem velle, habeo cõpertum. Semper enim natura gaudet æqualibus, & familiare ſibi eſt omne, quod ſimile eſt. Sed ne prolixo teſtimonio ſuſpicionem *b* laudatoris incurram, quæſo ipſe de eo judices examine penſiore. Ita quum illius inſtitutum probaveris, periculum judicij mei feceris. Vale.

a *Ita Ms. G. & Vulg.*

b *Sic Ms. & VVovv. ac Sciop editio*

EPIST. XLIV.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

MERETUR indulgentia in me tua, ut ea, quæ proximè laudi mihi fuerunt, clam te eſſe non patiar. Credo indicium feciſſe tibi famam, quòd Parentem meum ruri atque in ſeceſſu amiſſæ domûs injuriam decoquentem, frequentibus ſuffragijs, denique oratoribus miſſis, novo honore Senatus acciverit. Quâ causâ ubi primum facultatem loquendi apud collegas attulit dies, egit ille Senatui gratias, eâ facundiæ gravitate, quâ notus eſt. Calendæ tunc erant, quibus annus aperitur. Brevi intervallo cùm familiaris mei Trigeti filio Prætorio Candidato actionis operam ſpopondiſſem, animum religio convenit, ut occaſione deſtinati officij obirem munus adhuc à me patri debitum, ſed, ut dixi, ab illo Senatui jam ſolutum. Ergò ad quintum Idus Januarij verba feci in ampliſſimo Ordine: quæ ubi in manus tuas venerint, ex tuo animo conjicies judicia cæterorum. Ego ſub incerto examinis tui, aliorum ſententias occulendas putavi, ne te præjudicio tanti Ordinis viderer urgere. Vale.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTATO.

AUCTUS ſum gaudio, quòd valetudo tecum revertit in gratiam. Nam ſemper incolumitas tui voti mei ſumma eſt. Nunc ſi Dijs volentibus reconciliatæ vires animi tui integraverunt vigorem, facito epiſtolæ tuæ *a* multijugis paginis augeantur. Odi parſimoniam verborum bonorum. Scribendi quippe brevitas magis faſtidio, quàm officio proxima eſt. Nolo litteras de ſummo ore ſtillantes. Illas peto, quæ areſcere neſciunt, quæ ex intimo pectoris fonte promuntur. Memini brevitatem Spartanam laudi quondam fuiſſe. Sed ego tecum Romanis legibus ago, &, ſi ita vis, Atticis: quibus tantum decus à facundiâ fuit, ut mihi videantur Lacones metu collationis in diverſum ſtudia deſtinaſſe. Vellem plura; ſed tuo modo compungendus es. Simul cautio eſt, ne te ſermo multus offendat. Inſtituto igitur meo calcem pono, dum tuo *b* pareo. Quâ ex re intelligis, eò te invidiæ & conditionis adductum, quaſi à me pauca ſcribi velis, niſi multa reſcripſeris. Vale.

a v. cod.

a benè

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTATO.

POTUI facere ſcripta compendij, cùm tibi *c* germanus meus verbis ſuis uberius ſatisfacturus videretur, quàm ego meis literis. Sed in majore lucro officia honeſta, quàm ocia muta ponenda ſunt. Ergò neque tacito opus eſt, ut honor amicitiæ mihi feratur accepto; neque omnia mandanda ſunt litteris, ut illi aliquid ad narrandum relinquatur. Accipe tamen rerum capita, & ſummas negociorum, quibus frater admonitus, quæſita latus exſequatur. Convenit inter ſacerdotes, ut in cuſtodiam civium publico obſequio traderemus curam Deorum. Benignitas enim ſuperioris, niſi cultu teneatur, amittitur. Ergò multo tantò orna-

c alter.

ornatior, quàm ſolebat, cœleſtis factus eſt honor. Expectare mihi videris omnia, quæ ſuperſunt. Titianus meus fungetur indicium, cui indulgentius narrandi quod velis, opera legata eſt. Edictum Principum, niſi jam notum eſt, idem tibi aſſertor expediet. Statuas etjam recepiſtis iiſdem pænè populi acclamationibus, quibus amiſeratis. *a* Rides? & libet rideas affatim. plura deſino, ne qui ſtrictim meliora detexui, in minoribus videar immorari. Vale. a Sic ed Iur.

EPIST. XLVII.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

SILENTII noſtri ratio diverſa eſt, ſed unus effectus. Me impedit Pontificialis officii cura, *b* te Baiani ocij negligentia. Neque enim minùs reſidem facit remiſſio animi, quàm occupatio. Nec mirum, ſi te illa *c* ora totum ſibi vendicat; cùm ipſum Annibalem fides certa ſit bello invictum manus dediſſe Campaniæ. Non illius cœli aut ſoli illecebram retinax adventarum lotos æquaverit, & Suada Circæ pocula, & *d* tricinium ſemivolucrum puellarum. Neq; ego te pingues ferias agere contendo, aut virtutem puto fregiſſe delicijs. Sed dum *e* tibi legis, tibi ſcribis, & urbanarum rerũ feſſus ingentẽ animum ſolitudine domas, amicitiarum munia nullus exſequeris. Quin arripis ſtilum, noſtræq; inte affectioni honorem mutuum facis? Niſi mavis auctoritatem Pontificis experiri. Multa nobis in Collegio deliberanda ſunt. Quis tibi has inducias publici muneris dedit? Senties jus ſacerdotis, niſi impleveris jus amici. Vale.

b Sic Ms. Cuiac. & ed. Sciop.
c ſcil. Baiana. vulg. oratorem.
d Ita ed. Sciop. h. e. tres Sirenes.
e Sic Ms. Fuld.

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTATO.

DII boni, quàm nihil homini tutũ atq; exploratũ eſt! Certè levãdi animi cauſâ Baias cõceſſeratis.

Quis

Quis oculus faſcinavit deſtinatam quietem? Paulina ergò cura communis extremum ſalutis acceſſerat. An veſter pro illâ tantus eſt metus, ut omne eius incommodum periculi inſtar habeatur? Quicquid horum eſt, ſpectari animo licet, quas ærumnas dierum, quas noctium vigilias duxeritis. Sic nati ſumus, ut ſæpius adverſa fungamur. Fugiunt voluptates, & bonæ cuiuſque rei tam brevis uſus, quàm levis ſenſus eſt. Verùm hæc Philoſophorum diſputationibus relinquantur. Nunc habitum lætiorem mentibus ſuadeamus, quando Paulinæ noſtræ valetudinem rurſus locavit in ſolido pax Deorum. Vale.

EPIST. XLIX.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

QVÆRIS ut civis ad bonum commune genitus, quid ſuper rebus anxijs vero proximum nuncietur. Certis indicibus ſecunda cognovimus. Dehinc multi ſilentij ſuſpicio ſollicitis rumoribus locum fecit. Sed mihi opinionum talium, quæ *a* ſine auctore prodeunt, nulla curatio eſt. Impendiò angor animi, quòd ſacrificijs multiplicibus, & per ſingulas poteſtates ſæpè repetitis, necdum publico nomine Spoletinum piatur oſtentum. Nam & Jovem vix propitiavit octava mactatio, & Fortunæ Publicæ multijugis hoſtijs nequicquam undecimus honor factus eſt. Quo loci ſimus, intelligis. Nunc ſententia eſt, in cœtum vos collegas Curabo ſcias, ſi quid remedia divina promoverunt. Vale

EPIST. L.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

EGO *b* quidem ſecurus amicitiæ æqui bonique facio, ſi quid in me ab amante peccatur. Sed tuos mores, quibus nihil deſit ad laudem, decet officij negligentia Queri me opinaris, quòd nihil ſcribas: & refellere mendacium paras, quia te aliquid ſcripſiſſe meminiſti.

miniſti. Ego verò minimum animi angerer, ſi taceres, *a* præut hoc eſt, quòd mihi & patri unas atq; eas oppidò breves litteras detuliſti. Ita tibi ambo digni ſingulis paginis non videmur? Tui, inquies, honoris interfuit, ut jungereris parenti. Alia ſunt, quæ cum illo nobis vel communia opto, vel paria. amor mihi meo nomine deferatur. Abſtine igitur epiſtolis, quæ ſunt inſtar Edicti. Faceſſat omne *b* faſtidium, ex quo naſcitur cura compendij. Sed lõgum de his loqui cautio eſt, ne tibi moleſtior ſit ꝓlixitas querelæ noſtræ, quàm mihi brevitas epiſtolæ tuæ. Quod ſupereſt, Deos quæſo, ut nos plenus gaudij quamprimùm reviſas. Facile erit, anguſtiam ſcriptorum tuorum multiloquio repenſare. Vale.

a *Ita Ms. Fuld. Vide Ind.*

b *Sic Ms. Pith. & Fuld.*

EPIST. LI.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

STATUERAMUS in externis adhuc morari; ſed labantis patriæ nuncius deſtinata mutavit; cùm mihi in communibus malis *c* decolor videretur ſecuritas mea. Ad hoc ſacri Pontificalis adminiſtratio curam de me & officium *d* ſtati menſis exigit. Neque enim fert animus in tantâ ſacerdotum negligentia ſufficere collegam. Fuerit hæc olim ſimplex divinæ rei delegatio. Nunc aris deeſſe Romanos genus eſt ambiendi. Vos Hetruria quouſque retinebit? Iam querimur, eſſe aliquid, quod tamdiu civibus præferatur. Sit licet ruris ſtatus mitior, non poteſt benè defrui ocio, qui ſuis abſentibus timet. Vale.

c *Eſt qui* collare *legi* h.e. *non ſi ceſſura.*

d *Ita Ms. Cuiac. & Fuld.*

EPIST. LII.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTATO.

ORATIONEM meam tibi eſſe complacitam, nihilo ſequius gaudeo, quàm quòd eam ſecunda exiſtimatione pars melior humani generis Senatus audivit. Adjeciſti ſacramenti pondus; & in bona verba

jura-

Quis oculus faſcinavit deſtinatam quietem ? I ergò cura communis extremum ſalutis acceſſe veſter pro illâ tantus eſt metus, ut omne eius i modum periculi inſtar habeatur? Quicquid eſt, ſpectari animo licet, quas ærumnas dierun noctium vigilias duxeritis. Sic nati ſumus, ut adverſa fungamur. Fugiunt voluptates, & boni que rei tam brevis uſus, quàm levis ſenſus eſt. hæc Philoſophorum diſputationibus relinq Nunc habitum lætiorem mentibus ſuadeamus do Paulinæ noſtræ valetudinem rurſus locavit do pax Deorum. Vale.

EPIST. XLIX.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTA

QVÆRIS ut civis ad bonum commune g quid ſuper rebus anxijs vero proximum tur. Certis indicibus ſecunda cognovimus. multi ſilentij ſuſpicio ſollicitis rumoribus lo cit. Sed mihi opinionum talium, quæ *a* ſine prodeunt, nulla curatio eſt. Impendiò angor quòd ſacrificijs multiplicibus, & per ſingulas tes ſæpè repetitis, necdum publico nomine S num piatur oſtentum. Nam & Jovem vix pro octava mactatio, & Fortunæ Publicæ multiju ſtijs nequicquam undecimus honor factus eſt. loci ſimus, intelligis. Nunc ſententia eſt, in co collegas Curabo ſcias, ſi quid remedia divina verunt. Vale

a *Ita Cod. Colv. & ed. Sciop.*

EPIST. L.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXT

EGo *b* quidem ſecurus amicitiæ æqui b facio, ſi quid in me ab amante peccatur. S mores, quibus nihil deſit ad laudem, decet of gligentia Queri me opinaris, quòd nihil ſcrib fellere mendacium paras, quia te aliquid ſcripſ

b *Ita ed. Sciop.*

miniſti. Ego verò minimum animi angerer, ſi taceres, a præut hoc eſt, quòd mihi & patri unas atq; eas oppidò breves litteras detuliſti. Ita tibi ambo digni ſingulis paginis non videmur? Tui, inquies, honoris interfuit, ut jungereris parenti. Alia ſunt, quæ cum illo nobis vel communia opto, vel paria. amor mihi meo nomine deferatur. Abſtine igitur epiſtolis, quæ ſunt inſtar Edicti. Faceſſat omne b faſtidium, ex quo naſcitur cura compendij. Sed lōgum de his loqui cautio eſt, ne tibi moleſtior ſit ꝓlixitas querelæ noſtræ, quàm mihi brevitas epiſtolæ tuæ. Quod ſupereſt, Deos quæſo, ut nos plenus gaudij quamprimùm reviſas. Facile erit, anguſtiam ſcriptorum tuorum multiloquio repenſare. Vale.

a *Ita Ms. Fuld. Vide Ind.*

b *Sic Ms. Pith. & Fuld.*

EPIST. LI.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTATO.

STATUERAMUS in externis adhuc morari; ſed labantis patriæ nuncius deſtinata mutavit; cùm mihi in communibus malis c decolor videretur ſecuritas mea. Ad hoc ſacri Pontificalis adminiſtratio curam de me & officium d ſtati menſis exigit. Neque enim fert animus in tantâ ſacerdotum negligentia ſufficere collegam. Fuerit hæc olim ſimplex divinæ rei delegatio. Nunc aris deeſſe Romanos genus eſt ambiendi. Vos Hetruria quouſque retinebit? Iam querimur, eſſe aliquid, quod tamdiu civibus præferatur. Sit licet ruris ſtatus mitior, non poteſt benè defrui ocio, qui ſuis abſentibus timet. Vale.

c *Eſt qui* decollare *legit.* h.e. *non ſucceſſura.*

d *Ita Ms. Cuiac. & Fuld.*

EPIST. LII.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTATO.

ORATIONEM meam tibi eſſe complacitam, nihilo ſequius gaudeo, quàm quòd eam ſecunda exiſtimatione pars melior humani generis Senatus audivit. Adjeciſti ſacramenti pondus; & in bona verba

jura-

juraſti:ut qui ſcires in ſuſpicionem gratiæ ve tium judicata. Nam ubi certa eſt amicitia, il laudis incertior. Ergò ſecurus examinis tui n ror ſententias cæterorum. *b* Quid ſi affuiſſes næ voluntatis auditor, næ ego digito, ut aiunt convexa tetigiſſem. Erit aliás fortaſſe nobis o præſentiæ tuæ copia. Nunc teſtimonio epiſto fruimur: tunc adjumento favoris utemur. Vale

a *Sic Ms. Pith. Colu. Gif. ed. Sciop.*
b *Ita bene Sciop.*

EPIST. LIII.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTAT

OCIO & venatibus *c* gloriare. Eſt hæc qu jucunda jactatio, ſed ludo magis à te pro quam ſeriò. Nam remiſſa tempora & ab negocij blicis feriata, libris veterum ruminandis libente pendis. Alijs igitur dabis verba, qui te congreſſu *d* more non moverunt. Ego actus, quos pernox & dius *e* tibi curæ habes, tum cotidiana ingenij tui bula de litterarum, quas mihi tribuis, ſapore conie Niſi fortè in ſylvis *f* Apollinem continuaris, ut i paſtor Heſiodus, quem poëtica lauru Camœnalis milia coronavit Nam unde eſt hæc in epiſtolis t ſenſuum novitas, verborum vetuſtas, ſi tantùm nod ſa retia, vel pennarum formidines, & ſagaces canes, mnemque rem venaticam meliorum oblitus affect Quare cùm ſcribis, memento facundiæ tuæ modu ponere. Ruſtica ſunt, & inculta, quæ loqueris, ut natur eſſe credaris. Vale.

c *Sic ex Mss. Pith. & Sciop.*
d *Ita cum Lectio leg.*
e *Sic rectè vulg.*
f *Ità Mod. ex Ms. Fuld.* continuare. *eſt concurrere, ſequi, convenire, comitari.*

EPIST. LIV.

SYMMACHUS AGORIO PRÆTEXTATO

MÆSTITIAE meæ ſolatium grande tribuiſ Nam ut dudum tibi fama fecit indicium, f tris obitu vulneratus, continuo animi dolore diſcr cior. Non mediocre tamen inter præſentes curas le mea accepi, quòd te comperi ſecundum commu

opt

optata ſalvere. Supereſt, ut iſtiuſmodi officijs frequentem operam digneris impendere, quæ perſpicis medicinam quandam infortunij & mœroris afferre. Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHVS AGORIO PRÆTEXTATO.

SCIO germani amoris eſſe, quod ſuades. Sed reconciliatio eum requirit auctorem, quem habuit injuſta diſſenſio *a* principem: ne noxam meruiſſe videatur, qui abjuratas amicitias, quaſi nihil paſſus, affectat. Quare oblatam concordiam non refuto. Sequeſtrata conſideratione fortunæ, redeat in gratiam, qui movit offenſam. Tibi pro noſtrâ amicitiâ ſatis gratulor, cujus labor ſaluti publicæ commodabit: de quo interim parcius loquar. Res enim, quæ ad omnes pertinet, nunquam uno teſte contenta eſt: & mihi magnopere convenit, ita meminiſſe gloriæ tuæ, ne verecundiæ oblitus exiſtimer. Vale.

a *Ita & Sciop.*

EPIST. LVI.

SYMMACHUS PROBO.

ET tibi publicis negocijs occupato, breves litteræ demunt faſtidium lectionis, & mei officij aſſiduitas, quicquid ſcribendum videbatur, exhauſit. Meritò ſalutatione libatâ, *b* frugi epiſtolam neceſſario ſtringo compendio. Alia eſt enim proteſtatio amoris, alia linguæ oſtentatio: atq; ideò antiquior mihi fuit obſequendi opera, quàm loquendi. Copioſi videbimur, ſi abundè ſeduli judicemur. Vale.

b *Ita Iur. ed. & Sciop.*

EPIST. LVII.

SYMMACHUS PROBO.

IN præſentiâ quantum ſatis viſum eſt amicitiæ munerandæ, cùm tuas occupationes, tum feſtinationẽ tabellarij contemplatus, exhibeo. Aliâs mihi & uſus veniæ, & cura non deerit epiſtolæ longioris, Dij modò optata fortunent, ſalutem Reip. in ſolido locent! Tum

volun-

a *Ita Mſ. Giſ. & VVovv.*

a voluntas promptior erit, & ad ſcribẽda, quæ libenter accipias; & ad legenda, quæ animo vacante reſcripſeris. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHVS PROBO.

SIT tibi animus æquus, & patiens muneris imperati. Sæpè uſu venit, ut in ſecundos labores virtus probata reparetur. *b* Quid? tui? libenter C. Atilio factũ putas? quòd faſcib⁹ aratra mutavit, & in medio ſementis opere anhelos boves ſtatuit ruſticus? *c* Quiſquis bonæ frugis eſt, in publicum commodum vindicatur. Pone illas interim cogitationes felicis ocij tui? *d* Quàm benè urbana opera novis faſtigiis excitabam! Vbi ager noſter? vel ille autumno omnis copiæ ferax, vel ille hyeme apricus, *e* aut qui vere anni primas roſas humo exuit, aut qui ſub æſtivo ſole de nemore & fonte frigeſcit? Sed quid á propoſito excidi? Dum medicinam facio querelis tuis, ultrò deſideranda ſuggeſſi. Eſto, vt es, curarum omnium tolerans, & debitam operam ſolve Principibus, qui rationem magis meriti tui, quàm voluntatis habuerunt. Vale.

b *Sic coniecit Grut. & probant Lect. Sciop.*
c *Ita ed. Iur.*
d *Sic Lect.*
e *Ita ex Mſſ. correxit Sciop.*

EPIST. LIX.

SYMMACHUS PROBO.

MONES amicitiæ bonum ſcriptis frequentibus excolamus. Placet hortatio *e* invitatrix religionis. Et, ut verum fatear, decus mihi eſt hæc tua voluntas, Amor enim *f* maximi plus requirit Sed quod ais, me potius, qui ſim vacuus publicæ rei, iſtiuſmodi vigiliam debere ſortiri, æquum eſſe diſſentio. Jamprimùm quòd homo licentis ocij ſcrutari vices commeantium non laboro: tuus honor vecturam litteris niſi invenit, facit. Dehinc quòd mihi iners deſuetudo oblimat ingenium. Tibi impigro iamdiu *g* negocii levatur uſus loquendi. Ergò quo tu ad ſcribendum *h* maior copiâ, hoc ego dignior venia raritatis

e *Sic Mſ. Fuld. & Lect.*
f *Ita Mſ. Fuld. & Mod. quia Probus revera fuit maximus & omnium Romanorum ditiſſimus & nobiliſſimus.*
g *Sic ex genio Symmachi emendat Sciop.*
h *Ita bene ed. Sciop.*

tis. [a] Satiſnè videor his cauſis munitus in poſterum? Memineris volo, quicquid à me ſermonis acceperis, obſequij eſſe, non ocij Vale.

a *Sic & Sciop. ex correction. Lectij.*

EPIST. LX.

SYMMACHUS PROBO.

SCIO te non fortunatum habere dilectum, ſed meritorum Romanus familiaris meus aulicis etiam nunc paret officijs, utpote ſacri adminiſter ærarij. Sed inſtrumenta probitatis ſub uſu honoris excoluit. Quare dignitas ille eſt promiſcua cum plurimis, honeſtas æqua cum paucis Quod eò memorandum putavi, ut à te quoq; pro ratione vitæ, non pro gradu militiæ cenſeatur. Fac periculum maximis in negotijs; fac in ſerijs remiſſiſve. Reperies hominis tectam fidem, patentem religionem, prudentiam liberam, verecundiam liberalem. Cui ego propterea factum volo, ut mei teſtimonij fides clareat, & tibi amicus limatæ probitatis accedat. Vale.

EPIST. LXI.

SYMMACHVS PROBO.

AIs te multijugis neceſſitatibus impediri, quo minùs gnaviter amicorum chariſſimos alloquaris. Notæ rei ceſſet aſſertio. Nam & qui procul abſumus, curas ac vigilias tuas communis patriæ copijs & ſatietate ſentimus. Mutaſti igitur officium, non negaſti. Antiquior enim tibi fuit, ut eſſe debuit, ſalus civium, quàm ſalutatio. Nunc ſanè & deſideramus & expoſcimus tuas litteras, largiter congeſtâ fruge in proximæ hyemis impendium: quanquam ſcio necdum tibi hanc partem nimis tutam videri. Nunquam enim eſt ſecurus amor patriæ: & quamvis magna remedia conquirat, ſemper illud putat imminere, quod [b] timuit. Vale.

b *Ita ed. Iur. & Sirmondus.*

***

EPIST. LXII.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI

a Sic Ms. Gif. Al: ſuperpingo Suppingere, eſt ſubdere.

BONAE ſpei plenus, poſtquam mihi adventus v-ſtri feciſtis indicium, calcar quoddam *a* ſuppin properantibus; & in eam rem tuum munus implo ut parentum ſtudia hortator acceleres. Stabit apud m memoria beneficij tui, nec unquam tacita erit; ſi fr trum delegata curaveris. Vale.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI

LONGUM loquantur pro incognitis aut alien verba facturi. Mihi hæc opera deſinenda eſt, cù litteras noſtras Saturus frater cõmunis accipiat, qu non comendationi eius præſtiti, ſed noſtro circa v amore functus emiſi. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATR

b Ita emendandum ex Ms. Cuiac. vide infr lib. 7. Ep 51.
c Sic benè ed. Sciop. al: quot.
d Ita Ms. Gif.
e Sic Sciop.
f Ita Ms Gif. & ſimiliter loquitur infr. lib. 4. Ep. 66.

COMMENDARI *b* à me Epiſcopũ fortè mir ris. Cauſa iſtud nõ ſecta perſuaſit. Nam Clemer boni viri functus officium, Cæſaréam, quæ illi patri eſt, conciliatâ maximorum Principum pace, tutatu eſt. Fando acceperas, rebellione barbaricâ *c* quod aur quod argenti, privati aut publici, ſacri & profani, Mau ritaniæ fuit direptione hoſtium lancinatum. Evenit e tempeſtate, ut etiam *d* fiſci depoſitum belli jure rape retur: quod à ſummatibus civitatis, quos reliquos fu ga fecerat, jus ærarij repoſcebat. Miſera & acerba con ditio, *e* niſi triſtitia temporum Clementis curam moviſſet; quem ego non minùs famæ ſæculi, quàm ci vium ſecuritati commodaſſe dixerim. Quid enim præ ter invidiam referret ærarium, ſi opes ab inopi Curi poſcerentur? Habes ordinem rei. Quod ſeſtat e-nitere, ut tui aſpiratio vela faciat impetratis. Vale.

EPIST.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

SCIRE poſtulas, quid de laceſſentibus ſentiamus. Nolo conſilium ſuccenſentis expectes. Neque in in eius noxam labores, quem vides abundare peccatis. Ipſe cauſas dabit, quas non videaris optaſſe. Sed de illo ſatis habeo dictum. Veniam quò me ducit affectio. Immane quantum à litteris deſidetis, *a* neque metuitis, ne vos talione ſilentij mordeamus. Quid hyems faciet, quæ terrâ & mari morabitur commeatus? *b* Cogitate veſtri officij neceſſitatem, noſtræ ſollicitudinis vicem, eamque arripite diligentiam, quam de nobis mutuò flagitatis. Vale.

a *Ita Lect.*

b *Sic Ms. Gif. & Lect.*

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

GELASIUS, *c* cui factũ volo, imperialis domus curam recepit, quod negociũ ei aliquid dignitatis attulit, etſi plus habet honoris in moribus. Medicinam cum primis noſtræ ætatis exercuit. Inde eſt illi via facta meritorum. Nam ſummates aulæ, *d* quibus juvandâ ſalute profuerat, teſtes potiùs habuit, quàm patronos. Abſit, ut tibi veniat uſus artis eius, cùm cætera honeſtamenta ſanctiſſimi viri poſſint pro illo ferre ſuffragium. Ergo ama Gelaſium, mihi jamdudum placitum, tibi me ſpondente placiturum. Vale.

c *Sic retinendum: ex Mss Al:* fautum *vulg.*

d *Sic Mss. Pith. Gif. Fuld.*

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

COMMENDAREM tibi Anyſium, laudabilem virum, niſi in meam amicitiam te auctore veniſſet. Quando igitur nihil eſt, quod illi meus ſermo conciliet, beneficij loco habebo, ſi in eum ſancti animi tui gliſcat affectio. Nam ubi amoris rudimenta præventa ſunt; ſecundæ *e* gratiæ locus eſt, ut augmenta poſcantur. Vale.

e *Sic. vet. ed. Jureti.*

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

RUFUS Pontificalis Arcarius proſequitur apud te mandata collegii, cui præ cęteris retinendi Vaganenſis ſaltus cura legata eſt. Effice, oro te, ut divinitus videatur oblatum tui honoris auxilium, & utriuſque ſacerdotii te antiſtitem recordare. Quicquid publicus vigor, aut privata poſcit induſtria, *a* oratus exequere. Multùm in gratiam tuam publica utilitas promovebit. Habes ſummam petitionis meæ. Singula autem tibi vel commonitorii ſeries indicabit, vel Rufus expediet; cui maturum præſtabis effectum, ut ſequeſtratum pauliſper officium regreſſus arripiat. Vale.

a *Ita Ms. Gif. & ed. Sciop.*

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

POTUIT frater meus Acutianus ſuo nomine quod poſcit, adipiſci, ut qui ſit nõ minùs tibi, quàm mihi familiaris. Sed interfuit officij mei, ut ei voluntariam operam commodarem. Juvat autem deſiderium illius juſtitia poſtulati. Nam germanos ſuos; Nichaſium, & Rogatianum, negocium commune curantes, vel ad diſceptationem Numidici Conſularis remitti poſtulat, vel quod ei antiquius eſt, te potiſſimùm Cognitore mavult quamprimùm moleſtiâ litis abſolvi. Quare ſi & illius apud te grande momentum eſt, & à legibus cauſa non diſcrepat. & interventus meus libram tui favoris inclinat; *b* anniti æquum eſt, ut optimo viro ex ſententiâ procedat optatum. Vale.

b *Ms. Pith. habet* annui.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

FRATRUM noſtrorum *c* Romani atque Magnilli petitio juſta eſt, quam proſequendam recepi; quib⁹ impendiò curæ eſt, ut homines Euticiæ clariſſimæ fœminæ Judicum præſidio fulciantur, Intelligis eas eſſe

c *Ita Lect. vide lib. 2. Ep. 20.*

eſſe perſonas, quibus hæc gratia magis ex ſuo merito, quàm ex meis litteris debeatur. Nec mireris, ipſos ſupereâ re *a* ſcribere noluiſſe, cùm reverentia mei fecerit, ut noſtro ſuffragio potius uterentur. Vale.

a *Sic Ms. Gif. Lect. e Sciop.*

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

CÆCILIANUM virum honeſtum, Laurentium Lavinatium defenſorem ſuſceptum commendat officium. Cui ſi nihil conciliationis cætera vitæ honeſtamenta præſtarent, interventus meus gratiam tuam deberet acquirere. Ama ergò hominem placitum mihi, & *b* religioſè civitatis commodis obſequentem. Amoris autem tui ſumemus indicium, ſi eos quib⁹ negocium familiare mandavit, adjuveris. Vale.

b *Ita benè Grut.*

EPIST. LXXII.

SYMMACHVS CELSINO TICIANO FRATRI.

AMICORUM deſideriis operam non negamus, dum juſta credimus, quæ petuntur: ut nunc mihi uſu venit, qui Baſſum optimis viris complacitum, non putavi ſuffragio deſerendum. Salvâ igitur meâ exiſtimatione, qui bonis credidi, meritum tibi hominis dies longior indicabit. Mihi ſatis eſt, ſi illi primus aditus *c* ſpem dederit pleniorem. Vale.

c *Ita Ms. Pith. vulg.*

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS CELSINO TICIANO FRATRI.

QUANDO eam Dij poteſtatem tibi dederunt, ut amicis ac neceſſarijs meis uſui eſſe poſſis; confido Romano optimo viro, quo cum mihi jamdiu familiaritas eſt, in tuo præſidio paratam bonæ ſpei copiam. Duabus enim commendationibus, quarum tibi antiqua cura eſt, adjuvatur, mei teſtimonij prærogativâ, & ſui meriti conſcientiâ. Nam ſedulò audeo judicare, dignum eſſe, quem penſi habeas; & ne longùm loquar,

cuius amicitia non gravêris. Spectata mihi eſ quies animi, officij diligentia. Nemo in amicos titur promptiore. Hæc ita eſſe, ſi quid mihi trib lim credas. *a* Si hæret animus, hortor examines

a *Ita benè Lect. Sciop. Vulg.* hæc: *unde Grut.* adhuc.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS AGORIO PRAETEXTA

EST aliquid in querelis Faſgamiæ filiæ meæ mihi ex voto fateor accidiſſe. Nam niſi futu bi uſui litteras popoſciſſet, ad ſcribēdum defuiſſ caſio. Prælibo igitur ſalutationem, quæ meum ſ officium. Reliqua pars paginæ ad cauſam clari fœminæ pertinebit, quæ ſibi ab hominibus tuis quid agrorum ereptum deflet. Id ego loci & me conſcius, ſervili auſu clam te opinor admiſſum; ideò filiæ meæ correctionis facilitatem ſpond te *b* familiaris conqueſtio genus iniuriæ pert Quæſo igitur temeratæ poſſeſſionis ſtatum reformari. Si quid autem controverſiæ eſt, in pi noſtri differatur præſentiam, quæ ſecuræ juſtiti recuſat alios Cognitores. Vale.

b *Sic vet. cod. Iur.*

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS HESPERIO.

QUOTIENS viris militiæ notis teſtimonia runtur, decet operam verborum facere co dij, quia *c* nihil negocium eſt rebus cognitis im ri. Pro Cæſario noſti omnia facere, quæ prob Hunc ut penſi habeas, ſperare magis debeo, quà gare. Si quid ultra expetis, in alias litteras co mus. Nunc mihi multiloquio temperandu eſt, cùm ſatisfactum eſſe videatur, & illius voluntati, & tuo honori, & meo muneri. Vale.

c *Sic omnes libri Mss. Iur. Cuiac. Giſ. Fuld. Bert.*

EI

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS HESPERIO.

NATURA rerum eſt, ut qui balbutiunt, plus loquantur: affectāt enim copiam pudore defectûs. Hoc exemplum *a* in me expetit, cui magna ſcribendi *b* impatientia eſt, cùm deſit oratio. Duobus igitur pariter cōmeantib⁹, non putavi officio convenire, ut unis litteris *c* gemina expediretur occaſio. Erit ſup hoc judicatio tua, garrulusnè juſtius dicar, an ſedulus. Vale.

a *Ita benè Sciop. ex formulâ uſitatâ Plauto, & Ciceroni.*
b *Vulgata lectio cōmoda eſt. Grut corrigit* ſilendi: *ut loquitur Tacit. lib 4 Ann.*
c *Sic benè Ms. Pith. Vulg.* expenderetur.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS HESPERIO.

AMICORUM orata curare bonæ frugis officium eſt, precipuè ſi non refragetur æquitas poſtulatis. Quorſum ſpectet hoc *d* anteloquium breviter explicabo. Sabinianum clariſſimum virum ita *e* magnifico, ut quos maximè colo. Huic per impreſſionem nequaquam patior fratris ſui *f* liberis tutelæ munus imponi. Duobus enim privilegijs amolitur injuriam, maturitate ævi, & numero filiorum. Ea res publicis ſignata monumentis, necdum à propoſitâ obſtinatione deducit pervicacem petitionem. Nunc, quia ſecundante fortunâ in te huius negocij ſpes recumbit; quæſo ut ei virtute, quâ celſus es, *g* factum velis; cui vel in meam gratiam præſtandus eſt favor, vel ad tuam gloriam juris prærogativa ſervanda eſt. Vale.

d *Ita Mss.*
e *Sic Mss.*
f *Ita Mss. Fuld. & Giſ.*
g *Sic Mss. al.* fautum, *ut ſupra Ep. 66.*

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS HESPERIO.

VNus adhuc *h* ſuperas ex ſummatibus litterarum, cui probari orationem meam laudis avarus *i* optarim. Res cecidit ex voto, *k* utor teſte, quo volo. Iam mihi Comici adoleſcentis voce clamandum eſt; *Quis me hodiè fortunatior, venuſtatiſque adeò plenior?* Niſi fortè amor mei ſtilum tuum coegit in gratiā. Fit enim ſæpè, ut judicij ſeveritatem frangat affectio, &

h *Sic Ms. Giſ.*
i *Ita ed. Sciop.*
k *Sic Ms Giſ. Cuiac.*

amicorum facta dictaque eâ indulgentiâ cenſ
quâ plerumque ſinguli etiam vitia noſtra dili
Sed hæc meritò dicerentur, nî tecum faceret ex
tio optimatium, quibus ſermo noſter auditus e
quò ſententiæ tuæ ex aliorum conſenſu quæra
ctoritas; ſed quia non patet ſuſpicionibus judi
à quo nemo diſſentit. Videro tamen, utrum fid
an amor illas litteras ſcripſerit. Mihi in alterut
ditione æquè ſummus honor: ſive ita magnific
judicas, ut gratificatus videaris: ſeu ita es mei di
ut ſequius judicare non poſſis. Vale.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS HESPERIO

PRÆSUMPTUM aut compertum tenes,
ſit mihi tuæ laudis antiquitas. Ea propter n
ri patior, quod actuum tuorum gratiam deve
Priſcianus frater meus, cum primis philoſop
litteraturâ & honeſtate cenſendus, Senatu auct
larij emolumenta conſequitur. Super eius ann
citur orta dubitatio. Cui ſi nihil compendij o
tium voluntas ante tribuiſſet; eruditio tua ſ
ferre deberet. Scis enim bonas artes honore
atque hoc ſpecimen eſſe florentis Reipublicæ
ſciplinarum profeſſoribus præmia opulenta p
tur. Quæſo igitur, ne hac inquietudine, aut ill
nuatur utilitas, aut ampliſſimo Ordini cenſendi
ritas derogetur. Intereſt famæ & gloriæ tuæ, ut
mandi magis, quàm negandi commodi cauſâ,
Ita Lect. loſophi ſalario *a* dubitaſſe videaris. Vale.
id. Sciop.

EPIST. LXXX.

Ita Lect. SYMMACHUS HESPERIO.

id Sciop. EN tibi ſecundas litteras meas, & adhuc vic
Sic Mss. prioribus debetur. *b* Dices viandi negoci
Bif. & Fuld. ditam diu operam ſcriptionis, & alia forſan
. e. nõ gra- cauſabere. Ego pro tui amore hanc *c* veniam n
atè dabo.

vabor. Sed eodem amore poſtulo, ut cùm erit ocium, mora neceſſarij ſilentij officio voluntario ſuppleatur. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS HESPERIO.

VITALIANUM clariſſimum virum mei potiùs officij gratiâ, quàm in adjumentum ſuum credo litteras popoſciſſe. Nam cùm ipſi ad promerendum tuum amorem nihil ultrà poſſit accedere; id tantùm videtur egiſſe, ut mihi ex munere conciliatio tui uberior proveniret. Cape igitur delibatam curſim ſalutationem: cui ſi facundiâ largiore reſponderis, in exemplum copiæ ingenij mei maciem provocabis. Vale.

EPIST. LXXXII.

SYMMACHUS HESPERIO.

SUM quidem ſilentij tui vehementer impatiens, quod genus querelæ amantibus familiare eſt. Sed proximis litteris *a* tuis deſiderium meum expletum eſſe confiteor. Itaque habeo gratiam, multoque opere te obſecro, ſcriptioni frequenter indulgeas. Hæc enim ſola officia nullum faciunt de aſſiduitate faſtidium. Vale.

a *Sic Mss. Giſ. VVouw. ed. Sciop. Lect.*

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS HESPERIO.

RELIGIONIS indicium eſt, quòd me taciturnitatis *b* inceſſis. Sed velim credas, infortunij fuiſſe non voluntatis, quòd diu officio ſcriptionis abſtinui. Nec puto ignorare te, *c* quatenus in nos fortuna ſævierit, quæ me amantiſſimo atq; optimo fratre privavit. Proinde, ſi dies longior ſenſum tanti doloris exemerit, familiaribus litteris ſolemnis cura præſtabitur. Vale.

b *Sic Ms. Pith. & Iur.*

c *Ita vet. cod. Iur.*

***

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS HESPERIO.

QUOTIENS tua ſumo colloquia, quædam ante oculos præſentiæ tuæ imago verſatur: atque ideò uberiorem capio voluptatem, quòd & tui officij, & mei meriti ſentio vigere *a* monumentum. Sed ut prōptior circa me huius muneris diligentia perſeveret, etjam ipſe curam deferendi ſermonis arripui, frequenter expertus dilectum religioſi animi incentivo viciſſitudinis *b* provocari. Vale.

a *Sic Mss. Iur. Gif. Fuld. Vatic. Bertin.*

b *Ita ijdem codd. omnes.*

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS HESPERIO

TANDEM bonæ valetudinis *c* compos, quæ à me hucuſque diſſenſerat, nunc te ſocietate commoditatis impertio, quem præteritæ ſollicitudinis participem habere vitavi: etſi ſcio ne *illo* quidem tempore, quo officium meum morbus *d* inhibebat, ab hujuſmodi munere temperatum. Reſtat, ut ſervantiam viciſſitudine munereris. Ea namque res & tuam curam probabit, & refectioni meæ adiumenta ſufficiet. Vale.

c *Ita omnes Mss.*

d *Sic Ms. Pith. Lect. Ed. Sciop. Ita loquitur infr. Ep. 91.*

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS HESPERIO.

VTRUM Mediolani etiam nunc tibi poſito pagina iſta reddenda ſit, in ambiguo colloco. Peccari tamen in amicitiæ *e* fidem credidi, ſi litteris *f* tuis mutuum honorem deſtitiſſem. Nihil ergò cunctatus commiſi eventui ſolemnem hanc & ſimplicem dictionem ſalutis, quæ ſi in manus venerit, fac oro, ut perveniſſe litteras meas ſermonis tui recurſus oſtẽdat. Vale.

e *Ita Ms. Iur.*

f *Sic Lect. ex Ms. VVovv.*

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS HESPERIO.

SI facultas ad ſcribendum ſæpè ſuppeteret, voluntas nunquam deeſſet officio. Huius rei evidens certũq; docu-

documentum eſt, quòd ubi primùm amici communis fida affulſit occaſio, libens ſcribendi munus arripui. Intellexi enim jucundiores tibi fore litteras, *a* ſi has tibi familiarior tabellarius reddidiſſet; qui non ſolùm epiſtolam, ſed inſinuationem quoque actuum meorum fideliter exhibebit. Vale.

a *Sic Ed. Iur. Lect.*

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS HESPERIO.

NUNQUAM *b* in me parcam, quin tuo animo obſequar. Novi quàm ſis ſermonis mei exoptans. Propterea decrevi cum animo, nihil ſuperſedere litteris porrigendis, nec expectare viciſſitudinem, ne ſcribendi tardior fiam. Sed ut ipſe metui, ne mihi foret flagitio, ſi tacerem, ſic velim tu caveas, culpam diſſimulatæ familiaritatis *c* accendere. Quod te curaturum liquidò habeo compertum; quia non minùs ingenium tuũ quàm meritum meum cogitans, nequeo tui amoris eſſe diffidens. Vale.

b *Sic ed. Mog. ex Mss.*

c *Ita omnes Mss. Gif. Bertin. Fuld. Vatic.* h.e. ſuſpicionem excitare

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS ANTONIO.

NON incognito quidem nobis eloquij ſplendore nituiſti; *d* ſed magnis rebus accommodata, & maieſtate ſcripti aptata, gloriam, quam magiſterio antè quæſiſti, recens auxit oratio. Nam præter loquẽdi phaleras, quibus te natura *e* ditavit, ſenile quiddã, planèque conveniens auribus Patrum, gravitate ſenſuum, verborum proprietate ſonuiſti. Denique etiam hi, quorum Minerva *f* rancidior eſt, non negant, facundiam tuam Curiæ magis, quàm caveæ convenire. Atilli, quos cothurnus altior vehit, *g* & ſtructurarum pegmata delectant, neq; triſtem ſoliditatẽ, neq; laſcivũ leporem cõſonâ laude celebrarunt. Hæc ſunt enim condimenta oris & pectoris tui, ꝙ nec gravitate horres, nec venuſtate luxurias; ſed ratione fixus ac ſtabilis

d *Ita ex veſtigijs Mss. emẽdat Sciop. hoc ſenſu:* Antehac oratio tua in rebus levioribus verſabatur: nunc autẽ, ubi eam ad magnas res applicuiſti, iisq; ſcripti ſeu ſtili tui, maieſtatem aptaſti, gloriam tuã auxiſti.

e *Sic omnes Mss.*

f *Ita ex vet. cod Iur. & ed. Sciop.*

g *Ita in Mss. Iur. & Pith. Al.* pigmẽta.

germanos

Sic Ms. uiae.

germanos colores reb⁹ obducis. Nolo igitur expectes judicium meum, *a* ne amore delinquam. Quid varia ingenia ſenſerint, res intimavit. Fuit enim in illâ ratione, quod unuſquiſque diligeret, & pro ingenij ſui qualitate laudaret. Quare ſequere cœpta fœlicia, & te in omnibus æmulare. Nobis ad teſtimonium religionis ſatis eſt non ſiluiſſe ſententiam cæterorum. Vale.

EPIST. XC.

SYMMACHVS ANTONIO.

Sic Ms. itb.

ETSI amore *b* prævenior, ne ſim circa te avarus officij; nunc tamen libentiùs, quàm ſæpè aliàs, ſcribendi munus inſiſto. Primò, quòd abitio fratris noſtri Marij, quodam viatico carere non debuit. Dehinc, quòd litteras meas putavi pluſculum commendationis habituras, ſi tibi per eum, quem ſanctè atque efflictè diligis, redderentur. Fit enim plerumque, ut levia rerum portitor feſtivus exornet. Aliâ quoque de cauſâ ſtudij mei ardor incanduit; quòd tecum ſuper talis viri laude putavi gratulandum, qui è provinciâ ſuburbanâ tantum reportat publici deſiderij, quantũ reliquit exempli. Non dicam dolo, utpote ſubpalpandi neſcius. Viget in eo vena fraterna. Eòque magis factum eſt, ut diſceſſum eius impatienter feramus, qui in uno frui videbamur ambobus. Vereor protelare teſtimonium meum, ne magis laudi eius obſecutus judicer, quàm pudori. Nam quorum mens honeſta eſt, eorum imbecilla frons eſt. Tu de paucis conjice plura, quæ nunc inſinuare non decuit, ſed per alium ſcribere non pigebit. Vale.

EPIST. XCI.

SYMMACHVS ANTONIO.

DUDUM te, mi frater, ſilentiò indulgere mirabar. Ea res impendiò augebat dolorem, quòd ipſe minimè ſcribendi obſervantiam negligebam. Simul atq; accepi litteras tuas, animum ſubijt lætitia, quærela deſe-

amentum eſt, quòd ubi primùm amici communis affulſit occaſio, libens ſcribendi munus arripui. llexi enim jucundiores tibi fore litteras, *a* ſi has familiarior tabellarius reddidiſſet; qui non ſolùm tolam, ſed inſinuationem quoque actuum meo- fideliter exhibebit. Vale.

a *Sic Ed. Iur. Lect.*

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS HESPERIO.

UNQUAM *b* in me parcam, quin tuo animo obſequar. Novi quàm ſis ſermonis mei exoptans. prerea decrevi cum animo, nihil ſuperſedere litteris rigendis, nec expectare viciſſitudinem, ne ſcriben- ardior fiam. Sed ut ipſe metui, ne mihi foret flagi- ſi tacerem, ſic velim tu caveas, culpam diſſimulatæ iliaritatis *c* accendere. Quod te curaturum liqui- habeo compertum; quia non minùs ingenium tuū meritum meum cogitans, nequeo tui amoris eſ iffidens. Vale.

b *Sic ed. Mog. ex Mss.*
c *Ita omnes Mss. Gif. Bertin. Fuld. Vatic.* h. e. ſuſpicionem excitare

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS ANTONIO.

ON incognito quidem nobis eloquij ſplendore nituiſti; *d* ſed magnis rebus accommodata, & ieſtate ſcripti aptata, gloriam, quam magiſterio è quæſiſti, recens auxit oratio. Nam præter loquē- haleras, quibus te natura *e* ditavit, ſenile quiddā, nèque conveniens auribus Patrum, gravitate ſen- m, verborum proprietate ſonuiſti. Denique etiam quorum Minerva *f* rancidior eſt, non negant, fa- idiam tuam Curiæ magis, quàm caveæ convenire. illi, quos cothurnus altior vehit, *g* & ſtructurarum mata delectant, neq; triſtem ſoliditatē, neq; laſci- leporem cōſonâ laude celebrarunt. Hæc ſunt enim ndimenta oris & pectoris tui, ꝗ nec gravitate hor- , nec venuſtate luxurias; ſed ratione fixus ac ſtabilis germanos

d *Ita ex veſtigijs Mss. emēdat Sciop. hoc ſenſu:* Antehac oratio tua in rebus levioribus verſabatur: nunc autē, ubi eam ad magnas res applicuiſti, iisq; ſcripti ſeu ſtili tui, maieſtatem aptaſti, gloriam tuā auxiſti.
e *Sic omnes Mss.*
f *Ita ex vet. cod Iur. & ed. Sciop.*
g *Ita in Mss. Iur. & Pith. Al.* pigmēta.

germanos colores reb⁹ obducis. Nolo igitur ex judicium meum, *a* ne amore delinquam. Quic ingenia ſenſerint, res intimavit. Fuit enim in illâ ne, quod unuſquiſque diligeret, & pro ingenij ſu litate laudaret. Quare ſequere cœpta fœlicia, & omnibus æmulare. Nobis ad teſtimonium relig ſatis eſt non ſiluiſſe ſententiam cæterorum. Vale.

a Sic Ms. Cuiac.

EPIST. XC.

SYMMACHVS ANTONIO.

ETSI amore *b* prævenior, ne ſim circa te a officij; nunc tamen libentiùs, quàm ſæpè ſcribendi munus inſiſto. Primò, quòd abitio ſi noſtri Marij, quodam viatico carere non debuit. hinc, quòd litteras meas putavi pluſculum com dationis habituras, ſi tibi per eum, quem ſanctè effliǳè diligis, redderentur. Fit enim plerumque, via rerum portitor feſtivus exornet. Aliâ quoq cauſâ ſtudij mei ardor incanduit; quòd tecum talis viri laude putavi gratulandum, qui è prov ſuburbanâ tantum reportat publici deſiderij, qu reliquit exempli. Non dicam dolo, utpote ſubpal di neſcius. Viget in eo vena fraterna. Eòque mag ctum eſt, ut diſceſſum eius impatienter feramus, uno frui videbamur ambobus. Vereor protelare monium meum, ne magis laudi eius obſecutus cer, quàm pudori. Nam quorum mens honeſta e rum imbecilla frons eſt. Tu de paucis conjice p quæ nunc inſinuare non decuit, ſed per alium ſcr non pigebit. Vale.

b Sic Ms. Pith.

EPIST. XCI.

SYMMACHVS ANTONIO.

DUDUM te, mi frater, ſilentio indulgere mi Ea res impendiò augebat dolorem, quòd ip nimè ſcribendi obſervantiam negligebam. Simu accepi litteras tuas, animum ſubijt lætitia, qu

tuit. Amicitia enim citò ſanatur officio. Tu quoq;
paginam melle erudiſſimi oris obleveras, ut quæli-
offenſa tanquam Lethæo *a* poculo mergeretur. a *In Vatic. eſt flumine.*
ſo igitur ſtilo gratiam fatebr, qui expoſtulare me-
ibar, adjiciens poſtulatum ne vnquam ſuperſedere
eris perſeveres. Quòd ſi ſcribenda defuerint, mihi
s erit, ut tibi gratuler ſoſpitatis. Vale.

EPIST. XCII.

SYMMACHUS ANTONIO.

DULCE certamen eſt familiaris officij: & ideò ju-
re ambo cavimus, ne alternis vinceremur. Gratu-
igitur pares nos eſſe, non ſolùm affectione mentiũ,
etiam viciſſitudine litterarum. Curabo tamẽ poſt-
, ut obſequij mei trutina, *b* & libra præponderet, b *Sic Ms. Iur. & Pith.*
videatur inertiæ quoddam eſſe colludium, ſemper
uã lance cenſeri. Itaque ſcribam ſæpius, modò fa-
tas commeantium non deſit optanti. Ita fiet, ut &
e laudem ſedulitatis affectem, & te curis publicis
cupatum, ad rependenda colloquia aſſiduitate ſol-
tem. Vale.

EPIST. XCIII.

SYMMACHUS ANTONIO.

SANCTUM Zenonem commendare non debeo,
quem ſcio ad clientelam tuam & amicitias perti-
re. Sed in eo tanta morum probitas eſt, ut laudes ſi-
e non poſſim. Itaque virum bonis omnibus meritò
e ſedulitatis acceptum, quæſo etiam me *c* precante c *Ita vet. ed. Iureti.*
openſius fovere digneris; præſtaturus & tuæ famæ,
æ debet omnium ore celebrari, & interventui meo,
has litteras ſibi profuiſſe *d* ſubintelligat. Vale. d *Sic ed. Sciop. ex Ms. Giſ.*

EPIST. XCIV.

SYMMACHUS SYAGRIO.

AUDENTUR incogniti, ut eorum merita in oc-
culto

culto ſita teſtimonij ſplendor irradiet. Mihi imp ſentiarum ſuperſedendum eſt huiuſmodi ſcriptio ne incepti *a* fruſtra ſim, ſi fratrem meum Palladi ſpectatum bonis omnibus, facundiæ atque erudit nis aſtipuler. Dehinc cauto opus eſt; ne impar tai viro prædicatio, neque eum cui defertur, æquiparet meam operam devenuſtet. Quieſco igitur has part & hoc unum tibi perſuaſum volo; mereri facundi Palladij, ut doleamus, quòd *b* urbi negatus eſt: me ri amabilitatem eius, ut quòd accitus eſt, gaudeam Vale.

a *Sic Ms. Pith.*

b *Ita Ms. Pith. Cuiac. Ed. Sciop.*

EPIST. XCV.

SYMMACHUS SYAGRIO.

QUOD nullas ſumpſi litteras tuas, cùm mi Principibus æternis legenda in concilio Patr delegaretur oratio; ſcio non fuiſſe faſtidij tui. *c* N bonæ & exploratæ amicitiæ, vel *d* ſi ceſſet officiu ſatis tutæ æſtimationes ſunt. Propterea talionem ferre vitavi, veritus, ne quod tu invitus feceras, ego ſenſus crederer reddidiſſe. Lõgè enim diverſa condi eſt fortuiti, quàm affectati ſilentii. Res quidem negligitur: plurimùm tamen refert, quis eam qua occupatus, quis quaſi oratus omiſerit. Sed de hoc ſa habeo dictum. Nunc, ſi me amas, vel quia me am (nam referri confido, quod defero) cõnteſtare apud victos Principes gaudium meũ, qui humanæ voci d nas litteras crediderunt; quorum victorias ex mei c prõptuario Senatus audivit. Fac veniat in mentẽ, q ille dies illuxerit, quo quaſi ex mediâ profectus acie, ribus & animis omnium ſalutarem nuncium prin infudi. Olim cùm res Romana adoreæ militaris tita eſt, Polluces gemini apud Iuturnæ lacum pr ſecunda vulgarunt. Eos quippe priſcorum volum fides tradidit, anhelis equis, plenos ſudoris & pulve famâ belli poſt tergum relictâ, indicium affectaſſe ctoriæ. Idem nunc mihi ſacro iudicio factus eſt hon

c *Ita Ed. Iur.*

d *Sic leg. ex v. c. Iur.*

h *Ita Ms Cuiac.*

Ita quantum gratiæ Caſtores adepti ſunt, tantum Principes præſtiterunt. Hæc *a* pro me copioſius & ornatius, quantum es *b* linguæ melior, apud auctorem beneficij proſequêris. Habes ſummam voluntatis meæ; cui ſi quid commendationis inſpiraveris; cæteris ornamentis animi tui adjicietur decus præſentis officij. Vale.

a *Sic Lect.*
b *Sic ed. Sciop. Al.* linguà.

EPIST. XCVI.

SYMMACHUS SYAGRIO.

STUDIUM quod ſcribendis orationibus *c* exhibebam, præmio laudis auxiſti. Vetus quippe ſententia eſt; Artes honore nutriri. Quis autem tam cumulatus honor, quàm palma dicendi? Ergò etſi intelligo, *d* quòd noſtri amore fallaris; tamen titulum præclari teſtimonij albo calculo veterum more ſignabo. Non enim mihi ex ore jejuno tributa laudatio, ſed de facundiæ penu boni judicij fructus arriſit. Vereor indulgere verbis præconij tui, ne gratificandi operam mutuam credamur adniti. Vale, & ut es noſtri diligens, religioſam obſervantiam *e* perſevera. Vale.

c *Ita Ms. Cuiac. & Vulg.*
d *Ita Lect. optimè: & ed. Sciop.*
e *Sic retinendum ex veteri ratione loquendi.*

EPIST. XCVII.

SYMMACHUS SYAGRIO.

MEÆ litteræ, quoniam acceptæ ſunt tibi, crebrius commeabunt. Nam ut reſpondeas, non laboro: ſiquidem videtur injurium flagitare officia, quæ ſponte religioſus animus pollicetur. Vale.

EPIST. XCVIII.

SYMMACHUS SYAGRIO.

DUDUM mihi nullus litteris tuis honor factus eſt. Quererer de ſilentio tuo, ſi de religione dubitarem. Sed quia amicitia uſu credita, & *f* expenſa documētis, à periculo ſuſpicionis aliena eſt. Intelligo quidē per occupationes publicas inhibitam diligentiam ſcriptionum tuarum: verùm quæſo intermiſſum mu-

f *Merc.* experta.

a *Ita ſupplẽdum ex Ms. Iur. Giſ. Fuld. & Bertin.*

mus inſtaures. *a* Stabit apud me gratia tributi officij, quaſi nulla negati culpa præceſſerit. Vale.

EPIST. XCIX.

SYMMACHUS SYAGRIO.

b *Sic Lect. & Sciop.*

SI quando mihi apud amicum teſtimonij dictio eſt, cohibeo operam plus loquendi, *b* Nam quid religio ubi agit, deſideratur oratio. Fero igitur ad te nudum de familiari meo Pontigano, ſed fidele judicium: quem niſi amore noſtro dignum probaſſem, minimè tuo traderem. Mens eius in aperto eſt, vita ſpectat ad laudem. Scis certè, nunquam me faciliorem favoris eſſe, quàm veri. Horum omnium fidem confirmabis, cùm in illo plura repereris. Vale.

EPIST. C.

SYMMACHUS SYAGRIO.

c *Ita Lect. & Sciop.*

d *Sic Iur.*

INSTAURANT dolorem ſera ſolatia, & ideò mutuum ſilentium calamitatibus noſtris præſtare debemus, ne fortunæ vulnera, quæ cicatricem proceſſu temporis ducunt, *c* intẽpeſtivè contrectata crudeſcãt. In alia potius ſermo vertendus eſt, quæ te ad curam ſanitatis hortentur. Omnis quippe internus dolor corporis hyemali creſcit injuriâ: ac niſi iter apricis diebus, & auris *d* ſalubribus egeris, malè metuo, ne vitium contemptus exaggeret. Nunc ea, quæ remedio accommodare credidiſti, vel quæ nobis commendavit utendi exploratio, ad te miſi; inter votorum ſummas conſtituens, ut remediorum talium neceſſitatem ſpõtaneâ incolumitate prævenias: aut ſi quæ morbi relliquiæ fuerint, his orationibus tergeantur. Satis autem muneris communi amicitiæ dabis, ſi ſollicitudinem, quæ mihi ex ægritudine tuâ oborta eſt, proſperiore nuncio nihil moratus exemeris. Vale.

EPIST. CI.

SYMMACHUS SYAGRIO.

VIDEO, *a* Conſul ampliſſime, quantū mihi amor tuus honoris imponat. Jubes te adeam, & coram deſruar magiſtratûs tui gaudio. Quo pacto iſtud poſſim negare, niſi eâ religione ignoveris, quâ vocaſti? Nam quid agam fortunæ dubius, cùm hinc inveterato obſequio honoris tui, hinc luctu amiſſi fratris impediar? Duæ mihi ſimul diſpares perſonæ offeruntur. Quî fieri poteſt, ut os unum contrarijs affectionibus induamus? Proinde animi *b* æquus huius *c* oneris facito mihi gratiam. Fortunati ſellam tuam læto agmine proſequantur. Auſpicijs tuis quivis fati integer amicus interſit. Me finito interim tempore aut ratione decoquere crudum dolorem. Quid, quòd etiam parentes mihi in communi mœrore ſolandi ſunt? quorum ærumna geminabitur, ſi illis tam immaturæ peregrinationis meæ cura jungatur. Eſto igitur promptus ad veniam. Certè ſi putas arguendum, quòd *d* deſimus, fortunæ meæ potius iraſcere. Illa iniecit manū, illa invitum retraxit: Ita tibi non perſuadeat, ut eſt, *e* eadem Dea impotens, me noluiſſe proficiſci. Vale.

a *Lege inſcr. Ep.21. lib.3. & Ep.103. lib.9.*
b *Sic emend. Lect.*
c *Ita Mercerus.*
d *Ita Ms. Giſ. Al:* deſumus.
e *Sic Lectius.*

EPIST. CII.

SYMMACHUS SYAGRIO.

MEDIOLANI te agere ante litteras tuas fama pertulerat, quæ nihil ignorari de conſpicuis viris patitur. Sed *f* quid juvat deſiderantes, quòd perveċtus in proxima nobis negaris? Æquius ferebam longinquam tui *g* ſeparationem. Spes enim præſentiæ tuę magno intervallo negata ceſſabat. Nunc expectationem noſtram *h* viciniæ facilitate ſollicitas. Nec te excuſare Collegis interventus Alpium poteſt; eò quòd juſtior nobis ad querelam facta eſt via, quò tibi ad veniam cauſa deterior. Sed dolori meo faciendus modus. Saltem *i* poſthac epiſtolę tuæ Romam frequententur,

f *Ita Iuretus.*
g *Sic Ms. Giſ. Cuiac. & Sciop.*
h *Sic ibid. benè.*
i *Ita Lect. & Sciop.*

Hyblæ

Q. AVRELI SYMACHI V.C. COS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARUM

LIBER II.*

* Editus poſt eius obitũ à Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. Filio.

EPIST. I.

SYMMACHUS FLAVIANO FRAT SALUTEM.

HIC ILLE EST PAR ... us, cui *a* accuſator pate ... tum diſcriminis movit, ... laudis paravit. Multis eni ... ſtionibus, &, quod eſt pot ... Principis ore purgatus S... arguere non poteſt paren ... piam voluntatem, quæ illi ... tit innocentiam clariorem. Hunc ſi amare p... Imperatoris noſtri teſtimonium lege, ut advert... citer factum reum, quem ſic videas abſolutum.

a Sic omnes Mss. Fuld. Bertin. & Vatic. optimo ſenſu.

EPIST. II.

SYMMACHUS FLAVIANO FRAT...

TACEAT prodiga laudis vetuſtas, *b* qua... lem, Zeuxim, vel horum ſimiles, ut quem... tas tulit, voluminum honore dignata eſt. ... erga Lucilli prædicationem ſermo parcior, ſic ... jor eſt. Quid enim juvat indulgere verbis, ci...

b Sic Ms. Cuiac. & Lect.
c Ita Lect.

liceat experiri? Sit igitur de hoc *a* tua exiſtimatio, qui bonarum artium ſpectator ſemper fuiſti. Ego Lucillum modeſtiæ *b* meræ atq; honeſtatis adſtipulor. Videturne tibi dignus eſſe, quem diligas, cuius gravitas ſponſore me nititur, ars & eruditio te ipſum judicem *c* meretur? Vale.

a *Sic idem Lect.*
b *Ita Ms. Gif. & Sciop.*
c *Sic Lect. & Grut. optimè.*

EPIST. III.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

FRATRUM negocia velle cognoſcere, pia & honeſta *d* curatio eſt. Lubens igitur reſpondebo quæſitis. Capuam multo imbre pervenimus. Hîc triduum commorati ad levandum laborem, Terracinam prius, & poſtridiè Formias continuato *e* petivimus excurſu. Fors fuat, an poſſit *f* biduo tenus eiuſdem nos prædij annona retinere. Vos interea peracto quod Romæ agere deſtinaſtis, Appiam Dijs auſpicibus inchoate, eâ dimenſione, ut iter noſtrum proximis veſtigijs urgeatis. Vale.

d *Ita opt. ed. Iur.*
e *Sic rectè vet. cod. Iur.*
f *Ita idẽ cod.*

EPIST. IV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

VOLO quieſcas, & curarum vacuus ocieris. Nam mihi vir honeſtus Antonius fecit indicium, legationis Africanæ conſilium torpuiſſe. Acceſſit ad fidem nuncij, quòd ſimilia ſuper hoc negocio recentes amicorum litteræ pertulerunt. Num eſt aliud, quod ſcire poſtules? Imò verò, *g* ut mea fert opinio, vel primùm hoc tibi debuit indicari. Ubi è Cumano navem ſolvimus, penè albente cœlo majore ope remigum, quàm ventorum favore, Formianum littus acceſſi. Jam Sol meridiem fregerat: amicorum, quos minor navis accepit, tardior navigatio fuit; incertum vento obſtante, an per negligentiam miniſtrorum. Hæc interim ratio ſcribenda ſuggeſſit. Curabo, ut frequentibus litteris merear de te ſimilis officij diligentiam. Vale.

g *Sic Iuretus.*

Q. AVRELI SYMMACHI V.C. COS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARUM LIBER II.*

* Editus poſt eius obitū à Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. Filio.

EPIST. I.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI SALUTEM.

Hic ille eſt Paralius, cui *a* accuſator pater quantum diſcriminis movit, tantum laudis paravit. Multis enim quæſtionibus, &, quod eſt potiſſimū, Principis ore purgatus Senatus, arguere non poteſt parentis impiam voluntatem, quæ illi præſtitit innocentiam clariorem. Hunc ſi amare poſtulas, Imperatoris noſtri teſtimonium lege, ut advertas fœliciter factum reum, quem ſic videas abſolutum. Vale.

a *Sic omnes Mss. Fuld. Bertin. & Vatic. optimo ſenſu.*

EPIST. II.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

Taceat prodiga laudis vetuſtas, *b* quæ Apellem, Zeuxim, vel horum ſimiles, ut quemque ætas tulit, voluminum honore dignata eſt. Mihi *c* erga Lucilli prædicationem ſermo parcior, fides major eſt. Quid enim juvat indulgere verbis, cùm rem liceat

b *Sic Ms. Cuiac. & Lect.*
c *Ita Lect.*

liceat experiri? Sit igitur de hoc *a* tua exiſtimatio, qui bonarum artium ſpectator ſemper fuiſti. Ego Lucillum modeſtiæ *b* meræ atq; honeſtatis adſtipulor. Videturne tibi dignus eſſe, quem diligas, cuius gravitas ſponſore me nititur, ars & eruditio te ipſum judicem *c* meretur? Vale.

a *Sic idem Lect.*

b *Ita Ms. Giſ. & Sciop.*

c *Sic Lect. & Grut. optime.*

EPIST. III.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

FRATRUM negocia velle cognoſcere, pia & honeſta *d* curatio eſt. Lubens igitur reſpondebo quæſitis. Capuam multo imbre pervenimus. Hîc triduum commorati ad levandum laborem, Terracinam prius, & poſtridiè Formias continuato *e* petivimus excurſu. Fors fuat, an poſſit *f* biduo tenus eiuſdem nos prædij annona retinere. Vos interea peracto quod Romæ agere deſtinaſtis, Appiam Dijs auſpicibus inchoate, eâ dimenſione, ut iter noſtrum proximis veſtigijs urgeatis. Vale.

d *Ita opt. ed. Iur.*

e *Sic rectè vet. cod. Iur.*

f *Ita iaē eod.*

EPIST. IV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

VOLO quieſcas, & curarum vacuus ocieris. Nam mihi vir honeſtus Antonius fecit indicium, legationis Africanæ conſilium torpuiſſe. Acceſſit ad fidem nuncij, quòd ſimilia ſuper hoc negocio recentes amicorum litteræ pertulerunt. Num eſt aliud, quod ſcire poſtules? Imò verò, *g* ut mea fert opinio, vel primùm hoc tibi debuit indicari. Ubi è Cumano navem ſolvimus, pænè albente cœlo majore ope remigum, quàm ventorum favore, Formianum littus acceſſi. Jam Sol meridiem fregerat: amicorum, quos minor navis accepit, tardior navigatio fuit; incertum vento obſtante, an per negligentiam miniſtrorum. Hæc interim ratio ſcribenda ſuggeſſit. Curabo, ut frequentibus litteris merear de te ſimilis officij diligentiam. Vale.

g *Sic Iuretus.*

EPIST. V.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

DELATI Formias poſt multam partem diei, cùm vos eius rei ſollicitos crederemus, percontationem veſtram ſcriptione *a* prævertimus. Nec magis de navigatione fuiſtis anxij, quàm trepidabamus, ne diu eſſetis incerti. Quod igitur reſponderi poſſet litteris *b* veſtris, prior ſermo conſumpſit. Nunc æſtimate, quantò noſtra de vobis melior fuerit judicatio, quàm veſtra de nobis. Contemplati enim ſumus magnitudinem ſollicitudinis veſtræ, priuſquam litteras mitteretis: cùm ideò mitteretis, quia nos ſcripturos, niſi admonitos non putaſtis. Vale.

a *Ita benè Iur. In Ms. Pith. eſt* prævenimus.
b *Sic Ms. Cuiac. Pith. & Gif.*

EPIST. VI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

EMENSI hæc quoque littora, quæ poſt Formias in Anxurim *c* porriguntur, navem ac remiges non moramur. Sed Dijs opus eſt, ut hic reditus noſter nihil reperiat pœnitendum. Frequens enim ſermo eſt, tenui victu in turbas plebem moveri. Nec ulla ſpes datur, præſentibus anguſtijs copiam poſſe ſuccedere. Annus ubique ad famem *d* proximus. Claſſis in alios converſa curſus. Æſtas propè deceſſit autumno. Dijs me hercule, uti præfatus ſum, deleganda eſt huius incerti adminiſtratio. Hominum autem remedia, diu diſſimulata, jam ſera ſunt. Vos valete, & litteras ſperate meliores, ſi fortuna urbis noſtræ ſecundis amara mutaverit. Vale.

c *Ita ed. Iur.*
d *Nihil heic mutandum.*

EPIST. VII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

FORTUNATUM te cum primis hoc in tempore judicarem, quòd exemptus patriæ incommodis ociaris: niſi ſcirem, bonos cives, & tui ſimiles, gravius ferre adverſa, quæ non vident. Ea quippe rerum natura

eſt,

eſt, ut quidquid ab altero cognoſcitur, aſperius & majus habeatur. Adde quòd integer animus putat innocentiam ſuam minui, ſi *a* periculis ſuorum deſit. Hæc ego, nō̃ ut celerem reditum tibi ſuadeam, ſed ut noveris in cō̃munibus malis nihil eſſe, quod præferas. Quid enim juvares *b* Rempublicam, quamquam omnium prudentiſſimus, ſi redires? Jam primùm conſilio *c* locus nullus eſt, dum in deliberando perſona cenſentiū pondus ſententiis facit. Quando reſiſtitur potiori, quando cęditur pari? Dehinc præſens ſtatus non ſapientiam, ſed fortunam requirit. Defectum timemus annonæ, pulſis omnibus, quos exerto & plenō ubere Roma ſuſceperat. Fors fuat, ut his remediis convaleſcamus. Quanto nobis odio provinciarum conſtat illa ſecuritas? Dii patrij facite gratiam neglectorum ſanctorum! Miſeram famem pellite. Quamprimum revocet *d* urbs noſtra, quos invita dimiſit. Plura tecū loqui, quàm neceſſe eſt, de adverſis communibus non libet. Cura ut valeas, & quicquid humanâ ope maius eſt, Diis permitte curandum. Vale.

a *Ita Lect. & Sctop.*
b *Ita Ms. Pith. vulg.* curam p.
c *Sic Ms. Pith.*
d *Ita Ms Cuiac.*

EPIST. VIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

REDDITÆ ſunt mihi primæ litteræ tuæ, tam breves, tam feſtinatæ, ut iter tuum viderentur imitari. Sed ſi mihi credis, non eſt in illis *e* deſiderata prolixitas. Omnia enim, quæ de amplitudinis tuæ proſperis noſſe cupiebam, ſuccinctâ enumeratione complexus es, quantâ valetudine vigeres, quâ celeritate perfectus ſis, quid in æterno Principe ſerenitatis inveneris. Auſim dicere, uberiorem rebus, quàm verbis fuiſſe illius epiſtolæ paginam. *f* Nam multa erāt, quæ gaudere deberem, cùm eſſent pauca, quæ legerem. Tu tamen poſt hæc memento, etiam familiares chartas rigare facundiæ tuę copiis. Neq; enim te exhaurit, quòd adeuntium preces indeſeſſo abſolvis affatu, quòd venerandi Principis *g* mentem loqueris, & oracula.

e *Ita omnes Mss. q. d.* non deſideravi.
f *Sic optimè ad ſenſum, nihilq; mutandum.*
g *Ita optimè Iuretus.* oracula ſunt verba Impp.

tet, quid ſponte cæteros velit facere, qui *a* ſuſcepa compędia primus exhorruit. Ergò certè vereor, ne improborum ſitis ad *b* rem exiſtimet pertinere quæſtũ caducum; fiatque innocentium cauſa deterior, ſi ad eos tantùm falſi redeat occaſio, qui neque lege, neque pudore cohibentur. Ergò quia Dominorum conditio reſtrictior eſt, privatis cupiditatibus medicina juris occurrat. Frigent jamdiu apud homines criminoſos vetera decreta, quorum vigor cum latoribus ſuis occidit. Tantumdenuò legibus ſeveritatis addendum eſt, quãtum flagitia creverint. Alioquin, ſi majoris partis deſeritur emendatio; fruſtra ſe aſperis ſanctionibus ſolus Imperator adſtrinxit, qui ſemper bonus & integer moribus fuit. Vale.

a *Sic Mss. Gif. & Fuld.* h. e. iam recepta, & uſitata. *Vulg.* ſuſpecta.
b *Sic ed. Sciop. Iur.* ad ſe.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS SYAGRIO.

AURELIANUM filium meum, qui nunc cohortes urbanas gubernat, in amicitiam te jubente ſuſcepi. Unde factum eſt, ut ei cõmendationem, quàm priùs de te meruit, nõn negarem. Neque enim tibi videtur oneri fore, quod ipſe feciſti. Petitio autem *c* pudentiſſimi juvenis de infortunio ſoceri ſui nata eſt, cujus iſte factum non tuetur, ſed lapſum deſiderat ſublevari. Facito quod ſoles rogantis intuitu: & ſi quid negocio juſtitiæ deeſt, remitte pietati. Vale.

c *Ita Lect.*

EPIST. XV.

SYMMACHUS SYAGRIO.

MODESTISSIMIS & tui amantibus viris Marcello & Romano, magis ex uſu amicitiæ, quàm in effectum commendationis litteras dedi, ne quid apud te adjicerem jam probatis. Noſti hominum verecundiam, *d* diligens ſtudium: de officiorum *e* varietate non dubitas. Quis ergo locus teſtimonio meo ſupereſt, cùm tuo de illis judicio nihil poſſit accedere? Et tamen, ſi cumulum ſibi addi plena patiuntur, quæſo

d *Ita* ἀσόχως *diſting. Lect.*
e *Sic Ms. Pith. & Lect. Vulg.* veritate.

afforenunciavit. Dij vertant bene! Pro tempore pauca libavimus; ſed fabulis plura ſervamus, Vale.

EPIST. XII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI

SPATIARI in foro Urbis æternæ poſt acceptas à me litteras pleroſque cognovi; etſi *a* nimis vereor, ne quid fraudis admiſerit ſimulata properatio Meritò apographa epiſtolarum mearum, ſimulque hominum nomina relegenda tibi ſubieci. Tu viciſſim mihi de ſingulis aut impleti officij fidem nuncia, aut violati prode perfidiam. Non minore ſanè curâ cupio cognoſcere, an omnes obſignatas ſumpſeris eo annulo, quo nomen meum magis intelligi, quàm legi promptum eſt. Nihil autem fuiſſe, quod metuā publicari, decurſis exemplaribus judicabis. Nec eſt ulla inter nos cauſa ſecreti. Aperto pectore officia pura miſcemus. Nihil in conſcientiâ latet, quod ſcriptorum cuniculis occulatur. Sed æquum eſt, ut ſimplicitati noſtræ non ſinamus illudi. Neque enim diligentia mea debet admittere proditorem, quia cautio præſtitit, ne timerem. Vale.

a *Ita Ed Sc. op.*

EPIST. XIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

CUM civiles & bellicas laudes Domini noſtri Theodoſij ſtili honore percurrerem (magis enim contigiſſe me omnia, quàm ſatis feciſſe ſingulis fateor) etiam leges eius bonis pacis admiſcui; quas ut noveram priſcis ademiſſe admirationem, ita reſervaſſe novis parem gloriam non putabam. Verùm hæc recens ſanctio de fideicommiſſis, & codicillorum commodis ab optimo Principe in æternum repudiatis, tantum claritudine egreditur lucem ſuperiorum, quantū auguſtius eſt, *b* Regenti ſibi, quàm ſubditis modum ponere. Atque utinam privata avaritia mentem latoris intelligat, & mores de legibus trahat! Neque enim la-

b *Ita Rht. (?) Iur. ex Mss Giſan. nec improbat Sc op.*

a Sic Mss. Gif. & Fuld. h. e. iam recepta, & uſitata. Vulg. ſuſpecta.
b Sic ed. Sciop. Iur. ad ſe.

ter, quid ſponte cæteros velit facere, qui *a* ſuſcepta compedia primus exhorruit. Ergò certè vereor, ne improborum ſitis ad *b* rem exiſtimet pertinere quæſtū caducum; fiatque innocentium cauſa deterior, ſi ad eos tantùm falſi redeat occaſio, qui neque lege, neque pudore cohibentur. Ergò quia Dominorum conditio reſtrictior eſt, privatis cupiditatibus medicina juris occurrat. Frigent jamdiu apud homines criminoſos veterа decreta, quorum vigor cum latoribus ſuis occidit. Tantumdenuò legibus ſeveritatis addendum eſt, quātum flagitia creverint. Alioquin, ſi majoris partis deſeritur emendatio; fruſtra ſe aſperis ſanctionibus ſolus Imperator adſtrinxit, qui ſemper bonus & integer moribus fuit. Vale.

EPIST. XIV.

SYMMACHVS SYAGRIO.

c Ita Lect.

AURELIANUM filium meum, qui nunc cohortes urbanas gubernat, in amicitiam te jubente ſuſcepi. Unde factum eſt, ut ei cōmendationem, quàm priùs de te meruit, nōn negarem. Neque enim tibi videtur oneri fore, quod ipſe feciſti. Petitio autem *c* pudentiſſimi juvenis de infortunio ſoceri ſui nata eſt, cujus iſte factum non tuetur, ſed lapſum deſiderat ſublevari. Facito quod ſoles rogantis intuitu: & ſi quid negocio juſtitiæ deeſt, remitte pietati. Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHUS SYAGRIO.

d Ita Δίςιχως diſting. Lect.
e Sic Ms. Pith. & Lect. Vulg. veritate.

MODESTISSIMIS & tui amantibus viris Marcello & Romano, magis ex uſu amicitiæ, quàm in effectum commendationis litteras dedi, ne quid apud te adjicerem jam probatis Noſti hominum verecundiam, *d* diligens ſtudium: de officiorum *e* varietate non dubitas. Quis ergo locus teſtimonio meo ſupereſt, cùm tuo de illis judicio nihil poſſit accedere? Et tamen, ſi cumulum ſibi addi plena patiuntur, quæ-

ſo

ſo *a* ſubintelligant, meis precibus auctam, circa ſe tuā gratiam. Ita fiet, ut mihi quoque acceptum referant, quod ipſi à te ſine adſtipulatore meruiſſent. Vale

a *Ita Ms. Gif. & Sciop.*

EPIST. XVI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

SI necdum filij mei Nicaſij laudabiles mores, & honeſtum inſtitutum didiciſti; *b* accipe locupletiſſimum vadimonium meum *c* Promotum, virtute & humanitate conſpicuum: cui jamdiu *d* natalis familiaritate ociatur, & bona optimi juvenis de illius expende judicio. Juſta enim conjectura eſt, quæ de amicorū pondere & æſtimatione colligitur. Nam meæ adſtipulationis minor cauſa eſt, cùm ſuperioris perſona præponderet. Cuius honori tribuendum eſt, ut à te, non ut novus ſubdendus examini, ſed ut jam probatus habeatur. Vale,

b *Ita ex Ms. Gif. correxit Sciop.*
c *Ad quem infra l. 3 epiſtolæ ſunt.*
d *Sic Ms. Gif. & Fuld.*

EPIST. XVII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

SOLET generalem ſalutationem familiaris ſermo præmittere. Hanc ego impenſius tibi voto optare ſtudeo, quàm ſtilo dicere. Ergò ad vicem verborum ſolemnium ſcitu digno complectar. Filij noſtri in ſinu aviæ etiam nunc morantur. Da veniam, ſi annis gravis, & interim ſolatio tuo carens femina, tenaciter retinet ſecundum levamen ævi ac ſolitudinis ſuæ. Nos tamen alteri eorum viæ inſtrumenta, alteri in ſocietatē conſilij comitem præparamus. Tibi peregrinationem ſenio eſſe, invitus audivi, vel ꝙ eſt dictu dignius, parùm credidi; cùm patriæ bona & pignerum gaudia in optimi Principis dignatione *e* poſſideas. Quare abjice Bajanas cogitationes, & virtuti infructuoſam quietem. *f* Omni ocio labor hic tuus lætior eſt. Amplectamur moneo amabilem ſub amante militiam. Vale.

e *Ita Lect.*
f *Ita ſupplet Ms. Cuiac.*

EPIST.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

Coniunge cum hac epiſt. 34. & 35 lib 5.

ITA votis in te meis felix eventus arrideat, ut ego graviter fero, fratrem *a* Hephæſtionem per te mihi cognitum, per ſe probatum, neſcio quid amaritudinis incidiſſe. Et quia virtutum tuarum contemplatio facit, ut illius fortunæ applicem; quod apud te minore momento eſt; ad preces verſus, ut tibi reſpondeas, famamque cogites, rogo. Præſta hoc contubernio, præſta judicio tuo, ut tibi nō deſit patientia, *b* ſi illi modus defuit. *c* Nolo videaris deſpectu amici ſatisfacere cuidam nuper Romā regreſſo, *d* cuius apud nos quærela auxit gloriam tuam. Certè Euſebius medicorum potiſſimus obſequio tuo à me traditus, & ad leniendas opportunus offenſas, jam poterit amara condire: de cujus facetijs duo ſpondeo, nec Hephæſtioni temperamentum, nec tibi defuturum eſſe ſolatium. Vale.

a *Sic Ms. Cuiac.*
b *Ita Sciop.* h. e. Si Hephæſtioni *modus* vel *temperamentum defuit.*
c *Sic ed. Iur. Sciop.*
d h. e *qui conqueſtus eſt de te, quod ab amore Hephæſtionis inimici ſui te non patereris abſtrahi: ne itaque nunc illi ſatisfacias Hephæſtionem deſpiciendo.*
e *Quia ſcil. Flavianus invitus filium ſuū à ſe dimiſſurus videbatur. Ita Ms. Cuiac. Ed. Sciop*
f Senſus eſt: *In caſtris nihil opus eſſe duobus Florianis: alterū igitur, nempè filium Romā remittendum eſſe.* Caſtra *opponit* faſcibus. *Sic ed. Sciop.*

EPIST. XIX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

EN tibi filium noſtrum, quem ſolatio decerpſimus noſtro, dum deſiderio tuo cedimus. Tandem fultus charo levamine redi in gratiam prioris lætitiæ. Sed ſi accedis ſententiæ meæ; ubi primùm paternum animum viſu pignoris foveris, utilia antepone jucundis, juvenemque ad civiles faſces *e* contende dimittere. *f* Quò tibi in caſtris coràm duobus? Hæc conſilij mei forma eſt. Facies ipſe, quod prudentiâ maiore delegeris Plura enim videt, qui coram de rerum conditionibus judicat. Ego quod loquor, votum eſt: tu de adpoſitis adſume judicium.

Vale.

EPIST.

EPIST. XX.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI.

SUCCURRE a fidei, quæ officijs amicorum debitorem me diutius non patitur. Fratres mei, Romanus atq; Magnillus, clariſſimi viri, jamdudum me religionis meritis nexuerunt. Et quamvis præmia non repoſcant, quæ ſolet minor expectare fortuna: b acriùs tamen animum meum ſæpiùs honeſtate conveniunt. Mentiar, ſi mihi ad præſtandum deeſſe tempus allegem, quia potentia mea de tui honoris viribus æſtimatur. Fac oro, ut effectu honoris ſui ſentiant, pro concordiâ, quæ mihi tecum eſt, quicquid defertur uni, ab utroque deberi. Vale

a Ita Ms. Cuiac.

b Sic diſſ. cũ Iureto.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

OFFICII mei ratio ſuaſit, ut ſcriberẹ, quando ea eſt perſona litteras redditura, ut plus de tuo judicio, quàm de meo ſperet auxilio. Itaq; omnia, quæ mos eſt litteris explicare, ipſi potius narranda delego: à quo amplitudo tua, & quæ de me cognitu digna crediderit, & quæ ipſius fortuna poſcit, accipiet. Vale.

EPIST. XXII.

SYMMACHVS FLAVIANO.

REPARASSEM c jamdiu corpuſculi mei valetudinem, ſi frui agrorum ſalubritatem potuiſſem. Sed nunc intuta eſt latrocinijs ſuburbanitas: atque ideò præſtat macerari otio d civitatis, quàm pericula ruris incidere. Tuis tamen litteris proficere ſanitatem meam ſentio, quibus beneficia Domini noſtri Theodoſij frequenter enumeras, & e augeri merita tua magnis præmijs aſſeveras. Et illi quidem ad agendas gratias lingua tua ſufficiet. Ego pro mediocritate ingenij mei f viro excellentiſſimo noſtriq; in Flavianum

c Ita Mss. Fuld. Giſ. ed. Sciop.

d Sic Ms. Giſ. & Bertin. Iur.

e Sic Ms. Pith.

f Ruffinum intelligit. vide inf. l. 3. Ep. 81.

num voti ſocio, vicem laudis exſolvi. Sed etiam tempus eſt, ut ipſum illum redire patiaris, pro quo obligati ſumus. Quouſque magiſtratum longinquæ provinciæ ſolatio tuo vendicas? Nulla de uxoris utero cauſatio eſt, cuius expectationem maturus partus abſolvit. Vale.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

a *Sic Ms. Giſ. ed. Sciop. Lect.*

b *Ita ex Ms. Sciop.* h. e. *tantum abeſt, ut ipſe ſis æquo animo, ut etiam amicos ob peregrinationem tuam ſollicitos reddas.*

PUTABAM *a* tot monitis atque exhortationibus meis aliquid animo tuo acceſſiſſe tolerantiæ. *b* Enimverò tu etiam reverendas neceſſitudines noſtras peregrinationis ſollicitas. Sed quid promovet iſta conqueſtio? Non ferunt impatientiam tuam, quibus ſedi- tus in voto eſt. Vident enim ſub quibuſdam æmulis civibus exceſſum celerem nihil laudis habiturum. Quin aſſume conſtantiam, & quid deceat magis, quàm quid libeat, expende: præcipuè cùm ipſe fatearis, in amore Domini noſtri Theodoſij venerabilis Principis, omnium te chariſſimorum pignerum gratiam reperiſſe. Vale.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

c *Ita Ms. Cuiac.*

SIMPLICIUM Agentem in rebus pænè in portâ Flaminiâ retentavi, ut ad te pauca, & non omittenda dictarem. Filius noſter Flavianus Romam pridie Kalendas Martias venit, & brevi *c* iter in Aſiam ſecũdis auſpicijs ordietur, quod ideò par fuit indicari, ut ſollicitudinem, quam de morâ eius huсuſque toleraſti, ſpes promiſſa detergeat. Vale.

EPIST. XXV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

d *Sic Ms. Fuld.*

ABUNDAS quidem conſilijs, in omnem *d* rei uſum paratus, & ſapientiæ cultus artib⁹, monitore

non

non indiges. Sed fas eſt, *a* ut meas quoque vigilias aliquid privatis negocijs tuis conferre patiaris. Quare ſi quid præmeditatum utriq; noſtrûm ſtilus fraternus ingeſſerit, conſtantius exſequere, tanquam duobus probatum. Si quid ibi adhuc novum legeris, à te inventum puta, quod ab amante ſuggeritur. Subieci capita rerum, quia complecti litteris faſtidij fugâ nolui. Tuum erit inſinuata trutinare. Ita enim meo officio functus ſum, ut tibi judicium reſervarem. Vale.

a *Ita Ms. Cuiac.*

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS FLAVIANO.

BAIARUM ſolitudine vehementer offenſus, Puteolis malui commorari. Juvat enim nos iſtius loci ſalubris habitatio. Dehinc ſi adjutu Dei optata proceſſerint? Capuam paramus excurrere, totumq; hunc menſem Novembrem diverſis Campaniæ locis, atque urbibus deputamus. Hæc eſt *b* noſtri ſumma propoſiti. Sed ut animus alacrior deſtinata promoveat, veſtris alloquijs erigendus eſt: quandoquidem ſanitatis veſtræ & felicitatis indicio nihil antiquius *c* æſtimamus. Verùm hoc pro inſigni religione ſponte facietis. Atq; ideò non eſt neceſſe, voluntarijs officijs aculeos exhortationis adhibere. Interea quod te, mi frater, affore polliceris, vehementer amplector. Atque utinam te domus tota comitetur! ut & nobis lætitiam pleniorem tribuat adventus omnium, & tibi cauſa non ſit, citius in patriam recurrendi, deſiderio & amore remanentium. Vale.

b *Sic Ms. Cuiac.*
c *Sic Lect. Sciop.*

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

QUAMVIS litteras meas fama prævenerit, quæ exoneratum te publicis neceſſitatibus nunciavit: tamen quò fidelior eſſet aſſertio, ſcriptis confirmo rumorem. Sed licet publicæ rei abſolutione læteris, volo

te adverſum incerta muniri: videlicet ut ſub A
confectione tuorum, ſi adhuc retines poteſtat
Vicariæ Præfecturæ, quæ tibi poſcenti æqua n
rit, diligentiæ tuæ ratio digeratur: quæ poſſit o
re, quot numero animalia collocaris, & quo ap
inſtruxeris manſiones, & quantum in titulis fiſ
a exigendis tua cura promoverit. Hoc enim t
nio adverſum omnes vel fortuitas querelas, v
ſtatas inſidias protegêris. Vale.

a Sic Ms Iur. at Pith. habet promovendis.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRAT

ARGUS, ut vis, rerum conſilia poſt exitum,
vitio verte, quòd contemptum ſui Præfect
queſta eſt. Facilè accuſatur deſertus auxilio. At
in me recipere malo erroris confeſſionem, ne a
cos negligentiæ, aut adverſarios aſperitatis in
Fuerit fortunæ, non conſcientiæ meæ, ut vict
rer, qui necdum cœperam litigare. At etiam
cauſis ſimilibus abſtinendum. Vides quantum l
ventui. Oblitus es morum meorum. Ego ver
verecundiæ ignavum quoque jungam timorem
teris tuis agam gratias, quæ me depoſitâ juris,
corum fiduciâ, ad omnium injuriarum ſilenti
hortantur. Vale.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRAT

PRo optimis viris quiſquis intervenit, non
illorum videtur juvare commodum, quàm
commendare judicium. Quare in eo, quod frat
Maximi deſideria litteris proſequor, non tam i
quàm mihi laudi eſt. Eſt enim vita & eruditio
ralium diſciplinarum pariter inſignis, neque u
ſtantium Philoſophorum ſecundus, ac propte
familiaritate digniſſimus. Cuius tibi negotia
rem *b* miſſus abſolverit, quæſo ut humanita

b Sic Ms. Iur. ed. Sciop.

rus es, juſtas petitiones ingravato auxilio proſequa . Vale.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

QUo animo acceperim Siculienſe negocium vulneratum, facilè conjectas, qui me noveris in alie- quoque judicatorum iniquitate morderi. Quin etn conſilij imprudentis à te arguor *a* ob amiſſa. Re- agis. Cur enim ſperavi contumeliam ſacri *b* auditorij vindicandam? Cur de amicis legitima & juſta eſumpſi? *c* Et quò redacti ſumus? Juſtitiam perdi- dum expecto vindictam. Jam illud, quo pacto diluā, ōd Probus mitior judicatur, qui in præjudicium vel ridiam poſſeſſionis meæ parvi agelluli *d* retentiom ceſſit, cùm illi tota mulierculæ *e* promitteretur ereditas? Nam referendi hæc ſola Præfecto urbis ra- fuit; non ut receptarum appellationum pœnam ;iliæ Rector exſolveret; ſed ut injuriam ſuam ſacri ditorij Cognitor vindicaret. Nunc reſcriberetur in uſam, poſt victoriam meam, contra ſententiam Prætturæ, cui pars adverſa conſentit? Si relatio ad formam negocij pertineret, *f* & ſupplementa, vel *g* re- tatorios jurgantes dediſſent; rogo, de quibus actio- bus judicabitur, quas in Siciliâ poſt appellationem ;am pars una deprompſit, quibus tyrannnicorum nporum Geſta ſociata ſunt? Tanti eſt invidia mei, grata aliquibus reprehenſio. Cede adverſantium vo- ati, & Domino noſtro invictiſſimo Principi Theo- ſio ſemper Auguſto dignare ſuggerere, non pluris ud me divitias valere, quàm famam. Bonum de me licium parentis publici, conſervatoris mei, cuivis antepono patrimonio. Si placet, *h* ut omni meâ hæreditariâ poſſeſſione decedant, lex mihi erit, quicquid omnium Dominus placatâ auctoritate cenſuerit.

Vale.

a *Sic Ms Gif.* h. e. ob cauſam amiſſā

b *Ita Ms. Gif. Lect. & Sciop.*

c *Sic omnes Ms. Gif. Fuld. Bertin.*

d *Sic benè ex Ms. Fuld. Sciop.*

e *Ita Ms. Gif. ed. Sciop. Lect. Al.* permitteretur.

f *Sic Ms. Gif.*

g *Ita Ms. Gif. Iur. Lect. ed. Sciop.*

h *Sic Ms. VVovv. Lect. & Ms. Fuld.*

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

a Ita Ms. Giſ. Fuld. Benè igitur ed. Sciop.

d Sic benè Ms Iur. ed. Lect. Sciop. Ms. Cuiac.

SCio te amicum juſtitiæ, & amantem mei. Et vere *a* ne ſuſcipias ullum pro abſentis exiſtimatio certamen, atque in te aliqua odia detorqueas. Peto gitur quieſcas. Erit fortaſſè copia mihi aſſerendæ quandoque veritatis apud æternum principem Dominum noſtrum Theodoſium, cuius erga me favor fecit, ut aliquid interim molieretur invidia. Non puto bonis temporibus eam cauſæ meæ *b* conditionem futuram quæ ſub tyranno fuit, cuius litteris ad Marcellini ſuggeſtionem datis homines meos ſcis eſſe multatos. Quod in Panegyrici defenſione non tacui. Vale.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

c Ita Ms. Pith. ed. Sciop.

d Ita omnino Ms. Cuiac. Ed. Sciop.

e Sic Ms. Giſ. & Sciop.

f Ita Ms. Giſ. Fuld & Vatic. nec non Pith.

g Sic ijdem Mss, ed.

REDDIT tibi litteras meas, qui tuas mihi debuit exhibere. Neque enim eadem nobis ſilentij excuſatio, quæ tibi ſuppetit. Te multiplex actuum publicorum *c* turba circumſonat: Ego ab omnibus negocijs feriatus, triſte ocium tero. Et quod tui honoris gratiā ante faciebam, nunc meo aſſumo ſolatio. Levatur quiippe ægritudine animus, quoties in officia amica dirigitur. Me ex vero, non ad *d* gloriam loqui, ſeceſſio mea teſtis eſt. Nam cùm dolore ſaucius æſtuarem, ſedem dominæ communis Parentis quaſi fanum aliquod Dei ſalutaris acceſſi. Nunc eius conſilio vulnus meum in cicatricem convenit. Illius acquieſco monitis, *e* illius ope reſpiro. Aſſunt etiam cæteræ venerabiles neceſſitudines tuæ: & quod me præ cæteris juvat, tui cotidiè blādam commemorationem ſermo noſter exercet. *f* Quâ de re inter Campaniæ terminos maior pars æſtatis agitabatur; quando & præſentia *g* placet, & ea conditio eſt Patriæ, ut qui excludi per improbos poſſumus abeſſe, interim velut ex noſtro arbitrio debeamus. Vale.

EPIST.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

RELATIO viri Spectabilis fratris noſtri Vicarij indignitatem deprehenſi ſceleris eloquetur. Atq; adeò non eſt neceſſe, ut dictu & auditu nefaria noſter ſermo recenſeat. Unum eſt, quod mea petitio, & cæterorum vota deſiderant, ut pro juſtitiâ tuâ inultum eſſe non ſinas, quod exemplo graviſſimum erit, niſi auſus aliorum vehemens pœna compreſſerit. Fama eſt, Ampelium *a* & quoſdam alios de Sardiniâ, ut aſſeritur, Senatores in crimen adductos, Forum competens obſervare præceperis. Hos nunc audio ad aliud judicium eſſe translatos. Quare ſi ipſe ita à te reminiſceris judicatum; æquum eſſe arbitror, ut ſtatutis tuis adeſſe digneris. Vale.

a *Sic Mſ. Pith. & Lect.*

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

ADORNARE te reditum, quòd ſacra *b* Deûm matris appeterent, arbitrabar. *c* Tu in diei unius iter promoves, noſque, & patriam poſt tergum relinquis. Illude, ut vis, amicorum *d* facilitati: quos ſi hæc morderet iniuria, in vicem malæ gratiæ ſaltim litteris abſtinerent. Nunc verò officijs mulcemus abeuntem, & blanda animo tuo fomenta ſuggerimus, cùm tu omnibus curam rei familiaris anteferas. Nam recordaris, hoc te præfamine epiſtolam texuiſſe: *Nihil hac ætate tractandum penſiùs domeſticis rebus*. Quod ego, dum contemplor, venam morum tuorum, ſcio ludo eſſe conceptum. Quando enim ſublimitas ingenij tui curis vilioribus flecteretur? Cenſeo igitur alijs dare verba mediteris, qui ſanctum penetral animi tui neſciunt. Mihi uno

b *Ita benè Mercerus.*
c *Sic benè ad ſenſum ex Mss. ſuis Sciop.*
d *Ita Lect.*

genere ſatisfacies, ſi remotis epiſtolarum defenſio bus ipſe remeaveris. Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

EGo quoque in ſcribendo formam vetuſtatis a plector, nimiſque miror, quòd mihi librarij err obrepſerit; qui ſolitus epiſtolis meis nomina ſola pr ponere, uſum ſimplicem novellâ adiectione mutav Sed id potiùs caſu, quàm *a* conſultò factum liqueb ſi recorderis, ſuperiores nunquam iſtiuſmodi titu ſorduiſſe. Et tamen utcunque res accidit, gratulor m vi aliquid oblatum, quod me à ſolito reſpondendi g nere vindicaret. Quouſque enim dandæ ac reddend ſalutationis verba]blaterabim⁹, cùm alia ſtilo mater non ſuppetat? At olim Parentes etiam patriæ negoci quæ nunc anguſta, vel nulla ſunt, in familiares pag nas conferebant. Id quia verſis ad ocium rebus omi mus, captanda ſunt nobis plerumque intentata ſcri bendi ſemina, quæ faſtidium tergeant generalium li terarum. Juvit igitur me culpa, quam *b* delui, & ſi nc fallor, tibi quoque viam dedit inuſitata referend Vale.

a *Sciop. ed.* conſultu.

b *Ita Ms. Gif. Iur. Vulg.* dilui.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

ERgo *c* adeò complacitum eſt communi parent ut te longiùs, quàm vellem, neceſſe ſit detineri? A tibi *d* urbanorum tanta vitatio eſt, ut expectatio nem meam piâ cauſatione fruſtreris? Et revera mil hîc agitur, aut dicitur, quod bonus animus, & ſincei natura poſſit amplecti. Sed utcumque iſta ſunt, ſi Ro mæ ageres, adiutu inter nos mutuò fortaſſè miteſce rent. Nunc graviores rerum omnium offenſiones, ut pote ſolus, experior. Exempli causâ unum accipe, d quo reliqua conie ctes. Prætextato noſtro monumen tun

c *Sic Ms. Gif.*

b *Ita Lect.*

tum ſtatuæ dicare deſtinant virgines ſacri Veſtalis antiſtites. Conſulti Pontfiices, priuſquam reverentiam ſublimis ſacerdotij, aut longæ ætatis uſum, vel conditionem temporis præſentis expenderent; abſque paucis, qui me ſecuti ſunt, ut *a* eius officium ſtatuerent, adnuerunt. Ego, qui adverterem, neque honeſtati Virginum talia in viros obſequia convenire, neque more fieri, quod Numa auctor, Metellus conſervator religionum, omneſque Pontifices Maximi numquam antè meruerunt: hæc quidem ſilui, *b* ne ſacrorum æmulis enunciata noxam crearent, *c* *inuſitatum conſentibus*. Exemplum modò vitandum eſſe reſcripſi, ne res iuſto orta principio, brevi ad indignos, per ambitum deveniret. Ne longùm loquar, ipſa verba ad te miſi bonis probata, ſed numero fortaſſe vincenda; licet in decretis Pontificum non ſit eadem forma, quæ Curiæ eſt. Sed hoc quoque parvi faciet inſcientia. Quod ſi tu adeſſes, multum duorum ſanitas promoveret. Quare ubi primùm ex incerto morbi parens communis emerſerit, redde te mihi, ut nobis æquiorem vitæ curſum faciant participata ſolatia. Vale.

a *Sic Ms Giſ. Fuld. Ber·in.* Senſus eſt. *Pontificũ nonnullos annuiſſe, ut ſtatuam Veſtales Prætextato ſtatuerent.*

b *Ita optimè diſt Mercer.*

c *Hæc verba non ſunt in omnibus Mss. & commodè abeſſe poſſunt.*

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

NEQUEO definire, quæ potiſſimùm mihi deſcribendi *d* forma conveniat. Ea quippe iamdiu intemperantia *e* variorum rumorum; *f* ut neque decipere falſis, neq; ſollicitare veris amantiſſimos mei debeam. Spes tamen, quæ rerum ſemper adverſarum patientiam ſuadet, in tuto eſt. Etſi aliquid commoditatis attulerit, nequaquam morabor index eſſe meliorum. Vale.

d *Sic v. cod. Iur. Al:* ratio.

e *Ita Ms. Giſ. Cuiac*

f *Sic benè ijdem Ms.*

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

a Sic ex Ms. Giſ. ed. Sciop. Al: nullius.

b Ita Ms. Iur. ed. Lect.

FILII mei Parthenij adventus *a* nullis poſtulat c[…] mendationum lenocinijs adiuvari. Sed acceſſu[…] gratiæ exiſtimo, quòd eius præſentiæ etiam meus ſe[…] mo coniungitur. Ex ipſo Romæ geſta noſcetis, lic[…] ſcriptum fama prævenerit. Neque enim res magnæ, inſperatæ in ſecreto ſe *b* eſſe patiuntur. In bonam pa[…] tem plebs noſtra mutat: adeò ut iugiter ſeditioſoru[…] pœna poſcatur, & iam terga dederint inſolentes. Mu[…] tis nõ opus eſt. Neq; enim quicquam narrandis debe[…] derogare, qui rerum plenitudinem venturo ad vos in[…] dici reſervavi. Vale.

EPIST. XXXIX.

SYMMACHVS FLAVIANO.

c Ita benè v. ed. Iur.

HORUS Philoſophus, vitâ atque eruditione pr[…] cipuus, jamdiu mihi charus & amicus eſt; & in[…] prima numerat dona fortunæ, ſi optimis quibuſq[…] jungatur. Studens igitur ad effectum deſiderium e[…] adducere, quæſo te, ut & ſui meriti gratiâ, & in hon[…] rem commendationis meæ, inter *c* familiarium tu[…] rum præcipuos, atque honorabiles cenſeatur. Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

IGNATIO meo gratulor, quòd noſtra in eum di[…] gentia tuo amore vincatur. Factum eſt, quod vo[…] bam. nam parciorem de illo teſtimonij cautio[…] præmiſeram, quàm ſentire cœpiſti. Nunc ſi qua m[…] rum actuum ſcire poſtulas, explicabit. Tanta illi eſt […] tus, & utriuſque noſtrûm ex familiaritate fiducia; u[…] de me nihil poſſit ignorare, & apud te nihil occulere. Vale.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

VOLUNTARIA beneficia tuâ petitione prævenio, ut quæ tuâ ſponte tribuis, ego videar impetrare, & bonum naturæ tuæ in gratiam meam tranſeat. Nicagoram clariſſimum virum Siciliæ faſcibus functum, ſub cuſtodiam adeſſe juſſi. Hunc tibi & ſuæ vitæ integritas, & merita fraterna commendant. Accedit illi ad prærogativam precatio mea: *a* qui etſi ſpero probitati eius reſponſuram beneficentiam tuam; ſedulò tamen poſtulo, ut ſanctiſſimo juveni in bonum vertat exhibitionis occaſio. Vale.

a *Sic Mss. Pith. Sciop. ed.*

EPIST. XLII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

COMMENDAVERAM tibi dudū Macedonij viri clariſſimi filium, quum foro tuo nomen dediſſet. Credo eam rem pro ſtudio meo juveni *b* commodaſſe. Sed quia parentibus nihil ſatis eſt, & efficacior quibuſdam videtur petitionis iteratio: rogatus dennò poſtulatum retexo, non ut novam cauſidico benevolentiam præſtes, ſed ut jam tributam digneris augere. Meo autem nomine quæſo te, ne ſic deſiderium repetitum eſſe conjicias, tanquam me prius impetraſſe diffidam. Vale

b *Ita Iur. correxit: optimè*

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

MERITA Sexionis, qui ante hac Calabriam *c* rexit, multi in bonam partem loquuntur; eaque propter, ut ſuffragio tuo à me committeretur, orarunt. Eſt humanitatis & conſuetudinis tuæ, alijs quoq; *d* placitos amore dignari. Ergò ſi nihil eſt, quod reſiſtat precantium voluntati, effice, oro te, ut Sexioni apud te proſint & mea verba, & vota multorum. Vale.

c *Ita ed. Sciop. & Grut.*

d *Si Ms.* c *Beſſ.*

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

Sic ed. ctij.

PALATINOS iniuriæ reos, quos Brutijs celſitudo tua præcepit exciri, miles de *a* Prætorio miſſus, exhibuit. Sed cùm ſacro auditorio eadem cauſa competeret; dominus meus, parens noſter, præfectus Vrbi, auctoritate iuris, & fiduciâ tui, perſonas ſibi ac *b* negocium vendicavit. Quod eò ſcribo, ut noveris Apparitori iuſtam ſubeſſe rationem, qui & parenti tuo ceſſit, & legibus. Vale.

Ita Ed. Sci. Lect.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

Sic ex Ms. ſſar. leg. iop.

QUI *c* Deûm beneficio potiuntur optatis, venerari ipſos coram datores bonorum, gratiæ inſtar exiſtimant; ut nunc frater meus Pæonius vadatus opimo teſtimonij tui munere adire, properavit parti honoris auctorem. Commendarem tibi optimum civem; ſi poſſes parvi facere, quem dudum altiùs protuliſti. Superſedendum eſt igitur his verbis, quæ ſuffragari proficiſcentibus ſolent. Neque enim vana ſpes eſt validiora fore apud te merita præſentis, cùm abſentem favore reſpexeris. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHVS FLAVIANO FRATRI

FERUNT Socratem, ſi quando excidit cupitis, aut deſtinatis, id ſibi utile, quod evenerat, æſtimaſſe. Nã meriti ſui ſecurus interpres, ea coniectabat eſſe meliora, quæ caſus dabat, quam quæ animus appetebat. Sequor ſapientis exemplum, & in bonam partem traho, quòd Saxonum numerus morte contractus, intra ſummam decretam populi voluptatibus ſtetit, ne noſtræ Editioni, ſi quid redundaſſet, abſcederet. Nam quando prohibuiſſet privata cuſtodia deſperatæ gentis impias

manus,

manus, cùm viginti novem f actas ſine laqueo fauces primus ludi gladiatorij dies viderit? Nihil igitur moror familiam *a* Spartaco nequiorem; *b* velimque ſi tam facilè factu eſt, hanc munificentiam Principis, Lybicarum largitione mutari. Nam gladiaturæ idoneos communi cura proſpiciet; quæ pars in apparatu Quæſtorio prior eſt, ut *c* Auctoramento lectos longus uſus inſtituat. Noſtros, quibus Urſorum lectio & comparatio jampridem credita eſt, pervectos ad te temporis æſtimatione non ambigo. Sed ſi curſualium præpoſitorum avaritia retardantur, erit beneficentiæ tuæ *d* moras, quibus tenentur, abſolvere. Vale.

a *Sic Mercerus. Lect. Spartacus belli civil. excitator fuit.*
b *Sic Ms. Pith. Iur*
c *Sic Lectius & Grut.*
d *Sic Beſ. Ms.*

EPIST. LXIIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

OPE Deûm ſecundâ navigatione, & facili itinere ad deſtinata pervenimus. Appetebat commodùm tempeſtiva hora convivij. Ubi curare corpora cibo cœpimus; adcurrit qui mihi amabiles litteras, tuas, ſimulque *e* à te captas è mari copias exhiberet, quæ nobis eſui mox fuêre. Nam libuit indulgere genio, poſtquam parvulum noſtrum periculo exemptum ſpes optata reſpexit. Habes omnem rem: cura, ut valeas, & patriam tui amantem quàmprimùm reviſas, bonâ parentis, ut ſpero, veniâ, cui mox peractâ luſtrali ſolemnitate redderis. Vale.

f *Ita Ms. Fula.*

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

AD tertium nonas Octobres primo lucis reſpondi litteris tuis, quas pro interiectu itineris, quo nũc diſtinemur, ante *f* meridiem ſumere debuiſti. Sed ut ſcripta ad veſperam mihi reddita prodiderunt, meum officium, meamque curam tabellarij lentitudo ſuſpendit. Egò tamen huic moræ ſuccenſere non poſſum.

f *Ita Ms. Beſ. Ed. Sch.*

Defuiſſet enim tibi cauſa ſermonis iterandi, ſi maturè reſponſa noſtra legiſſes; quæ confido iam tradita: niſi fortè denuò aliquis ex urbanis divitibus inſeſſor viarũ ſcripta noſtra a furetur. Dij illos mentibus ſuis puniant! Nunc ad quæſita redeamus. Humor, qui parvuli noſtri pectus obſederat, atque importunam tuſſim ciebat, magnâ parte tenuatus eſt: itaque ſpiramenta faucium libera nihil iam ſtridulum ſonant. Deûm benignitas velit proceſſum ſanitatis eius in ſolido collocare. Nos ut à metu præſentium reſpiravimus, ita voto futura munimus. Vale.

Ita ed. Lect. c. Iureti ...raverit. ...n placet.

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS SYAGRIO.

SCRIBERE hucuſque non libuit obſtrepentibus imbecillitatem querelis, quas indicare vitamus. Hinc factum eſt, ut officium noſtrum tua alloquia prævenirent Poſtquam divina ope ſanitatis bono frui cœpimus, redit cura ſermonis. Sume igitur litteras, ſeras quidem, ſed voto tuo & propoſito congruentes: quæ ut diu dilatæ ſunt, ita deſiderium ſui indicio meliore penſabunt. Vale.

EPIST. L.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

ITER in patriam Diis auſpicibus ordiemur, quod tibi & antè compertum eſt. Sed religio monuit, ut diei quoque certior rederreris. Cras igitur viam nobis diſce relegendam. Et quia promiſſi ſervantiſſimus es, fac memineris ad publicum ſolemne cõtendere: Vale.

EPIST. LI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

EMISERAM prior ſcriptum, quod in manus tuas dudum præſumo veniſſe. Haud multum proceſſit horæ, cùm aderat, qui à te mihi litteras exhiberet.

Decur-

Decurſâ oculis paginâ requiri à me comperi diem cœptando itineri deſtinatum. Sed hanc curam ſpontaneo ſermone præveneram. Ergo reſpondenda conſumpſimus. Quid ſupereſt, niſi ut gratuler nobis animos eſſe cognatos? Nam quæ te ſcire velle præſumpſi, priuſquàm quæreres indicavi. Vale.

EPIST. LII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

REDITUS ac recurſus in patriam, qui ſemper omnib⁹ gratus eſt, feſtinationi noſtræ nequaquam pro expectatione reſpondit. Cauſas ſi deſideratis, accipite. Jamprimùm ut communia domeſticis præferamus, tam frumentariam noſtræ urbis nulla auget invectio. Spes ipſa, quæ in adverſis alere animos ſolet, recuſat effugium polliceri; cùm ſterilis annus ne ſemina quidem terris commiſſa reddiderit. Dehinc ut apud vos familiarem curam loquamur, urget Oſtienſe prædium noſtrum militaris impreſſio. *a* Nos legum inane nomen vocamus. Dij viderint exitum cauſæ. Intereà mordemur non metu damni, *b* ſed civitatis injuriâ. Collegarum tractatus qui me exciverat, æternis Principibus legandorum in Africam virorum reddidit optionem. *c* Ceſſante ergò Patrum deliberatione non vocamur. Vale.

a *Ita Iur. l… locum reſti tuit.*

b *Sic corre… Lect.*

c *Ita ex l… Beſſar em… dandum.*

EPIST. LIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

FUNGERIS boni fratris officio. Sed deſine memorem *d* commonere. Notæ nobis ſunt cerimoniæ Deorum, & feſta divinitatis imperata. Niſi fortè me ſolum exſequi vicem tuam poſtulas, & ut adſolet res divina mandari; mihi tuum munus injungis. Fruere delicijs copioſis. Nos mandata curaturi ſumus. Sed memento exactis ferijs participes facere luxuriæ tuæ, quos tantopere laboraſti cōſortes habere jejunij. Vale.

d *Ita Ms.*

EPIST.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

GRATIOSA eſt expoſtulatio, quæ requirit officium. Sed cùm in ſcribendo nunquam reſidem geſſerim voluntatem, fruſtrà neglectæ familiaritatis accuſor Utor in eâ re teſtimonio hominum tuorum, qui dudum ſibi epiſtolam traditam tabellarij vitio diſtulerunt. Volo igitut apud te ſervatæ amicitiæ mihi conſtare rationem. Nam vehementer injurium eſt, ex alieno peccato, nævum violatæ religionis attrahere, Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

SPE bonæ valetudinis mari vicina delegimus. Sed nec dum auras ſalubres ventis obluctantib' experimur. Hinc pigrior eſt matronæ ad ſanitatem recurſus: cui ſi quid refectionis dies melior adiecerit, optatum de eâ indicium non morabor. Urbanis negocijs, ut inſinuare dignatus es, inquies monitor ſecurus illudit. a Alieno enim periculo res inefficax & copiæ nocitura tentatur; ut cùm vilitatis metus in anguſtias coëgerit civitatem; tunc opum validis quæſtum augeat avara venditio. Hoſcine homines arbitreris, qui plus amicis conſilio nocent, quàm inimicis odio obeſſe potuiſſent? Sed nos publico dudum opere perfuncti, aliena ſileamus. Dij meliora procurent! neq; enim gaudere dignum eſt, ſi qua mihi latus ex alterius errore proveniat. Vale.

a expreſſit ex Ms.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

IN maximis quidem rebus, quid mihi ſtudij atque amoris impendas, frequenter adverti. Sed quoque crebri ſermonis officia, utpote ex intimo affectu deprompta complector: quorum aſſiduitas cultum circa te meum pari lance compenſat. Jucunditas

vero

verò tanta eſt, ut fatear me alloquio tuo potius incitari ad deſiderium, quàm repleri. Ea quippe rerum omnium ratio atque natura eſt, ut quæ humanis ſenſibus blandiuntur, nequeant efferre faſtidium. Itaque cùm ſolvendis atque agendis gratiis par eſſe non poſſim; facio quod ſolent improbi debitores, qui adhuc alieno ære depreſſi, cupiunt ſecundo nexu fœnoris obligari. Quare etſi numeroſæ ſint litteræ tuæ; non ut ingratus, ſed ut muneris tui cupidus poſtulo crebriores. Facilè autem conijci poteſt, quam vicem colloquij ocioſus ipſe pollicear, cùm ab occupato huiuſmodi officium impatienter expoſcam. Vale.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

DIu domo abeſſe decreveram, iucundumque ocium cum familiaribus noſtris in ſuburbano Arabianæ exigebam. Sed quia Fors verſat humana, nec ſemper ex voto deſtinata ſuccedunt: Præfecti litteræ ruperunt ocium meum, quæ bonæ ſpei ſollicita miſcebant. Speciatim præſentiam meam *a* per ambiguum popoſcerunt. *b* Non differo expectationem tuam. Collegarum tractatu Senatum commoveri, ſed & oblationem faciendam ſcriptis ſecretioribus indicavit. Nihil publicatum, nihil lectum eſt. Quantitas poſtulatæ rei exceſſit opulentiam recognitam. Vaſtum ſilentium cunctis ſtupor ſubitus imperavit. Quo longiùs prodeunte placuit in tempus aliud deliberanda produci, ne *c* omitterentur abſentes: quamvis ipſe dixerim, Romæ, aut in proximis poſitos, vel evocari debere, vel conſuli, *d* reliquorū nomine, de oblatione futurâ, ut ſtatutis Ordinis polliceantur adſenſum. Habes omnem rem, de quâ quid ſentiam, ſatis noſti. Tibi etiamſi cauſa communis eſt, procul tamen abeſſe, ad ſolatium proficit. Vale.

a *Ita leg. eum Iur.*
b *Sic emend. Sch.*
c *Sic vulg. omnes.*
d *Ita Schopp. ex ductu Ms. probabiliter correxit. Nam vulg. fine ſenſu omni fuit.*

EPIST.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

PAUCÒ antè literas dedi. Nunc reddo reſponſa, quia illis neceſſaria continentur: his ſalutatio ſola præſtringitur. Valemus, ut verum eſt. Si & tibi omnia proſperè fluunt, ſcriptionis fide commune bonum mecum participa. Vale.

EPIST. LIX.

SYMMACHUS FLAVIANO.

SUBURBANUM prædium, quod viæ Appiæ adjacet, incolebam, cùm mihi literas tuas in hoc miſſus exhibuit. Noſti rura quæ loquimur, ubi magnas ædes in anguſtis finibus collocavi. Hîc dulce ocium (a ſi quid abſque te dulce eſt) paulisper exegimus. Nunc Veſtalis feſti gratiâ, domum repeto, incertus maneamne cum civibus, an rurſus in b vicina concedam. Tu quid agere decernas, (nam certè iuſto diutiùs affuiſti) debeo cognoſcere. Vocat enim te in Curiam noſtram Dijs auctoribus quamprimùm Cãdidati mei deſignatio; cui ſupra omnes ornamento eris, qui nos vel affinitatis vel amicitiæ officijs proſequuntur. Vale.

a *Ita ed Sch. & Grut.*

b *Ita benè omnes Codd.*

EPIST. LX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

VACUI c apud Neapolim ſoli, quod mihi ex tuo adjacet, ut ædes novas molirer, optaveram, tu mecum opera d Lucullana partiris. Et ne verecundia refutet oblatum, negas tui juris videri, quod ego meum fateor non fuiſſe. Patere, ut ſaltim gratiam tibi debeam. Neque enim fas eſt, malâ fide me recuperare, quod poſſum bonâ ſumere. Adjicis præterea lenocinia, quibus morbum e fabricatoris irrites: geminam porticum ſolido & incorrupto opere curvatam multis in longitudinem f paſſibus explicari; vicina eſſe quæ con-

c *Sic in Ms. Fuld legitur: & Mercerus emendavit.*

d *Ita Ritersh. Ed. Sch.*

e *Sic retinendum.*

f *Ita conjicit Sch.*

conſtruo, & parvo ædificationis negocio quod intervenit poſſe miſceri. Quid laboras adverſus verecundiã meam? Ego quoque facio, quod recuſas. Gratus ſum munerituo: ſed vereor ne accedente ſumptũ, dum vetera novis nitimur æmulari, intelligam te majora velle concedere, quàm me poſſe raparare. Vale.

EPIST. LXI.

Symmachus Flaviano Fratri.

VT habitus & crinis indicio eſt, *a* Serapam non litterarum peritiam pollicetur: cuius ſi ſe meminiſſet exſortem, numquam philoſophis congruentem ſumpſiſſet ornatum. Sed de hoc veſtra exiſtimatio ſit, qui talium rerum profitemini notionem. Mihi religio fuit, *b* negare verba poſcenti. Facies itaq; rem morum tuorum, ſi ope atque humanitate fortunam peregrinantis adjuveris. Vale.

a *Ita bene diſt. ed. M.*

b *Sic. leg. miſſâ paculâ* non.

EPIST. LXII.

Symmachus Flaviano Fratri.

POSTQUAM Gaudentio Apparitori tuo *c* indicem peracti à me itineris epiſtolam dedi; Agens in rebus mihi apportavit ſacras litteras ſpei & deſiderio congruentes, quibus cognoſcerem clarè in aures publicas deſignationem Conſulatûs mei debere proferri. Quid igitur eximio animo tuo lætitiæ plenus exoptem, *d* niſi ut ſimili mox fruamur etiam de te gaudio? Quod ſpero Dominum noſtrum Theodoſiũ, venerabilem cunctis & præcipuè bonis, ſolita in amicos dignatione facturum: ſiquidem dignum eſt, ut anguſtiſſimis honorum noſtrorum patronus æquet dignitatibus, quos ſcit mentibus convenire. Vale.

c *Ita Lect. Meg.*

d *Sic ed. M*

EPIST. LXIII.

Symmachus Flaviano Fratri.

CRESCONIO amico meo amorem tuum multa conciliant. Primò quòd ſacras literas, quibus

bus Conſulatûs mei deſignatio tenetur, exhibuit: Dehinc quòd a eum patria Africa non minùs tibi, quàm mihi cara commendat. Cuius mores cùm primore loco cenſere debuerim, malui tuo examini reſervare. Suſcipe igitur, oro te, notum militiæ virum, qui ſe apicem fœlicitatis credit b habiturum, ſi eum patrocinij tui ſplendor illuminet. Vale.

a *Ita Grut. ed. Mog.*

b *Sic vulg. Alij* aditurum.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI

EXERCET me quidem votivis ac fœlicibus negocijs præparatio Conſulatûs. Sed ut litteræ tuæ frequenter indicio ſunt, tua pro me cura præponderat. Hortaris, mones, cogis, ut quicquid potiſſimi magiſtratûs functio quærit, accelerem; & cùm ſis meæ exactor induſtriæ, nihilominus omnia ſollicitudini tuæ vendicas. Eritne tempus optatum, quo iſtam mentem paribus pro te officijs diſtrictus æquiparem? Spero actutùm florente Repub. & propagato in ævum Domini noſtri Theodoſij principatu, virtutes tuas faſcibus munerandas. Tunc epiſtolarum ſtimulos non requiram, nec expectabo monitorem. A te enim didici ſponte ſuſcipere, quicquid pro fratre curandum eſt. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS FLAVIANO.

ASTIPULATIONEM præclara merita non requirunt: ſiquidem virtus ſuâ luce conſpicua averſatur auxilium commendationis alienæ. Ergò cùm dominum & fratrem meum Licinium celebrem fecerit ad normam veteris diſciplinæ gubernata Reſp. quid poteſt ei dignitatis adjicere privata laudatio? Hac igitur præmiſſâ parte, optimæ in amicos fidei ac diligentiæ virum, præcelſo animo tuo opto ſociare: non quòd iudicium tuum ſerum ac difficile ſit ad colligenda

genda ingenia, & exploranꝺas voluntates bonorum: ſed ne brevis inter vos uſus, & feſtinata diſceſſio neget juſtum tempus examini. Vale.

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

SI amicitiæ ſemper ratio depoſcit, ut mutua negocia alternis juvemus officijs, quanto impenſior utilitatibus propinquorum cura debetur, quorum nobis bona & adverſa communia ſunt? Quid quòd ſæpè bonitas cauſæ cohortatur, ut quod debemus generi, tribuamus promptiùs æquitati? Quæ me non minus a pro illo, quàm neceſſitudo commovit, ut ipſe etiam comperto ex relatione Victoris Spectabilis viri negotio judicabis. Nam quò res notior fieret, publicæ epiſtolæ malui exempla ſociare, ne quid b fiduciâ dicere per gratiam judicarer. Nunc, ſi tibi voluntas mea cordi eſt, præſta huic quæſtioni maturam ſecuritatem, quam pro juſtitiâ etiam me ſilente deferres. Vale.

a *Fortè legẽdũ* familia. *nam vulg. eſt ſine ſenſu*

b *Alij* Fictium *mali*.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI

PARVA c eſt commendatio ſcriptorum meorum, ſi Leontium familiarem innocens vita bonis quibuſq; conciliat. d Suo igitur præditus merito, adſtipulationis adminicula non requirit; & tamen abſtinenere non debeo tali genere litterarum, magis ut amicitiæ ſatisfaciam, quàm ei aliquid opis conferam. Tu tantùm pro dignatione, quâ clarus es, facito noverit gratiam ſui meo quoque nomine eſſe geminatam. Vale.

c *Sic omnes edd.*

d *Vide paulò antè epiſt. 65.*

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

BREVEM neceſſe eſt eſſe ſermonem, qui properanti repentè cõmittitur. Quare & officio ſatis eſt, &

brevitati temporis congruit, ut circa te ſalutatio
honore perfungar. Viciſſitudinem verò efflagitare
debeo, quam mihi arbitror à viro amicitiæ ſervantiſſ
mo etiam ſine admonitione referendam. Vale.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS FLAVIANO.

VT ſilere non poſſum, quoties ſtilum invitat oc-
caſio: ita ſi deſit cauſa longioris a alloquij, ſe-
em paginæ ſtringo compendio. loquax enim copia eſt,
quæ in re uſitatâ atque ſolemni verborum redundat al-
luvie. Have igitur dico, & viciſſim peto, ut me pro-
ſperorum tuorum indicio muneris. Vale.

a Sic in Ms. Buſſar.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

HUMANITATIS intereſt commendationem de-
ferre poſcentibus. In Zenobio autem talis offi-
cij cauſa propenſior eſt, cùm ſit familiaris meus, atque
adeo illi debeatur potiùs quàm præſtetur affectio: b
hinc patrocinium tui cupio provenire. Nam primum
eſt, ut meo ſuffragio diligatur: Secundum erit, ut c ſui
honeſtate complaceat. Vale.

b Sic Lect. correxit.
c ita Ms. Pith.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS FLAVIANO.

CONSIDERANS, quid mihi amoris digneris im-
pendere, arbitror Cyriaco domeſtico meo has lit-
teras profuturas, quibus quæſó, ut commoditatem
eius prompto favore reſpicias. Vale.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

VIR clariſſimus Honoratus cumprimis mihi vitæ
honeſtatiſq; cõplacitus eſt. Credo judicium meũ
tibi aſpernabile non videri. Id ſi ita eſt, neque me

opinio fruſtra turbabet, futurum reor, ut ex prærogativâ iſtius teſtimonij ad familiaritatẽ præclaræ unanimitatis tuæ, quaſi tibi etiam ſedulò ſpectatus accedat. Vale.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

DELECTAT eos frequenter affari, quorum animum mei amantem documentis habeo comprobatum. Cape igitur litteras meas, quas ideò libenter emitto, quia religionis tuæ viciſſim paſcor alloquijs. Quæ res acuere nos debet ad officia promptiora, *a* cum tibi hinc commodi fœnoris largior uſura reſpondeat. Vale.

a Ita ex Mss. Beſſ. Fuld. correxit Sch.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO.

VALENTINIANUS protector dudum patrocinio culminis tui per me traditus atque commiſſus, domeſticis occupationibus attinetur: atque ideò magnopere popoſcit ob eundem ſibi aliquod negocium per ſuburbanas provincias impetrari. Quare decus noſtrum familiari meo deſideratum munus *b* exclude, aut impetra commeatum, quo poſſit à militari notâ ſub hac impetratione defendi. Vale.

b Sic Mss. Beſſ. Fuld. Vide lib. 3. Epiſt. 12.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS FLAVIANO.

CUM in iudicio Præfecturæ famoſa cauſa penderet, Diſcolius qui furti detulerat actionem, multoſque noſtri Ordinis viros criminatione perſtrinxerat, occultè cum reis initâ pactione non ſine diſceptatoris invidiâ eluſit examen. Ad huius inveſtigationem miſſus Apparitor, ſi Prætorianorum adminiculum ſortiatur, proclivior facultas retrahendi accuſatoris eveniet. Intereſt publicæ diſciplinæ; ſimulq; ad famam

pertinet Cognitoris, ut eum ſummo ſtudio conqui-
tum reduci in judicium ſub cuſtode præcipias, ne in-
nocentiam ſenatorum obnoxia rumoribus ſuſpi-
decoloret. Vale.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHVS FLAVIANO,

AMOR tuus in Domitium notus & validus
mit mihi commendandi eius laborem: pr
hoc tantùm dixiſſe ſuffecerit, mihi quoque eun
priſcâ familiaritate conjungi. Quæ res illi incre-
tum patrocinij tui, ut ſpero, præſtabit, Probabilior
quippè cum tibi faciet communis ſimilitudo judici.
Intereà nos urſis ſæpè promiſſis, & diu ſperatis, ſub i-
pſo articulo Muneris indigemus. Vix enim paucos ca-
tulos maceratos inediâ & labore ſuſcepimus. Et de leo-
nibus fama conticuit: quorum adventus poſſet effice-
re, ut urſorum defectum congreſſio Lybica repe
Vnciam panis malitiosè, & temerè reſtitutam ſpon-
nea voluntas populi redegit in copiâ conditorũ. Tu
igitur omnia atque ſecur ſunt, aquæ animum tuũ ſup
mordebant. Atque utinam ſollicitudines Quæſtoris
par ſucceſſuum fœlicitas mitigaſſet. Vale.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

EDITIONI Muneris noſtri & uſitata & inſolita
te conferuntur: ita omnia ad conciliandum Quæ-
ſtori noſtro plebis favorem & ſolemnium rerum lar-
gus, & novarum repertor excogitas: ut nunc ſepte
Scoticorum canum probavit oblatio; quos prælu-
nis die ita Roma mirata eſt, ut ferreis caveis putar
advectos. Ergò & huius rei cauſâ, & præterea mun-
rum cæterorum, quantas poſſum, maximas gratias
tibi ago: licèt in his, quæ ſtudiosè fratribus pro magni-
tudine animi tui tribuis, beneficium te non
putes præſtare, ſed ſumere. Vale.

EPIST.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

PARS hominum compendijs & quæſtibus gaudent; me votiva delectat expenſio. Itaque avidus ci-
icæ gratiæ, Quæſtoris filij mei ſumptibus ſtudeo a-
ud genus largitatis adjicere: ut curulibus ſtabulis ur-
is æternæ etiam quina mancipia largiamur. Et quo-
iam ſervorum per limitem facilis inventio, & pre-
ium ſolet eſſe tolerabile; quàm maximè te deprecor,
t per homines ſtrenuos viginti juvenes prædicto ne-
ocio congruentes jubeas comparari. In quam rem
lidos ad te miſi, habitâ æſtimatione hominum; quo-
um non forma, ſed ætas & ſanitas deligenda eſt. Vale.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS FLAVIANO.

FRATRI noſtro Andromacho omnes bonæ artes familiares ſunt, ſed præ cæteris fides quâ exſpecta-
us mihi tuum quoque judicium optat demereri. Itaq;
lum te expetit, iter imbecillis grave gracilitatis ſuæ
oblitus intravit. hæc illi maximè cauſa fuit pro viri-
ous, ut ſolet plerumque animus ſpe & gaudio mor-
oum levare. Advertis igitur quàm prompto & patulo
amicitiæ ſinu receptandus ſit, qui tui deſiderium ſuæ
valetudini prætulit. Quid plura? appetendus tibi foret,
niſi te ſponte ſequeretur. Ergò accurrenti religioſam
manum porrige; ut qui te novit virtutibus ſuperiorem, communitate parem ſentiat. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

COMMENDATUM mihi à fratre meo Hilario virum devotiſſimum Titianum, quo alio poſſum beneficio munerari, quàm ut eum ſancto pectori tuo non aſpernandus precator inſinuem? Et jam ſpero peti-

tioni meæ ceſſuram a felicitatem, quando eo ſtudi atque propoſito es, ut inſtar gratiæ habeas, ſi tibi probabilis amicus accedat. Vale.

a *Sic benè Ms. Vatican.*

EPIST. LXXXI.

SYMMACHVS FLAVIANO.

Filius noſter Symmachus peracto Munere Candidati, offert tibi dona Quæſtoria, & cæteras neceſſitudines noſtras pari honore participat. Quæſo igitur, ut eius nomine dyptica & apohoreta ſuſcipere dignemini, qui apparatui eius plura & præclara tribuiſtis. Præterea Domino & Principi noſtro adreferendam largitati eius ſedulam magis, quàm parem gratiam, auro circumdatum dypticum miſi. Cæteros quoque amicos eburneis pugillaribus & caniſtellis argenteis honoravi. Tuæ igitur poteſtati, tuo quoque arbitrio committo, ut opportunè ſingulis, quæ miſſa ſunt, offerantur. Vale.

EPIST. LXXXII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

Multi à me conciliationem litterariam poſcerunt; ſed quorundam meritis, aliorum precibus parem gratiam dedi: nec tamen vereor, ne tibi dvium ignota diſtinctio ſit, b judicium de his communè recolenti. Dabis igitur in quibuſdam verecundiæ meæ veniam, quæ ceſſit orantibus. Sequêris autem, quod ſcis de ſingulis utrumque ſentire. Puto ex his verbis, quo in numero filium noſtrum Attalum Spectabilem virum cenſeam facilè dignoſci. Namque iſta libera & aperta diſcretio ei tutò credita eſt, qui non fuit c in partem cogentum. Quare tuo ac meo nomine amicitias accurrentis amplectere; ut huic in fructu ſit cultus bonorum, pravis dolori, quòd ſimiliter d non diliguntur. Vale.

b *Ita emend. Sch.* Senſus eſt. *ſi recordaris, quid & ego, & tu communiter de hoc vel illo iudicaverimus.* Sequitur enim: *quod ſcis de ſingulis utrumq; ſentire.*
c *Sic Ms. Fuld. Vide lex. Plantinum* In.
d *Ita Lect.*

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

IAMPRIDEM domino & fratri meo Alipio Comitatum ſacrum viſere atque adire cupienti, ſera quidem occaſio, ſed læta ſucceſſit, ut eum Conſul accires, ideò in conſpectum tuum alacer occurrit, ut beneficijs votiva reddat officia & ſancti animi tui fretu a nube invidiæ ſuperioris abſtergeat. Quod illi arbitror ex voto eſſe ceſſurum. Neque enim famæ eius deeſſe aliquid patieris, qui ſecuritati cuncta tribuiſti. Vale.

a Sic infra L. 7. ep. 75. Nubes iniuriæ.

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS FLAVIANO.

RECTE & probabiliter judicaſti, fratrem noſtrũ Ticianum ſpectabilem virum Conſulatui tuo intereſſe debere: ſiquidem æquitas poſtulabat, ut voti ſui voluptate frueretur. Nulli unquam noſtrum tui amore ceſſit; quin imò ſemper primas ſibi erga te partes obſervantiæ vendicavit. Itaque teſtem alium non requirit. Scit enim ſibi plus eſſe loci apud tuum animum, quàm poſſet meo ſermone conquirere. Relinquo igitur eum fiduciæ ſuæ, quia nihil poteſt eſſe cumulatius. Hoc tantum ſubjicere contentus, me quoque tibi eius nomine, ſi quid gratiæ cæperit, obligandum. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS FLAVIANO FRATRI.

FACILE b fratrem noſtrum Elpidium ad proficiſcendum traxiſſet affectio, niſi eum unici cura retineret. Tantùm quippe eſt in eo ſynceritatis atque dulcedinis, ut illi ſoli neceſſitudines præferantur. Hunc ita ſpectatum mihi atque conjunctum, juſſis tuis negare non potui, quia in talibus cauſis maior apud me cedendi voluptas eſt, quàm fruendi. Suſcipe igitur amantiſſimum noſtri eo animo quo rogaſti: & æſtima

b Ita Beſ. Ms. & Mercerus.

de gaudio adventorum, negari à te non oportere reſidentibus, quod præſtatur accitis. Vale.

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS FLAVIANO.

PERIGRINARI mihi tecum videor, ſi quando curſus atque recurſus tuos luculentus narrator inſinuas. Ita cogitationes noſtras religione allicis, & nitore ſermonis illuminas; ut quicquid explicat affatus tuus, id noſter quodammodo viſat affectus. Quare firmam valetudinem tuam tenemus, reditumq́; fœlicem votis jugiter comprecamur. Nam qui amorem in nos tuum æquiparare non poſſumus, ſolvimus votis, quod nequimus officijs. Salve igitur, mi domine inimitabilis, noſque & generaliter cum cæteris, ut nunc facis, & *a* ſpeciatim cum chariſſimis, ut ſolebas, his muneribus oris ac pectoris tui benignus illuſtra. Vale.

a *Ita ſupplet Sch. ex Ms. Beſſar.*

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS FLAVIANO

VOx juris ac legum eſt: bonæ fidei contractum non poſſe reſcindi. Huius ſententiæ exſecutionem frater noſter Elpidius optat adipiſci; cui poſt venditionem Hiſpanienſis prædij ſui *b* partem emptor adjurat; cùm ad *c* ſoliditatem tranſcriptæ in novum dominum poſſeſſionis cuncta ex more celebrata ſint. Hæc ſumma eſt poſtulati, quæ meis quidem verbis, ſed illius meritis adjuvatur. *d* Quæſo, ut æquitate, quâ præclarus es, aut pudorem refragantis privatâ objurgatione confundas, aut contumac jam frangas publicâ auctoritate judicij. Vale.

b *Ita ex Ms. Giſan. Sch. & Lect.*
c *Vide l. 4. Ep 35. Et l. 2. Cod de com. rerũ alienat*
d *Merc. & ed. Sch.*

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS FLAVIANO.

ET honoris *a* tui, quo nunc auctus es, & continui in me amoris delector. Volo igitur, ut communia pignora curæ mihi eſſe non dubites, quæ magis merita tua, quàm ſcripta commendant. Supererat, ut aſſiduum ſtili tui munus expoſcerem. Sed redundantis eſt operæ, bona ſpontanea poſtulare, ne meus ſtilus extorquere videatur, quod tui animi ſpondet humanitas. Vale.

a *Sic v. cod. Iur.*

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHVS FLAVIANO.

PAULÒ antè litteras dederam, ſed debitam tibi ſalutationem geminare non piguit. Namq; amor officiorum modum non tenet, Præterea *b* notitia commeantium poſtulavit, ut commendationi eorum adjecta pagina proficiat. Reſponſa non poſtulo ſecurus præclari animi tui, qui mihi ſine admonitione ſermonem voluntarium *c* polliceatur. Vale.

b *Ita quoq; v cod Iur. optimè.*

c *Sic Ms. Pith. Beſſ. ed Sch.*

EPIST. XC.

SYMMACHUS FLAVIANO.

SEMPER mihi auctor es ingentium gaudiorum. At nunc ſupra vota proceſſit, quòd me expetendi planè & ambiendi viri familiaritate decoraſti. Neque hoc ſuſpicione conjecto. Nam Patricij ſermo fecit indicium, diligentiam in me ſuam te præſule provocatam; *d* quâ rectè cæteris benefactis tuis etiam hic titulus procedet in numerum, qui ſolus quamlibet voti avaritiam poſſit explere. Vale.

d *Sic Iur. Ms. ed Sch.*

EPIST. XCI.

SYMMACHUS FLAVIANO.

QUOTIENS parentum beneficijs obligamur, neceſſe eſt ad hæredes nexum debiti pervenire. Ad

filium meum Senatorem præclarum atque ornatiſſimum virum præfata pertinet generalitas: *a* cuius pater omnibus rebus illuſtris, & mihi eximiâ veneratione recolendus, plurimum domui meæ honorificentiæ & religionis exhibuit. Cuius ego devinctus officijs, filio opto perſolvere, quod de parente contraxi. Sola autem magnificentia tua poteſt me cōtractu gratiæ liberare, ſi poſteritatem eius adiuverit, præcipuè in ijs rebus, quæ juſticiæ patrocinio fulciuntur: ſiquidem queritur agros ſuos contra judicatum veſtrum magnam partem mutilari. Grave hoc & impetibile videri, niſi etiam conſenſus partium fruſtrationibus luderetur. Minus eſt enim alienam ſententiam ſpernere, quàm à propriâ diſcrepare. Eſt igitur in manu tuâ, in tam *b* abſoluto atq; probabili petitionis genere, ſervatis legibus, & æquitatis intuitu, aliquid etiam meæ deferre perſonæ: cuius interventum faſtidio longæ litis, non diffidentia negocij poſtulavit.

Vale.

a Sic Mss. Vatic & Beſſ. Ed. Sch vide lib. 4. Ep. 38. Omnibus rebus amari dignus. *Cic. pro Domo.* Vir omnibus rebus clariſſimus. Tu emerſus è cœno, omnium facilè omnibus rebus ultimo.

b Sic Ms. Iur. Schotti. Vide infra l. 9. Ep. 103.

Q. AV-

Q. AVRELI SYMMACHI V.C. COS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARUM

LIBER III.*

* Editus poſt eius obitũ à Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. Filio

EPIST. I.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

RURI hucusque a obverſatus, poſtquam me ad urbanam ſedem recepi, reperimus optabilem litterarum tuarum ſalutem. Quæ poſt diutinum ſilentiũ, tam multum apud nos gratiæ & honoris habuerunt, ut in his ſola brevitas diſpliceret. Nam jeiunas aures meas & præclari eloquij tui ſatis ſuperq; ſitientes, affatus largior debuit uberare. Mihi quoque curæ fuit arctare paginam limite parciore, ut te, mi frater, ſcribendi talione morderem. Quamvis ita conſcius ſim arentis infantiæ; ut quantum doloris accipio, cùm breves epiſtolas ſumo, tantum tribuam beneficij cùm pauca reſpondeo. Vale.

a Ita Ms. Imp.

EPIST. II.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

RURI poſitus vectigal ſolemne tibi dependo. Nullum enim tempus patior ab hoc munere feriatum; neque locorum intercedente divortio in oblivionem familiaritatis adducor. Qui, ſi me viciſſitudinis ſtimulo faceres promptiorem, nunquam profectò linguam deſidem continerem. Et tamen, enixè meum fungor officium, nec ceſſationis traducor exẽplo. a Atque hoc ſilentium tuum difficultatibus publicæ occupationis adſcribo: quia ſatis eſt mihi ad amicitiæ fiduciam, quòd me credo redamari. Vale.

a diſt. Ed.

EPIST. III.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

HUNC ſcribendi morem ſuperſtitio vetuſta conſtituit, ut ad peregrina digreſſi priorem ſibi locum vindicent cum abſentibus colloquendi. Sed affectus moræ impatiens, ſcribendi vices religione mutavit. Itaque ruptâ lege reticendi, ſermonem tuum feſtinatione prævenio; adjiciens ſedulæ ſalutationis officijs commendationem viri inter optimos quoſquẽ numerandi. Quem dudum à parentibus clarum, & aulicæ dignitatis ſplendor excoluit, & ampliſſima Curia non accepit, ut novum, ſed recepit ut debitum. Quę tamen in fratre noſtro Philippo, ſecundo loco & honore cenſenda ſunt: quia plus habet laudis in moribus, magiſq; probitate conſpicuus eſt, quàm fortunæ muneribus gloriatur. Plura dicerem, ſi aut pudor eius ſineret, aut prolixa laudatio epiſtolæ conveniret. Certè illud ſpondeo, tuam eximietatem b incoram reperire poſſe multa, quæ tacui: nulla deſiderare quæ ſcripſi.
Vale.

b Ms. Fuld. & cæ.

EPIST. IV.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

DECET ut literas meas frequenter efflagites, nec tamen convenit, ut de ſilentio grave quippiam ſuſpiceris. Oblitum me tui quòd in hanc diem ſiluerim, cenſuiſti. An ita vel mei animi fides in clara *a* eſt, vel tui meriti anguſta *b* momenta, ut huic de me opinioni locus eſſe debuerit? Quare amicitia communis plùs accepit injuriæ ex tuá ſuſpicione, quàm ex meo ſilentio. Minus eſt enim, neceſſitate officium deſerere, *c* quàm voluntate præproperâ iudicare. Putas ſolemni genere defenſionis levare peccatum? Diu afui, longa ocia in ſeceſſu ruris exegi, tabellarij defuerunt. Hæc ſi vera plerumque ſunt, tamen aſſiduitate detrita in invidiam mendacij reciderunt. Meæ occupationes ab uſu remotæ, nihil mediocre protendunt, cuius rem familiarem nova inceſſit adfinitas, contra rationem legum, fœlicitatem temporum, cõſenſum parentum, pacta majorum. Sed ſeprimam me, neque his querelis ulterius immorabor; quas tabellarius ſi veritati amicus eſt, explicabit. Ita fiet, ut & tibi cognitio geſtorum plena proveniat, & ego excuſationem meam potius indicaſſe videar, quàm dolorem. Vale.

a *Ità vulg.*
b *Alij* monumenta
c *Ita Ms Fuld Beſſar.*

EPIST. V.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

AIUNT qui callent rhetoricam diſciplinam, nihil eſſe controverſiæ, ubi eadem partium *d* jura ſunt. Imaginem propoſitæ rei poſtulas? Mitto decantatas iudicialium meditationum fictiones, & inania ſimulacra cauſarum. Vel hæc ſilentij noſtri diuturnitas materiæ talis exemplum eſt. Objicies mihi diſſimulati officij negligentiam: in te *e* hæc referetur oratio. Ergò quia pares ſumus, dulce colludium eſt, ut cum altero neuter expoſtulet. Veniam, quam dederis

d *Alij* iuſta. *Vt lib. 4. ep. 49. & lib. 6. epiſt. 60.*
e *Ita Mercer. & Seb. Ed.*

impe-

imperrabis. Sed cur æquis tecum conditionibus ago? Iam mea cauſa melior, qui prior emendo utriuſque delictum. Videro quæ tua futura ſit in referendo ſermone curatio. *a* Ego in viam reduxi amicitiæ noſtræ fortuitum ſtuporem; neque ex eâ re affecto gratiam. Satis mihi laudis eſt, invidiam ſilentij diluiſſe. Vale.

a *Ita ex Ms. Beſ. & Fuld. correxit Sch.* ij

EPIST. VI.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

SOLET quidem ægritudines animi ratio mitigare; ſed fortunæ noſtræ tantum vulnus eſt, ut ei ne tua quidem delenifica & ſuada facundia cicatricem poſſit obducere. Fors fuit *b* an dies longa quandoque hebetet laxatum dolorem: ſiquidem malis omnibus finis de tempore venit. Interim frigent verba ſolantium, neque aures applicat conſilijs bonis ſurdus ex injuriâ animus. Tertius hic mihi de optimis fratribus luctus eſt. Poſt tot miſerias quis non putet me dedidiciſſe patientiam? At quando imbecilliores nos ipſe caſus invenerit, tanto magis doleo. Nunc & illa crudeſcunt, quibus ſtuporem diuturnitas fecerat. Ictus enim noviſſimus etiam veteres plagas dolore reſcindit. Nec ignoro multa invicti animi exempla poſſe referri. Pericles amiſsis recens liberis venit in Curiam: ſed patriæ cauſa cogebat. Anaxagoram *c* Philoſophum gravis de filio nuncius a diſputationibus non retraxit: ſed Philoſophiæ deferebat calamitatis ſuæ negligentiam. *d* M. Horatius morte pigneris cognitâ cadaver *e* efferri iuſsit: ſed hac conſtantia eſſe debuit, qui Capitolium dedicabat. Vides quis mihi ſit animus: & tamen vita ducenda eſt. Amor enim lucis a naturâ datus fulcit infirmitatem doloris. Pænè præterij, quod fuerat inter prima collocandum; Cumulatiſsimas gratias ago, quòd Projectum familiarem noſtrum avulſum contubernio tuo, meo ſolatio deputaſti. Ex hoc intelligo, quanta neceſsitas fecerit ne venires. Ego tamen qui teipſum non potui, vidi ani-

b *Sic Ms. Iur. Alij* Vt.

c *Alij* Phyſicum.

d *Sic Ed. Iur. Lect. Ed. Sch.* Pulvillus. *Vide de Horatio Val. Max. l. 5. cap. 10. & Liv. l. 2.*

e *Sic Ms VVouv.*

animum tuum; cui ſatis non fuit medicinam fortunæ noſtræ per epiſtolam facere. Addidiſti enim quandam legationem, quæ ſui aſsiduitate vim mali frangeret, quia noveras ſolatia litterarum cum lectione finiri. *a* Progreſsi in laudes tuas concludimus, cùm ipſe religionem magis ad conſcientiam, quàm ad gloriam referas. Ergo habeat modum ſermo, quem nunquam circa te habebit affectio. Vale.

a Ita dividebat Sch. Ms. Vati. Beſſ.

EPIST. VII.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

ARBITRUM te aſſumo epiſtolarum mearum. Cape, ſi quid ab Repub. vacas, oratiunculam noſtram, cuius edendę fiduciam favor civium dedit. Nam ſpes ſæpe alitur exemplis, & placiturum eſſe præſumimus, quod *b* alijs jam placuiſſe gaudemus. Nunc tuarum partium erit, reſpondere, quum legeris, an debuerit me Senatus animare. Certè mihi duci vitio non poteſt, quòd tam benè de tuis auribus ſperavi, quàm ſimpliciter priorum ſuffragijs credidi. Vale.

b *Ms. VV*

EPIST. VIII.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

NUNCIUM reditûs mei cumprimùm fida patuit occaſio, exhibere non differo. Scio enim te proſpera quæque de nobis velle cognoſcere. Mihi quoque par cura eſt de ſalute atque actibus tuis læta & optata noſcendi. Atque ideo dignaberis, quoties ſors dederit facultatem, officia circa nos mutuæ affectionis implere. Vale.

EPIST. IX.

SYMMACHUS IULIANO RUSTICO.

TANTA animi voluptate ſumpſi litteras tuas, quas mihi poſt longum ſilentium detuliſti, ut me fatear querelæ prioris oblitum: quia memoriam præteritæ intermiſsionis antiquavit gratia recentis officij.

onicij. Deinceps ſi tibi cordi *a* ſum, frequenter operã ſcriptionis admitte, viciſsitudine remunerandus & ſermonis & amoris. Vale.

a *Ita Sch. ed. & Lett.*

EPIST. X.

SYMMACHUS NAVCELLIO.

EXPECTAS à me litteras largiores: delector judicio tuo *b*. Laus eſt enim ingenij, cùm deſideratur ubertas. Sed velim tibi verborum copiam diſplicere. Nam quid agat, quò ſe vertat, ubi immoretur caſſa rebus oratio? Odi in parvo corpore longa velamina. Illa veſtis decenter *c* indutui eſt, quæ non trahit pulverem, nec *d* in humum demiſſa calcatur. Scribe ergò aliquid, quod reſpondendo producam: quanquam religione decipior, qui tibi uberes epiſtolas audeò polliceri. Videro quis ſit futurus eventus ſententiæ tuæ. Tamen memento non electionem me tibi ſpopondiſſe, ſed copiam. Vale.

b *Sic v. c. Iur. & ed. Sch.* a-*lij* Honos.

c *Ita Ms. Iur. Pith.*

d *Sic ed. Iur.*

EPIST. XI.

SYMMACHUS NAUCELLIO.

SVMPSI pariter *e* geminas litteras tuas. Neſtoreâ, ut ita dixerim, manu ſcriptas, quarum ſequi gravitatem laboro. Trahit enim nos uſus temporis in argutias plauſibilis ſermonis. Quare æquius admitte linguam ſæculi noſtri, & deeſſe huic epiſtolæ Atticam ſanitatem boni conſule. Dignum eſt, ut hæc ipſa apud te culpæ confeſsio proſit ad veniæ facilitatem. Quòd ſi novitatis impatiens es, ſume de foro arbitros: *f* mihi an tibi ſtili venia poſcenda ſit. Crede, calculos plures merebor, non ex æquo & bono, ſed quia plures vitijs communibus favent. Itaque, ut ipſe nonnumquam prædicas, *g* ſpectator veteris monetæ ſolus ſuperſum; cæteros delinimenta aurium capiunt. Stet igitur inter nos iſta pactio: ut me quidem juvet vetuſtatis exemplar de autographo tuo ſumere, te autem non pœniteat ſcriptorum meorum ferre novitatem. Non ſilebo alterum munus opuſcu-

e *Ita bene Ms. Iur.*

f *Ita omnes Ms. & ed.*

g *Sic rectè Ms. Iur.*

li tui, *a* quo priſca cuiuſque Reipublicæ ex libro Græco in Latinum tranſtuliſti. Arma ab Samnitibus, inſignia à Tuſcis, leges de lare Lycurgi & Solonis ſumpſeramus. Tuus nobis poſthæc addidit labor peregrina monumenta, quæ iam ſui neſciunt. Nunc verè civitas noſtra populorum omnium parens facta eſt; docere poteſt ſingulos antiquitates ſuorum. Ipſa verò pars materiæ digna laudari, quanto verborum ſtellatur auro? Neſcias cultu an rebus magis voluminis honor gaudeat. De meâ ægritudine nequaquam te rumor fefellit. Sed jam mihi (modò venia dicti ſit) convaleſcentiæ portus aperitur. Carminum tuorum codicem reportandum puero tradidi, & quia eclogarum ordo confuſus eſt; quem deſcripſi, ſimul miſi: ut correctio utrique à te præſtetur, & aliorum, quæ nunc pangis, adiectio. Vale.

a *Ita Mss. Fuld. Bertin. Beſ. & Iur.*

EPIST. XII.

SYMMACHUS NAUCELLIO.

SI tibi hæc una, ut ais, frequentandi ſtili cauſa eſt, ut à me vicem ſermonis *b* excludas; magnum ſilentij noſtri in litteris tuis precium eſt. Vide igitur, ne me *c* validius à ſcribendo revocet fructus tacendi: quia ſi ſæpè reſpondeam, fortaſſis curam remittes, ut jam victor optati. Mane ergò in propoſito aſſiduæ ſcriptionis, etiam poſt epiſtolam meam; quamvis malum creditum tuum, quàm paginas impetrare. Sunt quidem illæ Tulliano *d* ſegmentatæ auro: ſed de præſentibus amicis bona plura ſumuntur. Ipſa etiam verba melius ex oris fontibus fluunt, quàm mandantur textis papyri. Quin ergò, eluctatus longi ocij cariem, *e* Cœlium noſtrum reviſas. Sat temporis Spoletio datum, bonæ ubi & optimorum civium matri: intelligenti tamen, quòd noſtræ Curiæ viros uſucapere non poſſit. Vale.

b *Sic Mss. Beſ & Fuld. Forte:* exſculpas, *ut ſup. l. 1. Ep. 34. Ali* excudas.
c *Ita Lect. ed. Sch.*
d *Forte:* pigmentatæ.
e *Ita Ms. Beſ. Fuld. Vide infr. Epiſt. 88. huius libri.*

EPIST. XIII.

SYMMACHUS NAUCELLIO.

BINAS ad me litteras pediſſequus tuus detulit. Fraudis arguerer, niſi totidem reddidiſſem. Utriſque te rediturum Romam, ſi per annos liceat, ſpopondiſti. Sæpenumero idem ſcripſeras. Nihil jam moror ſyngraphas tuas. Iterare promiſſum, fallaciæ meditatio eſt. Scio lentos ad capeſſendum laborem ſenes fieri. Sed quia creſcunt vitia cum tempore, *a* ingratus mihi attrahendus es, priuſquàm juſtiorem veniam faciat longior dies. Nullam Neſtor tertio ævi ſui ſeculo militiæ vacationem popoſcit; nec Achilli excuſavit ætatis ſuæ frigus Phœnix monitor. Et certè haud multum itineris interjacet. Spoletium ſuburbanitas noſtra eſt. Dum carmina tua ruminas, dum epigrammata oblatis lucis, aut *b* amnibus componis, fallitur doctis cogitationibus ſenſus laboris. Vale.

a h.e. *invitus, & nolens. Sic Lect. ed. Mog.*

b *Sic optimè ed Mog.*

EPIST. XIV.

SYMMACHUS NAUCELLIO.

IN ære meo duco, quòd te adornare optatum reditum nunciaſti. Sed malè metuo, ne hoc ſtudium tui, negatio habitationis impediat: quam peto, ut in bonam partem voti erga te mei certus accipias. Deos enim *c* facio teſtes: has domus, quarum alteram poſtulaſti, jamdudum à me hoſpitibus eſſe decretas. Quæſo igitur, ut ſacramento commodes fidem, qui vel animo tantùm meo credere debuiſſes, & in ædes tuas feſtinus recurras: ſiquidem domus, quæ tibi priùs *d* ambitioſè per ætatem viventi & habitanti cum liberis ſatisfecit, ſenilem moderationem diſtributis in alias domus filijs non debet offendere. Vale.

c *Ita Lect. ed. Mog.*

Sic Lect.

EPIST. XV.

SYMMACHUS NAUCELLIO.

PETIS ut reſpondeam litteris *e* tuis Hæc denunciatio certaminis eſt. Sed unde mihi quamquam proce-

e *Sic benè vulg. Mss. Beſſ. Fuld. Vat.* meis *male.*

procedenti in annos graves, ſenile illud & comicum? *a* Quò iam tu veteres æmularis? Nec tamen *b* defendet voluntatem tuam ſtili mei deſperatio. Quis enim pudor eſt, vinci poſt confeſſionem? Illud quoque me ad reſcribendum coëgit, quòd timui ceſſationis exemplo quandam tibi ſilentij formulam dare: pluſque fraudis in me rediturum adverti, ſi tua offenſio imitaretur tacentem, quàm ſi auſus meus ſuperiorem. Æſtimabis ipſe, quanto hoc tui amore adverſus verecundiam meam fecerim. Intereà quòd vales, dulce eſt: quamvis adieceris, cauto eſſe opus, ne fortè reditum noſtrum ævi tui ſubita prævortant. Nolo annos ad calculum voces. Fiducia ſalutis in virib' eſt. Quas cùm videt expendere tutela morum tuorum; ſpera confecturos Deos, ut maneas vitæ integer in metas, quas veterum definitio dedit ſæculo. Vale.

a *Ita ex Ms. Vatican. leg.*
b *Sic ex Ms. omnibus legendum.*

EPIST. XVI.

SYMMACHUS NAUCELLIO.

FORTASSE arguas diutinum ſilentium meum. Nolo applices hanc moram negligentiæ. Continuatio enim longi itineris ſtilo obſtitit. Tandem Formianum littus acceſſimus, quod mihi eſſet acceptius, ſi unà *c* loci iſtius voluptate frueremur. Sed quia hoc per annos & valetudinem tuam non licet; edoceri ſaltem mutuis litteris peto, quantum corpuſculo vigoris adjeceris. Ineſſe enim tibi temperantiam, ceteraque tuendæ ſenectutis præſidia, non ambigo. Vale.

c *Ita ed. Mog. & Med.*

EPIST. XVII.

SYMMACHVS GREGORIO.

HABEO expoſtulandi tecum probabiles cauſas; quandoquidem pontificio litterati honoris auctus nullum mihi indicium cõmunis gaudij præſtitiſti. Sed nolo primas litteras meas felle objurgationis im-

buete, ne animum tuum contrahant amara ſermoni. Quare decedo querimonijs, & tecum hanc veniam ſic paciſcor, ut in reliquum penſi habeas amicitiæ diligentiam. Sit inter nos frequens *a* honor eius officij, ſint aſſiduæ ſcriptorum familiarium vices. Quippe tacita concordia inſtar odiorum eſt. Ideo litteras *b* adfabra rerum vel natura, vel induſtria peperit, ut nunquam muta eſſet affectio: & ſi quando *c* abſumus, linguæ ut operam fungerentur ſigna verborum. Hæc in præſentiâ ſatis dicta ſint. Opto deinceps materiam mihi ad reſpondendum dari gratiâ muneris tui, non dolore faſtidij. Vale.

a *Sic benè Sc. ex Ms Beſſ. & Fuld.*
b *Sic vulg. omnes: nec male.*
c *Sic primus correxit Lect.*

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS GREGORIO.

ABUNDAS quidem naturæ bonis & ingenij facultatibus; ſed continui ſilentij culpam tibi quoque purgare difficile eſt. Quid enim ex vero, vel ex commentato dici poteſt? Itinera me, inquies, longa tenuerunt: Sed ſæpè ceſſatum, & aliquando perventum eſt. Vigilem operam publicis rebus impendo; ſed vicibus ocij omne negocium diſtinguitur. Reſtat, quod minimè volo, ut fatearis amicitiæ negligentiam *d* Nã officia ſi plerumque deſeras, occupatio eſt: Si ſemper, oblivionis crimen putes. Hoc, ſi fieri poſſet, tacerem: Illudis ergò patientiæ meæ. Atqui intelliges, æquum animum maiore precio munerandum. Indignius læditur, quem religio non permittit offendi. Et certè interfuit ſollicitudinis tui exercere aliquid verborum familiarium, quum mihi de ſcrinijs tuis profecta delegaretur oratio: de quâ interim te ſuſperſum tenebo; tum demum tibi judicij publici facturus indicium, cùm exoraveris, cùm merueris, & quia tanti duco litteras tuas, cùm ſcripſeris. Vale.

d *Ita omnes Vulgg. edd.*

EPIST.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS GREGORIO.

DIUTURNITATEM ſilentij rupiſti, ſed mehercule frequentib⁹ impulſus officijs. Ego tamen nō minore afficior gratulatione, quàm ſi litteras ſponte tribuiſſes. Germani mei *a* vicaria poteſtate gaudeo, tanquam mihi decus honoris acceſſerit. Veſtro quoq; in eum favore delector tanquam aliquid ipſe præſtiteris: cum quo illuſtrem virum Syagrium fides certa eſt operam bonæ frugis adniſum. Quòd eò *b* ad te ſcribendum putavi, ut gratiam noſtram aſſertor ſedulus exſequaris. Vale.

a *Al:* Vice gaud. *Sic Ed. Se.*

b *Sic Mercerus optimè.*

EPIST. XX.

SYMMACHUS GREGORIO.

ELEGISTI materiam proniorem: accommodatior eſt enim querelæ oratio humana quàm gratiæ. Quâ cauſâ factum puto, ut me taciturnitatis inceſſeris, cùm *c* perpetem curam dandæ & reddendæ ſalutis adnitar. Quod quidem me libente feciſti. Nam qui alteri culpæ ducit officij negligentiam, pollicetur de ſe operam promptiorem. Expoſtulatio tua inſtar eſt ſponſionis. Non meditabor tua verba, non excogitabo ſententias. Si peccatum ſilendo contraxeris, tuis tantùm litteris arguêris. Vale.

c *Ita omnes Mss.*

EPIST. XXI.

SYMMACHUS GREGORIO.

VELLEM te legato uti apud optimum Conſulem purgandæ atque excuſandæ abſentiæ meæ, ſi ſcirem, quod tu mihi in eâ re *d* prius ignoſceres. Nam cùm veſtrum amorem cogito; vereor ne ut me æquè ambo diligitis, ita ſimiliter arguatis. Quis igitur mihi huius cauſæ defenſor adhibendus eſt? Fortuna ſcilicet mea: cuius ut miſera, ita juſta purgatio eſt. Neque enim fas ſinit, læta officia obire lugentes; fortaſſe.

d *Sic leg. non* primus.

etiam

etiam veſtram hilaritatem mea triſtitudo contraheret: *a* ſiquidem ſemper fieri amat, ut habitum mentis de amicorum ore ducamus. Quare ignoſce, quòd *b* deſumus, & apud egregium virum Conſulem fave abſentiæ meæ: cuius honore gloriari noſtrum eſt, auſpicijs intereſſe fœlicium. Vale.

a *Ita Ms. Cuiac.*
b *Ita Lect.*

EPIST. XXII.

SYMMACHUS GREGORIO.

TANTUM tibi ſuppetit *c* uberis eloquij, ut prioris ſilentij veniam cum præſentis facundiæ laude merearis. Quæ enim pars litterarum tuarum, vel inventionum prudentiâ caruit, vel novitate ſenſuum, vel antiquitate verborum? Cùm igitur tibi ſupellex larga non deſit; innitere, quæſo te, ut, ſicuti oratione mirabilis es, ita religione proberis. Faciet hoc crebritas epiſtolarum tuarum, quæ non ſolùm tibi parabit gratiam, verùm etiam me faciet promptiorem. Vale.

c *Sic rectius ed. Lect. Iur.*

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS MARIANO.

NOS hîc in ocio ruſticamur, & multimodis autumnitate defruimur. Nam poſtquam dolijs nova vina commiſimus, quæ calce, & prælo ſubacta fluxerunt; trapetis teritur bacca Sycionia, ut præcox olea in uſum olivi viridis mulceatur. Intereà loci ferarum domos indago ſollicitat, & incertus agricola in officia diverſa diſcurrit. Alij ſcalis ad arborum ſumma *d* perrepunt. Plerique condita muſta defæcant. Nonnulli aprorum odora veſtigia canum ſagacitate diſquirunt. Sed hæc omnia, ſi nobiſcum ageres, plus placerent. Tenet te eruditio Scævolarum, dum forenſes rabulas pervigil doctor inſtituis. Quare accurre perniciter, ut feriarum requie laboris faſtidium tergeatur. *e* Certè ſi tibi ergaſtuli iſtius amor tantus eſt, adeſto impiger, ut ad dicendum promptior revertaris. Vale.

d *Ita cod. Iur.*
e *Ita ed. Sch.*

EPIST.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS MARINIANO.

QUòD fortunæ tuæ pollucibiliter floruerunt, meum duco compendium: quando ita animatus ſum, ut amicorum proſpera meis commoditatibus externa non arbitrer. Et re verâ quotus quiſque homini dies lætus eſt, ſua tantùm ſecunda numeranti? Latiùs gaudet, qui & alterius bonis paſcitur. Quâ me igitur gratulatione affectum putas, cùm tibi comperi jugales Deos matrem familias copulaſſe, atq; ex eâ filium jam tempeſtivo dediſſe proventu? Nam, ut ſcis, intervallo maris atque terrarum quo *a* deſtinemur, non prius coniugem tibi, quàm ſobolem acceſſiſſe cognovi. Quippe unis litteris & nuncium filiolæ recens editæ, & nuptialem ſportulam detuliſti. Quæ quidem bona tibi diſpertita temporibus acciderunt, ſed meum pectus pariter ingreſſa ſunt. Cedant gaudia diviſa cōjunctis. Uberiorem fructum mihi præſtitit mora. Jam non queror, quòd epiſtolæ tuæ ſeræ ſunt. Jucunda dilatio eſt, quæ ſimul bona *b* pluria reſtituit. Vale.

a *Sic ex Ms. Grut.*

b *Ita Ms. Beſſ. Fuld.*

EPIST. XXV.

SYMMACHUS MARINIANO.

PLENÆ atque inveteratæ inter nos amicitiæ nihil adjici poſſe credideram. Inveniſti tamen, quo perfectam diligentiam tibi in faſtigium tolleremus. Amabili enim fiduciâ Auſioni tuæ præbenda mandaſti, quæ peregrinatio hyberna poſcebat. Tu verò abundans omnibus, ſtudio dandi beneficij excogitaſti cauſam petendi. Sed dediſſe te ex hoc gratiam, ſatis conſtat: quia plus accepit, de quo ſibi aliquid alterius amor vendicat. Uno tantùm lapſu (fas ſit dicere) amica vendicatio claudicavit, quòd remunerandum me de Galatiâ polliceris, ubi ad patrium larem veneris: Noluiſſem conſtantiam boni facti in hæc trepidæ verecundiæ verba deſcendere. Sed prætereo laudatæ

a h. e *tanto tuo beneficio devinctus ſũ, ut ob verbum temere emiſſũ reprehendere te non audeã. Ita enim retinenda vulgata lectio, & explicanda.*

b Ita doctiſſimus Sirmondus correxit ad ſenſum: & probat Ed. Sch. Sic ſupra Quæ peregrinatio hyberna poſcebat

epiſtolæ leve faſciuum. *a* Neque enim me tantæ gratiæ obligatio ſermonum interpretem eſſe ſinit. Cur autem multa loquimur, parva miſſuri? deſcriptio tradendarum tibi veſtium ſecundam paginam tenet. Quid de mediocritate *b* earum ſentias, ipſe videris, qui hyemi magis, quàm cultui apta indumenta voluiſti. Vale.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS MARINIANO.

SECURUS, ut video, ſcribendi ad me vices negligis. Scis enim iſtiuſmodi culpam ſine talione ceſſuram. Quoties minatus ſum par ſilentium, ſi à litteris temperaſſes? Vincor tamen affectione, & delector tali mendacio meo. Ex quo intelligere potes, quàm conſtanter diligam, qui tam inconſtanter iraſcor. Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS MARINIANO.

DESIDERATAS mihi litteras ſerò hominis mei adventus exhibuit, quæ nobis gratum admodùm ſalutis tuæ indicium præſtiterunt. Atque utinam facilitas commeatûs copiam daret frequentioris officij. Vale.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS MARINIANO.

c Ita ad ſenſum correxerunt Grut. & Scioppius. Nã in Vulgg. manifeſtus eſt error. Forte tamen legi poſſit Ep. ſecuritate *Sic enim paulò ante loquitur Epiſt.* 26. Securitas *eſt neglectus.*

EXPECTATÆ mihi tuæ litteræ contigerunt, quibus promptior ad viciſſitudinem reddar officij. Nec mireris, quòd tibi ſermo noſter ſerò tradetur, cùm aliquid ſibi occupationes vendicent, nonnunquam deſit facultas, tabellariorum quoque negligentiã ſuſceptam operam plerumque fruſtretur. Deſine igitur animum noſtrum epiſtolarum *c* ſeritate metiri, cum rebus potius, quàm verbis ſpectetur affectio. Vale.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS MARINIANO.

FACTUM nuncias, quod ſpe & opinione antè præcepi, ut tibi amicitiam bonorum primus congreſſus aperiret. Namque hoc nobis a & tui mores, & illorum iudicia promiſerant. Facilè enim probitas delata ad virtutum arbitros placet. Verùm iſta pars gaudenda mihi potiùs, quàm producenda eſt. Illud mallem latiùs prædicare, ſi æquaret oratio rei magnitudinem, quòd veſtimenta de nobis uſui tuo b apta vendicas. Nihil hoc amore ſincerius. Scias fiduciam de ſimplici affectione ſurgentem genus eſſe virtutis. Sed quid ego huic puritati dignum rependo? Stetimus officijs religionis hactenus pares. Nunc tibi ſine cunctatione cedimus. Puto tibi ſufficere ad vicem tantæ gratiæ victi confeſſionem. Vale.

a Sic Ms. VVov. & Mercer.

b Ita eſt in Ms. VVov.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS AMBROSIO.

SALLUSTIO amico meo multa ſponte tribuiſti. Nunc adjice, quæ ſuperſunt, ut ego quoque partem beneficij adeptus exiſtimer. Supplementa autem deſiderij eius à tabellario epiſtolæ ſuggerentur, quæ ſtilo perſequi ſupervacaneum duxi. Aptius eſt enim negocijs mutuò intimandis vivæ vocis indicium. Vale.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS AMBROSIO.

ITERO poſtulatum pro Salluſtio amico meo, & ut ipſe aſſeveraſti, à te quoque in c curam dudum recepto: non quod metuam, ne fortè tutelam eius oblivione deſtituas, cùm familiare ſit conſtantiæ tuæ fideliter exſequi recepta mandata. Sed quia diligentiam meam fortuna amici ſæpè ſollicitat, & laborantibus cōmendatio una non ſufficit; licet tenaciter memorem, rurſus admoneo. Præſtabit beneficij tui celeritas, ne ſit mihi neceſſe idem ſæpius facere. Vale.

c Ita correxit Lect. & ed. Sciop.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS AMBROSIO.

FRATRES mei, Dorotheus, & Septimius ſpectabiles viri, unam tuam epiſtolam prætulerunt. Sed mihi religio fuit iſtiuſmodi captare compendium, ut & tibi geminata reſponderet officij uſura, & ſingulis honor debiti teſtimonij proveniret. Nam etſi Dorotheus probatus eſt; cupio tamen, ut eum maiorem in modum judicij mei prærogativa concilies. quod futurum non ambigo, cùm *a* affectio boni animi capax ſit augmenti, quotiens meritis provocatur. Vale.

a *Sic idem Lect. & ed. Sch. ex Ms. Beſſ. & Pith.*

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS AMBROSIO.

LICET arbitrer, ſuperiores litteras meas, quibus ut fratrem meum Marcianum ab injurijs vindices poſtulavi, in manus tuas delatas: abſtinere tamen etjam ſecundâ petitione non debui, ut neceſſitatem viri optimi, ſed invidiâ tyrannici temporis involuti, precatio geminata teſtetur. Quare rurſus te ad amici defenſionem exhortor; cuius tenuitas orta ex integritate, non patitur, ut *b* annorum precia poſſit exſolvere, quæ iam multis eiuſdem temporis Judicibus Imperialis clementia relaxavit. Erit igitur tibi facilior ad impetrandum via, cùm meritorum tuorum opitulatio aliorum exemplis juvetur. Vale.

b *Ita ex Mss. optimis legendum.*

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS AMBROSIO.

NÆ *c* ævi inſtar eſt, ut frater meus Magnillus Vicariâ poteſtate per Africam functus, teſtimonio omnium publicè privatimque conſpicuus, varijs in eam provinciam retardetur obſtaculis. Noſti optimi viri maturitatem, ceteraſque artes bonas, quibus etiam tuum amorem cùm Liguriam gubernarer, attraxit. Et ideò apud te redundantis eſt operæ, laudare cōpertum.

d *Sic ex veſtigijs Mss. legēdū.* q. d *Aevum iam vel ſæculum videtur, quod Magnillus in provincia detinetur.*

pertum. Quare impendio peto, ut cùm à baiulo litterarum cauſas morarum acceperis, religioſum pro eius reditu interventum digneris adhibere, quo tandem patriæ reſtitutus, longæ peregrinationis injuriam deſiderata quiete commutet. Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS AMBROSIO.

EX uſu venit, ut opem deſiderantes ad ſuffragia probata confugiant. Horum unus Euſebius eſt, qui adoleſcentiæ prolapſus errore, notatuſque judicio, exploratiſſimum remedium veniæ Imperialis implorat. Sed ut ei celeriter arrideat affectus; deferri in curam tuam ſpem petitionis optavit: Cuius hæc ſumma eſt, ut judicati remiſſione, famæ ſuæ vulnus *a* excludat. Vale.

a *Sic Ms. Iur Beſſ. Fuld. & Sch.*

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS AMBROSIO.

FIlius meus Cæcilianus vir clariſſimus, qui nunc communis patriæ gubernat annonam, certo cognovit indicio, adverſarium ſuum Pyratam nomine, vel eius procuratorē, ſpem tui favoris hauſiſſe. Negavi ſolere te recipere in tuam curam *b* pecuniarias actiones. Ille tamen, ut eſt hominum plerumque ſupervacua trepidatio, conſentaneas ſanctis moribus tuis de me litteras poſtulavit. Non abnui operam facilia & juſta poſcenti. Summa eſt igitur impoſiti mihi muneris, contra abſentem civem, ſimulque diſtrictum publicis curis, non ſinas quidquam de juſtitiâ tuâ ſperare præſidium. Sunt *c* fora, ſunt leges, ſunt tribunalia, ſunt magiſtratus, quibus litigator utatur ſalvâ conſcientiâ tuâ. Vale.

b *Ita ductu Ms. leg. Sch. & Lect.*

c *Sic plenius Mss. V-ovi*

EPIST.

[illegible] gratias
[illegible] con-
[illegible] omam?
[illegible] &
[illegible] quiſ-
[illegible] deſi-
[illegible]

[illegible] Eutropio.

[illegible] quando per-
[illegible] mune-
[illegible] comper-
[illegible] demein-
[illegible] quam ſunt
[illegible] enim ſitis
[illegible] mediciná
[illegible] acri-
[illegible] gau-
[illegible] requiram. Vale.

[illegible]

[illegible] Eutropio.

N[illegible] invigi-
[illegible] Domini
[illegible] imâ ma-
[illegible] Videor
[illegible] epiſtolæ ſit?
[illegible] hiatus oris
[illegible] ante alios,
[illegible] Nos ad familiaria
[illegible] inhor-
[illegible] Iam vale-
[illegible] mihi copia
[illegible] iſtiuſ-
[illegible] pro-
[illegible] Vale.

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS EUTROPIO.

SUPERFORANEI *a* laboris eſt commendare conſpicuos, ut ſi in ſole poſitis facem præferas, & accenſu luminum claritudinem diei geſtias adiuvare. Idcircò inpræſentiarum nihil moratus teſtis officium, ſalutationi tuæ ſtili operam dedicavi. Tu tamen Poſthumianum fratrem noſtrum, juvenem de ſummatibus meo quoque nomine velim diligas: ut intelligat, iſtam veluti omiſſionem laudis ſuæ plus honoris habuiſſe. Vale.

a *Vulgo:* ſupervacanei. *Sic autem Mss. ed. Sch.*

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS EUTROPIO.

IN *b* gravi dono habeo quòd amicitiæ meæ viros edecumatæ honeſtatis adiungis. Facis hoc pro ceterâ erga me diligentiâ tuâ, nec unquam deſiſti operam, quod mihi ex uſu accidat, conſulendi. Quid ſi tibi etiam fratris mei Sabini nomine gratias agam? Qui *c* à te in bonam partem creditus tantùm prærogativæ attulit, ut ſi foret jam omnib⁹ probatus, *d* Dignus planè talis viri teſtimonio: quòd cùm illi ad commendationem ſui tribueris, exiſtimaris hoc alijs, quib⁹ commendatus eſt, præſtitiſſe. Vale.

b *Ita emendat Lect.: cum aſſenſu Sch. & meo. Vide Epiſt.3.lib.1. & Epiſt.3. lib.6.*

c *Sic Mercer.*

d *Ita totum locum reſtituit ex Mss. Sch.*

EPIST. L.

SYMMACHUS EUTROPIO.

CUM tu Romam commodùm repetis, ego me in ſeceſſu ſuburbano adſerui lectioni. Diu quippe ab hoc negocio curâ obſtrepente deſidimus. Nunc ubi tu abes pars antiquior amicorum meorum, vicē ſermonis tui veterum ſcripta funguntur. Aut olim tamen vrbem rure mutaveram, ut æſtas mihi Præneſtino Algido frangeretur. Sed interventus familiaris negocij rupit *e* ocium meum. Ergò iam viam lego depoſitis quæ legebam. Si quid præthereà *f* ſcitu opus eſt, meus Palladius indicabit, quem ego nō minus doleo abductum

e *Sic Ed. Sch. ex Mss.*

f *Al:* ſcito.

ſtitiæ publicæ. Nam & principibus maximis gratias ut abſolutus egiſti, & de ſolâ fortunâ ut innocens conqueſtus es. Verùm quid ultrà? Quando Romam? quando ad urbanum otium? quando ad legendi & ſcribendi ſolatia *a* reverteris? Spero velociter: ſiquidem res poſtulat, ut tibi peregrinationis injuria deſiderium quietis commendet. Vale.

a *Ita plenè in Mss. Beſſ. Fuld.*

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS EUTROPIO.

EX ſententiâ mihi cupita ſuccedunt, ſiquando perfrui datur ſalutis tuæ cognitione alloquij munere. Hoc ego liquere apud *b* te ſatis habeo compertum. Quid enim mihi amoris impenderes, ſi de me incertus eſſes? Atque utinam ſcripta hæc tua quàm ſunt honoris plena, tam crebra ſint. Gravis eſt enim ſitis bonarum rerum, cui ſola fruendi aſſiduitas medicinâ facit. Ergò indulgentiùs abutere munificentiâ ſcriptionum. Nam quo plus eſt in litteris tuis quod gaudeam, hoc magis ſupereſt, quod requiram. Vale.

b *Sic optimè Mss. Beſſ. Fuld.*

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS EUTROPIO.

NOXAE vacuus ociare, & libris remiſsiùs invigila, quando ita volvenda dies attulit, ut Domini noſtri *c* Gratiani fortiſsimâ ſimul ac fœliciſsimâ manu nutantia reipublicæ pondera fulciantur. Videor ne tibi πανηγυρικώτερον locutus, quàm mos epiſtolæ ſit? Sic ſe habet ratio, ut res maximæ magnos hiatus oris requirant. Sed hæc ſtilo exſequenda tibi ante alios, cui pollet Minerva, concedimus. Nos ad familiaria revertamur. Diu à me bona valetudo diſſenſit. inhorruiſti paululùm, ſcio: pone ſollicitudinem: Iam valemus. Nunc refectione opus eſt, cuius mihi copia ſermonis tui pabulo, ſi annueris iſtiuſmodi operam, poterit provenire. Vale.

c *Sic correx it Caſaub.*

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS EUTROPIO.

SUPERFORANEI *a* laboris eſt commendare conſpicuos, ut ſi in ſole poſitis facem præferas, & accenſu luminum claritudinem diei geſtias adiuvare. Idcircò in præſentiarum nihil moratus teſtis officium, ſalutationi tuæ ſtili operam dedicavi. Tu tamen Poſthumianum fratrem noſtrum, juvenem de ſummatibus meo quoque nomine velim diligas: ut intelligat, iſtam veluti omiſſionem laudis ſuæ plus honoris habuiſſe. Vale.

a *Vulgo:* ſupervacanei. *Sic autem Mss. ed. Sch.*

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS EUTROPIO.

IN *b* gravi dono habeo quòd amicitiæ meæ viros e decumatæ honeſtatis adiungis. Facis hoc pro cæterâ erga me diligentiâ tuâ, nec unquam deſiſti operam, quod mihi ex uſu accidat, conſulendi. Quid ſi tibi etiam fratris mei Sabini nomine gratias agam? Qui *c* à te in bonam partem creditus tantùm prærogativæ attulit, ut ſi foret jam omnib⁹ probatus, *d* Dignus planè talis viri teſtimonio: quòd cùm illi ad commendationem ſui tribueris, exiſtimaris hoc alijs, quib⁹ commendatus eſt, præſtitiſſe. Vale.

b *Ita emendat Lect.; cum aſſenſu Sch & meo. Vide Epiſt. 3. lib. 1. & Epiſt. 3. lib. 6.*

c *Sic Mercer.*

d *Ita totum locum reſtituit ex Mss. Sch.*

EPIST. L.

SYMMACHUS EUTROPIO.

CUM tu Romam commodùm repetis, ego me in receſſu ſuburbano adſerui lectioni. Diu quippe ab hoc negocio curâ obſtrepente deſidimus. Nunc ubi tu abes pars antiquior amicorum meorum; vicê ſermonis tui veterum ſcripta funguntur. Aut olim tamen vrbem rure mutaveram, ut æſtas mihi Prænestino Algido frangeretur. Sed interventus familiaris negocij rupit *e* ocium meum. Ergò iam viam lego depoſitis quæ legebam. Si quid prætereà *f* ſcitu opus eſt, meus Palladius indicabit, quem ego nō minus doleo abductum

e *Sic Ed. Sch. ex Mss.*

f *Al:* ſcito.

à juventute Romanâ, quàm gratulor im ſpem ſui honoris accitum. Vale.

EPIST. LI.

SYMMACHUS EUTROPIO.

a Sic Mſſ. Ed. Sch.

AGo quidem ſtudio a tuo uberes gratias, quòd mihi familiaritatem probatiſſimi cuiuſque concilias. Sed frater meus Hyperecius, jamdudum inſtitutione Romanus eſt. Cur igitur mihi bona noſtra commendas? Cedas alios uſuj incognitos, emendatione conſimiles; ſi tamen raritas virtutum admiſerit, ut unum aut alterum æquè edecumatæ honeſtatis invenias. Illos ego amicos beneficio tuo acquiſitos putabo, quos neſcio. Iſtum mihi reddidiſti potiùs, quàm dediſti. Vale.

EPIST. LII.

SYMMACHUS EUTROPIO.

b Alij diviſim: Ac cito.
c Ita ſupplet Sch.

MEDIOLANI interim dego ad obſequia auſpicij Conſularis D. Valentiniani evocatus. Accito b mihi fors dedit exercendi circa te ſtili copiam. c Eam libenter, ut honor amicitiæ poſtulabat, amplexus ſalutem tibi defero: quam, ſi benè contemplor, familiarium religionem, frequenti uſu viciſſitudinis repenſabis. Vale.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS EUTROPIO.

d Sic Mſ. h.e. vir clariſſimus. Alij vir Conſularis.

MUSONIANUS d V.C. admirator tuus, ſcripto ex Aſiâ nuper allato, mutilari agros ſuos, qui tuis coniunguntur, accepit. Eam rem, cum mihi amicitiæ noſtræ gnarus familiariter indicaſſet; principiò ſuaſi, ne ad fidem tanti mendacij hominum ſuorum levitate traheretur. Dehinc poſcenti litteras, officij huius operam non negavi, ſciens mutuæ diligentiæ convenire, cùm inter nos, quæ ad integritatem famæ noſtræ attinent, conferimus. Quæſo igitur, in bonam

partem,

partem, quę à me ſcribuntur, accipias; & aut fallaciam temerati juris alieni celeriter expurges; aut ſi quid te ignorante turbatum eſt, jubeas reformari. Vale.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS RICOMERI.

MEus mos eſt ſemper alloqui præſtantiam tuam. Qui tuus? Litteris abſtinere. Facimus quod ſolemus. Ego ſcribo, tu retices. Sed ſcio in amandis amicis maiorem virtutibus tuis ineſſe conſtantiam, quàm in a negligendis epiſtolis voluntatem. Atque ideò animi tui ſecurus, cultum tibi debitum mente & ſermone non deſero, nequaquam repoſcens, ut ſcriptorum mihi viciſſitudo reſpondeat, cùm in amore reddatur. Vale.

a *Lectius mavult.* q. i. exhibendis.

EPIST. LV.

SYMMACHVS RICOMERI.

IN ſuburbano prædio fovens otium ſumpſi litteras tuas. Cur enim Romæ te decente remanerem? Ager autem qui me interim tenet, Tiberim noſtrum juncto aquis latere proſpectat. Hinc libens video, quid frugis æternæ urbi indies accedat, quid Romanis horreis Macedonicus adjiciat commeatus. Nam penè, ut recordaris, ceſſante Africâ fames in limine erat, quam clementiſſimus, & ad ſalutem publicam genitus Imperator prævenit ingeſtis alieni ſoli copijs. Jam portum noſtrum, *b* complurium prima claſſis ſalutat. Jam ſecuritate ſaturamur. Jam dicimus noſtrum eſſe, quicquid ubique bono Principi naſcitur. Hæc eò ſcribo, ut & Domino orbis effectum beneficij ſui nuncies, & ipſe fructum gaudij communis uſurpes. Ego paulò poſt abire longiùs paro, nec tamen tantis ad te litteris abſtinebo. Erit cura noſtris in urbe remanentibus, & meum ſermonem tibi per idoneos mittere, & mihi pari fide, quæ ſcripſeris, exhibere. Vale.

b *Lect.* Caperi *Grut:* tempori. *Ego expreſſi cum Sch. Inreti lect.*

EPIST. LVI.

SYMMACHUS RICOMERI.

POSSEM ſilentium tuum ferre patienter, morem tuum cogitans, niſi me ægritudinis, quâ laboras, dudum nuncius pertuliſſet. Metuo igitur ne ſollicita magis, quàm conſueta ceſſatio ſermonis tui munus impediat. Atque ideò quæſo, ut curas meas fraterno amore ſuſceptas, ſcriptis, aut mandatis digneris abſolvere. Nam cùm ſim cupidus litterarum; in ſecundis tamen pono ſolatijs, ut animus meus pro te anxius, ſi nondum epiſtolis, ſaltim nuncijs erigatur. Vale.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS RICOMERI.

VLTRÒ in me arguo culpam ſilentij, ſi quando uſum officij mei quælibet dierum intervalla remorantur. Nulla enim purgatio *a* ſuppetit, quin cultum familiaritatis publico actui frequenter interſeram. Sed idem qui peccatum vito deſidiæ, æquè in ſcribendo longus eſſe deſino. Nam licèt ſciam, animum tuum nequaquam obnoxium eſſe faſtidio; adverto tamen pro conditione curarum, ponendum verbis modum: quia ut deſideranti prolixitas grata eſt; ita diſplicere non poterit brevitas occupato. Vale.

Ita ed. Scb. itis δὲ ςό-ως. Alij oriant.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS RICOMERI.

AMO & ſuſpicio virtutes tuas. Sed accidit, quòd tibi etiam amicus invideam. Flaviano meo aliquandiu ſolus frueris. Accipe planiùs, quid velim dicere Ad te migravit quicquid Romæ optimum fuit. Et vobis quidem ſocietas veſtra dabit mutuum gaudium. Mihi quid ſolatij erit? quem & ille deſeruit, & tu minùs deſiderabis, quia unus tibi pro utroque ſufficiet. Vale.

EPIST.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS RICOMERI.

ALIUS fortaſſis exiſtimet ſerum eſſe munus, quod anni ſuperioris Conſul *a* exſoluit. Ego ſentio me p alios qui procul degimus, amicitiæ fiduciæ ad hoc :orum eſſe *b* dilatos. Illis verò continuò ſatisfa- .m, quorum tandiu memor eſſe non poſſes. Nam i ſtatim *c* munificus eſt, ipſis quodammodò Ma- tratûs ſui facibus admonetur. Qui ex intervallo red- officia, teſtatur eos ſe maluiſſe differre, quorum ob- onem dies longior non poſſet *d* obducere. Viderit :ur, an ſe quiſpiam credat ordine alijs, aut honore tpoſitum. Ego me intelligo purâ affectione præla- a Neque enim ſatis amicus eſt, cui ſolemne aliquid :im redditur. Honeſtior eſt illa ſecuritas, quæ putat deforme non eſſe, ſi quid diu familiaribus debea- . Quare velim credas, moram quoque ipſam mihi cundam fuiſſe, Sic iudico, ſic interpretor, quæ du- n alijs ex more delata ſunt, nobis amore ſervata. e.

a Sic optimè Lect. Vide infra Ep. 27. & 75 lib. 5.
b *Ita Mercer.*
c *Sic omnes Edd.*
d *Ita optimè Mercerus.*
e *Ita Lectius & Sch. Simile quid lib. 4. Epiſt. 36.*

EPIST. LX.

SYMMACHUS RICOMERI.

)PTARUS *f* eventus fidiſſimam obtulit mihi fa- cultatem officij deferendi. Nam dominus & fra- neus Eugenius cùm mihi ſui copiam præſtitiſſet, endæ epiſtolæ beneficium rogatus adiecit; qua ti- ıonorificentiam ſalutationis exhibeo, & obnixè recor, ne me diutiùs ſilentio tuo ſuſpenſum eſſe iaris. Vale.

f *Sic Modius. Vide infr. lib. 4. Epiſt 52.* Modò eventus adiuvet deſtinata.

EPIST. LXI.

SYMMACHUS RICOMERI.

)UDUM reſponſa tradideram, quæ teſtarentur grata mihi ampliſſimi Cõſulatûs tui munera. Sed

denuò nactus Eugenij viri clariſſimi fratris mei copiã, ſcripta duplicavi, haud veritus ne faſtidium crearet ſermo geminatus. Ex meo quippe animo metior amicitiam non poſſe ſentire officiorum ſatietatem: ſint quamquam illa crebra, & continuis ſimilia; ſemper tamen ut rara, & diu deſiderata ſumuntur. Huic opinioni meæ fidem faciet aſſiduitas epiſtolarum tuarum. Infitum quippe eſt bonis mentibus, ut quæ copioſè ex aliis optamus adipiſci, ea ipſi largiter deferamus. Vale.

a *Alij addũt:* tibi.

EPIST. LXII.

SYMMACHUS RICOMERI.

MANDATIS tuis perfunctus Apparitor, ubi ad deſtinata pervenimus, teſtimonij noſtri vacuus abire non debuit; præcipuè ne ſtudium circa me tuum malè locatum putares, ſi gratiam *b* dilatus ſermo ſolviſſet. Ave igitur dico, & præmitto jam petitionem: ut cùm iter in patriam relegere cœperimus, eluctandis difficultatibus adminicula uberiora decernas. Vale.

b *Ita divinavit Sch.* h. e. Si reſponſum diu diſtuliſſem.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS RICOMERI.

OCIUM patriæ lætâ peregrinatione mutavi. Nam juſſu Domini Valentiani, cum multis ampliſſimæ Curiæ proceribus accitus, ad vicem quietis domeſticæ, fruor publicis gaudijs. Quod cùm ad te poſſet fama perferre, dignius viſum eſt, me indice nunciari. Ipſe ad reſpondendum benignitatem tuam moremq; ſervabis: ſiquidem litteras tuas non minus, quàm meorum conſpectus, & verba deſidero, Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS RICOMERI.

QUID mihi jucunditatis litteræ tuæ attulerint, tibi æſtimandũ relinquo; cui, ſi bene arbitror, viciſſim meus ſermo tribuit voluptatem. Perge igitur, ut jam

face-

te dignatus es, & amicitiam munerare affectu re-
onis, & aſſiduitate colloquij. Ego in ferendâ viciſ-
dine par eſſe curabo. Nam qui ab alio poſcit of-
i, ſui quoque ſtudij frequentem operam pollicetur.
e.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS RICOMERI.

CIb præſtantem animum tuum ſalutis meæ & re-
verſionis indicia cupidè, ut amicitia poſtulat, op-
iri: & ideò expectationi tuæ revectus in patriam ſa-
eci; meque agere ex ſententiâ, atque eſſe memorem
circa nos humanitatis inſinuo: ſimulque depre-
ut affectionem, quam mihi & præſenti *a* depen-
e, & abſenti dignatus es polliceri, litterarum mu-
e quotiens uſus tulerit, non graveris augere. Vale.

a *Ita benè ve-tus cod. Iur. Alij pauls aliter.*

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS RICOMERI.

I *b* noſſe dignaris, quanta ſit in domino Flaviano
pectoris mei portio; amicitiam adventantis ample-
te, ut duos obliges. Ambo idem ſumus. Nam hoc
i à me patitur ille, qui melior eſt. Plura ſcriberem, ſi
diu velles rogari, aut tanti viri merita commenda-
nem deſiderarent. Ergo ſat eſt, quòd accepiſti voti
i indicia. Ambitu & labore non eſt opus, quum ex
urâ veniat, ut à te moribus tuis proximus diliga-
Vale.

b *Sic Iuretus edidit. Alij Mss. non habent* τὸ Si.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS RICOMERI.

IRMUM domeſticum meum militiæ ſtipendijs
cum honeſtate perfunctum, teſtimonio meo decuit
uvari, ut faciliori aditu ad tuam notitiam perve-
et. Porrige igitur, oro te, adiutricem manū legitima
mia ex more captanti. Huiuſmodi quippe vetera-

nis prærogatiua debetur, ut illis Protectorum dignitas tanquam precium longi laboris accedat. Quod Firmo incunctanter eveniet, ſi tuus favor vota hominis ad conſueta nitentis adnuerit. Vale.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS RICOMERI.

MERITORUM tuorum iuſta ratio depoſcit, ut familiaribus litteris operam frequenter impendam; expertus quippe non perire officia delata ſapientibus. Fungor igitur ſalutatione, quæ ſola curam teſtatur abſentium: tuamque oro præſtantiam, ut amicitiæ bonum, ſicuti facere ſoles, & ſermone excolas, & mente cuſtodias Vale.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS RICOMERI.

DOMINUM & fratrem meum Flavianum celſum virtutibus & honoribus virum, juſtitiæ tuæ exſortem eſſe non patior. Meritò pro honoribus eius, quæ cauſa poſcit, allego: *a* ſciens ſine tuâ auctoritate commiſſa, quæ ſub obtentu tuo à quibuſdam *b* ſcævis deſignata dicuntur. Unde mihi maior fiducia eſt, poſſe rem graviter vindicari, cùm tua quoque fama pulſata ſit. Querelæ autem genus hominum eius ſuggeſtio, ſi iuſſeris, melius proſequetur, quia multiplex iniuria modum epiſtolæ familiaris excedit. Non minora etjam filius illuſtris viri, & ipſe jam honoris emeriti, in ſuâ proconſulari poſſeſſione toleravit; quæ ad unius quidem pertinent noxam, ſed ad utriuſque contemptum. Ergò ut mos eſt tibi, auditis eorum allegationibus, tuentur abſentium facultates, primò famam, quæ optimo cuique precioſa eſt, tum amicitiam fidei iudicem, poſtremò leges, pro quibus excubas, dignare defendere: ut ad illuſtrem virum, qui per abſentiam ſuorum neſcit incõmoda, prius gratiâ beneficij tui, quàm ſuorum dolor & querela perveniat. Vale.

a *Sic ſupplet Ed. Schopp. ex Mss.*
b *Ita edit eadem ex Iureto. benè. Alij* ſcenis. *Vide extremâ epiſtolâ huius libri. Eſt qui conjiciat* ſcurris. *non plane præter rem.*

EPIST.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS TYMASIO.

SÆPE alloqui præſtantiam tuam non piget, quamvis nihil invicem ſermonis accepi. Ipſe enim mihi pro te ſpontè reſpondeo, quòd inter caſtrenſes curas locum officia ocioſa non habeant. Atque utinam tibi aſſiduitas affatuum meorum non videatur obſtrepere. Prope eſt, ut referri mihi litterarum gratiam putem, ſi ſciam, quæ ſcribo, non afferre faſtidium. Vale.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS TYMASIO.

AD ſcribendum me relatu viciſſitudinis incitaſti. Ea quippe rerum natura eſt, ut officiorum diligentia fructu viciſſitudinis incaleſcat. Sume igitur ſalutationem, ſimulque indicium ſoſpitatis meæ lætus amplectere, redditurus voto atq; animo meo reciproca gaudia ſimilium de tuis actibus nunciorum. Vale.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS TYMASIO.

URGEO te frequentibus ſcriptis, & animi affectione non deſero. Eſt autem ſequeſter ſermonis mei a Fœlix, probabilis & honeſtate vitæ, & exercitatione militiæ; cuius conſiderationem ut habeas, commonere non audeo, cùm tua æquitas tantum pro eo poſſit efficere, quantum favor meus optare. Vale.

a *Ita Lect. & ed. Sch. Huius Felicis crebra mentio apud Symmachum.*

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS TYMASIO.

PETITIO domini & fratris mei Stemmatij monitorem magis apud te quàm precatorem requirit. Nam cùm tanta ſit tibi eius antiquitas, ut votum noſtrũ favore præcurras; laborem rogãdi in lucro habere debemus. Breviter igitur, quid poſcat, adverte. Subſidia

bemus Breviter igitur, quid poſcat, adverte. Subſidia vitæ, quæ bona dici ſolent, ubi cenſus uberior eſt, infortunio proſcriptionis amiſit. Hęc in magno Reipub. gaudio tuis potiſſimùm meritis repenſanda committit. Suſcipe, oro te, plenum bonitatis negocium; & amici inopiam; cui miſeræ valetudinis caſus acceſſit, rei familiaris integratione ſolare. Vale.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS PROMOTO.

MULTA in te *a* virtutum natura congeſſit. Quæ ſi quis trutinet penſiore judicio, neſciat utrum bona fortitudinis magis ac mentis excellant. Sed alterius laudis adſtipulator eſt Princeps humani generis; officiorum verò familiarium nos teſtes eſſe debemus; *b* qui tibi religioſo ſtudio nequimus æquare. Miror tamen in hoc te mei amore progreſſum, ut mihi falſis laudibus blandiaris, cùm ais aliquid te ex noſtri oris deſiderare promptuario. Quò tibi inter rauca cornua meorum affatuum ſtrepitus? Eſt quidem familiare virtuti, delinimenta *c* exercitij ſenſibus admovere. Nam & Achillem vatum maximus refert, ægri animi *d* curas fidibus reſolviſſe. Sed nos & muſicæ facundiæ inopiam confitemur, & nutrimentum loquendi eorum litteris aucupamur, quos hærere comitatui *e* tua & fama loquitur, & tua ſcripta teſtantur. Vale.

a *Alij addũt* munera. *Sed Ita Mss. Beſſ. Vatic. atq; ex genio Symmachi: qui ſic* ἑλληνίζει: Πολλὰ τῶν ἀρετῶν.
b *Ita ex Mss Beſſ. & Iur. Sch.*
c *Sic Grut. Lect. Sch. bene ſane.*
d *Ita perſpicuè liber Pith.*
e *Sic addit liber VVouv.*

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS PROMOTO.

SATISFACIET quidem tibi ad omne gaudium conſpectus tuorum. Sed ego hanc hilaritudinem cumulari poſſe conjecto, ſi noſter ſermo quoque jungatur. Nam *f* cùm præ cæteris tibi domeſtica bona chara ſint, proximum ſibi gaudium jure amicorum cura defendit. Ergò ubi deſiderio tuo piæ neceſſitudines

f *Ita ed. Seb. ex Ms: Beſſar.*

nes

nes ſatisfecerint, ad noſtras quoque litteras oculi conferantur: quarum hæc ſumma eſt, ut me valere cognoſcas. Nolo enim te à colloquijs tuorum paginâ longiore producere Vale.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS PROMOTO.

DUO mihi grata proveniunt, quotiens à me litteræ poſtulantur: & quòd te honore ſalutationis impertio, & quòd operam commendationis præſto poſcentibus. Cùm igitur ad Africam reditum Paregorius cliens noſter inſtrueret, & huiuſmodi litteras impendiò flagitraret; deſiderio eius effectum libenter impendi ſciens apud amantem mei nec illius petitionem beneficio carituram, nec meum inefficacem futurum ſermonem. Vale.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS PROMOTO.

NEc quidem prioribus litteris meis viciſſitudinem reddidiſti. Sed mei officij fuit, ſcripta geminare, ne tam fidâ occaſione fraudarer. Maximè cùm amicus communis Auxentius acceſſurum ſibi aliquid gratiæ ex meis litteris judicaret. Quem tibi propterea commendare non debeo, quia illi apud te potiùs, quàm apud alios teſtis eſſe conſueſti. Vale.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS PROMOTO.

HÆRENTEM me litteris impuliſti, ut amicitiam, quam dudum tacitus optabam, nunc provocatus excolerem. Amplector futuræ inter nos familiaritatis auſpicem voluntatem. Et quamvis præventus voto tuo; enitar, ut potero, ne vincar officijs. Has enim partes video mihi reſervatas, ut religio, quæ te hortante ſumpſit exordium, me annitente augmentum ſumat. Vale.

EPIST.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHVS PROMOTO.

PRIMIS quidem litteris tuis viciſſitudinem mox rependi. Sed quia novæ famiaritatis auſpicibus plus debetur officij; excolere amicitiam litterario munere perſevero, ut perſpicias bene cum his miſceri fœdus animorum, qui cumulatiorem gratiam religioni referre noverunt. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS PROMOTO.

BEARI me multis bonis judicio, quotiens ſermonis tui honorificentiâ & ſplendore delector. Idq; ut merear, etiam ipſe non deſero diligentiam frequentis officij. Stet igitur inter nos, ut animorum fida ſinceritas, ita huius muneris amica certatio. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS RUFINO.

SUCCENSEBAM *a* ſilentio tuo. Sed poſtquam mihi indicium de fratris honore feciſti, vicit offenſionem voluptas: Et in eam conditionem res redijt, ut ei agam gratias, quem piè objurgare meditabar. Tu verò ſub hac petitione *b* dum voles reticere, modò poſteá bonis epiſtolis redimas ſtili tui ferias. O nuncium voto tuo ſimilem! Nullum decuit hæc ſcribere, niſi quem conſtat optaſſe. *c* Næ tamen, præter gaudium, quod de proceſſu fratris adquiro: etiam judicium tuum admodùm *d* decoloras. Solus enim tibi viſus ſum reparatis virtutum præmijs, poſſe gaudere. Sed quod ais excluſis improbis, ſpem bonis redditam; non ut inſolitum, vel inchoatum recens gratulor. Nam ſolemne eſt *e* Domino noſtro Theodoſio in ſuos exercere cenſuram, morumque agere delectum, & ſingulos, et novos ſemper expendere, nec conſuetudini condonare judicium. Inde eſt, quòd ſinceriſſimos mores

a *Alij* ſuccenſeram *barbarê.*

b *Ita Ms. Vatic. & Iur.*

c *Ita optime Ms. Iuret & Vaticani veſtigia.*

d *Sic Edit. Sch. In Ms. Vatic eſt.* delectat. *quod non* . *iſplicet.*

e *Ita rectè paſſim hoc emendavit Lect.*

res tuos benignius recipit, quos ſeverè & diligenter inſpexit. Quid quòd etiam longè intendit oculos, & per immenſum requirit venas bonorum, nulloſque avidius trahit; quàm nihil deſiderantes? Ut Flavianum meum, atque adeò tuum nuper excivit; quem adhuc verecundia tegeret, niſi clara merita prodidiſſent. Hæc ſunt, quæ mihi pro tempore lætitia dictitavit. Nunc ut amantiſſimum fratrem, vel, quod eſt verius, partem mei diligas, rogo ſpontè facturum. Ama in eo ſtudia ſua, & quicquid agnoveris virtutibus tuis proximum. Mihi [a] ut eſt curæ, quòd à fratre diſcernor: ita ſolatio erit, ſi eum ſciam verè in te Symmachum repperiſſe. Vale.

[a] *Alij hic addunt* non: *male.*

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS RUFINO.

ADHUC ſiles. Sed loquacitas mea non cohibetur exemplo, & eſt ocium mihi ad verborum copiam commodum. Nam ruri ſum, nec tamen ruſticor. Tantum de ripâ Tyberis (nam per fines meos fluvius elabitur) onuſta ſpecto navigia. non jam ſollicitus, ut antè, de fame civium. Verſus eſt namq; ex inopiâ in gaudium publicus metus, poſtquàm venerabilis Pater patriæ Macedonicis commeatibus Africæ damna pēſavit. Quem nunc omnes altorem generis humani Deum diligunt. Nihil enim paſſus eſt Auſtris contumacibus adverſus Romam licere. Ergo de mei agri ſpeculâ peregrinarum navium numero tranſcurſus, & gaudeo victum populi Rom. non fato provinciarum, devotione quâ ſoles non occulere bonum publicum. Meritò parciùs loquor, tuæ facundiæ relinquens, ut hæc ornacius, ſi ita placebit, inſinues, quæ nos incultâ veritate narravimus. Vale.

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS RUFINO.

ITER, ut opinione metior, expediſti: quod ſolùm tibi ad ſilentium ſuffragabatur. Nunc *a* ſtativa requies, ſtilo & animo ſcribendi ad nos uſum reformet: Licet oris tui facultas, & quum viam carperes, luculento potuerit affatu ſitim noſtram rigare. Sed fuerit tibi adverſum culpam taciturnitatis de labore purgatio. Nihil jam ſuffragij reſtat, quum & facundia, quæ nec ante impediebatur, ſuperſit, & ocium, quod deſiderabatur, acceſſerit. Vale.

a Ita Mss. V. Beſſar.

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS RUFINO.

SEQUOR te litteris, quia mente & adfectione non deſero. Nec videor mihi citò hæc arripere ſolatia, cùm adhuc apud nos recens iucunditas tua vigeat. Sentio enim bonorum ſeparationem ſtatim diuturnam videri. Quod ſi, ut præſumo, etiam tuus animus expertus eſt, fac noverim feſtinatâ ſcriptorum vice, te quoque hoc intervallũ dierum longum putare. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS RUFINO.

MOS & ratio flagitavit, ut manſurus domi, veniam de auguſtiſſimo Principe *b* imperati mihi itineris poſtularem. Excuſationis cauſam litteris indicavi, quas favor tuus molli aditu, & blandâ recitatione commendet. Nihil enim meorum ſine boni cujuſque auxilio placeret. Rem loquor omnibus notam, mihi numquam tacendam: hoc amici, hoc æmuli ſciunt. Quorum alij gaudent eſſe apud te locum meritis, alij doſent, non eſſe divitijs. Vale.

b Sic correxit Iercer. & habet ed. Sch.

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS RUFINO.

INTELLIGEBAM non eſſe de nihilo, quòd diu à litteris temperabas. Tandem patuit impedito per ægritudinem viſu, officiorum ſteiſſe ſolertiam. Itaque ego illo de ſiletio ſollicitus probare me fateor quòd aſperæ rei nuncium uſque ad ſanitatis tuæ gaudia diſtuliſti; ne dè te antè caperem exorti incommodi ſollicitudinem, quàm ſecuritatem remoti. Nunc quia valetudo tecum in gratiam redit, indulgentioribus paginis amicitiam munerare: alioquin ceſſantibus ſimile aliquid rurſus timebo. Sed de hoc ſatis verborum eſt. Flavianum pectoris mei dominum, tui ſocium hærere animo tuo uſque ad improborum dolorem nimis gratulor. Nam ſæpè apud me de tali amicitiá gloriatur, hoc ego futurum antè proſpexeram, virtutes utriuſque conſiderans, quarum ſimilitudo concordiam facit. Et ideò plus gaudij, quàm miraculi capto, teque oro, nè quid in tales amicos faſcino liceat. Ille enim mihi non eſt rogandus, cui aliud velle non expedit. Vale.

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS RUFINO.

LONGO orationis ambitu commendentur incogniti. Severiani autem C. V. merita annoſæ militiæ probata documentis elaboratum teſtimonium non requirunt. Principem locum regendis Præfecturæ urbanæ cohortibus obtinuit; in Ordinem Senatorium lege tranſcriptus eſt. Reſtat, ut poſt dignitatem Curiæ, quæ honoribus maior eſt, etiam Reip. provinciali ſpecimen ſui præbeat: quod futurum arbitratur, ſi domini mei Præfecti urbi ſuper hoc litteras promptus a ſtipulator adjuveris. Vale.

a *Ita omnes omnino Mss.* h.e. adſtipulator.

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS RUFINO.

a Quidam iniectant viſſe. V. C.

b Ita Iuretus edidit.

SILENTIUM meum de exceſſu *a* civis Emeriti lepi-diſſimo argumento epiſtolæ momordiſti. Nam quid excogitari facetius potuit, ad caſtigationem ſuppreſſi à me nuncij, *b* quàm ut Cælij montis habitator adventitijs litteris Romæ cognoſcerem? Sed mihi judicij tui ſpectata gravitas induxit religionem. Metui quippe tibi huiuſmodi indicio lætus videri. Scis humanitatis hanc eſſe rationem, ut parùm probatis, & antè diſcordibus, ad vicem doloris, quem mors incutere ſolet, reverentiam ſaltim ſilentij deferamus. Quare parce obliquè ſtilo cædere, quòd diſplicere auribus tuis timui. Quin imo age circumſpectioni meæ gratias, quæ tuis ſalibus locum facit. Atque utinam ſæpè epiſtolas ioco ſcribas, quas negas ſeriò. Quid avarè uteris ingenij tui copijs? Vereor ne mihi poſt hac utilius ſit mittendis litteris abſtinere. Nam proximam de te paginam offenſione taciturnitatis elicui. Et ideò præſtabis forſitan culpæ meæ, quod non reddis officijs. Vale.

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS RUFINO.

COMMENDAREM tibi Flavianum filium meũ, nî te volente eſſet accitus. Nihil igitur tuo beneficio derogabo. Satis eſt juveni meo ad argumentum grati circa te animi, quòd de litteris parentis non requirit auxilium. Puto tamen convenire pietati, ut me quoque eius nomine tibi fatear obligatum. Ex quo fiet, ut plura in eum congeras ſtudij tui munera, pro quo tibi non unus obnoxius eſt. Vale.

EPIST. XC.

SYMMACHUS RUFINO.

SÆPE mihi auctor lætitiæ, aut primus, aut ſolus es;

es; Quæſtorem antehac fratrem, nunc Rectorem Prætorianum litteris nunciaſti. In omnibus ergò litteris tuis magna aliqua mei gaudij cauſa eſt. Quid, quòd & ipſa verba luxuriant, & animi ſui alacritatem ſtili nitore teſtantur? Hæc cùm paribus æquare non poſſim, voto divina convenio, ut fortuna optimorum virorum ſemper tuæ fœlicitati grata ſit. Vale.

EPIST. XCI.

SYMMACHUS RUFINO.

PROBITATE & honore pollentibus viris, nihil addit aliena oratio. Sua enim luce conſpicui precarijs teſtimonijs non iuvantur. Qualis igitur quantuſque ſis dominus, & frater meus, in aperto eſt. Meritò eius laudibus noſtrum cedit ingenium. Hoc unum tamen prætereundum non puto, ſummam mihi cum illo eſſe officiorum familiarium ſocietatem: quæ res etiam tibi minora merita plerumque commendat. Unde arbitror ex abundanti promptam fore in eum præclaræ tuæ mentis affectionem, quam illi & decus proprium, & meæ amicitiæ prærogativa conciliat. Vale.

Q. AVRELI SYMMACHI V.C. COS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARUM

LIBER IV.*

* Editus poſt eius obitū à Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. Filio

EPIST. I.

SYMMACHUS STILICHONI.

DIu ſiluiſſe me fateor, ut fiduciam ſcribendi tuus ſermo præſtaret. Sed cùm perſpicerem, nec dum ullo invitamento officij provocari; prior in verba ſalutationis erupi, plurimùm rogans, ut exempli iſtius imitator eſſe digneris. Vale.

EPIST. II.

CS. CS.

ABUNDAT Flavianus filius meus ad promerendam conciliationem bonorum ſuis paterniſque ſuffragijs. Sed intereſt amoris, quem verè pignori meo debeo; ne dum meritis illius nihil deeſſe contemplor, officium parentis omittam. Facio igitur, quod redundet, & cumulum impono perfectis. a Et hoc ad coniungendum Flaviano meo præſtantiæ tuæ

a Sic Grut. Vulg. Sed.

tuæ animum multùm credo valiturum: quia mihi pro beneficio intelligis imputandum, quòd illi ſolo judicio detuliſſes. Vale.

EPIST. III.

C S. C S.

VIR Spectabilis Rufinus, & in ordinis noſtri lectiſſimâ parte cenſendus, cùm in obſequia tibi debita pergéret, invidere ſe mihi *a credidit*, niſi noſtra ſuſciperet. Igitur à me reddendam defert ſalutationem, quam tibi ſæpè deferrem, ſi eſſet facilè ſimiles invenire. Rarus igitur eſt ſermo, quia rara eſt talis occaſio. De ipſo nihil dicimùs. *b* Meriti enim proprij conſcius, ſuſpiciones gratiæ fugit, & in examen tuum veniens non vult ſui commendationem teſti magis debere, quàm judici. Vale.

a *Hæc vox deſ. à Ms. Beſ.*

b *Ita Lat & Ed. Sch*

EPIST. IV.

SYMMACHUS STILICHONI.

QUID de Afrorum dolore & militarium virorum querelis conſultus præcepto ſacro ampliſſimus Ordo cenſuerit, plenè atque apertè Geſtorum Curialium inſpectione cognoſces. Sed quia me quoque familiariter indicem geſtę rei eſſe juſſiſti, ſummatim quę decreta ſunt, non tacebo. Lectis Dominis noſtri Honorij Aug. litteris atque ſententijs, decurſiſque omnibus paginis, quæ Gildonis crimina continebant, par bonorum motus erupit. Conſulti igitur in Senatu more maiorum (neque enim legitimo ordine judicij auctoritas ſtare potuiſſet) ingenti cauſæ devotis ſententijs ſatisfecimus. Adiecta eſt poſt rei damnationem pro alimentis populi Rom. ſupplicatio. In metu enim ſumus, ne obſit commeatibus annonarijs medij temporis mora, & perturbatio plebis oriatur. Veniet in manus tuas, quid pronunciaverim.

Reperies & facti huius me adſeruiſſe juſtitiam, & apud D. noſtrum Arcadium cauſam publicæ egiſſe concordiæ. Vale.

EPIST. V.

SYMMACHUS STILICHONI.

COMMENDATIONEM non deſiderat, qui ad agẽdas gratias pergit. Et ideò Flavianus filius meus fretus culminis tui beneficijs levat iſtiuſmodi labore curam parentis. Reſtat, ut ſcribam, quòd illius coràm gratulatio ſequetur, nihil eſſe ad integrandas fortunas hominum virtutibus tuis promptius. Reddideras *a* inclinatum priſtinum ſtatum, & putabaris conſumpſiſſe præſtanda. Nunc adiecta eſt ei honorabilis Evocatio, quam teſtimonij tui juvit auctoritas. Novos beneficiorum gradus invenis, & inconſtantem putas amorem, qui incrementa non accipit. O felicis ingenij benignitatem! Quid Flaviano meo amplius velim, neſcio cùm tu ſponte præcurrens, impudentes *b* nos facias æſtimari, ſi adhuc aliquid optamus. Vale.

Ms. Fuld. inclinato: ... mo ſenſu.

Ita benè ... mes vulg.

EPIST. VII.

SYMMACHUS STILICHONI.

EVICTIONES impetraſſe me gaudeo, quibus Præturam filij mei virtute quâ polles, juvare dignatus es. Reſtat ut cumules, quæ magnifici animi conſuetudine præſtitiſti, & familiares meos in Hiſpaniâ miſſos ob equorum Curulium coëmptionem, tranſcurrere protinus jubeas, quia tempore futuræ Editionis urgemur. Illud autem de te petere non audeo, ſed tuo relinquo judicio, an effectum deſiderij mei datis ad amicos litteris præcipias adiuvari. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS STILICHONI.

AGENDIS tibi gratijs pro Flaviano filio meo, uſquequaque imparem me ſentio. Et quum ſint

verba

verba rebus faciliora, beneficij tui magnitudinem dictis æquare non poſſum. Neq; enim mea tantùm gratulatio eſt, quòd cũ illo honor amiſſus revertit in gratiam, Senatus boniq́ue omnes, hanc inter ſe partiuntur. *a* Quocirca arduum eſt, ut unius ſermo compenſet, quod tantorum affectio contraxit. Dabis igitur veniam pro te pauca dicenti. Maius quiddam eſt honorem reſtituere, quàm dediſſe. *b* Hęc n. fieri fortuna cõſentit: illud contra ipſam præſtat humanitas. Præmiſerat alia exempla clementiæ receptus cœlo Principum parens, & Flaviano meo multa caſibus detracta reddiderat. Reſervatus eſt unus & potiſſimus bonitatis titulus hęredi, quem magnitudinis tuæ monitu paternis beneficijs Dominus Honorius adjecit, interpretatus ſcilicet Divo Principi tempus non animum defuiſſe. Nunc perfecta ſunt à ſucceſſore, cõſimili interrupta fato opera clementiæ. Faſtigium quoddam leniſſimus & auguſtiſſimus Princeps cœptis genitoris impoſuit; cui ad vicem gratiæ te ac tui ſimiles opto monitores. Nam ſummis imperij moderatoribus pia & decora ſuadentes, inſtrumenta ſunt boni ſæculi. Eſt quidem Rectori noſtro divini fontis ingenium, & *c* ad omniũ virtutum curſum prompta natura. Sed, ut imagine mihi uti liceat; optimos gubernatores haud mediocriter etiam remigium manus juvat. Te verò famæ eius amicitiorem cùm fides militiæ, cùm neceſſitudinis affectio reddit. Hinc eſt, quòd illi promerendi undique amoris vias invenis, & maioribus occupatum mones privata fata reſpicere. Humani caſus in fugam verſi ſunt, nihilque in Senatu mœſtum reſedit. Alijs tributus, alijs integratus eſt honor. Uni familiæ debetur, quicquid ſinguli ſumus. Sed jam ſervabo epiſtolæ terminos. Vereor enim ne hæc ipſa afferant faſtidium præclarę verecundiæ tuæ, cùm æquare non poſſint vicem gratiæ. Illa potius gaudia remunerentur, quæ meritorum ſecuritas parit. Nolo ex verbis cuiuſquam ſperes tanti beneficij ſolutionem. Præ cæteris noſti, ſolum

a *Sic Ed. Sc ex Ms. & Lect.*

b *Ita Lect. r fluit de authoris mente.*

c *Ita plenius Mss. Beſſ. & Fuld.*

conſcientiæ bonæ præmium ſatisfacere poſſe magna præſtantibus. Unum tamen tanquam immoderatus adjicio, ut iugiter in Flaviano meo beneficia tua diligas. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS STILICHONI.

INTELLIGO ex morâ & cunctatione Reſcripti divini, *a* aliquid in his, quæ Prætoria filij mei ſupplicatio comprehendit, incongruum vel dubium judicari. Atque ideò denuò tibi petitionum mearum debeo præſtare rationem. De equis ob natalem Domini noſtri Honorij & invictiſſimi Principis largiendis, licet hoc anno obſequij iſtius tempus effluxerit, opinor votum meum non potuiſſe reprehendi. Aquæ verò theatralis & holoſericarum veſtium impetratio, etiam alijs ante me plerumque delata eſt: *b* & ideò iuvatur exemplis. Amphitheatricum ſpectaculum, quod Editioni filij mei propter capacitatem loci opto concedi; etjam ludicris Quæſtorum *c* præluſionibus non negatum teſtimonio ſunt Reſcripta; neque privilegio *d* ſolis non patêre Conſulibus. *e* Scias à me dudum rei iſtius proceſſiſſe principium: non ut faſtigio Conſulari, quod *f* proximè tui culminis fœlix, & olim debitus magiſtratus ornavit, ex hoc aliquid adderetur (neque enim præcipuus honor rerum talium requirit augmenta) ſed ne populus Romanus adpetentior iſtiuſmodi voluptatis, minoris loci urgeatur anguſtijs. Cæterùm quid prærogativæ habeat non video, cùm etiam Cenſuales abſentium Munera illic ſoleant exhibere; quorum mediocritatem volumus æmulari. Hæc eò ſcribo, ne videar iniquitatis, aut inſolentiæ argui, ſi aliquid denegetur. Sed eminentiſſimæ, & ſemper mihi reverendæ ſublimitati tuæ expendendum relinquo, quid merito exiſtimes convenire. Temere enim opinio hominum judicabit, *g* ſi juſta non impetrem,

cùm

a *Sic ed. Sch. Mss. Alij:* atque oraculi div.

b *Ita Marcer. reſtituit.*

c *Sic correxit Sch. Vide l. 2. Ep. 77.*

d *Ita benè Lectius.*

e *Idem Lect.*

f *Ita Modius Vide Epi. ſeq.* Tui culminis auxilium.

g *Lect.* iſta

cùm tuæ cenſuræ animus ſoleat magna præſtare. Vale.

EPIST. IX.

SYMMACHUS STILICHONI.

CUM ſublimi excellentiâ tuâ legationem mihi ampliſſimus Ordo mandavit, quam ſuſcipiendam, & neceſſitas impulit patriæ, & tui culminis provocavit auxilium. Pervectus igitur ad Comitatum Domini, & Principis noſtri Honorij, *a* notitiam, magnificentiæ tuæ deferre non diſtuli adventûs mei cauſam. De cenſuræ enim tuæ pendet arbitrio ſpes communis officij. Quæſo igitur, ut lectis ampliſſimi Ordinis petitionibus, quarum exempla coniunxi; inter fœlices magnitudinis tuæ actus, ſuper hac quoque parte expectationem meam litteris digneris inſtruere. Vale.

a *Ita omnes Mss. & vulg.*

EPIST. X.

C. S. C. S.

ITANE ſublimem animum tuum mei cœpit oblivio, ut tamdiu exſortem colloquij tui me eſſe patiaris? An exiſtimas neglectum familiaris officij æquanimiter à me poſſe tolerari? Quin age, ut mos eſt virtutibus tuis, & amicitiam *b* ſcriptorum celebra, ſimulque æſtima, quàm uberior ac promptior litteris tuis à me cura referenda ſit, quæ etiam tacenti jugiter exhibetur. Vale.

b *Mon.* ſcripto concelebra.

EPIST. XI.

SYMMACHUS STILICHONI.

SÆPE ad te litteras dedi, quas quidem credo ſuppreſſas. Quando enim vir ſervantiſſimus amicitiæ, multiſque animi bonis præditus, dignationem mihi officij tui denegaſſes? Fuerit hoc eorum, quibus in reddendis paginis fides defuit. Nunc eventus optabilis

veterum morum ſequeſtrem ſcriptis meis præſtitit. Igitur diligentia, quam proficiſcentis fidelitas pollicetur, erga te cultum ſalutationis inſtauro. Reſponſa tua facient, ut uſum ſtili per verecundiam ſerò repetitum, viciſſitudine provocatus a frequenter exerceam. Vale.

a Ita plenius Mss. Beſſ. Fuld.

EPIST. XII.

SYMMACHUS STILICHONI.

CONSULATUM meum liberalitate continuas, &, ut publicus parens, in futuros etiam magiſtratus Imperialem provocas largitatem. Quo ergo mihi ore celebrandus es, qui faſtigio honorũ b jure conſpicuus, Prætorios quoque inſtruis apparatus? Cogitas enim cæteris ſæculi bonis etiam privatorum munia debere congruere. Itaq; Domino noſtro Honorio divinæ ſtirpis Auguſto benefaciendi ſemper addis calorem, doceſque invictum Principem Senatoriam mediocritatem muneribus incitare. Cui pro me agere gratias ſolus omnium potes, qui tanti beneficij auctor fuiſti. Ego in filij mei Editione teſtabor, cùm Romanam caveam leopardorum curſus impleverit, cui juſtior plauſus, & læta vocum ſuffragia debeantur. Longiùs pergerem, niſi tuus nobilis pudor par virtutibus cæteris, laudis onera vitaret. Ero igitur verborum modicus, dum ſingulari verecundiæ tuæ obſequor. Sed præcelſa ſublimitas tua teneat definitum, meam gratiam, quæ parca ſermonis eſt, in animo redundare. Vale.

b Sic Lect. emendavit.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS STILICHONI.

AD patriam rediiſſe me nuncio, necdum compotem ſanitatis. Sed ſi tuus adventus adriſerit, ſpero in gratiam mecum bonam valetudinem mox eſſe redituram. Vale.

EPIST.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS STILICHONI.

CUm filios noſtros jugali fœdere ſociare vellemus, primam ſuper hoc magnificentiam tuã meditatio noſtra conſuluit, ut cœpti fœlicis auſpicium à parente publico ſumeretur. Effectum nuptialibus votis Deus præſtitit. Nunc honor ſportulæ ſuſcipiendæ culmini tuo & more, & amore ſolvendus eſt. Quæſumus recipiendo obſequio manum atque animum benignus admoveas. Hunc enim lætitiæ adhuc apicem feſta noſtra deſiderant; ut is, qui nobis auctor ante omnes eſſe dignatus es jungendæ per filios neceſſitudinis, æquè maneas adprobator. Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHUS BAUTHONI.

NOn cadit in te iſta ſuſpicio, ut conſultò amicitiæ negligens fuiſſe credaris. Eſt tibi animus tenax fidei, & ut in recipiendis familiaritatibus circumſpecta cautela, ita in retinendis firma conſtantia. Quapropter nec ante opinatus ſum exemptum me numero cæterorum, quibus principio anni munus Conſulare tribuiſti; & nunc amplius quàm reliquis mihi credo delatum. Nam quod illis generalis oblatio dedit, nobis ſpecialis cura reſtituit. Quâ in re his quoque ſuccenſere non debeo, qui me exſortem prioris honorificentiæ eſſe voluerunt. Neque enim aliter evenire potuiſſet, ut quod fraus aliena ſubtraxerat, bis mererer. Stabit igitur apud animum meum iugis tua gratia, & memoria conſtantis officij nullâ oblivione tenuabitur, ſive error iſtud, ſeu dolus fecerit. Docuiſti omnes, nihil ulterius ad deſtruendas amicitias callidum cogitare, a quas vident inſidijs ſuis creſcere. Vale.

a l. al. qui has.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS BAUTHONI.

INTER præcipua gaudiorum numero litteras tuas; ſcilicet fraterni animi teſtes, & veræ religionis interpretes. Eas quanto ſæpius ſumo, tanto impenſiùs uberiuſque deſidero. Difficilis eſt enim ſatietas bonarum rerum: & tunc maximè animos iucunda quæque ſollicitant, cùm videntur explete. Scribe igitur, ut facis, ſæpius: nec metuas, ne experiaris ingratum, quem vides & amoris, & ſermonis tui eſſe tam cupidum. Vale.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS PROTADIO.

SUM quidem nimis æger animi, & præ tanto luctu obeundis impar officijs. Sed nunquam fortunæ in me tantum licebit, ut honorem tuum victus mœrore diſſimulem. Quin imò litterarijs delinimentis remedia vulneri meo facio. Quæ etſi pro magnitudine doloris invalida ſint; medicinam tamen mihi efficaciſſimam a tui ſermonis afferunt. Quid expectem vides? Operam, ſi videbitur, amicitiæ debitam, ægro animo profuturam. Vale.

a *Ita ſane optimè coniecit quidam: nec præter ductũ Mss. Vulgata omnia frivola ſunt* Alij auxerunt.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS PROTADIO.

FALSÒ apud me venandi ſtudio gloriaris, cùm thymum facundiæ ſpirent litteræ tuæ. Ne mihi os ſubleveris. alia ocij, alia negocij ſigna ſunt. *b* Tætras herbas olet ruſticus: vinum anhelus ructat ganeo: nantem ſequitur gravedo: vos Amici Camœnarum florem ructatis Heliconis. Quas tu nobis indagines leporum, quos natales canũ dies, quæ venatica feſta mentiris? *c* Cenſen' poſſe me retrahi à voluminũ ſtudio in eas artes, quas tibi arrogas? Ne primævus quidem cùm ferret ætas, Amyclæos aut Moloſſos alere curavi. Tantũ abeſt, ut hæc

b *Ita Mercer. ex parte ductu Ms. niſi quod pro* Actes h. *ſubſtituit quidam* Tætras: *quod adprobum eſſe iudico.*

c *Sic Lectius optimè.*

ut hæc annis in ſenectam vergentibus velim, *a Candidior poſtquam tondenti barba cadebat.* Sed fac velle me obire nonnunquam ruſticas voluptates. Cui tandem primorum Senatûs tanta vacationis fœlicitas ſuppetit, ut inter patriæ curas reſpiret opere ſylveſtri? Comperiſti haud dudum frumentarias magnæ urbis querelas. Succeſſit huic olei penuria; & adhuc manet de fruge cauſatio: hinc rerum feſſi viros Curiæ oratum remedia legavimus: & ſpes eſt, clementiſsimum, divinumq; Principem ſalutari ope conſulturum petitis. Interea *b* laborantium murmure ſtrepit civitas. Tu nunc, amice, venaris, & nimis anxios deliciarum tuarum jactatione ſollicitas. Sed quî qui fieri poteſt, ut talem tantumque te perſcrutandis cubilibus leporum credam vacare? Unde ergo eſt, quod ijſdem litteris à me poſcis hiſtoriam, quibus canum tuorum feſtos ac profeſtos dies prædicas? Diſsimulari ſtudia vera non poſſunt. Nam fateris invitus inter figmenta ludicra morbum legendi. Non ibo longiùs. Priſcas Gallorum memorias deferri in manus tuas poſtulas. Revolve Patavini ſcriptoris extrema, quibus res Cæſaris explicantur, aut ſi impar eſt deſiderio tuo Livius, ſume Ephemeridem C. Cæſaris decerptam bibliothecula meæ, ut tibi muneri mitteretur. Hæc te origines, ſitus, pugnas, & quicquid fuit in moribus aut legibus Galliarum docebit. Enitar, ſi fors votum iuvet, etiam Plinij Secundi Germanica bella conquirere. Tantiſper eſto contentus fide operis oblati; & fratrem noſtrum Minervium ſcriptorum meorum doctiſsimum, & benigniſsimum judicem, (cur dicam judicem, quem malo plauſorem?) ac ſocium lectionis: quamquam hoc à te ſcio nequaquam petendum. Nihil enim bonæ rei inter vos dividi amor æquus mutuus finit. Vale.

a Virgil. Eclog. 1.

b Sic Mss. Fuld. & Mi

Livius.

C. Cæſar.

Pinius Secundus.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS PROTADIO.

A PROSPERIS ordiendum eſt. quapropter in prologo, ut ita dixerim, litterarum Salutem valetudinemque dico. Dehinc meorum ſubjicio poſtulatum. *a* Flavianus vir inluſtris noſtrum commune pignus, diu eluctatus fortunæ aſpera, ſed Divi Principis beneficio in tranquillum reductus, ſolvere ſolarium patris juſſus eſt, taxatione preciorum graviter aggerata. Neq; cenſus exilis tanto oneri convenit. Fac igitur, ſi quid in te opis eſt, ut afflictæ domui pia temporum parcat humanitas: alioquin integrata per Indulgentiam bona vel *b* auctione fœnoris detrahentur. Sequetur, ut ſpes eſt, paterna benefacta iuvenis Auguſtus; ad quem ſicuti ſucceſſi imperij V.C. *c* patre pervenit, ita bonitatis imitatio Vale.

a *Ita Sch. & Gr.*
b *Sic ex Ms. Pith. & leg.*
c *Ita Ms. Pith. Alij:* à fratre.

EPIST. XX.

SYMMACHUS PROTADIO.

HILARASTI mihi diem litteris, quæ teſtatæ ſunt vigere apud te noſtræ amicitiæ diligentiam. Multum pectori meo voluptatis illapſum eſt. Et ſanè ſtatueram ſcriptis antevertere officium tuum, ſi te Mediolanum veniſſe didiciſſem. Dederam quippe hanc provinciam germano tuo, cuius amore tibi non ceſſerim, ut adventum properè nunciaret. Sed colludio quodam moratus indicium, tibi ordiendæ ſalutationis *d* primorem locum præſtitit. Neque moleſtè fero, quod apud te gratia fratris antiſtat. Interea reſpondendum eſt inquiſitioni, quâ ſcire poſtulas, quibus actibus vitam colamus. Dum filius meus Græcis litteris initiatur, ego me denuò ſtudijs eius velut æqualis adiunxi. Repueraſcere enim nos pietas jubet, ut litterarum dulcedinem liberis noſtris labor participatus inſinuet. Tuæ res non in germine, ſed fruge ſunt; cuius eloquentiſſimus juvenis, ut fando comperi, proximis facun-

d *Sic Mercer. ed. Sch.*

diæ

diæ calcibus urget parentem. O te beatum, amice, ſi vincêris; Noſtra adhuc inſtitutio molitur florem creare; nec imperari poteſt vnico labor. Itaque inter *a* merum metum, & diligentiam lentus pignoris noſtri profectus adoleſcit. Planè, ut arbitror, quæ ſitis ſatisfecimus Nunc viciſſim rerum tuarum ordinem cupio cognoſcere. Facilis autem, ſi me dignum putes litteris, commeantium copia eſt, quum tabellarijs in aulâ poſiti fratris utaris. Vale.

a *Ita ſuppl. ex Mss. Gi. & Fuld.*

EPIST. XXI.

SYMMACHUS PROTADIO.

POST urbis noſtræ exitiabilem famen, re frumentariâ in tranquillum reductâ, oram Campaniæ acceſſeram. Commodùm adfuit Martianus *b* intimus veſter, & mihi per vos amicus adportans litteras tuas: quas ubi lætis oculis percurri, aucta eſt apud me celebratorum littorum gratia. Fit enim plerumque, vt ex bonis accidentibus, honor & voluptas locorum creſcat, & amoris ſigna præferat. Nam nemo flagrantius amicitiam colit, quàm qui iraſcitur negligentiæ. Quod ita accipias volo, ut cauſa officij mei ſalva ſit: nullum quippe delictum curæ erga te frigentis agnoſco. Quid quod proximè, teſte fratre communi quem magiſtratus urbis amplectitur, geminam tibi ſalutem per epiſtolas dixi? Num etiam commeantium fidem debeo? Cogita in longinqua raras aut occultas hominum profectiones, adde perfidiam mandata fruſtrantium. Non accuſabis abſentis, ut ſpero, deſidiam, ſi conſideres, & in emittendis paginis, alienam requiri occaſionem, & in reddendis alienam fidelitatem. Sed quid his teſtimonijs diligentiam in te meam nitor adſerere? Ipſum noſtrum Martianum credo tibi ſedulò prodidiſſe, quanta memoria & prædicatio tui in ore ac pectore meo vigeat. Iam verò quid de ſcriptis meis vel ſilentio ſentias, non requiro: ſiquidem minus eſt, te frequenter adloqui, quàm de te iugiter

loqui,

b *Sic Lect. & ed. Sch. ex Mss. Cuiac. Gif. Fuld.*

loqui. Quid ergò ſcripta poſtulas, quibus ſæpe malè creditur? *a* hoc liberius, hoc verius eſt, quod defertur abſenti. Itaque, ut vis, gloriare ſtili frequentiâ: ego officium tuum vinco judicio. Vale.

a Ita correxit Lect. et Ed. Sch. ex Mss.

EPIST. XXII.

SYMMACHUS PROTADIO.

GEMINUS pariter in manus meas à te ſermo pervenit, dum multijugis officijs amicitiam noſtrā pergis excolere. Quo exemplo, licèt omnis adfectio modò non munere cenſeatur, reddo tibi binas litteras, quarum alias frater noſter Euſebius pars pectoris mei, has verò frugis optimæ juvenis Martyrius exhibebit. Simulque convenio, ut fidem ſolutionis iſtius *b* memineris æmulari, cùm te cœperit frequentium paginarum viciſſim fœnus urgere. Vale.

b Sic Mss. Gif. Fuld. & Lect.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS PROTADIO.

OBSERVATIO quædam me hucuſque cohibebat, ne litteras primus emitterem. Hunc enim morem quædam inſtitutio vetuſta conſtituit; ut eorum antè recurrat adfatus, quos à proprio lare peregrinatio longa diſterminat. Ago itaque atque habeo uberes gratias præventus officio, quo te languore diſcuſſo rectius valere cognovi, *c* & mihi ad ſcribendum manū quodāmodo eſſe reſeratam. Pro quâ te meliores tibi opto proceſſus. Nā etſi ſecundùm mores ac natales tuos honorum culmen indeptus es; necdum tamen perfectum præmium debitamque mercedem tibi fortuna reſtituit. Quæ etſi in te magna contulerit, numquam tuum æquabit meritum. Nunc redeo ad verba ſolemnia, quibus ſalutationis officium de more perſolvens, mutuum munus expoſco. Intelligis enim viciſſitudine ſcribentium animos incitari. Vale.

c Ita correxit Merc. Sch. ex ductu Mss.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS PROTADIO.

EXTANT in monumentis Salluſtianis Africani litteræ, quas Iugurtha poſt excidium Numantinum ad Micypſam teſtes decoris ſui pertulit Has ego in præſentiâ fratris noſtri Florentini nomine ad verbum mandandas paginis puto: quia ut ambo in negocijs ſuis pari gloriâ ſplenduerunt, ita utriuſque virtuti idem teſtimonij honor congruit. Et illum quidem Scipio Regi Numidæ volens reddidit: nos inviti tanto ornamento tibi cedimus. Fatendum quippe eſt, in gratiam tuam factum, ut hunc abire pateremur. De me, ſi quid pro amicitiâ poſtulas edoceri, erit quæſitorum index, qui rerum mearum arbiter fuit. Tantùm epiſtolæ meæ crede, quòd valeam, tuique diligentiam colam, quam mihi de te invicem fides æmula pollicetur. Vale. Salluſtius.

EPIST. XXV.

SYMMACHUS PROTADIO.

DESIDERAVI litteras tuas adventantibus multis, quos mihi ſermonem tuum præſumpſeram tradituros. Sed ubi expectationem meam ſpes *a* iſta fruſtrata eſt; ultrò etiam alloqui ſtudui, ut te exemplo officij ad curam ſimilem provocarem. Quæſo igitur, ne amicitiæ vigorem languere, & munia frigere patiaris, quæ impatienter requiro; licet noverim diligentiam circa me tuam, etiam cum ſcripti abſtinens ſis, fido animo contineri. Vale.

a *Sic omnes libri ſcripti & cuſi.*

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS PROTADIO.

AMPLISSIMA redundo lætitiâ, cùm video litterarijs officijs meis honorem parilem non negari; atque ideò exercendi ſtili amore *b* deſtimulor. Neque enim fas eſt, torpere ſtudium, quod æqua benigni-

b *Ita vetus cod. Iureti. & Ms. Giſ. Fuld.*

nignitas compenſatione gratiæ muneratur. Plura vellem; ſed verecundiam tuam nimio laudis excurſu non oportet onerari. Vale, & amicitiam, ſicuti facis, in exemplum tuere. Nos etſi elegantiâ ſermonis impares ſumus; conſtantiâ religionis pares eſſe nitemur. Iterum Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHVS PROTADIO.

VT deſidem ſcribendi ſæpè accuſas. Quid doleam magis, neſcio. Sermo omiſſus amicitiæ negligentiam videtur arguere, parcus infantiam. Malo tamen ingenio meo convitium, quàm moribus facias: quibus, quandiu ipſe mei ſum memor, obijcere tui oblivionem non potes. Caſtigaſti item, quòd te fratribus tuis dicendâ ſalute conſociem. Sum quidem loquendi pauper, & tenax cartulæ. *a* Sed te mihi dare vitio non oportet, quod illos conſtat amplècti. Facit autem lex Curiæ noſtræ, ut majoris apud me numeri antiſtet auctoritas. Quid ſi vos unà ad menſæ genialitatem vocarem? Nolles eodem cum fratribus thoro accipi? Nec invideris, ſi *b* unius epiſtolę creditor, quęſtum quodammodo de vobis uſuræ triplicis exerceo. Nihil enim mihi à ſingulis pro altero ſolvitur. Aut cur mea officia dividi poſtulatis, qui ad exprobrandum veſtra conjungitis? Vale.

a *Sic Ms. Pith.*

b *Ita correxit Lect. & ſequutus eſt Seb.*

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS PROTADIO.

INGENIA humana prompta ad arguendum eſſe omnibus liquet. Sed tu qui inter bona rara numeraris, omitte ſectari per naturam faciliora; & defenſionem longi ſilentij mei ſuſcipe, quæ abundat plurimis juſtitiæ patrocinijs; *c* ſi contempleris ad viciniam Rheni, à quâ nunc & optimus Princeps, & potiſſimus magiſtratus abeſt, nullum noſtrarum partium *d* intereà loci commeare. Fors fuat, an quis tantum viæ ob rem

c *Ita totum hunc locum reſtituit Lect. & ferè ſic habent Mss. Giſ. Fuld.*

d *Hæc abſunt a Mss.*

ob rem privatam mihi ignoratus arripiat. Tibi proficiſcentium Romam maior facultas. Primò, quia in commune imperij caput undique gentium convenitur: tum quòd clementiſſimum Principem in hac parte degentem, varia omnium deſideria, vel neceſſitates ſequuntur. Et tamen quum tabellarios tibi plures cauſæ offerant; æquè à ſtilo temperas, nec ullâ à nobis expoſtulatione perſtringeris. Facit enim ſecuritas mea, ut diligi me etiam à tacente non ambigam. Ergò amicitiæ noſtræ fiducia non ex litteris pendeat. Illarum intevalla fors facit. Fides autem mutuæ diligentiæ indignatur linguæ aſſertionẽ. Ad hoc etiam prolixas epiſtolas petis, tanquam facturus periculum, quãtum in ſcribendo canâ ætate profecerim. Semper quidem ſimilis arentibus rivulis, laxiores ripas refugi, ut inopiam brevitas affecta celaret. Nunc graves quoque anni, ſi quid de pectore meo ſtillabat, ebiberunt. Præterea *a* nihil argumenti ſuppetit ad propaganda, quæ ſcribimus. Noſti ocium meum, de quo apud te largiter loqui utriuſq; faſtidium eſt. Magnis negocijs plura verba conveniunt. Nobis idem ſit linguæ modus, qui fortunæ eſt. Mallem, Aborigenum more, dictionem ſalutis æternæ ligno aut corticibus ſcribere. Ægyptus papyri volumina bibliothecis foroque texuerit. Sufficiat aliquando celebrandæ amicitiæ; Si vales, bene eſt. Opto has ipſas, quas tu breves quereris, ſalutationum vices, dum abſumus, inter nos longùm manere. Vale.

a *Sic optimè Iuretus. Mss. nihil ſani hic habent.*

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS PROTADIO.

SPERO te, ut fando didici, ad *b* vicinia venturum. Fors fuat, an vera compererim. Ego tamẽ, vel tradendas coram tibi à fratre noſtro Minervio duas oratiunculas meas, vel mittendas in patriam fidelitati eius ingeſſi. Parcus eſſe in hac epiſtolâ debeo. *c* Illis enim, quæ legenda ſuſcipies, amor avarus explebitur. Commoneo tamen, ne orationis unius titulo mute-

b *Ita Ms. Iur. Bith.*

c *Sic emendavit Iuret.*

tur de me exiſtimatio tua. Nam repudiata cenſura gravat nos principiò, ſolâ argumenti inſpectione. Sed ubi dicta legeris, cùm ſententiâ meâ in gratiam reverteris. Hanc partem, quæ tempeſtate reiecta eſt totius Ordinis noſtri antetulit auctoritas; ne ſub ſpecioſo nomine fores impotentiæ ambire ſolitis panderentur. Plures utilitatis & honeſtatis aſſertiones in ipſo corpore orationis invenies. de utroque opere iudicium tuum cura noſtra deſiderat. Vale.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS PROTADIO.

SILENTII inter nos ſimile ſcis eſſe delictum: atque ideò iniuſtè mihi culpæ datur, quod utrique commune eſt. Et tamen defenſio mihi ſuppetit: quia nec profectiones commeantium noteſcunt; & tu non iiſdem ſedibus immoraris: dum aut Treviros civicâ religione, aut quinque provincias ocij voluptate commutas. Mihi eſt Romæ jugis ſtatio; & maior nunc cauſa reſidendi, ex quo me viri excelſi germani tui præſentis & cura retinet, & iuvat gloria. Unâ igitur viâ ſociare ſcripta potuiſti, quæ frater & fratri æquandus acciperent. Quod à te gaudeo *a* vel ſerò curatum. Nec tamen cùm à litteris temperares, ullam deceſſionem diligentiæ in me tuæ factam putavi. Tanta eſt enim ſecuritas veræ amicitiæ, ut de ſuâ fide æſtimationem mutui amoris aſſumat. Plura in hunc modum dicere piget. Quare tranſeo ad eam ſermonis tui partem, quæ orationum mearum deſiderium videtur attingere. A is in manus tuas ſcripta noſtra veniſſe fratre noſtro Minervio proditore, qui frivolis meis litteratâ potius curioſitate, quàm iuſtâ delectatione non abſtinet. Si tibi tantùm ocij eſt, ut ad faſtidium detergendum nonnulla etiam *b* inſulſa conquiras: quicquid ſtilo elaboravimus, *c* exhibebo; ſecurus veniæ, quam mihi ſpondet animi tui caritas. Pœuè præterij, quod loco principe accuſare debueram; Itàne epiſtolarum noſtrarum ſim-

a *Ita ex Mss. Iur.*

b *Sic retinee ex vulg. Mss. habent* falſa.

c *Ita in Mss.*

ſimplex uſus interijt, ut paginis tuis lenocinia ævi præſentis anteferas? Redeamus quin ergo ad infucatos nominum titulos; & cùm dicitur aut redditur ſalus, nihil ipſis vocabulis noſtris honoratius ac blãdius eſſe ducamus. Exemplo certè tibi ſit epiſtola mea: quam ſi æmulari ſpreveris; & arrogantiæ notatus videbor, & cæteris aggregatus, quorum magnus ſuſpectus in verbis eſt, nullus cultus in ſenſibus. Vale.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS PROTADIO.

MEDIOLANUM te idem qui me Conſul accivecat. Speravi quòd nos in unum votiva cauſa conduceret. Sed ubi per valetudinem defuiſti, ægerrimè expectati gaudij diſpendium tuli. Nunc peractis ſupra omnium magnanimitatem Coſularibus feſtis, Romã revertor; quò ſe ampliſſimus magiſtratus venturum protinus genere adſtipulante promiſit. Quàm vellem, ſi etiam in ſolidum redit ſanitas, compenſares adventu veniam ſuperiorem? atque unâ viâ & Senatui deferres officium voluntarium, & Conſuli debitum ſolveres. a Sed unde mihi optare tantum, cùm fruſtrà fuerit ſperaſſe leviora? Quandiu venatui togam præferes? Vale

a Ita emendavit Sc. ex libb. Mss benè. Nota formulam: Vnde mihi optare? *quâ & uſus Propert. lib. 2. Eleg 7.* Vnde mihi patriis natos præbere triumphis? *Reſtát etiam apud Apul. Tertull. Arnob.*

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS PROTADIO.

CRESCERE inter nos cottidiè amoris debitũ volo. Sed epiſtolis tuis nihil opto debere, quæ mihi plerùmque exprobrantur, ut deſidi. Ergò geminis litteris tuis non ſimul mihi redditis, pari numero, ſed coniunctâ emiſſione reſpondeo. Valemus, quantum ætas admittit declivis in ſenium. Raro nobis ager viſitur, ſed multò rarior eſt uſus legendi. Tibi & ruſticari & erudiri plurimùm licet. Inde eſt, quòd nos frequenter alloqueris: quia omne tẽpus, ut quęratur ingenio ocio

vendicatur. Sed fiduciæ tuæ audacia noſtra nõ ceſſerit. Haurias licèt monumenta priſcorũ, & ipſe paginis edi-ſcenda cõmittas. *a* Sollicitabo tamen arentib° verbis ſcripta iſtius, quem amore & iudicio me legere neceſſe eſt, ut compenſem illorum damna quæ negligo. Vale.

a Ita ex Mss. emendat Sch. Vide ſimilem locutionem lib. 3. Epiſt. 16. & lib. 9. Ep. 83.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS PROTADIO.

DELECTARI SE epiſtolis meis. Credo. Hinc eſt, quòd eas & ſæpè, & ardenter efflagitas. Sed non ſtatim mereor deſidis notam, ſi nequeo tui amoris in me avaritiæ ſatisfacere. An inerabili amicitiæ memoriam per ſilentium putas? Cave talia de *b* animis opinari, quorum æterna judicia ſunt. Habet enim plurimum *c* ponderis fides, & alligata voluntario *d* ſacramento ſtili admonitione non indiget. Hæc à me tibi non ſemper ſcripta ſunt. Nec tamen deſeris inveteratam querelam. Quid ſi præſtat longùm tacere? Non vides oracula olim locuta deſijſſe, nec ullas in antro Cumanô litteras legi, Dodonam loqui frondibus, nec de ſpiraculis Delphicis ullum carmen audiri? Patere igitur, ut homullus Promethei manu fictus mandare ceſſem papyro, quæ dudum in vatum folijs non leguntur. Nolo tamen denunciatum tibi à me ſilentium ſuſpiceris. Tenebo in ſcribendo tantam menſuram temporis, quantum inter nos locis abſumus. Tu quoque impatientiam vince ratione, quæ non finit, ut tibi cotidie litteræ meæ in viciniâ Rheni poſito à noſtra Albulâ deferantur. Vale.

b Mss. etiam habẽt amicis *Sed vulgata tolerari poteſt: quia omnium amicorum religio non perennat.*
c Ms. Pith. addit ſibi.
d Sic perſpicuè Ms. VVovv. Vide ſimilem formulam ſequẽt Epiſt.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS PROTADIO.

MAGNI ſunt quidem fructus, quos de litteris tuis capio. Sed fiunt uberiores, *e* per communium fratrum manus tranſeunt. Singuli enim ſcriptis tuis de ſuo aliquid adponunt. Tibi igitur acceptum fero quic-

e Ita Lect. Ms. Gif. & Fuld.

quicquid ex omnium ore conquiro. Sed rurſus expende, quanto labore reſpondeam tot ingeniorum ſublimium varietati. Nam pares eſtis, nec tamen ſimiles. Ergò non minorem mihi rependenda afferunt difficultatem, quàm accepta dulcedinem. Hanc omnibus humanis gaudijs legem natura dixit, ut curæ voluptatem ſequantur. *a* Natæ ſubolis primus parentes dies hilarat; mox pij metus brevem gratiam fugant. Honor in exordijs lætus eſt, dehinc animos laborum æſtus ingreditur. Longùm fiat, ſi pergam ſimilia contexere. *b* Etiam ea mihi advertendum eſt, quæ fas ſit de tanto viro dicere. Temerè juraſti. Mandari enim perituræ chartæ epiſtolas quereris, & *c* alligaſti ſacramento enorme judicium. Itàne me ludos facis, ut quæ apud te incurioſius loquor, *d* in ſtili caudices, aut tiliæ pugillares cenſeas transferenda, ne facilis ſenectus papyri ſcripta corrumpat? Et Martiorum quidem vatum divinatio caducis corticibus inculcata eſt. Monitus Cumanos lintea texta ſumpſerunt: Tu etiam ſericis voluminibus Achemenio more infundi litteras meas præcipis. Magna ſunt auctoritatis tuæ pondera, nec poſſum gratioſum putare, quod tu juratus allegas: ſed dum me rurſus inſpicio, labaſcit fides, & refragatur teſtimonio conſcientia. Ita quod credibile perſona Judicis facit, diffidentia reſpuit audientis Igitur ſolus ambigua ſubmovebis, ſi amorem tuum poſthac parcius loqui de laudibus meis juſſeris. Vale.

a *Ita legendū ex Ms. Giſanij & Fuld.*

b *Ita iterum ex iiſdem libb. legendū eleganti Græciſmo.*

c *Vide Epiſt. præcedenti.*

d *Sic ex optimis Mss. reſtitutum.*

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS MINERVIO.

OBREPSISTI verecundiæ meæ, ut prior ſcriberes: vadatum me tibi hoc munere velim credas. Sed non fero, ut ædes quodammodo amicitiæ novus ſalutator adiſſe videaris. Jamdudum virtutes tuas pares fraternis in pectoris mei poſſeſſionem recepi. Creviſti etiam pro parte legitimâ paternæ in me familiaritatis *e* ſucceſſionem, licèt ſingulis vobis ſoliditas

e *Lectio hæc eſt Jureti adproba-*

mei amoris acceſſerit:quia bona animi etſi ſpargi in plures putantur, unicuique tamen plena & indiviſa proficiunt. Præterea cùm palatinæ eloquentiæ militares, porrexi amicitiæ tuæ dexteram. Quare tot tantiſque pignoribus annexi, non æſtimemus de epiſtolari tyrocinio charitatis ætatem. Nã ut animus celerior eſt litteris; ita prius fuit amare, quàm ſcribere. Vale.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS MINERVIO.

POSTQUAM te Mediolanum veniſſe aſſeveratio commeantium palàm fecit; ſperavi de proximo litteras tuas: ſed ubi eluſa eſt expectatio mea, nec ſucceſſit ullum ſpei precium; præſumptum de te officium operi meo vendicavi. Auxit præterea ſcribendi cauſam vir ſpectabilis frater meus Baſſus, qui pauliſper avulſus à nobis, tranſponi à *a* me in pectus tuum debuit. Adieci alteram paginam reddendam germano tuo, cùm tibi fors in patriam reditum ſecundaverit. Aſperſerat nos ille jamdudum facundiæ ſuæ floribus, & *b* Galliarum priſca monumenta *c* jucundo ocio exſcribenda mandaverat. Optatò accidit, ut ei per te utrumque reddatur, honor epiſtolæ meæ, & expetitæ fructus hiſtoriæ. Vale.

a *Sic Lect. & Ms. Giſ. Fuld.*

b *Vulgo additur* ſibi.

c *Sic benè Lectius.*

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS MINERVIO.

PAULUS amicus meus jamdiu ærario ſacro militat, ſed non pro gradu militiæ ſpectandus tibi. Nã probitate morum ſuorum mediocritatem vincit officij. Nec deſpexeris hominem, ſi numerum eius ſtipendiorum examines. Tardiores habet proceſſus verecundia, quæ facit, ut intra merita ſui honoris hæreat. Nec tamen pœnitet longùm ſtetiſſe. tuo enim iudicio reſervatus eſt, ſub quo emergere maximum moræ precium. Cùm igitur illi vitæ integritas, militiæ ætas ſuffragium ferat: dignum eſt, ut ad debitos fructus me *precatore,* te auctore perveniat. Vale.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHVS MINERVIO.

GAUDENTIUS amicus meus in gremium patrocinij tui confugit, vir omnibus rebus amari dignus. genus ei ſenatorium eſt, mens & modeſtia origine ſuâ ac ſtirpe nobilior. Si fuco gratiæ infectum teſtimonium meum non putas, ſuſcipe diligendum. longa obſequiorum eius inſpectio faciet, ut me iudices minora dixiſſe. Vale.

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS MINERVIO.

AMA Flavianum dominum & filium meum, quantum me velle interpretaris: & ſi fieri poteſt, certamen mecum de amore eius ingredere. Gaudebo, ſi viceris. Sed hoc mihi tunc probetur, quum & ipſe te colere ſupra menſuram diligentiæ meæ cœperit. Nam ſi amicitia de mutuis conſtat officijs; facile erit, ut ex illius animo tuum metiar. Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHUS MINERVIO.

SI conſideres, quanta ſit *a* innocentium raritas, amabis Deſiderium filium meum, in paucorum electione numerandum. De quo non falli judicium meum ſtatues, cùm in examen tuum venerit. Interim quæſo, ut illi per me amicitiæ tuæ ſacrarium recludatur, & præſtes aurem benignam cauſarum ſuarum juſta narranti. Si quid in eum benè conſulueris; abſolvetur fides mea, quæ apud illum ſpem beneficentiæ tuæ *b* fideliter perſolvit. Vale.

a *Ita Ms. Isreti. Vulg.* innocentiæ.

b *Sic Mss. Fuld & Vatican. vulgò:* ſpem b. t. in ſe recepit.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS MINERVIO.

IN abſolvendo Ruſtico noſtro votum tibi detuli: opem filius meus Cæcilianus exhibuit. Non eſt igitur meæ verecundiæ, rapere gratiam laboris alieni. Ambo ipſi acceptum feramus, quod agi cura tua præcepit, exſequi mea valetudo non potuit. Vale.

EPIST. XLII.

SYMMACHUS MINERVIO.

SCIO quid de me ſentias: ſed certus judicij tui *a* nunc recuſo laudari. Æmulare certè, quòd te tacitus admiror, quia plus habet ponderis tecta veneratio. Relinquamus verborum blanditias novis inter ſe amicis. Illos juvent alterna præconia uſque ad fidem fœderis. Noſtra caritas *b* adyto pectorum recondatur. Ipſa habitatio cordis in operto eſt. Inde me tua cura reſpiciat. Sed non eſt meum, formam ſcribendis epiſtolis dare. Illud tantùm cogites volo: cùm ſis ad prædicandum liberaliſſimus, parùm mihi videri poſſe, quòd à te laudor, niſi ampliùs obliger. Præterea ſcire poſtulo, cur ſervata in præmiſſis nominibus noſtris vetuſtas defuerit litterarum contextioni. Juvet alios titulo Sublimitatis attolli. Ego Magnificentiæ appellationem recuſo: niſi fortè me improbum putas, quòd honori tuo eadem delenimenta non defero. Amor fictus in illa verba ſummittitur. Amicitiæ cultus ingenuus eſt. Alba velamina, non ſegmentati amictus fidem veſtiant. Quò mihi altus reverentiæ gradus? Amari a fratre malo, quàm ſuſpici. Vale.

a Ita Lect. & Ms. Giſ. Fuld.

b Ita Ms. Pith.

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS MINERVIO.

EUSEBIUS familiariſſimus meus, idem vetus miles privati ærarij diu morbo obſtante obſequio tuo defuit. Orandus es mihi, ne inter reſides annote-

tur.

tur. Sed impetratio veniæ non manebit, niſi illi aliquid beneficij propitiatus adieceris. Quæſo igitur flagitandis per Hetruriam publicis debitis ſollicitudinem navare iubeatur: ut longæ abſentiæ culpam commendatione aliquâ laboris amoveat. Vale.

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS MINERVIO.

SEMPER quidem mihi ſalutatio à te profecta gaudium creat; ſed ea præcipuè, quæ familiaribus apportanda committitur. Adjicit enim ſcriptis digna quæſitu, & de te tradit auditui, ſi quid defuit lectioni. Velut nunc Sebaſtius veſter poſt epiſtolam tuam redditam quamdam *a* mihi ſatin' ex voto ageres, ſciſcitanti, imaginem præſentiæ tuæ exhibuit. Idem nunc de ocio meo, quæ velis noſſe narrabit. nam me in ſilvis Laurentibus *b* continuatus eſt rurali quieti inhærentem. Quid enim magis affectandum eſt mihi, collapſam valetudinem nonnunquam ſarcienti, turbas ſæpè declinanti, litterarum innocentiam ſemper diligenti. Vale.

a *Ita ductu Mss. Giſ. & Fuld. e[...] Sch.*

b *Sic conie[...] Modius. Pr[...] barunt viri docti: optim[...]*

EPIST. XLV.

SYMMACHUS MINERVIO.

FIDUCIA mihi ſtili atque ingenij nulla eſt. Sed tua benignitas auſus meos provocat. Miſi igitur ad eruditionem tuam duas oratiunculas noſtras: quarum una ad Polybij filium pertinens, ex recenti negotio nata eſt: altera dudum, cùm res in Curiâ agitaretur, à me parata, nunc opere largiore aucta proceſſit. huic argumentum eſt repudiata cenſura, quam tunc totius Senatûs fugavit auctoritas. Nolo mireris graviſſimum Ordinem magiſterium reſpuiſſe. In oratione noſtrâ non leves cauſas evitatæ huius poteſtatis invenies. Vale.

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS MINERVIO.

SPECTATÆ frugis viros apud te debeo commendare: quia præcipuum munus eſt, ut tuis amicitijs inſerantur. Suſcipe igitur, quæſo te, ortu & moribus facilè ſummates, eoſque in primore congreſſu penetrali familiaritate dignare. Legationem illis Campanorum Provincialium commune mandavit. *a* Abundat juſtitiâ negotium; perſonas mea cura commendat. Advertis duas eſſe cauſas exercendæ in eos benignitatis, pro quibus publicè æquitas petitionum, privatim *b* non gratioſus laudator intervenit. Vale.

a *Ita locum corruptum reſtituit Lect.*
b *Tamquam qui non ob gratiam, ſed meritum, & dignitatem laudet. Cicero* minimè ambitioſum *vocat.*

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS MINERVIO.

VIDI Romæ Protadium filium noſtrum, cuius cõmendationi nihil ex familiæ veſtrę ornamentis præter litteras tuas defuit. Quas cùm deſideraſſem; citeriore Galliâ imperatum ſibi à ſocero iter te procul agente reſpondit. Excuſationem juvenis non libenter accepi; cætera morum probavi. Satis eſt hoc auribus patris, cur nolo in me gratioſum videri teſtimonium brevis experimenti. Simul vereor, ne quid amori tuo in filium derogem; quem non decet juvari apud te per ſuffragium conciliationis alienæ. Vale.

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS MINERVIO.

LITTERAS *c* nonnullis humanitate præſtamus. Has autem domino & fratri meo Baſſo, qui ſororis fortunas tuetur, juſto amore detulimus. Petitio ab æquitate non diſcrepat; quin potius juris auxilijs munitur. Nam rebellem ſervum ſibi poſcit adduci, ad cuius inveſtigationem nec præcepti cæleſtis auctoritas,

c *Sic Ms Giſ. & Fuld.*

tas,

tas, nec Africani Comitis vigor potuit pervenire: ſiquidem facinoris audacis conſcius imminentem pœnam latebrarum vitavit effugio. Cùm igitur ſuper eſus facto atq; nequitiâ ad te vir laudabilis Africæ Comes ſcriptum publicum dediſſe dicatur; erit juſtitiæ & benignitatis tuæ *a* in noſtrum favorem divinum provocare iudicium, ne ulterius innocens domus commentis ferialibus vilis mancipij terreatur. Vale.

a *Ita Iuretus edidit.*

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS MINERVIO.

ET quum Mediolani degerem cultum circa te ſalutationis exercui; & nunc remenſo itinere operam ſedulam litterario muneri non negavi. *b* Expectas credo, ut gratiam repetam ſcriptionis. Illam planè non mea efflagitatio, ſed tua affectio pollicetur. Exigant ſtili vicem, qui animi non merentur. Vale

b *Sic Ms. Cuiac.*

EPIST. L.

SYMMACHUS FLORENTINO.

DIu ſuper adventu fratris poſtulatum à me indicium diſtuliſti; credo, ut nos ſalutationis honorificentiâ præveniret. Agnoſco religioſa colludia, nec tamen credo, & ultrò in certamen ſcriptorum familiarium ſolus duos advoco. Ocium, tibi, inquies, hanc officiorum fiduciam præſtat. Quid, quod te magis quæſturæ honos, & condendarum ſanctionum uſus excoluit? Cum illo autem mihi privatæ vitæ conditio communis eſt. Atque utinam boni Principis circumſpectio, ipſius quoq; operam ſibi vendicet. *c* Ferendum, ambo devotione placeatis, ſi circa me litteris ambo ceſſetis.
Vale.

c *Sic Ms. Gif. & Fuld. optimo ſenſu. q d. ſi litteras à vobis habere nequeo, ſufficiet mihi, quòd me diligitis.*

EPIST. LI.

SYMMACHUS FLORENTINO.

OMNIA te facere, ad ſalutem Flaviani, viri ornatiſſimi, pignoris mei, rebus experior. Hinc mihi ſpes oritur, atque animus aſſurgit, poſſe eius cætera incommoda te *a* medico ſanari. Adeptus enim Divi principis lenitate, quæ magna ſunt; uno adhuc, ut ita dixerim, infortunij *b* nodo ſtrangulatur; quòd homo tenuis, & nunc labe patrimonij graviter exhauſtus, paterni *c* ſolatij æſtimationem jubetur exſolvere. Ergò per te ac tui ſimiles amoliri oportet imminentem ruinam. Nec res impetratione difficilis eſt. Nā quod pleriſq; ſuâ invidiâ laborantib9 Imperialis remiſit humanitas; id patris nomine poſtulatū, multò æquior venia relaxabit. Proficiet iſta conceſſio etiam temporum gloriæ, ſi quod beneficijs Principis deerat, pius ſucceſſor adiecerit. Vale.

a *Ita divinabat. Lect.*

b *Sic optimè Mercerus & Ms. Gif. & Fuld.*

c *Sic Lect. Et eſt quoq; ſup. Epiſt 19.*

EPIST. LII.

SYMMACHUS FLORENTINO.

VERBIS nequeo complecti, quot gaudia mihi pariter dies unus invexerit. Agnoſcis credo cauſam, cuius auctor fuiſti. Nam geminas fratrum communium litteras in cumulum extulit tertius honor ſcriptorum tuorum. Itaq; ut rerum bonarum difficilis eſt electio, pauliſper hæſi, *d* quàm primam paginam recenſerem; tantum apud me erat deſiderium ſingularum. Mox omnes arguto legendi tranſitu percurri, ne inſpectionem reſidentis morarer. Nec ſemel legiſſe ſuffecit: ut ſi quid aviditas prima perſtrinxerat, inculcaret iteratio. Erat in verbis uniuſcuiuſque varius elocutionum lepos, quo ſolo litteræ diſcrepabant. Nam omnes mens una dictaverat. Poſſem bonâ fide adijcere maiora. Sed tuæ aures licèt fratrum laudibus gaudeant, communionem tamen glorioſi teſtimonij per verecundiam non ferunt. Reſtat ut tibi reditum meum

d *Ita Mercer.*

ſub

ſub quadam Curiæ invitatione poſcenti, pauca reſpondeam. Ad Idus Novembres, modò eventus adjuvet deſtinata, recurrere ad conſpectum veſtrum paramus. Si promiſſi dies ſerus videtur, legationem Senatûs per me nolo differri: quæ dudum viris illuſtribus credita & inſtructa mandatis, neque perſonarum, neque petitionum requirit adjectionem. Decet igitur ſtare diſpoſitis: nec fas eſt exemplo proximæ diſſenſionis per novos tractatus confirmata ſubverti. Hæc ante me, ut ſcribis, etiam ipſe vidiſti, quò magis placitis inhærendum eſt, quæ mihi commendat auctoritas tua, & tibi noſter aſſenſus. Vale.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS FLORENTINO.

IN eum militiæ gradum labore veniſti, ut Benedicti amici mei fortunam debeas adjuvare, quem nulli obnoxium crimini fortunæ iniquitas loco depulit, & honore privavit. Huic ad promerendum favorem tuum non ſolùm ipſius probitas, ſed etiam commendatio mea aditum debet aperire. Credo enim tanti apud te litteras meas eſſe momenti, ut effectum ſperare fas fuerit, etiamſi ardua poſtularem. Quod ideò commemorandum putavi, ut intelligas, quid de animo tuo atque amicitiâ ſentiamus, vel quantum prodeſſe huic debeat vel adeſſe juſtitia. Vale.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS FLORENTINO.

PURGAS, quòd adhuc uſque ſiluiſti. Communis hæc culpa eſt. Nam me quoque à litterali commercio diu infirma valetudo revocavit. Inhorruiſſe te puto, poſtquam de me cognitu amara legiſti. Redi in habitum animi lætiorem: Deo quippe auctore ſanitatem refovi. Facilis igitur litterariæ ceſſationis utrique venia ſit. Ambo nobis invicem remittamus, quod ambo deliquimus. Sed quid mihi inſuſurras Africanæ

tenues

tenues commeatus? Abſit ut præſens annus imitetur fortunam ſuperiorum. Intercludet, ut ſpero, providentia triſtes caſuum vias, ſacris auribus edocendis, & caſtigatione Iudicum, quos alimentaria ſpectat invectio. Nec ſpem dies obſtruit. Nam mare adhuc juſtis curſibus patet, & nondum in hyemem præcipitat autumnus. Placet tamen inter hæc, quòd inæſtuas, & pio metu antevertis neceſſitatem. Remunerabitur curam melior eventus; & laudis tuæ fructus efficiet, ut tibi ſit dulce poſtea timuiſſe. Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHUS FLORENTINO.

a *Sic commodè reſtitui poteſt. Vulgo* Actam: *quod ineptum eſt: Alij* Datam.

b *Sic Ms. Giſ.*

c *Ita locum reſtituit Mercerus.*

DICTAM *a* mihi à te ſalutem pari honore compenſo. Vellem utrique noſtrum ſæpè alternandi ſtili uſus veniret. Sed quia hoc longinqua non ſinunt cadere pro voto communi, patientiæ ratio ſatisfaciat. Debet certè prompta eſſe inter nos moræ mutuæ venia. Non eadem facilitate *b* purgabis; quòd filij noſtri Minervij nuptias aliorum potiùs relatu, quàm litteris tuis comperi. An veritus es, ne à te *c* numiſma auro cuſum deſiderarem? Potuit jacturam ſportulæ tacere verecundia mea. Negationem gaudij amor neſcit ignoſcere. Et tamen, ut ſum placido in meos animo, ſpondeo tibi remiſſionem huius offenſionis, cùm de nepote ſuſcepto anteveneris ſcripto nunciorum celeritatem. Vale.

EPIST. LVI.

* *Vulgo hic Epiſtola ſequitur: quam nos ſecuti Ms. Giſ & Ed. Mog. poſuimus poſt Epiſtolam 19. lib X. ubi licet legas.*

* EXPLICIT AD FLORENTINUM: INCIPIT IN COMMUNE FRATRIBUS MINERVIO, PROTADIO ET FLORENTINO.

ET veſtra concordia, & mea per hos dies imbecillitas facit, ut vos unius paginæ ſalutatione conjungam. Erit hoc aut probabile pro conſortio veſtri amoris,

-ris, aut ignoſcendum pro ſtatu temporis. Æſtimabitis enim virium noſtrarum fatigationem, cùm vos in ſubſcriptione iſtius epiſtolæ precaria manus moverit. Adhoc filij noſtri Nemeſij pia ad larem patremque propetatio, magis conteſtationem de me ſolemnis officij, quàm ſatisfactionem deſideravit. Res poſtulat, ut, ſalute præfatâ, florentiſſimæ indoli eius teſtimonium feram. Sed vereor ne oſtentare operam meam videat; quæ plus juveni bonarum artium contuliſſet, niſi fraternus caſus fregiſſet curſum a duorum. Hoc tamen ſinceriſſimâ fide dixerim; minutam quidem de altero parentum eius fœlicitatem; ſed poſſe iſtum ſuorum gaudio pro utroque ſufficere. Valete.

Iſta autem ſic continuè in Mss. omnibus concipiuntur, quemadmodū edidimus.

a Scil. fratrū Sic Mss. Gif. & Vatican.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS MINERVIO PROTADIO, FLORENTINO.

RELIGITE viam diſſimulati hactenus moris, me officiorum familiarium præſule, qui prior rupi commune delictum. Nec pro numero veſtro epiſtolas peto, quamvis hanc viciſſitudinem ſingulorum amor mihi debeat. Magnæ indulgentiæ res eſt, ut fœnus quod vobis ſolus exhibeo, alternâ remuneratione ſolvatis. Valete.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS EUFRAXIO.

ANNUOS gaudij fructus ex litteris tuis capio. Hunc reditum mihi, has opes pendit Hiſpania. Itaque ubi propulsâ hyeme pateſcunt navium viæ, paginas tuas commendo ventis; quas iſte annus frequentes quidem, ſeras tamen reddidit. Nam decedebat autumnus, cùm homines tui Tyberina tetigerunt. Hinc factum eſt, ut hærerent apud nos defectu navigationis. Suadeo igitur eorum moras pro tuâ juſtitiâ boni cōſulas. Quamvis prius nomine meo venia poſcenda ſit, quòd de Curulibus equis quatuor, datum

mihi

mihi à te jus electionis omiſerim. Velim credas hanc abſtinentiam non fuiſſe faſtidij. Sed quia nullum eorum jugo alacrem, vel dorſo mitem probavi, optio meritis non excitata, ceſſit è renatâ. Opportunum videtur diligentiam tuam precibus ambire, ut in prætoriam filij mei functionem viſu & curſu nobiles præparentur. Geminâ ante hac Editionis claritudine in os hominum venimus. Satisfaciendum videtur expectationi, quæ crevit exemplis. Quare amori tuo laudis noſtræ commendo cauſam, quæ pauliſper cenſuram vitæ tuæ, gravitatemque animi ad populares aures debet inflectere. domo precium apportabitur tuo arbitratu nobilium quadrigarum dominis inferendum. Solam de amicitiâ tuâ electionis curam requiro. Factu facilè eſt, cùm ſit dives equini pecoris Hiſpania, & magnus gregum numerus copiam præſtet examini. Vale.

Sic coniecit Iuretus. In vulgatis eſt magna obſcuritas.

EPIST. LIX.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

SVM quidem ſermonis tui nimius flagitator. Silentij intervalla non arguo; ſed ſuſpicor aliquid amicitiæ noſtræ ex alloquij raritate decedere: qui ſciam in pectoribus ſedem eſſe religionis, levamen deſiderij ex ore proficiſci. Priores igitur litteræ meæ magis deſiderium ſermonis tui quàm caſtigationem taciturnitatis habuerunt: & ideò elaborandum tibi non eſt, ut mihi amoris tui fidem facias: nam tui animi de meo ſumo judicium: ſiquidem nullus verior æſtimator eſt alieni amoris, quàm qui de ſuo ſumit exemplum. His ita poſitis, quia in re apertâ piget eſſe prolixum, deſignatum tibi ad urbanam Præturam filium meum nuncio. Intelligis quid ſibi hoc indicium velit. Quadrigarum Curulium nobilitas præparanda, Nec precium proximâ ab hinc æſtate mittemus, ſed jam neceſſitatem præcurrat electio: multum enim valet eiuſmodi in rebus longior diligentia. Quapropter accin-

ſccingere, ut Quæſtoriam quondam filij mei magnificentiam, cui per te illuſtris fama quæſita, ſecundus eiuſdem ſuperet magiſtratus. Verus quippe & maximus laudis profectus eſt, quoties ſequentibus priora vincuntur. Vale.

EPIST. LX.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

PRÆTURAM filij mei, ſi fors dictum juvet, proximus annus expectat. Equorum mihi Curulium *a* nobilitas præparanda eſt, tibi curanda: ut expectationi populi Romani mea pecunia, tua cura reſpondeat hoc me crebris litteris poſtulaſſe meminiſti. Nunc mihi admonitionis verba, non repetitionis adhibenda ſunt: & tamen cùm voluntas in nos tua ambitum non requirat; in tantum me votiva ſollicitant, ut anxias auribus tuis tanquam novus petitor ingeram preces. Vincenda eſt enim mihi fama exemplorum, quæ poſt Conſularem munificentiam domûs noſtræ, & filij mei Quæſtoriam functionem, nihil de nobis mediocre promittit. Hæc igitur petitionis ſumma eſt, ut me diligentia tua præteritæ gloriæ *b* parem faciat. Precia pro tuâ æquitate numeranda familiares mei incunctanter exſolvent. Tui beneficij erit, ut quicquid ad Curule certamen generoſum gignit Hiſpania, vel domo præbeas, vel de aliorum gregibus excerpas. Non vereor inter hæc, ne me appetentem plebeiæ laudis exiſtimes. Scis enim pro tuâ ſapientiâ, magnæ urbis magiſtratibus anguſtos animos non convenire. hoc etiã Tullius tuus præcipit, luxum in privatis negocijs arguens, in publicis magnificentiam probans. Quare ex ſummis opibus juva Romani anni ſpecioſum *c* colorem; venturus in partem popularis favoris, ſi nobis ex tuo beneficio celebrior famâ provenerit. Vale.

a *Ita emendavit Lect.*

b *Sic Maser*

c *Ita leg. Se.* h.e *pretext excu ationes ambitionis: vulgo-calorẽ.*

EPIST. LXI.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

TUENTIUS *a* tuus in utramuis aurem ſomnum capeſſat. Nihil enim magna dignitas à paupere petit. Sit fortaſſe pleriſque ipſa inopia gravis: habet tamen alieni oneris exceptionem. Adijce, ſi placet, ſecuritati eius Sacerdotij privilegium, & unius *b* hominis munimenta multiplicia. Mihi videtur validior eſſe omnibus vacationum remedijs exhauſta fortuna. Sed velim noveris quæſitores glebæ Senatoriæ protinus affuturos, ſperandamque Tuentij veniam pleniorem, ſi fidem paupertatis eius exploratio ratam fecerit. Interea tutus prioribus geſtis *c* agat liberum. Nihil novabitur *d* poſt illuſtris viri Felicis pro illo judicationem; modò allegatas dudum Senatoris anguſtias aſtruat examinis diligentia. Nunc mihi amicè objurgandus es, qui cùm vicina itinera perſtrinxeris, flectere ad nos habenas longum putaſti. Dediſſet Hiſpania Romæ poſito moræ veniam. Novit enim ſummittere deſideria ſua cunctarum provinciarum parenti. Nec ita avara eſt, ut nobis propria bona nolit oſtendere. Quare fraudati gratia tui, ſecundos amicitiæ fructus ſedulò poſtulamus; ut quoties fors copiam dederit, legamus ſaltim *e* qui videre maluimus. Vale.

a *Sic emendandum.*
b *Ita retinendũ: nihil mutandum.*
c *Sic Ms. Pith.*
d *Ita ex eodẽ Ms. leg.*
e *Sic correxit Lect. & ed. Seb.*

EPIST. LXII.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

ET amicitia noſtra in ore multorum eſt, & laus equorum tuorum *f* longinqua penetravit. Hinc fit, ut ſuæ quiſque patriæ magiſtratus meæ commendationis opem poſtulet, gregum tuorũ famâ illectus. Ea propter ſummates Antiochenſium miſſi ad mercandas quadrigas, juvari apud te ſermonis noſtri conciliatione voluerunt. Annue quæſo longùm peregrinatis, & electionis, & precij juſtam benignitatem; quæ homines opinionem blandam ſecutos, de tuo ſtudio,

f *Ita plenius Ms. Cuiac. & ed. Seb.*

ſtudio, meoque merito verum ſperaſſe confirmet. Vale.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

Fas ſit dicere. Equorum Curulium copiâ non egemus; ſed incitat nos Præturæ mora ad deſiderium Muneris largioris. Si ergò dulcis eſt, (ut adſolet) mandati mei executio; quatuor ex grege Laudacianorum quadrigas, quas tua defloret electio, ad me opto deduci, cùm primùm mare navigatio verna patefecerit. Ego precium, quod ſignaverint litteræ tuæ, *a* in re miſſis renumerabo. Quanquam hoc ſpondere non debui: quia fides amicitiæ ſyngrapham non requirit. Credo mireris, ut non potiùs de gregibus tuis poſtulem, qui potiſſimos Iberorum nobilitate præveniunt. Faſtidium uniformis ſpectaculi patitur civitas, cuius ſatietas mihi varietate vincenda eſt. Tuæ modò diligentiæ ſit, adhibere judicium, & ex alienis ſtabulis æquare laudem tuorum. Nam cùm res amici agitur; hos quoque proprios debes putare, quos elegis. Vale.

a *Sic corrig* *Lect, ed. Sci*

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

Nemo umquam pervector *b* tuorum apicum, vacuus eiuſdem muneris ad te revertit: tu tamen infrequentiam nobis vitio ducis, & ultrò curam tuæ aſſiduitatis exprobras. Facis hoc amantium more, apud quos officiorum talium, etiam cùm redundant, ſitis magna eſt. Nec tantùm epiſtolas poſcis, ſed oratiunculas quoque noſtras non editas deferri in manus tuas præcipis: quæ res videtur oſtendere, quid judicij habeas de his, quas ante ſumpſiſti. Nullum enim deſiderium ad ſecunda progreditur, ſi priora diſpliceant. Mihi igitur ex recentioribus numero quinque, quarum uni jam fiduciam fecit publicus favor. Sed poſt ſententiam gentis togatæ, adhuc expectatione judicij tui pendeo, quod volo juratus *c* emittas: quia convenit

b *Ita edit Sc ex Ms. Gif. & Fuld. Vulgo:* epiſtolarum tuarum.

c *Sic Iurat*

vinciri ſacramento fidem, ſi quando amicitia in ſuſpicionem gratiæ venerit. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS EUPRAXIO.

IAMDUDUM in expectatione litterarum tuarum *a* eram; incertus animi, quid ſibi vellet tam longa ceſſatio. Sed ubi compotem deſiderati muneris reddidiſti, cura vertit in gaudium. Et revera ita naturâ *b* paratū eſt, ut expetiti diu officij querela decedat, ſi potiamur optato. Ergò magno impenſu gratulor integratum mihi eſſe pignus religionis. Præſtabis, ne huius opinionis fruſtrà ſim; cùm diligentiam mei continuo amore ſervaveris. Vale.

a *Sic ſupplet. Ms. Cujac.*

b *Sic leg. vulgò* partum.

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

VIDERO quid juſtitia temporum, quid cauſæ noſtræ bonitas, quid cura tua, ſi tamen tibi cordi ſum, efficere poſſit. Ego in fratre meo Euſebio C.V. votum ſervati circa nos moderaminis amplector, eiuſque probitatem mente colo, ſermone commendo. Et ille licèt boni propoſiti præmium non requirat; tamen honeſtam vitam de tuâ amicitiâ optamus exſolvere. Feceris igitur rem tā meæ voluntati acceptam, quàm tuis moribus conſentaneam, ſi advertat vir prudentiſſimus, quicquid mihi tribuit, id ſe omnium bonorum gratiæ detuliſſe. Vale.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

ET temporum clementiæ congruit, & ſancto ingenio tuo familiare eſt, opis indigos ſublevare. Hinc mihi fiducia ſuborta eſt pro fratre noſtro Stemmatio ſupplicandi, cui dudum cuncta dempſit invidia for-

tunæ,

:, præter amorem bonorum. Neque enim poteſt igi, quid de optimo quoque mereatur, qui nuper incipibus invictis, ne per indulgentiam libera-t, accitus eſt; magiſque honore, quàm veniâ m triſte mutavit, nec tam ereptus eſt, quam leratus. Unde ſpes certa fit, etiam Principem no-n lenitate venerabilem, juſti parentis, & pij is exemplo, ſupplementa meliora fortunæ datu-, ſi modò veſtra inſinuatio juvet exhauſti Senato-ratum. Duo enim factu facilia, ſed ad gloriam tantis magna depoſcit; reddi Curiæ teſtimonio ſa-& recuperatione modici argenti ab inopiâ vindi-

Hæc ut favor tuus aliorumque optimatium te antium promoveat, intereſt boni ſæculi, *a* cuj em perrennem pia facta conciliant. Vale.

a *Sic emenda vit Lect. & ed. Sch.*

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

[E]TIAMSI petitio domeſtica & amica ceſſaret, publicus vigor iuſto deſiderio deeſſe non poſſet. d enim tam familiare iuſtitiæ, quàm ut circum-tor clariſſimæ & laudabilis fœminæ parentis aſtutiæ ſuæ privetur effectu, ne cōmodis illudat iis Provincialium patronorum fretus auxilio? rum impudentia compulit, ut matrona litium ans, ad judicium Prætoriani culminis convola-es autem, quâ de agitur, eiuſmodi eſt. Ante pauciſ-s menſes ille à parente meâ horrea *b* Aquilejen-: *c* CF. propter longinquitatem itineris incognita, i mercede conduxit; atque his ita abuſus eſt, ut o licèt tempore, ijſdem locis labem conſultò in-ſe dicatur. Hunc ubi ſæpè convenit, ut conductio-ecederet, contemptu hominis, & interventu quo-lam frequenter eluſa eſt. Nunc opis indiga & ge-um beneficium veſtri favoris exoptat. Primò, ut obiſſimus inquilinus locorum *d* detentione pel-. Dehinc habitâ deterioratæ rei æſtimatione ſum-

b *Alij:* in Aquileiâ ſita.
c *Clariſſima feminâ.*

d *Sic Mercer. Alij:* tentione: h. e. *poſſeſſione, vel occupatione.*

rendæ viciſſitudini pudenter agnoſco. Nec vereor, ne diligentia tua *a* tali laude lenteſcat: quin potius ſpero benevolentiam (ſi quid pleno adjicitur) largiorem: quia bonis familiare eſt, ſtudia benigna cumulare quorum gratiam ſentiunt non perire. Vale.

a *Lect. & Ed. Sch. ex Ms. Pith. Giſ. Fuld.*

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

FACIO quod ſuadet humanitas, ut amicitiæ tuæ viros bonæ frugis adjungam. Horum unus eſt Felix, honorabilis gradu, atq; exercitatione militiæ. Cui ſi quid amoris impenderis, ad meam gratiam pertinebit. Vale.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

MIRABAR quid eſſet rei, quòd amicitiæ obſervantiſſimus diu ſcribendis litteris abſtinebas. Sed epiſtolæ tuæ ſeries indicavit, quòd triſtium rerum index eſſe vitaveris, quas longiore ſilentio contineri, nec religio familiaris, nec communis cauſa permiſit. Nam plerumque utile eſt, in publicam proferre notitiam, quod velis *b* eſſe correctum, ut denunciatione futuri periculi, ad conſulendum cunctorum cura moveatur. Magnâ igitur neceſſitate, *c* futuri anni inopiam proteſtatus es. Quid enim ſpei reliquum fit, cùm provincijs Africanis, nec ad victum tenuem frugum tritura reſponderit, & ſuppleta ex alijs terris ſemina vicinus annus expectet? Iure igitur ad æternorum Principum providentiam Provincialium ſollicitudo confugit. Intereà dum maior ab illis ſalubritas petitur, humanitas tua foveat exhauſtos, & tanquã particeps doloris alieni, perſuadeat laborantib⁹, ſibi accidiſſe quicquid provinciæ pertulerunt. Ego valeo, quamvis animus æger bonum ſanitatis ignoret. ſed ut aliquid ſolaminis capiam, oro indulgentius ſcribas, & ad reſpondendum exemplo tuæ aſſiduitatis invites. Vale.

b *Sic plenius Ms Pith.*

c *Mss. Giſ. Pith & Fuld.* *eſt*, profuturi anni.

Q. AV-

cohibitis ſumptibus novis, conſummationi operum ſatisfecerit ſumma reliquorum. Vale.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

SUMMO gaudio quotiens ſcribis afficior, & tum maximè, cùm abeſt amaritudo querimoniæ. Nunc ſtilus tuus ab uſitatâ jucunditate diſſentit. Arguit enim falsò iniquitatem quandam pignoris mei, cum quo tibi limitum *a* nonnulla certatio eſt. Itaque litteras contra jus amicitiæ ad eum miſſas *b* ſuppreſſi; ne amantem tui juſtus dolor offenderet. Fuit autem matri eius cum procuratore tuo finalis in Siciliâ quæſtio: quã diſceptatio non, ut ſcribis, Venuſti, ſed alterius Rectoris abſolvit. Ergò in utraque perſonâ error ſuggerentis retectus, eam pignori meo exemit invidiam. Advertis pro ſingulari verecundiâ tuâ, cui potiſſimùm parti ſatisfactio debeatur. Et nihil de præſenti fortunâ loquor, quæ ſcribentem debuit temperare. Adde, quòd pecuniarias cauſas uſque ad detrimentum amicitiarum non oportet extendi. Sed quid hæc pluribus? Poſthac opto ſermonem tuum placidiorem mereri, & conſtantiam veteris erga me obſervantiæ tuæ, porrecto etiam in meos amore colligere. Vale.

a *Ita Lect. Sch.*
b *Ms Pith. Vide lib. 5. Ep. 32.*

EPIST. LXXII.

SYMMACHVS EUSIGNIO.

FREQUENS uſus oſtendit, & clara animi tui documenta teſtantur, exempla veræ amicitiæ de te capienda. Neq; enim quiſquam conſtantiam firmiorem familiaribus impendit officijs, præſertim in tantâ publicarum curarũ mole, quæ alterius ſtudium poſſet hebetare, niſi obſtrepentes neceſſitates affectio fraterna ſuperaret. Quod ſolum igitur verecundiæ convenit, cedo præſtantiſſimæ religioni, meque imparem refe-

rendæ viciſſitudini pudenter agnoſco. Nec vereor, ne diligentia tua *a* tali laude leneſcat: quin potius ſpero benevolentiam (ſi quid pleno adjicitur) largiorem: quia bonis familiare eſt, ſtudia benigna cumulare; quorum gratiam ſentiunt non perire. Vale.

a *Lect. & Ed. Sch. ex Ms. Pith. Gif. Fuld.*

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

FACIO quod ſuadet humanitas, ut amicitiæ tuæ viros bonæ frugis adjungam. Horum unus eſt Felix, honorabilis gradu, atq; exercitatione militiæ. Cui ſi quid amoris impenderis, ad meam gratiam pertinebit. Vale.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS EUSIGNIO.

MIRABAR quid eſſet rei, quòd amicitiæ obſervantiſſimus diu ſcribendis litteris abſtinebas. Sed epiſtolæ tuæ ſeries indicavit, quòd triſtium rerum index eſſe vitaveris, quas longiore ſilentio contineri, nec religio familiaris, nec communis cauſa permiſit. Nam plerumque utile eſt, in publicam proferre notitiam, quod velis *b* eſſe correctum, ut denunciatione futuri periculi, ad conſulendum cunctorum cura moveatur. Magnâ igitur neceſſitate, *c* futuri anni inopiam proteſtatus es. Quid enim ſpei reliquum ſit, cùm provincijs Africanis, nec ad victum tenuem frugum tritura reſponderit, & ſuppleta ex alijs terris ſemina vicinus annus expectet? Iure igitur ad æternorum Principum providentiam Provincialium ſollicitudo confugit. Intereà dum maior ab illis ſalubritas petitur, humanitas tua foveat exhauſtos, & tanquã particeps doloris alieni, perſuadeat laborantib⁹, ſibi acccidiſſe quicquid provinciæ pertulerunt. Ego valeo, quamvis animus æger bonum ſanitatis ignoret. Sed ut aliquid ſolaminis capiam, oro indulgentius ſcribas, & ad reſpondendum exemplo tuæ aſſiduitatis invites. Vale.

b *Sic plenius Ms Pith.*

c *Mss. Gif. Pith & Fuld. eſt,* profuturi anni.

Q. AV-

Q. AVRELI SYMMACHI V.C. COS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARUM

LIBER V.*

* Editus poſt eius obitũ à Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. Filio.

EPIST. I.

Vide ſup. lib. 3. Ep. 40.

SYMMACHUS HIEROPHANTI.

RECTE VALEO. Hoc enim ſcribendi debet eſſe principium, quod maximè expetunt vota lecturi. Æquè tibi ſuppetere optatum vigorem nimis gaudeo, nam me tali indicio nuper hilaraſti. Illud quoque in a ſummâ pono gratiæ, quòd te noſtri diligentiſſimum familiaris ſtili frequens uſus oſtendit; cui rei laudem referre conſilium eſt, ut hoc invitamento memoris animi ad perſeverantiam provoceris. Vale.

a *Ita omnes libb.* Summa *eſt abſolutio, præſtantia, & perfectio rei. Vide Lexicon noſtrum Plautinum.*

EPIST. II.

SYMMACHUS HIEROPHANTI.

OPULENTO afficis me bono, quotiens amicitiã noſtrã ſalutis tuæ indicio muneraris. Deos igitur comprecor, ut te pro tantâ in nos religione fortunent. Viciſſitudini autem litterariæ parem diligentiam li-

benter impendo, ut ad officia promptiùs inciteris, cùm videas, apud memorem ſcriptorum gratiam non perire. Vale.

EPIST. III.

SYMMACHUS HIEROPHANTI.

SCRIPTUM mihi tuum Probatius nuper exhibuit, atque ex eo plurimùm gratulationis acceſſit, quòd tibi pro voto omnia ſupereſſe cognovi. Id ut ſæpè facias, monere non debeo: quum ſpontanea officia ſtimulo exhortationis non oporteat incitari. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHUS THEODORO.

BONORUM frequens aſtipulatio de ſanctis moribus tuis, in hoc me deſiderium provocat, ut amicitias tuas impatienter exoptem. Nam qui omnium ſermone celebrantur, & improbitatis laude conſpicui ſunt, incognitos quoque ad amorem propriæ familiaritatis invitant. Ergò ſi hæc voluntatis meæ non aſpernaris indicia, repende, quæſo, colloquium; ut facti mei confirmatione delecter; quamvis mutuæ affectionis ſponſionem jam teneam. Vale.

EPIST. V.

SYMMACHUS THEODORO.

SPECTATA eſt tibi, ut arbitror, amicitiæ meæ veritas. Hinc factum, ut me in conſortium feſtorum tuorum Conſul adſcires Præſtetur, oro, his litteris eadem fides, quæ nos Euocatione dignos iudicavit. Diu inter deſiderium tui & unici mei curam dubius electionis pependi. Tuus honor ſuadebat profectionem, illius inſtitutio prætendebat obvias manus. Tandem ſecutus ſum, quod ipſe feciſſes. Officia enim illa lætitiæ, iſta pietatis. Tuæ amplitudinis curulem ſtipabunt obſequia multorum. Huic in ſolo patre a votum eſt.

a Lect. coniecit: Sic lib. 7. Epiſt 9. Mei voti caput eſt, ut bene valeas.

Plura

Plura pro nobis indulgentiſſimus in ſuos tuus animus tecum loquetur. Cui ego *a* excuſationis meæ partes injungo: quia verbis agenda non ſunt, quæ melius interpretatur affectio. Vale.

a *Sic Ms. Ineti.*

EPIST. VI.

SYMMACHUS THEODORO.

FILIUM meum Flavianum Conſulatus tuus revocat in lucem. Neſcio an eum commendare tibi debeam, cui *b* ſummi gaudij auctor fuiſti. Serva igitur, oro, deprompta in eum benignitatis tenorem: etſi hoc à conſtantiâ tuâ ſperandum magis, quàm poſtulandum eſt. In dubium enim *c* voluntarij amoris fides non venit.

b *Ita Lect. Ed. Sch.*

c *Lect. & E Sch.*

EPIST. VII.

SYMMACHUS THEODORO.

IPSE mihi reſcripti huius baiulum præſtitiſti. Duplici nomine gratiam debere me fateor. Nam & à te profectus eſt, qui litteras exhiberet, & per te, qui referret oblatus. Maneant, oro, inter nos officiorum talium vices, & inter alias laudes tuas continuatæ in amicos religionis titulus cenſeatur. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS THEODORO.

GAUDEO mihi ſermonis tui primitias contigiſſe, & impendiò poſtulo, ut humaniſſimum hoc cœptũ religioſa cura non deſerat. His enim maximè nutrimentis amicitiarum cultus adoleſcit. Quum hæc ſcriberem, mihi ſanitas rectè ſuppetebat. Cuius rei indicium propterea ſingulari generoſitati tuæ credidi deferendum, ut cognitionem tuæ ſoſpitatis mihi mutuus rependat affectus. Vale.

EPIST.

a Sic Ms. Pith ed. Sch. ex Mss. Beſſ. Fuld. Vide lib. 7. Ep. 1. b Ita emend. Lect.

meus facit a auſpicium, cui non b abnuo redditam vicem: ſed æmulari ſtudium noſtrum etiam voluntario poſtea officio debuiſti. An expectas, ut te illâ expoſtulatione perſtringam? Tu niſi malo coactus rectè facere neſcis? Omitto plura, & in reliquum mihi diligentiam tuam ſpondeo: quam mihi religio parvi habuit, ſaltim admonitio noſtra reparabit. Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHUS THEODORO.

PROXIME Romam regreſſus à ſcribendi conſuetudine non tam deſidiâ, quàm occupatione deſcivi. atque ideò peto in bonam partem purgationem præteritæ taciturnitatis accipias, mecumque læteris, quòd Domini noſtri Theodoſij ſacro divinoque judicio merui Conſulatum: cuius multiplex apparatus tuam requirit induſtriam. Sed rurſus occurrit voto, & ſtudijs meis, ne honoris tui tempora contrahantur. Quapropter tuæ permitto ſententiæ, ut ſi votivo officio domus noſtræ intereſſe deſideras, adminiſtrationis labore ſolvaris. Vale.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS THEODORO.

Hæc Epiſt ſic diſiungitur in Mss. Pith. & Gif Fuld. Ed. Sch.

SANCTO Lampadio germano tuo, & ad ſpem proceſſus, & ad bonam viam motû, cauſidicinam credidi profuturam. Unde factum eſt, ut Domino & fratre meo Præfecto antè cõſulto ad caſtra forenſia mitteretur. eo præſertim tempore, quo tuo adminiculo poſſit inſtitui. Quapropter pignus tuum ſuſcipe informandum, bonis fraternâ religione præceptis. Vale.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

BREVEM decet eſſe ſermonem, quo reditus indicatur. Quid enim mandes paginæ, cùm omnia quæ ſcripto committi ſolent, fabulis potiùs debeant

reſer-

EPIST. XII.

SYMMACHUS THEODORO.

FRUSTRA ſpectavi de peregrinatione ſolatium, cum a omnium mœſta facies nullas ægro animo præſter inducias. An quiſquam tam duro ingenio natus eſt, ut multorum curis doloris vacuus interſit? Quod ſi verum concedis, me etiam crede inter anxios uſum ipſum lætitiæ quodammodo amiſiſſe. Reſtat ut tuæ litteræ medicinam mihi faciant, quas ita libenter accipio, ut nulla aſſiduitas ſatisfactura videatur. Ego b præ eventu occaſionum, quas ſors obtulerit, exemplum dabo frequentis officij. Tunc enim probabis gratas eſſe tibi litteras meas, cùm tuas ſumpſero. Vale.

a *Ita habet Ms. Fuld. Sch. Qui hominibus mo. vulgo* corum.

b *Sic. Lect.*

EPIST. XIII.

SYMMACHUS THEODORO.

IAMPRIDEM nihil ſcribis, æquum eſſet huic culpæ talionem reponi. Sed arbitror imitanda non eſſe quæ doleas: & animo perſuadeo, alias potius interveniſſe cauſas officij differendi, quàm reſidem voluntatem. Quanquam vereor, ne factum tuum hæc ipſa gravet humanitas. Nam qui mihi pro te ſatisfacio, oſtendo, me nihil tale meruiſſe. Scribe ergò jam ſæpius & copioſius, priuſquam præfatá ops Dei in Lucanos ſaltus vela faciamus. Quid enim juvat proximis regionibus immorari, cùm ecce, nullæ litteræ deferantur, & ſilentium tuum honeſtè poſſit excuſare longinquitas? Vale.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS THEODORO.

ADEMPTUM eſt tibi generale perfugium. Neq; enim potes ſolemne illud & pervulgatũ genus defenſionis inducere: meas te adhuc litteras operiri, ut quadam religione ſolvaris. Iamdudum tibi ſtilus

meus

ctum reliquum Muneralium præmiorum tuus coegit inſtinctus. Opto igitur tibi promptum Dei favorem, reditumque felicem: ſimulque oro, ſi fors dederit facultatem, functioni noſtræ intereſſe deproperes; cujus voluptas magnâ parte cumulabitur, ſi lætitiæ novæ particeps deſideratus acceſſeris. Vale.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS MAGNILLO.

POTUIT ſine litteris noſtris ſanctus Aurelius, ſi quid de me quæreres, explicare. Sed quia faſtidioſa ſalutatio eſt, quæ nudo ſermone defertur, innexui ſcripta mandatis. Ave igitur dico tibi, ſimulque deprecor, ut ſecundùm commonitorium, quo ſummatim Muneri præparanda reſcripſi, ut ipſe, ſalva Iudiciariâ exiſtimatione, curam fratris religioſi, ut ſoles, exhibeas; & homines noſtros comparandis, quæ poſcit Editio, juſtum impendium miniſtrare præcipias. Vale.

EPIST. XXII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

QVÆSTORIUM parvuli noſtri Munus accelerans, communi amico Aurelio quædam comparanda aut providenda mandavi. Sed quia publicis negocijs, & variâ *a* injunctorum occupatione diſtringitur: Euſebium familiarem ſpeciatim miſi, cujus admonitione cura tua in effectum omnium provocetur. Et quia longùm viſum eſt, litterali ſerie agenda complecti; non graveris commonitorium ſtrictim ſignatum percurrere: quod ſatis eſſe arbitror ad incitamentum diligentiæ tuæ. Neque enim preces oportet adhiberi, cùm ſola amici voluntas ſtudium tuum debeat acuere.

Vale.

a Ita bene Ed. h. ex Mss.

EPIST.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

ANASTASIUM noſtrum dignaris agnoſcere. nā domi ſæpè vidiſti. Hæc illi notitia apud te debet eſſe ſuffragio, etiamſi nullis juvaretur alloquijs. Nunc dubitare non poſſum, cumulatiorem circa eum fore curam tuam, cùm & vetuſta cognitio, & recens ſermo commendet.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS MAGNILLO.

FAMILIARIS emerſit occaſio, quæ tibi ſalutis meæ adportaret indicia. Neque enim dubitarè *a* a *Ita Ed. Iur.*
poſſum tibi litteras meas eſſe reddendas, quas Silvanus ad animi noſtri diligentiā pertinens exhibebit. Cui hæc ipſa recepti officij commendatio apud te debet eſſe ſuffragio. Cæterùm ut reſpondeas, non laboro, cùm mihi ſcriptorum tuorum *b* viciſſitudinem b *Sic Ms.*
mutua polliceatur affectio. Vale. *Cuiac. ed. Sch.*

EPIST. XXV.

SYMMACHUS MAGNILLO.

PARENS *c* ſana eſt, & ad patientiam doloris ad- c *Ita omnes*
ducitur. quare hanc partem curarum depone, men- *libb.*
tempue ad meliora compone. Certè ſi aliquid ab re tuâ ocij eſt, noſtris negocijs diligentiam dignare præſtare, ut operæ ſit pretium, quod in exactore mittendo litteris & montis tuis ſatisfeci. Vale.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS MAGNILLO.

MULTA Oceano, ut recordaris, & litteris, & cōmonitorijs implenda mandavimus; quibus exequendis par eſſe non poterit, niſi tuo impulſu & monitis urgeatur. Quæ cùm in effectum te juvante pro-

ceſſerint, quæſo ut indicio perſcriptionis expectationem meam non graveris inſtruere. Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

NUMIDÆ familiaris noſtri adventus haud mediocriter mihi gaudio fuit. Hanc lætitiam tuus ſermo geminavit. Duobus igitur à te muneribus affectus, amicum tibi cum litterariâ ſalutatione reſtituo. Vale.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

ANTECAPERE *a* ſcribendi ordinem mei muneris fuit. Habes feſtinati officij gloriam, cùm ego fatear tarditatem. Et certè potui allegare aliquid in *b* excuſationem morarum: Superaret mihi plurimùm viæ, malui te de laboris noſtri abſolutione facere ſecurum. Sed piò ſtudio *c* præveniri nullus eſt rubor. Ama igitur ſponte cedentem, cui hæc ipſa ſimplicitas conciliare debet frequentes litteras tuas: quas ſi non adæquavero pari numero, rurſus tibi præmiſſi confeſſio mea faciet. Vale.

a *Ita ed. Sch. & Iur. Vulg.* Ante carpere.
b *Lectius ſic corr.*
c *Sic Ms. Pith. Lect.*

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS MAGNILLO.

AMICUM meum ad Brutios revertentem litteris credidi proſequendum, ut tibi ſalutationis munus exſolverem, & illi commendationis aliquid exhiberem. Quæſo igitur te, ut & meis litteris viciſſitudo reddatur, & illi defenſio plenâ proveniat. Vale.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS MAGNILLO.

PROXIMÈ quidem urbe digreſſus es. *d* Sed ego jam quaſi inveterato tui deſiderio novum aliquod munus convenire credens, officium ſcribendi arripui, nec expecta-

d *Ita plenius deſcripſi ex Ms. P Vorr.*

expectato ordine, nec more ſervato, qui ſolet amicis eſſe pro lege, ut peregrè locati priùs tribuant ſcripta quàm ſumant. Et revera affectio omnis impatiens eſt etiam juſtæ ac legitimæ tarditatis. Rupi ergò cõſuetudinem religione maiore, quàm ſi ſervare voluiſſem Quæ res ſi tibi grata eſt; & mihi fœnus ſolve colloquij, & perlatori talium litterarum benignus arride. Cui ut nihil magis potui præſtare, quàm litteras; ita nihil poteris plus tribuere, quàm favorem. Vale.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS MAGNILLO.

PROPINQUAM ſancti Aſclepiadis Philoſophi abſque litteris meis abire par non fuit. Nam illius merita popoſcerũt, ut ad curam præclari viri pertinens tuo patrocinio traderetur. Pro *a* quâ nõ arbitror ambitu longæ orationis utendum; cùm eam humanitatẽ tuæ contemplatio parentis ſine cuiuſquàm petitione commendat. Vale.

a Scil. propi quâ ſive pa rente Aſcle Sic legendu cum Meurer

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

TÆDET pigetque iam ſcribere. Quouſque enim ſtili imagine jucunditatem vivi ſermonis imitabimur? Quid quòd etiam fœlicitas publica, & pax orbis hortatur, ut larẽ repetas? Quâ in re tibi opportunus incentor frater noſter Pontianus accedet, bonorũ petitu ſortitus hanc operam; ut tibi ob rem uxoriam demoranti, deſiderium reviſendæ urbis admoveat. Vale.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS MAGNILLO.

NOLO puerum crimineris ob reditum tardiorem. Mea conturbatio pro Symmacho, *b* neq; ad reſcribendũ tẽpus invenit; & recurſum tabellarij uſq; ad ſpem bonam diſtulit. Nunc quia periculũ eius in ægritudinẽ vertit, hoc ipſum loqui apud te licuit. Faciet divina miſeratio, quę pias aures applicat votis parentũ,

b Sic ed. Iu

ut tibi mox denuò, quod juves animum, ſecuritas mea nunciet. Vale.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS HEPHÆSTIONI.

VOTUM mihi non defuit itineris ordiendi; ſed tarda Evocatio perveniendi tempus arctavit. Atque ideò verecundiùs viſum eſt, veniam poſcere, quam peracto Conſulis officio pervenire. Super hoc pleniſſimas & ad D N. clementiſſimum Principem jam dudum litteras dedi, & ad cæteros, qui me adeſſe voluerunt; quas etiam nunc Feſtus Agens in rebus proficiſcendi cunctatione remoratur. Et quia vereor, ne aut lateant ſuppreſſa, quæ ſcripſi, aut per æmulos reſoluta vitientur: conſilium fuit, ut ad te dominum & fratrem meum exemplaria omnia mitteremus. Erit tuæ circa me affectionis, de omnium rerum *a* fide latè ſcribere. Reddantur etiam vobis chartulæ curas domeſticas continentes, quibus decurſis æſtimabitis, quid bonorum temporum juſtitia & fama deſideret. Vale.

a *Ita Ms. Cuiac.* felicitate.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS HEPHÆSTIONI.

SEQUUNTUR abſceſſum tuum *b* litteratorum cohortes; & ut ſolent Athenas Atticas reliquave gymnaſia Muſarum, petere ita peregrinationes tuas deſiderio trahente comitantur. Nec tibi, ut æſtimo, militiæ ſtipendijs affluenti, amicorum conventus onerosus eſt. Paſce igitur eruditos dignitatis tuæ copijs, & ſpera plures tibi hoſpites actutùm adfuturos, poſtquam Romanæ juventutis magiſtris ſubſidia ſolemnis alimoniæ detracta ſunt. Vale.

b *Vulg.* litterarum.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS HEPHÆSTIONI.

AEGRUM proximè animum tuum, litterarum, quas

is miſeras, lectione cognovi; multùmque miratus
er conjunctiſſimos fortuitam ſubitò emerſiſſe di-
rdiam; dominum & fratrem meum obſecravi, ne à
more diſſentiat. Te verò non meo tantùm, verum-
am tuo nomine rogo, ut cæteris bonis morum tuo-
n, ſimilem patientiam præſtes, ferasque omnia, quæ
et habere peregrinationis conditio. Spero autem &
mei Flaviani conciliatione, & Euſebij Archiatri
nditijs omnia poſſe mitigari. Vale.

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS HEPHÆSTIONI.

ITTERÆ tuæ Spartanâ brevitate ſuccinctæ ſunt,
ſed rebus exuberant; & cùm moveant de raritate
rimoniam, tamen officij plenitudine memoriam
cenſionis obliterant. Quod ſi eas creber uſus exer-
t; deſiderium meum ſine faſtidio ſatietatis exple-
it. Sed video quid obſiſtat animo, quid impediat
intatem. Euſebius noſter te fabulis & *a* poculis
ioratur. Quem cùm reddideris, curæ hortorum
rum, fore arbitror, ut animus tuus *b* jocularibus
otijs abſolutus, ad negotia ſeria conferatur.
e.

a *Poſſet & legi* ioculis.

b *Ita Mss. Alij:* nuptiis. *ineptè.*

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS NEOTERIO.

UPRA modum gaudeo redditum eſſe meritis tuis
pervetus debitum. Jamdudum enim Rempub. vir-
bus obligaſti: quæ nacta divinæ *c* fidei Principem,
quodámodo Conſulatum, quem tibi ſolveret, im-
avit. Ad huius celebritatē voto alacri cucurriſſem,
diplomatis ſacri tarda perlatio arctaſſet interval-
dierum. Acceſſit hyemis contēplatio, quæ magno
ore, & brevib⁹ lucis horis moratur excurſus. Meus
ien animus, meum gaudium tecum eſt. Ego ſolus
ere debeo, quòd mihi tantùm bonum caſus invide-
Tibi & præſentium ſatisfaciet numerus, & cultus
entium. Vale.

c *Vulgo* ſpei. *Sic ed. Sch. ex Mss.*

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS NEOTERIO.

AMICIS juſta cupientibus uſui eſſe debemus, præcipuè fratri noſtro Alexandro, quem judicio probamus, & amore complectimur. Hunc licèt noveris honorũ deſiderio nō moveri, cōmunis tamen verecundia non ſinit teſtimonio carere militiæ: cùm illi Tribuni ac Notarij dignitatem Dominus Valentinianus Auguſtus ante irruptionem tyrannicam ſpontè detulerit. Quæſo igitur, ut prærogativam ſacri teſtimonij te adnitente mereatur. Facilè eſt enim, ut ſub tam pio gubernatore Réip. infortunia hominum vincat ſeculi humanitas. Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHUS NEOTERIO.

IMPATIENTER amicorum ſoleo perferre diſceſſum. Sed eos, qui ad *a* præſentiam tuam relictâ urbe contendunt, ad me credo venturos. Quid, quod ſequeſtratâ affectione invideo tecum futuris? Soli enim bona præſentiæ tuæ capient, quorum mihi communis fructus eſſe deberet. Utut eſt tamen iſta conditio, fratres noſtros Celſum atque Ticianum probabiles viros non invitus emiſi, certus aliquid ad nos ex fabulis atque actibus tuis eorum relatione rediturum. Quos ut maturè urbi ſtudiiſque reſtituas, viciſſim poſtulo. Nam ſi *b* apud te hanc petitionem diſſimulem, videbor eorum peregrinationem non tuæ detuliſſe reverentiæ, ſed meo præſtitiſſe faſtidio. Vale.

a Ita Lect.

b Sic reſtituẽdum: Vulgata enim inepta eſt.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS NEOTERIO.

CUM ſciam te animo placabili, recepi pro amico operam veniæ poſtulandæ. Neque enim ſic à recto devij ſumus, ut te umquam temerè moveri ſuſpicemur. Vir clariſſimus Epictetus cauſidicorum more prola-

prolapſus, dum vult impenſiùs placere ſuſcepto; Sanctū Sabinum probatum omnib⁹ bonis, incauto ſermone perſtrinxit. Ea res omniū veſtrûm, quib⁹ ille curę eſt, animos creditur exaſperaſſe. Nec immeritò. Querela Rectoris etiam Prætorianas acuit poteſtates. Quid multa? Epictetus togæ forenſis honore privatus eſt, plurimis præferendus, qui firmo patrocinio proteguntur. Nunc illa clientium turba, unius fortuito errori inſultat. Quod ne diu maneat, tua præſtabit humanitas. Satis datum eſt correctioni. Nunc ingenium tuum reſpice. Illud cauſa meruerit, hoc tribue lenitati. Scio illuſtrem virum Præfectum Prætorio his quoque litteris tuis promptè ceſſurum. Erit tibi Epictetus V.C. etjam emendationis ſuæ debitor, quem *a* paulò ante inconſultum fecerat impunitas magna peccantium. Vale. a *Ita Ms. Pith.*

EPIST. XLII.

SYMMACHUS NEOTERIO.

PLACUISSE judicio tuo amicum meum Drinnacium ſatis gaudeo. Nam mihi quoque plurimùm honoris accedit, quotiens ſententia noſtra concordat. Fruetur igitur uberrimo innocentiæ ſuæ fructu, mihi honeſtis carus officijs, tibi iuſtis negocijs approbatus. Vale.

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS NEOTERIO.

QUI amanti nugas ſuas, & deliramenta committit, non debet formidare judicium. Commendatur enim religione, quicquid culpari poſſet examine. Meritò ſecurus Oratiunculam, quā proximè in Senatu habui, ad te miſi; de quâ dominum meum fratrem noſtrum Carteriū tecum plenè arbitror collocutum. Nā *b* petitioni noſtræ auditor interfuit. Et quamvis totius Ordnis ſecunda ſuffragia cœpiſſe videamur; in te b *Forte:* pe orationi.

 uno

uno tamen ſummam teſtimonij collocamus. Facito igitur me certum ſententiæ tuæ, & ſimul quid rerum geras pande cupienti: ut quod ex meis actibus voluptatis accipies, tuorum mutuâ inſinuatione compenſes. Vale.

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS NEOTERIO

DISSIMULATI officij objurgatione morderis in epiſtolâ blandiore, quâ tibi refero gratiam ſermonis accepti: licèt cogitarem illa potiùs amica eſſe colloquia, quæ ſpontè tribuuntur: at in reſpõdente referri magis neceſſariam vicem, quàm deferri ſpontaneam ſcriptionem. Ego tamen ita affectus ſum litteris proximis, ut neſcire me fatear, reddideris hoc mun' an dederis. Verùm cogita, quid paginæ tuæ jucunditatis habituræ ſint, quas non admonitus exhibebis; quum hæ quoque mihi admodùm gratæ ſint, quas rependis ex debito. Vale.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS NEOTERIO.

FACIS ut decet, quòd ocium meum ſcriptorum aſſiduitate ſolaris: ſiquidem ex tuo amore coniectas jucundum eſſe munus, quod ex tuo ſanctiſſimo ac luculento ore profluxit. Refero igitur vicem magis ad teſtimonium gratiæ, quàm ad æquiparandum officiũ, quo me agnoſco devinctum. Sed hoc ipſo arbitror me digniorem eſſe colloquio crebriore; quòd hanc tibi palmam reddo, quaſi victus fœnore litterarum. Vale.

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS NEOTERIO.

VENTURUM te ad communem patriam fama promiſerat. Inſperato gaudio gloriabar. Sed ubi proceſſu dierum rumor intepuit; animadverti mihi hoc genus

genus ſupereſſe ſolatij, quòd ad ſcribendi uſum moremque remearem. Fungor igitur ſalutatione dicendâ, tuamque excellentiam quæſo, ut mihi adventum tuum pro litteris largiaris. Eſt enim cauſa votiva, quæ te debeat evocare: Quæſtorum ſcilicet munus filij mei, ad cuius officium te tuoſque amor communis invitat. Vale.

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS FELICI.

SCRIBIS reverentiam noſtri ad omnes vigere. Gaudeo huiuſmodi teſtimonio: ſed profiteor operâ tuâ fieri, ut taliter vireat exiſtimatio mea. Tu mihi es fautor rumoris ſecundi; neque hac tantùm gratiâ vadatum me ſentio. Nam illud etiam, quod te præſule proceſſit ad commoda proximorum meorum; quamvis juſtitiæ datum, tibi tamen refertur acceptum. Ceſſo longiùs pergere: quoniam in remunerandis beneficijs jejuna eſt verborum viciſſitudo. Simul obſtrepunt curæ, quas officijs familiaribus tenuis patriæ victus *a* opponit. Ero apud te poſthac loquacior. quum refoverit ſtudium meum rei frumentariæ inſtaurata ſecuritas. Vale.

a *Ita Lect. emendavit: & Ed Sch. ex Mss.*

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS FELICI.

BENE cognitis ac probatis commendatio prompta debetur, ut ad notitiam bonorum ſub honeſtâ adſtipulatione perveniant. Theodulus ſinceræ nobilitatis adoleſcens multorum gratiâ viget, quibus placere laudabile eſt. Sed fortunæ difficultatem, quæ curſum vitæ eius exaſperat, adminiculo tuo ſperat poſſe removeri. Quæſo igitur votis eius benignus arrideas: ne aut meum teſtimonium pro nihilo habitum judicetur, *b* aut ſpebus illius inanis exitus illudat.

Vale.

b *Ms. Cuia* ſpei.

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS FELICI.

AMo litteras tuas. nam ſemper mihi aliquid gratulationis apportant. Ego autem benefactis nudâ oratione reſpondeo. Sed *a* ut res eſt, præclara mens tua perinde paginas ſibi exiſtimat fructuoſas: & ideò hanc operam perſeveranter advigilo, quam ſciam apud te pro magno ære cēſeri. Interea Domino & Principi noſtro, eiuſque in me beneficentiæ egi per epiſtolam gratias, verbis fortaſſè exiguas, ſed affectione animi copioſas. Quas ſi eximia unanimitas tua, & probata mihi amicitiæ fides, jucundâ atque opportunâ inſinuaverit lectione; non videbor ingratus; quum probaverit, ſicuti opto, invictiſſimus Princeps, beneficia huiuſmodi apud memorem ſe collocaſſe. Vale.

a *Ita Iureus emendavit: & ſequitur Ed. Sch.*

EPIST. L.

SYMMACHUS FELICI.

RELATUM in cultores tuos Aurelium familiarem meum, gaudeo: non illius modò nomine, quem tuendum ſummatis viri cura ſuſcepit, ſed meo maximè, cuius teſtimonium judici inſtar habuiſti. Acceſſit huic muneri auctior ex litteris tui gratia (quamquam eſt in illis, quod amantem poſſit offendere: brevi enim erant tranſcurſu) quæ cum mihi voluptatem afferant, negant ſatietatem. Et hæc eſt natura bonarum rerum, ut illis frui prolixiùs velis: nec quicquam durius *b* ſumas, quàm orationis placitæ citum tranſitum. Adde igitur epiſtolis tuis copiam, vel, ſi potes, detrahe ſuavitatem. Niſi ita feceris, læſus rependam faſtidio tuo verba, quæ ſoleo, & paginas longiores. Vale.

b *Sic Ms. Pith. Ed. Sch.*

EPIST.

EPIST. LI.

SYMMACHUS FELICI.

AMOR quidem tuus ſuaſit, ut ſciberem, prætereuntis feſtinatio, ut pauca dictarem. Quare ſalutatione contentus (quæ etſi non explet officium, tamen conteſtatur affectum) redde invicem, quæ legamus, &, ſi neceſſe eſt, æmulare brevitatem. Nam cùm ſim nitidiſſimi tui ſermonis cupidus; conſcientiâ tamen huius tam anguſtæ paginæ non audeo à te verborum copiam poſtulare. Vale.

EPIST. LII.

SYMMACHUS FELICI.

VECTORI Judicialium litterarum reddendam tibi paginam dedi, amicitiæ deferens cultum ſalutationis; ſimulque ſuggerens ad rem mei pignoris pertinere, quòd relatio docebit de tutoris faucibus extrahendum. Nec laboro pro aſſertione juſtitiæ, cuius tibi cura præcipua eſt. Sed hoc tantùm audeo poſtulare, ut quamprimùm reſponſa cœleſtia robur adferant judicatis. Vale.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS FELICI.

FRATREM noſtrum Helpidium non minùs deſiderium tui, quàm epiſtola Conſulis evocavit. Cui etſi amorem tuum priſca inter vos coniunctio pollicetur, nonnihil tamen, ut arbitror, etiam petitio mea commendationis adjicet. Exſtrue igitur, quæſo te, novis erga amicum beneficijs veterem diligentiam, quatenus poſſint perfecta cumulari: & hoc mihi munus lubens attribue, ut merita, quæ ſuis apud te fundavit obſequijs, ſentiat meo favore creviſſe. Vale.

***

EPIST.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS FELICI.

QUIS quis amici famam negligit, fide lubricâ eſt. *a* hoc ne vitio mihi jure ducatur, etiã in aliorum injurijs pro tuâ exiſtimatione ſollicitor. Quâ lege, quo bono publico Euſebium V.C. qui meruiſſe inter Notarios fertur, incertus atque inexplotatus procurator elicuit, ut civilis peritio Urbano abſtrahat foro poſſidentem matronam? Quâ in cauſâ cùm ſupplicatio privatam teneat actionem, ſacros titulos reſponſa minitantur. Quæſo te, cogites, quid de Auguſto adyto, cuius loqueris oracula, deceat impetrari. Fraternâ tecum ſollicitudine loquor. Reſcriptorum omnium fama te reſpicit. Quid ſi etiam rei memoria fidem tuã convenit? Ampelium claræ & illuſtris recordationis virum, parvas ædes, quas precioſo auxit ornatu, ſub clivo Salutis emiſſe, ut civis, ut collega reminiſceris. Triginta annorum diebus incanuit æras poſſeſſionis. Auctor *b* ei Poſthuminus nepos Jovij fuit, inter cætera parentis ſuæ Porphyriæ bona hanc quoque adeptus domum per ſucceſſionem Huius Porphyriæ nihil umquam negocij cum Theodoſio, cuius olim facultates Euſebius impetravit. Nunc Procurator à columnâ Mæniâ multis huiuſmodi ſutelis foro cognitus, *c* inveterata jura, ſupplicationibus quatit, deguſtat judicia omnium poteſtatum, cœptarum actionum exitus deſerit, inſtaurat exordia, Romanum criminatur tribunal; non poſſeſſionis antiquitatem, non Senatoriæ dignitatis prærogativam, non Præfecturæ exiſtimationem ſinit inconcuſſam manere. His auſibus color fiſcalis adlinitur, veluti ob inquiſitionem *d* mobilium ex bonis, quæ meruit Euſebius divinæ domui debitorum. Ubi hæc diligentia diu jacuit? Cuius ſcrinij colludio publica damna latuerunt? Si Procurator non admoveret negocio ſuo *e* publicas faces; etiam nunc tot Officia, tot Inquiſitores fiſco quæſita neſcirent.

a Sic Mercer. ed. Sch.

b h. e. *venditor. Sic Merc.*

c *Sic Lect. ex Ms. Pith. & Ed. Sch.*

d *Ita Lect. Ed Sch. Vide Epiſt 65.*

e *In Ms. Gif. eſt,* publicos falces.

Et

Et ſanè æquum eſt, ut defenſio divinæ domûs attentiores oculos præſtet injunctis. Quid mobilibus commune cum prædio? Nullus error ſenſuum, nulla verborum interpretatio poteſt nomina iſta miſcere. Dehinc à proſcriptis quondam bonis Porphyria, & Poſthuminus alieni ſunt: Multò magis emptor ædium Ampelius procul abeſt à contagione mobilium. Quid reſtat, niſi ut æquitas veſtra privatam petitionem nullis ſuſtineri radicibus judicet, cui ſacræ reverentiæ umbra prætexitur? Hæc me in epiſtolam conferre amor ſeculi & amicitia tua compulit. Eadem viro illuſtri fratri noſtro Sperchio morum ejus ſecurus palàm facere curaſſem, ſi quam mihi per litteras obtuliſſet fiduciam ſui. Ipſe autem principium facere *a* conferendis mutuò ſcriptis à tali genere non debui. Erit itaque optio amplitudinis tuæ, in aures eius perferre, quę ſcripſimus. Dignum quippe eſt, ut quod exiſtimationi utriuſque proficiet, amborum conſenſus emendet. Vale.

a Ita Mss. & Fuld. ... tic. Iur.

EPIST. LV.

SYMMACHUS SALLUSTIO.

NOLO ex moribus cæterorum, qui cenſus Senatorios tractant, etiam huius ingenium, quem commendo, perpendas. Eſt enim non mediocri loco, aut infimâ ſorte progenitus; ſed honeſtatem natalium pudore cuſtodiens. Atque ideò nec ego indecorum putavi benè cognitum proſequi teſtimonio litterarum. Nec ſingularis generoſitas tua debet de eius amore dubitare, quem videt nobis adſtipulantibus approbari. Et hæc quidem pro Ammonio ſatis dicta ſint. Ipſe autem deſiderium tui ſermonis ſilere non debeo, cuius appetentiam ſcriptorum tuorum raritas vehementius excitavit.

Vale.

EPIST.

EPIST. LVI.

SYMMACHUS SALLUSTIO.

CUMULATIÙS officium mihi, quàm popoſceram, detuliſti. Nam cùm domeſticos meos juvari à te in conquiſitione equorum Curulium poſtulaſſem, quadrigis quatuor gratuitis auxiſti numerum cōparatum. Ex illis equos undecim ſuperſtites cæteris proſecutorum cura perduxit. Nec longo intervallo pars ſuccubuit traditorum. Gratiam tamen religionis tuæ fortunà non minuit. Quia in muneribus amicorum non ſunt damna caſuum cogitanda: quin imò ea in acceptum ſumma referenda eſt, quæ ab offerente proceſſit. Ad te dypticum Candidati, & apophoreticum librarum argenti duarum per hominem tuum miſimus, approbare cupientes Editioni noſtræ te animo non defuiſſe. Vale.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS SALLUSTIO.

VTILITATI tuæ etiam non commonitus affuiſſem, cujus me habuiſſe rationem dominus & filius meus Patruinus, vir Spectabilis non tacebit. Hunc admonere debebis, a ut & ſui voti conſuetudine, & meæ petitionis intuitu, deſideria tua juvare dignetur. Vale.

a Ms. Pith.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS PATERNO.

EGo quidem Senatui intereſſe non potui, quo die Thalaſſi filius dignitatis noſtræ muneribus exemptus eſt: ſed ſpem futuræ pro eo actionis non levi apud amicos commendatione ſolidaveram: nec tamen impetrationis gratiam mihi vendico. Iuſtitia poſtulati, & interventûs tui deſiderata promovit. Mea valetudo diu jactata, tandem ſe in tranquillum recepit. Quod eò ſcribo, ut auctus lætitiâ ſalutis meæ, parem voluptatem de proſperis b tuis referas. Vale.

b ...ta Lect. & ...

EPI-

EPIST. LIX.

SYMMACHUS PATERNO.

PRimis petitionibus noſtris multum ponderis addit iteratio. Et ideò de venatoribus exhibendis repeto poſtulatum, quo faciliùs tibi diligentiam geminata ſcripta ſollicitent. Dies noſtri Muneris tempori admovetur: cui largitas Candidati ſola non ſufficit, ſi lautioribus harenarijs deferatur. Inepta eſt enim munificentia, quæ præſtatur a indignis. Quapropter quæſo te, ut venatorum potiſſimos, auctoritate Iudicis & fratris amore, concedas; multum rebus omnibus additurus, quas civium voluptati animoſo impendio præparamus. Vale.

a *Sic Lect. Ed. Sch. ex Mss.*

EPIST. LX.

SYMMACHUS PATERNO.

OMnes qui tuo aditu cupiunt ſublevari, non caſſam, quantum arbitror, capeſſunt viam ineundæ gratiæ, cùm me adſtipulatore nituntur. Horum unus vir probabilis Turaſius familiaris meus, qui indictæ ſibi litis injuriam fortunæ imputat: gratiam verò boni reditûs de tuo potiſſimùm ſperat auxilio. Tuere igitur æqua poſcentem, & humanitatis tuæ latiùs extende famam; quæ incrementis maximis cumulabitur, ſi Turaſio per te ſecunda ſucceſſerint. Vale.

EPIST. LXI.

SYMMACHUS PATERNO.

REligio poſtulavit, ut ſcriberem, præſertim quum hortaretur familiaris occaſio Nam homo tuus tabellarium ſe mihi obtulit; cui nihil litterarum dare, ſummam piaculi eſſe perſpexi. Valere igitur te opto, me nuncio; & viciſſim peto, ut nos ſoſpitatis tuæ indicijs munereris.

Vale.

EPIST.

EPIST. LXII.

SYMMACHUS PATERNO.

QVÆSTORES Ordinis noſtri numquam ferarum ſuarum portorium contulerunt. Grave enim majoribus viſum eſt, ut tolerantibus onera Senatoriæ dignitatis, ſumptus immodicus adderetur. Hæc mihi proximè, *a* cùm gladiatorium Munus inſtruerem, magis populi Romani, quàm meo nomine prerogativa delata eſt. Nũc à fratre meo Cynegio V C. Queſtorio Cãdidato quinquageſimę vectigal exigitur; quod ſolos urſorum negociatores, utpote quæſtui ſervientes, oportet agnoſcere. Cuius injuriæ *b* affectatio tuum moderamen expectat. Reſiſte, quæſo te, publicanorum cupiditati. & damna Collegarum recide. Ad geminam tuam gratiam reſiſta proficiet; ſi privilegio honoraveris Senatum, levamine juveris Candidatos. Vale.

Sic ex v. c. ed. Ed. Sch.

Ita Lect ed. th. Ms. Pith.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS PATERNO.

CAUSA amici ſuaſit ut ſcriberem. Sed fatendum eſt, majorem me curam tuæ exiſtimationis habuiſſe. Nam Minucianus V C. exiguo periclitatur argento. Tibi autem non tenuis ad laudem referabitur via, ſi falſis, ut audio, ſyngraphis excitata calumnia cõſederit. Piget dicere, quibus ſtrophis Apparitio Itali ærarij graſſetur. Fertũr ſub publici debiti ſpecie privatorum nominum falſa recitari. Invalidos quidem ſtatim vincit impreſſio. Validiores autem cùm munimenta *c* pro ſe juris adſciverint, criminoſis verborum interpretationibus implicantur, ut ad damni patientiam ſeſe invidiæ timore ſubmittant. Sed V C. Minutianus, tui ſecurus & legum, relationis minas amoliri optat examine. Da igitur, oro te, Iudices, quos Vrbanis poteſtatibus Imperialis præfecit electio. Neque enim dignum eſt, ad *d* longiuquam cognitionem vocari

Sic Ms. Giſ. d. Sch.

Sic Iuret.

cari

lebitum tenue, & præcipuam dignitatem. Lon-
pergerem, ſi æquitas vellet multis precibus adju-
Cauſæ genus relatio publicabit: quæ etſi errorem
itur Cognitoris: nonnunquam tamen poterit e-
ri, ut illi à te ſine alio diſceptatore credatur.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS PATERNO.

STENTATOR mei in te ſtudij eſſe non debeo.
Officia quippe ex debito religionis profecta ja-
onem recuſant. Quin immò uberis gratiæ inſtar
i, quòd amicitiæ meæ VC. Scipio, te myſtagogo
acceſſit. Maximum enim lucrum eſt, quærere fa-
ritatem bonorum. Et ſanè ſpero ipſum quoque
nnibus noſtris diligentem futurum, poſtquam
overit ſuorum relatu, quod negocio eius cura no-
ontulerit. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS PATERNO.

UADRAGESIMÆ portorium [a ſive vectigal] — a Hoc de gloſſa eſſe ſuſpicor.
non recte poſcitur à Senatorib' Candidatis: quia
i Ordinis functiones onerari geminis incommo-
on oportet. Hoc tibi etiam pro Cynegio VC. du-
miſſis litteris indicavi. Nunc filij mei Pompeia-
riſſimi & optimi juvenis par neceſſitas depopo-
t repeterem poſtulatum. Quæſo igitur, ut huma-
m, quæ inter virtutes tuas prima eſt, noſtri Or-
Editorib' dignanter impertias; & urſorum tranſi-
onem cupiditati mancipium ſubtrahas. Perveniet
neficij iſtius gratia & ad Senatum, qui levatur
incommodis, & ad populum, cuius volu-
ptatibus præſtatur immu-
nitas, Vale.

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS PATERNO.

AMPELII illuſtris memoriæ viri neceſſitudines inceſſuntur lite privatâ. Non *a* putes ſolâ parentis recordatione curam pro illis noſtram moveri. Externos quoque, & memorati viri neſcios, cauſæ urit indignitas. Cuius breviter, ut poſſum, *b* faſtigia & capita contingam. Ampelius de ſummatibus quondam Senatûs, quem famæ celebritate didiciſti, domunculam Romæ de Poſthumio VC. Porphyriæ hærede mercatus eſt. Contractûs iſtius origo juſta: ætas propè ſecularis, quâ intentata poſſeſſio eſt. Nunc nuper veterator *c* quidam procuratorio nomine caput extulit, Euſebij ex Notario VC. quaſſans vetuſtam petitionem de Impetratis olim Theodoſij cuiuſdam bonis, quibus hoc prædium mentitur hæſiſſe. Theodoſio & Porphyriæ nulla rationum ſocietas fuit, nulla coniunctio facultatum. Res in judicio urbano, & à petitore cœpta, & ipſo fugiente finita eſt. Denuò *d* cineres negocij obreptivâ ſupplicatione refovet in flammam; & per diffidentiam juſti, divinæ domûs pro ſe attrahit actiones, ob inquiſitionem videlicet mobilium, quibus nihil commune eſt cum prædio. Perveſtiget iſta legum ordine Rector privati ærarij: ædium dominos relinquat Judici ſuo. Duplex itaque cauſa eſt, diviſa rerum vocabulis, actione diſcrepans, origine non cohærens, ſeparata perſonis. Neque mobile emit Ampelius, neque domum fiſcus inceſſit. Cur procuratore alienis invalidam petitionem, publicis viribus juvat? Cum fratre noſtro Sperchio illuſtri viro quæſo iſta communices. Eſt æqui ſervantiſſimus, & qui libentiùs communi juri credat, quam poteſtati ſuæ faveat. Scit enim leges honoribus eſſe potiores. Confido cùm ſuppreſſa cognoverit, elicitis non defuturam correctionem. Si quæret, cur ad eum ſuper hoc nihil ſcripſerim; reſpondeas oro, nondum factâ inter nos ſtili conſuetudine veritum

eſſe

a Ita ex Ms. Pith. Lect.

b Vide infr. lib. 7. Ep. 18.

c Sic Lect. & Ed. Sch.

d Ita Ms. Cuiac. & Ed. Sch.

eſſe a me, ne quid à principio viderer arguere. Dabit mihi cauſæ huius emendatio, ſermocinandi cum eo materiam lætiorem: gratiarum actio auſpicium litteris meis faciet. Non expectabo ultrà, ut alloquij ſui fiduciam præſtet hærenti: ad omne officium juſtitia eius hortabitur. Vale.

a *Ita Lect.*

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

IUVENALIS *b* induſtriæ eſt, excire ſaltibus feras, & liberalia ſtudia ſylveſtri voluptate diſtinguere. Sic olim Marſus impiger, & fortis Sabellus robur habuerunt. Noſtris annis parta proficiant. Et huius indulgentiæ in quibus avibus exemplum, ut nutrimenta ſeneſcentibus ætas prima viciſſim comportet. Sed nondum convenit valetudini meæ uti ferinis viſceribus: nec tamen gratiam muneris veſtri minuit apud me neceſſitas parſimoniæ. Nam etſi utendi abſtinentia ſanitati conſulit; honor tamen muneris animo ſatisfecit. Valete.

b *Alij* Iuvenilis.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

SUPPETERE vobis plenam roboris valetudinem, ferarũ indago teſtatur. Hæc igitur prima mihi de vobis gaudij cauſa eſt, quòd ruſticis voluptatibus ſanitatem juvatis. Secundus lætitiæ gradus eſt, venatu capta meruiſſe. Nam ut honori Numinum datur, cornua ſacrare cervorum, & aprinos dentes liminibus affigere: ita amicorum cultui dedicantur libamenta ſylvarum. Intereà recuſo ſententiam, quæ rem venaticam ſervile ducit officium. Statuerit hoc ſcriptor ſtilo tantum probandus, (nam morum eius damna non ſinunt, ut ab illo agẽdæ vitæ petatur auctoritas. Vos malo cũ Atilio ruſticari, & ludũ *c* virium ſequi, quàm bonis *d* verbis deduci, ad inſtituta deſidiæ. Certè ætatibus

c *Ms. Vatic.* rurium.
d *Idem Ms.* b. urbis. op mè ut tu

veſtris hic labor convenit. Diſtinguenda eſt lectio juvenum, non alveolo, aut pilâ, nec trocho Attico, vel Græcis palæſtris; ſed alacri fatigatione, & innocentis audaciæ gaudijs. Ad hæc etiam meum Symmachum ſi ſubcreverit, quamquam unicum, cohortabor. Erit olim tempus, quo renunciare annis graves huic operi debeatis. Tunc ſervile munus jure habeatur cura venandi. Famulatus eſt enim quidam, ſi cedentibus viribus recuſemus uti laborum vacatione, quam nobis præſtat ſenectus. Valete.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

COMMENDASTIS vetus judicium meũ, qui eadem de littoris Formiani gratiâ & ſalubritate ſenſitis. Parcè antehac otæ illius bona tranſitus veſter deguſtaverat. Ea nunc penſiùs per moram cognita amari à vobis uſu longiore meruerunt. Ferò ægrè tanquam veſtri cupiens, quòd procul degitis, & deſiderio in vos meo indico patientiam. At ſi fors votis effectum ſecundet; opto in illo ſinu agitare vobiſcum, quod reſtat ætatis; ut & locus mihi præſtet valetudinem, & vos animi voluptatem. Valete.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

ADITUM mihi ad ſcribendum ſerò reſeratis. Vos enim oportuit inchoare libamina litterarũ: quia ad peregrina diſcedit, alternandis epiſtolis præſtet auſpicium. Ergò abſolutus obſervantiæ religione, & nunc vobis vicem ſalutationis repẽdo, & in reliquum, ſi fors obtulerit commeantes, aſſiduitatem ſpondeo familiarium paginarum: ut vobis poſſit liquere, non meâ culpâ, ſed veſtrâ morâ me ſiluiſſe. Valete.

EPIST.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

SERMONIS veſtri aſſiduitate delector, & abundè ex eo munere uſurpo lætitiam. Quod enim vel veſtri animi ſpecimen, vel mei deſiderij ſolamen poteſt eſſe clarius, quàm ut apud me in dies ſingulos meritorum veſtrorum cultus augeſcat? Amicitia enim quæ celebratur officijs, numquam certo fine contenta eſt. Atq; ideò decet vos in deferendis alloquijs effici prõptiores, quum ad ſolvendam viciſſitudinem non probetis immemorem. Valete.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS LICINIO.

REGILIANI amici mei filius, & ipſe ſuæ honeſtatis intuitu probatus, dudum tibi litteras meas, quibus commendaretur, exhibuit. Et ideò ſecundæ adſtipulationis auxilium, utpote jam cognitus, non requirit. Mei igitur ſtudij ratio, & conſuetudo exegit, ut ſcriberem. Neque enim fas eſt, quamvis jampridem ipſe diſſimules, me quoque huiuſmodi officijs abſtinere. Spero enim, quod ſponte amicitiæ tribui ſolet, ſaltim aſſiduitati meæ eſſe referendum. Vale.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS LICINIO.

CUM a ad proxima urbi digrederer, ſcribendis ad te litteris abſtinere non debui, ut te obſervantiā priſci moris abſolverem. Nam vetere inſtituto hic uſus increbuit, ut ingreſſi iter, prælibent primitias ſcriptionis. Quare familiaris officij invitatus auſpicio, fraternam religionem, quam mihi ſemper mente exhibes, aſſiduo ſermone teſtare.
Vale.

a *Ita optimè ex Mss. Giſ. correxit Sc. ut lib. 6 Ep. 8.* ad proxima urbi prædia.

EPIST. LXII.

SYMMACHUS PATERNO.

QVÆSTORES Ordinis noſtri numquam ferarum ſuarum portorium contulerunt. Grave enim majoribus viſum eſt, ut tolerantibus onera Senatoriæ dignitatis, ſumptus immodicus adderetur. Hæc mihi proximè, *a* cùm gladiatorium Munus inſtruerem, magis populi Romani, quàm meo nomine prærogativa delata eſt. Nūc à fratre meo Cynegio V C. Quæſtorio Cādidato quinquageſimæ vectigal exigitur; quod ſolos urſorum negociatores, utpote quæſtui ſervientes, oportet agnoſcere. Cuius injuriæ *b* affectatio tuum moderamen expectat. Reſiſte, quæſo te, publicanorum cupiditati, & damna Collegarum recide. Ad geminam tuam gratiam res iſta proficiet; ſi privilegio honoraveris Senatum, levamine juveris Candidatos. Vale.

a Sic ex v. c. Lect. Ed. Sch.

b Ita Lect ed. Sch. Ms. Pith.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS PATERNO.

CAUSA amici ſuaſit ut ſcriberem. Sed fatendum eſt, majorem me curam tuæ exiſtimationis habuiſſe. Nam Minucianus V C. exiguo periclitatur argento. Tibi autem non tenuis ad laudem referabitur via, ſi falſis, ut audio, ſyngraphis excitata calumnia cōſederit. Piget dicere, quibus ſtrophis Apparitio Itali ærarij graſſetur. Fertur ſub publici debiti ſpecie privatorum nominum falſa recitari. Invalidos quidem ſtatim vincit impreſſio. Validiores autem cùm munimenta *c* pro ſe juris adſciverint, criminoſis verborum interpretationibus implicantur, ut ad damni patientiam ſeſe invidiæ timore ſubmittant. Sed V C. Minucianus, tui ſecurus & legum, relationis minas amoliri optat examine. Da igitur, oro te, Iudices, quos Vrbanis poteſtatibus Imperialis præfecit electio. Neque enim dignum eſt, ad *d* longinquam cognitionem vo-

c Sic Ms. Giſ. ed. Sch.

d Sic Iuret.

cari debitum tenue, & præcipuam dignitatem. Longiùs pergerem, ſi æquitas vellet multis precibus adjuvari. Cauſæ genus relatio publicabit: quæ etſi errorem tuebitur Cognitoris: nonnunquam tamen poterit emereri, ut illi à te ſine alio diſceptatore credatur. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS PATERNO.

OSTENTATOR mei in te ſtudij eſſe non debeo. Officia quippe ex debito religionis profecta jactationem recuſant. Quin immò uberis gratiæ inſtar accepi, quòd amicitiæ meæ V C. Scipio, te myſtagogo uſus, acceſſit. Maximum enim lucrum eſt, quærere familiaritatem bonorum. Et ſanè ſpero ipſum quoque in omnibus noſtris diligentem futurum, poſtquam cognoverit ſuorum relatu, quod negocio eius cura noſtra contulerit. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS PATERNO.

QUADRAGESIMÆ portorium [a ſive vectigal] non rectè poſcitur à Senatorib⁹ Candidatis: quia noſtri Ordinis functiones onerari geminis incommodis non oportet. Hoc tibi etiam pro Cynegio V C. dudum miſſis litteris indicavi. Nunc filij mei Pompeiani clariſſimi & optimi juvenis par neceſſitas depopoſcit, ut repeterem poſtulatum. Quæſo igitur, ut humanitatem, quæ inter virtutes tuas prima eſt, noſtri Ordinis Editorib⁹ dignanter impertias; & urſorum tranſvectionem cupiditati mancipium ſubtrahas. Perveniet beneficij iſtius gratia & ad Senatum, qui levatur incommodis, & ad populum, cuius voluptatibus præſtatur immunitas, Vale.

a Hoc de gloſſa eſſe ſuſpicor

quas hyberna exercet operatio. Tibi & ſecundare valetudinem, & memoriam noſtræ amicitię ſupereſſe ampliſſimè gratulor. Silentij verò mei non eſt juſta cauſatio. Nihil enim quod ſcriberem ſuppetebat: ſimulque occupato tibi auditione cauſarum verebar obſtrepere, ne multis negotijs onus adderet loquacitas ocioſi. Vale

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS HELPIDIO.

PRÆSENTIAM tuam ſpero. Neque enim ſoles promiſſa deſerere, ſed frequens fama eſt, Prætorianas litteras obſtare diſpoſitis. Quare ne hæream diu expectationis incertus; confirmari ſcriptis recentioribus volo: ut ſciam moræ eſſe pretium, ſi affuturus es: aut ſolvar manendi faſtidio, ſi teneris. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS HELPIDIO.

PROSEQUOR litteris civem amicumque communem; cuius bona, quia judicio tuo nota ſunt, non requirunt aſſertionem. Meritò mihi de eo apud ſcientem facilis ſermo, & brevis eſt. Admoneo tamen, ut in gratiam meam valdiùs diligatur, meique apud te curam vigere documento aucti circa ſe amoris intelligat. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS HELPIDIO.

CUM ſæpè occaſionibus ad ſcribendum utar incognitis, committi in amicitiam puto, ſi domeſticis videar abſtinere. Libens igitur Aërio honeſtiſſimo viro cultori tuo nunciam ſoſpiratis meæ paginam dedi, cui honorificentiam ſalutationis adiungo: quæ ſola, & cùm dicitur, & cùm viciſſim refertur, munia familiaris explet officij. Vale.

EPIST.

eſſe *a* me, ne quid à principio viderer arguere. Dabit mihi cauſæ huius emendatio, ſermocinandi cum eo materiam lætiorem: gratiarum actio auſpicium litteris meis faciet. Non expectabo ultrà, ut alloquij ſui fiduciam præſtet hærenti: ad omne officium juſtitia eius hortabitur. Vale.

a *Ita Lect*

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

IUVENALIS *b* induſtriæ eſt, excire ſaltibus feras, & liberalia ſtudia ſylveſtri voluptate diſtinguere. Sic olim Marſus impiger, & fortis Sabellus robur habuerunt. Noſtris annis parta proficiant. Et huius indulgentiæ in quibus avibus exemplum, ut nutrimenta ſeneſcentibus ætas prima viciſſim comportet. Sed nondum convenit valetudini meæ uti ferinis viſceribus; nec tamen gratiam muneris veſtri minuit apud me neceſſitas parſimoniæ. Nam etſi utendi abſtinentia ſanitati conſulit; honor tamen muneris animò ſatisfecit. Valete.

b *Alij* Iuvenilis.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

SUPPETERE vobis plenam roboris valetudinem, ferarũ indago teſtatur. Hæc igitur prima mihi de vobis gaudij cauſa eſt, quòd ruſticis voluptatibus ſanitatem juvatis. Secundus lætitiæ gradus eſt, venatu capta meruiſſe. Nam ut honori Numinum datur, cornua ſacrare cervorum, & aprinos dentes liminibus affigere: ita amicorum cultui dedicantur libamenta ſylvarum. Intereà recuſo ſententiam, quæ rem venaticam ſervile ducit officium. Statuerit hoc ſcriptor ſtilo tantum probandus; nam morum eius damna non ſinunt, ut ab illo agendæ vitæ petatur auctoritas. Vos malo cũ Atilio ruſticari, & ludũ *c* virium ſequi, quàm bonis *d* verbis deduci, ad inſtituta deſidiæ. Certè ætatibus

c *Ms. Vati.* rurium.

d *Idem M* b. urbis. o mà ur r

 veſtris

veſtris hic labor convenit. Diſtinguenda eſt lectio juvenum, non alveolo, aut pilâ, nec trocho Attico, vel Græcis palæſtris; ſed alacri fatigatione, & innocentis audaciæ gaudijs. Ad hæc etiam meum Symmachum ſi ſubcreverit, quamquam unicum, cohortabor. Erit olim tempus, quo renunciare annis graves huic operi debeatis. Tunc ſervile munus jure habeatur cura venandi. Famulatus eſt enim quidam, ſi cedentibus viribus recuſemus uti laborum vacatione, quam nobis præſtat ſenectus. Valete.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

COMMENDASTIS vetus judicium meũ, qui eadem delittoris Formiani gratiâ & ſalubritate ſentitis. Parcè antehac otæ illius bona tranſitus veſter deguſtaverat. Ea nunc penſiùs per moram cognita amari à vobis uſu longiore meruerunt. Ferò ægrè tanquam veſtri cupiens, quòd procul degitis, & deſiderio in vos meo indico patientiam. At ſi fors votis effectum ſecundet; opto in illo ſinu agitare vobiſcum, quod reſtat ætatis; ut & locus mihi præſtet valetudinem, & vos animi voluptatem. Valete.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

ADITUM mihi ad ſcribendum ſerò reſeratis. Vos enim oportuit inchoare libamina litterarũ: quia ad peregrina diſcedit, alternandis epiſtolis præſtet auſpicium. Ergò abſolutus obſervantiæ religione, & nunc vobis vicem ſalutationis repẽdo, & in reliquum, ſi fors obtulerit commeantes, aſſiduitatem ſpondeo familiarium paginarum: ut vobis poſſit liquere, non meâ culpâ, ſed veſtrâ morâ me ſiluiſſe. Valete.

EPIST.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS OLYBRIO ET PROBINO.

SERMONIS veſtri aſſiduitate delector, & abundè ex eo munere uſurpo lætitiam. Quod enim vel veſtri animi ſpecimen, vel mei deſiderij ſolamen poteſt eſſe clarius, quàm ut apud me in dies ſingulos meritorum veſtrorum cultus augeſcat? Amicitia enim quæ celebratur officijs, numquam certo fine contenta eſt. Atq; ideò decet vos in deferendis alloquijs effici prõptiores, quum ad ſolvendam viciſſitudinem non probetis immemorem. Valete.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS LICINIO.

REGILIANI amici mei filius, & ipſe ſuæ honeſtatis intuitu probatus, dudum tibi litteras meas, quibus commendaretur, exhibuit. Et ideò ſecundæ adſtipulationis auxilium, utpote jam cognitus, non requirit. Mei igitur ſtudij ratio, & conſuetudo exegit, ut ſcriberem. Neque enim fas eſt, quamuis jamptidem ipſe diſſimules, me quoque huiuſmodi officijs abſtinere. Spero enim, quod ſponte amicitiæ tribui ſolet, ſaltim aſſiduitati meæ eſſe referendum. Vale.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS LICINIO.

CUM a ad proxima urbi digrederer, ſcribendis ad te litteris abſtinere non debui, ut te obſervantiã priſci moris abſolverem. Nam vetere inſtituto hic uſus increbuit, ut ingreſſi iter, prælibent primitias ſcriptionis. Quare familiaris officij invitatus auſpicio, fraternam religionem, quam mihi ſemper mente exhibes, aſſiduo ſermone teſtare.
Vale.

a *Ita opt. im ex Mss. Gij correxit Sc. ut lib. 6 Ep* 8. ad proxima urbi prædia.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS LICINIO.

OCTAVO demùm die *a* multas eluctatus itineris difficultates larem patrium ſalutavi. Continuò, ut amicitia poſtulabat, convenit me recordatio mandatorum tuorum. Nam diſcedẽti injunxeras, ut negocium lectiſſimorum juvenum Ticiani atque Helpidij fidâ exploratione diſquirerem. Quorum præceptor vir prudens & neſcius gratificationis adſeruit, eſſe in illis ſcientiam juris idoneam nimis in omnes uſus judiciarij & forenſis officij. Nunc tuum eſt optimos juvenes advocare, quorum indolem militiæ honoribus jam paratam non debet ulteriùs procraſtinare cunctatio. Vale.

a Sic Edit. Sc. ex Mss. Beſ. Fuld. Vatic.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS LICINIO.

PROMPTE favendum eſt honeſta cupientibus, ut probabiles voluntates alieno etiam juventur adniſu. Quapropter opis indigum eſſe non patior Felicem ſanctiſſimum juvenem ad electiora tendentem; qui ubi urbani fori diſſenſiones, utpote mitis ingenij, exhorruit, modeſtiori cauſidicinæ dare nomen affectat; quem meus quoque hortatus animavit. Spopondi enim bonæ indoli, & moribus defæcatis, nequaquam defore tuæ mentis auxilium. Ergò exoratus ac facilis non ut transfugam ſedis alterius, ſed ut affectatorem fori quietioris amplectere; qui tibi *b* tuiſque beneficijs debebit, quicquid officio, bonæ fortunæ aut commoditatis acceſſerit. Vale.

b ſupplet Ms. Pith. & Sc.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS LICINIO.

BONOS o optimo viro, & poſt militiam palatinam *c* geminæ adminiſtrationis integritate conſpicuo, diſcuſſionem pontis ac baſilicę novæ præceptio Auguſta

c Sic Lect. Ed. Sc.

guſta mandavit: quod munus fide & vigilantiâ poſſet implere, ſi ſolus iſtiuſmodi examinis jus haberet. Nunc Cyriades CV. Comes & mechanicus, qui dudũ impenſas operis *a* utriuſque tractavit, in ſocietatem diſcuſſionis admiſſus, ſæpè, ut dicitur, à Bonoſi inveſtigatione diſſenſit. Hinc fit, ut inquiſitio, quæ per unum ſtrenuè poſſet agitari, artificio quodam interpoſiti certaminis differatur. Atque ideò metuit vir honeſtus Bonoſus, ne ſibi invidiæ ſit, quòd tanti negocij adhuc nutat effectus. Quapropter orat, ut ſi quis eſt qui VC. Cyriadem putat eius operis, quod idem antè curavit, etiam diſcuſſorem eſſe debere, ſi hæc moleſtia detrahatur. Si verò ipſe negotio videtur adcommodus, ad ſe unum diſquiſitionis ſumma pertineat. Ergò amore Reipub. cuius utilitates inter *b* præcipua & prima complecteris, clariſſimo & illuſtri viro Præfecto dignare conferre; quatenus lacuna tantorum ſumptuum remotis *c* contentionibus, detegatur. Sperò enim fore, ut ceſſantibus novis expenſionibus, utriuſque operis perfectioni uſurpatorum ſumma ſufficiat. Vale.

a h.e. *Pon. & baſilica.*

b *Sic Ms. Cuiac.*

c *Ita Ms. Pith. & Lect.*

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS LICINIO.

LONGUM ſiles. Sed ego talis exempli imitator eſſe non debeo. Quare in *d* officium primus erupi, teque religioſa admonitione convenio: ut litterarum munus, quod *e* ſpontè amicitiæ noſtræ deferre debueras, ſaltim provocatus exſolvas. Vale.

d *Ita Lect.*

e *Iſta ſic ſupplevit ex M. Iur.*

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

QUÆRIS ut valeam, vel quid rerum geram. Reſpondeo percontationi tuæ ex amore venienti. Agri quiete delector. Hæc mihi aëris præſtabit ſalubritatem, & pabulũ lectionis. Sæpè oculos paſco culturis,

quas hyberna exercet operatio. Tibi & ſecundare valetudinem, & memoriam noſtræ amicitię ſupereſſe ampliſſimè gratulor. Silentij verò mei non eſt juſta cauſatio. Nihil enim quod ſcriberem ſuppetebat: ſimulque occupato tibi auditione cauſarum verebar obſtrepere, ne multis negotijs onus adderet loquacitas ocioſi. Vale

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS HELPIDIO.

PRÆSENTIAM tuam ſpero. Neque enim ſoles promiſſa deſerere. Sed frequens fama eſt, Prætorianas litteras obſtare diſpoſitis. Quare ne hæream diu expectationis incertus; confirmari ſcriptis recentioribus volo: ut ſciam moræ eſſe pretium, ſi affuturus es: aut ſolvar manendi faſtidio, ſi teneris. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS HELPIDIO.

PROSEQUOR litteris civem amicumque communem; cuius bona, quia judicio tuo nota ſunt, non requirunt aſſertionem. Meritò mihi de eo apud ſcientem facilis ſermo, & brevis eſt. Admoneo tamen, ut in gratiam meam valdiùs diligatur, meique apud te curam vigere documento aucti circa ſe amoris intelligat. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS HELPIDIO.

CUM ſæpè occaſionibus ad ſcribendum utar incognitis, committi in amicitiam puto, ſi domeſticis videar abſtinere. Libens igitur Aërio honeſtiſſimo viro cultori tuo nunciam ſoſpitatis meæ paginam dedi, cui honorificentiam ſalutationis adiungo: quæ ſola, & cùm dicitur, & cùm viciſsim refertur, munia familiaris explet officij. Vale.

EPIST.

EPIST. LXXXII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

PLENUM religionis officium eſt, quòd ſpontè votum fratris antevenis. Proximè igitur familiares noſtri ad equorum coemptionem cum pretijs commeabunt, ut ex omnibus quadrigis, quas ſcripſiſti eſſe venales præſtantiores curſu & genere pollentes defloret electio. Hæc autem tibi cura ſumenda eſt, ut præteritis Editionibus noſtris recens ludorum fama reſpondeat. Inprimis igitur hanc de te gratiam peto, ne magis numerum, quàm merita perpendas. Nam cùm de Hiſpanijs copiam equorum ſpes certa mihi promittat, hos quos de proximo polliceris, ſecurior diligentia debet *a* excerpere. Vale.

a *Sic Ms. Pith. Ed Scb* h.e *deflorare eligere, edecumare. Alij:* excernere.

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

CURAM noſtram Senatoriæ functiones ad votiva ſollicitant. Præturam quippe filij mei, ſi fors dictum iuvet, proximus annus expectat: cuius inſtruendi cauſâ amicis noſtris negocium dedimus, ut equos ex Hiſpaniâ electiſſimæ nobilitatis edecument. Experiantur igitur ſuffragium tuum, ſiquid opis & favoris oraverint. Decet enim te pro amore mutuo mecum curanda partiri. Vale.

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS HELPIDIO.

SILENTIUM meum etiam ipſe reprehenderem, ſi tuas litteras aliquanodo ſumpſiſſem. Itaque in altero arguere non potes, quòd à te admiſſum meminiſti. Ego tamen in hæc officia primus erupi, ut & te ad ſcribendi ſtudium cohortarer, & amicum meum teſtimonij adſtipulatione proſequerer. Eſt enim eius induſtriæ atque probitatis, ut favorem tuum jure mereatur. Pro quo ego petitor accedo, præſumens apud animum

mum tuũ noſtras litteras plurimùm profuturas. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS HELPIDIO.

QUÒD epiſtolas meas condis, amoris eſt tui; qui deſcribenda neſcit *a* eligere. Sed me fucus hic decipit. Nam præcipitor ad ſcribendi fiduciam, placendi *b* ſecuritate: & tamen (ſi quando reſipiſco) nimis vereor, ne iſta ſimplicitas incidat in lectorem alterum, tibi diſparem. Quare velim tibi habeas, quæ incogitata proferimus: licet eadem mei quoque librarij ſervare dicantur. Sed illi per ignorantiam examinis; quod te facere non oportet Mercurialis artis peritum. Nam mediocribus ſcriptis amicorum benignitas ſcit favere, alienorum invidia neſcit ignoſcere. Quod ſupereſt, oro jam venias, & præſentiâ tuâ honorem augeas feſtorum dierum. Nempè Minervæ tibi ſolemne de ſcholis notum eſt, ut ferè memores ſumus etiam procedente ævo puerilium feriarium. Ad eum diem convictum tibi paramus, agreſtibus holuſculis *c* partum, quia luxuries offendit Deam ſobriam. Vale.

a *Ms. Pith.*

b *Ms. Pith.* authoritate.

c *Ms. Pith.* paſtum

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS HELPIDIO.

INSIDIARIS infantiæ meæ, quam tego ſilentij verecundiâ. Nam ad elicienda reſponſa, venturum, ſi adnuã, polliceris; cùm tibi facere de proximo, quàm ſpondere promptius fuerit. Mihi verò adipiſci gratum, ſperare prolixum eſt. Et tamen voluntati tuæ pareo: nec vereor., ne temerè a me effuſa verba in paginis librarij tui referas. Nam ſi quid horum, quæ apud te incurioſiùs loquor, cuipiam lectori nauſeam moverit; *d* non tam in ſcribendo negligentia mea, quàm tua in deſcribendo diligentia diſplicebit. Vale.

d *Sic reſtituẽdum plenius ex Mss. Giſ. Fuld. Ed. Sch.*

EPIST LXXXVII.

SYMMACHUS HELPIDIO

NOSTRORUM duritiam ferre non poſſumus, qui cùm

cùm reliqua ſuperiora non exſolverint etiam penſionem proximi anni ferre detrectant. Idcircò quæſo, ut cum homine meo, quem ad exactionem titulorum miſi, curam communicare digneris, & religioſam operam libenter adripias. Grave eſt enim nos quidem pro agris noſtris functionibus publicis eſſe munificos: *a* actores autem locorum, ne id quidem velle redhibere, quod ſciunt per annos ſingulos eſſe ſolvendum. Vale.

a *Ms. Gif.* Actores: h. e. *Redemptores & colonos.*

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

NULLUM tempus eſſe patior ab officio feriarum. Meritò properanti tabellario curſim debita verba commiſi; quibus quæſo referendæ viciſſitudinis curam capeſſas: licèt malim jam tuo reditu, quàm ſcriptorum honore lætari. Vale.

EPIST. LXXXIX.

SAMMACHUS HELPIDIO.

NON ex officij *b* parcitate amicorum religio & cura pendenda eſt. Plerumque enim ſcribendi cupidis deſit occaſio; nec tamen amicitiæ memoria têporali ſilentio conſeneſcit. Itaq; quod hucuſque conticui, voluntati non debet aſcribi: multa enim ſtudium noſtrum fortuita impedimenta frenarunt. Sed ubi têpeſtivam comperi facultatem, contuli in has literas mei circa te propoſiti atque amoris indicium; compenſaturus, quod hactenus ſilui, frequentiâ paginarû, ſi me incêtivo quodâ nutui ſermonis animaveris. Vale.

b *Alij* raritate.

EPIST. XC.

SYMMACHUS HELPIDIO.

ATTENTATAM denuò valetudinem tuam meorum cura ſuggeſſit. Quare ſollicitatus incertis emittere ſcripta non diſtuli; quibus ut de te læta reſpondeant, præſtabit divina miſeratio. Erit muneris tui, ut ocio meo ſecuritatem ſanitatis adjicias. Vale

EPIST.

EPIST. XCI.

SYMMACHUS HELPIDIO.

ET rebus & litteris partes religionis exſequeris. Nā hominibus meis adminicula favoris impendis, & me ſermonis tui honore participas. Ago igitur atque habeo gratias, daturus operam, ne officij noſtris viciſſitudo unquam diſſimilis judicetur. Vale.

EPIST. XCII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

CUM ad filium meum ſcriberes, ſolum me ſtili honore fraudaſti. Potui te ſilentij talione mordere, ſed amicorum negligentiæ numquam parem repono contemptum. Atque utinam redditæ filio meo litteræ nihil aſperitatis ex conventione fraterni debiti habuiſſent. Ego quoque mihi nequaquam viderer omiſſus. Nunc duo pariter acciderunt, ut me & honor officij præteriret, & participata cum filio amaritudo percelleret. Vale.

EPIST. XCIII.

SYMMACHUS HELPIDIO.

FORMIANUM littus acceſſimus. Hinc Puteolos mox petemus. Grave eſt enim ſub auribus Judicis Baiarum appetentiam confiteri. Habes ordinem propoſiti mei. Ipſe memento promiſſi, quo te ob cauſas publicas peregrinationis meæ fore ſolatium ſpopondiſti. Vale.

EPIST. XCIV.

SYMMACHUS HELPDIO.

ROMAM regreſſus, poſt legationis officium, ſumſi litteras tuas, quibus patriæ communi largas rei annonariæ copias polliceris. Itaque gemino adfectus gaudio, & quaſi civis publicâ ſecuritate, & facti tui gloriâ quaſi frater ſuperexſulto, teque ad hoc ſtudium

reli-

religioſâ exhortatione diſſimulo; licet bona voluntas, quæ ex ingenio venit, non ſit agitanda calcaribus. Ego lectioni ſermonis tui civium noſtrorum curam levavi. Neque enim ſilere debuit tam laudabilis, & certa promiſſio. Supereſt, ut propoſito religionis tuæ melior aſpiret eventus, & in poſterum competens decus pro tanto in patriam labore reſpondeat. Vale.

EPIST. XCV.

Symmachus Helpidio.

Mediolanum ſum miſſus à Patribus ad exonerandam a divini Principis opem, quam cõmunis Patriæ ſollicitudo poſcebat. Celerem mihi reditum præfata Dei venia res proſperæ pollicentur. Sed præſentiâ lætâ cumulabis, ſi per litteras mihi cognitio tuæ ſalutis acceſſerit. Vale.

a Sic Ms. Pn

EPIST. XCVI.

Symmachus Helpidio.

Romam rediſſe me nuncio. Atque utinam ſanitatis quoque meæ index eſſe potuiſſem, quam labefactavit peregrinationis iniuria, & hyemalis aſperitas. Sed otio redditus ſpero meliora. Ipſe ut valeas divina præſtabunt. Nam ut homines meos ſolito favore tuearis, poſtulare non debeo; quum incitamentum ſpontanea officia non requirant. Vale.

EPIST. XCVII.

Symmachus Helpidio.

Maluerim quidem tuum ſolamen adipiſci, b quia litteris ſecundus ad gratiam locus eſt. Deſiderio tui ſcriptorum compenſatio ſatisfecit, maximeque juvit animum, quòd tecum bonam valetudinem rediiſſe in gratiam nunciaſti. Ipſe Formijs adhuc reſidere conſtitui, ut mitigatis autumni æſtibus ad ſuburbana concedam. Neque enim temporis ratio patitur, ut communem patriam mœſtus ingrediar. Vale.

b Ita Mercer. Ed. Sch. 1 x Mss.

EPIST.

EPIST. XCVIII.

SYMMACHVS HELPIDIO.

SI conditio temporis ſineret, votis me tuis etiam non rogatus ingererem. Quâ in re certus animi mei, aſſertionem verborum; ſicuti arbitror, non requiris. Nunc fortunæ meæ qualitas intantum nos, à feſtivis excuſat officiis, ut inſuper ſolatia depoſcat aliena. Ergo quia in manu meâ interim non eſt frequentare lætos conventus; tuæ opis erit levare mœrentem. Quorſum iſtud inquies? ut fratrem meum Florentinum, clariſſimum atque ornatiſſimum virum, peregrinationi meæ cohærere patiaris. Tantum peto, ut ab eo *a* interpreteris impendi ex hac commoratione, quam mihi tribuit, quantum ex eius præſentiâ voluptatis habuiſſes.

Vale.

a Ms. Pith. mihi preceris. *Vide ſupr. lib.* 5 *epiſt* 63. *& lib.* 6. *epiſt.* 77. *& lib.* 7. *Ep.* 17.

Q. AV-

Q. AVRELI SYMMACHI V.C. COS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARUM

LIBER VI.*

* Editûs poſt eius obitû à Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. Filio.

EPIST. I.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

DE rebus liquidis atque manifeſtis rectiùs natura, quàm fama conſulitur. Ergo in tenui Patriæ victu, ſuperioris providentiæ laudem *a* refotam non ex ore multitudinis, ſed ex ratione humani ingenij colligamus. Neceſſe eſt enim ſeros æſtimatores beneficiorum, cùm ſuccedant anguſtiæ copijs, diſſimulatam gratiam conlatione ſentire. Et plebes quidem noſtra paucorum ſtudijs antehac in odium tanti civis ſubacta, teſtatur propalàm pœnitendi correctionem. Collegatum verò notiſſimus pervicax *b* livor non finit fateri, quod cogit veritas judicare. Quare tacito afficiuntur rubore, & convictorum ſimiles de vobis proferre nequeunt, quæ ſentire coguntur. Sed hæc longiùs exſequi non eſt neceſſe. Sufficit enim rediſſe ad conciliationem famæ veſtræ publicum teſtimoniũ. *c* Vivat modò, & in patris celebri memoriâ ſolatium tuum, & in tuâ ſalute paterna reparatio. Valete.

a *Sic Ms. Gifan. Alij* reſeram: *&* refectam *ex Ms. Cuiac. & Pith. Item* collegarum, *omiſſo* humani.

b *Sic Mſſ. Pith.*

c *Ita Ms. Pith Lect. Ed. Sch.*

EPIST.

EPIST. II.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

HILARATUS eſt mihi dies litteris veſtris, & feſtivitatem natalitiam domus noſtræ deſideratus ſermo geminavit. Sed decurſâ paginæ lectione corrugavit mihi frontem adjectâ ſubſcriptio, quæ vos de peculio Petroniæ agitari jurgijs indicavit. Arbitror tamen, ſi Marcianæ ſororis veſtræ non ſit *a* clauda promiſſio, ſucceſſionis ambiguum domeſticè poſſe removeri, cùm ad examen meum quod ipſa delegit, documenta negocij miſeritis. Quæ autem capita quæſtionum pars adverſa commoveat, ſubditâ enumeratione ſignavi, ut ſancta unanimitas veſtra informata oppoſitis, invicē pro ſe reſpondenda meditetur. Valete.

a *Ita Ms. Beſſ & Marc.*

EPIST. III.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

PRÆFATO opus eſt, ſi ardua poſtulentur: pronis ac facilibus admoveri ambitum non oportet. Breviter igitur & ſtrictim quid frater meus Fulvius de vobis favoris poſcat, advertite. Sororem Pompejani olim viro maturam, te auſpice in manum optat accipere, nec genere minor, & re fortaſſis *b* ſuperior. Nam laudabiles vitæ eius artes, & ex bonorum amicitijs ſpes ſecundas inter ſponſalia ornamenta non numero. Sibi enim quiſque habet quicquid ſpei & laudi ducitur. Mihi autem tanta eſt perficiendæ conjunctionis huius antiquitas, ut in gravi dono habiturus ſim, ſi illius votis cura veſtra profuerit. Quum igitur res inceptu honeſta, effectu facilis poſtuletur: quæſo ut in promovendo negocio *c* quantam me velle conjicitis, adhibeatis induſtriam.

Valete.

b *Ita ex Ms. Gifan. alij* uberior,

c *Sic Lect. Ed. Sch.*

EPIST.

EPIST. IV.

Symmachus Nichomachi Filiis.

AEgritudinem, quam dexteræ manus dolore ſuſtineo, nunciorum acerbitate duplicaſtis. Acrior autem cura me diſtringit, quòd ſcio filiæ meæ ciborum & potuum continentiam non poſſe ſuaderi. Anxius igitur vulnere animi, & corporis morbo, uſque ad ſubſcribendi poſſibilitatem litteras differre non potui: ſed dictatione properatâ magis ſollicitudini meæ, quàm conſuetudini ſatisfeci. Et primò timorem meum reſponſis levetis, exoro. Dehinc te, domina filia, precor, ſaluti adverſa declines, & interpellatam toties valetudinem repares auxilio temperantiæ. Quia non ſolùm ſanitati commodat, verùm etiam ad teſtimonium prudentiæ pertinet noxijs abſtinere. Valete.

EPIST. V.

Symmachus Nichomachi Filiis.

SEverianum primorem a Cliterninæ urbis à publicâ interpellatione revocavi, ne ſancto amico noſtro Severo invidiæ aliquid conqueſtio eius adferret. Promiſi autem mediâ unanimitate tuâ, decus noſtrum, ſi quid inter eos concertationis eſt, poſſe finiri. Atque ideò quæſo, ut viro optimo Severo terminando apud te litis auctor eſſe digneris. Vale.

a *Ita Lect. ex Srabone.* Cliterna *oppidulũ haud procul Romã.*

EPIST. VI.

Symmachus Nichomachi Filiis.

TAnquam adhuc negociorum veſtrorum neſcij agendis rebus formulas præfinitis. At ego unanimitati veſtræ utriuſque exitum cauſæ jampridem retexui, & credo in manus veſtras per milites Vicarianos delata, quæ ſcripſeram. Meritò enarrata & comperta non repeto. Hoc ſolùm etiam nunc notitiæ veſtræ oſtentationis pudore ſubtraxeram, miſiſſe me

a *Ita ſupplēdum ex Ms. Cuiac.*
b *Sic idem Ms. Cuiac.*
c *Ita ex veſtigijs Ms. Giſ. leg.*

a neceſſarias litteras, quibus amici de tutoris fraudib' inſtruantur. Et puto, ſi fors inceptum juvet, decernendum aliquid, quo frangatur obnoxius. Quòd verò iter ad proxima urbi prædia diſtuliſtis, quãquam veſtri cupientiſſimus, improbare non poſſum. Allegatis enim piam cauſam morarum, atque ideò *b* deſiderio meo neceſſitatem religioſæ affectationis antefero: *c* haud ſcio an morantibus vobis aliqua invitatio nos potius in Campaniam poſſit educere. Sed hoc relinquatur eventui. Nos interim mutua deſideria ſcriptione foveamus. Solatijs enim leniendus eſt animus, quotiens protelantur optata. Vale.

EPIST. VII.

SYMMACHUS NICHOMACHIS FILIIS.

d *Sic Mſſ. Cuiac. Pith.*
e *Ita Lect. Ed. Sch.*
f *Sic ſupplet Ms. Pith. Ed. Sch.*

TABURNIUS evocatum me non ſiluit; & fortaſſè miremini, nihil ſuper eâ re meis paginis indicatum. Sed *d* quia multis ac neceſſarijs cauſis domi manere decreveram; inanis eſſe operæ judicavi, irrita ad vos, *e* & diſſimulata perferre. Credo autem ſanctæ unanimitati veſtræ incomperta nõ eſſe, quæ me *f* à peregrinandi conſilio retraxerunt. Nam & fractam valetudinem meam noſtis, & unici mei ſolitudinem contemplamini, & eruptiones fluminum uſque ad metum diluvij comperiſtis. Pontium quoque ruinas, & montium labes apud vos, ut arbitror, fama non tacuit. Ex quo factum eſt, ut cæteri quoque veniam poſtularēt, quos ſimilis accitus exciverat, præter Arcentium & Evangelum: quorum alterum vigor adoleſcentiæ, alterum incautus animus objecit incertis. Intelligo vos profectione hominis non amici poſſe terreri. Sed ut ſcrupulum hunc rejiciatis admoneo. Nam & meis litteris multa curata ſunt; & proficiſcentibus datum negocium eſt, ut æmuli obtrectatio repellatur. Quare curarum vacui agite otium, neque ut facere dignamini, ſcriptorum aſſiduitate refovete. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

REDDITAE ſunt nobis literæ veſtræ, cùm in Hoſtienſi *a* die ſeptimo degeremus. Et illicò per illuſtrem virum Vicarium petitu meo Actorum proceſſit editio. Sed puer veſter, inconſultis atque ignorantibus nobis, urbe diſceſſit, ut eſt ſervis familiaris improbitas. Veſtrâ in manu eſt, utrum hoc inultum patiamini. Interea filiam meam jactari inſtaurato languore, non ſiluit. Cujus nuncij vulnus altè inſedit pectori meo, nec abolebitur metus, niſi mutuâ ſcriptione fidem ſanitatis eius accepero. Facite igitur oro vos, ut formidinem meam ſecuritas protinus reportata commutet. Valete.

a *Proba hic coniectura Scioppij. Scil.* prædio. *Sic Cicero:* in Cumano.

EPIST. IX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

FRATER meus Cenſorinus de confinio Bajanorum Prætoriorum conqueſtionem tentat iterare, quam didicit inter me, & actores filij mei Pompeiani dudum eſſe finitam. Adhibiti namque inſpectatores muro qui inter ædes à ſummo monte deſcendit, dividi loca noſtra dixerunt: quorum judiciū novus poſſeſſor credit poſſe reſcindi. Quæſo igitur adhibito Felice amico noſtro, & Caſtore, veri arbiter eſſe dignetis, *b* & ut ſanctitate tuâ coram locatâ inanis attentatio comprimatur. Dehinc cum fratri, meo Cenſorino ſatisfecerit præteritæ judicationis aſſertio, tunc operi eius, & molitionibus novis decem tantùm pedum ultra ædificia ſua permittatur adiectio: ita ut partium fines, & placito comprehenſus adſenſus, & conſtructio interiecta diſcriminet. Vale.

b Sic Lect.

EPIST. X.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

ROGATOS nos eſſe audio ad officiū Cōſulare. Mihi

Sic correxit b. nequiorem *a* facem ſubdidit. Nam principiò Poſthumianum & Pinianum duobus aulę ſummatibus junxit electio, ſub eâ expreſſione judicij, ut in ipſis ſolis plena eſſe legatio diceretur. Interiectis diebus, cùm mandata Ordinis tractatus expenderet, Paulinum illis ſtudià privata junxerunt. Hinc orta certatio uſque ad nefarias pugnas me abſente proceſſit. Pudet dicere, quæ in ſe optimates Senatus crimina & maledicta proiecerint. Sed dirimendas partium quæſtiones meo dicuntur doluiſſe judicio. Fors viderit, qui finis cauſam publicam maneat. Interim Senatûs fama laceratur, & infortunatis etiam crimen acceſſit. Si in manus meas venerint monumenta Geſtorum, legendo noſcetis, quæ verborum meorũ verecundia noluit explicare; Valete.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

DEBUI litteris abſtinere, Spectabili viro filio meo Decio commeante, qui religioni veſtrę plura narrabit, quàm poſſet paginarum textus amplecti. Sed jucunditatem, quam tribuet fraterna præſentia, ſtilo augere non piguit Idcirco unanimitati veſtræ honorem ſalutationis impertio, ut adventus mei expectatio oris munere mitigetur. Valete.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

SAPRICIUS vir ornatus ac mihi familiaris, diligentiam ſanctæ unanimitatis tuæ ſine adſtipulatore meruiſſet Sed quia primi aditûs ſermo commendat *b* incognitos, facilitatem ſibi promerendæ familiaritatis tuæ per me optavit aperiri. Dignum eſt igitur, ut cupidiſſimum tui obvio amore ſuſcipias, & amicitiam poſtulatam non in longi uſûs tentamenta procraſtines, ſed ſtatim parili voluntate deſiderio adventantis occurras. Vale.

Ita Lect. Sch.

EPIST.

EPIST. XII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

AMICI litteris delectatus ſum, quarum me lectorem eſſe voluiſti, & velim credas, nihil eum de uſurpandi animi remiſſione mentitum. Mihi vir illuſtris Judex Prætorianus, ob conlationem Senatûs, & alia remedia urbis Auguſtæ denunciavit offenſas; contriſtatus, ut aſſerit, Curione, *a* quod Præfectus urbi ludorum Imperialium die, cùm à Senatu *b* cato nobis præſentibus poſceretur, oblationem communem populo publicavit. Hæc omnia ad deſtruendam promiſſorum ſuorum gloriam compoſita ſuſpicatur, & in me ſolùm, quia hoc referentibus placet, vertit invidiam. Reſpondi, ut potui dignitate ſervatâ, eius calori. Et quantum legati Orientales aſſerunt, quibus ipſe ſcriptorum meorum fecit indicium, cunctis reſponſa noſtra placuerunt. Sed ne ratione & auctoritate victus ſileret, molliores poſteà litteras miſit, parem querimoniam continentes. Horum tibi omnium tradetur exemplar, ut noveris quibus fluctibus perſtrepamur. In negotio autem ſanctæ unanimitatis veſtræ, quod præceptio iterata commovit, conſilio trahendæ ſolutionis utendum eſt; & pars, quæ ad germanum tuum pertinet, ſubjicienda *c* auctioni: ut huiuſmodi injuriâ factum juvenis exaggeret, aut expleat voluntatem. Sed ſcire deſidero, quæ potiſſimùm prædia ad jus ſancti fratris tui pro parte pertineant: ne per ignorantiam, juris tui corpora Apparitionis error attrectet. Fratrem veſtrum Romæ tantiſper tenebo, quoniam ſubſidia annonæ in dies viginti oblatio prorogavit. Moleſtè igitur filia mea ferre non debet, ſi jumenta itineri eius deputata tardavero. Cætera Cumazon filius meus, vel quærentibus vobis, vel ſponte narrabit. De legatione mittendâ ob anguſtias frumentariæ rei, uſque ad reditum viri excellentiſſimi Comitis tractatus publicus differetur. Conſilium ſanctitatis tuæ ſalubre mihi

a *Ita Mercer.*
b *Sic Iuret. Ed. Sch.*
c *Lect. & Mercer.*

viſum eſt. Itaque datis ad homines meos litteris, ſt tim juſſi ex re noſtrâ Apula ad Campaniam frumen deferri. Vale.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

Assiduitas epiſtolarum ſuperiorum ſcribenda conſumpſit. Sola nunc ſupereſt ſalutation religioſa generalitas. Et ſanè, ſi qua ſuppeterent paginis perſequenda, commeanti rectiùs crederentur. Nunc enim ſtilo indulgendum eſt, cùm recipiendi mandatis proficiſcentium perſona non ſufficit. Nun ſi quid ſcitu dignum putabitis, fine noſtri ſermonis ex curſu pleniùs à commeante diſcetis. Valete.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

Dubitare vos video, an Rufini pœnam ſecut ſit etiam publicatio facultatum. Fides præſtò e Imperialibus ſignata præceptis. Et tamen prædoni annoſi merita pendentibus, non fuit ambigendum quod a ſpolia Orbis deſiderarat ærarium. Atque uti nam tanto gaudio non obſtreperet defectus annonæ quàm nulla producit novæ frugis acceſſio. Prætere ipſius ſibi qualitas gignit horrorem, corrumpit vale tudinem corporum, graviorque eſt hominibus talis a limonia, quàm pœna jeiunij. Solatur inter hæc popu lum ſpes frumenti à Patribus oblati, & religioſa opti matium voluntas tenet concordiam civitatis. Nun votis opus eſt, ut divina opitulatio invehat commea tus, dum ſalus civium privatâ conlatione produci tur. Valete.

a *Sic Ms. Giſan.* h.e. *opes Rufini, quæ in fiſcum ſunt redigenda.*

EPIST. XV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

In eas anguſtias communis Patriæ fortuna deducta eſt, ut extrema vitanda ſint, Itaque fratrem veſtrun

con

continuò ad vos opto dimittere, cui Baſternarios mox præbere dignamini, a feſtinatio eius iumentorum adminiculis juvetur. Cæterùm filiam meam vexari itinere, ſicuti antè ſcripſeram, non oportet. Quoniam poſt incommodum grave, valetudo eius otio & quiete refovenda eſt. Valete. a *Ita Lect. & Ed. Sc.*

EPIST. XVI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

PRÆVIDI quem metum meæ ægritudinis vobis fama poſſet incutere: quæ cùm ſoleat ſupra verum de abſentibus loqui, magnitudinem periculi mei ne fando quidem videtur æquaſſe. Itaque ubi primùm formare litteras per valetudinem licuit, non diſtuli lenire apud vos ſtilo, quæ vulgata credideram. Et quamvis modificandæ ſollicitudini veſtræ prior ſermo ſufficeret; ad fidem tamen ſecuritatis atteſtatio ſecunda proficiet. Interea de ordinando reditu facite noverim, quid conſilij cœperitis. Fateor enim molliorem me eſſe affectione poſt diſcrimen ſalutis, nec ulterius poſſe ſuadere, ut deſiderio meo veſtrum otium præferatis. Vale.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

AMICITIA animis non annis æſtimatur. Rudis igitur tibi eorum non videatur affectus, quorum in te cultus annoſus eſt. Hic eò ſpectat, ut noveris Auxentium & Marianum, filios meos pudentiſſimos juvenes, inter laudatores tuos primore loco cenſeri; atq; ideò non cognoſcendos novo aditu, ſed amoris fœdere & religione recolendos. Nunc illis proficiſcendi attulit cauſam medicorum coactu imperata curatio. Nam Stabias ire deſiderant, ut reliquias longæ ægritudinis armentali lacte depellant. Sed maiorem judicant in tuo congreſſu eſſe medicinam.

Tibi igitur aſſignabitur eorum ſanitas, ſi remedijs herbarum ſalubrium fomenta benignitatis adjeceris. Vale.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

CASTORI noſtro ad Campaniam revertenti, largiora mandata de domeſticis rebus, quàm ſcripta commiſimus. Plura igitur auribus quàm lectione noſcetis. Horum pleraque ad ſtatum pertinent patriæ; quam defectu alimentorum graviter laborantem periculoſum eſt inhabitare, impium & crudele deſerere. Vale.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

GERMANO Taburnio, cui me auxilio eſſe voluiſtis, etiam ſalutis dubius affuiſſem, ſi eorum præſentiam fors dediſſet, quos ex uſu eius oportuit conveniri. Satisfaciat igitur unanimitati veſtræ animus meus, etiamſi voti efficaciam negavit eventus. Ipſe adhuc invalidus, ſed jam præfatâ Dei veniâ convaleſcenti ſecurus hæc ſcribo; tantoque magis aſſurgo viribus, quanto mihi celeriorem ſanctitatis veſtræ reditum ſpes vicina promittit. Valete.

EPIST. XX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

DUDUM ſanitatem filiæ meæ integratam eſſe reſcripſeras. Mox ſequentibus litteris ſollicitudini noſtræ recidivum aculeum ſubdidiſti. Confligor igitur nuncio recentiore, quia magis adverſa creduntur. Expecto anxiè, ut ſi quid boni dies attulit, indicetis. In eo autem quòd vos diſceſſus noſter excruciat, habitum mentis meæ agnoſco: ſed adhuc deſiderijs mutuis præſtat ſuadere præſtantiam, quàm pœnitendum aliquid per imbecillitatem affectionis ordiri.

Mox

Mox cum germanus tuus de proximo, ut ais, ſperatus affuerit,& felicem vobis, & neceſſarium reditum dividendæ inter vos communionis cauſa præſtabit. Valete.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

FRATRIS mei Entrecij Spectabilis viri liberos impatientia paterni amoris acciverat, quibus properandi cauſas inopia urbis adiecit. Atque ideò recurſum ſine juſti temporis expectatione moliti ſunt. Quapropter dum navigatio intractabilis eſt, in oris Campaniæ pauliſper hærebunt. Sed ne peregrinationis amara ſuſtineant, humanitas veſtra præſtabit. Quare vicem meam ſuſcipe: ut qui nunc à nobis neceſſitate divulſi ſunt, animum ſe meum in te reperiſſe lætentur. Vale.

EPIST. XXII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

DURA commotio eſt, quam gignit injuria; ſed mollire debet dolorem medicina patientiæ. Nec deeſt vobis uſus adverſa tolerandi. Nam crebrò ictum fortunæ ferre didiciſtis. Quod ſi in ſecundis rebus ageretis, jure inſolitis malis fœlicitas læderetur. Hæc eò ſcribo, ut maritum me ſcias, quòd cõſtantiam tuam lis privata mutaverit, quam ſub affinium nomine (ut opinio mea eſt) Bajani littoris perſultator animavit. Sed illi aliud mercedis erit. Cauſæ autem veſtræ propugnaculum judiciale non defuit. Impetratum quippe eſt ab altero Cognitorum, ne impunè ſit, quod deſignavit Apparitor: ab altero ut hæreditas tua præſtetur. Ipſum quoque a dominum quæſtionis, quum ſe ab agro receperit, admonebo, ut aut deſiſtat incœpto, aut ſibi graviora eſſe referenda noverit. Hæc de rebus domeſticis ſatis dicta ſint. Patriæ verò noſtræ inter cætera frumentariæ penuriæ mala, legationis ambitus

a *Ita M Beſſar.*

a Sic correxit Sch.

nequiorem a facem ſubdidit. Nam principiò Poſthumianum & Pinianum duobus aulę ſummatibus junxit electio, ſub eá expreſſione judicij, ut in ipſis ſolis plena eſſe legatio diceretur. Interiectis diebus, cùm mandata Ordinis tractatus expenderet, Paulinum illis ſtudià privata junxerunt. Hinc orta certatio uſque ad nefarias pugnas me abſente proceſſit. Pudet dicere, quæ in ſe optimates Senatus crimina & maledicta proiecerint. Sed dirimendas partium quæſtiones meo dicuntur doluiſſe judicio. Fors viderit, qui finis cauſam publicam maneat. Interim Senatûs fama laceratur, & infortunatis etiam crimen acceſſit. Si in manus meas venerint monumenta Geſtorum, legendo noſcetis, quæ verborum meorũ verecundia noluit explicare; Valete.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

DEBUI litteris abſtinere, Spectabili viro filio meo Decio commeante, qui religioni veſtrę plura narrabit, quàm poſſet paginarum textus amplecti. Sed jucunditatem, quam tribuet fraterna præſentia, ſtilo augere non piguit Idcirco unanimitati veſtræ honorem ſalutationis impertio, ut adventus mei expectatio oris munere mitigetur. Valete.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

b Ita Lect. ed. Sch.

SAPRICIUS vir ornatus ac mihi familiaris, diligentiam ſanctæ unanimitatis tuæ ſine adſtipulatore meruiſſet Sed quia primi aditûs ſermo commendat b incognitos, facilitatem ſibi promerendæ familiaritatis tuæ per me optavit aperiri. Dignum eſt igitur, ut cupidiſſimum tui obvio amore ſuſcipias, & amicitiam poſtulatam non in longi uſûs tentamenta procraſtines, ſed ſtatim parili voluntate deſiderio adventantis occurras. Vale.

EPIST.

EPIST. XXV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

ZENODORUS filius meus nondum te conſuetudine propiore cognovit, ſed famâ cõciliante jam *a* ſuſcipit. Nàm cùm properè Lucanos ac Brutios petat honore cogente, nihilominùs in conſpectum tuum flexo itinere geſtit excurrere. Hunc in amicitiam tuam tanquam myſtagogus induco, atque in me recipio *b* dignum eſſe, quem diligas. Si quid igitur Parentis teſtimonio tribuis, adultam mox apud te religionem primus aditus adventantis inveniat; eamq; continuò experiatur facilitatem tui pectoris, quam ſcit numquam delatam eſſe novitati. Vale.

a *Sic Mercer. Ed. Sch.*

b *Ita Lect Ed. Sch. Vide lib. 2. Ep. 67. & 91. & Ep. 2.*

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

DIu mecum ipſe contendi, ut ad vos pignus commune dimitterem, ſed vicit affectio, maximè adſurgente ſpeculâ proficientium conditorum. Nam viginti dies urbis alimonijs patca interim promittit expenſio. Præterea ampliſſimi Ordinis ſecunda collatio acceſſurum ſecuritati aliquid pollicetur. Nihilominus etiam carnis oblatio animos Romanæ plebis erexit. Redire igitur ad vos *c* jumenta præcepi, agens gratias, quòd neceſſitatem fratris veſtri congruis adminiculis juveritis. Legatorum adhuc vacillat electio. Nam Poſthumiano & Piniano, quos à principio *d* mandati ſui Senatus agnoverat, tertius Paulinus *e* aſſeritur, & diviſis in ſtudia partibus adhuc differtur utilitas; cùm terminum confirmationis acceperit, plena cognitio deferetur. Valete.

c *Sic Lect. Ed. Sch.*

d *Ita Sch.*

e *Mercerus* adſcitur.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

VBERIUS ſcribendũ eſt, ſi cõmendentur incogniti.

Juſtini

Juſtini autem graviſſimi atq; honeſtiſſimi viri antiqua nobiſcum familiaritas conciliationis adminiculum non requirit. Satis eſt igitur, ſi ei amorem ſolitum deferatis. Quæ verò ad nos pertinent, & proximè unanimitati veſtræ litteris indicata ſunt, nunc ore ipſius pandentur. Valete.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

SI quid homini tutum eſt, in ſpem vitæ rediſſe me nuncio poſt internorum dolorem, qui me vobis repentè ſubtraxerat. Si quid igitur vobis aſperum famæ licentia nunciavit, antiquet oblivio Præcipuè autem impetratum volo, ne improvidâ ſollicitudine recurratis. Sed quia res vertit ad ſalutem; juſtis itineris dimenſionibus communi deſiderio ſatisfacere dignemini. Valete.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

DICENDÆ vobis ſalutis occaſio, & quærenda eſt mihi ſæpè ſi deſit, & amplectenda, ſi præſtò ſit; eo maximè tempore, quo de filiæ meæ ſanitate ſollicitor, cuius valetudinem credo etiam jeiunijs a ſauciatam. Abſolvite igitur metum noſtrum nuncio proſperorum. Mihi etiam nunc greſſus infirmus eſt. Sed ſi optata de vobis mutuus ſermo pertulerit, protinus corpuſculi querela ſedabitur. Non omiſerim jungere paginæ, quod Martinianum conventio judicialis expulerit; cui tantus terror incuſſus eſt ob omiſſam diu ad Gallias profectionem, ut ei neceſſe fuerit b prævenire itinere privato exhibitionis iniuriam. De Atellano quid fieri velimus, amico interveniente quæſivit auditor. Reſpōdi poſt judicium Sacerdotis ſolam me expectare vindictam conflatæ nuper invidiæ. Nihilominus in arbitrium tuum ſtatuenda rejeci. Quæſo igitur, ut inter feriarum moras, quid facto opus ſit, digneris

ape-

a Ita Lect. d. Sch.

b Sic edidit o. ex Ms. ſan.

aperire; ſimulq; cogites contra interventum tot Antiſtitum, quid poſſit magis, quàm quid debeat impetrari. Neque enim juſtitiæ & innocentiæ deferri plurimùm poteſt, cùm illis reverentia religionis opponitur. Valete.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

POSTQUAM dimiſimus puerum, multus rumor increbruit, ſanctitatem tuam ſacris litteris evocandam: ita ut etiam nomen Gratiani cujuſdam, qui hujuſmodi ſcripta perlaturus aſſeritur, in publico ore verſetur. Hoc etſi adhuc mihi incertum videtur, tacendum tamen non credidi. Erit ſummæ divinitatis, ſtatuere circa vos, & confirmare ordinem proſperorum. Vale.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

VIR clariſſimus Principius, genere, & probitate conſpicuus, commendationem non requirit alienam, cùm tui quoque in ſe amoris atque judicij teſtimonio glorietur. Cujus bona latiùs explicarem, niſi eſſet operæ redundantis cunctis nota replicare Hoc unum adjeciſſe ſufficiet, quicquid illi honorificentiæ tribueris, ad omnes bonos, qui eum diligunt, pervenire. Vale.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

IN ſuburbano dego ſeceſſu. Nam & urbanarum tædet moleſtiarum, & villæ autumno commodæ jucundâ inſtauratione delector. Præterea frequentiam mihi, quæ ſola Romæ honorabilis judicatur, amicorum præſtat adventus. Sed non mediocriter nepticulæ meæ Gallæ infirmitas conturbat otij noſtri ſecuri-

tatem; de quâ ut maturè votiva & commoda nuncietis, opitulatio divina præſtabit. Tibi autem, Domina filia, quantum indies ſingulos refectionis accedat, quæſo curę habeas indicare. Erit hoc teſtimonium religioſi in me animi tui; ſi & conſulueris ſanitati, & in *a* noſcentiam meam placitura pertuleris. Valete.

Alij notiam.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

SI qua adhuc de Siciliâ ſperamus, incerta ſunt. Nam cùm litteræ Euſcij nunciaverint, dudū Circi & ſcenæ artifices navigaſſe, etiam nunc de adventu eorum rumor in operto eſt: atque ideò Apparitorem placuit poſtulari, qui peragratis ubique littoribus explorata in aures noſtras reportet. Crevit autem cura ludorum, poſtquam frequentibus *b* ſtudijs Relationem de Amphitheatro promerendo populus poſtulavit, qui mox Iudicis impetravit aſſenſum. Dei nutus efficiet, ut ſuper hoc etiam divini Principis concordet auctoritas. Valete.

Sic. Iur. alij ıdis.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

FRATER veſter diu animi affectus dolore ob amiſſum magiſtrum, cœpit aurem præbere ſolantibus, cuius mœſtitudo me quoque graviter ſauciavit, præter cogitationem, quæ nos de eligendo præceptore ſollicitat. Si igitur placet communibus litteris ab illuſtri viro Adriano Gallum rhetorem, quem proximè Euſebius noſter ingeſſerat, poſtulemus, ne pignorum noſtrorum indoles in profectu poſita deſeratur. Me futuræ Editionis, & labor, & ſumptus exercet. In diſponendis enim præmijs quamquam numero veſtium ſatis affluam, nonnulla adhuc deeſſe apparatui deprehendo.

Valete.

EPIST.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

EPIST. XXXV.

QUAMDIU jactata rumoribus temerè *a* differuntur, curarum vacuus otiare. Si quid auditu dignum fideque ſubnixum recentior ſermo pervenerit, neque nunciandi, neque ſuadendi partibus abſtinebo. Unum hoc ante rei neceſſitatem de meo ſume conſilio, nullâ ratione te poſſe Evocationis honorificentiam deprecari. De fratre autem veſtro præter mandatum nihil etiam nunc opinionis accepimus. Ipſi hæc de nuptijs Hoſtienſibus, ad quas, nos viri illuſtris Saluſtij filius junior evocavit, contulimus in paginam. Sed continuò ob ludorum præparationem Roma repetenda eſt. Diu enim mihi iſta curanda ſunt: quæ facilè, ſi adeſſet ſanctitas veſtra, communis diligentia poſſet abſolvere. Valete.

a Ita Ms. Giſan. & Mercerus Sic infra Epiſt. 7? Sermo diſtulit.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

CUM *b* ab Agente in rebus ſacræ litteræ mihi redderentur, quibus ad officium præcelſi viri Conſulis evocamur; vidi alias æquè ad tuum nomen emiſſas, quibus te honorificentia Imperialis accivit. Conſulis quoque ſcripta idem Agens exhibuit. Suadeo igitur maturè iter inſtruas, cui non cohærebit Hiſpanus. Aliud quoque acceſſit, quod te poſſit hortari. Nam vir illuſtris frater meus Neoterius, domini fratris mei admirator, ad eandem cauſam rogatus, ſolatia tibi & adjumenta præſtabit. Nolo igitur ambigas, cùm ſcias auctoritate præcelſi viri electas amicorum eſſe perſonas, *c* tibique hæc prima, poſt dubia fortunæ, divini Principis alloquia deferri. In negotio autem tuo, quæ per me agi volueras apud ſanctum Tribunum, non invitus ingredior. Interea ad Formianum littus iter promove, & cùm ad te delatæ litteræ fuerint, Romam citiùs excurras. Vale.

b Sic Ed. Sch. ex Mss.

c Ita reſtituit Merc. & Ed. Sch.

quoq; Ordinis æmulatur. Hæc ad nos, ſi quà dolorum intercapedo admittit officia *a* viſentium, pari omniũ ſermone perveniunt. Cætera, hominum veſtrorum, qui verſantur in publico, ſtilus debet aperire. De me tunc aliena quærenda ſunt, cùm propria *b* adverſa requieverint. Valete.

a *Ita Mss. Beſ. & Iur. Alij:* viantium.
b *Sic Lect. & ex Ms. Vatic. Sch.*

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

NATALITIO munere, quod frequentari à vobis per multos annos communis felicitas faciet, noſtrum hilaraſtis animum, veſtrum probaſtis. De quo me prolixè ſcribere verecundia veſtra non patitur. Copioſior tamen in ſenſib⁹ manet gratia, quàm ſermone proferatur. Quæ ad urbem pertinent, indiculi cohærentis lectione noſcetis. Tibi verò, Domina filia, eadem religione quâ dignum eſt, injungo curam juvandæ valetudinis, ut omnibus nobis ſanitatis tuæ ſecuritas voluptati ſit. Valete.

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

HOMINE *c* veſtro ad Campaniam revertente ſcribenda conſumpſi; & tamen ſanctum atq; honorabilem virum parentem veſtrum Severum nolui abire vacuum litterarum mearum: ut & morem ſalutationis exſequerer, & de opere, quod domi conſtruis, judicium meæ *d* inſpectionis aperirem. Thermarum & ſitus & amplitudo admodùm placuit. In minoribus balneis piſcinalem picturis potius, quàm muſivo excoli non probavi. Res admonet, ut profectum Meſſalam nocte eâ, quam conſecutæ ſunt nonæ Martiæ noveritis. Legati cæteri mox ſequentur. Adverti tamen ex quorundam colloquio, in gratiam domûs, de quâ plęrique noſtrates viri edulibus *e* farciuntur, quædam eſſe lenita. Sed mea cura non deerit, ne quid mandatis

c *Sic benè Ms. Gif. Nicomachi enim filij in Campaniâ habitabant: eoq; hic ſervus eorum revertitur. Alij* noſtro.
d *Ita Lect. & Ed. Sch.*
e *Sic Ms. VVeru.*

Sena-

Senatûs per conniventiam detrahatur. Valete.

EPIST. L.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

SCRIBERE non recuſo: ſed malui domino filio meo Sibidio narranda coram per ocium reſervare. Solâ igitur ſalutatione fungetur hæc pagina, cui brevitas & veſtro honori ſatisfaciet, nec illi referenda decerpet. Valete.

EPIST. LI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

PRIORIBUS litteris comperiſtis, quæ nunc reſpō-dere potuiſſem. Rediſſe non pœnitet. Nam & ſalutis compotes ſumus, & per diligentiam magiſtrorum fratris veſtri profectus adoleſcit. hoc tantùm mordet animum, quòd longo à vobis itinere diſcernimur. Sed ſcriptorum vices frequens uſus exerceat: a ſarciemus inter nos præſentiæ voluptatem. Valete.

a *Lect.* partiemus: *Vt Epiſt.* 63. *lib.* 7.

EPIST. LII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

ADVENTUS Domini & Principis noſtri denuò poſtulandus eſt. Theodorus enim vir illuſtris, Mediolanenſium legatione ſuſceptâ, eniti dicitur, ut Senatûs petitionibus provinciale deſiderium præferatur. Præfectus urbi huic negocio ſanctitatem tuam optat adhiberi, quem puto ſuper hoc litteras ad vos eſſe miſſurum. Hortor igitur, ut ſcripto eius evocatus digneris accurrere ante Senatum, qui Idibus Junijs erit. Ipſo enim die legatos arbitror eligendos. Multa ſunt domûs veſtræ negocia, quæ à te coram ſub occaſione cauſæ publicæ terminentur. Præterea votiva legatio eſt, quæ apud aures evocandorum amabilis futura credatur. Quæſo ne differas, ut reconciliationem præteritæ gratiæ conſequaris. Valete.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

MAXIMUM veterem amicum, ſed novum Agentem in rebus, accipite inter tyrones *a* cum canitie militantem. Ad hoc *b* procontanda diſcetis: atque ideò mihi fugienda eſt prolixæ epiſtolæ gratia. *c* Abſque adventû veſtri petitione, quem frequenter exambio, & ſi deſiderium veſtri ſineret, jam ſilere deberem, quia verecundiam creant inefficaciter poſtulata. Sed amor in vos meus propè impudentiam ſuadet frequenter *d* eluſus. Vereor autem, ne ideò veſtrum reditum promiſeritis, ut noſtrum ad vos prohiberetis excurſum. Valete.

a Sic Lect. Ed. Sc.
b Ita Ed. Sch. ex Mss.
c Sic expreſſit Ed. Sch. ex Ms. Gifan. h. e. Si non eſſet petitio adventus veſtri. Vide Lexicon noſtrū Plaut.
d Ita Lect. & Ed. Sch.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

SALUTEM vobis precamur, cuius indicium, puero revertente, optamus accipere. Mea valetudo caret interim doloribus, ſed indiget firmitate, maximè accedentib⁹ curis, quas proximè facta à Senatu auxit oblatio. Ire longiùs piget, cùm hæc quoque ſecuris animo ingeſſiſſe pœniteat. Valete.

EPIST. LV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

HERI per hominem meum ſcripſi metu perculſus, poſtquam de valetudine filiæ meæ amara cognitu nunciaſtis, & adhuc pendente reſponſo crucior incertis. Peto igitur edoceri, quid ei ad confirmationem ſanitatis acceſſerit. Rerum verò præſentium nullum vobis indicium facere decreveram, ne in aures veſtras redirent, quæ probabili diſceſſione vitaſtis. Sed quia civicus amor in negocia urbana curam *e* veſtram reduxit; quædam collata in titulos breviter percucurri, ut ſine faſtidio lectionis inſinuata noſcatis. Valete.

e Sic Lect. Ed Sch. Aliĳ noſtram.

EPIST.

EPIST. LVI.

Symmachus Nichomachi Filiis.

Credo nunc ſaltim priores domini mei Præfecti litteras tibi redditas: quæ ſi caſu aliquo aut negligentiâ portitoris elapſæ ſunt, en tibi aliam ſubtiliſſimi viri paginam, cui me hunc ſermonem juſſit adjungere; ut quid ſententiæ tibi ſit de ſuſcipiendo negocio, cui te optat adhiberi, bis conſultus expedias. Puto enim vos in meliorem valetudinem revertiſſe, poſtquam mihi feciſtis indicium, quòd reverſioni veſtræ morbus obſtaret. Et nos quidem malumus, ut integrato ſtatu ſanitatis reditum ſpondeatis, ſed ſi corpuſculi querelæ votum morantur, evidentibus ſcriptis exſpectationem conſulentis abſolvite. Vale.

EPIST. LVII.

Symmachus Nichomachi Filiis.

Superioribus diebus & meæ circa vos obſervantiæ, & veſtræ expectationi multo epiſtolarum numero ſatisfeci. Hæc verò pagina copiam non requirit, cùm hoc tantùm benevolentiæ veſtræ pro captu conſilij mei ſuadeam, ut ad Præfectum Prætorio Sicilienſis cauſæ veſtræ actio transferatur; ſi tamen aliquid vobis ad experiendnm data oblatio reſervabit. Valete.

EPIST. LVIII.

Symmachvs Nichomachi Filiis.

Poſtquam pignus noſtrum Sibidius Romam redijt, & nuncius fuit, quantus filiam meam vexet corporis dolor, meus quoque animus ægreſcit. Itaque litteras nihil moratus emiſi, anxiè petens, primò medicâ ope & abſtinentiâ noxiorum ad ſanitatem juvetur: dehinc reſcripti fides abolendæ ſollicitudini meæ conſulat. Ipſi poſt legatorum profectionem rus Vaticanum, quod veſtro prædio cohæret, acceſſimus; &, ſi nihil diſpoſita conturbet; in Apriles Kalendas villæ otio defruemur. Iuniorum delectus urbanis familijs imperatus, uſque ad æterni Principis reſponſa

quoque recurſum veſtium in Campaniam cum voluptate comitabimur. Valete.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

PER hominem meum litteras dederam. continuò adfuit Maximus, qui alias poſtularet: quare ſalutationem geminare non piguit. Præterea exegit repens nuncius ſuper adventu Domini & Principis noſtri, ut vos de reditu commonerem, quem maturare debetis, ne moram veſtram votiva legatio jam nunc ex uſu publico iteranda, prævertat. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

PURGATORIO medicamento alvum vacuaſſe te ſcripſeras, ut fervor oculorum cum cætero onere decederet. Scire poſtulo, an prædicta curatio efficax fuerit, *a* nec ſubegerit cauſa etiam ſanguinis emiſſione venas juvari. Par requirit affectio, quantam vobis fidem faciat filiæ meæ ſanitas, ut his ex voto cognitis ſollicitudinum acuta deponam. Nam mihi ob alia quoque ægrè eſt turbas patriæ cogitanti, quas præcipuè *b* movent in uſum militarem petita ſervitia. Et nos quidem crebris precibus obnitimur, & diem ducimus ſupplicando; jamque ad precium argenti quinq; librarum miſerâ oblatione perventum eſt. Sed vereor, ne nos alterius rei fuga utroque deſpoliet. Præfectus agendo negotio ſegnior viſus, Lampadio ſucceſſore mutatus eſt, cuius moribus crediderunt impoſſibilia promoveri. Nunc peto, ut me anxium majore curâ, quæ vos reſpicit, elevetis. Nam adhuc diſcrucior incerto per moram ſervuli, qui dudum ad vos ob eadem noſcenda miſſus, necdum revertit. Valete.

a *Sic ex Ms. Beſſ. Ed. Sc.*

b *Ita Merc. Ed. Sch.*

EPIST.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

SCRIBENDA non deſunt, ſed horret animus loqui dura memoratu. Videor tamen famam rerum urbanarum nequaquam poſſe cohiberi, quæ, ut fieri amat, in alius præſentia nunciabit. Id ne accidat, Breviario addito noſcenda *a* diſcrevimus: ut neque litteræ, quæ vobis ſalutationem ferunt, de ſollicitis amaritudinem trahant, & nihilominus rumorum licentiam fides ſcriptionis excludat. Sed de his hactenus. Filiæ meæ valetudo gravior mihi cæteris eſt, quibus nunc animus aſperatur. Expecto igitur ut illi, Deo juvante, ad ſalutem eſſe omnia nuncietis. De quâ ſi voto apta compererо, pars iſta ſolatij curarum quoq; mearum reliqua mitigabit, Vale. a *Ita benè Merc.*

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

PAUCIS à patriâ diebus afuimus, & theatralibus ludis reditum noſtrum ſuffragia civium popoſcerunt. Nos tamen etiam nunc ſuburbanum viæ Hoſtienſis incolimus, recurſum tantiſper morantes, ne preces exſpectaſſe videamur. Quod ſi facere ex ſentẽtiâ religionis tuæ antea voluiſſem, & vitaſſem periculoſa, quæ poſt ſecuta ſunt, & exſpectatio mei plus dignitatis habuiſſet. Sed una fuit huius conſilij ratio, ne quibuſdam loco pulsus viderer, & verecunda diſceſſio verteret in notam timiditatis. De Siculo negocio veſtro ſanctus Comazon me quoq; aſſentiente reſcripſit. Circa rem noſtram Siculam turbidum eſſe Nectarium indicio erunt litteræ, quas nuper Euſcius miſit. Peto ergò, ut homo rerũ neſcius, qui cubiculo clauſus otium fovet, ſcripto à vobis coerceatur, ne poſt de Euſcio aliter ſentiat *b* ſi validiùs juſta noſtra defenderit. Ipſam hominis noſtri epiſtolam miſi, ut tentamenti inſo- b *Proba eſt hæc vulgata Alij* val. in ſeq.

inſolentiam de eius moribus æſtimetis, quem certum eſt à nobis nolle reprehendi. Petieram ſuperioribus ſcriptis, ut Puteolani Prætorij mei latus, quo itur ad balneas, diſpoſitione clivi mollioris ornares. Si dilata res eſt, peto rurſus facias: ſi impleta, reſcribe, quò gaudeam. Vale.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

VERUM eſt, nequire hominem cuncta pariter voto amica ſortiri. Quanto luculentiùs natalem mihi diem, ſi affuiſſetis, egiſſem? quod in reliquum ſaltim numeroſis annorum proceſſib[9] forsorata præſtabit. Interea, Domina filia, honoratum me optimo lanificij tui monumento ſatis gaudeo. Unà quippe & amor in parētem tuum, & induſtria matronalis inclaruit. Sic priſcæ fœminæ vitā coluiſſe traduntur. Et illas quidem deliciarum ſterile ſeculum colo, & telis animum jubebat intendere: quia illecebrâ ceſſante temporum *a* vivitur. Tibi verò, & Baiæ appoſitæ curam ſobrij operis detrahere non poſſunt. Renuncias ſtagna verrentibus, & reſidens aut obambulans inter penſa & foragines puellarum, quas *b* ſolas arbitraris ſexûs tui delicias. Meritò igitur te amo, dignamque viro tuo judicio: quando nobis æquè laus & voluptas ex illius perfectione adventitiâ, & ex tuâ probitate genuina eſt. Vale.

a Sic Mſs. Giſ. & Iuret. Sed rectè indicat Sc ad. verbium fortè aliquod deſiderari.
b Sic legendū conuinnius.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

QUANQUAM ſperem præfatâ Dei veniâ, mox in conſpectum mutuum nos eſſe venturos: tamen litteris abſtinere non debui, ne quod tempus familiaribus careret officijs. Sume igitur prælibatam ſalutationem, quam tibi boni auſpicij gratiâ adhuc ſtilo impendimus, ſed voce proximè deferemus. Vale.

EPIST.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

ELEGANTI commento ſilentium veſtrum purgare voluiſtis. Allegata eſt enim cautela triſtium nunciorum, quandiu ſecunda ſuccederent: ut ea, quæ intermiſſio ſcriptionis antè celaverat, lætioribus indicijs proderentur. Sed nobis & illa per nuncios incognita non fuerunt, & hæc ſera admodùm viſa ſunt. Augebat enim rumorum licentiam ſuſpicio ceſſantis officij. Et tamen ſuccenſere non poſſumus, poſtquam gratia præſentium litterarum memoriam præteriti doloris exemit. Modò memento curam ſtyli inter præcipua & prima ſortiri; ne huius exempli recordatio majores denuò metus afferat, dum credimus ſub expectatione meliorum rurſus aliqua adverſa reticeri. Vale.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

DIu *a* ab ſtylo fateor temperaſſe. Nihil enim quod ſcriberemus; emerſit. Salutis autem veſtræ lætam fidem de adventantium ſermone capiebam. Tandem ceſſationem vicit affectio. Reparamus igitur morem dicendæ ſalutis, vacui omnium negociorum. Poſt Tyburtem quippe ſeceſſionem Romæ otia lenta *b* producimus. Sed non uſquequaque agendarum rerum ſumus deſides. Nam domi corruptorum parietum diſcidia ſarciuntur: quia *c* feſtinationem ſoliditati conditor primus antetulit, & antiquior ei viſa eſt celeritas utendi, quàm ſecuritas ſuccedentium. Vos nova & ævum manſura molimini: ſiquidem ſermo *d* diſtulit quædam vos Lucullanis operibus æquanda feciſſe. Nec tamen vobis impendij magnitudine ceſſerimus. Par enim ſumptus eſt, ſemel ſolida collocare, & ſæpe integrare *e* cadentia. Vale.

a *Vulgo addunt* me. *Sic Ed. Sch.*

b *Sic Lect. & Ed. Sch.*

c *Ita Ed. Sch. Al* frequentationem, *h. e. habitationē. Sic lib. 8 Ep.* 23. balnearum frequētatio.

d *Ita Ms. Gif. vide ſup. Epiſt* 35.

e *Ita Ed. Iur. Lect.*

EPIST.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

INDULGETE delitijs, quando ita terræ ac maris copijs redundatis, ut vobis pollucibilem victum utriuſque elementi miniſtret opulentia. Nobis ſatis eſt, quòd omnium, quæ capitis, parte defruimur adeò largiter, ut ipſi quoque *a* opimis dapibus affluamus. Valete.

a Sic Mercer. Ed. Sch.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

PATRIA ac Penatibus redditi, quædam quibus offenderemur invenimus: ſiquidem Hoſtienſe prædium noſtrum frequens pulſat impreſſio. Sed ſi vobis proſperè optata procedunt, præſtate litteras, quarum lætitia tergeat nubem præſentis injuriæ. Vale.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

RENUM dolore diſcrucior. Sed ne major ad veſtras aures fama perveniat, præſentē ſtatum valetudinis breviter indicavi. Quum læta ſucceſſerint, morem meũ ſecutus, dabo ad vos paginam lætiorē. Valete.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

NON fruſtrà hactenus reſponſa diſtulimus. Tractatus enim negocij & chartarum inveſtigatio, moram juſti temporis exigebant. Hæc ubi abſoluta ſunt, cæteris quæ cauſæ poſcit inſtructio, reciprocum litterarum munus adiecimus. Ipſi enim multis obſtātibus curis, iter ad vos nequimus arripere. Conſilium tamen, quod tranſactioni veſtræ poſſemus adhibere, cumulatiùs ex alio parente capietis. Qui etſi adjutore non indiget, dignabitur tamen ob inania fori, & ſutelas veterum formularum, ſanctum Proſdocium præſtolari:

ſtolari: venturum ad vos protinus, quum reliquias malæ valetudinis plenâ ſanitate limaveris. Vale.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

FUIT animus Fundos prætermittere, ſi vos Formias acceſſiſſe didiciſſem. Poſtquam aliter evenit, partiri iter placuit ad minuendum laborem. Erit igitur in arbitrio Fortunæ ratum facere, ut ad quintum Kalendas Auguſtas Formianâ ſede recreemur. Hæc eſt animi noſtri deſtinatio; nunc in cœleſtium manu eſt effectus optati. Vale.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

NULLUS abſque epiſtolis meis dies labitur. Quid ſi affatum mutuum redderetis? Nec tamen pœnitet diligentiæ, quamvis honor viciſſitudinis negligatur. Nam quæ ex more fiunt, etiam gratuita delectant. Ego ad ſanitatem lento adhuc gradu provehor: atq; ideò itineris ulterioris ambiguus uſque ad profectum deliberationem ſequeſtro. Quid ipſi de reditu aut ſuburbanâ commoratione ſtatueritis, avet animus edoceri. Vale.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

ANTEVENI inquiſitionem, cùm vos ſollicitos fore, quòd eſſem morbo attentatus, adverterem. Et quamvis ultrò ſcripſerim doloris mei adverſa tenuati: abolendæ tamen ſollicitudinis causâ (quæ apud amantes ſemper incredula eſt) nunc quoque nuncio, ſi dictum nullus fortunæ livor effaſcinet, in concordiam mecum ſanitatem redire. Sed nondum ſenſum meũ penetrat amœnitas littoralis. Nam ut ex longâ maris iactatione ſtabilis greſſus ſerò reparatur: ſic tẽpore opus eſt, ut tanti mali deceſſio locũ faciat volu-

ptati.

ptati. Ergò neque Formianæ oræ, neque ædificationis meæ tantiſper ullam capio dulcedinem. Sed hæc, ut ſpero, omnia cum bono valetudinis revertentur, moxque ad lætitiam veſtri animi ſtilo meo communicata pervenient. Vale.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

CUM mihi puer veſter unam epiſtolam reddidiſſet; ut reſcriberem protinus, tanquàm mox rediturus ad vos, incubuit. Sed ut didici, ipſe ad ulteriora contendens, mimicâ uſus eſt technâ; quò paginam noſtram comes eius Ruſticus deportaret. Ille alteram nunc regreſſus accepit. Ridere vos arbitror, quòd ego ſervili circumſcriptus ſtrophâ, pro ſorte ſimplici duplum ſolverim. Nam callidus vernula, quod ſemel pertulit, bis recepit. Pergerem longiùs, ſi adijcienda ſuppeterent. Vos in propinquo urbis; celebriore famâ rerum agitis, & pari otio. Veſtrum eſt procul poſitos ditare comperti. Vale.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

AEVUM maneat hic dies, qui te nobis, filia, dedit. Hunc ego & gaudijs mentis, & verborum honoribus per multos annorum recurſus vobiſcum opto celebrare, adijcere etiam mihi a ingravata, tibi jucunda munuſcula: Vt nunc lineam miſi; cuius poteſt oblatio exigua non videri, ſi magis mei in vos animi quàm ſui pretij æſtimatione pendatur. Vale.

a Ita Mſ. Iur. Vulg. ingrata.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

NATALEM Dominæ filiæ meæ, quem per annorum recurſus optamus eſſe numeroſum, vobiſcum agere & participare voluiſſem, niſi propoſito reſtitiſſet

ſtitiſſet imbrium continuatio. Fungimur tamen religioſo honore jucundi munuſculi; petentes, ut ſuſceptionis benignitate oblationis exilitas augeatur. Vale.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS NICHOMACHI FILIIS.

OMNES ad nos natalitij convivij copias tranſtuliſtis. Sed unum defuit, quominus ad noſtrum animum redundaret plena feſtivitas: quòd non vobiſcum potiùs cuncta conſumpſimus: quorum contuitus atque convictus commendare nonnumquam ſolet etiam parca convivia. Quare & vobis & communi pignori, cuius ſolemnem diem ſeduli religione celebraſtis, uberes precamur annos, & recurſum in hæc eadem feſta numeroſum. Decet enim pios parentes inoffenſa fœlicitas. Nobis Tyburtis aura blanditur; ſed contra exaſperat animum malè geſta ratio villicorum. Neque ager culturâ nitet, & fructuum pars magna debetur, nihilque jam colonis ſupereſt facultatum, quod aut rationi opituletur, aut cultui. Vale.

R Q. AV-

Q. AVRELI SYMMACHI V.C. COS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARUM

LIBER VII. *

* Editus poſt eius obitum à Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. Filio.

EPIST. I.

SYMMACHUS SYMMACHO FILIO.

SUME ALACER PATERNI ſermonis auſpicium, & deinceps officij pàrilis in nos eſſe munificus. Simul accipe, quod voto tuo congruit, faſces Præturæ tuæ in eum annum feliciter proferendos, cui advocatâ numinum voluntate, ego quoque lætus interſim. Optato igitur lætare proceſſu, & propagatos tibi annos vitæ atque honoris interpretare: longiora enim fiunt; quæ differuntur. Nec dubites utrique noſtrûm proſpexiſſe fortunam; ut & tuus magiſtratus juvetur præſentiâ patris, & feſtorum tuorum voluptate coram defruar. Vale.

EPIST. II.

SYMMACHUS FILIO.

VBI primùm ſcribendi mihi ad vos copiam familiaris ingeſſit occaſio, non diſtuli deſiderium tui ſcriptione teſtari: ut ſalutis meæ certus tuam cu-

res

res, & ſubinde abſentiam meam litterariâ voluptate ſoleris. Vale.

EPIST. III.

SYMMACHUS FILIO.

SECUNDAS ad amabilitatem tuam litteras mitto, ut ſit aſſiduitas mei ſermonis utrique ſolatio. Tu quoque ſtudium meum, quoties dominus & frater tuus occaſiones repererit, æmulare: ut & ſalus tua mihi ſecuritatem tribuat, & ſcriptorum jucunditas voluptatem. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHUS FILIO.

CIRCENSIUM ſolemnitati Conſularis magnificentia ſatisfecit. Ludorum adhuc & Muneris ſplẽdidiſſimæ imminent functiones; quibus ante Februarias Nonas, ut opinamur, impletis, iter ad noſtra relegemus. Hæc eò ſcribo, ut lætitia amabilitatis tuæ ſpe meliore paſcatur. Vale.

EPIST. V.

SYMMACHUS FILIO.

CREDO alias litteras meas in manus amabilitatis tuæ antè venturas. Huius namque epiſtolæ portitores lento itinere mulos reduces proſequentur. Ego tamen ſalutationis munere abſtinere non potui: malui enim redundaret officium ſerò perfectum, quàm deſideraretur omiſſum. Tuæ amabilitatis necdum ullam epiſtolam ſumpſi, quęſo ut huius tibi muneris ſumma curatio ſit. Ex tuo enim metiri animo potes, quid levaminis abſentibus tribuat adſiduitas ſcriptionis. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHUS FILIO.

DESIDERATIS proximè amabilitatis tuæ

litteras ſumpſi, quibus indicabatur & ſedulitas animi tui, & profectus ingenij. Sola epiſtolæ brevitas nequaquam paterno deſiderio ſatisfecit. Quod eò ſcribo, ut intelligas, quantum ex ſermone tuo cœperim voluptatis, qui queror copiam defuiſſe. Quis enim optet ſatietatem, niſi rerum bonarum? Poſthac igitur indulgentiùs ſcribe, lux mea, ut pleniore ſtili tui munere legentis animus expleatur. Vale.

EPIST. VII.

SYMMACHUS FILIO.

ACCESSIT peregrinationi noſtræ largior dies ex comperendinatione ludorum, quos pluviarum interventus retardant. Sed volo, ut hanc dilationem ſalutis meæ certus leniter feras; & deſiderium tui, quod apud me creſcit ex morâ, ſtili aſſiduitate ſoleris. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS FILIO.

CONFIDO ſolando animo tuo ſtili mei aſſiduitatem poſſe ſufficere. Nam recentibus ſcriptis hunc addo ſermonem, cuius lectio tibi ſpem *a* reditûs mei pollicebitur, ſi ſors præſumpta confirmet. Ratio autem huius æſtimationis in aperto eſt: quia poſt magnificam ludorum Conſularium functionem ſola adhuc arenæ reſtat Editio. Mutetur igitur animus in gaudium, & adeptum eſſe te crede, quod poſſibilis conjectura promittit. Vale.

a *Sic Ed. Sch.*

EPIST. IX.

SYMMACHUS FILIO.

SCINTILLARE acuminibus, atque ſententijs epiſtolas tuas gaudeo: decet enim loqui exultantiùs juvenalem calorem. Sed volo, ut in alijs materijs aculeis orationis utaris: huic autem generi ſcriptionis maturum aliquid & comicum miſceas; quod tibi & rhetorem tuum credo præcipere. Nam ut in veſtitu homi-

hominum, cæteroq; vitæ cultu, loco ac tempori apta ſumuntur: ita ingeniorum varietas in familiarib⁹ ſcriptis negligentiam quandam debet imitari, in forenſibus verò quatere arma facundiæ. Sed de his non ibo longiùs. Perge interim, quò te ætatis impetus, & naturæ ardor impellit. Mei voti caput eſt, benè valeas, & ſupra annos tuos litterarum dote diteſcas. Vale.

EPIST. X.

SYMMACHUS FILIO.

AMICO noſtro Annio curſim prætereunti potui ſolam dictionem ſalutis iniungere; ſed debuit tibi ſanitatis meæ fidem facere lectio litterarum. Eſto igitur animo lætiore: & ſpera, decus meum, frequentibus ſcriptis in notitiam tuam ſimiliter ventura, quæ gaudeas. Vale.

EPIST. XI.

SYMMACHUS FILIO.

ASSURGIT animus meus, quoties amabilitatis tuæ ſermo defertur. Nam & ſanitatis tuæ apportat fidem, & profectum oſtendit ingenij. Hortor igitur, ut me huiuſmodi linguæ tuæ floſculis frequenter aſpergas. Nec ullam ceſſationem tibi vendices, dum æſtimas, me brevi affuturum. Planiora enim fient, & faciliora omnia ad recurrendum, ſi paginis tuis reverentis animus incitetur. Vale.

EPIST. XII.

SYMMACHUS FILIO.

MAGNUM in modum ſollicitavit me inæqualitatis tuę nuncius, licèt ſecuritas ſanitatis iiſdem litteris eſſet adiuncta. Quare animi incertus appropero, orans divina præſidia, ut te compotem bonę valetudinis, & epiſtola mea, & recurſus inveniat. Hæc enim voti paterni impetratio faciet, ut redijſſe delectet. Val.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS FILIO.

ITER meum famæ varietas retardavit. Nam dum exploro tua, & longitudinem viæ dierum interpoſitione diſtinguo, tandem ſextum Kal. Martias Mediolanum per Ticeni longinqua perveni. Nunc laborem meum Domini & Principis noſtri blandus ſermo ſolatus eſt. Spero etiam legationem brevi in notitiam divini Principis perferendam: ſiquidem vir cuncta præcelſus, cui primas partes cauſæ publicæ noſter Ordo mandavit, mox cum præſidijs validiſſimis affore nunciatur. Veſtro ſilentio vehementer offendor: atq; ideò peto, ut peregrinationis meæ patientiam crebro juvetis affatu. Vale.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS FILIO.

CUM veredarij deeſſet occaſio, privato homini reddenda ſcripta commiſi. hunc ad vos arbitror ſerò venturum. Utriuſque litteris eadem continentur, quòd ſextum Kal. Martias Mediolanum multo anfractu circumvectus intraverim, veneratuſq; Dominum & Principem noſtrum, cuius ſermo itineris mei laborem compenſavit. In præſentiam viri cuncta præcelſi Comitis agenda produco; quẽ mox, Deo juvante, affore nunciorum confirmat aſſertio. Nunc tuæ curæ ſit, decus noſtrum, peregrinationis meę curas ſtili aſſiduitate ſolari. Vale.

EPIST. XV.

SYMMACHUS a FILIO.

a *Vide Epiſt. 54. & 115. Sic enim Ms. Giſ. Ed. Sob.*

AMICITIÆ noſtræ contemplatio ſpem mihi adventûs tui fecerat. Propè eſt, ut erraſſe me credã, qui te ſperavi in conſpectum parentis ſpontè venturum. Quando igitur ſine ambitu noſtro rectè facere neſcis, oratus appropera. Et ſi te ſuperbum Tybur explevit,

plevit, Laurentibus ſylvis amœna commuta; nec vereraris ruris horridi denunciationem. In oculis eſt venantibus mare: celebri itinere villa præſtringitur. In ipſa itur ferarum cubilia plano ac patulo acceſſu. Etſi hæc abeſſent, anteiret nimirum ſermo inter *a* nos mutuus, & litterarum liberalis collatio, Tarentinas aut Siculas voluptates. Quare ſi tu quoque huic ſententiæ manum porrigis, adde te ruſticantium numero; & paulisper Catones atque Atilios æmulare, quos *b* vomis & ſtiva ad Conſulares miſit ſecures. Vale.

a *Sic benè Lect. Ed. Sch*

b *Ita quoque Lect. & Ed. Sch.*

EPIST. XVI.

SYMMACHUS ATTALO.

VICEM ſermonis mei deſideraſſe te gaudeo: ſed amolior invidiam negligentiæ. Parata enim reſponſa deſeruit tabellarius tuus, excitus, ut fando comperi, valetudinis tuæ dubio. Agnoſcis nempe infucatas eſſe, nec ex alto trahi ceſſationis meæ cauſas. Non ibo longiùs, quia brevis eſt aſſertio veritatis. Nunc ſanitatem tibi gratulor, quâ poſt nimium metum cognitâ, multum gaudij in pectore meo diluxit. Indicium autem reſpirantis vigoris tuarum litterarum jucunditas prætulit. Petis namque ad confirmandam valetudinē ſtili mei remedia ſubminiſtrem. Feſtivitas iſta Baiana eſt. Nimijs ſalibus te ſinus Lucrinus infecit. Eſtne aliquid in verbis meis, quod aures tuas ſoſpitet? quod medicinam ſenſibus faciat? Credo, conſentio. Nam plerumque amara hauſta ad ſalutem valent, & ſuccis triſtibus affecta refoventur. *c* Sed nimium quantum avarus es, qui Flaviano meo præſente quicquam requiris; in quo tanta rerum bonarum delinimenta ſunt, ut mihi quaſi aqud Syrenas aut Lotophagos hæſiſſe videaris. Atque utinam veſtro odio jungerer. Plus de vobis carperem ſalubritatis, quàm tu deſideras, qui à me ſolas litteras popoſciſti. Vale.

c *Sic optimè correxit Sch. ex Ms. Gtf. & Vatican. Vide Indicē.*

EPIST. XVII.

SYMMACHUS ATTALO.

NÆ ego fruſtra hactenus tacui, dum te promiſſi certus opperior. Tandem redeundum mihi eſt ad conſueta ſolatia, meliorum deſperatione. Et fortaſſe ſuccenſes diuturno ſilentio meo. Id verò etiã reliquum eſt, *a* ut irritus ſpei cunctationis arceſſar. Eſt igitur tui juris ſuper ordiendo itinere ſtare promiſſis. Me cõ-tentum ſtili levamine non pigebit. Hoc certè officio-rum commercio, aut ſolabor, quòd non venis, aut me-rebor, quòd venias. Vale.

a *Ita ſequor emendationem Sch. ex Ms. Gif. ductu. Lect.* irr. exſpectationis.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS ATTALO.

PROXIME de Formiano ſinu regreſſus in larem Cælium, domo jamdiu te abeſſe comperi. Datum mox negcium eſt Theophilo communi amico, & nunc itineris mei ſocio, ut & ad te in Tyburem agrum reditûs mei nuncias pergeret, & ſalutationis verba deferret. Hunc tu, ut es curioſus rerum mearum, quaſi aliqua tibi in nos decreto publico inquiſitio eſſet tributa, *b* verſando palàm facere coëgiſti, quæ foris geſſeram. Nam hoc confeſſæ ſunt litteræ tuæ, quas idem vir optimus Theophilus reportavit. Fuerit benignitatis tuæ actuum meorum faſtigia & capita diſquirere; utrum crebra vectatio campi ac maris valetudinem meam juverit; an ullis agris noſtris cultus, ædibus nitor, pecori numerus acceſſerit; quid afluxerit *c* edilium copiarum; utrum Conſularem mẽſam ſuccinxerit modus voluntarius; aut umquam Formias vicinâ *d* urbe, longinquiore mutaverim. Etiamnè explorare te fas fuit, quid procul ab arbitris ſtudiorum meorum cura contulerit in paginas? *e* Utrumnè me operàtum ceris, ſtantes plerùmque ocvlli & palloris ſigna *f* detexerint? Exploratorem te ſtilus meus patitur. Doces amicos ſuſpicionum vias, & ſi dici poteſt, odore atque veſti-

b *Merc.* ſcrutando.

c *Ita Ms. Iur. Alij:* edulium.

d *Sic emendãdum cum Ed. Sch. ex Ms. Gif.*

e *Ita Lect.*

f h. e. *prodiderint, teſtimonio fuerint, me ceris operatũ fuiſſe & ſtuduiſſe Ms. Gif non habet* τὸ ſigna *Et poteſt omitti, ſi legas* pallores.

veſtigijs ſcripta noſtra venaris? *a* Nunc ego ſcire poſtulo, quid in Tyburtibus pomarijs litterarum operis exerceas. Solùm hoc fama attulit; balneum tibi nuper extructum, cui torris unus *b* ad juſti caloris pabulum ſatisfacere narratur. Lectitaſſe autem te in multo otio utriuſque linguæ auctores, ipſe index fuiſti. Ego tamen non quæro, an aliquid etiam ſcripſeris. Animadverto enim te gloriâ conſcientiæ proprij operis *c* accenſum, voluiſſe cognoſcere, an ego quoque idem fecerim. Sed *d* jam omiſſis epiſtolis velim redeas: niſi fortè tui balnei brevis ſumptus hortatur, ne deſeras parſimoniæ conſuetudinem. Vale.

a *Sic Lect.*

b *Ita idem Lect. Ritters* adulti.

c *Sic Ed. Sc Sirm. Iur.* *Alij* ſucceſſum.

d *Alij* nun *Sic Ed. Sch.*

EPIST. XIX.

SYMMACHUS ATTALO.

DUo pariter commiſſa in amicitiam redemiſti. Diu epiſtolæ tuæ ſalibus afueras, nihil ſcripſeras Quis Colchus, aut Theſſalus cantu aut manu has offenſiones levaſſet? Ergò ob epiſtolæ delinimentum veniæ ptt um feres. Sino ut amici tui nuptiale feſtum curæ vacuus exerceas, & urbem Tyburtem, quæ nuper tibi faces prætulit, communem Junoni & Herculi facias. Reverteris, ut ſpero, poſt repotia in Cœlium larem. Vel ſi adhuc juvat æſtivos dies in pomarijs tuis ducere; iterum tibi indignatio mea litterarum tuarum melle placanda eſt. Vale.

EPIST. XX.

SYMMACHUS ATTALO.

VIlla Tyburis, quæ proximè in jus tuum venit, maioris ingenij prædicatorem requirit. Ego tamen linguæ modicus, ut potero, verbis honorem loco faciam. Quid hîc inpoſitu ædium venuſtatis eſt! quis ſitus! quantus ex edito latè in plana jactatus oculorum! Frequentare has ſedes Orchomenias dixerim

cuius me uſus poſt dolorem moratur; familiariſſimus meus ordiendo itineri paratus fecit ad ſcribendum ſui copiam. Illicò amicam ſtudio meo amplexus communionem, ſcripta non diſtuli: quæ & inter nos *a* augerent commercium religionis, & cōmeanti primum apud te notitiæ limen aperirent. Si probabiles huius epiſtolæ cauſas putas, mihi ſermonis tui gratia, illi amoris fructus eveniat. Vale.

a *Sic Lect. Ed, Sch.*

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS DECIO.

REMUNEROR mihi dictam à te ſalutem, quamvis diebus proximis ulrò amicitiam ſtili opere frequentaverim, quæ commemoratio non exprobrat officia. huius enim diligentiæ voluptate animus meus paſcitur. Eſt igitur tua optio, an in me velis ſæpè litterarum eſſe munificus, quod quidem maximè cupio. Sed ſi quando nobis fructus iſte defuerit; eadem mihi gaudia tecum loquendi ſermo noſter præſtabit, Vale.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS DECIO.

VNA hæc via eſt, quâ maximè civibus ac familiaribus meis proſim, ſi eos in clientelam tuam, quaſi myſtagogus inducam. Quod nunc pro Gaudentio facio, vir generis Senatorij: cuius modeſtiam, ſi propius inſpexeris, reppereris claris natalibus parem. Igitur in obſequia tua incunctanter receptus, ante plenam *b* ſui fiduciam, quam mox illi morum præſtabit inſpectio, intelligat de ſe teſtimonio meo creditum. Vale.

b *Ita Lect. Vulg.* tui.

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS DECIO.

SINGULARIS animi tui bonitas ſæpè vocat ad iuſtas petitiones fiduciam meam. Non eſt igitur commendationum familiarium verenda reprehenſio,

cùm

non dubitet. Mecum enim diligentia tui peregrinatur, totumque animi affectione circunfero. Nihilominus exerceo ſtilo amicitiæ voluptatem. Quod ſi tu quoque invicem feceris, veniet ut longùm fruar otij poſſeſſione; quia non negabis, quod me poſſit abducere. Vale.

EPIST. XXIV.

SYMMACHVS ATTALO.

AD Neapolitanam *a* provectus oram, litteras ſumpſi, quibus nos in adventum tuum Baijs reſidere juſſiſti. Aſſerebat perlator epiſtolæ imminere excurſum tuum calcibus ſuis. Quid facerem, cùm me nec locus idem teneret? Expeditius viſum eſt, ut à te potiùs gratiam cõtinuandi *b* ad vos itineris poſceremus. Amicos enim non Baias deſideraſti; niſi fortè illo luxuriæ ſinu traheris. Comitabimur te, ſi eò redire malueris: quamvis regionis iſtius cœlum ſalubrius, & pares copiæ ſint. Erit optio tua, intendere iter, an relegere debeamus. Ad defenſionem meam pertinet, eò redeuntem te ſequi, ubi adventantem expectare non potui. Vale.

a *Sic Ed. S.*

b *Ita Lect. Ed. Sch.*

EPIST. XXV.

SYMMACHUS ATTALO.

SI reſpondiſſes epiſtolæ meæ, levaſſes onere conſcientiam tuam: nunc noſtram taciturnitate juviſti. Reſponſa enim officia lætitiam mihi præſtant, negata victoriam. Et ſcio ex abundanti poſſe facere, quod nos multo ſudore deſtringimus. Sed quia invides bona verba lectoribus; vim facere exiſtimer avaritiæ tuæ, diſpendium meum *e* devoro. Vale.

e *Mss. Gif. & Pith.* devoveo.

EPIST.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS MACEDONIO.

ulg. Gau).*Sic Sirm.* *alij:* cogi. e.

AUDEO *a* te in agrum Lavinatum meum poſt Tyburtes *b* rogare delicias: nec ſum religioſi deſiderij longus precator. Ea quippe inter amicos petitionum debet eſſe conditio, ut præſtantibus prona videantur, quæ ſunt magna poſcentibus. Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS MACEDONIO.

SOLES affirmare, quòd me tibi præferas. Poſſet hoc eſſe credibile, ſi filium meum Attalum ad nos venire patereris. In tuo enim jure eſt, tuis monitis adquieſcit. Quod quidem fieri oportere conſentio; ſed non eatenus, ut pontificium tuum in damna noſtra protendas. Parumne eſt, quod ipſe æq; deſiderandus conſortium meum deſeris, & invides nobis exoptatiſſimã ſocietatem? Inſuper alterum quoque delenificis amoris artibus retines: credo *c* conjiciens acceleraturum eſſe me reditum, ſi utroque deſtituar. At ego denuncio opus eſſe monitore, qui rettahat hærentem. Nam, ut ſcis, amo otium, paſcor quiete. Inſtruo itaque te adverſum lentitudinem meam, ſi abſentis amici jam deſideras reditum, patere brevem præſentis excurſum. Vale.

ic benè Ed. ?.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS MACEDONIO.

LICET graviſſimis febribus impedirer, non potui denegare tibi honorificentiam literarum, ne religionis negligens judicarer. Nec tamen in multam ſeriem propagare litteras valui: quarum brevitas inculpabilis eſt, cùm ex injuriâ valetudinis, non ex voluntate deſcendat. Vale.

EPIST.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS MACEDONIO.

NEQUE fratris noſtri V C. Procliani profectio paſſa eſt, ut ſilerem, neque noſtra ſivit affectio, ut officiis temperarem. Cape igitur debitum munus alloquii, & ut me facias promptiorem, impertiendæ ſalutationis operam frequenter uſurpa. Vale.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS ATTICO.

EST quidem mihi ruris otium voluptati; ſed antiquiorem judico *a* tui voluntatem. quare officiis Conſulatibus, ſi fors dictum juvet. ſpectator, & conviva non deero. Vale.

a Ita Lect. Ed. Sch.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS ATTICO.

RETRAHERE nos è Campaniæ gremio Tyburtis agri laudibus ſtudes. Eſt ille, ut prædicas, in tuo rure denſus cupreſſis, & fontium largus, & montano ſitu frigidus. *b* Eſſent hæc mihi deſideranda, ſi te morâ uberiore tenuiſſent. Nunc properato in urbem reditu neſcio quam mihi faſtiditi loci ſuſpicionem dediſti. Habent enim ſæpè voluptates ſatietatem Quod ſi ita eſt, ſatisfactum Formiis puto, quibus renunciaveras; cùm tibi etiam prælata diſpliceant. Vale.

b Sic Lect. Ine. Vulg. Se

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS ATTICO.

RELEGERE iter, & in conſpectum *c* veſtrum tandem redire meditamur, licèt filii noſtri virium vacui ſint, & me febrium noxa temtaverit; minuetur tamen labor intervallis brevibus manſionum. Spero locorum mutatione proceſſurum aliquid optatis. Curam in me diligentiæ tuæ uſu probatam creſcere in dies gaudeo: cui impensè verbis gratias agerem, ſi id

c Lect. & E Sch.

laudis

EPIST. LIIII.

SYMMACHUS DECIO.

VT es ſolers omnium rerum, ſcis quantum legatio ſollicitudinis habeat, quantum peregrinatio dif-ficultatis b circumferat. Hæc domino & filio meo Attalo Senatus deſideria proſequenti, amor tuus levia & tuta præſtabit. Suſcipe igitur partes benignitatis & petitioni meæ debitas, & tuo ingenio congruentes. Satis Attalo videbitur, quiſquis erit eventus officij, curam pro ſe meruiſſe potioris. Vale.

b Sic Mss. Pith. Ed. Sh.

EPIST. LV.

SYMMACHUS DECIO.

SÆPE nos, ut condecet, litteris munerares. Obſoleſcere enim quadam ſilentij rubigine animorum fœdus exiſtimas. Facis officium germanis ſtudijs, animiſque conveniens. Pro quâ re vicem tibi ſermonis referre non diſtuli. Cuius ea ſolutio eſt, ut me affectui tuo etiam nunc ſentiam debitorem. Omnia enim facili viciſſitudine, & compenſatione redduntur. Contractus vero amicitiæ & religionis æternus eſt. Vale, & ad ſcribendum diligens eſſe perſevera. Nos litterarum ſolatia ſuggeremus, quibus aut animum mulceas occupatus, aut vicem referas ocioſus. Vale.

EPIST. LVI.

SYMMACHUS DECIO.

TUA vetus humanitas nos hortatur opem poſcentibus non negare. Pro Theodulo autem ſcribendi mihi ad te cauſa propenſior eſt, quum ſit colonus agrorum meorum, atque illi debita magis, quàm precaria cura præſtetur. Serva igitur conſuetudinem tuam, & precibus meis, ut mos tuus promittit, inflectere: ut quicquid culpæ aut erroris incurrit, contra illius meritum meo digneris b interventu relaxare. Vale.

b Ita benè vulg. Alij interventui.

EPIST.

attulit copiarum longus uſus. Nam Campania, ut eſt abſentibus deſiderabilis, ita facilè explet morantes. Sed de hoc non ibo longiùs, ne illi regioni, quæ nòbis acceptiſſima eſt, denunciare, ſi venero, faſtidium meum videar. Vale.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS DECIO.

NONDUM Neapolitanum littus acceſſimus, viſuri arcem deliciarum tuarum. Sed tamē omnia, quæ Tyrrhenus alluit, nominis tui plena ſunt. Quid multa? ſucceſſiſti in famam Luculli, quò magis miror, ad alia *a* te nonnumquam poſſe tranſire: niſi fortè faſtidio fugis copias, & mutatione caſtigas ſatietatem. Sed nimium hactenus afuiſti. Puto jam parſimoniæ diuturnitate conciliatum tibi deſiderium copiarum. Quin ergo ad nos gradum promoves? aut ſi libenter illic noſtræ immoraris frugalitati, redeundum nobis properè eſt, quos non decet alienas affectare delicias. Vale.

a *Sic Ms. Ciac. Ed. Sch.*

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS DECIO.

VOLUPTATI mihi eſt, quod vales. Sed quod Formijs noſtris Neapolitana ora præfertur, animadverto tui non eſſe judicij. In gratiam quippe præſentium non ſententiam, ſed verba mutaſti: niſi fortè rerum tuarum collatio facit, illud tibi eſſe jucundius, ubi fructus uberior. Sed natura regionum ſuis meritis, non noſtris quæſtibus æſtimanda eſt. Et quid de hoc multa? Teſtabitur commoratio tua, an ibi libentùs ocieris: cum in dubium non veniat, quod à me invitus abſceſſeris. Vale.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS DECIO.

IOCARI mihi viſus es, cùm te ſcriberes obvia militum arma timuiſſe. Credo, ne tuum iter in Campaniæ longinqua ſequeremur. Nam ſi ipſe diu verſatus in caſtris, nonnihil timoris expertus es; ego togæ aſſuetus, quid amaritudinis incidiſſem? Sed non patior, ut tibi ad moram proſit *a* æmulata trepidatio. Caret Appia tota militibus, tranſvectis omnibus, qui pacato Africæ ſtatu in obſequium divini Principis reverterunt. Quid, quod etiam Patria in rebus anguſtis, vel opem bonorum, vel ſocietatem requirit? Neque etiam præſentiam noſtram ſola proſpera eius expectant. Laudabilioris officij eſt, participare dubia cum civibus. Sed jam ſpes melior urbis mœſtæ vultum ſerenat, & alimonia interim proviſo fulta ſubſidio, frugis Lybicæ ſtipulatur adventum. Vale.

a *Sic leg. ex Ms. Pith.*

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS DECIO.

PLÆRUMQUE fors diſpoſita conturbat: quod nunc mihimet venit, qui Etruſcos vapores ſalubritatis causâ adire non potui, *b* retentus ſubitis & tumultuariis. Nulla igitur tibi per me indicitur mora: quin immò & hortor, & poſtulo, ut feſtinato itinere Romam reviſas, reddaſque nobis jucunditatem præſentiæ tuæ, quâ defrui in ſuburbanis non contigit. Vale.

b *Ita Ed. Sch. ex Mss. Giſ. Vatic. Fuld. Vulg.* rebus retentus urbanis.

EPIST. XL.

SYMMACHUS DECIO.

IAMDUDUM curis publicis *c* abſolutus relegere iter potiùs, quàm auſpiciis litterarum lenire amicorum deſideria debuiſti. Nam ſi valetudo ex ſententiâ ſuſpetit; quid cauſæ dicam, quòd diutiùs in Campaniâ

c *Ita Lect. Ed. Sch.*

paniâ demoratis? An ut nos amantiſſimos tui defraudes bonis, quę in te ſolemus amplecti? Quin immò urbis, noſtrique reminiſcere, & dum opportunitas æſtatis invitat, iter feſtinus uſurpa, ut longa abſentiæ tuæ damna tandem optato reditu ſarciantur. Vale.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS DECIO.

QUò abijt promiſſorum fides? Speranti recurſum tuum, litteraria levamenta tribuiſti. Potuit jucunda nobis huius muneris eſſe perceptio, ſi nihil grandius ſpopondiſſes. An veritus es deliciarum tuarum Conſularem virum teſtem? Nihil egit hæc cautio. Oculis ſubtracta miracula, auribus deprehendo. Nam ut quiſque noſtrâ offenditur parſimoniâ, te abeſſe ſuſpirat. *a* Itaque in contumeliam convivij mei palàm deſideraris. Sciet hæc Senatus, audiet populus. Neque enim poſſum aliter ulciſci abſentiæ tuæ juſtum dolorem. Vale.

a *Vulg.* atq;

EPIST. XLII.

SYMMACHUS *b* DECIO.

b *Hoc nomen Decij abeſt à Mss.*

ABRUMPENDA juſtè ceſſatio eſt, & in affatus mutuos cura tendenda, ne veteris inter nos amicitiæ memoriam ſcribendi neglectus attenuet. *c* Quod ut libentiùs dehinc facias, à me ſume principium. En tibi litteras ſalutationem ferentes, quas ſenſibus tuis voluptati eſſe teſtabitur officij æmulatio. *d* Quod ſi etiam portitori fructum patrocinij tui ſermo iſte quęſiverit; præcedentis ſilentij accuſabo diſpendia. Conſtabit enim, pluribus me potuiſſe conſulere, ſi te alloqui antè cœpiſſem. Vale.

c *Ms Pith.*

d *Ita legit Lect. Ed. Sch.*

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS DECIO.

CUM ruri agerem libertate cœli greſſum reformâs

cuius me uſus poſt dolorem moratur; familiariſſimus meus ordiendo itineri paratus fecit ad ſcribendum ſui copiam. Illicò amicam ſtudio meo amplexus communionem, ſcripta non diſtuli: quæ & inter nos a augerent commercium religionis, & cõmeanti primùm apud te notitiæ limen aperirent. Si probabiles huius epiſtolæ cauſas putas, mihi ſermonis tui gratia, illi amoris fructus eveniat. Vale.

a *Sic Lect. Ed, Sch.*

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS DECIO.

REMUNEROR mihi dictam à te ſalutem, quamvis diebus proximis ultrò amicitiam ſtili opere frequentaverim, quæ commemoratio non exprobrat officia. huius enim diligentiæ voluptate animus meus paſcitur. Eſt igitur tua optio, an in me velis ſæpè litterarum eſſe munificus, quod quidem maximè cupio. Sed ſi quando nobis fructus iſte defuerit; eadem mihi gaudia tecum loquendi ſermo noſter præſtabit, Vale.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS DECIO.

UNA hæc via eſt, quâ maximè civibus ac familiaribus meis proſim, ſi eos in clientelam tuam, quaſi myſtagogus inducam. Quod nunc pro Gaudentio facio, vir generis Senatorij: cuius modeſtiam, ſi propius inſpexeris, reppereris claris natalibus parem. Igitur in obſequia tua incunctanter receptus, ante plenam b ſui fiduciam, quam mox illi morum præſtabit inſpectio, intelligat de ſe teſtimonio meo creditum. Vale.

b *Ita Lect. Vulg.* tui.

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS DECIO.

SINGULARIS animi tui bonitas ſæpè vocat ad iuſtas petitiones fiduciam meam. Non eſt igitur commendationum familiarium verenda reprehenſio,

cùm

cùm ipſe ad hoc *a* me ſtudium voti benignitate ſollicites. Spes ergò certa eſt, gratas tibi fore litteras, quibus ornatiſſimum virum Deſiderium veterem amicum meum proſequor. Domeſtica huic cauſa rumpendi ocij adnovit neceſſitatem. *b* Eam facilè jacturam diſſimulare potuiſſet, ſi admitteret magnum animum anguſta fortuna. Ex ipſo latiùs audies, quicquid epiſtolæ brevitas recuſat abſolvere. Mihi ſatis eſt, pro eo in univerſum rogare. Suſcipe oro, benefaciendi provinciam, quæ hominum merita Deo applicat, clarioreſque fructus ex huius commodo cape. Mihi enim videntur beneficia plus conferre præſtanti. Vale.

a *Ita benè Merc.*

b *Vulg.* Iam *Sic Ed. Sch. Merc.*

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS DECIO.

NEc *c* abſtinere litteris poſſum proficiſcente ad vos domino & filio meo Flaviano, quem proſequi hoc viatico debeo, nec aliquid adiungere; quia tua erga eum diligentia non recipit augmentum. Volò igitur noveris, non eſſe faſtidij quòd quàm minimum de eo ſcribimus, ſed ſecuritatis de tuâ mente præſumptæ. Talis jugiter in eum eſſe dignare, qualem te vetus amicitia pollicetur: cui adjicit tui honoris gradus, ut quæ pro eo velle debes, poſſe non neges. Vale.

c *Ita Ms* In*rer.* : *ulg.* abſiſtere.

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS DECIO.

FAVORE tuo factum eſt, ut evectionum adminicula ſumeremus, quibus familiares mei empturi equos Curules ad Hiſpaniam commearent. Quæſo igitur in rem miſſos mox tranſire præcipias; quod longo tempore opus eſt, ut *e* de ſingulis provincijs optimos quoſque excerpat erectio, & moroſior cautela perducat. Præterea tibi valdius obligabor, ſi duobus alijs veredis eorundem iter juveris. dividentur enim ſinguli, ut ex diverſis provincijs edecument

e *'ſta omnia ſic emendavit Lect.*

lectiores. Erit tui beneficij poſt illuſtrem & præcellentiſſimum virum Comitem, quicquid domui noſtræ Prętoria filij mei Editio ſplendoris adjecerit. Vale.

EPIST. XLIX

SYMMACHUS DECIO.

CERTISSIMUS contra omnes procellas animi [a] tui portus es; ideò ad te ſororis meæ filius ſpei certus accurrit. Negocij autem genus de humanitate ſeculi expectat auxilium, cuius qualitas virtutibus tuis precum lectione pandetur. Ergò prolixus eſſe non debeo enarrator injuriæ, quum ſeriem deſiderij fides ſupplicationis exponat. Has autem ſolas partes mihi iniungit affectio; ut pro coniuge pignoris mei, cuius paupertati gravis paratur ruina, ſuffragium tui favoris exambiam. Vale.

a *Vulgo*, an. tui p. eſt: *minus perſpicuè.*

EPIST. L.

SYMMACHUS DECIO.

GAUDII de te mei nec ipſe oſtentator eſſe per verecundiam poſſum, nec teſtem alterum [b] cito. Sufficit enim, quòd amorem meum de tuâ mente metiris. Debeo tamen lætitiam confiteri, quæ præfecturæ habenas ad bonam tranſtulit voluntatem. Interea non minore abundo lætitiâ, quòd domini & filij mei Flaviani prolixus in judicando labor optatâ quiete [c] perfrui meruit. Neque enim te [d] differri diu ab hoc præmio par fuit, neque illum ab ocio retardari. Hoc eò ſcribo, ut noveris nos pro tuo honore agere æterno Principi gratias, & te idem facere pro illius ſecuritate debere. Interea quæſo, ut in epiſtolis frequentandis morem tuum teneas, nec privatis officijs actus publicos obſtare cauſeris. Nam multijugis neceſſitatibus par fuiſti: nullumq; experientiæ genus eſt, cuius magnitudo vel novitas te poſſit à negotijs amicitiæ debitis avocare. Vale.

b *Ms. Pith.* ſcio.

c *Sic plenius Ms. Pith.*

d *Ita ex eodē Ms. legendū.*

EPIST.

EPIST. LI.

SYMMACHUS DECIO.

HABEANT a fortaſſis aliæ commendationes meæ niterpretationem benignitatis: iſta judicij eſt. Trado enim ſancto pectori tuo fratrem meum Severum epiſcopum omnium ſectarum atteſtatione laudabilem: de quo plura me dicere, & deſperatio æquandi meriti, & ipſius pudor non ſinit. Præterea teſtis non laudatoris partes recepi; tibi reſervans morum eius inſpectionem. Quem cùm penitus expenderis, reperies me ceſſiſſe potiùs eius laudibus, quàm per negligentiam defuiſſe. Vale.

a Sic ex Mss Iuret. tota hæc epiſtola legenda.

EPIST. LII.

SAMMACHUS DECIO.

QUID tibi pro tantâ in me meoſque curâ dignum rependam? Officia tua reverà æquare nō poſſum: ſpondeo tamen, numquam me cultu mentis & affectione ceſſurum. Nec ambigo etiam te pro benefactis ſolam boni animi mercedem exſpectare. Sed in hac conteſtatione gratiæ morari, me longiùs pudor tuus non ſinit: deberi enim judicas amicitiæ noſtræ, quicquid ego credo præſtari. Vale.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS DECIO.

PARVA eſt commendatio ſcriptorum meorum, quum Euſebium familiarem vita innocens, & annoſa militia bonis quibuſque conciliet. Suo igitur b præditus merito, teſtimonium pro te meum, non ambitum poſtulavit. Et tamen abſtinere non debeo tali gener litterarum, magis ut fidei ſatisfaciam, quàm ut labantem gratificatione ſuſtentem. Hæc igitur petitionis meæ ſumma eſt, ut in præclaro pectore tuo formam circa ſe voluntatis meæ inveniat. Vale.

b Ita vulgata benè.

EPIST. LIIII.

SYMMACHUS DECIO.

VT es ſolers omnium rerum, ſcis quantum legatio ſollicitudinis habeat, quantum peregrinatio difficultatis *b* circumferat. Hæc domino & filio meo Attalo Senatus deſideria proſequenti, amor tuus levia & tuta præſtabit. Suſcipe igitur partes benignitatis & petitioni meæ debitas, & tuo ingenio congruentes. Satis Attalo videbitur, quiſquis erit eventus officij, curam pro ſe meruiſſe potioris. Vale.

b Sic Mss. Pith. Ed. Sb.

EPIST. LV.

SYMMACHUS DECIO.

SÆPE nos, ut condecet, litteris munerаris. Obſoleſcere enim quadam ſilentij rubigine animorum fœdus exiſtimas. Facis officium germanis ſtudijs animiſque conveniens. Pro quâ re vicem tibi ſermonis referre non diſtuli. Cuius ea ſolutio eſt, ut me affectui tuo etiam nunc ſentiam debitorem. Omnia enim facili viciſſitudine, & compenſatione redduntur. Contractus verò amicitiæ & religionis æternus eſt. Vale, & ad ſcribendum diligens eſſe perſevera. Nos litterarum ſolatia ſuggeremus, quibus aut animum mulceas occupatus, aut vicem referas otioſus. Vale.

EPIST. LVI.

SYMMACHUS DECIO.

TUA vetus humanitas nos hortâtur opem poſcentibus non negare. Pro Theodulo autem ſcribendi mihi ad te cauſa propenſior eſt, quum ſit colonus agrorum meorum, atque illi debita magis, quàm precaria cura præſtetur. Serva igitur conſuetudinem tuam, & precibus meis, ut mos tuus promittit, inflectere: ut quicquid culpæ aut erroris incurrit, contra illius meritum meo digneris *b* interventu relaxare. Vale.

b Ita benè vulg. Alij interventui.

EPIST.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS DECIO.

ET virtutis & propoſiti tui eſt, bonos quoſque ſuſcipere: inter quos Alexander contemplatione honeſtatis jure cenſetur. Hunc & in adjumentum ſui, & amoris in te mei gratiâ, & familiaribus litteris proſecutus impendiò deprecor, ut illi favorem congruum tribuas, mihi viciſſitudinem ſermonis exſolvas. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS DECIO.

DUAS orationculas meas nuper editas, ad illuſtres viros virtutum & litterarum ſacerdotio præditos, Felicem & Minervium miſi. Harum etiam te, ut amantem mei, ſi mediocribus ingenijs non offenderis, opto eſſe lectorem. Ipſi voluminis copiam facient. Ita enim ſtudiosè famam meam nutriunt, ut ſuffragia bonorum mihi neſciant invidere. Vale.

EPIST. LIX.

SYMMACHUS DECIO.

SACRAS mihi litteras Julius Agens in rebus exhibuit, leopardorum munificentiam continentes. Idem tuam deſideratam nobis paginam ſimul tradidit. Principe igitur loco ſalutationis tibi ſolvo reverentiam. Dehinc poſtulo, ut pro me gratias agas votivæ largitatis auctori: quæ jucundior erit, ſi ei commendationem proſecutio opportuna præſtiterit; & quod verecundia mea vix implere potuiſſet, oris tui affabilitas exſequatur. Spero enim ex menſurâ affectionis, quam de te mereor, a quòd cumulatiſſimè poſſim magnitudinem noſtræ gratulationis implere. Vale.

a *Ita optimi Ms. Giſan.*

proſequitur, qui has à me litteras in ſuffragium ſuum meruit. Quæſo ut effectum ſperati de te favoris obtineat. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS PATRICIO.

IN tuas manus veniet cauſa mei pignoris, adeò ut amica legibus fulciatur. Sed ut eſt multiformis plerumque perfidia tutorum, in varias ſe frequenter artes vertit. Obnoxios credo nunc *a* ſaltim ſacro ceſſuros oraculo, ſi veſtra æquitas ſuggerenda celebraverit. Vale.

a *Sic Ms. VVovv: Ed. Sch.*

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS ALIPIO.

SAlutationis honore præfato, familiarem precationem tui animi adnecto. Agris enim, quos in Cæſarienſi Mauritaniâ poſſidemus, ut fieri amat per dominorum abſentiam, nihil reliqui facit Officij *b* Præſidalis improbitas. Sæpe ad Rectorem provinciæ delata querimonia parvi habita eſt per ignaviam judicantis Ergò quoniam remedia minora non *c* proſunt, ad maiora confugimus. Feras opem, quæſo te, ne res tot injurijs exhauſta ſuccumbat. Debes hoc & tuæ famæ, & amicitiæ meæ; ut peculiariter juvare digneris juſtitiam poſtulati. Vale.

b *Sic Ms. Gif Vatic. Vulg.* Præſidialis.

c *Ms Gif.* n. poſſunt.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS ALIPIO.

QUi ſperat brevi ſe venturum in conſpectum amicorum, ſolet ſcribendis epiſtolis abſtinere. Mihi & illa ſpes viſendi te integra eſt, & faſtidium non creat litterarij uſus officij. Celebro igitur honorem tuum ſalute dicendâ, nec interim poſco reſcriptum: quia fœnus ſtili mei fabularum munere, *d* ex proximo repenſabis. Vale.

d *Sic Ms. Pith. Cuiac. Ed. Sch.*

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS ALPIDIO.

INTELLIGO diligentiam, quam ſanctæ domui *a* tuæ defero, nimium tibi eſſe compertam. Hinc eſt, quòd mecum læta communicas, & dominæ ac filiæ meæ valetudinem ſtilo indicas in ſpem redire meliorem. Ago igitur uberes gratias, & Deos precor, ut tua ſecunda proficiant. Nobis tardior Africanarum navium commeatus incutit curas, & ſterilitas conditorum. Quapropter ad collationem vocati remedia patriæ uſitata promiſimus. Sed votis opus eſt, ut voluntariæ *b* ſponſioni ſolutio prompta reſpondeat. Vale.

a In Ms. Pith. eſt, noſtræ.

b Sic Lect.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS ALPIDIO.

TRADIDERUNT memoriæ, qui res *c* priſcas loquuti ſunt, in judicium quendam *d* vocatum, quòd Aricià tenùs precarium de amico cantherium mutuatus, ulterioris clivi ardua præteriſſet. Fuerit hæc parſimonia, & diligentia pauperis ſæculi, ut prætervectus decretum locum, commiſiſſe in amicitiam diceretur. Aſſumpſi igitur, quod amor tuus ingerebat; tantùmque *e* abſum a metu ſucceſſionis tuæ, ut ſperem ultrò bonam fiduciæ meæ gratiam. Neceſſe eſt enim *f* probes, quod ipſe feciſſes. Sed quid hæc tanquam purgata produco? De Formiano ſcribo integer valetudinis; unde equorum copulam magis exercitã, quàm fatigatam remiſi. Mulos pauliſper tenebo. hanc enim dederas optionem: quam ſi repudiaſſem, viderer libentius in uſurpandis uti animo meò, quàm in *g* permiſſis tuo cedere. Vale.

c Lect. Ed. Sch.

d Lect. Ed Sch.

e Sic Ms. Cuiac.

f Sic Lect. Ed. Sc.

g Vulg. promiſſis

EPIST. LXX.

SYMMACHUS ALIPIO.

CUM moleſtias urbanas retracto, abeſſe delectat: cùm vos cogitatione contemplor, tædet abſentiæ meæ. Medium eſt igitur levamen in litteris; quas ideò ad te dedi, ut ſimul & amicitiæ ſatisfaciam, & ſecutus exemplum, tuas mihi epiſtolas præſtes, in quibus vides plus eſſe ſolatij. Vale.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS ALIPIO.

PLURIMUM mihi opis atque adjumenti tuæ litteræ ad confirmationem ſanitatis impertiunt. Primò, quòd te memorem noſtri eſſe teſtantur: dehinc, quòd indicia tuæ proſperitatis adportant. Fateor igitur adhuc infirmam valetudinem meam ſcriptorum tuorum aſſiduitate refoveri; atq; intelligo, quid ex præſentiâ tuâ commoditatis habiturus ſim, quum tantum ex litteris ſalubritatis *a* indicibus accipiam. Vale.

a Sic Lect.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

MEDIOLANUM *b* profectus hæc ſcribo, & hinc honorificentiam vobis debitæ ſalutationis exhibeo. Æquum eſt, ut mea cura de vobis relatu piæ viciſſitudinis mitigetur. Vale.

b Alij: proectus.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

PERVENIMUS, ſed veniſſe jam pœnitet. Nam ubi primum ſolum Bajani littoris contigi, ſtatim pedis dolore correptus ſum. Atque ideò pauca dictavi, mox in ſcribendo futurus uberior, ſi me ſanitas optata reſpexerit, & veſtræ invicem litteræ provocaverint. Vale.

EPIST.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

PRIMO adventu, ut ſcripto ſuperiore ſignavimus, valetudo noſtra percuſſa eſt: ſeu inſalubribus aquis, ſive aëris mutatione. Fors viderit. Nunc ſtatus melior cœpit adverſa tenuare: ſed præ cæteris remedio fuit, quòd vos ſalvere cognovimus. Quòd ſi etiã reditûs noſtri tempus inquiritis, ad Idus Octobris legere iter, ſi dicto fortuna aſſit, optamus. Vale.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

SCIO & deſiderari & expectari à vobis litteras meas, quia moris eſt, ut munus huiuſmodi à proficiſcentibus inchoet. Auſpicium ergò vobis *a* ſervandæ inter nos ſalutationis emitto; nequaquam dubitans, tanquam ſigno dato ad reſpondendum vos deſides non futuros. Valete.

a Ita ad ſenſum concinnavit Lect. adiuvans Ms. Giſan. & vulg.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

RELIGIOSUM atque votivum eſt, ut à Quæſtoribus Candidatis dona ſolemnia potiſſimis, atque amiciſſimis offerantur. *b* Quo in numero jure cenſemini. Offero igitur vobis eburneum dypticum, & canistellum argenteum librarum duarum filij mei nomine, qui Quæſtorium Munus exhibuit: & impendiò precor, ut hanc honorificentiam dignemini gratanter amplecti. Valete.

b *Lect.* in quorum nũ.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

SUBESS aliquas ſilentio meo cauſas ſponte æſtimare potuiſtis. nam *c* quomodo omiſiſſem religionis munia, ſi valerem? *d* nunc paulatim dolore cedente officium ſalutationis *e* differre non potui.

c *Sic Sch.*
d *Sic Ms. Pith Ed. Sch.*
e *Sic Ed. Sch.*

Veſtri

a *Vulg.* Si d.

Veſtri erit muneris referre mutuam vicem, *a* quæ mihi dies optata pertulerit, ad convaleſcendum fomenta præſtabit. Valete.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

b *Vulgo*, In t.

POSTQUAM paginam, quæ vobis ſalutationem ferret, emiſi; *b* tempore affuit, qui mihi veſtras litteras exhiberet. Quarum perceptione principiò lætatus; ubi commune pignus decubuiſſe cognovi, conflictatus ſum repentè amaritudine lectionis. Sed quia filium noſtrum redditum ſanitati ſubjuncta docuerunt, in tranquillum denuò animus *c* remigravit. Meæ valetudinis ſtatum ſcriptis ſuperioribus indicavi; cuius denuò meminiſſe non opus eſt, ne vos ſollicitæ ſcriptionis iteratio conturbet. Valete.

c *Vulgo*, remeavit. *Sic autem Mss. Pith. & Vatican. Vide ſup. l.* I. *Ep.* II. *Et Ind. Alij* remigavit *trãslatione nauticâ.*

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

DE reditu filij noſtri Fauſti prænuncias paulò antè litteras miſi, ut accelerata ſecuritas deſiderij veſtri impatientiam mitigaret: ſed munus ſalutationis iterare ipſo etiam proficiſcente non piguit. Capite igitur geminam voluptatem: primò ex ipſius reditu, dehinc ex ſermone fraterno, quo vobis redditos ſanitati communes liberos indicamus. Valete.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

SUPERIORIBUS diebus litteras frequentavi; ſed nulla aſſiduitas potis eſt animum amantis explere. Puto autem vobis ad cognitionem ſufficere, quòd valere nos ſcribimus: licet commune pignus paucis diebus ſanguinis effuſione vexatum, otij noſtri minuerit voluptatem; Quod jam divinâ ope ad plenam ſanitatem cœpit emergere. Valete.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS MESSALÆ.

FORTUNA cum civibus noſtris revertit in gratiam, poſtquam te ſibi *a* Reſpublica vindicavit. Annumerandus eſt igitur cæteris ſperantibus æquitatem Iucundus amiciſſimus meus; quem morbo jam diutino gravem, *b* Præfectura eminens ad cognitionem privatæ litis exciverat. *c* Eſt illi quidem votivum, ſub examine tuo reſpondere propoſitis. Sed valetudo voluntati obnititur, quæ effuſione ſanguinis ſauciata, itinerum recuſat incerta. Nec deerit jus adverſantis petitioni, ſi ad Vicarium tuum diſceptatio transferatur. Hæc igitur ſumma eſt poſtulati: ut cùm cauſæ nihil de loco pereat, ſalutem homini peregrinatio remota conciliet. Vale.

a *Ita ex Mss. Gif. Pith. & Iur. leg. Ed. Sch.*
b *Sic Lect.*
c *Ita Mercer.*

EPIST. LXXXII.

SYMMACHUS MESSALÆ.

INSTRUENDA mihi atq; adornanda Prætura eſt, ad cuius Editionem magnitudinis tuæ proceſſus animavit. Incœptum enim meum viribus fratris utemur. Quæſo igitur mecum religioſè votiva officia partiaris, & familiaribus meis ad Hiſpaniæ longinqua pergentibus, ob equorum Curulium coemptionem, ſuffragia promovendi *d* negotij digneris adnuere. Longùm fiat, ſi velim litteris præſtanda percurrere. Capita rerum ſubiecto indiculo ſtrictim notavi. Tibi integrum erit, adijcere beneficia, ſi qua ſtilus petentis omiſit. Vale.

d *Ita ſupplet Ms. Cuiac. Ed Sch.*

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS MESSALÆ.

SI quid pro amico atque unanimi meo Iucundo priora ſcripta valuiſſent, agendis magis gratijs, quàm renovandis petitionibus à me ſermo impenderetur. ſed quia in civili negocio auget ei[illegible] ...tem

a *Ms. Cuiac. Ed. Sch.* tem *a* crebra conventio; jamnon pro cauſâ, ſed pro valetudine familiaris mei inſtauro ſermonem. Et certè difficilis impetratio eſſe non debuit, *b* poſtquam illi divinus affatus longæ peregrinationis gratiam fecit: cuius rei executionem miror eſſe difficilem, cùm lenitas tua ſoleat talia etiam ſine Reſcripti auctoritate præſtare. Impenſiùs igitur quæſo, ut Vicarii foro ſæpè in his judiciis agitata cauſa reddatur: quando hoc & ſacræ litteræ *c* imperant, & judiciorum non refutat humanitas. Vale.

b *Ita Lect. Ed. Sch.*

c *Ms. Pith. Ed. Sch.*

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS MESSALÆ.

PRIMAM mihi ſcribendi cauſam religio fecit, ut amicitia noſtra litteris excolatur. Secundam ſuggeſſit humanitas, ut viro optimo Thalaſſo familiari meo tua concilietur affectio. Supereſt, ut & mihi ſermonis tui viciſſitudo reſpondeat, & commendato ex ex ſententiâ procedat optatum. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS MESSALÆ.

d *Ita leg. ex Ms Cuiac.* ET *d* mei circa te propoſiti ratio popoſcit ut ſcriberem, & viro clariſſimo, atque ornatiſſimo Euſebio adſtipulatio mea deeſſe non debuit: quem probè de optimis viris emeritum quæſo tua benignitas muneretur. Nam laudabilis quiſque hanc ſolam mercedem pudoris atque honeſtatis exoptat, ut ad intimam familiaritatem bonorum cuique ſimilium purâ conciliatione perveniat. Vale.

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS MESSALÆ.

e *Ms. Pith. non habet τὸ tribuit.* OMNIS commendatio amicis teſtimonium *e* tribuit, ſuffragium præſtat incognitis. Proceſſus igitur vir ornatiſſimus filius meus, non eſt in eâ parte numerandus, cui ex beneficio ſcripta præſtantur; ſed potiùs

potiùs in eâ cui viciſſitudo ex amore perſolvitur. Puto jam liquere tibi, quæ circa illum familiariter tenenda ſit forma judicij, quem ſine favore commendo. Dignum eſt igitur, *a* quantum apud me meriti collocavit, tantum apud te benignitatis inveniat. Vale. *a Sic Ms. Pith. Ed. Sch.*

EPIST LXXXVII.

SYMMACHUS MESSALÆ.

NUMIDAM familiaritas noſtra apud te debet iuvare: quem tuo trado ſuffragio, ut meritum, quod apud nos honeſtis officijs collocavit, tua pro me cura compenſet. Mores hominis ex meo pende iudicio, & in omnibus, quæ utilitas eius exquirit, votum commendantis imitare. Vale.

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS MESSALÆ.

AMICITIÆ parentum rectè in liberos transferuntur, ut charitas ſemel inita, ſucceſſoribus eorum velut *b* hæreditario iure proficiat. Quo nomine optimi quondam viri Gregorii filium diligendum pariter ac tuendum recepi. Fuit enim mihi cum patre eius fidum fœdus animorum; ſed religionis debitum tecum opto partiri. Quapropter quæſo, ut curam meã pro eo in his, quæ uſus popoſcerit, exſequaris. Inter cætera autem vota juvenis præcipuum liberalis animi ſignum eſt, quòd cupit foro tuo non obſcurus ortu actor accedere: cui (ut ſpero) & magiſterium ſplendore dicendi, & ſuffragium mentis bonitate præſtabis. Vale. *b Sic Ms. Tith. Ed. Sh.*

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS MESSALÆ.

JAMDUDUM litteras meas in manus tuas credo perlatas, quib' allegavi, quod iudiciis approbatum eſt, amicum meum Iucundum, quamquam tui examinis cupidum, per valetudinem non poſſe proficiſci. Huius

habeat pignorum commendatio apud eum, qui ſuos diligit. Hæc autem ſumma eſt deſiderij mei, ut in animo tuo reperiat amorem meo ſimilem. Vale.

EPIST. XCVI.

SYMMACHUS LONGIMANO.

IN favorem me Dynami cohortaris, cuius tibi amore non ceſſerim. Eſt enim vir artium bonarum, cultûs, *a* ornatûs. Libens itaque in tuam concedo ſententiam, dignumque eſſe prædico, qui noſtro Ordini copuletur. Sed adjiciẽda eſt ei prærogativa militiæ, ut beneficio allectionis utatur. His quippe tantùm munia relaxari Divalia conſtituta voluerunt, quos caſtrẽſis honor illuminat. Si igitur & hoc inſigne detuleris quod annonarũ & evectionum cumulet adiectio; prono curſu in Conſulares legetur. Quare in tuâ manu eſt & illius meritum, & meum ſtudium ſupplementis talibus adiuvare. Interea nimis miror, quòd in viro illuſtri Flaviano domino & filio meo, nec gradum honoris, nec jus amicitiæ cogitaſti... Nam cùm præſtans auctoritas tua vinarij tituli debita flagitaret; uſque ad officij *b* multam condemnatiõne progreſſa eſt. Patienter admitte, neque Præfecturam, neque amantiſſimum tui virum tali contumeliâ debuiſſe perſtringi. Quæſo igitur, ut tantum ei poſthac deferre digneris, quantum tibi invicem convenit exhiberi. *c* Egò certè amborum parens nihil à te patior ſtridoris emergere: quin immò religioſis officijs creſcere inter vos cauſas mutui amoris exopto. Vale.

a *Alij Vulgo* ornatu *abſq; diſtinctione.*

b *Ita benè ex Ms. Giſ. Sch.*

c *Sic Lect. Ed. Sch.*

EPIST. XCVII.

SYMMACHUS LONGIMANO.

CEPI ex litteris tuis gaudium, poſtquam familiares meos ad Hiſpaniam commeantes adiutos epiſtolari commendatione docuiſti. Quare acceptam gratiã & mente contineo, & ore conteſtor. Facit autem verecundia tua, ut de hoc parciùs loquar. affectum enim, non verba deſideras. Vale.

EPI-

EPIST. XCVIII.

SYMMACHUS LONGIMANO.

IAMDUDUM deſideratas litteras tuas nunc immodicâ animi gratulatione ſuſcepi. Debita igitur reverentiâ & amore reſpondens, adjicio ut in reliquum frequentate digneris munus voluptabile, quod ſponte tribuiſti. Sed huic poſtulato non opus eſt immorari. Neq; enim petitio mea debet elicere, quod tua *a* promittit benignitas. Vale.

a Sic Ms. Cuiac. Ed. Sch.

EPIST. XCIX.

SYMMACHUS LONGIMANO.

CULTUM amicitiæ libenter exerceo. video enim mihi à te talionem curæ parilis non negari. Magnus autem diligentiæ incentor eſt amor tuus. Quare beneficij loco exprobrare non poſſum, quod ex debito defero. Ipſe enim tibi auctor es officiorum meorũ, quæ ſcribendi aſſiduitate ſollicitas. Vale.

EPIST. C.

SYMMACHUS LONGIMANO.

SENTIO quid mihi affectionis invicem deferre digneris. Sed vehementer admiror, quòd dominum filium meum Flavianũm, qui te parili amore complectitur, erga amicitias tuas imparem eſſe ſuſpiceris. Si igitur aliquid in aſſertione meâ putas eſſe gravitatis, *b* oro ut huiuſmodi perſuaſionem me adſertore deponas; & excluſis aliquarum ſuſurris conſtantiam ſerves ſanctis moribus tuis & amicitiæ congruentem. Certè ſi quid in notitiam tuam æmulus *c* ſermo pervexit; mecum quæſo *d* participes, ut amaritudo quæ ex aliorum *e* inſimulatione concepta eſt, fides purgationibus diluatur. Vale.

b Ita totum hunc locum reſtituit Lect. Ed. Sch.
c Ita Ms. Lect.
d Mercer. Ed. Sch.
e Ita Lect. benè.

EPIST. CI.

SYMMACHUS LONGIMANO.

SANCTO Euſebio arbitror pro ſummâ commendationis ſufficere, quòd eum mihi profiteor approbatum: & ideò verbis pluribus elaborare non debeo, ut ei tuam conciliem voluntatem. Præſumptum quippe teneo, his, qui mihi fida obſequia detulerunt, favorem tuum minimè defuturum. Nos ex ſententiâ valemus; libenter habituri, ſi ſoſpitatis tuæ litteras non negaris. Vale.

EPIST. CII.

SYMMACHUS PETRONIO ET PATRUINO.

PRo cognitis & probatis pauca dicenda ſunt. Mei enim officij, non ſui meriti teſtimonium ferunt. Quapropter laborare non debeo, ut præſtantiæ veſtræ domini & filij mei Flaviani merita commendem: ſiquidem vetus inter vos amicitia revertetur ad uſum feliciorem. Mei ſermonis hæc ſumma eſt; ut in patriam redux ſibi perpetuum amorem veſtrum, mihi mutuam reportet ſalutationem. Valete.

EPIST. CIII.

SYMMACHUS PETRONIO ET PATRUINO.

OPTO ut hanc ſalutationem vigoris a integer, & proſperis lætus accipias. Tradetur autem ad optimum virum Deſiderium, cui maximam laudem pura vita conciliat. Teſtis hæc officij mei pagina; relatura plurimùm boni, ſi te pronum in amicitiam tradentis attraxerit. Nam ut reſpondere digneris, enitendum mihi pro tuo amore non arbitror. Hæc una voti mei cura eſt, ut favorem commendatus adquirat, redeatque laudator beneficiorum tuorum; quorum utilitas ad illius commodum, ad meum ſenſum gratulatio redundabit. Vale.

a *Vulg.* vig. integri, & proſperi. l. *Sic autem Ed. Sch.*

EPIST. CIV.

SYMMACHUS PETRONIO ET PATRUINO.

VIDEO Flaviani filij mei honorem propterea hucuſque jacuiſſe, ut ei teſtis melior eveniret. Inciderat in tyranni *a* juſtitium judicio bonorum temporum reſervandus. Sed præſtitit illi amiſſio Præfecturæ, quod mutavit auctorem. Quæ igitur verba tantum munus æquabunt? Coniungite, oro, vos nobis ad referendas præcelſo viro gratias. Nam cùm ſinguli vincamur rei magnitudine; opus eſt laudatoribus multis, ut numerum impleat onus debiti. Et ſanè dominus pectoris mei, à quo profectum eſt beneficium, non ex alterius verbis, ſed ex gaudio conſcientiæ menſuram facti ſui colligit: nec ignorat talia eſſe, quæ præſtat, ut vincant ſpem ſolutionis. Nos tamen gratiæ vicem, *b* fide amicitiæ & obſervantiæ rependemus: damuſq; huic rei obſides animos, quibus ſatisfaciunt liberi lucis auctoribus. *c* Pijs enim contractibus amor ſufficit. Vale.

a *Sic Ed. Sc Vulg.* beneficium.

b *Sic probat Lect.*

c *Ita Ms. Cuiac. Ed. Sch.*

EPIST. CV.

SYMMACHUS PATRUINO.

AGENDIS D. M. Comiti excellentiſſimo viro gratijs par eſſe non poteſt mediocritas verborum meorum. Tibi igitur hoc munus injungo, ut de impetratis evectionibus in adminiculum Prætoriæ functionis, habitum mentis meæ apud eum plenius exſequaris: ſimulq; digneris eniti, ut in rem miſſis celer ad Hiſpanias tranſitus impetretur. Appetit enim tempus Editionis, metuſq; mihi eſt, ne equorum Curuliũ tarda *d* coëmptio, & moroſa deductio ſollicitis *e* arctetur anguſtijs. De hoc etiam ſublimem virum & præcellentiſſimum Comitem, ſecurus impetrationis oravi. Adjeci præterea commonitorem, cuius ſuffragator eſſe dignaberis: ut ſi moleſta petitio non videtur, familiares meos datis ad potiſſimos Hiſpaniarum litteris proſequatur. Satis dictum eſt. Si quid aliud tuis auribus amicorum meorum ſermo ſuggeſſerit, oro, ut

d *Sic Ms. Lect. Iur. Et Sch.*

e *Lect. Ed. Sch.*

in curam ſancti & fideliſſimi pectoris tui recipere non graveris. Vale.

EPIST. CVI.

SYMMACHUS PATRUINO.

AMOR mutuus facit, ut tibi ex uſu meo agenda delegem. Cùm igitur filij mei Prætoria inſtet Editio, quam vir Illuſtris Comes, omni virtutum genere ſublimiſſimus, ſuis evectionibus juvare dignatus eſt; coëmptioni equorum curulium celeritas admovenda. Quare quæſo te, ut familiares meos ad Hiſpanias miſſos, nulla tarditas demoretur: quos commendari tuis litteris volo, ut illis merita tua Hiſpanorum mentibus impreſſa ſuffragio ſint. Vale.

EPIST. CVII.

SYMMACHUS PATRUINO.

IULIANI *a* Agentis in rebus modeſtiam novi, natales probo, fortunam doleo. Fatalibus enim malis diu & graviter exhauſtus eſt. Sed credo cum eo omnia in gratiam reditura, ſi patrocinio tuo & humanitate foveatur. Plura non dicam, cùm præclaris moribus tuis familiare ſit, opis indigos ſublevare, & huic petitioni meæ etiam tuæ mentis natura conſentiat. Vale.

a *Alij:* egenis *male.*

EPIST. CVIII.

POST conſenſum partium, poſt vinculum pactionis, allegataque in judicio monimenta placitorum filius meus Cæcilianus denuò ad incerta litis attrahitur. Nota *b* eſt tibi qualitas cauſæ meritò omitto comperta ſtilo exſequi. hoc tantùm de ſancto animo tuo impetratum volo, ut ijſdem viribus, quibus luctamina prima ſedaſti, repetitæ medearis injuriæ: quia juſtitiam tuam debet acriùs incitare adverſum fidem placiti rupta concordia. Vale.

b *Sic Lect.*

EPIST.

EPIST. CIX.

SYMMACHUS PATRUINO.

APERTA eſt improbitas eorum, qui reducunt in quæſtionem pactionibus terminata, & per impatientiam quietis, finem jurgij ſecundâ lite commutant. Æſtima igitur filij mei Cæciliani dolorem, cui otium conciliare non potuit damnis patrimonij empta concordia. Nam reducitur in longinqua judicia, quibus facilè ſi ſuffragium tuleris, eruetur. Eſt enim in te atque fratre portus omnium, quos fortuita ſollicitant. Prolixior in petendo non eſſe debeo quum cauſę qualitas, & tua juſtitia plus de te favoris, quàm meus interventus eliciat. Vale.

EPIST. CX.

SYMMACHUS PATRUINO.

DUo ad me bona parilis voluptatis recentes nuncij pertulerunt: & vos juſtis honorum creviſſe Proceſſibus, & domino ac filio meo Flaviano fructum privati otij eſſe delatum. Sumptâ igitur geminâ fide, veſtras litteras ſuper hoc expectare non debui, quas æſtimavi per verecundiam differendas. Quare æſtimationem lætitiæ meę vobis relinquo: quia menſuram eius de veſtro in nos amore *a* colligitis. Sed his gaudijs etiam illa opto coniungi, quæ de Prætoriâ Editione filij mei jampridem poſtulata meminiſtis. Nam vehementer admiror, juſtis & ſolemnib⁹ deſiderijs nondum arriſiſſe ſacrum Reſcriptum. Itaque ſecundis litteris rurſus oravi, ut petitiones nullas graves, mihi verò jucundas, quibus miſſa pariter etiam minorum magiſtratuum exempla ſuffragantur; benignè, ut mos eius eſt, tradi iubeat *b* effectui. Sed beneficentiam tanti viri, cui ſemper voluptas eſt, ſupra ſpem magna præſtare, promptiorem ſpem reddendam, ſi, ut frequenter popoſci, veſtris admonitionibus provocetur. Vale.

a *Ms. Pith. Ed. Sch.*

b *Sic Lect. Ed. Sch.*

EPIST. CXI.

SYMMACHUS PATRUINO.

FRATREM meum Severum multo ſermone proſequerer, ſi novo aditu amicitiam tuam peteret, prædicationi ingenium eius conveniret. Parco igitur copiæ, tuoque judicio: ut juſtitia diligentiæ tuæ potiùs voluntati, quàm meis litteris applicetur. Vale.

EPIST. CXII.

SYMMACHUS PATRUINO.

CUM tibi omnium meorū cura præcipua ſit, præſumo filio meo Argentio ſpectabili viro, quē mihi adjungit affinitas, intimam familiaritatem tuā poſſe reſerari; quam meritò illi & vitæ decus, & familiæ antiquitas conciliat. His proprijs eius bonis etiam meæ preces in augmentum commendationis accedunt: ut planè dubitare non poſſim, cumulatiùs ei & meum teſtimonium, & tuum judicium profuturum. Vale.

EPIST. CXIII.

SYMMACHUS PATRUINO.

DOMINUM & filium meum Attalum de ſummatibus viris ad Dominos & Principes noſtros ampliſſimus Ordo legavit, inſtructum varijs de more mandatis, quæ ſpectare viſa ſunt bonum publicum. Huic ſi fautor acceſſeris, futurum reor, ut illi pro labore fructus *a* accommodet. Quæſo igitur, vel legationis merito, vel meo nomine in optimum virum benè conſulas; qui ſatis animi confirmatus eſt ſuffragio tuo ſucceſſuram fœlicitatem. Vale.

a *Ita Ms. Iur. Pith. Ed Sch.*

EPIST. CXIV.

SYMMACHUS PATRUINO.

BEATUM te, qui honorum *b* emeritus otiaris. Nos in Patriæ ſalo vivimus, & fluctibus verberamur. Quorſum iſta protulerim, dominus & filius meus Attalus eloquetur: cui ſpes viſendæ præſtantiæ tuæ, laborem peregrinationis fecit optabilem. Vale.

b *Lect. Ed Sch. Variat. Ms. Pith. Vulgata benè habent.*

EPI-

EPIST. CXV.

SYMMACHUS PATRUINO.

DUo mihi pariter jucunda delata ſunt. Primò ſermo tuus, qui etiamſi continuus, faſtidium non moveret. Dehinc fratris noſtri Frumentij exoptatus adventus; quem ego in numerum *a* bonorum eſſe referendum, priuſquàm morum ipſius periculum facerem, ex prærogativâ tui teſtimonij judicavi. Sed ubi propiore congreſſu probitatis ornamenta patuerunt; adverti eum minùs quàm ratio poſtulabat, per verecundiam prædicatum, *b* ne ipſe ſe laudatione ſuâ mandatâ litteris videretur ingerere. his ergo muneribus optatum tibi ſolvo reſponſum, quo me agere ex ſententiâ, & *c* frui commodâ cum meis valetudine recognoſcas. Huic autem rei nihil adjiciendum puto, cùm ſolo noſtræ ſalutis indicio gratulatio fraterna poſſit expleri. Vale.

a *Sic Ms. Cuiac. Ed. Sch.*

b *Ita legit e Ms. Gif. Sch.*

c *Sic Ed. Sch.*

EPIST. CXVI.

SYMMACHUS PATRUINO.

SCis pro inſitâ tibi humanitate quid parvulis, & parentum ſuffragio deſtitutis benignitatis ac miſericordiæ debeatur. Meritò mihi apud te utendũ eſſe non arbitror longo ambitu litterarum pro illuſtris memoriæ viri Severi filijs: qui niſi bonorum Iudicum juventur auxilio, prædæ atque iniuriæ ſubiacebunt. Quicquid eorum poſcit utilitas, favor tuus non gravetur impendere: ut publico ſaltim defendantur adjutu, qui familiaribus adminiculis deſeruntur. Vale.

EPIST. CXVII.

SYMMACHUS PATRUINO.

EXSORTEM te ſermonis mei eſſe non patiar, neq; à ſcribendi perſeverantiâ ſilentij tui imitatione deducar. Scio enim plerunque non amicitiæ negligentiâ, ſed obſtrepentibus curis officia retardari. Velim

lum idem credas, & inpoſterum curam capeſſas integrandi iſtius muneris, quod ipſe jam pridem moraris. Ero tunc promptior exhibendis litteris, qui ne nunc tempero, cùm gratiam mutuam non reporto. Vale.

EPIST. CXVIII.

SYMMACHUS PATRUINO.

CERTUM habeo, nihil apud animum tuum amicorum litteris eſſe jucundius: & ideò promptiſſimè frequento colloquia, quæ ſcio apud eximium virum magni eſſe momenti. Supereſt, ut ipſe, quàm benignè litteras meas ſumis, tam libenter indicia propriæ ſoſpitatis emittas. Vale.

EPIST. CXIX.

SYMMACHUS PATRUINO.

CORDI eſt frequenter alloqui vos, ne videatur apud me officiorum familiarium cura tepuiſſe. Atque ideò ſalutem votis opto, litteris dico: petens, ut ſi quando ſtili uſus intervallo longiore ceſſaverit; cauſam ſilentij non voluntati, aut deſidiæ, ſed occupationib᾽ applicetis. Vale.

EPIST. CXX.

SYMMACHUS PATRUINO.

ATHANASIUS V C. peregrinationis injuriam juſto dolore ſuſcepit. nam pactæ ei & nobis arbitris *a* junctæ obligatione pignorum nuptiæ denegantur. Exaggerarem facti huius invidiam, niſi verba rebus eſſent minora. Ipſe apud te quod quæſito opus eſt, pleniùs eloquetur. Orare non debeo, ut tuo juvetur auxilio, quod illi & amor tuus ſpondet, & munita legibus cauſa conciliat. Vale.

a *Ms. Giſe* vinctæ.

EPIST. CXXI.

SYMMACHUS PATRUINO.

SCIO ad indicium amicitiæ pertinere, quòd religio-

nem tuam participem noſtræ neceſſitatis aſſumo. ..cipe igitur,quæſo te,proclive mandatum,quod pro ..tuâ diligentiâ etiam non rogatus curare deberes. a ..i quàm plurimi ad Editionem Muneris noſtri ex ..liâ devehuntur, quos cupimus celeriter in uſum ex..peri. Dignare igitur eorum tranſitum ſtudio & di..gentiâ vindicare; ſimulque adhibere cuſtodiam, ne ..s fraus avara commutet. Maximè autem rumpen.. ..ſunt moræ, quia dies proximus functioni cogen.. ..apparatui non relaxat inducias. Vale.

a Sic Lect. Ed. Sch.

EPIST. CXXII.

SYMMACHUS PATRUINO.

..ROBO modeſtiam tuam. Sed damno mihi eſſe non debuit, dum ſperata expectat impleri. Et cer.. ..nunc poſtquam rei effectus finem ſilentio dedit, ..endium meum frequentior ſtilus ſarciat. Eſt ali.. b quo juncta ſcripta compenſes. In agendis D M. ..nſuli pro beneficio ſuo gratiis noſtram ſortire per.. ..am, eo affectu, quo amicorum tibi gaudia vendi.. Sed, ut ſcio, luculentioribus verbis, & propter in.. ..ij tui magnitudinem, & ſine adulationis pudore ..ntis gaudium proſequêris. Adde, ſi placet, quod ..poſtulatum tenes, ut aliarum Lybicarum mihi ..tio ſacrâ Auctoritate præſtetur. Quo impetrato ..ium perceptionum donum putabo. De juvene ..m meo retexere non laboro, quæ ſponte memi.. . Intelligo enim remitti modeſtiæ meæ precandi ..ſſitatem, cùm libentiùs à ſublimi & magnificen.. ..mo viro non expectata præſtentur. Vale.

b Sic divinabat Sch. ad ſenſum.

EPIST. CXXIII.

SYMMACHUS PATRUINO.

..viro optimo & amiciſſimo meo Petrocio Roma.. ..ſimplicitas eſt. Taceo, quòd illum longa militia ..culpata cohoneſtat. Minora enim cætera facit ..um eius inſpectio. Hunc unanimitas veſtra ....

non

a leporem gloriatus, *b* aprum ſerviles manus aſſeris incidiſſe. An *c* ſævitas feræ indigna tibi viſa eſt, quam laudi propriæ vendicares? Sed hæc joco dicta ridebis. Nunç alia, quæ de me requiris adverte. Diebus pauculis etiam nunc morari Capuæ deſtinavi; dehinc mutationibus vicinorum totum hunc mentem producem; *d* atq; ita, ſi Dij juverint voluntatem, relegere Appiam potero moleſtæ acceſſu hyemis. Vale.

a *Ita Ms. Giſ. Vatic. Fuld. Alij:* aprum.
b *Alij:* leporem.
c *Ita divinabat Sch. optimè.*
d *Sic reſtituit Ed. Sch.* h. e. *per Appiam viam redibo Romam, ob vicinam hyemem. Vide Epiſt. ſeq.*

EPIST. III.

SYMMACHUS FRUCTIANO.

SOLLICITATUS jamdudum litteris tuis *e* tam diu angar, quamdiu de te ſecunda cognoſcã. Quid igitur vel medicorum curatio, vel abſtinentia tua ad ſalutem promoverit, opto cognoſcere. Ipſe bonæ valetudinis compos reviſere patriam fortunâ ſuffragante conſtitui, priuſquam labori itinerum, proceſſu adultæ hyemis augeatur. Vale.

e *Ita Ed. Iur. & Sch*

EPIST. IV.

SYMMACHUS LOLLIANO.

PRIMAS litteras ſponte tribuiſti; ſecundas mea cura debet elicere. Sume igitur ſalutationẽ, quam viciſſitudine munereris. polliceor itidem cum reſponſis tuis paria me facturum. Vale.

EPIST. V.

SYMMACHUS PRISCILIANO.

ESSENT mihi gratæ litteræ tuæ, vel ſi nihil de meis apud Africam meritis ac laudibus continerent. Nam ut mihi decus aliquod, ita tibi pro mutuâ amicitiâ gaudium præſtiterunt. Hinc factum eſt, ut epiſtolam lætus emitteres. Exultans quippe animus gloriatur, & oſtentatione ſui non poteſt abſtinere. *f* Pro tãto igitur in nos amore Deorum benignitas te muneretur. Etenim cùm ipſe me non ſolvendo dignum arbitror, ad vicem meæ gratiæ favorem tibi præſidij cœleſtis exopto Vale.

f *Ita ſupplet Lect.*

EPIST. VI.

SYMMACHUS SEVERO.

GRATÆ quidem ſemper litteræ tuæ nunc legentis animum momorderunt, cùm te indicarent morbi diuturnitate macerari. Quæſo cuſtodes bonorum ª Deos valetudini tuæ medicas applicent manus: ne optimi Senatoris longa vexatio fidem faciat, nihil curare cœleſtes. à quâ opinione diſſentio, teque protinus ope ſalutarium poteſtatum ſolidæ ſanitati præſumo reddendum, ſi modò ipſe plenus ſpei lætis cogitationibus eluĉteris adverſa. Vale.

ª Ita Iuret. & Ed. Seb.

EPIST. VII.

SYMMACHUS CAPREOLO.

ADVENTANTE Euſcio ſperavi litteras tuas; ſed fiduciam caſus fefellit. Ego tamen ſilentij tui imitator eſſe non potui. quare indebitis fungor alloquijs: ut qui præſul huius officij eſſe debueras, exempli neceſſitate ad diligentiam provoceris. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS EUSEBIO.

FUERIT verecundiæ tuæ, quòd hactenus nihil nobis alloquij detuliſti. nunc ſume fiduciam, quam ad invitamentum familiaritatis ingerimus, & gratas fuiſſe litteras meas ſermonis aſſiduitate teſtare. Vale.

EPIST. IX.

SYMMACHUS MARTIANO.

SCRIPTIONIS auſpicio fiduciam tuam provoco. quare familiaritatis noſtræ aditum ingredere ſecurus. Viciſſitudo officij tui faciet, ut inchoata per me amicitia convaleſcat. Vale.

EPIST. X.

SYMMACHUS IRENEO.

EXSPECTASSE te arbitror litteras meas, ut in mutua officia provocatus erumperes. Sume igitur ſermonem, cujus ſequeris exemplum. Ero poſthac in ſcribendo diligentior, ſi cœptis noſtris viciſſitudo reſpondeat. Vale.

EPIST. XI.

SYMMACHUS *

AFFECTIO in te animi mei non litteris æſtimanda eſt. Religio enim fide pectoris continetur: in verborum officijs latet plerumque ſimulatio. Quare tibi in ſcribendo rarior videar, nihil amori exiſtimes decerptum. Et ſæpè evenit, ut homines tui nec profectionis ſuæ mihi indicium faciant, & mutuas paginas non repoſcant. Sed de hoc loqui largiùs non oportet: quia ſufficit amanti brevis & diſtricta purgatio. Ad ea tranſeo, quæ utrique votiva ſunt. Hilaratus ſum ſanitatis tuæ nuncio, & rependo, quo gaudeas. Nam mei quoque corporis vigor poſt infirmam valetudinem cœpit aſſurgere. Vale.

EPIST. XII.

SYMMACHUS PACATO.

ET in deferendis & in rependendis tibi litteris deſidē me arbitror non videri. Quare etſi memini ad te diebus proximis officia noſtra manaſſe: curavi tamen, etiam debito fœnore ſermonis abſolvi. Sed ſi unquam brevi intervallo uſus iſte ceſſaverit, velim cogites amicitiarum non figere reſpectum. Religio enim magis fide animi metienda eſt, quam oſtentatione verborum.
Vale.

EPIST.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS APOLLODORO.

PERVENISSE arbitror famam, quæ te abſolutum non modò honoris, verùm etiam curarum faſce vulgavit. Si ita eſt, ero tibi nunc confirmator boni olim deſiderati. Mea cum filio ſanitas opę divinitatis in ſolido eſt. Tibi *a* ut & ſalus valida, & reditus felix ſecundet, tam noſtra vota, quàm tua merita præſtabunt. Vale.

a *Sic Mort.* ἀδήσῤχως.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS CÆCILIANO ET PROBIANO.

ABUNDO lætitiâ, poſtquam valere vos didici, *b* noſtræque amicitiæ inter negotiorum dura meminiſſe. Sed quando fiet, ut ſolatijs litterarum damna abſtinentiæ ſarciantur? Ego autem vos Prætorijs meis faſcibus primos intereſſe voluiſſem, feſtiſque communibus decus facere. Sed feram neceſſe eſt, anteferri mihi cauſam Senatûs. Quare in ſuperioribus verbis deſiderij magis conteſtatio eſt, quàm querela diſcidij. Præſtabit cæleſtium favor, ut mandatis patriæ abſoluti, iter fœlix ad ludorum noſtrorum ſolemne relegatis. Vale.

b *Ita Ed. Sc.*

EPIST. XV.

SYMMACHUS ALLEVIO.

EX debito venit ſermo, qui redditur: ex beneficio, qui ſpontè defertur. Secundæ mihi partes relictæ ſunt, poſtquam ſtilus tuus mea ſcripta prævertit. Nunc vice ſalutationis repenſâ operam tuam curamque depoſco in his, quæ Caſtor ex uſu, atque utilitate noſtrâ promovendâ ſuggeſſerit. Vale.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS * CARTERIO.

* Confer epiſt. 7. lib 9.

GRATUM habeo, de teſtimonio meo non eſſe dubitatum: receptumque in familiam tuam Auxentium filium noſtrum *a* lectiſſimum juvenem in meo ære duco. Quo nomine amicitia noſtra in arctiora fidei jura convenit. Et præſtabit uſus longior, ut cùm in eo bona plura cognoveris, adſtipulationem meam de meritis eius, infra terminos veritatis ſtetiſſe fatearis. Vale.

a Sic optimè omnes Ms.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS RUFINO.

PROVINCIALI actione decurſâ, quæ ad ſacri auditorij Cognitorem neceſſariâ provocatione pervenit, delectatus ſum fide ac diligentiâ tuâ: & fortunâ negotij non defenſoris inſcientiæ, ſed voto judicis imputavi. Hortor igitur amicitiæ meæ fiduciam geras, & teſtimonij interim adſtipulatione contentus, domum noſtram, quæ multis circumlatratur iniurijs, forenſis induſtriæ tuearis officio. Nos ut ſponte gratiam nudo & ſimplici proteſtamur alloquio: ita ad referendam viciſſitudinem, ſi fors juverit, pares eſſe nitemur. Vale.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS PATRUINO.

IN agro me eſſe miraris. At ego juſtiùs ſtudeo ad cõmunem te patriam ſpreto ruris otio revertiſſe, niſi quòd cauſam tibi reditûs iterata lis attulit. Alioquin, ut eſt mens tua quietis cupida, *b* malles negocijs ruſticis immorari. Mihi ſuburbanitas pedum ægritudine laboranti magis ſolatio, quàm voluptati eſt. Nullam jucunditatem triſtis morbi ſenſus admittit. Sed ſpero, ſi innocentiam divina reſpiciunt; & forenſi obſervatione ſanandum. Gratus & facilis erit, *c* aut mihi Romam

b Alij mallet.

c Sic legit Lect. Ed. Seb.

mam reditus, aut tibi ad agrum, in quo nunc diverſor, excurſus. Vale.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS PATRUINO.

IPSUM te malo, quàm delinimenta verborum. Tu contra epiſtolis abſentiæ moras redimis. Quid ſi tibi reſpondiſſet opimitas ſegetis, aut vindemiæ arſiſſet ubertas? Omnium temporum vices in otio ruris exigeres, qui Patriæ famem agris demorando non reſpicis. An ſolo juvaris aucupio, cuius me parte donaſti? Sed hîc quoque poſitus gulæ illècebris largiter utereris. Nam ſimul tibi & coempta ex foro Cupedinario, & ex ſuburbano tuo perlata ſuppeterent. Quid, quòd etiam jactari morbo matronam tuam ſimulas? cuius valetudini, ſi vera prædicas, ſolitudo non competit. Plura enim Romæ ſalubritatis inſtrumenta ſunt, maior medentium numerus. Vide igitur ne aliud genus ſuſpicionis incurras, ſi obſeſſam à morbo coniugem, vacuo ſeceſſu, & a intutâ ablegatione maceraveris. Vale.

a *Vulg.* diutinâ.

EPIST. XX.

* * *

PRÆ cæteris temporum vicibus æſtate delector: non quòd diurnas horas longior Solis meta producit, nec quòd res rationeſque noſtræ novâ fruge diteſcunt: ſed quia pacatâ navigatione deſideratas mihi litteras tuas frequens invehit commeatus. Quid enim vel animi voluptate jucundius, vel ad officium amicitiæ accommodatius præſtari poteſt, quàm ut te mei amantem uſu crebri ſermonis experiar? Ergò dum anni tempus invitat, dum pervium mare eſt; pabula quædam & nutrimenta mutuæ affectionis veluti in hyemem congerantur. Quum hæc ſcriberem ſalus mihi ex ſententiâ ſuppetebat, tuis videlicet adiuta votis.

Neque enim alia nobis de cauſâ arbitror optata ſuccedere, quàm judicio, & amore *a* Carthaginis. Vale.

a Ms. Pith. charitatis.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS LUCILLO.

IN DULGERE te otio, opinionis falſus putabam: tu verò animum lectione, labore corpus exerces. Hoc indicant ſcripta, & munera tua ſtilo exſculpta, & parta venatu. Mihi Flaminia emetienda eſt, ad novos faſces generoſi Conſulis evocato O ſi reditus tuus antecaperet profectionis meæ molitiones! juvari me ampliſſimo viatico crederem Sed qui multo itinere diſcernimur, & neque mihi mora, *b* neque tibi properatio commoda eſt, verbis pagina fungetur. Præfatâ numinũ veniâ, Prætorem Symmachum meum mox urbanum tribunal accipiet. Feſta eius frequentari potiſſimis amicorum, quibus annumeraris, exopto. Da iſtam gratiam procul affuturo iiſdem diebus. Gratius eſt, quod deferrur abſentibus. Vale.

b Sic Mercer. & Ed. Seb.

EPIST. XXII.

SYMMACHUS * ANDRONICO.

* *Huius Poetæ inſignis mentionem facit Ammianus lib. 19. Sic Ms. Giſ. Vulg.* Martiano.

IN ore tuo vernat Cecropia Muſa, mihi lingua Latiaris eſt. Nec deſideraveris æqua ſtili mei munera. Litteris vincimur, amore certamus. Sed meritò reſcriberem, ſi ſolam epiſtolam detuliſſes. Tu verò, ut es amicorum diligens, Bibliothecæ noſtræ carminum tuorum divitias intuliſti. Quid tibi hoc dignum rependam, tenuis ipſe facundiæ, & paupertini ingenii? Tradam publicæ admirationi, quæ legenda miſiſti. Et quanquam laudator impar, bonum ſæculi publicabo. Nihil ex hoc derogabitur operis tui gloriæ. Nam & Homerum novimus à diſſimilibus prædicari. Careret quippe fama magnorum virorum celebritate, ſi etiam minoribus teſtibus contenta non eſſet. Sed quid

hæc

hæc longiùs traho, quum brevitatem verecundia tua poſtulet? Cura ut valeas. Et ſi quid ſtilo adieceris, cum medtocri judice, ſed non ingrato lectore, participa. Vale.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS MARCIANO.

DEos oro, ut quæ mihi interim valetudo eſt, eadem tibi ac tuis ſuppetat. Videor plenè hoc anteloquio ſcribenda complexus, *a* de tuâ ſanitate votum, de meâ *b* gaudium. Sed epiſtolas breves eſſe non pateris. Quæ igitur ἀπόδεσις erit paginæ longioris?, Ubi ſim, quid egerim (nam præcipuè amicitia rerum talium curioſa eſt) ſi placet proſequar. Principium voluptatum de Formiano ſinu naſcitur, quæ civitas quōdam Læſtrygonum populo fertur habitata. Hos ventri & gulæ uſque ad feritatis invidiam legimus obſecutos Pluſculos in eo littore dies, ſed deliciarum parcus exegi, tantam cæli ſalubritate, & aquarum frigore ſuadentibus moram. Affuerunt pignora mea; quorum cupiens noſtrâ urbe proceſſeram. Nec fuit operæ, mox ulteriùs iter aggredi, cùm præſtò eſſent deſiderati. Illorum dehinc arbitratu legi oram, quæ Formias & Cumanum littus interiacet. Nunc mutuis invitationibus aut in Baulos, aut in Nichomachi Gaurana migramus. Amicorum ſubinde mihi affluentium largiter eſt. Non vereor, ne me laſcivire in tantâ locorum amœnitate, & rerum copiâ putes. Ubique vitam agimus Conſularem, & in Lucrino ſerij ſumus. *c* Nullus in navibus canor, nulla in convivijs *d* helluatio, nec frequentatio balnearum, nec ulli juvenum procaces natatus. Scias nullum eſſe in luxuriâ crimen locorum. Vale.

a *Sic habet Ms Gif*
b *Mercerus.* ſtudium.
h. e. *Satisfactio circa incolumitatem tuam voto meo, ſtudio & ſollicitudini tuæ circa meam.*
c *Ita Ed. Sch.*
d *Sic Ms. Gif.*

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS MAXIMIANO.

NIHIL inter te, & parentem tuum optimum re aut affectione diviſum eſt. Ergò & litteras, quas ad eius reverentiam miſi, ut omnium particeps in acceptum referre potuiſti. Sed jam colendus es nobis etiam tuo nomine. Prætereà cavi, ne reſpondente uno imputaretur mihi viciſſim munus duorum. Convenit tamen brevitas huic paginæ, quia relatu digna præcerpſi. Quare ſermonem iſtum tanquam amoris in te noſtri tenebis teſtem. Verùm te in reſcribendo decet eſſe prolixum. Neq; enim par conditio eſt iterati *a* à me, utrique autem *b* noſtrûm ſingularis laboris. Duos meatus replere uno fonte difficile eſt: uni alveo abundè influunt duplicata principia. Vale.

a *Hæc abſunt à Ms. Grſ.*
b *Sic Lect. benè*

EPIST. XXV.

SYMMACHUS ALBINO.

CREDO arbitreris circumſeſſum me Campaniæ amœnitatib⁹, ſcribendi ad te hactenus negligentem fuiſſe. Non eſt ea fortuna horum locorum, ut ſeriam curam ſepeliant voluptates. Inſolitis omnia neceſſitatibus ſtrepunt, & oneri ceſſêre deliciæ. Quare negocium pro otio reperi. Nec poſſum facilè ad hæc amicitiæ munia animum retorquere. Spondeo tamen reverentiæ tuæ, quæ litteris meis præferas. Relegere ad vos iter avidiſſimè ſtudeo. Eadem quippe me cauſa, quæ vetuit ſcribere, cogit redire. Vale.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS GREGORIO.

DEDI ad parentem tuum litteras, quib⁹ contentus eſſe potuiſti. Nam ut eſt utrique veſtrûm unus animus; ita ſatisfaciet idem cultus ambobus. Sed metui imitationem, ne mihi alter è vobis duorum vice & ore reſcriberet. Quare, ut in *c* honore Numinum fieri ſolet

c *Sic rectè legit B. Briſſon: & Ms. Iur.*

ſolet, litationi addo donarium, breve, fateor, & quod prolixius eſſe voluiſſes. Sed in adiectis menſura non quæritur. Ipſe copiam redde brevitati; quia familiares paginas eos oportet extendere, quibus non eſt neceſſe geminare. Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS CENSORINO

PROMPTA & avidâ manu litteras tuas, cùm mihi offerrentur, invaſi; ut proſpera, cogniturus. Sed cùm percurrerem lectione enumerationem diſpendiorum tuorum; voluptati ſucceſſit offenſio. Et illa quidem adverſa, quæ cum plurimis pertuliſti, more humani ingenij, habent aliquod de ſocietate ſolatium. hunc verò piraticæ deprædationis ictum, quem ſpeciatim caſus tibi durus adjecit, impreſſum altiùs puto: quia neque habet participem, & geminavit dolorem. Contra hæc fortuita, virtute ac ratione animus armandus eſt, ſpes quoque aſſumenda meliorum. Sæpè titubantia in ſolidum reverterunt. Nihil hominibus æternum eſt. Volvunt mortalia vices crebræ, & omnium rerum fuga *a* vivitur. Paucis iſta perſtrinxerim, quum tibi pro eruditione plura ſuccurrant. Nunc ad illa reſpondeo, quę de me ſcire voluiſti: Quàmprimum Neapolim petitu civium *b* tuorum viſere ſtudeo; illic honori urbis religioſę intervallum bidui deputabo. Dehinc, ſi benè deſtinata Dij juverint, Capuano itinere venerabilē nobis Romam, laremq; petemus. Inter hęc, ſi mihi evenerit aſpectu & colloquio tuo defrui explebor gaudij ſatietate. Sin maior neceſſitas negaverit nobis tui copiam velim curarum nube deterſâ eam ſapienter reſumas animi alacritatem, quam tibi congreſſus noſter ſedulò conciliare potuiſſet. Vale.

a *Ita Ms. Gif. Ed. Sa Vulgo*, fit.
b *Sic Lect.*

EPIST.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS ROMANO.

MEMINISSE te ſcio, quòd me quoque idem de amico dolor perculit; ſed jam nobis ſermonum vices debent eſſe ſolatio. Scribo igitur, ut reſpondere cogaris, & à funeſtis cogitationibus redeas in officia viventium. Fecerit religioſa cauſa, ne prior ſcriberes: non eris tam irreverens, ut provocatus abſtineas. Vale.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS SALVIO.

VIDI in litteris nuper mihi redditis religioſum pro nobis animi tui gaudium, & apertiſſimè deprehendi; quid voluptatis ex amicorum proſperis uſurpes. Promptiùs igitur *a* te diligo, poſtquam hoc votum bonæ mentis inſpexi. Et quamvis ipſe domino pectori s mei excellentiſſimo viro ſcriptórum gratiam pro Flaviani fratris tui honore retulerim: nihilominus tamen quæſo, ut etiam magnitudinem gratulationis meæ apud auctorem tanti beneficij digneris aſtruere. Vale.

a Ita Lect. Ed. Sch.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS JOVIO.

INTERFUIT publicæ utilitatis, ut tibi maiora negocia crederentur. Quare prolixa non debet eſſe gaudij mei atteſtatio, ne adulationis ſuſpicio devenuſtet judicij veritatem. Opto igitur, tibi ſuſcepti officij curſus arrideat. Quamvis dubitare non poſſim, nec mutari probitatem, & bonas artes ſtimulo præmiorum fœliciùs incitari. Vale.

EPIST.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS EUDOXIO.

EXULTAVI gaudio ob amicitiæ honorem, quum litteras tuas ſumerem. Sed ubi Annius noſter, quam ſis dubius valetudinis, indicavit, in gravem curam lætitia derivata eſt. Video enim peregrinationi, quæ morbi inſtar eſt, damnum ſanitatis adiectum. Solatur tamen ſollicitudinem meam, quòd parſimonia tibi familiaris eſt, quòd cognata ſapientia, & adverſis fortunæ animus ingentior: quæ bona reducere ſolent valentiam corporis, & vigoris ſerenum. Spero igitur de te cognitu lætiora, & aures jam fœlicibus nuncijs paro. Faciet juſtitia, quæ pios reſpicit, ut poſt huius incommodi citum tranſitum, vitæ tuæ proſpera longiùs porrigantur. Vale.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS URBICO.

AUSPICIUM mihi ſcribendi prior, ut mos eſt, facere debuiſti, cùm te huius diligentiæ domeſtici tabellarij reditus commoneret. Sed quia nobis vel oblivio, vel occupatio religionis tuæ deſideratum munus invidit, ego uſurpo principium: æſtimaturus in reliquum de raritate vel copiâ tuorum apicum, utrum voluntate litteris ordiendis, an magis neceſſitate defueris. Vale.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS IUSTINIANO.

SCIO me in ſcribendo tardum fuiſſe. Conſultò ſtilum diſtuli, dum refoveo tenuatum itinere vigorem, quo tibi de me læta cupienti voto ſimilis pagina traderetur. Fiat igitur ex optimo nuncio moræ compenſatio. Certè ego eam dico legem litteris amicorum, ut aſſiduitate illorum animos probent, meum bonitate delectent.

Vale.

EPIST.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS EUSEBIO.

SCRIBERE adte antè voluiſſem; ſed commeantibus multis fidam occaſionem debet excerpere ſcribentis electio. Accepiſti cauſam tardioris officij: quæ ſi animo tuo ſatisfecit, curare dignaberis, ut ad me quoq; reſponſa tua idoneis commiſſa perveniant. Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS IOHANNI.

QVòD ſerò ad te ſcribo, amicitiæ tenacis indiciū eſt, cuius memoria repetitis ex intervallo probatur officijs. Ipſe quoq; ſilentium tuum non aliter interpretor. Nam *a* etſi ſtili honorificentiam quæro certus fidei tuæ, etiam de tacito amore non dubito. Sed vereor, ne iſta ſententia tibi ſuadeat negligentiā ſcriptionis, & hæc amicitiæ munia judicij mei ſecurus omittas. Hortor igitur quæſoque, ut illam potiùs cogites partem, quæ aſſiduitati gratiam patit; non quæ promittit veniam raritati. Vale.

a *Ita coniecit ex Ms. Giſ. Sch. Vulgo,* cùm.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS QUINTILIANO.

AD indicium mei circa te amoris hæc ſcribimus, & ut ipſe ad reſpondendum provoceris exemplo. Cùm igitur ego partes religionis impleverim, expecto, ut ipſe etiā viciſſitudinis ſolutione fungaris. Vale.

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS CRISOCOMÆ.

PROXIME penatibus meis redditus, etiam nunc te mente & cogitatione reſpicio. *b* Itaque animi illâ iucunditate, quam coram de ſermone tuo hucuſq; capiebam voluptatem, compenſo. Cui ſi mutua cura reſponderit; cùm tantam mihi delata amicitiæ tuæ

b *Sic plenius ex Ms. Giſ. reſtituit Sch. optimè. ſic inf. ep. 20. & 24. lib. 9. dixit* Animi voluptatem.

ſcriptio

ſcriptio *a* gratiam tribuat, quanto amplius relata præſtabit? Vale.

a Ita ex eodem Ms. Giſ. leg. bono ſenſu.

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS ROMULO.

SALUS pignoris communis in tuto eſt, cuius ſtudia ſollicitudini meæ delegata proficient. Meæ quoq; valetudinis eſto ſecurus, & ad vicem talium nunciorũ curam de te meam ſimilibus reſponſis abſolve. Vale.

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS *

QUERI de ſilentio non potes, qui nihil ſcriptorũ mihi hucuſque tribuiſti. Sed ſi ſimile ſtili opperiris auſpicium, ſume exemplũ religioſi officij, quod debeas æmulari. Ero deinceps ad exercendum ſtilum promptior, ſi me fructu mutui ſermonis animaveris. Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHUS AVENTIO.

SECESSIONEM tuam etiam tacitus adprobavi. Nam cùm interveniente diſcordiâ ſupremis *b* cõgeneri intereſſe non poſſes, eâ mœſtâ profectione viſus es ſatisfeciſſe pietati. Ipſe quantum civi optimati fuerat deferendum, triduo domi commoratus implevi, non famam captans, ſed humanæ fortunæ vices cogitans. Quid enim tam rationabile eſt, quàm tribuere collegæ, quod tibi quandoque bonos cupias exhibere? Vale.

b Locus mendoſus.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS ANTHIOCO.

NUNC primùm honoris limen ingreſſus, nimis immaturè adventum ſucceſſoris exoptas. Agnoſco impatientiam Græcis delicijs congruentem, *c* quã velim toto anni orbe diſſimules, ac te migraſſe in

c Sic ex Ms. Beſſ. Sch.

tribus

tribus Romuleas recorderis. Quid enim dignum conqueſtione perpeſſus es? Nondum te militares contumeliæ perculerunt: nondum catervas mulierum ſciſſâ veſte fugiſti: nondum ante januas eminentium poteſtatum vigilem noctem ſalutator expertus es; & jam delicato faſtidio renuis magiſtratum? Commuta, ſi vales, animum, teque in annum, vel biennium obdura.

EPIST. XLII.

SYMMACHUS *

* *In Vulgg. hæc epiſtola cohæret cum præcedenti.*

PROBABILEM cauſam **** Quis enim Siciliam rectoit nere petens, ſermonem meum poteſt reddere in longinquis ſtudiis conſtituto? Sed *a* deſino. Tu tene curam circa te meam de numero epiſtolarum non debere perpendi. Diligentia enim erga amicos jugiter manet: occaſionum verò raritas ſcripta diſtinguit. Sed de hoc ſatis dictum puto. Nunc elegantiâ ingenij tui, & inventionum ſubtilitas *b* precanda eſt. Novum quippe muſivi genus, & intentatum ſuperioribus reperiſti, quod etiam noſtra ruditas ornandis cameris tentabit affigere, ſi vel in tabulis, vel in tegulis exemplum de te præmeditati operis ſumpſerimus. Vale.

a *Ita aliquis ſenſus conſtet: antea hiatus erat.*

b *Sic Ms. Giſ.*

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS. CALLISTIANO.

INTER cætera parentum decedentium bona, amicitiæ quoque affectanda ſucceſſio eſt. Et fortaſſe ſtudio validiore captanda familiaritatis hæreditas: quia facultates fortuna præſtat, charitas judicio fœderatur. Volo igitur inter nos promptiùs convaleſcat familiæ tuæ propagata conjunctio. Conſentaneum quippe naturæ eſt, ut officia à te inchoata, à me probata coaleſcant. Ergò in reliquum ſermonis eſto munificus: mea cura non deerit, quæ te ſtili viciſſitudine muneret. Vale.

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS PASTINATO.

Litteras tuas agrorum fructibus jure contulerim. Nam ut illorum proventus non fallit temporis ſui debitum, ita fidem noſtræ expectationis annuus dignationis tuæ ſermo non decipit. huius nunc mihi per homines noſtros *a* advectio ſatisfecit. Lectis igitur paginis, valere te gaudeo, & alloquij tui honore delector. Nec me arbitror reſpondendo imparem judicari. Præſtabit divinus favor, ut has inter nos officiorum vices ætas prolixa multiplicet. Vale.

a *Alij*: apportatio.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS PIERIO.

Redditum *b* mihi eſt annuum quodammodo ſermonis tui debitum. Tibi quoque gaudium ſolemne de nobis, hæc reſponſa præſtabunt. Quæ propter tantam longinquitatem frequentare non poſſumus, ſed bonâ fide certis temporibus exhibemus. Maneat igitur hic uſus, & quodam ſalutis indicio mutua inter nos ſecuritas recondatur. Vale.

b *Sic Lect. reſtituit. Ed. Sch.*

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS STRATEGIO.

Agis mecum deſiderio amantis, ut redeam: jam dudum hoc animus meus veſtri expetitor efflagitat. ſed valetudo ſaucia obſtrepit voluntati. Humor enim noxius articulis illapſus etiam nunc me tenet lectulo, & vix littorali ſiccitate tenuatur. Tribue igitur tempus refectioni, quod ego vendicaveram voluptati. Præ te autem fers, in tantâ bonorum multitudine poſt diſceſſum meum nihil, ut antè, jucundum eſſe. Sed puto, quòd piâ affectione fallaris: quia rarum eſt in amante judicium. Et ego quidem non ex his primùm litteris, quid de me ſentias, ſcio. Prope eſt tamen, ut agere gratias abſentiæ meæ debeam, quia mihi ſyngrapham

grapham quandam teſtimonij tui præſtitit. Verùm hæc miſſa faciam. Non morabor expectationem tuam poſt conciliationem vigoris. Sed quia *a* hoc longum eſt *b* diligenti, viſis quæ in proximo poſſidemus, reditum maturabo. Spero enim tantundem acceſſurum ſanitati meæ ex conſpectu veſtro, quantum ſperari poſſet ex ocio. Vale.

a *Edit Scb. ex Ms. Gif.*
b h e *amico, amanti.*

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS VALERIO.

VELLEM ſedatam filij mei ægritudinem nunciare, ſed nihil proſunt figmenta ſollicitis. Audeo tamen ſperare meliora. Imminutio enim febrium, Deo autore, ad fiduciam ſanitatis cæpit accedere. Tuæ pro nobis ſollicitudini gratias ago, & cœleſtem comprecor poteſtatem, *c* ut tuo circa amicos animo proſperorum omnium viciſſitudo reſpondeat. Vale.

c *Sic vulgata lectio retinenda.*

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS MAXIMILIANO.

SOLES in ſcribendo eſſe prolixus pro ingenij tui viribus. Poſtquam te honor aulicus in procinctum vocavit, tu quoque verba ſuccingis, & tanquam levis armaturæ miles Rorarios æmularis. Quid faciam ſenex garrulus, cui menſura ſermonis à juvene præſcribitur? Trahit nos vitium ſenile verboſitas: ſed occurrit exemplum, & faſtidio aurium tuarum de ſtili brevitate coniectio. Non enim violanda eſt interim mihi paginæ tuæ formula. Expectabo tamen, an copiam de me exigas, *d* ſi plura reſcripſerim. Vale.

d *Sic Ms. Gif. vulg.* reſcripſeris.

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS VITALI.

DIU *e* ſanitati pariter ac vetuſtati litterarum tuarum, mediocris eloquij conſcius reſpondere dubitavi: ſed religio rupit timorem. Malui n. ſtilo, quàm *ſuperbiâ* diſplicere. Quicquid igitur hoc eſt, quod te-

e *Alij:* ſuavitati.

nec

net pagina, quæſo boni conſulas, teq; ſubmittas ad mediocritatem ſcriptorum meorum, ne retundatur officium meum, dum deſperatur imitatio. Vale.

EPIST. L.

SYMMACHUS JOVIO.

JAMDUDUM datis ad te literis mutua ſcripta non merui; & tamen propoſitum meum ſervans, honorificentiam ſcriptionis inſtauro. Credo enim, quòd negatam primo officio vicem, vel nunc impetrare poſſit iteratio. Vale.

EPIST. LI.

SYMMACHUS MAXIMILIANO.

ASSIDUITATEM ſcriptorum meorum tibi eſſe faſtidio propè afferit tuorum raritas. Es enim præter ſolitum parcus adloquij. Sed tueor conſtantiam diligentiæ, nec à propoſito argumentatione deducor. Erit poteſtas tua, hunc animi mei habitum, vel augere ſilentio, vel litteris amoliri. Vale.

EPIST. LII.

***

QUATENUS me abſentia contriſtet, intelligis. Nam ideò neceſſitatem tibi à filio meo ſcribis iniunctā, ut publici negocij excuſatione purgeris. Alterum igitur religioni tuæ ex utroque faciendum eſt, ut aut cervorum *a* an aprorum copiam mittas, aut in conſpectum amici celeriùs revertaris. Nulla enim *b* ſatisfactioni juſtitia ſuppetit; ſi & illi venatum, & mihi ſolatium denegaris. Vale.

a *Sic Iuret. Alij*: et.
b h. e *excuſationi: ut lib. 4. Ep. 65 Si enim ex Ms. Gif. leg. Al.* ſatisfactio iuſtitiæ ſupp.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS LEPORIO.

DEBITUM tibi rependo ſermonem. dudum enim parem mihi ſcriptorum tuorum honorificentiam communis amicus exhibuit: cuius verecundiâ & honeſtate diligenter inſpectâ, dignum eſſe, quem diligas, approbavi. Vale.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS MARCIANO.

SERAS tibi videri arbitror litteras meas. Sed ſi itineris dies numeres, ratio moram diluet. Intervenit præterea ex humore ſolito dolor corporis, officiorum familiarium ſequeſtrator. Nunc quia labori & valetudini quies reddita eſt, ſalutationis verba non differo, pretium laturus obſequij de remuneratione reſponſi. Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHUS MAXIMILIANO.

SI benè in te animum meum noſti, dubitare non potes adverſam valetudinem corporis mei miſſitandis hucuſque litteris obſtitiſſe. Hac parte purgatus ſalutatricem tibi paginam reddo, quæ teſtabitur eſſe me ſoſpitem

* Hic Iuretus incipere putat novam epiſt.

***

POSTQUAM ſanitas ſilentij excuſationem removit, venturum te ad Campaniam filij mei aſſertione cognoveram. Hinc factum eſt, ut epiſtolis abſtinerem. Sed dum te aut curæ urbanæ, aut voluptates morantur, pœnè culpam taciturnitatis expectatio noſtra contraxit. Fungor igitur erga te ſalute dicendâ, & eligendum relinquo, utrum mihi adventum præſtare malis, *a* an reſponſum perſolvere. Vale.

a Sic Ed. Sch. ex Ms. Giſ.

EPIST.

EPIST. LVI.

SYMMACHUS ROMANO.

SERVO obſervantiam, quam mos priſcus inſtituit, ut domo profecti litteras auſpicentur, & ſalvere me nuncio. Ex debito venit, a ut tu emiſſo à me muneri ſolvas amica reſponſa. Vale.

a *Ita Lect. Ed. Sch.* *Al.* uti emiſſo muneri. *aut etiã* præm.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS VALERIO.

FILIUM meum Romulum acceſſo, tu retines. Ego in eum mihi perſonam parentis arrogo; tu jus affinis exercer. Mihi ex voluntariâ ſponſione præſentiam ſuam debet; à vobis ſpe ſociandi itineris retentatur. Sed quum etiam tuus prænunciatur adventus: quæſtuoſa taxatio eſt moræ, quæ mihi pro uno utrumque promittit. Cedo igitur voluntati tuæ, & paucorum dierum patientiam non nego. Fratri quoque tuo Romulo nimis gratulor, cuius ſolatium pio & amico certamine nobis ambo vindicamus. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS MARCIANO.

FILIUS meus, cùm bonâ Dei veniâ, periculo caret, ſed defectum virium patitur propè uſque ad b ægritudinem. Redire conſilium eſt, paulatim manſionibus in ſpacia minora diviſis. Ego quoque meorum contagia ſocius acceſſi. Credo ex vigilijs nocturnis, quarum in præſentiâ exiguus fuit ſenſus, noxa pòſt cruduit. Comprimere tamen nitor diligentiâ, & parſimoniâ ingruens malum. Ergò cœleſtibus advocatis iter paramus ordiri. Veſtræ in nos beneficentiæ gratias referrem, ſi ſe amor c ſperatus & ex mutuo debitus lactari laude pateretur. Vale.

b *Hæc vulgata lectio bona eſt, & plena.*

c *Sic Ed. Sch. ad ductum Ms. Gif.*

EPIST. LIX.

SYMMACHUS ROMANO.

AD ſcribendum creber eſſe voluiſſem, & hoc ſponſandum eſſe promiſeram: ſed valetudo filij mei diu in dubio verſata, ceſſationem ab huiuſmodi officijs imperavit. Qui ubi primùm ſuffragio ſalutarium poteſtatum cœpit emergere, ſecutus eſt illicò ſcribendi uſus ſecuritatem. Accipe igitur libens dictam ſalutem, quam, ſi fors optata juverit, mox ſequemur. Vale.

EPIST. LX.

SYMMACHUS SERVIO.

OPPERIRIS, ut intelligo, litteras meas: quaſi ipſe familiaris officij præſul eſſe non debeas. Fortaſſe allegatione *a* moris uteris: quoniam pleriſque perſuaſum eſt, auſpicium ſalutationis profectis eſſe capiendum. Abſolvo te conſuetudinis obſervantiâ, aut lege pigritiæ. Satis erit mihi ad plenam ſatisfactionem, ſi averſatus ſcribendi occupare principium, ſaltim ſequaris exemplum. Vale.

a *Sic Vulg. benè habet.*

EPIST. LXI.

SYMMACHUS AMICIS ROMAM.

ITER Capuam promovemus; forſitan ſuſpicemini interventuram ſoliti in vos officij oblivionem per longitudinem viæ. Vulgati quippe proverbij eſt. Enavigato Malæo oblimari eorum memoriam, quos domi reliquerit. Me quoquò verſum pedem tulero, amicorum cura comitatur. Sperate igitur honorem huius muneris circa vos eſſe manſurum, ſi optatis fortuna conſenſerit. Vale.

EPIST. LXII.

SYMMACHUS ROMULO.

NON ſum opinionis ambiguus, expectari litteras meas

meas. nam parem deſiderij impatientiam de tuis patior. Una igitur eſt noſtri cauſa ſermonis, ut tuum merear: cuius, ut in potu fontium, ideò maior eſt ſitis, quia ſapor dulcior. Vale.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS LAMPADIO.

ADMONUERAS, cùm proximè urbe digrederer, ſi vellem tibi aditum ſcriptionis aperire, ut prior litteras inchoarem. Satisfacio voluntati tuæ, quæ obſervantiam priſci moris amplectitur. Abſolutus igitur hac religione, erumpe in familiaris ſtili munera, mecumque communica, quicquid in adminiſtrandâ urbis tutelâ, ex bono publico feceris. Nec quidquam verò ſcribentis detrahat pudor, ne voluptati meæ damno ſit epiſtolæ verecundia. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS DIONYSIO.

OFFENDERAT bonos, quòd immaturè antè diſceſſeras. Deluit fortuna peccatum ſuum, quæ nobis te pari feſtinatione reſtituit. Sed quid abſentem juvat amici reditus? Solare hunc caſum litteris frequentibus: ſcribe etiam, quid tibi apud urbem mandata cura permiſerit: ut quum mihi ſpem viſendę eximietatis tuæ promiſerit dies largior; ego quoq; vix poſt urbanas moleſtias uſurpato ocio longiùs defruar. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS LAMPADIO.

INDICIO quietis urbanæ tempus quodammodo uſurpandi otij prorogaſti. abeſſe enim longùm, placiditas civium me ſinit tuis parta conſilijs, quibus plebes redacta eſt in pœnitendi verecundiam. Nunc ergò poſt curarum omnium fugam producere mihi ferias, ut ita dicam, pingues licebit. Quamvis præcipere a animo incerta non debeam, qui ſim mihi conſcius

a *Sic opti mè Ms. Giſ.*

Sic optimè Mss Giſ.
ª Ita Modius

teneræ in vos affectionis,& illius deſiderij, ª quo præcunctis vitæ voluptaibus patriam meam diligo. Vale,

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS HERCULIO.

AGERE M tibi largiter gratias,quoniam me haud dudum à vobis profectum dicendâ ſalute præveneris,niſi hanc ſibi gratulationem meã ſpes auctioris beneficij vendicaret.Ipſe enim diceris affuturus; cuius rei nomine vadari me tibi in maioris gratiæ modum fateor. Velim tamen ſcriptis tuis ſperato bono fidem aſtrui,ut qui tali opinione delector, multò ampliùs gaudeam confirmationis ſecuritate. Vale

EPIST, LXVII.

SYMMACHUS DYNAMIO.

LITTERAS meas amore deſideras;ſed infrequentem me videri communis filius facit, qui reſcripta non repetit. hoc tamen ſtrictim dixiſſe ſufficiat, ne illius verecundiæ oneri ſit noſtra purgatio. Nunc tibi honorem ſalutationis impendo, nec repoſco quod ſponte facturus es, ut nos mutuis alloquaris; quum mihi hanc vicem, & religio animi tui, & conſuetudo promittat. Vale.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHO TICIANO.

DESIDERATAS quidem litteras tuas libens ſumpſi;ſed cognitio tuorum actuum, quorum teſtis atque narrator Euſcius fuit, uberiorem mihi attulit voluptatem. Itaque hortor ac moneo, ut benè cœpta non deſeras, & præmium laudis honeſtate fecteris. Subiungerem curam meorum, ſi eſſet alius alloquendus.ſed quum faciat ultrò, quæ meus ſermo poſſet expetere,partes commendationis omitto:quia quicquid habet ex fiduciâ amicitiæ præſumitur, plus gratiæ,ſi ſponte præſtetur. Vale

EPIST.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS VALERIANO.

RUSTICARI te aſſeris, & ducendis vitibus aut arboribus inſerendis crudam ſenectutem fovere. a Non hoc litteræ tuæ ſapiunt, niſi fortè Gallia tua deduxit ab Helicone alios ſulcos ſtilo intermoves, alios ordines pangis. Ego autem quoniam ſcire noſtra deſideras, in domicilio Latiaris facundiæ, otio & ſtudio torpeo. Dij dabunt incrementa annorum meo parvulo, Ipſe me, præfatâ Fortunæ veniâ, ad ſtudiorum ſuorum ſocietatem vocavit. Interea frequentibus epiſtolis deſidiam meam ſtimula. Unum quippe hoc litterarum genus ſupereſt poſt amaros caſus orationum mearum, quod me ad uſum ſcribendi poſſit allicere. Vale. a Ita ed. Sch.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS ROMANO.

NUNC demum affluo voluptate, quòd te curarum vacuum nunciaſti, nam me hactenus rerum tuarum amaritudo mordebat. Itaque ſalutis præſides Deos comprecor, ne unquam paginas tuas meas triſtis infuſcet. Interea talibus litteris precium rependendum eſt. Quare viciſſim ſume, quò de me gaudeas. In bono ſtatu valetudinis ſumus, & relegere urbi propinqua meditamur. Sinat fortunæ benignitas hoc inter nos manere commercium, ut proſperis ſcriptis reſponſa conſentiant. Vale.

EPIST. LXXI.

AD PRÆTURAM MULTOS INVITAT.

PRÆFATO divinitatis favore, urbanæ Præturæ faſces filius meus Symmachus Kalendis Januarijs ſortietur. Præſentiâ tuâ ornari eius officium participatâ petitione depoſcimus. Vale.

EPIST. LXXII.

SIMILIS.

DIVINITATIS honore præmiſſo, filius meus Symmachus Kalendis Ianuarijs Præturæ Urbanę accipiet magiſtratum. Quæſo, ut præſentia tua feſta noſtra cohoneſtet. Vale.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS MARCIANO.

SILENTIUM mihi duci vitio non oportet, familiarium quippe officiorum uſus inter adverſa negligitur. Sed quia ſpes datur Symmacho meo integrandæ paulatim bonæ valetudinis, redit animus ad amicitiæ munia: ut ſi quem tibi taciturnitas mea metum fecerat, ſermonis ſecuritas abſolvat. Vale.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS ANCHIO.

CERTUM habeo, nihil te litteris meis antiquius æſtimare. nam mihi quoque eadem de tui ſermonis jocunditate ſententia eſt. Meritò amicitiæ munus arripui. Quod ſi pari lance reddideris, ſtudium meum incitamento religionis acuetur. Vale.

Q. AV-

Q. AVRELI SYMMACHI V.C. CONS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARUM

LIBER IX. *

* Editus poſt eius obitum à Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. Filio.

EPIST. I.

SYMMACHUS PALLADIO.

SI AMICITIÆ VETERIS memoria perſeverat, nec ullâ a oblivione tenuata eſt; credo, q litteras meas libenter accipias, quas fiduciâ mutui amoris emiſi: multum relaturus gratiæ, ſi officio meo viciſſitudo reſpondeat. Nunc te pro amico meo Benedicto oratum volo, quem gradu atq; honore militiæ fortuna magis, quàm culpa privavit: ut innocenti fautor arrideas, nec eum publicæ fœlicitatis, quæ ad univerſos pari ratione manavit, ſolum exſortem eſſe patiaris. Intereſt enim ſereniſſimorum temporum gloriæ, ut ſicuti omnibus in hac vitâ poſitis ac locatis, communis eſt cœli ſpiritus, lux diei; ita clementiam maximi Principis noſtri ſentiant vota & facta cunctorum. Vale.

a Sic benè Vulg.

EPIST.

EPIST. II.

SYMMACHUS JAMBLICO.

PLERISQUE amor eſt, undique gentium precioſa conquirere. Me juvat ſtudioſos ſapientiæ viros in amicitiæ poſſeſſionem vocare: quorum te ſummatem eſſe jamdiu atteſtantur experti: In primis familiaris noſter cunctis probatus Eudoxius, diligens judex bonorum; qui deguſtatis *a* propiùs virtutibus tuis, cæteros æquè ad honeſta tendentes laudare didicit: *b* illis deſiderium doctrinæ vitæque tribuens, tibi perfectionem. Invitatus igitur conſenſu famæ, & optimorum teſtium fide, amicitiæ tuæ dexteram porrigo; ſimulque opto, ut mihi epiſtola à te relata declaret concordiam voluntatis tuæ, & mutuæ in nos diligentiæ impetrationem. Vale.

a *Vulg. rectè toleratur.*
b *Ita Ed. Sch. ex Ed. Sch.*

EPIST. III.

SYMMACHUS ZENODORO.

REPETENDA mihi apud te, non inchoanda eſt Euſcii cõmendatio. Nam cùm Romæ ageres, meo precatu in eius ſuffragium provocatus, libenter partes benevolentiæ recepiſti. Tempus eſt igitur, ut meas utilitates in Euſcio juves: cuius modeſtia ita negocijs noſtris aderit, ut famæ Iudicis nihil deroget. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHUS DIONYSIO.

JAMDUDUM te mihi, & morum, & medicinæ fama cõmendat. *c* Hortatu igitur laudis utriuſq; amicitiæ tuæ manum porrigo, & te ſponte ad fidem noſtræ familiaritatis invito. Dabit autem tibi judicij mei non mediocre documentum, quòd his, quos erudiendos miſimus arti medicinæ præceptor adhiberis. Repende igitur mihi pignus mutuæ voluntatis, & ſuſcipe in diſciplinam medendi, quos & fidei tuæ & honeſtati Euſcio tradente committimus. Vale.

c Sic Ms. Gif. h. c *cùm utraq; laus & morum, & medicinæ me hortetur.*

EPIST. V.

SYMMACHUS AUXENTIO.

Amicitias inter nos, cùm Romæ ageres, inchoatas munere ſcriptionis adcumulo, ut fidem tibi animi mei faciat collati in abſentem pignus officij. Tuam circa nos diligentiam privatim litterarum viciſſitudo, publicè forenſis pro Euſcio cura teſtabitur. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHUS ***

Actores abſentium, quibus res longinqua *a* committitur, tanquã ſoluti legibus vivunt: quoniam procul poſitis nullus *b* Dominorũ terror incurrit. Opus eſt igitur judiciali vigore, ut locationibus aſcripta perſolvant. Quare quæſo ut ſuggeſtiones Notarij mei, cui exhibenda nonnulla ad Prætoriam functionem, & debita ab obnoxijs ſervis eruenda mandavi, juvare digneris; & vicem ſollicitudinis meæ in curam tuam recipere non recuſes. Vale.

a *Ita Ms Giſ.*

b *Sic. Merc. Ed. Sch. Actores & Domini opponuntur.*

EPIST. VII

SYMMACHUS * CARTERIO.

* *Vide Epiſt. 16. lib. 8.*

Pro filio meo Auxentio, parentis religionem, petitoris ambitum, fidem teſtis in me recepi. Si quid igitur tantarum rerum autoritas apud te ponderis habet, admitte quæſo in familiam tuam juvenem cunctis vitæ bonis & fortunæ muneribus excultum. Vadem me tibi in omnia ſpondeo, quæ ſolet parentum ſollicitudo trutinare; licèt noverim futuros generos moribus æſtimari. Et tamen huic poſt ornamenta naturæ, etiam cenſus ad honeſtatem redundat. Poſſem copioſiùs loqui; ſed non vult veritas verbis juvari. Quare ſi tibi videor non inanis aſſertor, perpende hominem de teſtimonio meo: & ei, quem pignoribus meis libenter adnumero, dignare filiæ tuæ ſpondere conju-

coniugium. Credas velim, cùm vota proceſſerint interventu meo, non minorem te gratiam, qui rogaris, habiturum, quàm illum, quem committo. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS POMPEIANO.

ARGUERE diuturnum ſilentium meum non potes, qui me in ſacro Comitatu hactenus fuiſſe didiciſti; unde nuper regreſſus honorificentiam dicendæ ſalutationis exerceo. Viciſſitudo teſtabitur, quòd paginam meam libenter acceperis. Intereà commendo ſcripta reddentem. Mihi enim proficiet, ſi quid ſuggeſtioni eius favoris impenderis. Vale.

EPIST. IX.

SYMMACHUS VINCENTIO.

PROBO homines, ad clientelam tuam pertinere cupientes. Nam quædam ſcintilla ſapientiæ eſt virtutum luminibus applicari. Et ideò amici mei Zenodori laudabilem voluntatem commendatione non differo, eundemque in domûs tuæ ſacrarium tanquã myſtagogus induco. Fac quæſo, ut & meo ſtudio, & ipſius voto impetratio prompta reſpondeat. Vale.

EPIST. X.

SYMMACHUS LEPORIO.

FORTUNÆ telo graviter ſauciatus, nunc primùm epiſtolæ mœſtæ verba committo. Neque enim diu ab officio debui temperare, cùm tanti vulneris dolor nullâ temporis diuturnitate poſſit aboleri. Saluto igitur te, ſimul amiciſſimum meum Sylvanum *a* diligentiæ tuæ promptus commendator inſinuo: qui refovendi patrimonij mei gratiâ laborioſam peregrinandi neceſſitatem recepit: *b* eoque dignior eſt boni cuiuſque ſuffragio, quòd nullis Edictis deſignationem perſonarum videmus expreſſam. Sed Principalibus & Tabularijs liberum eſt, alios à diſpendio vindicare, aliis

a *Ita Lect.*

b *Ita lectio vulgata retinenda, nec metus ullus lacunæ.*

alijs indebitum munus imponere. Vide, quæſo, ut hanc partem & noſtræ utilitatis & tuæ laudis conſideratione diſcutias. Poſtulant enim *a* Capitularij taxationem tyronis ab hominibus meis, nulla ſuper hoc publicæ autoritatis monumenta promentes. Vnde mihi non injuſta ſuſpicio eſt, quòd in excuſationẽ ſui aut ſuorum, noſtros quoque homines falsâ aſſcriptione ſubdiderint. Et ideò dignum eſt, ut provincialibus vel Edicto, vel ſubſcriptione tuâ inſtructio plena pandatur, ne Tabulariorum & Curialium licentiæ vaga, & libera exactio quæſtum præſtet. Vale.

a *Ms. Giſ.* Capitulani, *male.*

EPIST. XI.

SYMMACHUS MARCELLO.

CVM vicem præſentiæ meæ & poſsit & debeat tuus interventus implere; miror ſuggeſtionibus Amazonij occupationes noſtras frequenter onerari. Exſequere igitur, oro te, partes amicitiæ congruentes: ut auxilio tuo tutata poſſeſſio, & ipſa à moleſtijs vindicetur, & nobis aliquid commoditatis exhibeat. Inter reliqua autem, quæ idem intimavit, magnòperè deprecatus eſt, ut Vrſum, quem dudum domui noſtræ cum familiâ ſuâ dicit obnoxium, ab omni publicâ conventione ſecernas, *b* quò facilius * delata munivit. Sed major opitulatio ex tui arbitrij favore proveniet, cùm cauſæ eius etiam juſtitia non deſit. Circumſcriptus enim; quantum res docuit, improvidâ cautione, non debet noxam ruſticæ facilitatis incidere. Vale.

b *Hæc in vulgg. non apparent.*

EPIST. XII.

SYMMACHUS PERPETUO.

VOTIVA domûs meæ functio tua adjumenta depoſcit. Proximè enim, ſi optata noſtra *c* favor divinitatis adjuverit; filius meus Præturæ Editione fungetur, cui equorum curuliũ paranda nobilitas eſt.

c *Ita Ms. Giſan. vulgo.* divinus. *Sic lib.* 8. *Ep.* 71. 72.

Si quid igitur apud te valet amicorum abſentium cura, quæſo, ut ex omnibus gregibus, quibus pollet Hiſpania, lectiſſimos genere & velocitate præſtantes diligenter edecumes: quos amici mei in rem miſſi juſtâ pietij definitione mereentur. Stabit apud me *a* jugiter beneficij tui gratia, ſi huic negocio ſtudium, quod religio mutua promittit, impenderis. Vale.

a Sic Lect. & Ed Sch. Vide Ep. 20. 23.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS VALERINO.

INGENIORUM video inter nos eſſe certamen in eo negocio, quod ratio, amicitia, tempus abolere debuerat. Modum igitur expoſtulatibus mutuis facio, ne amariſſimæ ſcriptionum vices *b* ſine fide procedant. Munus totius Liviani operis quod ſpöpondi, etiam nunc diligentia emendationis moratur. Sed à te prædicti muneris poſco vectorem; quia meos *c* Prætorius apparatus ſparſim in longinqua egit. Vale.

b Sic. Ed. Sch.

c Ita Iur. Ed. Sch.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS APOLLODORIO.

CURARUM tuarum me eſſe participem, jure præſumis, quas ego animo meo etiam non commonitus pro amicitiâ vendicarem. Pars igitur ſollicitudinis tuæ filiâ meâ adventante *d* minuenda eſt, quam proximè Roma ſuſcepit, dimiſſura in conſpectum tuum, cùm ſe interpoſitâ refectione recreaverit. Intereà de communis patriæ victu celeriter invehendo, ſilere me apud te non ſinunt anguſtiæ conditorum. Quæſo itaque, ut vigore, quo præditus es, annonarios urgeri jubeas paratus. Adjiciet enim plurimùm gloriæ tuæ Romana ſecuritas. Vale.

d Sic ſupplēdum ex Ms. Gif.

EPIST. XV.

SYMMACHUS GEMINIANO.

CONSUETUDINEM meam ſervo, & religioſa in amicos inſtituta cuſtodio Quare ſalutationis honore

honore præfato,mutuum de te poſco reſponſum: &, ſi memoria viget mandatorum meorum,ut ſecurum me de apparatu Prætoriæ functionis facere digneris, exhortor. Creſcit enim per dies ſingulos cura apud me, quoniam propinquat Editio,& nihil de veſtibus atque animalibus, quæ olim ſub æſtimatione ac definitione tuâ per meos coëmi debuerunt, miror exhibitum Et quoniam ſollicitor tarditatis, Notarium meum miſi, qui tuis præceptis & monitis obſecutus devehenda cuncta ſuſcipiat, actoreſque noſtros ad pretia *a* quæ ſtatueris,ſolvenda impellat,ne pecuniarum videantur inopiâ hactenus tuum declinaſſe conſpectum. Tandem igitur partes religionis exſequere,'ut exemplo diligentiæ tuæ in officiorum viciſſitudinem provocemur.Vale.

a Ita ſupplet Sch. partim ex libr. Ms. Gif partim ex ingenio: nõ infeliciter.

EPIST. XVI.

SYMMACHUS SAPIDIANO.

LEONTIUS Agens in rebus & honeſtate vitæ & militiæ exercitatione bonis quibuſque placitus, meum quoque judicium aſſiduâ diligentiâ provocavit.Inter amicos igitur ac familiares meos jure numeratur.Hunc tibi in manum trado,petens,ut exemplum noſtrę circa eum affectionis imiteris: quod te ſedulò pręſumo facturum. Intereà de animalibus ludorum apparatui prępar andis admonitionem frequentare deſino, *b* cùm per eam ſponſionē tu me hujus curę vacuum reddidiſti. Mandavi tamen Leontio monitoris officium: cui aurem prębere dignaberis, ſi quando ipſe publica & maiora tibi tractanti hanc quoque petitionem domeſticâ inſinuatione ſuggeſſerit. Vale.

b Sic ſenſum reſtituo. vulg. in e.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS VENUSTO.

INTEGRUM ſitum Prætorij mei, & picturam quandam fabrilis operis ante oculos collocaſti: ita adaperta diſtributio, vel adhuc adſurgentia vel jam abſoluta ſignavit. Diſſimulo igitur meorum tantiſper accuſare ſegnitiem, qui in iiſdem molitionibus fabricatione hæſerunt, dum ſuavitate paginæ tuæ mulceor. Volo tamen relegendo *a iter Capuanum architecti noſtri tarditatem oratione* caſtiges, ut vicem mei fellis exerceas: ut de tuâ objurgatione conjiciat, quanta illi pernicies, niſi commiſſa curaverit, ex meâ indignatione metuenda ſit. Vale.

a Sic Ms. Giſ. & conjecturâ ſupplevit Sch.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS POMPEIO.

VOTIVA mihi emerſit occaſio, quæ tibi ſalutationis apportaret obſequium. Nam cùm ob Præturam filij, familiares noſtros ad Hiſpanias mitteremus, quibus equorum Curulium mandavimus coemptionem: litterarum cultum tibi par fuit exhibere, ſimulque adjicere poſtulatum; ut nobiliſſimos quoſque de tuis gregibus equos digneris excerpere, quos in rem miſſi ſub juſtâ taxatione mercentur. Quæſo igitur, ut ſi qua apud te memoria domûs meæ reſidet; rem tibi factu facilem, mihi verò jucundam atque honoratiſſimam, promptiſſimâ beneficentiâ digneris annuere. Vale.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS * FABIANO.

** Vulg. Flaviano.*

VOTIVA me in amicitiam tuam cauſa reducit, quamvis ob decus generis & morum tuorum familiaritas tua mihi fuerit ambienda. Prætura filij mei, ſors dictum juvet, equis Curulibus inſtruenda eſt.

la eſt. Dudum per meos . . . . . .gregibus tui pecoris . . . . . .

EPIST. XX.

SYMMACHUS BASSO.

SALUTATIONIS honore premiſſo, ſubtexo neceſſarium poſtulatum. Filij noſtri inſtat Editio. Huic equorum Curulium paranda nobilitas. Quapropter ad Hiſpanias fideliſſimos cum copioſis ſumptibus miſimus, ut generoſas quadrigas ſub diligentiſſimâ lectione mercentur. Sed quia veremur, ne equorum tranſitum hyemis interventus excludat: quæſo te, ut ſi neceſſitas poſtulaverit, tribus vel quatuor menſibus hibernis pabula illis in te *a* tuâ pro numero jubeas miniſtrari: ut incipientem temperie ſine vexatione perveniant. Præterea adiumentum meis oro decernas ad equorum coëmptionem, ſi quos in Arelatenſi urbe curſu & genere præſtantes eorum cura reppererit. Amplectenda eſt enim vicinæ emptionis occaſio, ſi eximium aliquid caſus obtulerit. Stabit apud me jugis memoria beneficij tui, cùm votivæ Editioni noſtræ fraterna, ut ſpero, cura profuerit. Vale.

a *Vide Ep.* 27 *Alij:* iure tuo.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS VICARIO HISPANIARUM.

SENATORIIS Editionibus convenimur, quorum neceſſitas equorum Curulium deſiderat emptionem. Huius igitur rei gratiâ familiariſſimos meos ad Hiſpaniam miſi, ut quadrigas ex omni gregum nobilitate mercentur. His ad peragenda mandata tuum poſco ſuffragium, ſummoq; beneficio profiteor obligandum, ſi rem factu facilem, *b* tuum imperium promoverit. Vale.

b *Lect.* ſed imperatum *Vide lib.* 2. *Ep.* 17. Tua cura promoverit.

EPIST. XXII.

SYMMACHVS AVRELIO.

DOMUM noſtram in apparatu eſſe ludorum, quos, Deo juvante, filij mei Prætura depoſcit, quantum credo, didiciſti. Miſſurus igitur ad Hiſpanias meorum aliquos, qui curules quadrigas ex omni gregum nobilitate mercarentur; jam nunc in favorem prætereuntium curam tuam provoco; ut illis & velocitas tranſeundi; & evectionum præſtetur adiectio. Hæc interim pro tempore prælibavimus. Sed plura tribues, vel tuo proviſa ſtudio, vel illorum ſuggeſtione comperta. Vale.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS MARCELLO.

REQUIRUNT te per Hiſpanias aliæ litteræ meæ. Illic enim te degere ob rei familiaris amplitudinem duxeram. Poſtquam in avitis penatibus ociari conſtantior fides attulit, egi huic errori gratias, qui mihi præſtitit, ut te rurſus alloquerer. Et tamen iſta geminatio quamvis ſatisfacere animo tuo debeat, nondum meo ſufficit. Vellem quippe ita continuè honorare amicitiam tuis litteris, vt mente iugiter colere numquam diſſimulaverim. Subiungo poſtulatum. Jampridem commendata ſenſibus tuis, Prætoria filij mei, ſi fors dictum juve, inſtat Editio. Ea nos admonet, ut quadrigas nobiles in certamen deducas, quæ poſſet ex multorum gregibus edecumare meliores. Non obſit ſecuritati meæ, quod Hiſpanias longinquâ ſede mutaſti admotus à me equorum coëmptioni. Tantùm litteris juva. Valebit pro nobis, ut ſpero, apud amicos curæ tuæ delegatio.
Vale.

EPIST.

EPIST. XXIV.

SYMMACHUS BASSO.

MULTAM capio animi voluptatem, quoties ſer-
.nionis tui munus accipio. Eſt enim in litteris &
nitatis & amoris indicium. Prætere a lætitiæ mihi
:, quòd brevi te affore polliceris. Quò magis autem
dire deproperes, nuncio filium meum (ſi favor divi-
s arriſerit) Prætorios faſces anno ineunte ſumptu-
m. De quâ re *a* ad te per familiares meos pleniùs *a Ita Mentr. optimè.*
ipſi, quibus equorum Hiſpanorum mandavimus
ptionem. Sed quia ſuadet occaſio, nunc quoque
oſco poſtulatum. Et quæſo te, ut ſi fortè eorum re-
um intemperies hyberna retardaverit; ſtabulari in
:is tuis paucis menſibus jubeas, atque ad nos inde,
no tempore incipiente proficiſci. Interea hominũ
›rum cura ſubmota eſt, quos & præſentia mea &
liciaria tuitio defendit. Denunciavi enim litem
›venti, quòd ad me cauſa pertineat, nec defuturum
meæ *b* actionis auxilium. Quod non dubito etiam b *Sic Ed. Sch.*
:tatis tuæ homines indicaſſe. Vale. c *Ita Mss. Beſſ. Bertin. Ed Sch. Vulg.* præſtantiæ tuæ.

EPIST. XXV.

SYMMACHUS VINCENTIO.

A C I O officium meum, ſi quando te cultu ſaluta-
tionis impertio. Nec diſſimulo referre grates, quòd
icem me frequentet remuneratio ſcriptorum tuo-
ı. Sed hæc produci longiùs non oportet: quia bonæ
.eitiæ jactationes refutant. Illud nunc de te impe-
:um volo, ut litteris & Apparitore decreto juvare
neris curam meorum, quibus emendas ex Hiſpaniâ
ules quadrigas in apparatum Prætoriæ functionis
ınxi. *d* Oro præterea, ut equorum tractorijs, quas d *Sic pleniùs hæc loquuntur in Ms. Gif. Ed. Sch.*
lluſtris Theodorus emiſit, cõfirmationem per epi-
am præſtes, ne mutato iudice beneficij lenteſcat
toritas. Exambirem ſuper his nimio precatu gra-
a tuam; ſed apud verecundas aures ſimplicitas effi-

cacior eſt, & libentiùs pudor annuit, quod cum fiduciâ poſtulatur. Velim tamen teneas, nunc quidem in petendo eſſe me parcum, ſed fore in agendis poſt impetrationem gratijs copioſum. Vale.

EPIST. XXVI.

SYMMACHUS VALERIO.

JUVAT animum meum, quòd ſæpè vitio vortis ſcribendi ad te negligentiam. Amoris enim tui ſignum eſt, viciſſim deſiderare, quæ præſtas. *a* & tamen diſſimulandi * * * * * deſtinatio tua voverat. Contriſtavit me fateor, nec tibi conveniens, nec mihi ſperata jactatio irriti beneficij. Ne quid igitur ingenua verecundia ſimile reſcriberet, malui premere mutuum dolorem. Nam inter abſentes alterna epiſtolarum decertatio plærumque ad odia procedit. Nunc redeo in uſum ſtili ſimplicis, gratus magis voluntati tuæ, quàm reus caſui. Te oro jam deſinas amicitiam meam, quæ nihil tibi indixerit oneris, damnoſam, putare. Vale.

a *Ita hæc in Mss. Gif. & Bertin.*

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS ALEXANDRO.

SILENTIUM circa te meum nullo jure culpabis, ſi tuum cogites. Et fortaſſe juſtiùs tibi huius rei ſubeunda eſt verecundia, qui ob rem, Romam ſæpè litteras mittens, amicitiæ circa nos munia præteriſti. Meos autem ſola feratum emptio Aquileiam compulit prætenire. Nec tantum ſucceſſionis meretur unius occaſionis oblivio, quantum laudabilitas tua inter aſſiduos commeatus tuorum contemptu mei contraxit invidiæ. Sed ſit venia utrique noſtrûm, quamquam *b* imparis negligentiæ. Poſthac & ipſe omiſſum munus inſtaura, & nobis reſcribendi per eoſdem copiam præſta. *c* Difficilis eſt enim mihi hinc pergentium inquiſitio. Denuò ſtili ceſſabit officium, *d* niſi *tui familiares noſtra* ad te redituri ſuſceperint. Vale.

b *Ita Mss. Gif. Bertin. Fuld.*
c *Sic Ms. Bert.*
d *Ita ſupplet ex Ms. & ingenio Sch.*

EPIST.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS MAXIMO.

AGITARE te venatibus feras, & hybernis menſibus Apennini gelida luſtrare, valetudinis tuæ æſtimatione numquam putavi. amicior enim litteris, quàm laboribus videbaris. Horum alterum diu te ignoratum, munus ſylveſtre patefecit: alterum *a* penè creditum, paginarum tuarum cultus aſſeruit. Quare inter ſodales Apollinis ac Dianæ, ſectator utriuſque numerabere, etſi te magis, ut ſcripta teſtantur, venaticæ artis gloria juvat. Nam cùm te nivoſis ſaltibus inerraſſe deſcriberes, ſupra epiſtolæ temperamentum verbis tripudiaſti: nimirum lætus ex arduo, & adhuc calens montani operis eventu. Interea ſatis fuerat Apennini ſpolia miſiſſe. Adjecta autem *b* de corte plura faſtidio eſſe potuerant, niſi amor tui removiſſet ſatietatem. Vale.

a *Ita Lect.*

b *Ms. Vatic.* de crate. *Ms. Pith.* de hac arte.

EPIST. XXIX.

SYMMACHUS VARO.

DUM provincialium mederis adverſis, & ſalutarem laborantibus manum porrigis: gravior Apulos caſus inceſſit, à quibus ob inanem famam fœcunditatis, frumenta poſcuntur, & detrahenda *c* provinciæ & Reip. uſui non futura. Quando enim in hyemem vergente anno *d* poterunt maturari tantæ fruges? Si igitur tibi ſuppetit *e* facultas itineris celeriter ad Campaniam promovendi, ſcire me facito, ut te pauliſper opperiar: Aut ſi promiſſum maior cauſa mutabit: id ipſum notitiæ meæ protinus pande, ut Symmachus noſter diu in Formianis littoribus ociatus, properè mecum ad ſtudia revertatur.
Vale.

c *Sic Ms. Bert.*

d *Ita ex Ms. conjecit Sch.*

e *Hæc ſenſu optimo ſic conſtant.*

EPIST. XXX.

SYMMACHUS LEONI.

OPTO quidem te in tantum copijs pecuniæ familiaris affluere, ut poſſis opima prædia comparare. Sed mallem te ſine amicorum noxâ atque injuriâ oculum ac deſiderium novis emptionib' admovere. Nam ego Poſtumianenſem rem jure optimo ſine ullâ mentione conſortij tui ab antiquiſſimo poſſeſſore mercatus; nunc primùm tuâ ammonitione convenior, ut propè jam inveteratâ poſſeſſione decedam. Cuius precium non eius mediocritatis eſt, ut emiſſe delectet: adeò cùm poſſim tibi legibus obviare, & deſiderio eius, cuius res aguntur, obſiſtere: copiam tamen facio, ut quòd argenti dedimus venditori, id homini meo Euſcio, cui ſumma comperta eſt, digneris expendere: ſi tamen præoptas noſtra mercari, quàm tua nexu obligationis abſolvere. Vale.

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS CARTERIO.

QUOD defendendum ſocero erat, cuius te momordit querela, competenter in Epictetum commotus impleſti. Caret foro, & inconſultæ linguæ precium tulit. Ac, ſi quid mihi credis, contumeliæ talione correctus eſt. Nunc ingenium tuum moreſque conſiderans, flecte ad veniam placabilem voluntatem. Scis cauſidicorum ſæpe improvidos lapſus: & cùm ornares tribunalia antè defenſor, poſt Cognitor jurgiorum, talis advocationis errori *a* plerumque reſtitiſti. Sed quia nunc aliqui, quorum tuta flagitia ſunt, Epicteti amici mei ſilentio claruerunt; quæſo, ne diu infortunato potiùs, quàm innocenti patiaris illudi. Faciet vir ampliſſimus, cõmunis frater, quidquid te velle cognoverit. Erit etiam ille promptus ad reſtituendum ei munus orandi, ſi voluntatis tuæ ſumat indicium. Tu mo-

a *Sic ex Mss, & Ed. Sch.*

dò

dò benignam mentem litteris meis applica; & qui togæ amicus es, cuius laude ſupra alios ſplenduiſti, honeſto Ordini notam detrahe, & homini parùm cauto *a* rogatus ignoſce. Vale.

a *Iidem Mss. ſic exprimunt. Ed. Sch. Al.* ultrò reg.

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS JANUARIO.

SOLEBAS ante hac, cùm tribunalibus præſiderem, fori tyrones cõmendare judicijs: quod nunc officium verſâ conditione ſuſcepi, qui magiſterio tuo cauſidicinæ inſinuo candidatos. Quâ in re meum neceſſe eſt ſequaris exemplum: ut quâ facilitate oblatos à te frequenter admiſi, eâdem religione ſuſcipias me aſſertore productos. Vale.

EPIST. XXXIII.

* * *

ASSECTATORES diligo litterarum, non quòd mihi cum talibus ſtudijs ulla cognatio ſit; ſed quia profeſſio bonarum artium, quaſi pulchritudo etjam in alieno corpore locata delectat. Meritò Valentinianum congreſſu mihi primore compertum, paginis proſequi officium duxi: ut ei apud te primam januam meus ſermo reſeraret, ſua vita atque eruditio conciliaret amicitiam pleniorem Vale.

EPIST. XXXIV.

* * *

RELIGIOSA cura eſt, quæ amicorum liberis exhibetur: præſertim, ſi familiaritas maioribus delata, cumuletur meritis poſteriorum. In rem præſentem ſpectat præfata ſententia. Nam *b* Lampadium C.M.V. *c* non utiq; ad ſe penſi habui, ut ſolet eſſe multorum caduca & fragilis affectio: ſed ex eo genitos, & in bona paterna nitentes propagato amore contemplor. Hos tibi trado ab omni iniuriâ vindicandos,

a *Sic Lect.* b h. e. *non tantum. Vti Ind.*

Quæſo ut vicem meam, ſi uſus tulerit, juſtus arbiter exſequaris. Multum huius beneficij impetratio in tuam laudem, in meam gratiam promovebit. Vale.

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS *

MULTAS inter nos officiorum vices ſcribendi cunctatione perdidimus. Non ſinam produci longiùs commune delictum. Aſſumo igitur mihi religioſi muneris partes priores: & ſi referre verba diſtuleris, non mutabo propoſitum. Tuæ deliberationis erit intercapedo reſcripti: modò memineris, acceleratum gratiæ recurſum, voluntatis ſigna præferre ſerum neceſſitatis. Satis mihi videor inſtaurandis comercijs epiſtolarum locutus. Dein ſermo *a* Probo portitori aliquid utilitatis debet adferre. Eſt enim mihi familiaris, dignuſque patrocinio tuo: quem ſi placido ore reſpexeris, fortunas ſuas creviſſe gaudebit. Vale.

a *Ita Ms. plenius.*

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS *

TACEAS licèt, & *b* ſalutationi reſpondere diſſimules, numquam me à religioſo officio dimovebis. *c* Excudam quandoque, ut hac obſtinatione decedas. Interea necdum recuperatâ fiduciâ tui, audax munus ingredior. Commendare enim tibi huius ſcripti ſtudeo vectorem, juvenem gravitatis exactæ, mihique dudum probatum per honeſta documenta, nec inexpertum (ſi rectè æſtimo) judicio tuo: quia ſecurus vitæ & militiæ veteris, *d* numquam refugit examen ſuperiorum. Sed fac mediocriter à te hominem eſſe perſpectum, fas non eſt, ſi quid tribuis amicitiæ noſtræ, ut poſt teſtimonium meum tanquam novus amicus tibi accedat. Vale.

b *Sch. ex Ms.* ſalutationem rependere. *Non male.*
c *Ita Mss. Bert. Vatic. Vulgo.* Extundam.
d *Sic ad ſenſum reſtitui. Vulg.* Vetus.

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS *

PENDEO animi uſq; ad valetudinis tuæ nuncium. Nam infirmis adhuc viribus tuis laborem itineris addidiſti: nec poſſum ſuper hoc commeantium ſermonibus eſſe contentus: ſiquidem maior affectio *a* pro malis accepit dubia rumorum. Exopto igitur litteras, quarum fides adportet mihi de te certam ſecuritatem. Si quid ipſe meorum actuum ſcire poſtulas, ab epiſtolæ perlatore cognoſces. Eſt enim nobis conciliatiſſimus ob vitæ integritatem, dignuſque, me teſte, qui ſedulò domûs tuæ cultoribus inſeratur. Vale.

a *Ita Medio beni.*

EPIST. XXXVIII.

SYMMACHUS *

ANTISTIANUS vir Ordinis noſtri, olim mihi probitate vitæ complacitus eſt, & honeſtis carus officijs. Quod me ex vero potiùs, quàm in gratiam eius adſerere, qualitas præſentis deſiderij oſtendit. Nam diu patriæ ſuæ functus defenſione, deſiderat tantum portum privatæ quietis adipiſci. Quæ res tibi cõmendabilem faceret, etiamſi meus non interveniret affatus. Soles enim pro tuâ virtute diligere cupidos otij, & neſcios ambiendi. *b* Oratus igitur atq; exoratus litteris meis, dignare concedere optatam requiem vacare cupienti. Nec deerit ſubrogandus, cùm facilè ex tot optimatium numero parem fide atq; induſtriâ virum tua *c* edecumare poſſit electio. Vale.

b *Ita Ms. G. & ed. Mog.*

c *Sic idẽ M*

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS *

DESIDERIUM mihi amicitiæ tuæ frater meus Nicias, cum primis philoſophorum numerãdus, incuſſit; poſtquam per epiſtolam fecit indicium, quòd ei filiam tuam fidâ pactione deſpõderis. Quæ res teſti-

monio

monio eſt ſincerum tibi ineſſe judicium: & propterea familiaritatem tui ultrò omnes bonos debere ſectari. Aſſerit enim probabilem mentem talis electio, Quare optimæ voluntati calcar admoveo, teque hortor, ut quamprimùm laudatiſſimum generum Dijs juvantibus ſortiaris. Cuius acceſſio tibi & conciliabit gratiam plurimorum, & decus affinitatis adjiciet. Vale.

EPIST. XL.

* * *

RATIO quidem juſtitiæ ſeriò ſemper habenda eſt. Sed circa nobiles probabileſque perſonas plus debet eſſe moderaminis, ut perſpiciatur in diſcretione judicium. Hoc eò proloquor, ut interventum meum generalitate commendem. Genus autem petitionis huiuſmodi eſt. Agri ſororis meæ Italicæ, illuſtris fœminæ, cultore vacuati, & feſſi onere munerum publicorum, judiciariâ auctoritate refovendi ſunt. Hanc opem de tui animi æquitate promiſi. Certa eſt enim de bonorum mente præſumptio. Sponſioni igitur meæ, ſi tibi cordi ſum, fidem præſta: & quicquid rebus, atq; rationibus matronæ abſentis accommodum eſt, nutu facili tribue, meæ imputaturus gratiæ, quicquid illi favoris impenderis. Vale.

EPIST. XLI.

* * *

SILERE non debui eo cõmeante, qui tuus eſt: ſiquidem neceſſitudo inter vos futura perſuadet, ut utriq; veſtrûm ſimilis à me diligentia deferatur. Quare ſalutationem litterariam tibi defero, & hortor, ut virum devotiſſimum Ticianum, mihique amiſſicimum, promiſſæ conjunctionis quàmprimùm compotem præſtes.

Vale.

EPIST.

EPIST. XLII.

***

FRUCTUS laboris eſt, placere melioribus, & pro induſtriâ atque integritate palmam judicij promereri. Quapropter Benignus VC. filius meus, rei frumentariæ negotium pervigili animo, & puris manibus executus, ſolam de te mercedem juſti amoris exſpectat. Teſtatur inſomnes eius curas imbecillitas corporis. Nihil enim de Sardiniâ reportavit, niſi bonam conſcientiam, & malam valetudinem: horreis autem tantum frugis invexit, quantum illi provinciæ anni fortuna contulerat. Nullus de eâ rumor adverſus, a nulla conqueſtio, res ſemper ad arguendum paratæ. Horum omnium locupletiſſimum pretium eſt, ſi amicitiâ tuâ dignus habeatur. Quod mihi declive ad impetrationem videtur, ſi b quidem neceſſe eſt, te delectet eorum probitas, quorum non fefellit electio. Vale.

a Sic Sch. Ms. Bert. l ne.

b Alij, quæ

EPIST. XLIII.

***

RELIGIOSA potiùs, quàm invidioſa queſtio eſt, quæ fidem pactorum repetit. Nolo igitur exiſtimes, culpabiliter ad me eſſe perlatum, quòd pactas filiæ tuæ nuptias cum Herculio amiciſſimo meo hæſitatione ſuſpendas. Sed cæteris, quos matrimonij, de te impetrati vel adjutores ſcit fuiſſe, vel teſtes me quoque voluit admovere, ut ſuſpenſa diu vota novi hortatoris impulſus acceleret. Maneat igitur, oro te, ſtabilitas promiſſorum, nec ſenatoriam fidem voluntatis mutatio devenuſtet. Proſit etiam pacto fœderi meæ pro illo petitionis adjectio: cui non ſine contumeliâ placita denegabis, quum promptè nobis deferre etiam intentata debueris. Certè ea viri modeſtia, ea in foro Romano dignitas eſt, ut quantum ei gratiæ tribuiſti, tantum ornamenti ex genero conſequaris.

Vbera

tui meo tribues, datis ad Ariminenſium magiſtratus atque Ordines minacibus litteris, arceri ab eâ hoſpites jubeatis, & reſtituere penatibus parvulorum priſcam ſecuritatem. In Iudiciis enim jubentur eſſe *a* tutelam, qui à parentibus deſeruntur. Vale.

a Ita benè Ms. Benè vide Lex. Plaut. In.

EPIST. XLIX.

SYMMACHUS IUSTO.

VOTO ac deſiderio ſuo me adjutorem Severus vir honeſtus aſcivit. Cuius cùm petitionem probabilem judicaſſem, flagitatas litteras negare non debui. Summa autem petitionis hujuſmodi eſt, ut filio eius conjunctionem filiæ tuæ ſpondeas: cuius rei impetrationem facilem fore perſonarum promittit æquatio, & honeſtate & *b* poſſibilitate congruitis. Expecto igitur ut reſponſio tua teſtimonium meum vires apud te habuiſſe declaret. Vale.

b h. e. opibus, ſic autem omnes Mss.

EPIST. L.

SYMMACHUS CÆCILIANO.

QVANTUM domui meæ cultum Lucillus quondam pictor adiecerit, cum potiſſimis amicorum noſſe te certum eſt. Huius filium, per naturam quidem & per neceſſitatem procul poſitum, *c* iniuſta ſollicitant, otto certamine inter Numerarium quendam & Opinatorem dudum ſupradicti poſſeſſoris colonũ, qui ſuperiorum temporum ratiocinia in Lucilli vertere damna *d* iniquum non poſco, non gratiam; licèt interuentui meo etiam voti & ſtudij acceſſio debeatur. Et primore loco poſtulo, domus viri pudentiſſimi longeque degentis per Officia publica & Ordines tuta præſtetur: Dehinc, vt ſi quid inter illos decertationis eſt, tuo *e* cædatur examine: ne quando alteri Iudici ſeruata cognitio recidivam Lucilli filio gignat iniuriam.

Vale.

c Alii, vis in. ſolicitat.

d Alij, æquũ

e Sic Ms. Giſ. Ed Schis Metaph. ab arboribus.

EPIST. LI.

SYMMACHUS APOLLODORIO.

QUINTUS & Felix Ipponienſium Curiales, has de me litteras ſummatibus viris intervenientibus impetrarunt. Debui enim probitatem hominum de teſtibus æſtimare. Intereſt igitur amicitiæ, ne ſpes eorum, qui me ad impetrationem validum crediderunt, decepta videatur. Quare, ſi quid eorum poſcet utilitas, benignitatem adde juſtitiæ. Credo enim talia poſcenda, quæ nec intervenientis petitionem, nec præſtantis judicium decolorent. Vale.

EPIST. LII.

SYMMACHUS MAXIMILIANO.

ME ex ſententiâ valere ſignifico, tibi ſecunda opto ſuppetere: *a* poſt hæc depoſtulo, quod ſpontaneâ benignitate feciſſes, ut conductorem rei meæ Siciliensis, ad provinciam revertentem, celeri tranſcurſu ad deſtinata dimittas. *a Alij:* poſthac.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS *

ASSIDUÆ ſcriptionis nullum poteſt eſſe faſtidium. Fungor igitur apud te ſalute dicendâ, ſimulque hortor, & deprecor, ut hominum meorum curam gerere non graveris; quibus non ſolum tribuenda eſt fiducia, ſi quid uſus deſideret, ſuggerendi, verùm etiam neceſſitas admovenda. Hæc enim eſt natura ſervorum, ut adire renuant profuturos, dum culpam ſuam metuunt deprehendi. Vale.

EPIST. LIV.

SYMMACHUS POEMENIO.

TACENDA ſunt damna fortunæ, ne ſera conſolatio ſcindat præteriti doloris cicatricem. Rectiùs ergò tecum filij noſtri Nemeſij ornatiſſimâ in-

dole, vel potiùs fœcundâ laudum fruge contulerim. Habes virum digniſſimum pro numeroſâ prole cenſeri. hunc tibi in manum reddo, quod utroque facere voluiſſem. Æſtimabis de cultu morum eius ac litterarum, quantum illi ſtudiorum mora potuiſſet adjicere, niſi reſpectum paterni deſiderij timor noſter habuiſſet. Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHUS EUSEBIO.

COMMUNIS amici Euſebij merita longo ſermone proſequerer, niſi *a* de probitate eius atq, militiâ plura ſentires, qui nunc de loco ſuo anxius, poſtquam de eo competit eſſe dubitatum, allegationes ſuas properavit aſtruere lectione publici ſcripti, non aſſertione verborum. *b* Quâ in re & fautor *litiganti, & teſtis allegationibus eius, à nobis accedere iu*beris: quorum alterum nobis tua amicitia promiſit, fides alterum pollicetur. Nam dudum eum ad ſcholam Gallicani palatij translatum eſſe meminiſti. quod ideò te credimus ipſo abſente ſiluiſſe, ne exiſtimaretur gratioſa eſſe ſuggeſtio. nunc maiore fiduciâ aderis veritati cùm allegationes præſentis audieris. Vale.

a *Ita ſententia ſupplenda.*
b *Sic ex coniecturâ ſuppleбимus locum Iul.*

EPIST. LVI.

SYMMACHUS GEMINIANO.

FELIX cùm & domûs tuæ *c* cultor eſſe diceret, & humanitatem commendationis meæ amicis intervenientibus poſtularet, deſiderio eius familiarem paginam non negavi, quâ principe loco fungor apud te ſalute dicendâ. Dehinc proſequor *d* receptam petitionem, quæ ſuptadicto, ſi nondum tibi cognitus eſt, præſtet clientelæ aditum, ſi jam notus, augmentum. Vale.

c *Ita Ms. Gif. Bert. Alij:* dicceretur.
d *Sic quoque Mss Ed. Sc.* h.e *commendationem.*

EPIST. LVII.

SYMMACHUS QUINTILIANO.

MOris mei eſt, benè cognitis ac probatis ferre ſuffragium; nec perſonas hominum, ſed vitæ merita cogitare. Cùm igitur Aſſellus domeſticus noſter in urbanis caſtris militiæ ſtipendia ſine offenſione confecerit; quæſo, ut admiſſus in clientelam tuam, meum patrocinium ſibi profuiſſe, & tuum acceſſiſſe lætetur. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS CAECILIANO.

INTERVENIRE pro juſtis debitis non recuſo. Malitiæ eſt enim repudiare locum gratiæ *a* in his, *quæ ipſa poſtulati æquitas commendat*. Formianis ad egeſtatis levamen certum ex Africâ olei modum decrevit antiquitas. Poſcunt à te morem longâ ætate ſervatum, cui debet adjicere celeritatem *b* præſtantis humanitas. Vale.

a *Ita ſupplet lacunam Sch. vel ſic:* quibus æquitas præſtat patrocinium.
b *Sic Lect.*

EPIST. LIX.

SYMMACHUS JOVIO.

NON novum vel incognitum, ſed compertum jam fide & antiquitate militiæ Euſebium amicum meum promptus commendator inſinuo: quem ad hoc ævi nulla actuum culpa fuſcavit, ſed abſentia, quæ plerisq; occulit merita, ſi teſtimonio præſentium deſeratur, *c* locum eius dicitur in ancipitem ſtatum deduxiſſe fortuna. Singularis tamen animi tui æquitas non patietur, ut ſpero, adverſum ſtipendiorum prærogativam caſum valere. Et mea igitur hortatio, & ipſius fiducia judicium tuum reſpicit. Quæſo ut cauſâ cognitâ, veterum eius ſtipendiorum juſta confirmes, præſtaturus & nobis amicis ſecuritatem, & honeſtum collegis de optimi viri retentione conſortium. Vale.

c *Ita diſt. Lect. optimè.*

EPIST. LX.

SYMMACHUS PROBINO.

OMNIBUS qui occaſionem ſcriptionis impertiunt, *a* commendationis quandam rependo mercedem. Nunc optimo viro Petrucio factum volo, quem ſcio hanc epiſtolam non tam ſui commendatione, quàm mei officij gratiâ poſtulaſſe: cuius operam verſâ vice munerandam *b* putavi. Popoſcit litteras, ut tibi probarer impenſiùs. Ego contra ideò ſcripſiſſe me fateor, ut tibi illa acceptior redderetur. *Vale.*

a Ita diſting.

b *Sic Ed. Sch. Lect.* exiſtimari.

EPIST. LXI.

SYMMACHUS PACATO.

VIx adducor, ut credam litteras meas ſæpè repetitas nihil Leontio remedij contuliſſe. Quia ſi nihil virium frequens interventus noſter habuiſſet, deſiſteret ſuffragium meum toties eluſus optare. Quum igitur apud me querelæ iſtius fides dubia ſit; experiri volo, cui potiſſimùm parti dubitatio mea debeat applicari. Eſt igitur in manu tuâ, utrùm poſthac tenere in ſcribendo morem debeam, an verecundiæ noſtræ continuâ etiam taciturnitate conſulere. Vale.

EPIST. LXII.

SYMMACHUS ROMULO.

TU quidem paternâ affectione pignus commune commendas. Sed illi efficaciùs ſtudia & amorem bonorum probabilis vita conciliat. Habes juvenem, cuius fruge gaudere debeas. etſi ſcio patres avaros eſſe voti, nec ulla filiorum bona putare perfecta, deſiderio & cupiditate potiore. Fortè *c* lactari animum tuum judicas dulci potiùs nuncio, quàm fideli. *d* Cùm verò tibi eius reditum favor divinus adjuerit, tu in illius meritis deprehendes mei teſtimonij veritatem. Vale.

c *Ita ed. Sch. Vide lib.* 5. *Epiſt.* 10. Aures lactare blanditiis.

d *Sic feliciter reſtituit loc... Lectius.*

EPIST.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS *

OBSERVANTIAM vetus uſus induxit, ut domo profecti præſtent auſpicium mutuæ ſcriptionis. Sed ego longæ exſpectationis impatiens ordinem ſervare non potui. Prior igitur tibi honorificentiam ſtyli defero. Dehinc ſubjicio poſtulatum, cuius hæc *a* forma eſt, ut Laurentium domeſticum (quod domûs meæ poſcit utilitas) ſuffragio tuo diſſimules adjuvare. Vale.

a *Ita in Ms. Gif. Vide l. 2. Ep. 19.* Conſilii forma. *Alij:* ſumma.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS PACATO.

IN CITARE debueras. Sed prolixus in hac conqueſtione eſſe nunc pigeo. Itaque ad commendationem viri devotiſſimi Olympij amiciſſimi mei flecto ſermonem: teque ſedulò rogo, ut eum ſecurus teſtimonij in penetralia familiaritatis admittas. Reperies in eo morum bona, qualia judicij tui circumſpectio conſuevit *b* eligere. Vale.

b *Sic Lect. Ed. Sch.*

EPIST. LXV.

SYMMACHUS ALLEVIO.

VEHICULI rotæ cuius debeant eſſe menſuræ, *c* linea miſſa teſtabitur. Supereſt, ut omne carpentum adfabrè & firmis compaginibus explicetur. Si parte pretij ad hoc opus eſt, quod dandum ſcripſeris, jubebo numerari. Humanitas *d* xeniorum tuorum debet eſſe moderatior. Religio enim animis potiùs, quàm muneribus æſtimatur. Vale.

c *Ita Ms. Gif. Vulgo:* epiſtola. *Al:* Epitoma. *Vel* linea amuſſis, h. e *ex linea facta.*

d *Sic ex eodẽ lib. leg.*

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS AD SECULAREM.

PRETIA deſertorum confuſo errore poſcuntur. Nam neque *e* judicia .... certus futuri laboris inſtitues. fixum enim ac definitum tenet ampliſſima

e *Al:* ſc morum. h. e. ſcilicet mor. t. *Al:* indicia. *Nihil videtur deeſſe: niſi fortè nomen alicuod proprium loci, vel cauſa,*

Præfectura, nullum eius eſſe meriti, ut ſublimitati tuæ debeat ſubrogari.

EPIST. LX

SYMMACHUS

ET quiete provinciæ, & vigoris tui laude delector. Nec quicquam magiſterio meo vendico, quum omne quod ſpectat ad gloriam, tuæ potius indoli debeatur. Macte igitur primi honoris auſpicijs, & in uberiorem gloriam felices tende conatus, ut tibi ad celſiores gradus januam pandas, & Romanum nomen claritudine adminiſtrationis illumines. Vale.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS *

SOLEO amicitias optimorum primus expetere. Nunc fortunæ meæ inclinatio, ut prævenirer, effecit. Tribuenda eſt igitur venia tarditatis, non negligentiæ, ſed mœſtitudini meæ: & bono omine familiaritas copulanda, cui auſpicium fortunatius præſtitiſti. Sed licet me ipſe officij ordine & dignatione præverteris; in poſterum tamen nequaquam reſidem judicabis: ut animorum noſtrorum conciliatio, quæ tuo invitamento ſumpſit exordium, meis litteris frequentata cumuletur. Vale.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS *

MALLEM quidem reditum tuum, quàm litteras impetrare. Sed etiam habent ſolatia locum, quoties fraudamur optatis. Vereor autem, ne te diu
Sic Mſ. Iur. *a* ab urbe protermines. Namque hoc nobis minatur tarditatis tuæ elaborata defenſio. Quare velim noveris, nullas more allegationes deſiderantibus juſtas videri. Quicquid igitur ipſe cauſationis attuleris, ſurdis ut aiunt, auribus ingeretur. Hæc interim de quarto [illegible]viæ, mox agrum Laurentem petiturus emitto

Eſt.

Eſt enim familiare mœrentibus, animi curas migratione diſcutere. Vale.

EPIST. LXX.

SYMMACHUS

ACcusarem ſilentium tuum niſi te in fratre vidiſſem. Ille & officij ſatisfactionem, & præſentiæ imaginem mihi ſolus exhibuit. Nam omnia bona in eo agnovi, quæ in te dudum probavi. Amo igitur veniam familiæ veſtræ. De quâ nobis, etiam quid adhuc comperti non ſunt, prærogativa optimi generis laudabiles jam videntur. Supereſt nunc mihi ſolemnis illa efflagitatio litterarum; quam nec omittendam penitus exiſtimo, ne remiſſiùs cures, quæ putas non deſiderari, nec magnoperè perurgendam, ne tibi perpetua conventio ſpontanei gratiam decerpat officij. Vale.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS

QUAMVIS relegere iter, atque illicò parem rure deducere; hoc ipſum tamen breve intervallum dici vacuum eſſe litteris non patiar. Primùm, ut officium ſcriptorum tuorum viciſſitudine ſermonis æquiparem. Dehinc, ut expetitas amicitias relatu gratiæ intelligar munerari. Poſtremò, ut indicio adventûs mei pauxillum de te, ſi mox abire decreveras, reſidendi tempus obtineam. Ob has cauſas epiſtolam venturus ipſe tanquam præſulem miſi. Sed in his præcipua mihi fuit ratio non ſilendi, quòd prior votum ſanciendæ familiaritatis habuiſti. Unde curare me decuit, ne culpam faſtidij contraherem diſſimulando reſponſa. Atqui mallem ſemper meâ operâ amicitias inchoari; tantum abeſt, ut pigrè & negligenter accipiam munus religionis oblatæ. Ago igitur gratias bonæ voluntati tuæ; & curabo ſedulò officijs meis, ut credas potuiſſe me ſcribendi ordine præveniri, diligentiâ animi non poſſe. Vale.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS *

ALEXANDRUM, ſicuti loquuntur hiſtoriæ, gravis momordit invidia, quòd Achilli fortiſſimo ævi ſui Homerum præconem fortuna tribuiſſet. At mihi animus gliſcit gaudio, quòd eventus Reip. proſperos parili ſermone ornaſti. Unde factum eſt, ut noſtris quoque obtutibus, qui procul agimus, quædam geſtorum facies ſubderetur. Quare *a* & fortunæ tuæ gratulor, quæ ſpectatorem te ſecundis rebus adpoſuit, & facundiæ, quæ talium negociorum magnitudini orationis gravitate reſpondit. Cœleſtis nutus efficiet, ut ornatiſſimo linguæ tuæ promptuario numquam deſit materia talium nunciorum. Vale.

a *Correctio huius loci debetur Ms. Pith.*

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS *

CURA anxius eram, priuſquam litteras tuas ſumerem, utrùm commodè peracto itinere ad deſtinata perveniſſes. Sed ubi certior factus ſum, nihil valetudini tuæ labore itineris deminutum, animus ad ſe revertit. Præſtabit divinus favor, ut ſicuti abſentiâ tuâ optata cognovimus, ita tuo reditu gaudeamus. Vale.

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS *

EDITIONIBUS noſtris amicam operam polliceris. Intelligo litteris benevolentiæ tuæ effectum reſpondere potuiſſe, ſi honoris tui tempus fœlicitas provinciæ propagaſſet. Sed quamvis depoſitis Reipub. habenis nequeas promiſſis terminum dare: ego tamē fateor, ita me tibi vadatum gratiâ, *b* ut ſperata perfeceris. Voto enim faventis non exitu rei animus obligatur. Interea abundo gaudio, quòd tibi omnium rerum fama floret, & in partem quæſitæ à te laudis accedo. Vale.

b *Sic Ms. Gif. Vatic. & Iur.*

EPIST.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS *

BEASTI Curiam noſtram forumque Romanum, de quo ſortiri Sicilia magiſtratus, anteriorum recordatione metuebat. Ades igitur nobis expectatus, illis deſiderandus. Et præſumo tibi accepto ferendum, ſi provinciæ commodaverit poſterioris imitatio. Auctor eſt enim bonorum ſequentium, qui relinquit exemplum. Vale.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS *

QUEREBAR tacitus ipſe mecum de ſilentio, ſed amicam ſuccenſionem recens ſermo placuit. Ergo in uſum veterem revertamur, & mutuam diligentiam religioſis ſalutationibus excolamus. Vale.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS *

SCRIPTA tua plurimùm mihi tribuunt voluptatis. Sed ſi paulùm Romæ reſidere voluiſſes, multò ampliùs nobis præſentia tua, quàm ſermo gratiæ contuliſſet. Fero tamen æquo animo, quòd deſiderio noſtro amorem patriæ prætuliſti. Et ſpero viſendi filij tui gratiâ, qui nunc liberalibus ſtudijs eruditur, reddendam mihi ſæpius tui copiam. Interea dum abſumus, frequentanda tibi eſt opera ſcriptionis, ut meus etiam ſtilus ad viciſſitudinem provocetur. Vale.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS *

CREDO miraris, quòd adhuc crudo fortunæ meæ vulnere ſilentium ruperim. Hæc ſolatia: his paſcor, his recreor: etſi illa duco maiora, quæ mihi ex tuo pectore & ſermone redduntur. Sed nolo tantiſper à me exigas litteras longiores. Breves ſunt doloris in-

duciæ, & mox in miſeras cogitationes recurrunt diſſimulata paululùm mala. Ergò tua potiùs retundet oratio, quæ tibi laudem ſervatæ amicitiæ pariet, & mihi præſentis ærumnæ ſolamen adferet. Vale.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS *

VTINAM te melior cauſa tenuiſſet: & facilè abſentiæ tuæ damna ferremus. Utcumque tamen deſiderium tui litterarum ſolatio mitigaſti: quas frequentare dignaberis, ſi quam tibi adhuc neceſsitas familiaris moram indixerit. Vale.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS *

ET ſancti animi tui affectione, & ſermonis aſsiduitate delector. Ne illud quidem beneficij minoris exiſtimo, quod ad ſcribendum mihi idoneas tribuis facultates. Spero enim *a* paginas meas tibi poſſe reſtitui, quas repoſcunt, qui tuo judicio portitores huius officij deliguntur. Ea verò quæ pro mutuâ amicitiâ dignaris injungere, libenter exſequenda ſuſcipio, quotiens deſiderant operam meam, quos commendatione proſequeris: Sed ſi quid aut negligentiùs, aut ſeriùs ſortitur effectum; eorum diſsimulationi, quos commonendi cura deſerit, oportet aſſcribi. Cæterùm tam juſta & honeſta ſunt, quæ ipſe plerùmque delegas, ut mihi, vel ultrò appetenda ſit exſecutio probabilium litterarum. Vale.

a *Ms. Giſ.* vel litteras m.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS *

DIu litteras tuas deſideraſſe me fateor, quarum apportatio exſpectationi pleniſsimè ſatisfecit. Præcipuè autem gaudio fuit, quòd te pro voto agere nunciaſti. Dehinc quòd adventus tui dediſti obſidem ſponſionem. Et quoniam te mutuis de me præſumo gaudere;

dere; poſt ingentia pericula, quæ ſolus in cõmunis patriæ perturbatione toleravi, in bonum ſtatum rediiſſe ſignifico. Supereſt, ut ad plenitudinem proſperorum lætitia nobis ſperata proveniat; quod mihi tuo reditu ſpopondiſti. Vale.

EPIST. LXXXII.

SYMMACHUS *

POMIS tuis abundè honorem ſcripto facerem, ſi valerem. Nunc obſeſſus membrorum omnium doloribus, ſylvarum tuarum laudem ſequeſtro. Faciet frequens humanitas tua, ut ſæpè alias in Marſos bona Phæacum translata celebremus; Vale.

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS *

RURI cum parentibus otiabar, ut algore Præneſtini diverſorij flagrantiam torridæ æſtatis excluderem. *a* Eò me loci repperetunt litteræ tuæ, quas expectatione proſpetioris indicij principio lætus accepi. Namque ad hoc locorum nullo me munere ſermonis hilaraveras. Sed ubi omnes moleſtias, quas Pado auctore toleraſti, ſollicitâ lectione percenſui; accuſato vernulâ tuo flumine, cuius turbidos meatus & infidum agmen expertus es; retuli iſtam conſervationis tuæ gratiam Dijs auctoribus, Bonæque Fortunæ. Quamobrem complacitum eſt mihi ſerum exhibiti ſermonis officium, cuius longam ceſſationem ſecundis rebus tuis incuſare potuiſſem. Factum eſt enim religione quâ debuit, ut priùs liberationem tuam, quàm periculum diſcere. Quare penes ſoſpitatores tui Deos, manebit hæc cura, ut beneficijs *b* ſuis jugiter immorétur, teq; ob meritum donent largo ætatis excurſu; ita ut ſenectus nihil decoquat firmitatis. Interea quoniã te grata ſeceſſio, & quies dulcis amplectitur; quæſo curam dignatus arripias nobiſcum ſæpius loquendi. Adjicies pluſculum refectioni corporis, ſi aut emittendis epiſtolis, aut viciſſim ſumendis peregrinationem levaris. Certè nobis nihil antiquius erit, quàm te legere, *c* quib⁹ blanditias oris tui interim non contingit audire. Vale.

a *Nihil hic mutandum.*

b *Ita benè Iur. Ed. Sch.*

c *Lectus sic* teſtimo[nium] Ed.

EPIST.

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS *

QUOD ait noſter Comicus; *Numquam te adeo, quin abs te doctior abeam:* id ego de epiſtolis tuis jurè memoraverim, quę multis ſalibus nonnumquam ſententiarum, plærumque verſuum farciuntur. Veluti nunc litteræ tuæ halantes Platonicum nectar, quantum mihi muneris dederunt! Nam niſi *a* tibi bonarum partium ſpectatus eſſem, numquam me Atticis Muſis impertiendum putaſſes. Quare huiuſmodi operi frequenter accingere, & amicitiæ diligentiam ſedulò perſevera: cùm hoc negocium tibi noſtri officij viciſſitudo commendet. Vale.

a *Sic Ms. Giſ. Alij:* b. artium.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS *

AMICÆ voluntatis indicium eſt, quòd adeptus ampliſſimum Conſulatum, cognitionem mihi & ſocietatem tanti gaudij præſtitiſti. Quare huius tibi apud me muneris opima laus eſt: quando ita ſecurus es mei animi, ut tuis rebus proſperis ſcias nos poſſe lætari. Quid quòd etiam Conſulare negocium fuit honoris ſui nuncium latiùs promovere? Gaudia enim, quibus pauci fruuntur, anguſta ſunt. Dehinc ipſius æterni Principis beneficium celebrius atque ornatius reddidiſti, cui ſub occaſione talium litterarum apud multos gratias videris egiſſe, quàm benignè animadvertantur officia. Facito, ut iſtam gratiam ſcribendi aſſiduitate continues. Vale.

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS *

COMPOTEM me optati nuncij præſtitiſti. Fateor enim veræ amicitiæ hanc eſſe rationem, ut commoda noſtra mutuò gaudeamus. Gratulor igitur cùm tibi familiaritatis noſtræ cauſâ, tum famæ temporum, quam

quam recentis judicij æquitas in æternam gloriam vindicavit. Functus es optimi civis officium, multâ operâ, perpeti ſollicitudine. Sed nolo pœniteat. Virtus durioribus negocijs eniteſcit, & aſpernatur declivem facilitatem; maximoque ſudore arduum laudis adnititur. Adde huc, quòd in *a* ore fortiſſimi Principis agis; & publico bono ſine ſatietate defrueris: quæ res non compenſat modò, ſed etiam commendat laborem. Iam illud quale eſt, quòd in cauſâ non tantùm tuâ fortunæ eluctatus incertum, nulli noſtrûm debes victoriæ tuæ gratiam? Plura vellem; ſed videor mihi in præſentiâ ſatis feciſſe verborum. Nunc ſi tibi poteſtas eſt, malo ut jam recurras. Si quid morarum eſt, quæſo reſpondeas. Vale. a *Ita Ed Sch.*

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS *

SUMMA tibi apud me laus & ſolida gratia eſt, quando id affectas amicitiæ cultu, ut nos litterarum honore digneris. Sed pars epiſtolæ tuæ, quæ laudem mihi aſſignavit eloquij, ſit licet nimis jucunda, minùs tamen vera. Non audeo ſcribere, *Mentiris & Decipis* cùm hæc de me prædicas: ſed illud potiùs; ſcio, quòd amore falleris. Tu quemquam facundum voces, vir in dicendo ſummarum partium, cui ſit patritiæ dignitatis oratio? Ergò parce verbis lenocinantibus, & fuco oblitis, & ad gratiam comparatis. Amicitiæ noſtræ fortè conveniat, ut talem videri me cæteris cupias, *b* pudoris tamen mei non eſt, ut mihi ipſi talem me eſſe perſuadeas. Vale. b *Sic Lect.*

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS *

OLIM te mihi fecit optabilem cultu, fama litterarum tuarum: ſed diu officium ſcribendi per verecundiam diſtuli, ne in aulâ poſitum viderer ambire. Cuius morbi ita crebra eſt affectatio, ut *c* dili- c *Sic Iur. Ed. Sch.*

gentes

genteſ exiſtimationis viri pro alienis vitijs erubeſcãt. Iam remota eſt cauſa hæſitantiæ, poſtquam me prior ſalutatione dignatus es. Patentes amicitiæ tuæ fores benignè accitus intrabo, & compenſare meditabor pudentis ſilentij moras crebrioribus paginis. Tu tantùm bonâ veniâ *a* recipe obſequium linguæ inopis, & paulisper Imperialis magiſtri ſubmitte judiciũ. Indicaſti certè meorum te aliqua legiſſe. Eandem poſco patientiam. Novus tibi non ero, nec inexpertum formidabo arbitrum. Omnia mea ferre didiciſti. Acceſſit etiam nobis familiaritas, quæ te mihi æquiorem judicem faciat. Gratioſa quippe eſt amicitia, & à ſevero examine in blandiores ſenſus caritate mutatur. *b* Quid ſi ego depoſito ingenij pauperis metũ aſſiduas tibi epiſtolas ſpondeo? Vide quanto amplius *c* ſperes de promptuario largiore. Fatendum eſt amicè: Gallicanæ facundiæ hauſtus requiro: non quòd his ſeptem montibus eloquentia Latiaris exceſſit; ſed quia præcepta rhetoricæ pectori meo *d* ſenex olim Garumnæ alumnus immulſit. Eſt mihi cum ſcholis veſtris per doctorem juſta cognatio. Quicquid in me eſt, quod ſcio quàm ſit exiguum, cœlo tuo debeo. Riga nos ergò denuò ex illis Camœnis, quæ mihi lac bonarum artium primùm dederunt. Et ſi te in meis ſcriptis aliquid offenderit; auditorem quondam popularis tui, aut ſilentio tuere, aut tu quoq; rurſus inſtitue. Vale.

a *Idem Iur. Ed. Sch.*

b *Hæc lectio Lectij eſt.*

c *Alij ſperem.*

d *Fortè Auſonium intelligit.*

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS *

ACCUSO litteras tuas, quas, malè credulus, deſiderio in te meo, facturas medicinam putavi. At illæ decurſæ oculis admoverunt tædas ferventiores. Affluebant enim multo melle facundiæ, quod avectũ tecum doleo. Itaque parvæ lectionis ſapore commotus, triſtiorem damni ſenſum recepi. Inter hæc occurrit altera cogitatio, amarius eſſe, ſi taceas. Quapropter conditio durior vertit me ad optionem prioris.

Peto

Peto igitur ſcribas. Sed fac epiſtolis tuis temporis intervalla breviora. Sæpius ad me commeent, & confabulationem præſentis imitentur. Fruemur aſſiduè eâ parte, quâ melior es. Quòd ſi aliquid prolixioris curæ, & elaborati à te operis adjunxeris; propèrit, ut non ſolum Romæ, ſed in Atheneo quoque noſtro, quâ ſoles gratiâ, perorare videaris. Vale.

EPIST. XC.

SYMMACHUS *

IN curam tuam rediiſſe me gaudeo. Sed huius tam ſubiti operis boni ornatiſſimus juvenis Aſterius mihi auctor eſt; qui parandæ commendationis gratiâ, ut tandem ſcriberes impetravit. Et illius quidem familiaritati, licet à nobis olim repertæ, ob meritum recens adjecimus animi diligentiam. Te verò non patiar ultrà exſpectare monitores, & aliorum potiùs uſui operam navare, quàm mutuæ inter nos affectioni debitum pium ſolvere. Non invideo poſcentibus teſtimonia, vel ſuffragia tua. Sed validior eſt amicitiæ cauſa, quàm gratiæ. Precarias epiſtolas poſtpone legitimis: his frequentius caritas ſtudeat, illas nonnumquam præſtet humanitas. Vale.

EPIST. XCI.

SYMMACHUS *

EXPECTARE non debui litteras tuas, quibus indicium mihi faceres honoris accepti. Itaque verecundiam tuam gratulatione prævenio, & opto adaugeat gradum meritis jure delatum continuata fœlicitas. Reſtat ſtili aſſiduitate acuas inter nos amicitiæ diligentiam, vincaſque officijs *a* interceſſus tuos. Ille enim *b* verè incrementis ſuis major eſt, quem ſublimitas parti honoris inclinat. Vale.

a *Sic Mss. omnes. Alij,* ſucceſſus.
b *Explicita hac eſt ſententia.*

EPIST.

EPIST. XCII.

SYMMACHUS *

IN caſſum diſſimulationis & taciturnitatis accuſor, quum debitam tui diligentiam Iove teſte non deſertam. Sed nequitiâ meorum arbitror accidiſſe, ut miſſa ad te ſcripta *a* reſederint. Quæſo igitur ne ex infrequentiâ litterarum meus in te animus æſtimetur. Nam plerumque officijs ſimulatur affectio. Amicitiæ autem ſinceritas pectoris magis fidem poſtulat, quàm delinimenta ſermonis. Vale.

a *Alij*, interciderint. *non bene.*

EPIST. XCIII.

SYMMACHUS *

PIGNORA noſtra conjunximus. *b* Atque ideò conſentaneum videtur, ut quos *c* cœtus participes habuimus, etiam honore ſportulæ proſequamur. Duos igitur ſolidos offerendos tibi miſimus: parvum munuſculum, ſi æſtimetur pretio ſui: religioſum, ſi amore pendentis. Vale.

b *Sic bene ex Mss. Sch.*
c *Ms. Pith.* coitus. *h. e. contractus nuptiarum.*

EPIST. XCIV.

SYMMACHUS *

ROMAM te venturum certa fama promiſerat. Spem viſendæ præſtantiæ tuæ multo gaudio ceperamus. Sed improviſò mutatus nuncius indicavit, quòd pio accitu Domini & Principis noſtri ad votiva *d* remearis. Ergò officium ſalutationis, quod coram ſperaveram deferendum, ſtili honore compenſo: teque oro, ut ingravatam vicem referas, quæ ſuadeat deſiderari ex me crebra colloquia, ſi oſtenderit prima placuiſſe. Vale.

d *Sic Lect.*

EPIST. XCV.

SYMMACHUS *

PRO utroque noſtrûm cauſam diutini ſilentij reddidiſti. Nam me quoque fateor ſcribendi officio hacte-

hactenus temperaſſe. Tuâ igitur purgatione defenſus diluere litteris, quod commune eſt, non laboro. Nunc omnium ſtatu in tranquillum reducto, æmulis ſtudijs omiſſa repetamus. Ita enim demum *a* probabitur temporis fuiſſe, quòd *b* diu inter nos ſtilus quievit; ſi reddita facultate mutuam diligentiam frequens ſermo reparaverit.

a *Ita Mss. concinnè.* b *Vulg.* intra.

EPIST. XCVI.

SYMMACHUS *

Etsi à litteris temperaſti, exempli tamen imitator eſſe non debeo. Integro igitur largam ſalutationem: nec diffido reddenda ſaltim mihi eſſe officia, quæ à te fuerant inchoanda. Vale.

EPIST. XCVII.

SYMMACHUS *

Solet bonis livor obſtrepere: ut nunc ſperatum præſentiæ tuæ gaudium mihi ſubduxit invidia. Hactenus vires ſuas in damna voti communis intenderit. Sic ero contentus, quod me adventûs tui expectatione fraudavit. Ipſum te ſoſpitem manere patiatur, & tandem cum utroq; noſtrûm redeat in gratiam. Inſtar beneficij erit, ſi mihi contingat *c* de tui ſecuritate voluptas. Vale.

c *Alij:* de te ex voluptate ſecuritas. *Vtrumq; benè.*

* *Has Epiſt. tota erat omiſſa in Edit. Mog.*

EPIST. XCVIII.

SYMMACHUS *

Sumto adventûs mei nuncio, de quo non potuit apud te fama reticere, exſpectavi, ut prior ſcriberes, vel quod eſt amabilius, ut ipſe Formias commeares. Sed quia utrumque vel diſſimulatio tuâ, vel occupatio denegavit, in partes tuas libenter ipſe ſuccedo: teque oro, ut mihi aut excurſum tuum præſtare digneris, aut, ſi obſtat aliquid, ſaltim litterariâ ſalutatione reſpondeas.

EPIST. XCIX.

SYMMACHUS *

AMo litteras tuas, ſed expecto præſentiam, a quam mihi dierum ratio pollicetur. Plura ſcribere ſpes adventûs tui non ſinit. Sed quod nunc epiſtolæ detrahimus, coràm fabulis rependemus. Vale.

a In Ms. Gif. eſt: Nam & ſic d. v. p. quomodo & Lect. legit.

EPIST. C.

SYMMACHUS *

GRatum mihi eſt, quod promptiſſimum ſtudium rei noſtræ dignaris impendere, & te memorē ſcriptorum aſſiduitate teſtaris. Hinc fit, ut officijs tuis etiã cura noſtra reſpondeat. Libenter igitur rependo ſermonem. Et quemvis ſpontaneam juvandis hominib⁹ meis adhibeas voluntatem, hortamentum tamen petitionis adjicio, ut officia quæ ultrò tribues, cumules provocatus. Vale.

EPIST. CI.

SYMMACHUS *

COnquestio tua de raritate epiſtolarum mearum, magis religioſa, quàm juſta eſt. Nam cùm ex amore deſcendat, non habet tamen æquitatem. Nunc tamen emenſo itinere, promitto præterita officiorum diſpendia crebris à me epiſtolis ſarcienda.

EPIST. CII.

SYMMACHUS *

DUm b petis beneficium, præſtitiſti. Plus enim mihi ex amicitia tuâ, quàm tibi ex noſtrâ defenſione quæſitum eſt. Nihil igitur aſſumam gratiæ meæ, cùm plurimùm tuæ debeam. Poteſt tamen adhuc iſtiuſmodi munus augeri ſcribendi aſſiduitate: ut cumulet voluntas familiaritatem noſtram, quam nunc videtur neceſſitas inchoaſſe. Vale.

b Alij: cùm.

EPIST.

EPIST. CIII.

SYMMACHUS *

TOTIS viribus adjuvandi ſunt communis Patriæ Corporati, præcipuè mancipes Salinatum, qui exercent lavacra lignorum præbitione. His plerique ſunt debitores: quod niſi ad ſolutionem vigor Judicialis adſtrinxerit, eliciet publicam querelam *a* ſeries incommodi. *b* Quare quæſo, ut inter cætera, quæ ſibi de ſtudio tuo Roma promittit, hanc quoque partem diligentiæ tuæ vindices.

a *Alij:* onus.
b *Sic Rittersh.*

EPIST. CIV.

SYMMACHUS *

PARVA fatemur eſſe, quæ miſimus, ſed honorificentiæ parentis religione potiùs, quàm *c* mole muneris æſtimatur. Hæc ipſa tamen *d* exilis oblatio plus ad me, gratiæ portabit, ſi religio tua uſui ſuo à me delibata ſuſceperit.

c *Sic commodiſſimè Sch.*
d *Idem ita emendat.*

EPIST. CV.

SYMMACHUS *

JUVANDI ſunt mancipes ſalinatum, qui ſplendori atque uſui patriæ communis inſerviunt. Dignaberis igitur auditis eorum querelis, adeuntibus deferre juſtitiam, & urbi utilem, & tuis moribus congruentem. Vale.

EPIST. CVI.

SYMMACHUS *

PRO filijs noſtris, Deo juvante conjunctis, in duobus ſolidis ad te miſimus ſportulam nuptialem, quam cùm promptâ dignatione ſuſceperis, documentum dabis, omnia amicorum feſta eſſe communia. Vale.

EPIST. CVII.

SYMMACHUS *

NUPTIIS quidem filij mei te quoq; amicorum potiſſimos intereſſe voluiſſem. Sed quia longinqua abſentia tua deſideratum mihi negavit officium: in duobus ſolidis ſportulam miſi, ut vigere apud me tuam memoriam votivâ oblatione teſtarer. Parvum quidem munuſculum eſt, ſi æſtimatur precio ſui: religioſum, ſi amore pendatur. Vale.

EPIST. CVIII.

SYMMACHUS *

OMNIA quæ ſine auctore jactantur, incerta ſunt. Sed ego in ſacrę Virginis famam nihil patior licere ſermonibus. Quare officio Pontificis, fide Senatoris admoneor proferre comperta. Diceris ante annos legibus definitos Veſtali ſecreto velle decedere. Nondum credo rumori, ſed aſſertionem tuæ vocis exſpecto, quæ opinionis dubium aut agnoſcat aut reſpuat. Vale.

EPIST. CIX.

SYMMACHUS *

TANDEM de actibus tuis certum me facere a dignata es: quibus lectis atque decurſis lætatus ſum vitæ & innocentiæ tuæ apud Juſtum. Cæteris in reſcribendo diligentiam defuiſſe, *b* Video, quos tu ad referendam gratiam dignaberis incitare: ut intelligam viciſſitudine provocatus, epiſtolas meas iiſdem faſtidio poſteà non futuras. Vale.

a *Vulgo.* dignatus es.
b *Tale quid deſideratur ad ſupplendã ſententiam. Et videtur hiatus eſſe in epiſtolâ.*

EPIST. CX.

SYMMACHUS *

ALIORUM quidem tibi ſpectanda eſt ſententia, quos decet de Patribus judicare. Mei ingenii exilitas etiam parva miratur. Quare velim credas, nihil

tibi

tibi ex meo teſtimonio honoris accedere. Nam etſi laudari ab laudato viro vetus dictum eſt: noſtri tamen mediocritas non multum famæ tuæ claritudinem juvat. Sed quia voluntati tuæ mos gerendus eſt, *a* quid quidam è *b* medio de orationibus tuis ſentiant, juſſus expediam. Propè eſt, ut te arguere debeam, quòd ſeculo noſtro *c* Tulliani ſtili famam parcus invideas. Reſpondebis omnem te operam condendæ hiſtoriæ deputaſſe. Ignoſce avaritiæ meæ, ſi utrumque deſidero. Nam pari nitore atque gravitate Senatorias actiones, & Romanæ rei monumenta limaſti: ut planè Homericâ appellatione περιδέξιον, id eſt, æquimanum, te pronunciem. Perge igitur quæſo, & ſtude hanc poſteris dotem relinquere: ut quæ diviſa in ſingulis auctoribus antè placuerunt, eadem nunc in te coniuncta laudentur Vale.

a *Ita ex Ms. Gif. reſtituendus locus.*
b h. e. *homines vulgares de trivio.*
c *Ita ex Ms. Gif. veſtigijs, Sch. optimè. Alij.* formam.
Iliad. φ. *verſ. 163.*

EPIST. CXI.

SYMMACHUS *

FONTES, *d* ac difficultatem ducendæ aquæ inter labores cenſeræ Herculeos debeamus. nunc Neapolis mutatâ ſede ſuſcepit. Unde poſt breve intervallum dierum tranſire Capuam tui deſiderij gratiâ non morabor.

d *Fragmenti huius initium in Ms. Gif. eſt* Condicio. *Vnde alterum ferè quod potui, conficiatur ad ſenſum; Vt & p* cenſuræ, *ſic emendavi.*

EPIST. XXII.

SYMMACHUS *

CUM jam Decembrium KL. tempus appeteret, redditæ ſunt mihi litteræ, quæ te annalem trabeam meruiſſe loquerentur. Credas velim, multo ex eâ re gaudio mentis meæ habitum ſplenduiſſe. Primò, quòd ita natura comparatum eſt, ut omnes ſibi delatum decus judicent, quod dignus acceperit. Dehinc, *e* quia honor jampridem togæ, & Ordini rarus nimiſque difficilis, tandem ſummatem civilium partium virum reſpicit. Poſtremùm, quòd amicitias noſtras nec dum alijs officijs inchoatas, promptâ evocatione

e *Ita Lect.*

a Alij: vinxiſti. *a* junxiſti. Videſne quàm probabiles lætitiæ meæ cauſæ ſint? Sed vereor, ne his parùm credas, cùm accitus
b Sic ex Ms. Gif leg. excuſem: *b* quamvis juſta ratio ſapientem non poſſit
c Ex eodem hæc quoq; periodus reſtituta. offendere. *c* Quo enim pacto ad prima faſcium tuorum vocatus auſpicia, paucis diebus Galliarum longinqua penetrarem? Exime itineris apparatum, cogita hyemis impedimentum, defectum curſus publici, & brumalis lucis anguſtias: Nonnè mihi ante KL. Jan. futurus erat irritus labor, aut pòſt inverecundior
d Sic correxit Seb. adventus? Hæc oro te, æquo animo *d* pronuncia, & amicitiæ noſtræ bonus auctor eſſe dignare. Eo animo interpretare, quæ jure aſtruo, quo rogaſti: nec propoſitum tuum deſeras. Solus enim benignè creditur advocaſſe, qui excuſatione non læditur. Vale.

EPIST. CXIII.

SYMMACHUS *

MULTA me gratiâ nexuiſti, & cum prioribus officiis tuis adhuc ſolvendo non ſim, denuò aliud poſco quod debeam. Conſul ampliſſimus auſpiciis honoris ſui intereſſe me præcepit, cuius litteris tua quoque acceſſit oratio. Hæc ut venturo honeſta eſt, ita excuſanti vehementer oneroſa. Sed tua æquitas
e Ita ad Seb. verecundiam meam *e* veri facilitate relevabit. Ille ut
f Sic è Ms. Vulg. enitere. ſit placatus *f* adnitere, qui me triſtis de fratre caſus excuſat. Nam turpe atque impetibile eſt, attonito animo & fronte mœſtâ lætos adire conventus. Quid fortunam deceat, agnoſco, cùm quâ nimis contumaciter
g Aliij: excepto. agit, qui *g* accepto vulnere ſtatim miſer eſſe diſſimulat. Si juſta, ſi neceſſaria, ſi vera prætendimus; facito, oro te, tam prompta venia ignoſcat abſentiæ meæ, quàm bona affectio me ut pergerem poſtulavit.
Vale.

EPIST.

EPIST. CXIV.

SYMMACHUS *

RECTE Cæcilius comicus: *Homo*, inquit, *homini Deus eſt, ſi ſuum officium ſciat*. Hanc ego in te dixerim ſententiam convenire, qui noſtris negocijs curam vigilem præſtitiſti. Hinc in pectore memoria, laus in ore verſatur. Nec in præſentiâ modò floret facti & ſtudij tui gloria, ſed, ut mens augurat, ævum vigebit. Prolixior agendis gratijs ſermo etiam nunc competeret, ni vererer, ne ſimul totum videar expendiſſe, quod debeo. Impatiens eſt accepti beneficij, qui nexu properat liberari: nec videtur mutuam operam quaſi amicus accipere, ſi erubeſcit ad moram gratiæ. Alia mei ingenij ratio eſt. Pecuniæ fœnus accelero perſolvere: officiorum vices diu opto debere. Vale.

EPIST. CXV.

SYMMACHUS *

MONES æquo animo feram vel æmulorum facta improba, vel ingratorum fœda decreta. Convenit ſtudio atque ingenio noſtro conſilij tui qualitas. Nullius quippe tam vehemens nequitia eſt, ut motu meo digna ſit. An ego iſtud feram moleſtè, qui noverim Marcellorum monumenta ſublata Verre Prætore, & Marianis trophæis nequaquam manus invidas pepercisse? In ſolâ conſcientiâ eſt fructus & ratio virtutis. Nihil moror ſtatuas & publica *a* falſa titulorum. Fucum faciunt Provincialium oculis, qui animis exciderunt. Quod ſi mihi ullus honor teſtimonij publici affectandus foret; judicio tuo & ſimilium contentus eſſe deberem, vel fidicinis exemplo, qui Indignatus *b* conſidentium *c* turbam; ſibi & Muſis cantum ciebat, vel ſecundùm Heraclitum *d* Philoſophum, qui ſummam laudis arbitrabatur placere *e* uni, ſi eſſet optimus, qui probaret. Quare eſto ſecurus patiētiæ noſtrę, & con-

a *Ita ex Ms. emend. Sch.*
b *Forte:* concinentium.
c *Ms. habet* Cymbam.
d *Alij:* Phyſicum.
e *Ita Ed. Sch. ex Mercer. coniectura. Nihil autem mutandum, cùm ſententia ex aſſe conſtet.*

& congratulare mihi, quòd ſolus torqueo corda liventium: cùm alij quibus ſtatuæ quomodo tributæ ſint, nihil habeant invidendum. Vale.

EPIST. CXVI.

SYMMACHUS *

VALEO quantum ſinit æger animus. Atque utinam leges æquè mecum valerent, quarum ſanitas ab ipſis plærùmque corrumpitur, quibus curanda mandatur. Non pergam longiùs, cùm hoc ænigma frater meus Buleforus poſſit aperire. Cui ut amicitia mea cara, ita querela comperta eſt. Is ubi te ſcientem doloris mei fecerit, confido tali adiutore leges ad fora noſtra redituras. Vale.

EPIST. CXVII.

SYMMACHUS *

EXPROBRAVERAS mihi antehac feras, quibus non eſt uſa Quæſtura filij mei. Mordebar commemoratione irriti beneficij, de quo arguere amicum, nec compotem gratiæ *a* debuiſſes. Tu verò etiam pretia, ut vir excellentiſſimus communis frater Protadius allegat, nec ſperatæ nec traditæ rei poſtulas. *b* *Magis iuvat* me, ſi credis à verecundiâ ad pecuniam, lata conventio. Minùs enim grave eſt debitorem, quàm ingratum videri. Eſt igitur optio tua, *c* urſos, quos intempeſtate dicis amiſſos naufragio, taxare. Habes in manu quanto æſtimare mihi debeas inefficacis voti benignitatem. Tantùm maneat amicitia noſtra, nihilque fortunæ in eam liceat. Summam pone diſpendio: non ſubducam pecuniam meam navis tuæ caſibus. Vale.

a *Alij:* debuiſti.

b *Ita ſupplet Sch. Senſus eſt: Facilius & æquiore animo fero, pecuniam meam à te cōveniri, quàm verecundiam.* Seu: *malo perdere pecuniã, quàm conveniri, ſeu accuſari ingrati animi, vel impudentiæ.*

c *Idẽ ſic ſupplet: ſed Iureius* leopardos.

EPIST.

EPIST. CXVIII.

SYMMACHUS *

HOSPITEM a tuum Fauſtinum Senatus ampliſſimus in ſocietatem recepit. tanta apud nos teſtimonij tui antiquitas eſt, ut differri quæ velis, inſtar injuriæ ſit. Tibi igitur acceptum ferat ſtudium totius Ordinis. Nam ut beneficio ſacro debet dignitatis impetrationem, ita tuo decreti noſtri celeritatem. Vale.

a *Sic Ed. Sch. Alij:* Soſpitem.

EPIST. CXIX.

SYMMACHUS *

PLERIQUE te accitu Conſulis Mediolanum venire credidimus: pars in Galliâ reſediſſe iactabant. Inter hæc opinionum varia, quonam mittenda eſſent Quæſtoria dona, dubitavi. Poſtquam mihi ſolvendi officij occaſionem tribuit adventus tuorum; Clarentio, cuius ſpectatam fidem noveram, conſueta munerum deferenda commiſi. Non aſpernabere, ut æſtimo, dyptici & apophoretici oblationem. Neque enim grave eſt verecundiæ tuæ ſolemnia & votiva ſuſcipere. Quæ cùm amicitiæ deferantur, pertinet ad caritatis confeſſionem, ut deberi ſibi hæc animus ſumentis agnoſcat. Vale.

EPIST. CXX.

SYMMACHUS *

ARIMINUM ſæpè præteriens magiſterio tuo didici amicos honorare munuſculis. Quare inſtitutus exemplo neceſſaria uſui magis rependo, quàm defero: quæ niſi promptâ dignatione ſuſceperis, videbere meam facilitatem de acceptis totiens notare muneribus. Vale.

EPIST. CXXI.

* Forte ad Amicum quendam Magnilli ſcripta hac Epiſt.

a Ita correxit Mercerus.

SYMMACHUS *

PROMPTUM mihi atque declive negocium credidiſti, in quo nullum niſum tibi operæ meæ vendito. Quippe ubi primum Spectabilem virum Fauſtum tua epiſtola, meus ſermo convenit, ut Epiro mancipium *a* de quo ambigitis, in examen accerſat, nequaquam adverſatus eſt poſtulatis. Spero igitur accitu eius brevi affore hominem, quem veſtrûm alteri diſceptatio familiaris adjudicet. Sed de hoc ſatis verborum eſt. Te oratum volo, ut nos ſubinde ſcriptorum honore locupletes, & quod nunc cauſâ cogente *feciſti*, *id* amicitiâ hortante non deſeras. Vale.

EPIST. CXXII.

* Forte ad Fauſtum ſcripta hac Epiſt.

b Sic ſane benè Sch. Alij: bonis omnibus.

c Vulgo, tui.

d h. e. dum te reſpicio, & cōtemplor. vulg. tua.

SYMMACHUS *

PRÆSUMEBAM quidem juſtitiam tuam fratris mei Magnilli ſinceris actibus affuturam. Sed fide cognitionis auditâ, quam *b* nobis omnibus adventantium ſermo patefecit, admodùm gratulatus ſum, quòd illi æquum judicem fortuna præſtiterit. Ago igitur gratias pro amici *c* mei ſecuritate, cuius innocentiſſimam vitam ſententiæ teſtimonio comprobaſti. Et ſpero contemplatione *d* tui brevi cæteras in fortunij eius reliquias ſubmovendas. Itaq; ut promptius partes ingenitæ tibi æquitatis arripias, precator accedo; memor ſemper futurus tanti beneficij, ſi quem conſtanter purgare dignatus es, tandem ſecuritas plena reſpexerit. Vale.

EPIST. CXXIII.

SYMMACHUS *

PLURIMUM voluptatis ex litteris tuis antè capiebam: nunc lacrymabili conqueſtione mentem legentis infuſcas. Ubi illa ſententia, quæ te & naturæ bono & veterum lectione contra omnia fortunæ tela

firma-

firmavit? Dignam viro aſſume patientiam, & quæ mutari nequeunt, deſiſte lugere. Leviora tibi cuncta poſt improbum generum debent videri. Cur autem torpori atque otio vaces, & patrimonij negligens, feriatum paſcas dolorem? Curæ ſint reliquię rerum tuarum, quas facinoroſus invaſor exhauſtas, & laceras reliquit; ne in his Reipublicæ neceſſitatibus recuperata ſuſtentare non poſſis, quæ priùs omiſſa contempſeras. Vale.

EPIST. CXXIV.

SYMMACHUS *

COACTUM te licèt fatearis, ut ſcriberes, ego tamen non minùs acceptum tibi refero, quòd me ſtili honore dignatus es, quàm ſi hoc ſponte feciſſes. Sed videris, qui fuerit auctor tanti muneris. Mihi ex illis litteris non *a* honos tantùm gaudij, ſed fructus evenit. Didici enim commeatu annonario convaleſcere urbis ſecuritatem. *b Fauſtum etiam intellexi, cùm primùm cauſam veſtram cognoſceret, æquum ſe iudicem præſtitiſſe, & allatis in medium allegationibus tuis*, codicum conſtitiſſe rationem. Nam cætera, quæ pòſt ſecuta ſignificas, ipſo invito opinor extorta: & ſperare debemus, talem fore in reliquis diſceptatorem, qualem tibi oſtendit prima cognitio. Ego tamen ad incitamentum juſtitię, quam meritis tuis arbitror deferendam, familiares litteras miſi, quas, ſi ratio popoſcerit, in manus eius facies pervenire. Aliud enim ſalubritatis genus conditio temporis non permittit adhiberi. Volo autem ſcias (& ſponte pro amicitiâ noſtrâ debes advertere) curam pro te meam non deſiderare monitorem: ſed non poſſe ampliùs fieri, quàm ut tibi animum diſceptatoris petitio noſtra conciliet. Vale.

* *Forte ad Magnillum ſcripta hac Epiſtola, qui cum amico quodam ſuo coram Fauſto cognitore de ſervo litigabat.*

a *Ita Lect. bene. Al:* ſed fructus etiam venit.

b *Sic fidenter magnam lacunam ſupplet Sch. ex Ep. 121. 122.*

EPIST.

EPIST. CXXV.

SYMMACHUS *

LUDOS Prætorios præparamus, quorum ornatus peregrina animalia deſiderat, ut novo cultu Romana ſplendeſcat Editio. Addaces igitur & pygargos tuo ſtudio mihi opto præſtari, quorum copiam limes vobis finitimus ſubminiſtrat. Dignare, rogo te, amicitiam noſtram votivo pignore fœderare. Non ero impar ad viciſſitudinem rependendam, ſi quid etiam tuus uſus exegerit. Vale.

EPIST. CXXVI.

SYMMACHUS *

SPEM mihi adventûs tui lõgo tempore pollicebar. Tu verò etiam nunc de me ſcriptorum vices poſtulas, & diuturnam quodammodo minaris abſentiam. Nam quid ſibi vult mutui ſolatij flagitatio, ſi reditus jam paratur? Si quid igitur apud te conſilijs meis loci eſt, ſuadeo urbem reviſas, ad quam te & amor civicus evocat, & cura Quæſtoria: cuius apparatus etiamſi copias divitis habet, tamen requirit diligentiam Candidati. Vale.

EPIST. CXXVII.

SYMMACHUS *

ANIMUM quem nobis rependis, agnovimus recentium ſerie litterarum; ſed moleſtè ferimus huius muneris raritatem. Et ideò adhortamur, ut frequenter arripias indicium familiaris officij. Petitio tua ſuper hæreditate C. M. V. Ærij, neq; mihi, neq; alijs, qui tui curam gerunt, viſa probabilis. Nam quæ jure ac legibus ſunt relicta, alienari impetratione non poſſunt. Quod ita eſſe Valentinianus communis amicus expertus eſt, qui magnoperè laboravit, ut aliquid, ſi fieri poſſet, excuteret. Sed cum refragante

juſtitiâ

juſtitiâ deſeruit laboris effectus. Proinde ſi quid mihi credis, remove à te petitionis invidiam, quam etiam conſorti opto ſuaderi. Malo vobis integram eſſe famam, quam imputari huiuſmodi petitionem. Hæc me amicè & benignâ circa te voluntate ſuadere, pro mutuâ in nos diligentiâ *a* recognoſces. Intelligis enim nihil me magis, quàm exiſtimationem familiariũ noſtrorum debere curare. Vale.

a *Ita leg.*

EPIST. CXXVIII.

SYMMACHUS *

MORE inſtitutoque majorum, inceſtum Primigeniæ, dudum apud Albam Veſtalis antiſtitis, collegij noſtri diſquiſitio deprehendit: quod & ipſius, quæ contaminavit pudicitiam ſacram; & Maximi, cum quo nefandum facinus admiſit, confeſſionibus claruiſſe Geſta teſtantur. Reſtat ut in eos, qui cærimonias publicas abominando ſcelere polluerunt, legum ſeveritas exeratur. Quæ tibi actio de proximi temporis exemplo ſervata eſt. Et ideò dignaberis, Reip. vtilitatem legeſque conſiderans, facinus cunctis ad hunc uſque diem ſæculis ſeveriſſimè vindicatum, competenter ulciſci. Vale.

EPIST. CXXIX.

SYMMACHUS *

SECUNDUM proximæ ætatis exempla, clariſſimo & excellentiſſimo viro fratri noſtro Præfecto Vrbi inceſtatæ Primigeniæ Virginis, quæ ſacra Albana curabat, à collegio noſtro vindicta delata eſt. Sed quia litteris eius cauſæ probabiles aſſeruntur, quòd neque muros Vrbis æternæ tanti criminis ream fas ſit intrare; neque ipſe ad longinqua poſſit occurrere; cùm facinus, ubi admiſſum eſt, debeat expiari: neceſſe perſpeximus, poteſtatem finitimam convenire, cui provinciarum jura mandata ſunt: ut in Primigeniam, quæ *b* publicarum cærimoniarum maculavit arcana, corru-

b *Ita Iur. Ed. Sch. Vide Plin. lib. 3. cap. 5. Vulg.* Pudici criminis: *vel* pudici Numinis, *vel* publici Numinis.

corruptoremque eius Maximum, qui quidem flagitium non negavit, ſeveritas ſemper his adhibita exeratur. Dignabeeis igitur conſideratis confeſſionibus, quæ nefandi criminis tragœdiam prodiderunt, injuriam caſtiſſimi ſæculi reorum ſupplicijs vindicare. Vale.

EPIST. CXXX.

SYMMACHUS *

IDONEUM tempus eſt, quo probemus, quid amicitiæ noſtræ religionis exhibeas. Delatus eſt enim à clementiſſimis Principibus ordinarius Conſulatus. Et ideò curam tuam efflagito in *a* providendis omnibus, quæ poſcit Editio. Homines mei ſpecierum pretia miniſtrabunt. In hoc tantum ſtudium tuum, curamque deſidero, ut quamprimùm pervehi juſtis precijs comparata præcipias. Vale.

a Sic Lect. Ed. Sch.

EPIST. CXXXI.

SYMMACHUS *

APUD eos, quibus curæ debet eſſe fama temporum, juſta non ſileo, certus atque ſecurus nullius ſtudium legibus obfuturum. Ob reliqua arcæ vinariæ, quæ multis Præfectis ſuperiores Principes exigẽda mandarunt, & quæ magnâ ex parte collata Imperiali conſtat ærario; ſoceri mei Orfiti olim Præfecti, & ante annos quindecim ſine ullâ tituli huius conventione demortui, pulſatur hæreditas; obtentu epiſtolæ, quâ Divus Conſtantius, id quod operibus publicis conſtabat impenſum, integrari per eum ſtatuit; minatus ipſi atque Officio, ut fieri aſſolet, ſub conditione diſpendium, ſi exactioni cura competens defuiſſet. Sed neque ipſe mandatum ſibi munus omiſit, & ſequentes Principes, *b* quot Præfectura ſuſceperat, ad poſteriores Iudices tranſtulerunt. Hoc inclytus Valentinianus omni ætate memorabilis Princeps, & Divus Gratianus ſacris litteris cenſuêre, à quorum definitione non decet

b Sic Ms. Giſ. leg.

detet *a* deviare. Dehinc cùm etiam crimina morte ſoleant terminari; in hac tantum causâ contra optimos Principis mores, ad poſteros inopinata damna extenduntur, & tanquam integrum deſignatur, quod partim ſolutum eſt, partim à Rectoribus provinciarum conſtitit eruendum. Super hoc cùm divina juſſa ſumpſiſſem, fidem veri occultare non debui; cùm legis audientiam tribuerent his, qui neque in cognitione conſtiterant, neque ſumpſerant Relationis exemplum. Accedebat enim cauſa robuſtior; quòd materfamiliâs mea dudum emancipata bonorum poſſeſſionem patre mortuo non popoſcit: atque ideò Reſcripto ſe aſſeruit non teneri. Miſi igitur ſub Relatione monumenta Geſtorum, ſperans etiam tuæ religionis auxilio novum exemplum poſſe removeri, in eâ præſertim causâ, quæ nos jure non implicat. Teneantur potius veri huius tituli debitores. Extat vetus profeſſio Campani Conſularis; extant Acta apud Ethruſcum Rectorem confecta, quibus docetur exactio promiſſa reliquorum. Parcatur innoxijs, ne in *b* omnes qui Rempub. curant, inuſitata forma procedat. Convenit ſæculo tuo iſta juſtitia, cuius exiſtimatio veſtris conſilijs debet ornari. Vale.

a Alij deviari.

b Iur. Optimates.

EPIST. CXXXII.

SYMMACHUS *

MERETUR de præclaro animo tuo votiva cauſa ſuffragium. *c* Prætura domum noſtram, Deo iuvante, expectat, in quâ me crocodilos, & pleraque peregrina civibus exhibere, & aliorum hortantur exempla, & propria impellit animoſitas. Quare amicum meum Cyriacum benignè in curam tuam dignare ſuſcipere, ut *d* incita promoveat. Habebis inpoſterum tantæ gratiæ non immemorem debitorem. Vale.

c *Ita lect. Ed. Sch. Sic. lib. 10. Ep. 9.*

d *Lect.* inſtituta. *Vulgò* inſita.

EPIST. CXXXIII.

SYMMACHUS *

QVOD ſcribis, voluntariæ benignitatis eſt: quòd verò, curarum. Nos autem religionem meritis tuis debitam, & otium ſtili aſſiduitate teſtamur. Eſ ſcium noſtrum circumſeſſum domeſticis negocijs deduci in obſequium tuum præcipe, & quæ in meam notitiam pertuliſti de inſtruendâ Editione ludorum, ipſi familiariter curanda committe.

EPIST. CXXXIV.

SYMMACHUS *

SPORTULAM Conſulatûs mei, & amicitiæ noſtræ, & honori tuo debeo. Hanc in ſolido uno ad te miſi, orans, ut benigno animo ſolemnia officij mei libamenta ſuſcipias.

Vale.

Q. AVRELI SYMMACHI V.C. CONS. ORDIN. PRÆF. VRB. EPISTOLARUM

LIBER X. *

* Editus poſt eius obitum à Q. Flavio Memmio Symmacho V.C. Filio.

EPIST. I.

SYMMACHUS THEODOSIO SENIORI.

ETSI ſcio virtuti cognatum pudorem, deſideravi tamen in litteris Celſitudinis tuę copiam, maximarum rerum gloriæ congruentem. Primò, quòd amicitia poſtulabat, ut apud amantem tui nævum jactantiæ nō timeres. Dehinc, quòd æquè manu & ore promptus, fidem geſtorum tuorum debueras linguæ honore dotare. Nunc me ad famam rejicis, & jubes aurem rumoribus præbere, quum tanti negocij dignitas parem teſtem requirat. Sed qui animi mei ſecurus es, meritum tuum voci publicæ credidiſti, contentus veritate pro laude. Ergò Africa revaluit ex morbo, ſanè invictorum Principum medente conſilio, quorum remedium tu fuiſti. Solent enim, qui medicinam callent, cùm jam forti uſu in magiſterium provehuntur, ac fiunt a artis emeriti, proximis imperare, & fe-

a Alij: officii.

& feriatâ manu curationem juvare præceptis. Tua ig.tur palma laus temporum eſt. De quâ ego planè & indulgentiùs loquerer, niſi obſequerer ſingulari verecundiæ tuæ, & mihi oppidò præcaverem, ne laudatam proximè ab excellentiâ tuâ veneratam gratiam viderer retuliſſe, hoc eſt, quod aiunt: *Mutuum ſcabere muli.* Cui proverbio, ne videar eſſe confinis, præconia virtutum tuarum preſſo dente perſtringo; præclaræ conſcientiæ tuæ pendendum relinquens, quid vel ipſe merearis, cuius ductu provincia mihi amica reſpirat; vel quid ego tibi debeam, cuius fama ſub tali teſte numquam ſuccumbet invidiæ. Vale.

EPIST. II.

GRATIANO AUGUSTO SYMMACHUS.

SCIO amore factum, quo ſummates viros plerumque dignamini, ut ſacræ Orationi veſtræ lector adhiberer. Sed cùm intell:go ſermonem illum prænitere omnimodò ſcriptis alijs, quæcunque adhoc locorum Senatus audivit; me quoque arbitror pluris habitum eſſe, quàm cæteros. Magnis enim negocijs itidem ut magnis Comœdijs, edecumati apponuntur actores. Non idem honor in pronunciandis fabulis Publio Pollioni, qui Ambivio fuit, neque par Æſopo *a* & Roſcio fama proceſſit. Quare optimi Principes, quæ in me benè conſultatis, ut divinitùs oblata complector, Laus tua, Dominè Gratiane, officium eſt meũ; quando ita animatus es, ut cùm Reip. medicinam facis operam meæ vocis acceſſas. Tu nobis publicas turbas in tranquillum redegiſti. *b* Minimo ſtetit, quin omnes occumberemus. tantum flagitij *c* diſſignaverant, qui ampliſſimas poteſtates malis artibus poſſidebant. Ferox ille Maximinus ob res ſecundas, incubator judiciorum, difficilis decidendis, ſimultatibus promptus. * * * Simulque res tuæ in tranquillum rediere. Quæ bona, etſi honoris tui neceſſitas contigit; meum tamen animum tanquam duplicata juverunt. Sed

a *Ita l. Guliel.*

b *Gul.* Minimâ re. *Sed alterum probb.*

c *Alij:* deſign.

* *Hæc videntur ad aliam epiſtolam non ad Impër. ſcriptã, ſed ad A-* [illegible] *perti-*

Sed altiora metuentes nondum explet hic nuncius, *a* quamdiu in alteram meſſem procedat ratio conditorum. Facito igitur ſciam, quid invehant horreis dies ſinguli, ut voluptas ocij mei cum patriæ copijs augeatur. Vale. a *Sic Ms, Giff.*

EPIST. III.

SYMMACHUS *

Et hæc Epiſt. videtur ſcripta ad Amicum aliquem, qui Quæſtor deſignatus, ad ludos Symmachum invitarat.

AD ſextum Kall. Novemb. Quæſtoriæ Editionis exordijs intereſſe me præcipis. Huius evocationis litteras ante biduum temporis præſtituti circa Neapolim ſumpſi. Purgat, ut vides, abſentiam meam *b* longus itineris tractus, & functionis dies proximus. Sed Dijs juvantib⁹ multis ſpectaculis veſtris compenſabo obſequij mei debitum. Nunc veniæ dandæ facilem quæſo te præbeas. Neque enim fas eſt, ut tanto diſpendio meo etiam culpa jungatur. Vale. b *Sic Lect.*

EPIST. IV.

SYMMACHUS *

Scripta eſt ad amicũ Africæ Proconſulẽ.

PROPOSITI atque ingenij mei eſt, eorum famam curare, quos diligo. Tibi autem plus me favoris impendere hortatur affinitas. Quocirca impatienter fero, Apparitorum *c* notarijs Senatui nunciari, quòd Romani populi magiſtratus abeſſe patiaris: & in tuam referri iniuriã, quòd patriæ functiones ab obnoxijs deſeruntur. Id etſi falsò in aures publicas præſumo perlatum, fungor tamen admonendo parentis officio, & deprecor, ut cæteris adminiſtrationis tuæ laudibus hunc quoq; titulum, de quo laboramus, adjicias. Grave quippe eſt, ut generoſæ familiæ viro, ſummis per Africam tribunalibus Præſide, collegarum nonnulli munia Romana detrectent, & annus penè Editoribus vacuus, Pro conſulari faſtigio gignat invidiam. Audiant certè, qui deſerunt functiones, quantâ impendij mediocritate anni ſuperioris Prætor Ædeſius urbanos fecerit ludos: & de exemplo colligant, quid c *Vide Ind. de Notarijs.*

præſentibus magiſtratibus honoris & levaminis deferatur.

EPIST. V.

SYMMACHUS *

INTERESSE votis tuis animus adfectat, ſed valetudo corporis longum recuſat excurſum. Nam, ut eſt morborum ferax otium, denuò me pedum vinxit dolor, dum quieti ruris indulgeo. Da igitur, quæſo te, officio meo juſtam remiſſionem; & interim ſine nuptialibus domûs veſtræ abeſſe pignoribus, ut paulò pòſt ſanatus fœderibus admiſceat. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHUS *

NON ſolet ab amicis anxiè venia poſtulari. Quapropter pauca *a* cogo ſermone. Ocianti mihi in agro ſolitus unius pedis morbus *b* obrepſit. Itaque obeundis officijs vacationem deſiderati muneris peto. Dabunt Dij auſpices facultatem, ut nuptialibus familiæ veſtræ votis compos ſanitatis interſim. Vale.

a. *Alij*, ago: *aut*, rogo.
b *Sic Lect. ſca. Sch.*

EPIST. VII.

SYMMACHUS *

FRATER meus Rabilianus, genere & *c* amore conſpicuus, iniuriæ ſuæ acerbitatem privatâ apud me conqueſtione deflevit. Aſſerit enim procuratorem ſuum ſine cuiuſquam denominatione correptum: & cùm vindictam de te impetrare debuerit, *d* quam cùm Romæ degeres, poſtulavit: auctam domûs ſuæ cognovit iniuriam. Id ego oblivione arbitror accidiſſe. *e* Quomodo enim præciperes, quod incoram poſitus improbaſti? Quare, ut parens, moneo ne augere, quæ doluit genus putes eſſe conſcientiæ * Certè ſi adeſt æquitas iudicatis: familiariter mihi ede rationem, ita ut noveris pro abſentibus dominis *f* Rectorem ſuſcipere

c *Alij*, honore.
d *Hæc ſeqq. ſic ſupplentur ex Ms. Gif.*
e *Ita Rittersh.*
f *Alij*: Actorem.

pere debere partes defenſionis. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS *

JUCUNDA mihi fuerit perceptio ſcriptorum tuorum. Amicitia enim mutuis gaudet officijs. Sed utinam hominum meorum diligentia *a* fidem tuæ pollicitationis impleſſet. Nam cùm ſcripſeris, eos ad ſolvendam penſionem profectos: exiguam partem redituum perdiderunt: nec illis pudori fuit, cumulum debitorum ſub tantâ anni fœcunditate contrahere. Dignare igitur curam noſtræ utilitatis adripere, & ad *b* ſolutionem cogere debitores. Quid enim juvat, quod ſtudio tuo & beneficijs adjuvantur, cùm hoc commoditas noſtra non ſentiat? Vale.

a *Ita Ritterſh*

b *Sic idem Ritt.*

EPIST. IX.

SYMMACHUS *

SALUTE præfatâ, quam litteris anteferre ſolemne eſt: ut ſeriem familiarium ſcriptorum vota præveniant, ſilere apud te nequeo, Caietanæ Formæ tentamenta frigere; & niſi præſentia tua cœptis calcar admoverit; vereor ne operi *c* emoliendo æſtiva opportunitas ſubtrahatur. Quid igitur ſuper hoc agendum ſit, in tuo jure conſtituo. Mihi ſatis eſt, in his, quæ ad laudem tuam pertinent, partes amici monitoris impleſſe. Vale.

c h. e *finiendo.*

EPIST. X.

SYMMACHUS *

ABUNDANTISSIMÈ gaudeo, tibi eſſe curæ, ut filij mei Editio urſis pluribus inſtruatur; ſtatimque precia adnumeranda miſiſſem, niſi hyemalis aſperitas impediret invectionem. Sed paulò poſt, ubi opportunitas veris molliverit itinerum difficultatem, curabitur ferarum emptio, cui definitionis juſtitiam ſpopondiſti. Intereà tibi ago atque habeo gratias, &

provocatum me ad amicitiæ incrementa proteſtor: licèt ſpontè digneris advertere honeſta beneficia apud memores non perire. Vale.

EPIST. XI.

SYMMACHUS *

PER amicum communem Gaudentium propinqui mei Valentini preciculas miſi, ſanè ad fidem meam, & conſcientiam pertinentes. Nam frater eius Proſerius cum præmeretur extremis, & præſentem me, & per epiſtolam ſummis precibus obſecravit, ut imperrata ſacri auctoritate Reſcripti, filia eius fratris ſui filio copuletur: quod multis eſſe conceſſum manifeſta teſtantur exempla. Quare piæ ſupplicationi adjumentum meum negare non poſſum, quoniam fidem meam ſuper his nuptijs voluntas propinqui morientis adſtrinxit, ut epiſtola precibus connexa declarat. Dignare igitur juvare effectum pij deſiderij, eatenus, ut ſi quis conturbare tentaverit mandatum paternum, comminatione infamiæ terreatur. Reſcripti autem beneficium cùm fuerit impetratum, ſpectatæ fidei perlator adportet. Vale.

EPIST. XII.

SYMMACHUS *.

MERITUR auxilium tuum cauſa communis. Nam quicquid ad Senatorias pertinet functiones, participatâ ope & coniunctâ animoſitate peragendum eſt. Juva igitur auctoritate, quâ dignum eſt, partes atque rationes ad ampliſſimam Curiam pertinentes: multum ex hoc negocio laudis habiturus, ſi munia Ordinis noſtri, quæ jamdudum fluctuare manifeſtum eſt, ſolutio ab obnoxiis efflagitata reparaverit.

Vale.

EPIST.

EPIST. XIII.

SYMMACHUS *

EDITIONI noſtræ fortuna conſuluit, quæ te regendæ Apuliæ voluit admovere. Utere igitur occaſione *a* præſenti, & apud Præturam domûs noſtræ, ad quam fœliciter de tranſmarinis urſi proximè perferentur, convenientia decerne præſidia: ut prioribus officijs tuis huius quoq; cumlus applicetur. Vale.

a *Alij*: præſtanti.

EPIST. XIV.

SYMMACHUS *.

DILIGENTIA tuâ & iudiciali vigore delector, Sed inopi vel potius egeſtas Ordinis Formiani, etiam curationis impatiens eſt. Nam ſicut affecta diuturno morbo corpora, ſæviorem medicinam ferre non poſſunt: ita Curia numero & paupertate tenuata, duritiâ immodicæ emendationis extinguitur. Libens igitur parentis ſume conſilium, qui non defendit Ordinis culpam, ſed correctionis modum poſtulat. Habenda eſt ratio vectigalium publicorum, & lavacri æſtivi inſtauratio cum Reip. viribus, conferenda: ut ſi quid redundat expenſis cæteris, in ſumptum operis conferatur. Dandum quoque eſt inſtaurationi largiùs tempus, ne quid deroget firmitati præcipitata reparatio. Nihil ex hac morâ tuæ gloriæ detrahitur. Ad præſentem enim Iudicem veteris Curiæ culpa non pervenit. Poſſem plura cōnectere, ſed cùm rerum omnium conſideratio apud ſapientiam tuam vigeat, parco eſſe prolixior, unâ admonitione contentus, magnopere *b* nobis eſſe curandum, ut levamen potius ordinibus aliquot exhauſtis tuus adventus adportet.

b *Vulg.* ponis.

EPIST. XV.

SYMMACHUS *.

SI novum beneficium de urſorum comparatione peteremus, longior ambitus eſſet adhibendus. Sed

cùm promiſſa repetantur, admoneri potiùs te, quàm rogari convenit. Hæc igitur epiſtolæ ſumma eſt, ut homines meos, quibus ferarum jam mandavimus emptionem, juvare adminiculo non graveris: ut Editio noſtra, quam auſpice Deo, pro filio *b* præparamus, tuis auxilijs, meis ſumptibus inſtruatur. Vale.

a *Ian. Gul.* p. f. Prætore paramus:

EPIST. XVI.

SYMMACHUS *

SUESSA honeſtorum civium patria eſt, ita ut meritò dixerim, minimæ quoque fortunæ homines extra vitia plebeia eſſe cenſendos. Volo igitur credas, nullum ex illâ urbe ad fori ſtrepitum proceſſurum fuiſſe, niſi acerba coëgiſſet impreſſio: de quâ meæ litteræ non loquentur. Vehementius enim vox publica ſuffragabitur eorum dolori, quàm privata potuiſſet. Audientiæ tantùm per me optant facilitatem mereri. Quicquid autem ſpoliatis atque vexatis properandum eſt, favor tuus & legum norma præſtabit. Vale.

EPIST. XVII.

SYMMACHUS *

SUESSANORUM allegationes commendat tibi publicus magiſtratus, mihi privata miſeratio. Atque ideo à te judiciarij vigoris auxilia, à me verba poſcuntur. Fungor igitur partibus meis, & te familiariter rogo, ut auditis infœlicium deplorationibus, in eam partem, quæ eſt juri & miſerationi amica, movearis. Vale.

EPIST. XVIII.

SYMMACHUS *

PRIMA ſcribendi cauſa eſt, ut honorificentiam ſalutationis exhibeam. Secunda, ut probatam mihi modeſtiam tuam juſtâ petitione conveniam. Plurimi enim de familiâ domûs meæ per fugam elapſi, in his locis, quæ tibi *b* contermina ſunt, deliteſcunt. hos, au-

b *Sic Ms. Pith. Iur.*

auditis allegationibus procuratoris mei, quæſo reſtituas. Convenit enim tuis moribus, & amicitiæ noſtræ contemplationem gerere, & ſervili nequitiæ negare perfugium. Vale.

EPIST. XIX.

SYMMACHUS *

POSTQUAM de freto Siculo litteras tuas ſumpſi, ad curam viciſſitudinis incitatus, ſalutem mihi nuncio ſecundare, tibi opto ſuppetere. Dehinc de apparatu noſtræ Editionis admoneo, quamvis religioſus animus monitorem alterum non requirat. Præ ceteris autem, quæ Romana ſpectacula deſiderant, crocodylos functio theatralis efflagitat. De quibus fidam tuam ſponſionem teneo: cui facilis ſuccedet effectus, ſi peculiariter in rem miſſos ſuffragij tui niſus adiuverit. Vale.

EPIST. XX.

SYMMACHUS *

* Hæc Epiſt. ad Amicum aliquem ſcripta.

PLURES de Dalmatiâ urſos in apparatum domûs noſtræ proximè eſſe venturos, fides aſſerit nunciorum: quorum ſubvectionem diſpoſitis vehiculis privatim debemus inſtruere. Huius mihi curæ abſolutionem diligentia tua uſu explorata promittit. Quæſo igitur, ut hanc provinciam confeſtim ineundis * * * *

EPIST. XXI.

SYMMACHUS *

* Hæc ad Imperatorẽ ſcripta videtur.

* * * a CAPITALI exitio cunctorum lacrimiſque expiavit. Nunc interlucet homo homini. Senatus antiquum obtinet. Vivere libet: natum eſſe non pœnitet, & ad ſalutem ſpectant omnia. Nulli à paupertate diſcrimen eſt. Reſpub. ſ- in vetuſtatem recepit, & b decrepitos mutavere animos, poſtquam vos ad virtutẽ verba feciſtis. Pari vigiliâ proſpectum videmus, ut res annonaria ſatietati urbanæ liberaliùs ingeratur: Flan-

a Forte ſerme de Maximo Tyranno.

b Alij: de crepero. h. e. ex dubio animos mutarunt in placidum.

dæ monetæ nequitiam decoquat larga purgatio: nullo jam provincialis auri incremento trutinam ſpectator inclinet. Mille alia; quæ ſi perſequi velim, veſtræ gloriæ memor, meæ infantiæ immemor deprehendar. Nam nemo prudens humanis verbis corrupit oracula. Igitur divina mens tua, juvenis Auguſte, Romani nominis decus, vehatur curru eloquii ſui nos in agendis gratiis *a* humile reptamus, ſocco magis idonei, quàm cothurno, poſtquam facundia res eſſe cœpit imperij. nam quod ſciam, Muſis in Palatio *b* loca, lautia tu dediſti: quæ res proſperè vortat vobis veſtræque pietati. quia faſtum & otium, fortunæ grandioris vitia, nihil moramini. Mihi ſatis ſalutis eſt, cùm valetis. Felicitas voto publico exorata præſtabit, ut clementiæ, veſtræ quanta eſt reddendi voluntas, tanta ſuppetat copia negocijs promovendis.

a *Ita Ms. Gif. ſicut* ſublime reptare. *Vulgo* humiles. *Poſſet etiam legi* humi: *id quod magis placet.*

b *Ita Ms. Gif. & Mers Vide Ind.* Lautia.

EPIST. XXII.

DOMINO VALENTINIANO SEMPER AUGUSTO SYMMACHUS V.C. PRÆF. URB.

QUIETO mihi, & jampridem à deſiderijs honorum remoto, Præfecturam multis cupitam, ſpótè tribuiſtis. Ago gratias tot bonorum circa me Principum voluntati. Sed intelligo, *c* quanto plus ſollicitudinis habeat magiſtratus, qui ex judicio, quàm qui ex gratiâ venit. Ille enim, ut meritis datus, ſpem ſui debet æquare: iſte ut per beneficium quæſitus, à periculo *d* præſtationis alienus eſt, D. Imperator. Quis ergò me huic oneri parem faciet? Scilicet veſtra clementia, cuius intereſt, ne temerè electus exiſtimer. Mihi ad conſcientiam ſatis eſt, non affectaſſe publicam curam. Jam qualis inveniar, in manu temporum eſt. Bonos enim magiſtratus favor Principum facit, ſemperque de moribus veſtris virtutes Judicum fluunt. Facito, ut omnes intelligant, ſi fortè deſit Rectoribus integer vigor,

c *Ita Lect.*

d *Al. Vulgo,* ſpectationis.

vigor & juſta conſcientia, hominis culpam eſſe, non ſæculi. Non ſum voti immodicus, cùm honorem meum commendo auctoribus ſuis. Quantum eſt enim, quòd ego numini veſtrò ago gratias? Facite, ut vobis etiam Reſpublica pro me grata ſit.

EPIST. XXIII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

OLIM me, ut res indicat, cogitationes numinis veſtri ſecundo favore reſpiciunt. Neque enim aliter Imperatoribus nihil temerè præſtantibus, inter primos, aut primus occurrerem. Dilatus ergò hactenus mihi cùm Republicâ videor. quæ ubi in longinquas imperij partes, maieſtatis veſtræ curam vocavit, reperit apud vos meditata judicia, D. Imperator. a Iuſtum eſt igitur, ut æternitati veſtræ pro ſolo honore, quem cepi, gratias agam. Præfectos ſæpè feciſtis, & immensâ ætate facietis: ſed quos aſſiduitas, & uſus ingeſſerit. Me dudum Proconſularem virum, cedentem jam diu potentium morib', antè capere magiſtratum, quàm expectare voluiſtis. Nunc vos oro, atque obſecro, ut favore perpetuo factum veſtrum juvetis. Amabile eſt præeſſe civib': ſed placere difficile. Multum enim & inter cognitos ſemper dura conſtantia eſt. Quid quòd plærumque evenit, ut aliqui longo potentiæ uſu, jam neſciant honorem meum? Non deſeruerint, qui dederunt. Ego enitar, ut potero, ne clementiam veſtram fefelliſſe de me prior fama videatur: veſtri numinis erit, communem cauſam tueri. Nam in bonis magiſtratibus maiorem gloriam quærit temporum fama, quàm b judicum.

a *Vulgo*, Auguſtum. *Al.* Anguſtum.

b *Vulgo* indicium.

EPIST. XXIV.

D. THEODOSIUS SEMPER AUG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. URB

QUOD apud germanum clementiæ veſtræ Divum Principem non ſileremus, ſi eo res Romana frueretur, cuſtodibus famæ eius inſinuo: eâ devotione, quâ Præfectum veſtrum decet fidem præferre blanditijs, D. Imperator. Falsò creditum eſt, quòd urbanæ faſtigium poteſtatis, peregrini ac ſuperbi vehiculi uſus attolleret. Hæc enim ratio ſola novum ſtatutũ benigno tunc perſuaſit ingenio, ut veterem magiſtratum dives pompa geſtaret. Recuſat iſtiuſmodi decus honor ſobriùs, quem nunquam pœnitet ſui. Cui ſi quid patimur accedere, fatemur hactenus defuiſſe. Itaq; oculi civitatis quęrunt privati vehiculi nobilẽ modum: & degenerem Præfecturã populus Romanus exiſtimat, quæ poſteriora traxit exẽpla. Abſit ut moderator urbis liberæ, atque adeò *a* devotæ, tanquam Salmoneus alius invehatur. Nihil moramur externa miracula. Irritamentum ſuperbiæ Roma veſtra non patitur: memor ſcilicet bonorum parentum, quos Tarquinij faſtus, & ipſius Camilli currus offendit. Nam tanto illi viro albentes quadrigæ exilium triſte pepererunt. Summiſit Publicola concioni civium Conſularem ſecurem, & honoris ſui culmen infregit, ut libertatem civitatis erigeret. Ergò moribus potiùs, quàm inſignibus ęſtimemur. Non culpamus novum beneficium, ſed bona *b* vetera præferimus. Summovete vehiculum cuiùs cultus inſignior eſt: illud malumus, cuius uſus antiquior.

a *Ita Lect.* *Vulgo* ideò. *Ms. VVouu:* atque Deo devotæ.

b *Ita Lect. ex antiq libb.* *Vulgò* noſtra.

EPIST. XXV.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. URB.

INTER pręcipua negociorum ſępè curatum eſt, ut erudiendis nobilibus Philoſophi pręceptores ex Atticâ poſcerentur. Itaque nonnullos jus & auctoritas publica in uſum noſtrę urbis accepit, D. Imperator.

Nunc

Nunc veſtri ſæculi bonitas, ultrò optimatem ſapientiæ Romanis gymnaſijs arrogavit: ſiquidem Celſus, Celſus. ortus Archetimo patre (quem memoria litterarum Ariſtoteli ſupparem fuiſſe conſentit;) juventuti noſtræ magiſterium bonarum artium pollicetur, nullum quæſtum profeſsionis affectans. Atque ideò dignus in ampliſſimum Ordinem cooptari: ut animum vitijs avaritiæ liberum, dignitatis præmio muneremur. Sunt huius rei exempla nobilia, quæ prudens æmuletur imitatio. Nam & Carneadem Cyrenæum, & Pœnum Clytomachum Athenienſis Curia ſocietate dignata eſt: itidem ut noſtri Zaleucum, legum Locrenſium conditorem, civitate donarunt. Dignum eſt igitur æternitate numinis veſtri, Celſum, genere, eruditione, voluntate laudabilem, adjudicare nobilibus pignore dignitatis, cum prærogativâ ſcilicet Conſulari, ne ſumptum eius magis, quàm magiſterium quæſiſſe videamur: non ſine avaritiæ notâ, ſi ab eo munia publica poſtulemus, qui ſpondet gratuita præcepta.

EPIST. XXVI.

DD. THEODOSIO ET ARCHADIO SEMPER AUG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. VRB.

PRÆCIPUA quidem beneficia numinis veſtri populus Romanus expectat, D D. Imperatores. Sed ea jam quaſi debita repetit, quę æternitas veſtra ſponte promiſit: non quòd ſibi tribuenda diffidat, (nuſquàm enim major ſpes eſt, quàm in bonorum Principum ſponſione) verùm ne exiſtimetur oblata faſtidioſè ſperare, niſi inſtanter exegerit. Orat igitur clementiam veſtram, ut poſt illa ſubſidia, quę victui noſtro largitas veſtra præſtabit: etiam curules ac ſcenicas voluptates Circo & Pompejanæ caveæ ſuggeratis. His enim gaudet urbana lætitia, cujus deſiderium pollicitatione moviſtis. Expectantur quotidiè nuncij, qui propinquare urbi munera promiſſa confirment. Auri-

garum & equorum fama colligitur: omne vehiculum, omne navigium ſcenicos artifices advexiſſe iactatur. Et tamen amor perennitatis veſtræ acuit deſideria plebis, non cupiditas ludicrorum. Date igitur interim, quæ petuntur, ut ſit locus cæteris, quæ ſine fine tribuetis.

EPIST. XXVII.

DD. THEODOSIO ET ARCHADIO SEMPER AUGG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. URB.

Strenæ.

CALENDAS. Anni auſpices, quibus menſium recurſus aperitur, impertiendis ſtrenis dicavit antiquitas, D D. Imperatores. Huius inſtituti uſum munificentiæ feſtinatione prævertitis, ſeram putantes liberalitatem, quæ ſtatis temporibus admovetur. Fœlix mehercule ſæculum, quo Principes cohibere diu neſciunt tribuenda devotis, cùm ſibi debita cunctentur exigere. Quid ergò primum, quid potiſſimum prædicem? promptamne numinis veſtri, & celerem largitatem, an circa abſentes memorem diligentiam, an quod ſacrum munus auxiſtis honore verborum? Dicam, ut res eſt, curaſſe clementiam veſtram, ut tanquam coràm locatus, & alloquijs Principum fruerer, & auguſta in ipſis donis ora venerarer. Quando mihi continget, expreſſa potius, & viva gaudia capere de vobis? Quantum a Veritas eſt bonum, cuius ſpecies & imago mirabilis eſt! Ago igitur atque habeo gratias, & meam vicem, qui ſolvendo par non ſum, cœleſtibus delego virtutibus: illæ clementiam veſtram dignis proceſsibus munerentur. Nos colimus, nos amamus; quod ſcitis omnibus rebus eſſe præſtantius: qui ideò ſalutariter Rempub. regitis, ut hæc ſola mereamini.

a *Vulgo*, Veritatis.

DD.

EPIST. XXVIII.

D D. THEODOSIO ET ARCHADIO SEMPER AUGG. SYMMACHUS V. C. PRAEF. VRB.

OMNIUM beneficiorum, quæ tribuit potior fortuna ſubiectis certa ſunt tempora, D D. Imperatores. Solæ leges, quæ in bonum commune procedunt, numquam patiuntur occaſum. Agit divinis ſanctionibus veſtris gratias Ordo reverendus, etiam nomine poſterorum, quibus Reſp. emendata tradetur. Nam quum fœda iactatio Senatorias functiones gravibus impendijs obruiſſet, & moribus & ſumptibus noſtris ſanitatem veterem reddidiſtis: ne aut impares facultate collegas tenuis decoloraret Editio, aut per verecundiam viribus maiora conatus effuſio inconſulta demergeret. Eiuſdem præterea rationis ſalubritate, vetus dicendarum ſententiarum forma reparata eſt: ne ſummum cuique decernendi locum, non ratio munerum, ſed *a* honorum fortuna præſtaret: atque id aſſenſio cæterorum vel invita ſequeretur, quod ante omnes fœlicior cenſuiſſet. Credimus igitur his remotis, ad regnum ſuum redijſſe virtutes. In Editionibus parſimonia, in Senatu ordo retinebitur: nec ſe oſtentabit opulentia, ſemper bonis infirma temporibus. Supereſt, ut ea, quę ſerenitas veſtra Patribus deliberanda legavit, cognito Senatusconſulto lex Auguſta confirmet. Nullo enim diſſentiente, quis modus * cenſitum, ſemel aut ſæpius, quæ fungendis mediocritas Editionibus applicetur, quæ gladiatorio Muneri, & quę ſcenicis ludis ſumptuum temperamenta conveniant: quid libertatis habere mereatur præſentis expenſio, quid damni abſentium contumacia debeat experiri. Hæc æternitas veſtra venerabilis, cùm Senatui ſtatuenda mandaret, referri ad ſe protinus imperavit, ut placita cunctis immortali lege ſolidentur. Iuſſis paruimus. Exſpectamus oraculum, quo ſalutariter, ut veſtro numini familiare eſt,

a *Ita Lect. & Ed. Sch.*

* *Hic latet mendum inexplicabile: niſi de veter codice.*

Patrum

Patrum decreta firmetis: adjectâ comminatione, ſi ullus aliquando ambitus hæc vel illa corruperit, quæ conſilio cœleſti pro Ordinis dignitate ſanxiſtis.

EPIST. XXIX.

DD. THEODOSIO ET ARCHADIO SEMPER AUGG. SYMMACHUS PRÆF. VRB.

GRATIAS beneficiis veſtris agere pro urbe Romá, ut officij probabilis, ita inſolentis audaciæ eſt. Nam neque ingentibus verba conveniunt, & perſonam populi Romani nulla implet oratio, DD. Imperatores. Sed quia in talibus negocijs *voti magis*, quàm ingenij ratio verſatur, non metuo imparis famam, dum fugio nomen ingrati erga urbem cœlo, & ſideribus acceptam: cui bona terrarum omnium congeſta præſtatis, atque id præcipuè vobis putatis accedere, quod Roma quæſiverit. Recepimus veteris prærogativæ [a] fidam ſecuritatem: ſiquidem conſtat imperantibus vobis, populi eſſe Romani, quicquid ubiq; generoſum, vel gignit natura, vel informat induſtria. Enimverò etiam poſteris egregium dediſtis exēplū. Scient futuri ita demum affluere publicas voluptates, ſi eas Palatia non requirant. Hoc eſt ſpecimen animi continentis, ſibi negare, quod alijs deferatur, & lætitiam cæterorum proprijs anteferre ſolatijs. Hic uſus bonos Principes decet. Namque aurium & oculorum fructus caducus eſt, largitatis æternus. Alij triumphis ſuis hæc dona ſervaſſent, ut poſitâ lauro novis actoribus perſonarent Pompejana proſcenia: ut pro captivis tetrarchis [b] Indicæ currum belluæ prævenirent, ut equorum longus ordo inſtar gentium duceretur. Veſter triumphus Arſacidas poſt tergum revinctos, & gazas victæ Babylonis accipiet. In magnos quippe animos non cadit affectata jactatio. Neſcitis tribuenda differre: quicquid nationum famulatus obtulerit, ſtatim publicum eſt. Meritò vos Senatus ac popu-

[a] *Vulg.* fidem.

[b] *Ita Iur. Vulgo* curſum.

populus ore celebrat, devotione veneneratur, amore complectitur. Mihi credite, arcana omnium pectorum poſſidetis: illa bonarum neceſſitudinum loca, quibus liberorum, quibus parentum immoratur affectio. Et quia omne præmium, dum beneficijs veſtris confertur, anguſtum eſt: invenit Ordo ampliſſimus amabilem vicem, quâ ſe gratum probaret. Nam familiæ veſtræ & ſtirpis auctorem, Africanum quondam & Britannicum ducem, ſtatuis equeſtribus inter priſca nomina conſecravit, qui fœliciſſimum ſidus, & imperio ſalutare progenuit. Sic coluntur, quorum liberi ad bonum publicum nati ſunt. At verò populus Imperialis munificentiæ pignoribus expletus, in amorem veſtrum promptâ inclinatione conceſſit. Qui ubi comperit meo præfatu, affore dona publicorum Parentum, portis omnibus in longinqua fuſus erupit: fœliciorem cæteris judicans, qui primus bona veſtra vidiſſet. Ergò cùm exſpectari munera Principum ſoleant, *a* nunc tacita venerunt. Prætereo illum diem, quo elephantos regios per conferta agmina equorum nobilium pompa præceſſit. Malo fremitum *b* Murciæ vallis exponere, atque illam quadrigarum diſtributionem; in quâ ſibi cum fortunatior videretur, cui electionem mox urna tribuebat; par vel potior erat, quẽ ſors feciſſet extremum. Quoties ſequenti primus invidit? Dubia eſt enim optio, cùm de ſimilibus judicatur. Nec putetis iſtiuſmodi voluptatem plebi Martiæ parvam videri, cui delinimenta Circenſium finitimorum connubium præſtiterunt: cui ſummus honor viſus eſt, ut ovantes equorum dorſa geſtarent, ut triumphantes currus inveheret: quando Victoria, genti Romuleæ familiaris, clementiam veſtram pro voto omnium muneretur. Feciſtis, ut Urbs cana luxuriet in primam reducta lætitiam, & ver illud quondam vigentis ætatis. Audeo jam ſperare potiora. Mittetis etjam regiam claſſem, quæ annonarijs copijs augeat devotæ plebis alimoniam. Hanc ergò in Tyberinis oſtijs,

a *Sic Ed Sch. Al:* non accita.
b *Ita Iur.*

mixtus populo Senatus excipiet. Venerabuntur tanquā ſacrasque puppes, quæ fœlicia onera Ægyptiç frugis ꝑ vexerint. Non ſunt avara vota, quæ ſeculi excitavit hu-manitas. De exemplis venit iſta fiducia. Magna ſu-mendo maiora præſumimus. Nunc legite Senatus ac populi fauſta ſuffragia: licèt ſciam, plus ineſſe animis, quàm vocibus explicari: & quædam libamina publici in vos amoris accipite. Si parva adhuc ſunt dicta, mu-nerum veſtrorum imputate miraculis. Nam magni-tudo ſtuporis, locum multis plauſibus non reliquit.

EPIST. XXX.

DD. THEODOSIO ET ARCHADIO SEM-PER AUGG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. VRB.

LÆTARUM rerum index eſſe malueram, DD. Im-peratores: ſed ratio officij publici neceſſitatem mihi nuncij triſtis impoſuit. Prætextatus veſter, præ-textatus honorum, antiquæ probitatis aſſertor, invidâ morte ſubtractus eſt, vir omnium domi foriſque vir-tutum. In cuius locum, veſtræ quoque æternitati, quæ optimos novit eligere, nimis arduum eſt ſimilem ſub-rogare. Itaque ſummum ſui in Rep. deſiderium, ma-gnumque civibus gratis reliquit dolorem. Nam ubi primùm Romæ amarus de eo rumor increbuit: recu-ſavit populus ſolemnes theatri voluptates: memo-riamque eius illuſtrem multâ acclamatione teſtatus, graviter egit cum livore fortunæ, quòd ſibi inclyto-rum Principum beneficium ſuſtuliſſet. Et ille qui-dem functus eſt lege naturæ: nos verò ſocios animi ſui veſtrique judicij tanto dolore confudit, ut otij reme-dium poſtulemus Sileo cętera, quę me nō ſinunt Prę-fecturam ferre patienter. Vel hæc una conſortis amiſ-ſio juſta eſt ad impetrandam vacationem. Ament alij perpetuas poteſtates: mihi ſummus eſt fructus felici-tatis, ut coram veſtrum numen advenerer, intuear be-

nigni-

nignitatis *a* veſtræ ſidera. Hoc unum, præ omnibus, quæ præſtitiſtis exopto. Simplex petitio eſt, nec viam capeſſendi honoris affectat. Satis enim claruit, nihil aliud eſſe quod cupiam, cùm ſupplex *b* refugerim magiſtratum.

a *Ita Lect.* *Vulgo*, meæ.

b *Sic idē Lect.* *Alij*: refutariim. *Vulgo*, refuderim.

EPIST. XXXI.

DOMINO VALENTINIANO SEMPER AUGUSTO SYMMACHUS PRÆF. URB.

LICET arbitrer meas litteras nuncijs aut rumore præventas: quid enim famâ poteſt eſſe velocius, D. Imperator? ego tamen officij publici neceſſitate cogente, exceſſum viri illuſtris crudo adhuc dolore non ſileo. Vettium Prætextatum veterib' parem, virtutum omnium fata rapuerunt ſummo patriæ gemitu, cui decus inſigne præſtabat. Cuius ego laudes & juſta preconia, animi conſternatione prætereo. Neq; enim locus eſt cuiuſquam teſtimonio, quum vitæ eius gloriam clementiæ veſtræ judicia teſtentur, mortem celebrem dolor omnium fecerit.

EPIST. XXXII.

DD. THEODOSIO ET ARCHADIO SEMPER AUGG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

LICET Vettius Prætextatus naturæ lege reſolutus ſit, vivit tamen in memoriâ & amore cunctorum: atque hoc uno punit invidiam, quòd tantum ei mors ad gloriam contulit, ut huic quoque fortunæ livor debeat invidere, DD. Imperatores. Nam præter illum populi Romani inuſitatum dolorem, etiam Senatus impatiens diſpendij ſui, ſolatium petit de honore virtutis: veſtrumq; numen precatur, ut virum noſtrâ ætate mirabilē, ſtatuarum diuturnitas tradat oculis poſterorū: non quòd ille præmia terrena deſideret, qui gaudia corporis, etiā cùm hominē ageret, ut caduca calcavit; ſed quia ornamentis bonorū incitatur imitatio,

& virtus æmula alitur exemplo honoris alieni. Hinc factum eſt, ut ruſticis adhuc ſæculis optimi quique civium manu & arte formati in longam memoriam mitterentur. Atque utinam nihil huic decori facilitas adulantium poſtea derogaſſet: quamvis paria non ſint, quæ diſpari arte quæruntur. Dignum eſt igitur, ut qui in pectoribus omnium manet, ſit in ore plurimorum. Ille ſemper magiſtratibus ſuis celſior, in alios temperatus, in ſe ſeverus, ſine contemptu facilis, ſine terrore reverendus. Cui ſi quod commodum ſucceſſionis evenit, ad teſtatores proximos mox revertit. Qui nullis proſperis fractus eſt, nullius riſit adverſa, indecoræ neſcius largitatis: ille quem ſemper invitum ſecutus eſt honor, cuius æquitati conterminus quiſque limites ſuos credidit. Plura de eo vellem, plura de eo deberem: ſed clementiæ veſtræ teſtimonio cuncta ſervanda ſunt. Illuſtrior enim laus eſt, de cœleſti profecta judicio. Ergò ut probitatis patroni, bona temporum veſtrorum futuris quoque viſenda proponite. Certè ille eſt Prætextatus, quem jure Conſulem feceratis: ut faſti memores celebre nomen extenderent. Alijs utiles, fatalia damna reparate. Abierit cum homine præmium: ſed judicium poſt hominem perſeveret. Probate, caſibus adverſus gloriam nihil licere. Nam quod meruit à civib. ſingulare eſt: illud multis comune quod perdidit.

EPIST. XXXIII.

D. THEODOSIO * SEMPER AUG. SYMMACHUS PRAE. URB.

** Forte ad Valentinianũ ſcripta hac Epiſtola.*

SI divinæ clementiæ quæ merita cogitantur, nullæ opes, quas aut natura ſufficit, aut fortuna circumfert, gratiam noſtri erga te amoris æquabunt. D. Imperator. Sed, ut mea fert opinio, publicum de optimo Imperatore judicium non eſt muneribꝰ æſtimandum, Senatus tamen promptus obſequi, omnes officiorum partes ultrò arripit, quibus indicatur affectio: & ſalutare numen tuum precatur, ut in hac Oblatione, quæ nonni-

nonnihil ſuperioribus addidit, intelligas hoc eſſe curatum, ne ſub te minùs poſſe videamur. Nam Divis parentibus tuis, ob decennium ſingulis minor ſumma decreta eſt. Etiam Divus frater manſuetudinis veſtræ, cùm tertium luſtrum ævi Imperialis exigeret, parciore munificentiâ honoratus aſſeritur. Nunc in amorem tuum ſtudia noſtra creverunt. Nam mille ſexcentas auri libras decennalibus Imperij tui faſtis devotus Ordo promiſit, urbanis ponderibus conferendas, id eſt trutinæ largioris examine. Quòd ſi pares animo vires Senatus habuiſſet, ſcires in publico amore perennitatis tuæ eſſe divitias. Sed maluit clementiæ tuæ ſolutionis fide placere, quàm magnitudine perfidæ ſponſionis. Dehinc ſub Imperatore primævo ſanus muneris modus, votum eſt ſæpè faciendi. Abſit, ut bono Principi plus quàm poſſumus ingeramus. Amantium quippe largitio, non deterit vires offerentium. Ergò & nunc libens ſume ſacro ærario decreta ſubſidia: & futuris proceſſibus imperij tui; obſequiorum ſimilium ſpem reſerva.

EPIST. XXXIV.

D. VALENT. SEMPER AUG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. URB.

HABENT hoc publicæ neceſſitates, ut impoſſibilia plærumque perſuadeant, D. Imperator. Sed cauto opus eſt; ne aſperitas negotij effectu irrito ſolas arceſſat offenſas; quę nulli magis evitandę ſunt, quàm juveni & Principi, cuius gratia cum ætate debet adoleſcere. Ergò numinis veſtri famam, ſimulq; arduum recogitans, Corporatos negociatores, membra æternæ Urbis, ad equorum collationem, quam litteris imperaſtis, vocare dubitavi: ne librationem clementiæ veſtræ querela publica præveniret. Integra res eſt: adhuc ſalubritatem conſilii diligentioris exſpectat. Iuſtitiæ præſtate, quod remittitis invidiæ. De exemplo veniunt, quæ cavemus: ſiquidem cœli particeps parens clementię veſtrę, cùm munus exiguum huic

hominum generi mandare tentaſſet, motus libertate plebis abſtinuit. Et certè paucorũ curã res illa poſcebat, magiſq; officium deſiderabatur tractandæ pecuniæ publicæ, quàm diſpendium conferendæ. Conſului tamen gloriæ ſuæ, ne quid juberet invitis, & diligentiſſimus ac ſerius Imperator, ſperatum emolumẽtum tanquam popularis ignovit. Nec putet æternitas veſtra ab incepto temerè deſtitiſſe Deo proximum virum. Noverat horum Corporum miniſterio tantæ urbis onera ſuſtineri. Hic lanati pecoris invector eſt: ille ad victum populi cogit armentum: hos ſuillæ carnis tenet functio: pars urenda lavacris ligna comportat. Sunt qui fabriles manus auguſtis operibus accommodant: per alios fortuita arceantur incendia. Iam cauponas & obſequia piſtoria frugis & olei baiulos, multoſque id genus patriæ ſervientes, enumerare faſtidium eſt. Ad ſummam, liquet privilegium vetus magno impendio conſtare Romanis. Iugi obſequio immunitatis nomen emerunt. Quòd ſi adjiciantur inſolita, forſitan cõſueta ceſſabunt. Quare paternũ clementiæ tuæ ingerimus exemplum. Prætuli oraculum, quod pius ſucceſſor imiteris. Oro atque obſecro; ne populum, quem triumphantes ſæpè veneramini, cæteris Urbib⁹ conferatis. Dabit fortuna melior, quicquid caſtrenſis uſus efflagitat. Humanitatis merito neceſſitas veſtra ſedabitur.

EPIST. XXXV.

DDD. VALENT. THEOD. ET ARCHAD. SEMPER AUGGG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. URB.

ſtrenæ.

AB exortu penè Urbis Martiæ ſtrenarum uſus adolevit, auctoritate Tatij Regis, qui verbenas fœlicis arboris ex luco Strenuę anni novi auſpices primus accepit. DD. Imperatores. Nomen indicio eſt, viris ſtrenuis hæc convenire ob virtutem: atque ideò vobis huiuſmodi inſigne deberi; quorum divinus animus

magis

magis teſtimoniũ vigilantiæ, quàm omẽ expectat. Sumite igitur defenſores publicæ ſalutis ſolemniter auro ducta munuſcula: non quia divitis metalli honore gaudetis, ſed ut noſtra devotio fœlicis ſæculi teſtetur opulentiam. Bonis Principibus beneparta libamus. Suſcipite à Iudicibus aperta obſequia, qui pretia occulta damnatis. Meritò vobis ſolemnes pateras, cum quinis ſolidis. ut numinibus integritatis offerimus: quibus nec veſter pudor, nec noſter cenſus oneratur. Maneat ævum talis circa vos uſus officij: & honorem clementiæ veſtræ interminus annorum recurſus inſtauret. Libenter ſtrenis ſolemnibus Præfectura fungetur, ſtrenuis deferenda.

EPIST. XXXVI.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

PROFITEOR ultrò, quòd ſcio clementiam veſtram poſſe reſcribere. Verecundè potiùs quàm jure ſuſcepi provocationem, non exſtante ſententiâ: ne exiſtimarer offenſus liberæ quidem, ſed immaturæ vocis obiectu, D. Imperator. Nam cùm inter proximos Emphaſij *a* C.M.V. itemque hæredes ſcriptos, qui olim beneficio Prætoris *b* corporibus defruuntur, ſuper teſtamenti jure actio verteretur, & ſententiâ de poſſeſſione impatienter exigerent, quib⁹ ab inteſtato bonorũ poſſeſſio minimè competebat, quòd hæredibus ſcriptis ſecundùm tabulas docebatur indulta: Priſcianus & Polemonianus ad denunciationem dilato negocio provocarunt. Et cùm ab his ratio quæreretur, alios vocis ſuæ incentores fuiſſe teſtati ſunt, ut Geſta litteris connexa monſtrabunt. Nec officium partib⁹ defuit, ad mulctam præjudicij ſuggerendam. Sed judicem veſtri ſæculi decuit vim conſtitutionis ſacro oraculo reſervare, quum allegaverint petitores, quòd ſe ad incautam provocationem alienus hortatus impulerit.

a h.e. *clariſſima memoriæ viri.*
b h. e. *prædijs hæreditarijs: ut alibi ſæpè.*

EPIST. XXXVII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. URB.

FIDEM meam convenit amor ſæculi veſtri, & cum Reipub. ne corrigenda diſſimulem, D. Imperator. Cùm ad Præve&turam urbanam civilium rerum ſumma pertineat, minoribus officijs certa quædam membra creduntur. Quibus regendis induſtrios & privatos oportet adhiberi: ut ſuum quiſque munus inculpatâ facilitate promoveat. Tales nunc de judicio numinis veſtri publicus uſus expectat. Sed nolo culpare præſentes: cùm ſatis ſit ſollicitudini meæ, ſi melioribus viris officia intramurana mandetis. Meis quippe humeris rerum omnium pondera ſuſtinentur, cedentibus reliquis, quos clementiæ veſtræ multiplex occupatio probare non potuit Habet temporum fœlicitas digniores. Bonorum virorum vena fœcunda eſt. Meliùs urbi noſtræ inpoſterum conſuletis, ſi eligatis invitos.

EPIST. XXXVIII.

D. THEODOSIO *SEMPER AUG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. URB.

* *Forte ad Valentinianũ ſcripta.*

FELICITAS quidem veſtra, æternæ Urbi ſolemnis alimoniæ copiam pollicetur, D. Imperator. Sed re magis, quàm ſpe tuti eſſe debemus: quod facilè factu eſt, ſi hanc quoque partem clementiæ veſtræ cura reſpexerit. Nam æſtate provectâ cùm ex Africanis partib9 minimum devehatur, non inani tangimur metu, ne res annonaria in graves cogatur anguſtias. Et ideò oro, quæſoque perennitatis veſtræ ſalubre præſidium, ut Judices Africanos, & Notarium, cui æternitas veſtra mandavit frumentarios commeatus, ſeveriora ſcripta diſſimulent, miſſis in hoc negocium ſtrenuis, qui onera conſueta, dum tractabilis navigatio eſt, victui Urbis exhibeant. Hæc ſeculo veſtro, hoc virtuti-

bus

bus divinis dignum eſt, ut ſecuritatem Romani populi inter præcipua & prima curetis. Aderunt optatis curſibus plena navigia, & Romanos portus frequens, atque onuſta claſſis intrabit, ſi aſpiraverint numinis veſtri ſecunda ſuffragia.

EPIST. XXXIX.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

DIFFICILIS eſt exitus veterum jurgiorum. Res enim multis agitata judicijs, & actionum varietate, & cognoſcentium motu, & perſonarum mutationibus implicatur, D. Imperator. Ut mihi nunc venit uſus, cùm inter Gaudentium curatorem Martianæ clariſſimæ fœminæ: itemque Liberium procuratorem amitæ eius, eodem nomine, dum viveret, nuncupatæ, annoſum luctamen audirem. Nam in ipſo limine quæſtionis, cùm procuratio, quam C.F. ſenior Martiana mandaverat, invalida diceretur, quòd antè cuidam Principi eſſet iniuncta: ubi refuſas in dominam comperimus actiones, atque Actis Prætorijs in Liberium denuò jura translata; obiecta caſſæ *a* procurationis agnovimus. Tunc defenſio partis adverſæ negavit ſtare perſonam, cuius procurationem ſuperioris Geſta judicij nō tenerent. Contrà *b* hęc exactam priùs mandati recitationem, & inter partes tributum procuratori beneficium reparationis aiebant. Huic parti longiùs, quàm oportuit, immorata contentio eſt. Sed quia prior Cognitor, ut juſto defenſori reſtituerat temporum curſum, qui per actores non poterat impetrari, & procuratio legebatur Prætoris *c* alligata judicio: hæc quoque præſcriptio conquievit. Succeſſit aliud, ut obitu Martianæ C.F. mandatum diceretur extinctum. Sed contrà, venerabilis Juliani ſanctio ſtare procuratorum juſſit officia, cauſarum dominis viventibus inchoata. Ergo cùm & reparationem ſuperſtite Martianâ, & conventionem partis adverſæ ſuper æſtimandis

a *Ita Iur. Vulg.* præſcriptionis.
b *Sic Lect.*
c *Ita Merc. Ed. Sch.*

bonis Liberius impetraſſet: pronunciavimus non periiſſe mandatum. Dehinc petitore properante, ut ex conſtitutione numinis veſtri, ſervandi debiti cauſâ in materna corpora mitteretur, quod adverſaria æſtimationem bonorum conventa facere noluiſſet: reſponſum eſt, de ſupplicationis fide prius eſſe tractandum. Id quòd probabile videbatur, admiſi. Facto igitur aditu de precibus diſputandi, defenſor C. F. Martianæ, notare ſibi viſus eſt mẽdaciũ ſupplicantis: quòd cùm Priſcæ matris ſuę teſtamento *a* neptes eius ex Placidiano genitas hæreditatem cæpiſſe dixiſſet, non omnes neptes ab ea ſcriptas probaret hæredes. Reſponſum eſt, de his tantùm, quas avia hæredes inſtituit, ſupplicatum: nec unquam factã omnium mentionem, ſed earum quibus fuerat delata ſucceſſio. His deiectum curatoris patrocinium cœpit exigere: ut petitor ediceret, ex quibus nominibus propoſitæ deſcenderent actiones. Tunc è diverſo veniens ex Placidiani C. V. nomine, qui pater adultæ fuit, immodicarum donationum cauſâ manaſſe reſpondit. Supplementum verò unciarum ab hærede Placidiæ, cui ſoror Martiana ſucceſſit, aſſeruit poſtulari. Hæc adverſarius eatenus refellebat, ut diceret C. F. juniorem Martianam, non Placidiani tantùm patris ſucceſsionem, ſed etiam Placidiæ germanæ ſuæ pro certis uncijs conſecutam: nec tamen ullam Placidiæ mentionem precum ſerie contineri. Sed cùm allegatio diverſæ partis aſtrueret, rem ſe ob noxiam perſequi deſignatis titulis actionum, & id, quod in litem venit, pro certâ parte Martianam C. F. poſſidere, eiuſque nomen cùm deſignatione cauſarum doceret precibus comprehenſum, ſtetit judicij mei deliberatio: hoc aſſerente, perſonam Placidiæ ſupplicationi adjici debuiſſe: illo negante, poſt deſignationem rei, & eius perſonæ, quæ hodie corporum poſſeſſione defruitur, quicquam eſſe quærendum. Acceſsit cunctationi meæ cauſa vehementior;

a *Sic Lect.*

tior; quòd iubente lege, ut intra quatuor menſes ad æſtimationem bonorum poſſeſſor *b* petitori teneatur: nunc ut Geſta monſtrabunt, anguſtum nimis ex conventione tempus fuiſſe viſum eſt peregrinis corporibus æſtimandis. Et ideò motus ambiguis, oraculo numinis veſtri *a* diſtinguenda cuncta ſervavi. Nam in rebus dubijs una eſt ſalubritatis via, ut divina quæque vel Deo proxima conſulantur. Coniunctæ paginæ, allegationes partium, & ſupplementa ſumpſerunt. Quæ cùm maieſtatis veſtræ juſtitia perpenderit, precor, ut metas *b* curioſæ liti abſolutâ definitione ponatis.

b *Sic Mer.*

a *Iur.* diſcingenda. *præpoſtere.*

b *Sic omnes libb Iur.* Carioſæ, *ineptâ.*

EPIST. LX.

DOMINO THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆ. URB.

QUUM clementia veſtra meminiſſet faciendæ carrucæ impendium de ſacro ærario eſſe decretum: cenſuit, ut eius argentum publicis conditis redderetur, D. Imperator: Sed examinis reperit fides, ex alijs titulis aſſumptam ſpeciem, quam vehiculi ornatus accepit. Cuius rei, etiam vir illuſtris prædeceſſor meus, *c* Anthemius Baſſus, perennitati veſtræ rationem dicitur intimaſſe. Et ideò ſæculi veſtri æquitas imperavit, ut examinata, & comperta ſuggererem. Cùm fiſcus in tempore, quod præbendum fuerat, non haberet: ex arcâ Quæſtoriâ, itemq; ex formarum condis, præterea ex Argẽtariorum parſimoniâ, argentum juſſo operi miniſtratum eſt. Cuius ſolutio, ſi carrucæ uſus maneret, de Theſauris Imperialibus jure peteretur. Sed nunc carpenti novitate ſummotâ, ſuum quiſque depoſcit: nec difficile credimus impetrari, quod à legum parentibus poſtulatur. Quæſo, ut digna temporibus reſponſa reddatis: quò vir *d* Clariſſimus, & illuſtris ſacrum largioum Comes, refundendum eſſe cognoſcat publicis titulis privatiſque perſonis, quod ſine lacunâ Imperialis ærarij deprompſit aliena collatio.

c Al: *Anitius Anthemius Baſſus, de quo Ep. 57. Cuius Claudianus meminit.*

d *Sic Iur. Vulg* Conſularis.

EPIST. XLI.

DD. THEOD. ET ARCHAD. SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

SCIO quidem naturæ humanæ vitio, probitatem ſubiacere livori. Sed miror eò progreſſas inſidias æmulorum, ut crudo mendacio inſontis fama petereetur, DD. Imperatores. Quid enim non audeant, quidvè intentatum relinquant, qui in arce terrarum, Chriſtianæ legis iniurijs vindicata fana finxerunt? Flevit credo ſcenæ iſtius fabricator, cùm de Eccleſiæ penetralibus raptos ad tormenta ſimularet, cùm de longinquis ac de finitimis urbibus duci Antiſtites in vincula deſcriberet. Neque enim ſerenum clementiæ veſtræ animum ſine his argutijs compuliſſet ſacro Edicto populum convenire: ut aſperioribus, quàm pietati veſtræ mos eſt, litteris, Præfectum, quem ſine ambitu legiſtis, argueret. Reddat nunc, quisquis ille eſt, cauſas fallaciæ ſuæ: qui ſub occaſione juſtæ inquiſitionis, quâ me cultum ſpoliatorum mœnium inveſtigare juſſiſtis, tragicas quæſtiones, de miniſtris Catholicæ jactat agitatas. Reſpondeat litteris Epiſcopi Damaſi, quibus aſſectatores eiuſdem religionis, negavit ullam contumeliam pertuliſſe. Non magnopere officij mei prætendo reſponſa: à quo ideò quæſita eſt rerum fides, ne factum aliquod recordationem quæſitoris effugeret. Credatur eius legis Antiſtiti, quæ læſa ſimulatur. Credatur Præfecto, qui perennitatis veſtræ ammonitus Edicto, miratur in procinctu creditum, quod Roma neſcit admiſſum. Omitto iniuriam Præfecturæ, & conſcientiæ meæ: quando eò proceſſit inſimulatio, ut vos quoque ipſos auctores honoris mei quadam reprehenſione perſtringat. Nam qui ſummi loci Iudices decolorant, ſacri teſtimonij facilitatem videntur inceſſere. Iam dudum me Divus genitor numinis tui præcipuo honore dignatus eſt: ille meritorum arbiter ſingularis, cuius imperium cum moribus recepiſti.

Pater-

ernum ſequere, tuum tuere judicium. Qui Præfe-
tam ſine ambitu meruimus, ſine offenſione pona-
s. Suggeſtionibus viri excellentis, & de Rep. benè
riti Prætextati Præfecti Prætorio, abuſus exiſtimor.
uid ſi ex illo decreto, quod probabiliter impetravit
dum à me quæſtio ulla tentata eſt? Prævidi enim,
id poſſent æmuli ſuſpicari: atque ideò obſignata
ficio Præfecturæ ſacra juſſa commiſeram. Nec me
iuſmodi coniectura decepit: ſiquidem ſeverè exe-
us inſimulor, quod non convincor aggreſſus. Hæc
nia fide Actorum comprehenſa ſubieci: unum il-
l adijciens, ut me perennitas veſtra neceſſitate in-
iſitionis eius abſolvat, cuius Autoritatem referri
ſcrinia Palatina juſſiſtis. Nam ſi tantum de me im-
bis licuit, extante præcepto: quid retractatis litte-
non licebit? Sanè laudabili viro Epiſcopo dene-
nte, ullum è ſuis aut carcere aut vinculis attineri, &
ficio eadem ſuggerente: ignoro quos potiſſimùm
eceperitis abſolvi. Tenent quidem leges variorum
minum reos: ſed ut comperi, à myſterio Chriſtia-
legis alienos. Quid igitur æternitas veſtra decer-
t, devotus opperior: & quæſo ut fallaciam retunda-
, quæ divini pectoris veſtri ſollicitavit quietem, quæ
Edicti neceſſitatem venerandi Principis curam
egit. Me munivit invidia: apud aures enim ſacras
cum posteà non habebit convicta mendacij. Si quid
nen denuò obtrectantium murmur ingeſſerit, opto
dicium. Experientur me ſub Imperiali diſceptatio-
conſtantem, qui nocentem probare non poſſunt.

EPIST. XLII.

D. Theodosio et Archadio Semper Augg. Symmachus Praef. Urb.

De tribunatu, vinarij fori nuper orta contentio,
cauſam mihi attulit legum arbitros conſulendi.
Imperator. Profectus inſtabat, ut delatum ſibi ſor-

tiretur officium. ¹ vetus è lege, quæ tempora iſtiuſmodi actibus certa decrevit, recuſabat honore decedere. Secutus morem longâ ætate ſervatum, eum, qui recens majeſtatis veſtræ beneficium præferebat, admiſi. Sed ut deinceps, ſi fortè uſus tulerit, cunctationem iudicij abſoluta forma ſummoveat: ſtatui ſacrum numinis veſtri oraculum ſciſcitari, utrùm fas ſit novos tribunos ſervatâ lege differri, an magis veteres oporteat devotione removeri.

¹ Sic Lect. Ed. Sch.

EPIST. XLIII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

VNUM levamen iniurijs meis tribuit eventus, D. Imperator, ut Romam publicæ utilitatis gratiâ V. C. & illuſtris, clementiæque veſtræ ſemper dicatus, Comes Heſperius mitteretur. Nam ſi eum teſtem contumeliarum, quas pertuli, non haberem: quis dubitaret, eam Præfecturam, quæ Romæ ſuperior eſt cæteris, turbidum aliquid pro poteſtate feciſſe? Is, quoniam ſemper amicus eſt veritati, & famam bonorum temporum colit, ſi dederit æternitas veſtra copiam, contemptum legum & ſæculi non ſilebit. Ego, ut potero, de multis pauca narrabo, repetitis paululùm cauſis, quæ mihi, ut arbitror, has inſidias excitarunt. Cùm pro diligentiâ, quæ debet omnibus ineſſe iudicibus, argenti publici ratio quæreretur, quod Cenſualibus Editores Munerum contulerunt; inter cæteras fraudes repertum eſt, quoſdam functionibus abſolutos, ſumptum debitum Reip. non dediſſe. Et ut fallacia iſta tegeretur, ex alieno argento tantumdem Cenſualibus, falſis titulis imputatis, quantum duo conferre debuerant, contulerunt. Hoc cùm clariſſimi viri ſponte ſine adiectione diſpendij reddidiſſent: Senatum priſco more conſului, quid in communi cauſa Patrum innueret auctoritas. Dictis aliquot ſententijs, factum meum reverendi Ordinis probavit aſſenſio

ſenſio. Interiectis diebus, quum Romam V. C. & ſpectabilis Vicarius commeaſſet, V. C. cauſidicus fori mei Celſus, ſocius eius, qui debitum refudit impendium, tuitionem contra me, & annonæ Præfectum clariſſimum virum de ſede Vicariâ poſtulavit, *a* Cùm ego aditus in cauſa publicâ, civilem conventionem matri eius ſuper nepotis ſui Munere detuliſſem, reſponſione ſervatâ, quâ retinere aſſeritur patrimonium Candidati. Præfectus verò annonæ V. C. piſtorem publicæ annonæ verbo tantùm repoſcere diceretur, quem manibus Officialium Celſus eruerat. Hîc iam veſtræ perennitatis eſt, æſtimare contumeliam Præfecturæ: cuius cauſidicus nihil paſſus, auxilium ſecundi *b* iudicij impetravit. Per hæc quoniam patientiam meam minimè perculerunt; adiectum eſt, quod diſſimulare non poſſem. Nam cùm ad examinandos actus Baſſi Præfecti vrbis poteſtas Vicaria ad Secretarium commune prodiiſſet; neſcio quis, *c* vicario libello dato, de Officij mei colludio, vel iniquitate conqueſtus eſt; quòd Memorius litigator, iuſsus à Baſſo ſolvendi debiti gratiâ ad iudicia Africana deduci, cùm & à viro illuſtri deceſſore meo Aventio, & à me per libellos, ne eò pergeret, poſtulaſset, navi eſset abductus. Hunc illico V. C. & Spectabilis Vicarius, ut ſubſcriptio libelli indicat, adeſſe præcepit. Vbi pariter ambo conſedimus, & ſeriem querelarum recitationeq; cognovi: ammonui, ut is qui aderat Vicariam ſedem probaturus intraret. Tunc Officium eius hominem deeſſe reſpondit, qui præcepto iudicis ſui in examen acciri debuerat. Quid hîc æſtimandum ſit, relinquo ſapientibus. Semel atque iterùm præconis vocibus advocatur: nec tamen inclamatus accurrit. Tunc nullo aſsiſtente, Apparitio urbana cœpit urgere, quòd ad Africam tranſvectus eſſet, quò Baſſum clariſsimum virum criminis poſset arguere. Suggeſtum eſt, paritum eſſe ſententiæ. Quam cùm Baſsus

poſt

a *Sic bene Merc.*

b *Lect.* iudicis.

c *Sic. Merc.*

poſt luctamen partium protuliſſet, provocatio nō removit. Adhæc Fulgentius V. C. Tribunus & Notarius, conventos Adiutores urbanæ ſedis aſſeruit, ut Memorius navigaret, à quo cùm requireretur, an eum aliquid ſuper hiſce criminibus Memorius detuliſſet: ait querelas eius libellorum paginis contineri: credo ſimulare non auſus, quòd accuſator eſſe voluiſſet. Adhæc urbani Adiutor Officij, per Felicem ſibi à claiſſimo viro Fulgentio mandatum eſſe reſpondit, ut ſecundùm ſententiam Memorius ad Africam duceretur. Mox felicem cenſuimus attinendum: quò poſſet liquere, an huius mandati internuncius extitiſſet. Interea vir ſpectabilis Vicarius, cùm adeſſent alij, quos in Baſſi cauſis poſſemus audire, ob eius abſentiam, quam facile eſt ex Africanis revocare Provincijs, iudicium omne deſeruit: neſcio an ex iuſſu eorum, qui, ut audirentur, affluxerant. Promiſsâ Relatione diſcedo. Felix, qui in communi iuſſus eſt attineri, Officij executione corripitur. Is cùm à me in ſequenti tuitionis auxilium popoſciſſet, & unius nomenclatoris, ut in urbe pacatâ amminiculo fretus incederet poſt vehiculum Præfecturæ, iuſſu Fulgentij, per Gaudentium & Victorem Agentes in rebus, & Bonifaciū Palatinum, qui hactenus in Officio urbano militavit, violenter arreptus, deducitur in eius ædes, de cuius mandatis fuerat audiendus. Quod cùm ſibi Fulgentius V. C. auctor contumeliæ meæ invidioſum putaret, ad Circi Secretarium convolavit: facti illiciti volens præſtare rationem, quòd ſibi metum fuiſſe dicebat, ne Officij ſubornaretur impulſu. Expectatis credo, Auguſtiſſimi Principes, ut Præfectus & iudicii veſtri ſecurus, & innocentiæ ſuæ, aliquid ſeverum cenſuiſſe dicatur. Fateor, neque pœnitet, animum temperavi, dum certam de vobis ſpero vindictam. Statui, ut Felix vadibus, qui Fulgentio non eſſent cogniti, traderetur. Quid mitius decerni, quid remiſſius potuit? Tunc ille, tanquam ceſſurus egreditur. Sed cum

ad

ad eius ædes ſemel atq; iterùm Princeps officij commeaſſet, & obſtinatam hominis contumaciam non poſſet inflectere; inanem ſyngrapham reportavit, quâ redhibitionem Felicis in alterum diem ſponſione diſtulerat. Tenet domi teſtem, quem de ſe noverat audiendum. Etiam huius iniuriæ aſſumo patientiam. Culpate uti vultis, ut dignum eſt. Scivi meliorem eſſe Iudicum cauſam, quæ rerum Dominis reſervatur. Expectamus, ut altero die inſtructus Officio redderetur. At ille craſtinâ luce, ut Geſta monſtrabunt, adverſum cautionis fidem Vicariæ poteſtati tradendus abducitur. Hoc ubi Princeps officij comperit, paucis comitatus excurrit: retinet Felicem celebri Urbis loco, nec tamen eripit. Itaq; Fulgentius, qui ſe ſimulat verberatũ, manu validiore legib9 repugnavit. Interea Felix à militibus Vicariæ poteſtatis abducitur. Et cùm Princeps Officij mei ſub conſpectu Romanæ plebis auditur, video, quid de hoc facto perennitas veſtra debuit iudicare. Ego ordinem tenebo geſtorum. Fatetur ſub alterius Cognitoris examine litigator, nihil ſibi ab apparitoribus meis adverſum Fulgentium eſſe mandatum. Hic juſſu eius ad communẽ Secretarium, quò faciendæ oblationis gratia ſummates quoſque a conduxeram, à Principibus Officij utriuſque perducitur. Nihil enim repertum fuerat, quod Præfecturam poſſet involuere. Tunc Fulgentius facti ſui conſcientiâ percitus, cæſum ſe eſſe conqueritur. Sed mox eiuſdem Felicis ac devotiſſimi viri Principis reſponſione pars iſta purgata eſt. Et tamẽ querelæ eius audientiam non negavi, Clariſſimo & Spectabili viro Vicario in ſocietatem cognitionis aſcito, ſi vellet ſtruere nomina teſtium plebeiorum danda. Promiſit. Credo, ut per moram meus dolor, vel per ſatisfactionem miteſceret, vel ipſe rurſus alias moliretur inſidias. Qui ut res indicat, conſcientiâ hominis ſubornati, à quo Vicariæ poteſtati libellus oblatus eſt, domeſticè confeſſus

a *Sic libb. omnes.*

a *Ita Mocorg.*

a apud eundem factum auſus eſt poſtulare, ne Apparitores eius, quos ob diſceſſum litigatoris cuſtodia carceris juſſerat attineri, iniuriæ ſubiacerent. Poſt hæc uſurpato rurſum publico neglectoq; iudicio, audaci facti conſcius evolavit, ut Præfecturæ iuſtas querimonias præveniret: ignarus, ut res eſt, parentes generis humani magis juſtitiâ, quàm invidiâ commoveri. Hæc ita eſſe geſta, nec ullâ arte fingi, inſtructio *ſubiecta* teſtabitur. In quâ reperiet æternitas veſtra, Præfecturã, quam in me puro judicio conſuliſtis, *nihil ſaltim* ad vindictã publicæ diſciplinæ eſſe molitam: cùm omnibus injurijs cederetur, quas boni quique præſumunt pro vigore ſæculi vindicandas. Hæc enim ſpes & fiducia jus creditæ mihi poteſtatis infregit: ut auctores honoris mei, & publicę dignitatis, & judicij ſui contumeliam iuſtâ ſeveritate defendant.

EPIST. XLIV.

DOMINO THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

PER vices menſium ſingulorum ad perennitates veſtras *b* ſcripta Senatûs, & populi Acta mittuntur: quæ poterunt indicare, quid vir præcelſę illuſtriſq; memoriæ Prætextatus, vel ad ampliſſimum Ordinem, vel ad devotum vobis populum, pro ſæculi veſtri commendatione pertulerit, D. Imperator. Sed quia ſpeciatim ſacris litteris imperaſtis, ut ſi quâ ab eo Romæ in his cœtibus geſta ſunt, *c* Agenti in rebus excerpta tradantur: miſi omnia iuſſis cœleſtibus obſecutus, quæ ipſo præſente venerabilium rationum veſtrarum ſanctio definivit, & Patrum probavit auctoritas. Præterea, quæ apud plebem locutus eſt, ut cunctos in amorem bonorum temporum provocaret, adiunxi. Judicium verò civium, quod ſupremo die de virtute atq; innocentiâ eius habuerunt, ſpeciatim viro clariſſimo & illu-

b *Sic benè cõiecit Sch.* *Alij:* ſcriniis; *ſed alterum probum eſt: & libb. conſentaneum. Et eſt, qui* ſecreta *finxit.*

c *Ita Ed. Sch. Lect.* brevibus excepta.

ſtri Officiorum Magiſtro, ſubditis Geſtorum pluribus intimavi: licèt vehiculo publico cum is, quæ ex more mittuntur, omnia neceſſe ſit, rur- l a ſerenitatis veſtræ notitiam pervenire. a *Al.* perennitatis, *ut ſupr.*

EPIST. XLV.

THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

t quidem Reſcriptum numinis veſtri Cyriades C. Comes, & mechanicæ profeſſor exhibuit, perator. Quo ſtatuerat æternitas veſtra, ut ſe à quorundam criminatione purgaret, ac rurſus et obiectis, ſi quos fraudis inceſſeret. Qui Auxentiū V.C. ſub examine deceſſoris mei cœpiſ- guere: poſtquam ad cognitionem meam ventum b ſuper baſilicæ atque pontis immodico ſumptu, ntij V.C. voce perſtrictus eſt. Quem Cyriades vir is dignitatis, mutuâ accuſatione credidit remorũ. Viſum eſt igitur accommodum, ut utriuſq; ædi- onē fida æſtimaret inſpectio. Dedi negocium ſol- s, quantum arbitror, viris, & Cyriade pœnè recu- , decrevi fabrilis artis magiſtros, quos adverſario ores putabat, æſtimationi operis admovendos: nte nihilominus penes Auxentium curâ atque niſtratione cœptorum, quod necdum æterni- eſtra officium eius ſucceſſione mutaſſet. Ita- xactis aliquot diebus, & adhuc pendente is examine, Apparitio, quæ Auxentio fuerat tata, per c Notarium mihi fecit indicium, uiſſe clariſſimum virum ſuſceptorum curam rum, & ſub ipſo æſtatis exordio, quo poſſit ctus ædificationis aſſurgere, nihilum promo- Sed quia Senatoris fuga non videbatur temerè nda: ut impenſiùs requireretur ammonui.

b *Ita Iur. Lect. Ed. Sch.*

c *Sic retinendum Iur.* notariam.

Diu nuſquam gentium deprehenſus: ubi Comitatum ſacrum numinis veſtri adire juſſus eſt, evolavit. Interea Cyriades V.C. Comes & mechanicus, cùm ſtatum meum diſceſſu eius videret eluſum: multùm anxius, ne quid in abſentem adverſarius moliatur, ut æternitati veſtræ & Relationē V.C. prædeceſſoris mei, & nūc Acta ſuggererem, depopoſcit. Cui audientiam negare non potui; eadem viâ præcepto numinis veſtri cupiens edoceri, quid facto uſus ſit, de æſtimatione ſumptuum, quos utriuſque inſumpſit expenſio: ſiquidem meum ſpectat officium, jacturam pecuniæ publicæ non tacere. Fidem litteris ſociata Geſta præſtabunt. Quæ ubi ad ſacras aures perennitatis veſtræ recitata pervenerint: oro atque obſecro, ut incertum animi mei reſponſis Imperialibus inſtruatur.

EPIST. XLVI.

DD. THEOD. ET ARCHAD. SEMPER AUGG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. URBI.

CERTUM eſt quidem, clementiam veſtram fidei amore, & ſtudio veritatis, in examen aſſiduum ſæpè explorata revocare. DD. Imperatores. Sed cùm Auxentius V.C. & Cyriades Comes, ac mechanicus parilis dignitatis, quadam inter ſe concertatione diſſentiunt: nonnihil ſuperioribus judicibus derogatur. Jam dudum enim V.C. & illuſtris Anthemius Baſſus pontis novi opere perſpecto, ſub Actorum confectione ſignavit culpam, vel negligentiam ſingulorum: Denuò ſucceſſor eius eadem loca rimatus aſſeritur. Dehinc cùm apud me, ex reſcripto, quod Cyriades V.C. impetravit, recidivâ cognitione refugerent, atq; ipſis conſiſtentibus cenſuiſſem, ut utriuſque tam ſumptus, quàm ædificationem inveſtigatio diſcuſſionis inquireret: V.C. Auxentius repentè deſeruit judicatum. De cuius facto miſſurus Relationem, quam ſolli-

lici-

licitudo intermiſſi operis exigebat; alia numinis veſtri decreta rurſus accepi, quibus examini meo V.C. & ſpectabilem Vicarium copulaſtis: ut utroque reſidente, accuſata pontis vitia quærerentur. Nec obſequium defuit imperatis. Itaque adhibito V.C. Tribuno, & Notario Aphrodiſio, cui poſt Auxentium V.C. Novarum molitionum cura legata eſt, habita eſt de his quęſtio, qui pontis eiuſdem fundamenta poſuerunt. Atque ita conſtitit, partem brevē atq; diſcretam ſub exordio hyemis inchoatam vi fluminis corruiſſe cuius impendium viginti ſolidorum diffinitione artifices æſtimarunt. Sed caſus partis iſtius, utpotè adhuc à cætero corpore ſegregatæ, nihil videtur injuriæ locis diſtantibus attuliſſe: quam facili ædificatione reparandam Cyriades V.C. pollicetur. Poſt hæc alterius loci exploratio, hiulcam compagem lapidum deprehendit: quam Cyriades Comes, & mechanicus conſilio ſuo & ratione artis ita poſitam ſuggerebat, ut infuſo poſtea impenſarum liquore hiantia ſtringerentur. Quod cùm facere debuiſſet, ſuccedentis induſtriam affectaſſe potiùs dicitur: ut in auctoris invidiam fœni & ſparti manipulis clauderentur. Quod cùm aſtrueret recitatione Geſtorum, factum quidem urinandi artifex non negavit: ſed ex uſu operis non inde honeſtamentum Cyriadis V.C. aſſerebat, remedium huiuſmodi eſſe proviſum. Tunc reſponſionum varietate commoti, coërcuimus à præteritis diſcrepantem. At ille Cyriadem ſibi ait dudum fuiſſe terrori. Quod credibile non videtur: cùm illius temporis Cognitor, ad fidem veri deſtrictâ quæſtione pervenerit. Interea Cyriades V.C. facilem proſpectum eſſe ſuggeſſit operis ſarciendi: cuius ſtabilitatem, ſicut aſſertum eſt, hyems tertia non reſolvit. Ipſe autem de ædificationibus Auxentij V.C. & de uſurpatione immodici auri nōnulla indicijs intimavit. Quæ ideò Geſtorum paginis applicari placuit: ut æternitas veſtra cunctis per ordinem patienter auditis, providere dignetur, quemadmodum con-

certantium æmulatione compreſſâ, & integritati ſumptuum & firmitati operis conſulatur.

EPIST. XLVII.

D. THEODOSIO * SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

* *Forte ad Valentinianũ ſcripta.*

VT veſtri numinis veneror ſanctiones, ita obſervantiam ingem ſaluberrimis Divi genitoris veſtri impendo decretis; Quid enim ille conſtituit, quod poſſit publica cura deſere? Is inter alia, quæ in bonũ publicum contulit, etiam medendi profeſſoribus dedit ordinem ſucceſſionis, ſi locum quempiam decedentis fortuna nudaſſet. Quâ lege cautum eſt, ut primi artis eiuſdem de novorum ſcientiâ judicarent. Hanc formam, quantum aſſerunt, ætas ſecuta ſervavit, D. Imperator. Nunc Ioannes a V.P. non eum gradum, quẽ ſubrogandis dederunt Divalia ſcripta, ſed ſummo proximum conatur adipiſci, fultus Palatinæ militiæ privilegio, & impetratione ſpecialis oraculi, quo Epicteti archiatri locum tunc adhuc ſuperſtitis impetravit. Sed quia lege & more cogentib⁹, ſummates eiuſdem profeſſionis par fuit, in examen acciri, adhibitum eſt judicio collegium omne medicorum. Quorum potiſſimi inter venerationem legis, & novi beneficij reverentiam judicare non auſi, eum locum Ioanni V.P. ſtatuerant deferre nudum, quem tenere potuiſſet, ſi eo tempore, quo aulæ obſequijs deputatus eſt, archiatrorum numero fuiſſet adjunctus. Et cùm ab eo Palatini honoris officia poſcerentur, ut codicillorum prærogativa monſtraret, quis illi inter archiatros ordo competeret: aſſeruit domeſticâ explicatione etiã documenta ſibi dignitatis ablata. At verò pars magna medicorũ munita lege Divali, eorum exempla depromſit, qui è Palatio in hunc gradũ ſervato ordine tranſierunt. Quare motus ambiguis, & neque Divi genitoris veſtri auſus rumpere ſanctionem, neque obviam ſpecialibus venire præceptis; divi-

a. h.e *Viro Patricio.*

divino arbitrio numinis veſtri, ſubditis allegationibus partium, ſummam negocij reſervavi: opperiens, quid deliberatio Auguſta conſtituat, cui ſoli fas eſt, de ſcitis Divalibus judicare.

EPIST. XLVIII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG.
SYMMACHUS PRAEF.
URB.

QUID poſſint juſti Principes culpare, præſentio. In cauſis etenim, quibus momenti reformatio poſtulatur, appellationes recipi non oportet. Sed conſultò nunc obiectum provocationis admiſi, ut in examē clementiæ veſtræ, & invaſionis indignitas, & modus judicij perveniret D. Imperator. Nam Scirtius V.P. ereptam ſibi partem Cæſarianæ maſſæ crebrâ aditione conqueſtus, cùm integrationem ſtatus, quem amiſerat, impetraſſet, hæredes Theſei, qui reluctarentur obiecti ſunt. Tum verò Artemiſius, Olibrij clariſſimi atque illuſtris viri actor, executori, ut ipſe profeſſus eſt, obviavit. Et cùm ad pernoſcendum poſſeſſionis ſtatum loci habitatores adeſſe juſſiſſem; in iniuriam legum, Ruffino officiali iuſſa curanti, qui deducebantur abrepti ſunt. Geſta indicabunt facti incivilis auctores. Interea diſtuli vindictam judiciorum, & rurſus Officio negocium dedi, ut neceſſarios evocaret. Tunc ceſſantibus auctoribus clariſſimæ domûs, cæteriſque ſubtractis, ad contradicendum Theſei ſubrogantur hæredes: uno tantùm exhibito, qui ſe aſſereret libertum eſſe defuncti. Is interrogatus, quo abiſſent incolæ prædiorum, delituiſſe nonnullos, Scirtij verò mancipia ad urbanam villam, quæ eſt clariſſimi & illuſtris viri Olibrij, translata reſpondit. Cætera, ut à liberto Theſei dicta prætercam, licèt in eum præſcriptio iſta non competat, cùm à patre minorum beneficium libertatis acceperit. His ita poſitis, Prænæſtini, in quorum finibus Cæſariana

poſſeſſio iacet, miſſis apparitoribus exhibentur. Tunc demum V.C. & Spectabilis Olibrij procurator emergit. Adeſt etiam defenſor minorum. Tandem cogentibus judicijs poſtulatus, Scirtio adverſum duos pugna proponitur: quamvis patrocinia clariſſimæ domûs, & ſucceſſorum Theſei quadam ſpecie diffiderent. Itur in quæſtionem poſſeſſionis, quæ partium varijs agitata conflictibus, ad interrogationem teſtium jure tranſivit. Admoneri ſingulatim, ut mos eſt, jubeo curiales nominum & dignitatis. Ab unoquoq; poſco reſponſa, tum locorum juſtos poſſeſſores requiro: dehinc percunctor, quis annuas functiones, aut indicta perſolverit. Cùm ſecundùm Scirtium teſtimonia cuncta procederent, atque eam poſſeſſionem cum Theſeo tenuiſſe conſtaret, quando aut per quos dejectus eſſet, examino. Secundum ferè vel tertium menſem manare conſentiunt, ut eum clariſſimæ atque illuſtris domûs homines expulerint. Auditis optimatum teſtimonijs, denuò defenſores admitto jurgantes. Quæſita, & reſponſa partibus intimantur. Ibi Tarpeius V.C. Procurator illuſtris viri Olibrij aſſeruit, ei ſex uncias prædiorum Theſei morte quæſitas. Contrà Scirtius de ſex uncijs, quas minores etiam ſe conſentiente retinebant, non ibat inficias: nec ſuâ intereſſe dicebat, actores clariſſimæ domûs an hæredes Theſei eadem parte fruerentur. Tunc actionibus copulatis, Scirtium urgere cœperunt, quòd ſecundùm mandatum C.F. Facianæ ſex uncias Theſeo per epiſtolam reddidiſſet, ſex verò alias in eos liberos contuliſſet ſpontaneâ largitate. Ad hæc Scirtius idem litteris familiaribus, quod donationibus in Theſeum, vel parvulos traſfuſum eſſe dicebat, ipſius petitu, ut Actorum fides beneficium roboraret. Et revera, cùm poſteriora Geſta pro indiviſo ſex uncias maſſæ in eos collatas eſſe teſtentur: intelleximus partem donatoris exceptam. Cur enim pro indiviſo daret, ſi nihil reſideret quod retineret? Sed hoc cùm ad proprietatis cauſam dicerem pertinere:

nere: recitata eſt à defenſoribus conſtitutio, quæ Iudicibus tribuit copiam, non imponit neceſſitatem, ut quoties de poſſeſſione ſucceſſionis judicant, continuò, ſi caſus tulerit, etiam de jure cognoſcant. Quâ actione confeſſi ſunt, ad aliam cauſam ſe malle tranſire. Præterea non ſolus Scirtius proprietatis quæſtione videbatur urgendus: cùm ipſi quoque inter ſe ſuper hac parte quodammodo diſſiderent. Quare de poſſeſſione ſecundum documenta Scirtij & Principalium teſtimonia judicavi: adverſarijs eius ſex unciarum retentione, & jure firmatis. Principalem verò cauſam, ſalvis allegationibus partium futuro examini reſervavi. Et mox ſententiæ exemplar emiſi, cùm eius editionem procurator Spectabilis viri continuò poſtulaſſet. Tunc Scirtius obtulit ſanctiones, quibus doceret, in reformatione momenti nullum eſſe appellationibus locum. Poſtridie Procurator Clariſſimus & illuſtris, ac defenſor minorum, qui putabatur in judicio diſcrepare, concordiam ſuam junctis provocationibus indicarunt. Hæc eſt omnis ſumma luctaminis. Nunc oraculum numinis veſtri fortuna litis expectat. Geſta & ſupplementa partis utriuſque ſubieci: quibus inſtructa perennitas veſtra, exemplo unius cauſæ ſecuritati omnium dignabitur commodare.

EPIST. XLIX.

D. Theodosio * Semper Aug. Symmachus Præf. Urb.

** Forte ad Valentinianū ſcripta hac Epiſtola.*

VENDENDIS ſolidis, quos plerumque publicus uſus expoſcit, Collectariorum corpus obnoxium eſt, quibus arca vinaria ſtatutum precium ſumminiſtrat. Huic hominum generi, taxationis exiguæ utilitate nutanti, Divus frater numinis veſtri tantum pro ſingulis ſolidis ſtatuit conferendum, quantum æqui-

tas illius temporis poſtulabat, D. Imperator. Sed paulatim auri enormitate creſcente, vis remedij Divalis infracta eſt. Et cùm in foro venalium rerum maior ſumma ſolidus cenſeatur: nummularijs precia minora penduntur. Petunt igitur de æternitate veſtrâ, pro ratione præſenti, *a* juſtiſſimæ diffinitionis augmenta qui iam tanto oneri ſuſtinendo pares eſſe non poſſunt. Hæc eſt cauſa querimoniæ, quam divinis ſenſibus veſtris fides Geſtorum plenius intimabit. Si petitionis genus probabile judicatis: quæſo, ut huic quoque parti præceptio manſuetudinis veſtræ ſalubre remedium deferatur.

a *Ita emend. Lect.*

EPIST. L.

D. THEODOSIO * SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

* *Forte & hac ad Valentinianum ſcrip.*

PALATINI munerationum ſacrarum, Amicus & Caſtor, quæſtus publicos eruentes, inter cætera nomina, quæ judicio perſequuntur, hæredes Poſtumiani V. C. in examen meum conventionibus evocarunt. D. Imperator. Luciano monente, qui cenſus Senatoris antè tractavit, quòd oblativis functionibus *b* ea demum domûs eſſet obnoxia: pars debiti Lollianam, pars Cattianillam pariter ac Severellam ſuggerebatur urgere. Interea ſequeſtrato Lollianæ C. F. nomine, quam pro ſex unciis aſtringit exactio: horum orta refragatio eſt, quos pro ſingulis bonorum quadrantibus ſolutionis cura mordebat. Comperendinato plærumque judicio res eo deducta eſt, ut fiſci patrocinium ſecuritates à clariſſimis perſonis impleti per vices muneris flagitaret: Catianillæ verò ac Severellæ defenſio ſcripta ad Rationem divini Principis mitteretur. Vetus enim quæſtio, & cognitionibus Præfecturæ frequenter agitata, uſque ad inclyti ſemperq; verendi genitoris veſtri cucurrit arbitrium: qui Iuventij clariſſimæ, & illuſtris memoriæ viri tunc Præfecti Urbi inſinuatione conſultus quâdam Reſcripti parte ſigna-

b *Ita Lect.*

ſignavit, ſuis quibuſque temporibus à Cattianilla ac Severella clariſſimis fœminis oblativa *a* munera ſoluta conſtare. Hoc me dudum promptum atque declivem ad efflagitanda illationum documenta defixit, cùm videretur omnibus ſecuritatibus eſſe vehementior Imperatoris aſſertio. De cuius reſponſis iugi honore manſuris; veſtræ clementiæ fas eſt eſſe iudicium. Nos venerari potiùs, quàm interpretari oracula divina conſuevimus. Pæſto ſunt monumenta Geſtorum, partium quoque ſupplementa non deſinunt. Æquum eſt, ut maieſtatis veſtræ informetur arbitrio humana cunctatio.

a Ita Lect.

EPIST. LI.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

MORIBUS ſcævis familiare atque cognatum eſt, armare ſpiritus impunitatis exemplo, D. Imperator. Cur enim ſecundum deſperet effugium, qui laqueos criminis prioris evaſit? Præſenti cauſæ congruit præmiſſa ſententia: ſiquidem Valerianus V.C. cui lar in Epiro eſſe ſuggeritur, neque Reſcriptorum veneratione, neque legum ſeveritate, vel pactionum fide, aut Iudiciorum reverentiâ promovetur. Qui primo in examen Prætorianæ ſedis juſſus acciri; ad ſupplicationem V.C. Iunioris vim Reſcripti ſtatu præcelſæ poteſtatis eluſit. Dehinc Proconſularibus evocatus Edictis, leges pari arte fruſtratus eſt. Nam cùm & actione civili, & criminali accuſatione premeretur, ſtatutis inciviliter repugnavit: ut Apparitores Præfecturæ urbanæ, partim notarijs, partim ſuggeſtione ſignarunt. Quorum unus Agenti in rebus, eo mortuo, ad quem ſacri præcepti executio pertinebat, affectum ſe à Valeriano gravibus injurijs indicavit. Motus igitur indignitate talium querelarum, cùm viderem rurſus illudi poſſe judicijs, ſi quid ſeverius cenſuiſſem; factu optimũ credidi,

ut

ut æternitati veſtræ cauſæ iſtius pontificium reſervarem. Soli enim jure corrigitis admiſſa potiſſimæ dignitatis. Fides Geſtis rerum cohærentibus explicatur: nihilominus ad Senatum regreſſus Apparitor, qui contumaciam Senatoris & ſerviles impetus nunciavit, ſuggeſtionibus ſuis, cùm fortè uſus tulerit, affuturus. Quæſo æternam clementiam veſtram, ut omnibus ſolitâ æquitate perpenſis, evagari ulteriùs fruſtratorem tot Iudicum non ſinatis.

EPIST. LII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

DIFFICILE eſt, ut bona cauſa ſit, cuius actio in jus alterius deſperatione transfertur. Id adeò res probavit, D. Imperator. Nam Theodorus, ut aſſeruit, *a* ex protectore ab Ananiâ quadam in re ſuâ procurator creatus, jampridem clariſſimo, atque emendatiſſimo viro *b* Cupraſio urbanis *c* tribunalibus præſidente. Flavianum quendam denunciatâ lite pulſavit: ſed diem legitimum cauſæ lapſus exceſſit. Longo intervallo petita à me reparatio, cùm partes ad neceſſarium contraxiſſet examen, poſt multas allegationes, quas judicia ut invalidas reſpuerunt, orta præſcriptio eſt, quæ aſſereret novari tempora poſſeſſore mortuo debuiſſe. Nam conſtabat, non modò Flavianum, qui propoſitam legib⁹ quęſtionem primus exceperat, ſed etiam ſucceſſorem eius finem feciſſe vivēdi. Adhoc præmiſſa eſt lectio, veluti probatur indiciis, novatioē tantū petitoris hæredi eſſe decretam. Quod verbo quidem aſſertum, ſed ſanctionibus non probatum, contrariæ legis recitatione compreſſum eſt. Secutus igitur ſcita manifeſta & nullis Principum vacuata reſponſis; ceſſare proceſſum negotij judicavi: cùm lis alteri denunciata, aliam perſonam temporibus exactis tenere non poſſet. Tunc oblatis provocationis etiam novationis libellis, ſupenſa ſententia.

Ita Iur.

Alij: Eu-naxio. *Sic Vett. l. Sch.*

Cuius

Cuius meritum perennitas veſtra lectis Geſtis ac refutatorijs cohærentibus æſtimabit. Ego in referendo prolixus eſſe non debui: cùm pœnè in ipſo actionum veſtibulo repulſa legibus cauſa conſtiterit.

EPIST. LIX.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

IN cauſis appellationum malo jus poteſtatis infringere, quàm interpretationum dubia ſuſtinere: præſertim conſcius haud iniquæ judicationis, cui nonnihil honoris eveniet, ſi æternitatis veſtræ oraculo roboretur, D. Imperator. Tuli igitur Conſtantium Suarium temerè provocantem, cùm ex Reſcripto numinis veſtri ſtatum, quem Theodoſio abſenti ademerat, reformaſſem. Mota enim veſtra clementia ſupplicationibus, & querelis, brevi examine juſſit inquiri, an Theodoſio extra conflictum locato, ac deinde ne rebus excideret provocante, poſſeſſionem corporum Conſtantius eſſet indeptus. Allegatâ igitur præceptione divinâ, primò cognitionem totius negotij, quamvis ſpeciatim mihi tranquillitatis veſtræ delegatione mandatam, V.C. Vicarij præſentię reſervavi: ſiquidem videbatur hæc cauſa cæteris provocationibus eſſe coniuncta, quæ V.C. prædeceſſore meo negabantur admiſſæ, & alterum mecum ſumpſerat Cognitorem. Dehinc, ubi eam partem, quæ ad illius temporis Iudicem pertinebat, veſtro retinuiſtis examini: appellationis inquiſitione diſcretâ, cùm jam participem iudicij non haberem, turbatæ poſſeſſionis querelam Reſcripto obſecutus audivi. Et quia Theodoſium iudicio non interfuiſſe conſtabat, quo ſibi demptas queſtus eſt facultates, nec ulla precum mendacia Conſtantius detegebat: executus ſum circa germanum ſupplicatoris hæredem cæleſte iudicium, reformato ſtatu, quem claruit mox propoſitâ appellatione defenſum: licèt Cultus ſubditus quæſtioni, libellos,

quos Theodoſius publicavit, apud ſe reſediſſe memoraverit. Nihilominus obediens imperatis, ſtatui ut fides Geſtorum ſuperiorum ad Auguſta ſcrinia mitteretur. Hinc orta eſt provocatio, cuius vel iuſtitia vel contumacia ſacro expendetur arbitrio. Interea conſtitutionis memor, a ſequeſtrari mobilia fructuſque præcepi, ne medij temporis uſurpatio abutatur indebitis. Omnium geſtorum fida documenta, ſupplementis partium relationi ex more ſociata ſunt: ut *diu fluctuanti* cauſæ tandem ſtabilem terminum *divino* ore ponatis.

a *Ita Lect. Ed. Sch.*

EPIST. LIV.

* *Forte ad Valentinianum ſcripta.*

DD. THEOD. ET ARCHAD. SEMPER AUGG. SYMMACHUS V. C. PRÆF. URB.

OMNES qui ad ampliſſimos honorum gradus iudicio clementiæ veſtræ vel favore provehimur, ſummo ſtudio debemus eniti, ut famam ſæculi ſuggeſtionum veritate tueamur, D. Imperator. Quod enim genus gratiæ beneficijs Principum rependendæ fortuna impar inveniet, ſi fidem deſerat quæ ſola *b* munit imperium? Contemplanti mihi igitur Reſcriptum numinis veſtri, quo arcæ vinariæ debita à Præfecto eius temporis, quo contracta *c* dicuntur, erui cenſuiſtis: ſilere fas non fuit, quid temporum veſtrorum congruat æquitati. Iam primùm ſtupere me fateor, cœleſti manſuetudini veſtræ totius orbis negotijs occupatæ, litteras Divi Conſtantij ita eſſe ſuggeſtas, ut comminatio ſub conditione deprompta inſtar cuiuſdam debiti duceretur: dehinc tacitum quodam caſu de eâ parte Reſcripti quæ tenebat Officium, ut perſona Iudicis, tanquam vilior, Apparitorum ſuorum impunitate premeretur: tertiò, quòd ea ſumma ſolidorum, quam cognitio & Relatio viri illuſtris prædeceſſoris mei ex maiore parte ſolutam probavit, ærario tanquam debita, & intacta depoſcitur. Atqui ideò inter multa curarum, ſummatim nonnulla tractanda ſunt.

b *Sic Lect. Ed. Sch.*

c *Ita Ms. Pith*

ſunt. Namque xj. millia cccc.xlvj. ſolidos, ex eo anno qui Sergij & Nigriniani ſequitur Conſulatum, ſacris acceſſiſſe theſauris, & Præfecturæ inquiſitio, & diſcuſſorum litteræ, & V.C. prædeceſſoris mei ſcripta docuerunt. Inter hæc igitur tàm multa valida, fidem clementiæ veſtræ debitam ſilentio violare non potui: cùm veſtrum quoque numen adverterem ſolitâ cautione, neque Iudicis nomen ſignaſſe Reſcripto, & æſtimaſſe, quòd conveniendus luce frueretur. Nam *a* quomodo clementia veſtra vim veteris comminationis in mortuum tetendiſſet, cùm gravium etiam noxarum pœna fine vitę ſolvatur? At verò iſte terror Divi Principis litteris comprehenſus, ne viventem quidem poſſet urgere. Gravia enim ſubiectis ſæpè minitamini, acuendi potiùs ſtudio, quàm nocendi. Hoc etiam Divus genitor tuus, in omnium ſemper animis, & ore victurus, piâ lege conſtituit: qui ſententiam quoque ſub comminatione depromptam, effectu atq; executione vacuavit. Hanc verò conditionem, quam Divus Conſtantius adiecit litteris ſuis, multa quæ poſt viſa ſunt ſubruerunt. Nam eodem Principe adhuc orbem regente, ad Tertullum Præfectum urbis memorabilem virum migravit exactio. Quæ ſi hominis poteſtas fuiſſet; circa perſonam prioris Iudicis potuiſſet hærere. Nec multò pòſt tempore, in Clytholiam Maximum, pari honore tunc præditum, tituli iſtius cura convenit. Divo etiã parente numinis tui, Romana iura & fata moderante, Præfectis ac diſcuſſoribus mandata provincia eſt, & per vices amminiſtrantium publici debiti occurrit exactio. Noviſſimè relatus in cœlum germanus clementiæ tuæ, eum ipſum Baſiliũ, cùm haberet appoſitum, qui perſonis Iudicum non pepercit: Primiſcrinios urbani Officij, quorum ſollicitudo per ſucceſſiones exigenda curaverat, vel ſolvendo nomini, vel edendæ rationi fecit obnoxios. Itaque & à V. C. ac probatiſſimo Anicio Baſſo, & Aventio Viro Spectabili frequentata cognitio, & ſolutam

a Sic. Merc. Ed. Sch.

quos Theodoſius publicavit, apud ſe reſediſſe memoraverit. Nihilominus obediens imperatis, ſtatui ut fides Geſtorum ſuperiorum ad Auguſta ſcrinia mitteretur. Hinc orta eſt provocatio, cuius vel iuſtitia vel contumacia ſacro expendetur arbitrio. Interea conſtitutionis memor, *a* ſequeſtrari mobilia fructuſque præcepi, ne medij temporis uſurpatio abutatur indebitis. Omnium geſtorum fida documenta, ſupplementis partium relationi ex more ſociata ſunt: ut diu fluctuanti cauſæ tandem ſtabilem terminum divino ore ponatis.

a Lect. Sch.

EPIST. LIV.

Ante ad Valentinianum ſcripta.

DD. THEOD. ET ARCHAD. SEMPER AUGG. SYMMACHUS V.C. PRÆF. URB.

OMNES qui ad ampliſſimos honorum gradus iudicio clementiæ veſtræ vel favore provehimur, ſummo ſtudio debemus eniti, ut famam ſæculi ſuggeſtionum veritate tueamur, D. Imperator. Quod enim genus gratię beneficijs Principum rependendæ fortuna impar inveniet, ſi fidem deſerat quæ ſola *b* munit imperium? Contemplanti mihi igitur Reſcriptum numinis veſtri, quo arcæ vinariæ debita à Præfecto eius temporis, quo contracta *c* dicuntur, erui cenſuiſtis: ſilere fas non fuit, quid temporum veſtrorum congruat æquitati. Iam primùm ſtupere me fateor, cœleſti manſuetudini veſtræ totius orbis negotijs occupatæ, litteras Divi Conſtantij ita eſſe ſuggeſtas, ut comminatio ſub conditione depromptâ inſtar cuiuſdam debiti duceretur: dehinc tacitum quodam caſu de eâ parte Reſcripti quæ tenebat Officium, ut perſona Iudicis, tanquam vilior, Apparitorum ſuorum impunitate premeretur: tertiò, quòd ea ſumma ſolidorum, quam cognitio & Relatio viri illuſtris prædeceſſoris mei ex maiore parte ſolutam probavit, ærario tanquam debita, & intacta depoſcitur. Atqui ideò inter multa curarum, ſummatim nonnulla tractanda ſunt.

b sic Lect. Sch.

c a Ms. Pith

veſtri inauditus excipit? Quando comminatio ad hæredes uſque porrecta eſt? Certè ut ipſam cauſam loquar, quæ me, ac neceſſitudines meas vobis propitijs, nullo jure contingit, pars maior debiti ſoluta monſtratur: in evidentibus nominibus pars reſedit. Cuius ſtudio abſolvendi ſunt debitores, ut implicentur innoxij? Quare inſitam divinis ſenſibus veſtris oro juſtitiam, ne adverſum Divi Gratiani diffinitionem, adverſum Reſcripta tot Principum, qui Præfectis debita eruenda mandarunt, adverſum Relationem, quæ uberiorem ſummam docuit exſolutam, reliquum verò ſecundum Rectorum litteras exſculpendum ab obnoxijs intimavit; ignaros negocij & paternæ hæreditatis alienos, pulſari incongruâ conventione patiaris; néve exemplum novum pius Imperator inducas, ut ſucceſſio *a* optimatium, qui Reip. *b* præfuerunt, ad liberos ſecura non tranſeat. Multos hæc forma retinebit: & pleroſque, ut arbitror juſtiùs, ſi qui fortè provincijs veſtris malè abuſi ſunt. At verò poſteritas illuſtris memoriæ viri Orfiti, nihil ex illo aliud, quàm generis inſigne quæſivit. Meæ tamen iniuriæ eſt iſta ſuggeſtio. Nam tenuitati illius frequenter exhauſtæ, nemo teſtamento, nemo noſtrûm bonorum aditione ſucceſſit. Unde intelligit clementia veſtra, quòd non metu familiaris cauſæ, quæ legibus tuta eſt, ſed temporum amore ſollicitor, ne ad innocentiam fiſci veſtri infructuoſa tantùm recurrat invidia. Et hæc quidem curſim, ne mandatū negocium comperendinatio differret, tantùm pro coniugis meæ Ruſticianæ C.F. parte quæſita ſunt: cuius germana multo anguſtior facultatibus ex Etruriæ longinquis adeſſe præcepta eſt. Veſtrum verò ſalutare numen omnes precamur: ne quod de tot provincijs pro maiore parte jam redditum, adhuc difficilis exſculpit exactio, ſenatoriæ domûs inopinata labes ſperetur poſſe perſolvere. *c* Multis nocuerit iſta conditio, qui Reipub. præfuerunt. Neque enim jus fuerit, ut una familia novo

a *Ita Iur.* *Vulg.* omnium.
b *Sic Mercer.* *Vulgo*, prof.
c *Ita Mer.*

maiorem partem debiti deprehendit, & provincialium Iudicum repperit ſponſionem: quâ profeſſi ſunt, ſi urbanum ceſſaret Officium, per ſe huius tituli integritatem poſſe ſarciri. Hæc igitur, ſi legibus conferantur, pronunciabit æternitas veſtra in profeſſione veri eſſe nexum, in comminatione terrorem. Quid, quòd proxima Apparitio cogendis provinciarum Iudicibus admota, ſpem debiti eruendis feciſſe ſuggeritur? Non eſt meum famæ integra ſectari. Inveniet divina maieſtas tua, cur huic cautioni perpetua cura defuerit. Nam ſocerum meum clariſſimæ memoriæ virum Orfitum, petit iſta molitio: cuius hæredes V. C. & illuſtris Officiorum Magiſter aſcripſit litteris ſuis, cùm tuæ manſuetudinis verecundia nullum ſacro oraculo nomen expreſſerit. Quid ergo exiſtimem merito illius factum, qui maior honoribus quàm facultatibus ante annos ferè quindecim vitam peregit? ut a commi-
a lect. Sch.
natio ſæpe lecta, ſemper omiſſa, & novis poſt ſepultum decretis, quam neque lex Divalis admittit, & ſolutio magnæ partis excluſit, reſurgat in mortuum, quæ non fuit antè viventi? An meæ potius contumeliæ cauſa, & ordinem tot & talium ſtatutorum, & Divi Gratiani recentem præceptionem, & diſcuſſorum diligentiam, & Præfectorum cognitiones, & Relationis fidem novis ſuggeſtionibus arbitrer ſauciari? Teſtor cuſtodem numinis veſtri Deum, nihil eſſe, quòd iniuria dignum exiſtimer. Quieto mihi hanc Præfecturam ſine ullâ
ic Lect. Sch.
b affectatione tribuiſtis. Si quem fortè mordet invidia, ſi alicuius deſiderijs Reip. amore non ceſſimus: cogitet privata odia adverſum leges exercenda non eſſe. Poſtremò cognoſcat, ſi quis ille eſt, me meoſque ſucceſſionem clariſſimæ atque illuſtriſſimæ memoriæ viri Orfiti, neque ratione iuris, neque bonorum c adi-
ta Lect. Sch.
tione cœpiſſe. Quæſo igitur, ne in contumeliam iudicij veſtri, & iuri, & innocentiæ fraus paretur. Quando enim abſentibus, atque ignorantibus inter alios geſta nocuerunt? Quis umquam ſententiam numinis

veſtri

cauto opus eſt, ne exiſtimationem meam per alios allata præceptis tarditas devenuſtet. Nam cùm de Macedonio ſequius de Rep. merito, itemque Ammiano, dudum mihi iudicium perennitas veſtra legaverit: Aminianum quidem Protectorum atteſtatione cognovi, cum urbis vicina contingeret, languore conſumptum. De Macedonio varia iactantur: quem iam pridem debuit cuſtodū ſollicitudo perducere. Quæſo igitur manſuetudinem veſtram, ne mihi fraudi ſit mora alieno ſtudio, aut torpore contracta: ſimulque deprecor, ut venerabilis æternitas veſtra ſigillatim quærenda diſtinguat, ſi fortè deſignatum rerum cognitioni meæ a proſequentium cura tradiderit. a Vulg. perſeq.

EPIST. LVII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRAEF. URB.

SOLI omnium poteſtis æternæ Urbis expenſas à defectu ſumptuum vindicare, D. Imperator. Maieſtati autem veſtræ ſubditæ poteſtates, tantùm mediocribus cauſis valent ferre medicinam: magnarum verò rerum mole ſuperantur. Ad vos igitur ſalutaria numina convolamus, & opem largam P.R. imploramus ærario, cui iam diu ſolitorum nihil vectigalium decretæ provinciæ contulerunt. Atque ideò juſtus eſt metus, ne ceſſantibus ſubſidijs neceſſaria deſerantur, quæ hactenus perſonæ tenues, alieno, ut queruntur, ære tolerarunt. Super hæc etiam reverendus Ordo conſultus, cùm per ſe mederi afflictis rebus nequiret, opem veſtræ perennitatis oravit. Edita ratio eſt vectigalium, quæ Hiſpanienſes, atque Alexandrinos invehere debuit commeatus. Expenſionum quoque titulos competentes, Officij cura digeſſit. Quæſo, ut omnibus, quæ cohærent, libenter inſpectis, utilitati publicæ velox remedium porrigatis: urgentibus enim cauſis, negari non poteſt illatio ſolemnis impendij. Quare ferte propitij, ut ſoletis, auxilium: & qui mentibus

opprimatur exemplo. Quæſo igitur, ut Geſta, quæ (…) dem Relationis aſſerunt, audire dignemini, legeſq(ue) percenſeatis: quarum plærumque duritiam pro (…) mentiâ veſtrâ decretis moderatoribus temperaſtis.

EPIST. LV.

*Forte ad Valentinianũ ſcripta.

D. THEODOSIO * SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

FELICITAS quidem veſtra indefeſſas P.R. *copias* pollicetur, D. imperator. Sed *cautio Judicum* ſuggerenda non deſerit, ut diligentia *muniat*, quod melior fortuna promittit. Frumenti cotidianus uſus in facili eſt; olei tantùm ſpecies victum plebis tenuiter invecta ſollicitat. Cuius rei V. C. Præf. annonæ, partium ſuarum diligens executor, Prætorianæ amplisſimæ Præfecturæ, ut ipſe aſſerit, dudum fecit indicium, miſſis de more Brevibus, quæ anguſtias patefacerent conditorum. Sed ingraveſcente defectu, ſileri apud clementiam veſtram patriæ cura non debuit, cuius ſpes, atque opes, bonorum *Principum* favore cumulantur. Quare omnes ſuppliciter oramus, ſi expectatis preces, qui *vota omnium* beneficijs prævenitis; ut quàm primùm *Iudices* Africanos ſuper hac ſpecie Romanis *horreis inferenda* divinus ſermo diſtimulet. Nam properato opus eſt, priuſquam reliquum profliget diuturna præbitio: Addite igitur hoc munus cæteris, quæ præſtare conſueſtis: ut cuncta ſæculi bona pari affluant bonitate.

EPIST. LVI.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

DIES noctéſque ſollicitor, ut prompto obſequio divinæ clementiæ veſtræ juſſa promoveam: ſiquidem non licet longâ comperendinatione differri, juſtitiæ ac legibus amica decreta, D. Imperator. Unde

cauto

eſſe reddendùm. Sed cùm Venantij ſtratoris illicitam uſurpatamq; militiam Marcellus argueret: quòd Decurionum aſcriptus albo, ut Geſta docuerunt, adverſum leges ad palatina caſtra tranſiſſet: non debui objecta reticere, ut in eâ re, quæ modum mei egrediebatur examinis, æternitas veſtra ipſis legibus quas tuetur auguſtior judicaret.

EPIST. LXI.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

FACIT plerumque ratio, aut fortuna cauſarum, ut in controverſiis alter æquitate, alter jure nitatur. Tunc humano labante conſilio, deliberatio cognitoris ad clementiæ veſtræ recurrit oraculum, D. Imperator. Quod etiam præſentis negocij qualitas depoſcit. Nam Muſa annos egreſſa legitimos, cùm in partem rerum paternarum Syntrophium quæreretur admiſſum, quem veluti adultæ ſuæ fratrem dolus Acholij curatoris aſciverat, integram reſtitutionem ſuffragio juris accepit. Sed multis provocationibus, varijſq; tracta judicijs, intra meas iuſti temporis nequivit exſequi propoſitas actiones. Ut res monebat, amiſſum beneficium remedio ſupplicationis integravit. Sed idē mulierum caſus, etiam reſcripti humanitate fraudavit: ſiquidem menſium quatuor dilata curriculis, ſummo die temporis impetrati excidit Cognitor, eamq; ſucceſſor adveniens præmiſſo interdicto poteſtate privaverat. Poſt hæc, cùm vellet infœlicem cauſæ lapſum reparatione ſarcire, obiectu legis a Conſtantinianæ exploſa eſt, quæ extra ordinem temporibus indultis, lōgiorem negavit excurſum. Secuta eſt provocatio iudicatum. Ubi ventum ad ſacræ ſedis examen, eadem conſtitutio à Fauſtino hærede Acholij curatoris rurſus ingeſta eſt; pars procuratoris, cui actiones Muſa mandaverat, non ſuo vitio cauſam cecidiſſe temporibus approbabat. Ad hoc parentum numinis veſtri Divorum Principum protulit ſanctiones, quæ inter reli-

a *Ita optimè Lect.*

quas exceptiones reparationem jurgantib⁹ tribu[illegible] ſi per Cognitorem cauſa labatur. Cùm igitur [illegible] Cóſtantinianâ lege, quâ reparatio adimitur tempo[illegible] extra ordinem datis, caſus iſte ceſſantis diſceptat[illegible] non ſit exceptus, & recentiora ſcita Divorum Prin[illegible] pum cunctis negocijs reparatione ſubvenerint, ſi fo[illegible] tè à Iudice deſerantur: facilis in alteram partem e[illegible] non potui: ſed quod unum remedium convenit rebu[illegible] ambiguis, fortunam ¹ curioſi luctaminis anguſtiſſi-mis legum arbitrijs reſervavi, Geſtis omnibus de mo-re ſubiectis, ut eorum lectio inſinuationis meæ aſtru[illegible] veritatem.

¹ *Iur.* carioſi *malè*.

EPIST. LX.

* DOMINO THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

* *Fortè ad Valentinianū ſcripta.*

VRBIUM populorumque luctamina, quoniam ſunt maiora privatis, judicio auguſtiore cenſenda ſunt, D. Imperator. Meritò Puteolanorum, ac Terracinenſium cauſam, quæ poſt Campani moderatoris examen ad ſacrum auditorium ex provocatione migravit; cùm perſpicerem pari lance libratam, maieſtatis veſtræ arbitrio reſervavi. Eſt autem de quo agitur eiuſmodi. Puteolanis municipibus Divus Conſtantinus cl. M. mod. in alimoniam civitatis indulſit. Quæ ſumma à Divo Conſtante regente Remp. mediâ parte mutilata eſt. Poſt quem Conſtantius æquè relatus in cœlum, ſupplicatione depoſitâ, annonam Puteolani populi xxv. mod. adiectione cumulavit. Atque ita factum eſt, ut C. M. mod. eiuſdem populi victus acciperet. Sed Divo Iuliano moderante Remp. cùm Lupus Conſulari jure Campaniæ præſidens. Terracinenſium contemplaretur anguſtias, quod nihil ſubſidij decreta dudum oppida conferebant; ne commoda P.R. civitas, quæ lavacris publicis ligna, & calcem reparandis mœnibus ſubminiſtrat, defectu ſubito exhauſta

hauſta ſuccumberet; V M. & D C C. mod. Puteolanis municipibus derogatos, Terracinenſium uſui deputavit, & ampliſſimæ Prætorianæ ſedi ſtatuta & diffinita ſuggeſſit. Mamertinus id temporis Præfecturæ honore pollebat. Is cùm diſpoſita roboraſſet, nihilominus arbitrium imperiale conſuluit, neque ullum reſponſum, quòd eo tempore bello Perſico Rector Imperij tenebatur, accepit. Exhinc per aliquot annos cucurrit iſta præbitio, donec Capuana legatio apud Divum atque inclytum Gratianum, germanum numinis veſtri, ſua tantùm damna deplorans, eum frumenti numerum, quem Cerealis ex multis Urbibus R.P. vendicarat, reſtitui omnib⁹ a impetraſſet. Sed occaſione Reſcripti cùm ſola x x x. & viij. modiûm, quæ horreis æternæ Urbis acceſſerant, provincialium recuperaſſet alimonia etiam V M. & D C C. mod. Puteolani municipes Terracinenſibus abnuerunt. Cùm igitur hæc cauſa in judicium provinciale veniſſet; V C. non conſideratâ ſummâ, quæ Reſcripto Divi Principis tenebatur; judicatione generali omnia Puteolanis reddenda decrevit. Verùm poſt appellationem cognitio auditorij ſacri cùm illum frumenti modum, qui Campanis fuerat reſtitutus, à V M. & D C C. mod. quos ob neceſſitates Urbis æternæ civitas Terracinenſis accepit, decretum eſſe perſpiceret; manente decreto divalis oraculi, ea ſubſidia, quæ Terracinenſes judicio Lupi, & Mamertini Præfecti confirmatione capiebant, nec roborare potuit, cùm reſponſi ſacri nulla extaret Auctoritas; nec demere civitati, ne populus utilitatibus æternæ Urbis obnoxius, juſtis commodis indigeret. Ergò, ut in rebus dubijs fieri ſolet, ad clementiæ veſtræ ſalubre judicium convolamus; licèt defenſio Puteolana poſt promiſſam b Relationem incaſſum crediderit provocandũ. Præſtò eſt G. ſtorum fides, quę perennitatem veſtram poſſit inſtruere. Quæ ſo atq; obſecro, ut negocio multâ ætate nutanti tandem ſtabile remedium deferatur.

a *Sic Ms. VVovv.*

b *Ita Iur. Vulg.* præmiſſ.

Huic Epiſt. ...as altas op-ſuit Am-...oſius Epi-...pus Medio-...nenſis, quas ...b calcem ...ias.

* EPIST. LXI.

DDD. VALENTINIANO THEOD. ET ARCHAD. SEMPER AUGGG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

VBi primùm Senatus ampliſſimus ſemperque veſter, ſubacta legibus vitia cognovit, & à Principibus piis vidit purgari famam proximorum temporum: boni ſæculi auctoritatem ſecutus, evomuit diu preſſum dolorem, atque iterùm me querelarum ſuarum juſſit eſſe legatum. Cui ideò Divi Principis denegata eſt ab improbis audientia, quia non erat juſtitia defutura. D D D. Imperatores. Gemino igitur functus officio, & ut Præfectus veſter Geſta publica proſequor, & ut legatus civium mandata commendo. Nulla eſt hîc diſſenſio voluntatum; quia iam credere homines deſierunt aulicorum ſe ſtudio præſtare, ſi diſcrepent. Amari, coli, diligi, maius imperio eſt. Quis ferat obfuiſſe Reip. privata certamina? Meritò Senatus illos inſequitur, qui potentiam ſuam famæ Principis prætulerunt. Noſter autem labor pro clementiâ veſtrâ ducit excubias. Cui enim magis commodat, quòd inſtituta maiorum, quòd patriæ iura, & fata defendimus, quàm temporum gloriæ? quæ tum eſt maior, cùm vobis contra morem parentum intelligitis nil licere. Repetimus igitur Religionum ſtatum, qui Reip. diu profuit. Certè numerentur Principes utriuſq; ſectę ſententiæ: proximus eorum cæremonias Patrum coluit, recentior non removit. Si exemplum non facit religio veterum; faciat diſſimulatio proximorum. Quis ita familiaris eſt barbaris, ut aram Victoriæ non requirat? Cauti impoſterũ ſumus, & triſtium rerũ oſtenta vitamus: reddatur tãtùm nomini honor, qui numini denegatꝰ eſt. Multa Victoriæ debet æternitas veſtra, & adhuc plura debebit.

Auerſentur hanc poteſtatem, quibus nihil profuit. Vos amicum triumphis patrocinium nolite deſerere. Cunctis potentia iſta votiva eſt. Nemo colendam neget, quam, profitetur optandam. *a* Quod ſi huius ominis non eſſet juſta vitatio: ſaltim ornamentis Curiæ decuit abſtineri. Præſtate, oro vos, ut ea, quæ pueri ſuſcepimus, ſenes poſteris relinquamus. Conſuetudinis amor magnus eſt. Meritò Divi Conſtantis factum diu non ſtetit. Omnia vobis exempla vitanda ſunt, quæ mox remota didiciſtis. Æternitatem curamus famæ, & numinis veſtri, ne quid futura ætas inveniat corrigendum. Ubi in leges veſtras, & verba jurabimus? quâ religione mens falſa terrebitur, ne in teſtimoniis mentiatur? Omnia quidem Deo plena ſunt, nec ullus perfidis tutus eſt locus. Sed plurimùm valet ad metum delinquendi, etiam præſentia religionis urgeri. Illa ara concordiam tenet omnium, illa ara fidem convenit ſingulorum, neque aliud magis auctoritatem facit ſententijs noſtris, quàm quòd omnia quaſi iuratus ordo decernit. Patebit ergò ſedes profana perjurijs, & hoc inclyti Principes probabile judicabunt, qui ſacramento publico tuti ſunt? Sed Divus Conſtantius idem feciſſe dicitur. Cætera potiùs illius Principis æmulemur; qui nihil tale eſſet aggreſſus, ſi quis ante ſe alius deviaſſet. Corrigit enim ſequentem lapſus prioris, & de reprehenſione antecedentis exempli, naſcitur emendatio *b* Fors fuit, ut parens ille clementiæ veſtræ in re adhuc novâ non caveret invidiam. Num poteſt etiam nobis eadem defenſio convenire, ſi imitemur *c* quod animus improbat? Accipiat æternitas veſtra alia eiuſdem Principis facta, quæ in uſum digniùs trahat. Nil ille decerpſit ſacrarum virginum privilegijs, *d* decrevit nobilibus ſacerdotia Romanis cæremoniis non negavit impenſas: & per omnes vias æternæ Urbis lætum ſecutus Senatum, vidit placido ore delubra, legit inſcripta faſtigiis Deûm nomina, percontatus eſt templorum origines, miratus eſt con-

a *Ita Ms Bertin* h c *ſi non vultis vitare omen in removendâ victoria arâ, ſaltim relinquit eam, ut ornàmentum.*

b *Vulg.* Fas f.

c *Ms. Bert.* q. meminimus improbatum *bene.*

d *Ms. Bert.* replevit.

ditores. Cùmque alias religiones ipſe ſequeretur, has ſervavit imperio. Suus enim cuique mos, ſuus cuique ritus eſt. Varios cuſtodes Urbibus cunctis mens divina diſtribuit. Ut animæ naſcentibus, ita populis fatales genij dividuntur. Accedit utilitas, quæ maximè homini Deos aſſerit. Nam cùm ratio omnis in operto ſit, unde rectiùs, quàm de memoriâ atque documentis rerum ſecundatum, cognitio venit numinum? *Iam ſi* longa ætas auctoritatem religioni facit, ſervanda eſt tot ſæculis fides, & ſequendi ſunt nobis parentes, qui ſecuti ſunt fœliciter ſuos. Romam nunc putemus aſſiſtere, atque his vobiſcum agere ſermonibus. Optimi Principes, patres patriæ, reveremini annos meos, in quos me pius ritus adduxit, ut utar cæremonijs avitis: neque enim pœnitet. Vivam more meo, quia libera ſum. Hic cultus in leges meas orbem redegit; hæc ſacra Annibalem à mœnibus, à Capitolio Senonas repulerunt. Ad hoc ergò ſervata ſum, ut longæva reprehendar? Videro quale ſit, quod inſtituendum putatur. Sera tamen & contumelioſa eſt emendatio ſenectutis. Ergò Dijs patrijs, Dijs Indigetibus pacem rogamus. Æquum eſt, quicquid omnes colunt, unum putari. Eadem ſpectamus aſtra, commune cœlum eſt, idem nos mundus involuit. Quid inter eſt, quâ quiſque prudentiâ verum inquirat? Uno itinere non poteſt perveniri ad tam grande ſecretum. Sed hæc otioſorum diſputatio eſt. Nunc preces, non certamina offerimus. Quanto commodo ſacri ærarij veſtri, Veſtalium virginum prærogativa detracta eſt? Sub largiſſimis Imperatoribus denegatur, quod parciſſimi præſtiterunt. Honor ſolus eſt in illo velut ſtipendio caſtitatis. Ut vittæ earum capiti decus faciunt: ita inſigne ducitur ſacerdotij, vacaſſe muneribus. Nudum quodammodo nomen immunitatis requirunt, quoniam paupertate à diſpendio tutæ ſunt. Itaque amplius laudi earum tribuunt, qui aliquid rei detrahunt: ſiquidem ſaluti publicæ dicata virginitas creſcit meritò, cùm caret

præ-

præmio. Abſint ab ærarij veſtri puritate iſta compendia. Fiſcus bonorum Principum, non ſacerdotum damnis, ſed hoſtium ſpoliis augeatur. Ullum ne lucrum compenſat invidiam? *a* Et quia avaritia in veſtros mores non cadit, hoc miſeriores ſunt, quibus ſubſidia vetera decerpta ſunt. Etenim ſub imperatoribus, qui alieno abſtinent, qui reſiſtunt cupiditati, ad ſolam detrahitur amittentis iniuriam, quod deſiderium non movet auferentis. Agros etiam virginibus & miniſtris deficientium voluntate legatos fiſcus retentat. Oro vos juſtitiæ ſacerdotes, ut Urbis veſtræ ſacris reddatur privata ſucceſſio. Dictent teſtamenta ſecuri, & ſciant ſub Principibus non avaris ſtabile eſſe, quod ſcripſerint. Delectet vos iſta fœlicitas generis humani. Cœpit cauſæ huius exemplum ſollicitare morientes. Ergò Romanæ religiones ſub Romana jura non pertinent? Quod nomen accipiet ablatio facultatum, quas nulla lex, nullus caſus fecit caducas? Capiunt legata liberti, ſervis teſtamentorum juſta commoda non negantur. Tantùm nobiles virgines, & fatalium ſacrorum miniſtri excluduntur prædijs hæreditate quæſitis. Quid juvat ſaluti publicæ caſtum corpus dicare, & imperii æternitatem cœleſtibus fulcire præſidijs; armis veſtris aquilis, veſtris amicas applicare virtutes, pro omnibus efficacia vota ſuſcipere, & jus cum omnibus non habere? *b* Itaque melior eſt ſervitus, quæ hominibus impenditur. Remp. lædimus, cui numquam expedit, ut ingrata ſit. Nemo me putet ſolã cauſã religionum tueri. Ex huiuſmodi facinoribus orta ſunt cuncta humani generis incommoda. Honoraverat lex parentum Veſtales virgines, ac miniſtros Deorum victu modico juſtiſque privilegijs. Stetit muneris huius integritas uſque ad degeneres trapezitas, qui ad mercedem vilium baiulorum ſacræ caſtitatis alimenta verterunt. Secuta eſt fames publica, & ſpem provinciarum omnium meſſis ægra decepit. Non ſunt

a *Ita Mss. Vat. & Bert.*

b *Sic Mss.*

ſunt hæc vitia terrarum. Nihil imputamus a auſtris. ': aſtris. Nec rubigo ſegetibus obfuit, nec avena fruges necavit. Sacrilegio annus exaruit. Neceſſe enim fuit perire omnibus, quod religionibus negabatur. Certè ſi eſt huius mali aliquod exemplum, imputemus tantam famem vicibus annorum. Gravis hanc ſterilitatem aura conſtrinxit. Sylveſtribus arbuſtis vita producitur, & rurſus ad Dodonæas arbores plebis ruſticæ inopia cõvolavit. Quid tale proavi pertulerunt, quum religionum miniſtros honor publicus paſceret? Quando in in uſus hominum concuſſa quercus? quando vulſæ ſunt herbarum radices? quando alternos nos regionum defectus deſeruit fœcunditas mutua, quum populo & virginibus ſacris communis eſſet annona? Commendabat enim terrarum proventus victus antiſtitum, & remedium magis, quàm largitas erat. An dubium eſt, ſemper pro copiá omnium datũ, quod nunc inopiâ omnium vendicavit? Dicet aliquis, ſumptum publicum denegatum alienæ religionis impendiis. Abſit à bonis Principibus iſta ſententia. ut quod de communi quibuſdam tributum eſt, in iure fiſci eſſe videatur. Nam cùm Reſpub. de ſingulis conſtet; quod ab eâ proficiſcitur, fit rurſus proprium ſingulorum. Omnia regitis: ſed ſuum cuique ſervatis, pluſque apud vos iuſtitia, quàm licentia valet. Conſulite certè munificentiá veſtram, an hæc publica velit exiſtimari, quæ in alios tranſtuliſtis. Semel honori Urbis delata cõpẽdia deſinunt eſſe tribuentium; & quòd à Principio beneficium fuit, uſu atq; ætate fit debitum. Inanem igitur metum divino animo veſtro tentat incutere, ſi quis aſſerit conſcientiam vos habere præbentium, niſi detrahentiũ ſubieritis invidiã. Faveant clementiæ veſtræ ſectarũ omnium, arcana præſidia, & hęc maximè, quæ maiores veſtros aliquando iuverunt, vos defendant, à nobis colãtur Eum religionum ſtatũ petimus, qui Divo parenti culminis veſtri ſervavit imperium, qui fortunato

tunato Principi legitimos ſuffecit hæredes. Spectat ſenior ille Divus ex arce ſidereâ lachrymas ſacerdotum, & ſe culpatum putat more violato, quem libenter ipſe ſervavit. Præſtate etiam Divo fratri veſtro alieni conſilij correctionem; tegite factum quod Senatui diſpliciuiſſe neſcivit: ſiquidem conſtat, ideò excluſam legationem, ne ad eum iudicium publicum perveniret. Pro exiſtimatione eſt temporum ſuperiorum, ut non dubitetis abolere, quod probandum eſt Principis non fuiſſe.

EPIST. LXII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

CERTUM atque dilucidum eſt, nihil eſſe tam familiare legibus, quàm veſtra decreta, D. Imperator. Sed executorum prava interpretatio, dum ſupplicantibus favet, plerumq; iuſſa corrumpit. Statuerat receptus in cœlũ germanus numinis veſtri, cùm Martianus dudum Protector, Aggariæ bona tanquam vacantia poſtulaſſet; ut ſi ea hæreditas ſcriptum ſucceſſorem, vel legitimum non haberet, in jus fiſci tanquã domino nuda concederet; & tunc inſinuato per Rationalem patrimonij modo, operiretur petitor, quid ei ſacra deferret humanitas. Annus ferè ſecundus eſt, ut per defenſores, & Rationales auguſtiſſimæ domûs cùm iuſtitiâ ſolemnis oraculi ſcripti fatigantur hæredes, licèt jam ſextus annus à teſtamenti recitatione numeretur. Noviſſimè fortuna cauſæ impetibilem ſcopulum fœdæ cognitionis incurrit. Nam cùm apud virum perfectiſſimum Rationalem Baſſianum, primò delator bonorum, ſecundùm ſacra ſcita peteretur, novo auſu calcata præſcriptio eſt. Dehinc, cum teſtamenti iure confecti fidem recitatio publicaret; calumnia inanis obiecta eſt, quòd ſignatores neſcio quid legati ex eâdem voluntate cœpiſſent. Adduntur etiam ſcripta divalia, quibus adſtipulatio cuiuſdam remota eſt,

qui ſuam iuviſſe cauſam teſtimonio diceretur: quã verò ſimile eſſet exemplum, ut tenuis honor, quo ſubſcriptores ob amicitiam defunctus aſperſerat, legitimi poſſet abolere iudicium. Nam ſi his legibus viveremus, inimicis ſignatoribus tutiùs uteremur, quorum offenſa nihil de teſtatore humanitatis exigeret. Piget dicere, in quinque numero ſolidos potiſſimum ſubſcriptoris fuiſſe legatum. Cæteris enim magis commemoratio honeſta, quàm pecuniæ quęſtus acceſſit. Ergò aut extremæ paupertatis ſucceſsio fuit, ſi putatur exiguus honor fidem legitimi iudicij ſanciaſſe: aut ſi cenſus hæreditarius exiſtimatur uberior, aliena eſt à ſuſpicionibus brevis ſumma legati. Quis non familiariſsimum quemque ſignandis adhibet, cùm extrema conduntur? Iam quid mirum eſt, ſi in oculis poſitus mereatur aliquod monumentum religionis, qui meruit advocari? Non fero ſignatorem, cui pars bonorum magna defertur. Nam etſi integrâ conſcientiâ, non tamen ſyncero pudore ditatur: At verò hæc levia pignora, aut amoris gratiâ, aut teſtatoris verecundiâ relinquuntur. Nihil huic religioni novis legibus derogatum eſt. Manet iſte uſus, & nobis iura ſervantibus ſemper manebit. Vnus & ſolus poſt humanam memoriam Rationalis emerſit, qui exemplum novæ iudicationis induceret. Hinc orta eſt provocatio. Quæ ubi auditorium ſacrum decreto etiam veſtræ legis intravit; rurſus eludendi iudicij causâ propoſitum eſt inane commentum: ut ab illuſtri viro privatæ rei Comite delegata cognitio diceretur Rationalis examinis, atque ideò rurſus ad eiuſdem iudicium debere transferri; cùm omnis quæſtio ex precibus Martiani dudum Protectoris, & veſtræ clementiæ largitate deſcendens, ſacro potius auditorio ex provocatione competeret: accedente etiam proximâ ſanctione, quæ indiſcretas huiuſmodi appellationes, ſedi, quæ vicem Principum tuetur, priſco iure commiſit. Examinatis igitur omnibus, pronunciavi

bona

bona obnoxia non eſſe Reſcripto: quum veſtri numinis æterna iuſtitia, ſi ſcriptis aut legitimis ſucceſſoribus vacaret hæreditas, fiſcum ſtatuiſſet admitti: has autem facultates, Marcellus, Bizias & Heliodorus juxta defuncti voluntatem cœpiſſent. Tunc ſententiam meam defenſor venerabilis domûs inuſitatâ provocatione ſuſpendit. Sed cùm huius rei nullum exemplum Cognitionalis extare ſuggereret, nihilominus ſubiectam vocem libenter admiſi, & Relatione ſummatim cuncta complexus, Geſtorum quoque documenta ſubtexui, præſumens bonis placitura Principibus, quæ ſecundùm leges pro famâ temporum iudicavi.

EPIST. LXIII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

PETRONIANUS urbanarum dudum cohortium miles, ad Cornicvlariorum gradum inculpati laboris diuturnitate provectus, more inſtitutoque maiorum teſtimonium meruit caſtrenſis induſtriæ, quòd cæteris quoque poſt honeſtum curſum ſtipendiorum iudicia detulerunt, D. Imperator. Dignum eſt igitur divinâ veſtrorum temporum fœlicitate, ut peractam ſine offenſione militiam, ſi perennitatis veſtræ pius vultus arriſerit, prærogativa ſolennis exornet.

EPIST. LXIV.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

CURA mihi eſt, ut qui animis, & maieſtate congruitis, mutuâ honorificentiâ gaudeatis. Dignum eſt igitur D. Imperator, ut decretum Senatus ad inviɫiſſimos fratres numinis tui, ſi ita placet, clementiâ tuâ inſinuante perveniat. Quorum auctor & parens, ut dudum V. C. & illuſtri Officiorum Magiſtro me ſcripſiſſe memini, ſtatuarum equeſtrium honore deco-

decoratus eſt, quas ei Ordo venerabilis Africani & Britannici belli recordatione decrevit: eâ ſcilicet causâ, ut iuſtis ſuperiorum Ducum titulis, præſentium circa vos devotio provocetur.

EPIST. LXV.

D. THEODOSIO * SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

CUM mancipes ſalinarum magno ex numero ad paucos redacti, neceſſitatis publicæ molem ferre non poſſent; delatâ ſupplicatione meruerunt, ut hi, qui decreti, atque excuſati antè fuerant, redderentur, & ex alijs Corporibus, ſeu vacantibus, iuſta ſupplementa incunctanter acciperent, D. Imperator. Allegatâ igitur præceptione divinâ, cum pleroſque conſortio ſuo antè decretos, muniri Macedonij ſuffragio reperiſſent, Relationem ſuper eorum muniminibus impetrarunt. Veſtræ enim tantum clementiæ liberum eſt, iniquè elicita Reſcripta reſcindere. Tunc urgente defectu, naviculariós æquè lignorum obnoxios functioni, ad parem ſollicitudinem vocare cœperunt, ut utriuſq; Corporis cura coniuncta indiſcretum munus agnoſceret. At illi nonnullos de turmalibus ſuis tradere maluerunt, quàm in ſocietatem tanti oneris convenire. Itaque factum eſt, ut ijſdem volentibus, certi homines mancipibus iungerentur. Nunc perennitatis veſtræ ſtabilem cenſionem publica cauſa depoſcit, ne obreptivis *a* ſupplicationibus ſubſidia integrati Corporis ſubruantur. Relationi Geſta coniunxi, tam de his habita quos Macedonij interventus abſoluerat, quàm me diſceptante confecta, quibus ſine *b* venerạtione cuiuſquam, voluntas naviculariorum nonnullos mancipibus deputavit. Erit iam ſacroſancti numinis veſtri, & illorum antiquare ſuffragia, quos oſtenditur ambitus liberaſſe: & his obſtruere aditum ſupplicandi, quos ſui Corporis adiudicavit aſſenſus.

a Vulg. pub-lic. *Vide lib.* . *Ep. 66.*

b h. e. nemine efragante aut contradicente.

EPIST.

EPIST. LXVI.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

DEVOTIONE, & more commonitus, magiſtratuum nomina, quibus varias functiones deſignationum tempore ampliſſimus Ordo mandavit, ad æternitatis veſtræ perfero notionem, D. Imperator: ut Muneribus exhibendis, aut ſubeundis faſcibus deſtinatos, cognitio Imperialis accipiat. His copulati ſunt, quos Senatui veſtro recens ortus adiecit. Prolixus in talibus rebus eſſe non debeo; cùm decreti publici fides Geſtorum potiùs inſinuationem poſtulet, quàm largum referentis eloquium.

EPIST. LXVII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

ETIAMSI priſca inſtitutio mittendis ad clementiam veſtram cenſuum Brevibus, curſum vel ordinem non dediſſet, D. Imperator; diligentia tamen boni ſæculi fidem publicæ inſtructionis exigeret: ſiquidem convenit Principes, & parentes humani generis edoceri, quid reverendo Ordini vel Senatorum novorum acceſſus adijciat, vel a excuſatio detrahat. Harum rerum æternitati veſtræ fidum exhibebit indicium trimeſtris inſtructio, quam ſolemniter ſumptam de officio Cenſuali, paginis Relationis annexui: ut maieſtas veſtra cognoſcat, quis in ampliſſimam Curiam collegarum numerus influxerit, & quid cenſibus Senatorijs, aut nova profeſſio incrementi dederit, aut exemptio vetus amputarit.

a *Vulg.* excuſationibus detrahatur.

EPIST. LXVIII.

D. THEODOSIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

BELLORUM quidem veſtrorum glorioſos exiti fama non occulit: ſed maior eſt victoriæ fides, qu oculis approbatur, D. Imperator. Dudum fando acce perat P. R. cæſorum funera Sarmatarum: At nunc con firmata eſt nunciorum lætitia, ſpectaculo triumphali Iam minores non ſumus vetuſtatis exemplis. Vidimus quæ acta miramur, catenatum agmen victæ gentis in duci, illoſq; iampridem truces vultus, miſero pallor mutatos. Stetit arenæ medio ſubiecta voluptati, qua fuit antè formidini: aſſuetæ armis gentilibus manus, gladiatoria inſtrumenta tenuerunt. Felicem nimis belli iſtius Ducem, qui divinæ clementiæ veſtræ fre tus auſpicijs, ex numero hoſtium alios ad ſecuritaten provinciarum penitus extinxit, alios ad lætitiam ple bis Martiæ reſervavit. Meritò illi iudicia veſtra re ſpondent: jure in litteris Imperialibus ſæpe celebra tur. Neq; enim tanta devotio digniorem poſſit inve nire præconem. Sit vobis frequens uſus, ac facilis lau rearum, & eos, qui fortè auſus impios in Romanum nomen extulerint, fortitudo militum capiat, aren urbis expendat. Perpetua hæc devotis civibus virtuti veſtræ tanquam tributa præſtetis.

EPIST. LXIX.

D. THEODOSIO * SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

* *Et hæc fortè ad Valentinianum ſcripta.*

CERTA officia ſunt omnium poteſtatum. Præfe cturæ urbanæ proprium negotium eſt, Senato rum iura tutari, D. Imperator. Quare partium mear conventûs neceſſitate, allegationibus clariſſimoru virorum iuſta poſcentium deeſſe non potui A quibu pleraque ſervitia Palatinus Euſebius iuſſus eruere, t bonorum Catuli clariſſimæ memoriæ viri quæſtio

iudici

iudicationibus ſacriſque Reſponſis conſummata repetatur, querimonias optimatum, qui dudum partis fruuntur, excivit. Ventum eſt igitur ad leges, exſecutore cupiente, quem contradictio repellebat: imploratæque veſtri nominis ſanctiones, quæ Senatorum controverſias transferre ab urbano foro ad peregrina vetuerunt. Sed cùm aſſererem, non eandem prærogativam eſſe ſervorum, quibus ſupplicantibus certum perennitas veſtra detulit Cognitorem; reſponſum eſt, quòd fortunas clariſſimarum perſonarum precatio ſubtilis inceſſerit. Inter hæc, cùm Donatus aſſiſteret, cæteris precatoribus ſacro iunctus oraculo, quæſivi, uti mos eſt, eodem ne nomine alius ſubderetur, quæ hominem conditio haberet, & an ipſe de Catuli iudicio ſupplicaſſet. Tunc ille Hilariani clariſſimi viri ſervum profeſſus, ab illarum precum conſcientiâ, quas dicitur obtuliſſe cum cæteris, alienum ſe conſtanter aſſeruit. Atque ita viſa eſt ſupplicationis fides etiam de auctore nutare. Adiecta eſt alia plena iuris atque rationis; quòd poſt crebras cognitiones, & Reſcripta ad Relationem numeroſa, pœnam legis inciderint, qui denuò contra vetitum ſupplicarunt. Extant quippe ſententiæ, quas cùm provocatio tentaſſet inhibere, conſultus Relatione Divus genitor clementiæ veſtræ, finem poſuit quæſtioni. Cui victoriæ fiſcus acceſſit, emolumentum bonorum Catuli clariſſimæ memoriæ viri, ut aſſertum eſt, pro certâ parte ſortitus. Cùm igitur Senatorum allegatio Reſcriptis ac legibus niteretur; maluerunt cauſam ſuam veſtræ per me aperire iuſtitiæ, quàm legitimo vendicare iudicio, ſecuri decretorum, quæ & neceſſitate iuris, & Divi Patris veneratione ſervabitis. Itaque ſervos bona fiduciâ tradiderunt, quos in præiudicium abſentium, poſt conſummationem negocij, æquitas temporum, quantùm præſumimus, non patietur audiri.

EPIST. LXX.

DDD. VALENTINIANO THEOD. ET ARCHAD. SEMPER AUGGG. SYMMACHUS PRAEF. URB.

QVID habeat conditionis inſcriptio, noſtis præ cæteris, iuris publici conditores, D D D. Imperatores. Proviſum eſt enim, ne quis temerè in alieni capitis diſcrimen irrueret, nî ſe idem prius pœnæ ſponſione vinciret. Secundùm hæc ſcita legum, Agens in rebus Africanus, accuſationem profeſſus, Campano & Higino clariſſimis viris, violentiæ crimen obiecit. Continuò, ut ſeveritas exigebat, reos cuſtodia militaris diſſimulatâ dignitate circumdedit. Sed ubi partes ſub examine conſtiterunt, multo luctamine patronorum decurſa cognitio, oratione magis, quàm probationibus redundavit. Cùm longâ verborum ſerie cauſa traheretur; ſummates Aricinæ urbis, quos ut conſcios accuſator exciverat, adhibuimus quæſtioni, geſtorum ordinem ſciſcitamur. Omnium convenit aſſertio, nihil turbarum eſſe conflatum. Tunc ad eludendum iudicium præſentia cuiuſdam cœpit expoſci, quem non tenebat inſcriptio. Eò denique res redijt, ut à partibus Africani accuſationis omiſſio deſperatione peteretur. Supererat, ut crimine non probato, in accuſatorem formidata reis pœna tranſiret. Sed cùm me Africani militia pariter atque incauta adoleſcentia permoveret: malui iudicium de eo *a* clementiæ veſtræ reſervare. Alia eſt enim conditio magiſtratuum, quorum corruptæ videntur eſſe ſententiæ, ſi ſint legibus mitiores: alia Dominorum Principum poteſtas, quos decet acrimoniam ſeveri iuris inflectere. Relationi Geſta ſubtexui, partium quoque ſupplementa ſociavi. Quæſo veſtram auguſtiſſimam perennitatem, ut perpenſis omnibus, ſequenda iubeatis.

Ita Mero.

EPIST.

EPIST. LXXI.

D. IMP. HONORIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRAEF. URB.

QUAECUNQUE in Urbe geruntur, me tacere non convenit pro debito famulatûs, quem maieſtati veſtræ ſemper exhibeo. Cùm diu Epiſcopus Zoſimus gravi incommodo laboraret uſque adeò, ut frequenter mortuus jactaretur: accidit, ut ſecundo die poſt ingreſſum meum vitâ decederet. Statim (ut convenerat) populum alloquendo commonui, ut cum quieto clericorum tractatu omnia finirentur, nec ſe rebus diſponendis miſceret turbatio popularis: ſiquidem certum eſſet in eligendo Epiſcopo Dei omnipotentis expectandum eſſe iudicium, Domini Imperatores [Honori, & Theodoſi, pij, fœlices, & inclyti victores, ſemper Auguſti.] Admonui & Corporatos, Officijs quoque interminatus ſum, ac Maiores deterrui Regionum, ne quis quietem Urbis veſtræ turbare tentaret. Quod ita cuſtoditum eſt, ut ſine ſtrepitu omnia finirentur. Verùm cùm vir ſanctus Eulalius ad eccleſiam Lateranenſem de exequijs prioris Epiſcopi à populo & à clericis fuiſſet adductus: ibi per biduum cum maximâ multitudine, & cum pluribus ſacerdotibus remoratus eſt, ut expectaretur dies conſuetus, quo poſſet ſolemniter ordinari. Cum hîc ita eſſent, ſubitò aliquanti presbyteri cum Bonifacio eiuſdem ordinis ad Theodoræ eccleſiam, collecto populo, properarunt; ibique habito tractatu, ipſum ordinare Epiſcopum velle cœperunt. Quod ubi comperi, omnes qui pariter erant ad me, ut venirent, præbyteros depopoſci: ac reſidens cum clariſſimo viro Tribuno Sereniano, eos admonui, ne quid temerè fieri paterentur, aut contra ſacræ legis ordinem venirent, aut contra conſuetudinis rationem. Sed tantâ pertinaciâ reſtiterunt, ut quicquid minarum fuerit, facere minimè dubitarent.

rent. Nam etiam presbyterum Bonifacium in eccleſiâ Marcelli ordinandum eſſe duxerunt, atque cum eo ad S Petri baſilicam proceſſerunt. Et quoniam pietates veſtræ eſt, de hac parte ferre judicium: ſtatim pro competenti ſollicitudine, veſtram maieſtatem credidi conſulendam: ut quod pietas veſtra decernat, præcepto veſtri numinis evidenter informet, &c. Dat. quarto Kalend. Januarij.

EPIST. LXXII.

IMP. HONORIUS AUGUSTUS SYMMACHO PRÆF. URB.

GESTIS *omnibus recenſitis, laudandæ ſublimitatis tuæ Relatione perclaruit, in ordinatione venerabilis ſacerdotis, quietam veterem paucorum inſolentiam attentare voluiſſe.* N*am cùm poſt abſceſſum venerabilis viri Zoſimi, circa meritum* E*ulalij ordine ſubrogandi communi iudicio conveniens multitudo ſonuiſſet, ac plena erga ſe omnia, quæ regula* C*atholicæ poſceret diſciplina, ſucceſſoris confirmatio cuſtodiret: vehementer miramur aliquos extitiſſe, qui ſolemnitate contemptâ circa ordinationem alterius feſtinarent. In quorum caſtigandum factum manſuetudinem noſtram ritè oportet inſurgere, niſi hoc tantum gerere decernemus eos ad veniam pertinere, quod lapſum citò proprium contuentes, ad deprecandi ſuffragium ſunt relapſi, ignoſci ſibi ſuper id, quod vim perpeſſi conqueſti ſunt, poſtulantes. Convenire ergò votum & ſtudium noſtrum circa Eulalium ſacræ legis Antiſtitem, ſublimitas tua clementiæ noſtræ Auctoritate præſenti cognoſcat; cui competens numerus ordinantium, legitimi ſolemnitas temporis, lociq́ qualitas rectè venerandi nominis apicem contulerant. Cùm autem Bonifacio conſtet omnia defuiſſe: ſuperfluè expectatam ſententiam noſtram eſſe ſenſimus: cùm factum ſuum ipſi, qui præſumpſerant, admotis damnaſſe precibus videantur. Abſolutâ itaq́ decernimus juſſione, extraordinariâ præſumptione ſummota Bonifacium interdicta*

dictâ confeſtim Vrbe prohiberi (erit verecundiæ eius, ut morem gerens cœleſtibus conſtitutis, ſponte diſcedat) pertinacius reſiſtentem, invitum præcipimus expelli. Plebeia ſanè ſeditionis auctores cum ſociis ſuis ſublimitas tua, Symmache parens cariſſime atq; amantiſſime, ſtatuat attineri; atq; in eos congruè vindicari, ut res temerè præſumpta non tranſeat impunita. In quâ re Aphrodiſium V.C. Tribunum & Notarium dirigi à noſtrâ manſuetudine placuit, ut præſente eo, quæ ſtatuimus, celerius impleantur; quatenus quies populi nullâ perturbatione vexetur, & pacata eum veneretur univerſitas, quem ſecundùm veterem conſuetudinem obſervata ſacræ legis myſteria ſuſceperunt. Dat. III. Non. Ianuarij, Ravennæ.

EPIST. LXXIII.

D. HONORIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

VBI primùm ſacer ſermo pietatis veſtræ expectationem populi celeritate prævenit: omne quod ſibi diverſitas voluntatum uſurpaverat de Epiſcoporum electione, ſummovit, ac divinâ proviſione, inter initia reſecavit, quod tarditate imperitæ multitudinis, creſcentibus ſtudijs, difficilius potuiſſet auferri D. Imperator. Ob quam rem ſtatim debito famulatu implere, quæ fuerant imperata, properavi; Et, quòd fœlicitati clementiæ veſtræ adſcribendum eſt, res novi exempli, & maximæ contentionis magnique certaminis, ut ſine commonitione populi cœpta fuerat, ita ſalva clementia veſtra cum totius multitudinis quiete finita eſt. Nam cùm eo tempore ad me ſacra perlata eſſet Auctoritas, quo ſancti die erat celebranda ſolemnitas; ſtatim (ut oportebat) miſſo Primiſcrinio, Bonifaciũ ad me venire admonui, quod præceptũ fuerat, agniturum, ut à proceſſione, quam ſibi inhibitã didicerat, abſtineret. Qui conventione contemptâ, proceſſit, atque eum quem dixeram dedit populo venerandum. Quod ubi nunciatum eſt, habito cum V.C. Tribuno

dictâ confeſtim Vrbe prohiberi (erit verecundia eius, ut morem gerens cœleſtibus conſtitutis, ſpontè diſcedat) pertinacius reſiſtentem, invitum præcipimus expelli. Plebeia ſanè ſeditionis auctores cum ſociis ſuis ſublimitas tua, Symmache parens cariſſime atq; amantiſſime, ſtatuat attineri; atq; in eos congruè vindicari, ut res temerè præſumpta non tranſeat impunita. In quâ re Aphrodiſium V.C. Tribunum & Notarium dirigi à noſtrâ manſuetudine placuit, ut præſente eo, quæ ſtatuimus, celerius impleantur; quatenus quies populi nullâ perturbatione vexetur, & pacata eum veneretur univerſitas, quem ſecundùm veterem conſuetudinem obſervata ſacra legis myſteria ſuſceperunt. Dat. III. Non. Ianuarij, Ravennæ.

EPIST. LXXIII.

D. HONORIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

VBI primùm ſacer ſermo pietatis veſtræ expectationem populi celeritate prævenit: omne quod ſibi diverſitas voluntatum uſurpaverat de Epiſcoporum electione, ſummovit, ac divinâ proviſione, inter initia reſecavit, quod tarditate imperitæ multitudinis, creſcentibus ſtudijs, difficilius potuiſſet auferri D. Imperator. Ob quam rem ſtatim debito famulatu implere, quæ fuerant imperata, properavi; Et, quòd fœlicitati clementiæ veſtræ adſcribendum eſt, res novi exempli, & maximæ contentionis magnique certaminis, ut ſine commonitione populi cœpta fuerat, ita ſalva clementia veſtra cum totius multitudinis quiete finita eſt. Nam cùm eo tempore ad me ſacra perlata eſſet Auctoritas, quo ſancti die erat celebranda ſolemnitas; ſtatim (ut oportebat) miſſo Primiſcrinio, Bonifaciũ ad me venire admonui, quod præceptũ fuerat, agniturum, ut à proceſſione, quam ſibi inhibitã didicerat, abſtineret. Qui conventione contemptâ, proceſſit, atque eum quem dixeram dedit populo venerandum. Quod ubi nunciatum eſt, habito cum V.C. Tribuno

Sereniano tractatu, ad ſanctum Paulum, quò convenerat, & ſacra exemplaria pro cautelâ direxi, ne quid in injuriam publicam de præceptis immiſſa multitudo temeraret: & partem Officij pariter deſtinavi. Sed neutrum fieri paſſus, cùm ad Urbem vellet pariter cum populo remeare; ſtatim ad portas, tam conturbernales, quàm Apparitores occurrerunt, qui eum (ut ſtatutum fuerat) Urbem veſtram ingredi prohiberent. Verùm ipſos quoque contemnendos credidit, atque violenter ingreſſus, à certâ Urbis parte pluribus occurrentibus, eſt repulſus, nec permiſſus, quod cogitabat, implere. Quod ubi turba, quæ comitabatur, aſpexit, ſine aliquo tumultu diſperſa eſt. Ipſe verò extra murum deductus non longè ab Urbe remoratur: qui ne occultè per noctem ingreſſus Urbem, ad eccleſiam cõvolaret, & rurſus populi ſtudia commoveret, communi tractatu pro competenti ſollicitudine, contubernales & Apparitores quatuor illic ſine iniuriâ eius obſervare diſpoſui, expectans, quid pietas veſtra decernat, ut quies poſſit, quæ hactenus ſervata eſt, perdurare. Circa partem verò Eulalij Epiſcopi venerabilis viri, qui eo die penè cum omni multitudine ad ſancti Apoſtoli Petri baſilicam ſolemnia celebrabat; ubi primùm pietatis veſtræ præcepta ſunt publicata, fuit totius lætitia civitatis. Unde ea, quæ populus Romanus publico gaudio diverſis acclamationibus agens gratias maieſtati veſtræ [teſtatus eſt] credidi publicanda, & relationi mea univerſa ſubieci, ut agnoſceret pietas veſtra, & quantâ quiete Urbis totius correcta ſint, quæ malè fuerant admiſſa temeritate paucorum: & quantâ gratiâ ſuſcepta ſint, quæ clementia veſtra divino iudicio, & perſeverandæ religionis reverẽtia decernenda credidit, & pro quiete populi Romani in perpetuum ſervanda conſtituit. Dat. ſexto Idus Januarij.

EPIST.

EPIST. LXXIV.

PRESBYTERI EX PARTE BONIFACII, QUÒD SCIRENT IMPERATOREM DECEPTAM RELATIONE, DATIS LITTERIS SEU PRECIBUS REM GESTAM CERTA FIDE NARRANT.

PETIMUS *clementiam veſtram, piiſſimi & clementiſſimi Impp. Honori & Theodoſi ſemper- AA poſt abſceſſum S Zoſimi Papæ Eccleſiæ Catholicæ Vrbis Romæ (ut fieri mos volebat, atque ipſa Religionis diſciplina dictabat) plures in unum convenimus ſacerdotes, ut de conſtituendo ſucceſſore communi iudicio tractaremus. Sed quoniam Lateranenſem eccleſiam, obſtructis penè omnibus ingreſſibus, archidiaconus Eulalius, contemptis impiè ſummi ſacerdotis exequiis, diaconibus & pauciſſimis presbyteris, ac multitudine turbata plebis obſervabat, altero die ad eandem eccleſiam, ubi prius ab omnibus fuerat conſtitutum, habitâ omnium collatione properavimus: ibique participato cum Chriſtiana plebe conſilio, quem Deus iuſſit, elegimus. Nam venerabilem virum Bonifacium, veterem presbyterum, in lege doctiſſimum, ac bonis moribus comprobatum, & (quod eum magis ornabat) invitum, acclamatione totius populi ac conſenſu meliorũ civitatis aſſeruimus, divinæ inſtitutionis ordine conſecratum. Nam ſubſcribentibus plus minus ſeptuaginta presbyteris, aſtantibus novem diverſarum provinciarum epiſcopis, benedictionem competenti tempore conſtat fuiſſe celebratam. Ac prius omnia quæ ſolemnitas exigebat, celebrata ſunt. Sed cùm prædictus Eulalius (qui anteà per tres conſacerdotes noſtros fuerat ex multorũ auctoritate conventus, ne quid ſibi temerè præter conſcientiam cleri maioris aſſumeret) circumventis pauciſſimis presbyteris malè acceptis his, ac diverſa cuſtodia mancipatis, qui ad prohibendum cũ litteris venerant; exhibito etiam cum aliis Oſtienſi Epiſcopo, quem propè mortuum conſtat accitum (nam tractum eſſe nolentem*

tem ſenis ægritudo teſtatur) in locum ſibi non debitum, incuſtodito religionis ordine, per ambitum proruiſſet: cœpit factum ſuum per homines diſciplinæ inſcios ac religionis ignaros indecenter tueri; æſtimans humanis perturbationibus ſe confundere ſententiam poſſe divinam. Et quoniam clementiam veſtram conſtat falſidicâ Relatione deceptam, ut neſcio quid in iniuriam divini numinis ſanciretis (nam divinum eſt, quidquid tantorum firmat electio) petimus pietatem veſtram, ut removeri priora conſtituta iubeatis, atque Eulalium, qui in locum ſurrepſit alienum, ad Comitatum ſerenitatis veſtræ cum auctoribus ſuis debere adduci Nos enim profitemur S. Papam Bonifacium noſtris cum ſacerdotibus affuturum: relictis ſingulis Titulis presbyteri omnes aderunt, qui voluntatem ſuam, hoc eſt, Dei iudicium proloquantur. Iubeat etiam veſtra clementia, omnes adeſſe, quos cauſa conſtringit: eiici etiam civitate nolentes, qui ſe non patientur adduci. Invenietis, cùm cœperit agitari incerta diſcuſſio, quòd omnibus divinis legibus abhorreat, verum etiam diſplicere poſſit humanis: quò hoc conſecuti agamus æterno Imperio veſtro maximas âtque uberes gratias.

EPIST. LXXV.

IMP. HONORIUS SEMPER AUG. SYMMACHO PRÆF. URB.

POST *Relationem ſublimitatis tuæ delatam manſuetudinis noſtræ auribus, prebyterorum legatio cauſam nobis non ſuperuacuæ deliberationis iniecit. Ideò decet ambiguitate ſepoſitâ, fidelem rerum ordinem cominus experiri: quamque partem prætermiſſus geſtæ rei ordo arguat, quam ſervatus adnuat, multis coram cenſentibus, approbari: ut utriuſque facti ſimul qualitate perpenſâ, & circa unam ritè definita conſiſtat, & circa aliam temerè aſ-*

ſumpta

ſumpta non maneat, Symmache parens cariſſime & amantiſſime. Ob quam rem illuſtris & præcelſa magnitudo tua ſuſpenſis omnibus, quæ ſuperius ſunt decreta, nullique interim præjudicio comparato, Auctoritate præſentis Oraculi, utrumque, hoc eſt, Bonifacium & Eulalium religioſiſſimos viros inſtantiâ dignâ convenies, ut intra diem ſextum Iduum Februarij Ravennatem civitatem præſentiam ſuam maturare non differant: omnibus atque ſingulis admonitis, qui auctores utriuſque ordinationis exiſtunt, ut amotâ excuſatione, non deſint, & facto quiſque erga alterũ proprio, prolatis Eccleſiaſticæ inſtitutionis exemplis, defenſor exiſtat; ſeq; purgato, alium magis in legem Catholicã deliquiſſe, præſumptâ immeriti electione convincat: iudicium de ſtatu ſuo quiſque, ſi adeſſe neglexerit, ſortiturus; nimirum intelligens improvidè, immò illicitè ſe feciſſe, quod coram non audeat defenſare. Nos quoque ex diverſis provincijs competentem numerum ſacerdotum ſcriptis noſtræ ſerenitatis accivimus: ut rem deductam in dubium abſolvat nobis coram deceptatio plurimorum. Cùm autem omnia futuro integra ſint iudicio reſervata, de tranſactis ſibi blandiri neminem decet. Præſentis etiam judicij docebit exemplum, quod in eiuſmodi negotijs obſervari debeat in futurum. Datum xviij. K. Februarij per Aphtonium.

EPIST. LXXVI.

D. HONORIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRÆF. URB.

CUM vir Clariſſimus Aphtonius Decurio ſacri Palatij veſtri cum cœleſti perceptione ad Urbem venerabilẽ conveniſſet, omni genere feſtinavi, quatenus præceptis numinis veſtri obedientiã cõmodarem.

Nam

Nam ſtatim conventis Proceribus ſacra juſſio publicata, & ad religioſos viros Bonifacium & Eulalium miſſa conventio eſt, D. Imperator. clericos quoque eorum præcepi pariter admoneri, ut nihil futuro, cognoſcente pietate veſtrâ, deeſſet examini. Unde hæc omnia Geſtorum ſerie comprehenſa, ad plenam inſtructionem, ſubter annexui. Verùm poſtquam pars utraque populi diverſis ſeditionibus exagitaretur, ſingulos admonitione miſſâ conveni, ne ad unam Eccleſiam cõvenirent, &, quod fieri non licebat, inter ſe multitudo confligeret. Sed hoc illis viſum eſt, credo, ſuſpectum, quo quietem ſuadendam credidi hominibus perturbare volentibus civitatem. Ob quam rem ambæ partes calumnioſiſſimè crediderunt conteſtationibus appetendum, ut errorem ſuum, compoſitis mendacijs, excuſarent. Quod ne in aliquo clementiam veſtram lateat, eadem quæ obtulerunt, Actis inſerta transmiſi, ne quicquam ſuppreſſum eſſe quererentur. Supereſt, ut apud clementiam veſtram nullius partis ſtudijs famuli veſtri appetatur abſentia, qui ſemper maieſtati veſtræ puris ſervitijs approbatus, ab impugnatione & favore ambarum partium, ut decebat, credidit temperandum. Dat. viij Kal. Februarij.

EPIST. LXXVII.

IMP. HONORIUS AUGUSTUS SYMMACHO PRÆF. URB

MAGNARUM deliberationum non debet citum eſſe judicium, nec temerè proferenda ſunt, quæ ſervanda in perpetuum ſanciuntur. Sæpè de Epiſcopis Vrbis æternæ altercatione partium ſub examine ſacerdotum conceſſa cognitio eſt. Sed ne quid feſtinum celeritate judicij proferatur, id clementiæ noſtræ ſedit arbitrio. At quoniam vicinitas ſanctorum dierum Epiſcopi præſentiam poſtularet: nec in Vrbe ſacratiſſimâ fas eſt Paſcharum præſertim dies ſine ſacerdote celebrare, idcirco, Symmache parens cariſ-

cariſſime atque amantiſſime, illuſtris magnificentia tua Achilleum nos elegiſſe cognoſcat, quem à favore partium conſtat eſſe alienum, qui myſteria ſacra obſervationis impleret. Tranſactis verò feſtis diebus ex iudicio ſacerdotum, quæ debeant cuſtodiri, conſilio maturiore tractabimus. Monemus ſanè ut Regionum Primatibus evocatis, diſciplinæ publicæ, quietique proſpicias: quibus decretorum noſtrorum præcepta jubeas aperiri: ne quis ſcilicet ullum tumultum, neque ſeditionem audeat commovere: quam ſi quis inſanâ perſuaſione conquiret, non in eos tantùm, qui in perturbatione fuerint deprehenſi, ſed in Regionum quoque priores ſciat vindicandum. Novimus enim quietem publicam facilè cuſtodiri, ſi incentorum cupiditates & fomenta ceſſaverint.

EPIST. LXXVIII.

DOMINO SEMPER ILLUSTRI ET IN CUNCTIS MAGNIFICO MERITOQUE SUBLIMI CONSTANTIO SYMMACHUS PRÆF. URB.

QUÆCUNQUE ſubitò, nullo opinante, proveniunt: nec ad culpam Iudicis referri poſſunt, & populum rationis ignarum inſperatâ novitate perturbant. Vir namque religioſus Eulalius quinto decimo Kall. Aprilis Urbem, me neſciente, meridianis horis ingreſſus eſt: quem credidi aliquod ſecum pertuliſſe præceptum. Verùm eodem die circa veſperum Spoletinus Epiſopus miſſis litteris, me credidit admonendum, quòd ſacra ad ſe manantia in Urbe die ſancto Paſchæ juſſus ſit celebrare. Quod præceptum ante penitus ignoravi, Domine ſemper illuſtris & in cunctis magnifice, meritòque ſublimis ac præcelſe patrone. Quod cùm mihi prius S. Eulalij innotuiſſet adventus: ſtatim parendum credidi inviĉtiſſime Principis imperatis. Verùm cùm interim dicto die Urbem S. Achilleus eſſet ingreſſus, commotio extitit populorum, ut ab unâ parte multitudo arma ferro & telis ad forum militari habitu conveniret. Et cùm convoca-

vocatis proceribus, proceſſiſſem, ut habito tractatu pro quiete Urbis, populum alloquendo compeſcerem; primò ad conventum venerunt: deinde cùm expectaretur S. Achillei præſentia, ut quæ juſſa fuerant, publicaret; multitudine reſiſtente venire non potuit. Et cum ad forum Veſpaſiani. tàm ego, quàm vir Spectabilis Vicarius perurgente populo fuiſſemus ingreſſi, ut quietem utriuſque partis multitudini ſuaderemus: ſubitò armati ſervi telis & ſaxis, aliquanti etiam ferro, populos partis Eulalij aggreſſi ſunt, qui inermes convenerant, ut quod præceptum de Epiſcopo Spoletino eſſet, agnoſcerent: quoſque ita ſauciaverunt, qui parati adverſus imparatos venerant, ut me quoque & virum Spectabilem Vicarium crederent appetendos, dum ſeditioſo furore nullam admittunt penitus rationem, niſi ad liberandum nos divinitas affuiſſet, egreſſique per ſecretiorem partem ictum ſaxorum, & impetum conſpirantis multitudinis, vitaſſemus, minimè potúiſſemus evadere: quorum maiorem partem in ſervis conſtat fuiſſe, ex quibus aliquanti agniti, atque tenti ſunt audiendi. Unde quid partium mearum fuit, excellentiæ veſtræ ſuggerere properavi: ut certum finem, rebus cognitis, quæ geſta ſunt, magnitudo veſtra decernat. Cum ita S. Eulalius fuiſſet ingreſſus, & tertia die ſecutus eſſet Epiſcopus Spoletinus, nec aliqua ad ad me data virtutum veſtrarum, quæ ſequerer, præcepta veniſſent; perturbatio totius plebis, quæ in ſe, & in periculum ludicum ſæviret, exorta eſt: & ni celeri reſponſo ante diem venerabilem Paſchæ quid fieri debeat, iuſſeritis; minantur ſe populi invicem pugnaturos, dum de Lateranenſi baſilicâ alterutrum ſe exiſtimant excludendos. Ne quid igitur adverſi (quod ſublimitatis veſtræ fœlicitas avertat) eveniat: peto, ut evidenti præcepto excludi furioſæ contentionis periculoſam pertinaciam cenſeatis. Dat. decimo Kal. Aprilis.

EPIST.

EPIST. LXXIX.

CONSTANTIUS SYMMACHO PRAEF. URB.

VT certa poſſimus quæque cognoſcere, & factionum auctores fideli nuntio, & inſpectore non lateant; Cancellarium noſtrum Vitulum direximus, ut Domini invictiſſimi Principis affatus, atque judicium ad eximietatem tuam, & ad populum celeri feſtinatione deferret. Illudq; monemus, ut quicquid ſacris Auctoritatibus continetur, nullâ temeritate violetur, & quæ præcepta ſunt effectui celeri mandentur inſtantia; ne Auguſti clementia, quod nunc agnoſcit diſtuliſſe, commoto maieſtatis ſuæ vigore emendare non differat.

EPIST. LXXX.

IMP. HONORIUS AUG. SYMMACHO PRAEF. URB.

CUM ad ſanandum primæ perturbationis errorem, hoc genus conſilij clementia noſtrâ reparandæ pacis cupida reperiſſet; ut donec de confirmatione urbani ſacerdotij ſententia procederet abſoluta, uterque eorum, quorum cauſa tumultus anteà concreviſſet à ſacratiſſimâ Vrbe converſatione ſeiunctus, futuri judicij expectatione penderet, ſpatio, quo contineretur alteruter, evidenter expreſſo: æquo animo diſſimulare non poſſumus; præceptis clementiæ noſtræ publicum penè bellum, quo calcarentur, indictum: movendi eius caput Eulalium, qui juſſa tranſcendit extitiſſe, ſecundùm ordinem præceptorum paulìſper abeſſe non paſſum, Symmache parens cariſſime. Vnde ſublimitas tua, hoc nos ſtatuiſſe cognoſcat, ut & ſalubris ſuperior ordo præcepti, & moderata Synodi ordinatio deberet cuſtodiri, quod aliter fieri non poſſe cenſemus, niſi Eulalius omnimodè urgeatur, ut omni celeritate ab Vrbe diſcedens, inſolenti populo præſens incitamenta non præbeat, nec innocentibus cauſa

mortis

mortis exſtat; cui eſſe dubium non debebit, ſi in hac præſumptionis obſtinatione duraverit, non ſolùm de ſtatu ſuo judicium iam prolatum, verùm etiam de ſalutis diſcrimine proferendum. Culpa enim nullam veniam iam meretur, quæ, cùm prædicitur, non cavetur. Nihil ex hoc excuſationis habiturus, quòd eo invito à plebe aſſerat retentari. Si qui autem ex numero clericorum communicandum Eulalio, judicio pendente, cenſuerit: pari ſe ſciat ſententiâ eſſe damnandum. Laicos verò qui poſt interdictum manſuetudinis noſtræ, communionem Eulalij putaverint expetendum; honeſtioris loci pœnam proſcriptionis, ſervos verò capitis eſſe ſubituros, nec ab hoc periculo dominos eruendos. Primates verò Regionum, niſi ſpiritum plebis incondita domuerint ac frenarint, ſciant ſe raptos, ultimo judicio eſſe ſubdendos: Spoletinus autem Epiſcopus (ſicut dudum fuerat definitum) ſanctis Paſcha diebus ordinem feſtæ ſolemnitatis implebit, cui ad celebranda myſteria Lateranenſem Eccleſiam ſoli patere decernimus, reliquis qui hoc præſumere voluerint, propulſatis. Sanè ut prædictus ſacerdos Spoletinæ civitatis in loco eius ſanctorum myſteriorum ordinem completurus ſuſcipi debeat, admonemus. Per omnes verò Titulos & loca, quæ conventu celebri frequentantur, hæc quæ ſtatuimus, proponantur, ut univerſis liqueat, & noluiſſe nos turbidum aliquid perpetrare, & adhuc ut turbata componi debeant, opperiri. Sciat ſanè ſublimitas tua, Primiſcrinium & reliquum Officium, quod tuis actibus obſecundat, non ſolùm graviſſima multa diſpendijs affligendum, ſed & ſupplicium capitis ſortiturum, niſi enixè opera commodata, ſtatutis clementia noſtra præbere maturarit effectum. Dat. viij. Kal Aprilis, Ravennæ.

DOMI-

EPIST. LXXXI.

DOMINO SEMPER ILLUSTRI ET PER CUNCTA MAGNIFICO, MERITOQUE SUBLIMI, AC PRÆCELSO CONSTANTIO SYMMACHUS PRÆF. URB.

VBI primùm ſacra Domini noſtri invictiſſimi Principis præcepta perlata ſunt: ſtatim (ut convenerat) debitum tribui famulatum. Sed Eulalius eâ obſtinatione, quâ ſine præcepto ſacro Urbem ingreſſus eſt, etiam egredi conſtrictus per omnes poteſtates, pari pertinaciâ detrectavit. Nam veſpertinis horis per officium Urbanũ, id ꝙ præceperat invictiſſimus Imperator, eâ die, quâ perlatum eſt, ei innotuiſſe agnoſcitur, Domine ſemper illuſtriſſime, ſacratiſſime, magnifice, meritoque ſublimis, ac præcelſe patrone. Quo lecto. mãdavit ſe diligentius tractaturũ: nec tamen inſtanter admonitus exire curavit. Aliâ verò die ruſum per omnem Apparitionem etiam nocturnis horis admonitus, collectâ multitudine Lateranenſem baſilicam auſu temerario credidit invadendum. Verùm habito tractatu cum Proceribus, omnibus Officijs deſtinatis, ut pelleretur, injunctum eſt. Nam & vir Spectabilis Vicarius ad eandem baſilicam ire decreverat, ſed primò accedere præ nimio terrore non potuit. Ego autem tàm Corporatis directis, quàm omni Officio, ideò illuc ire non potui, ne quis mihi æmulus faceret religionis invidiam. Tamen ſalvâ excellentiâ veſtrâ irruentibus pluribus Corporatis, & maioribus Regionum, qui præceptis Imperialibus ſerviunt, de eadem Eccleſia fugatus Eulalius, de Urbe expulſus eſt, atque adjunctis Apparitoribus. illuc directus, ubi juſſus fuerat reſidere. Mandatum etiam, ut vir religioſus, ſanctus Achilleus Epiſcopus, cum quiete, quæ juſſa ſunt illo ejecto, ſine ſtrepitu populi, pro ſanctorum dierum reverentiâ celebraret. Nam ad cuſtodiam baſilicæ

Lateranenſis Apparitores appoſui, ne cui alij redderetur. Partis quoque Eulalij aliquanti capti clerici ſeditionis auctores: de quibus quid jubeatur expecto. Et quoniam de his interim, quæ geſta ſunt, univerſa virtutibus veſtris credidi ſuggerenda: quicquid ſequentibus diebus pro quiete Urbis, quam veſtra felicitas regit, ſuggeſtum fuerit, ſigillatim pro rerum fide, & ordine melioribus indicijs nunciabo.

EPIST. LXXXII.

IMP. HONORIUS AUGUSTUS SYMMACHO PRÆF. URB.

MODERATIONE *præcipuâ egit noſtra ſerenitas, ne locum poſſet invenire præſumptio. Dei enim judicio venerabilium ſacerdotum eſt dilata cognitio: ut quicquid religio, quicquid veritas poſtulabat, abſq; ullâ perturbatione hoc diſceptatio tranquilla decerneret. Sed per Eulalium uſurpatione contra ſententiam venerabilis Synodi multa illicitè commiſſa fuiſſe, Relationis textus edocuit, qui præſentiâ ſuâ cauſam furoris populo ſumminiſtrans, totum perire voluit, quicquid moderatio noſtra conſervat. Nam cùm ordinatione noſtra & ſententia Epiſcoporum, quorum in Synodo maior ſe multitudo collegerat, conſenſu etiam partium & profeſſione id fieri definitum eſſet, ut ſciret ſe ſpecialiter eſſe damnatum, quicunq; ad incitandum populum Vrbem fuiſſet ingreſſus: oblitus ſui, probavit ex præſenti facto, quale videatur habuiſſe principium. Quoniam ergò rectè hunc, poſt tot admiſſa, Vrbe conſtat eſſe depulſum; ad quam eum accedere non debere, clementia noſtra & Epiſcoporum videretur ſtatuiſſe judicium: Bonifacium venerabilem virum Epiſcopum (ad cuius moderationem Auctoritatem noſtram rectè cenſuimus jungendam) Symmache parens cariſſime & amantiſſime, ſublimitas tua Vrbem ingredi debere, nos ſtatuiſſe cognoſcat: ut ſub eius gubernaculis religioſa legis reverentia moderatione ſolidâ compleatur. Data iij. Nonas Aprilis, Accepta ſexto Idus Aprilis.*

EPIST.

EPIST. LXXXIII.

D. HONORIO SEMPER AUG. SYMMACHUS PRAEF. URB.

QUAECUNQUE Deo auctore fiunt, meritò divino pietatis veſtræ judicio firmantur. Nuper namque, cùm ad me famulum veſtrum ſacra clementiæ veſtræ emanaſſet Auctoritas; quaſi ambiguitate ſummotâ, venerabilis viri Bonifacij Epiſcopi ſacerdotium maieſtas veſtra roboravit. Tam grata univerſis, quæ juſſa ſunt, extitére, ut hoc & Ordo ampliſſimus & Romanus populus comprocaret; Domine Imperator. Nam cùm ſtatuta cœleſtia per me eſſent recitata populis, & Edictis ex amore propoſitis publicata; tantus fervor & lætitia totius extitit civitatis, ut ſcilicet & religionem redditam, & præſtitam quietis ſecuritatem omnes gratulatione congruâ teſtarentur. Interiectio itaque biduo, Urbem ſupra memoratus venerabilis Epiſcopus, omni accurrente plebe, ingreſſus eſt, ſicut ſerenitas veſtra conſtituit: Officij quoque mei obſequia minimè defuerunt. Nec iam aliqua diſſenſio remanet populorum; & omnes divino iudicio, & maieſtatis veſtræ acquieverunt voluntati. Ceſſantibus ergò ſtudiis, omnes quod præcepto Dei admoniti ſtatiſtis, ſentire cœperunt, atque acclamationibus, quæ ſubiectæ ſunt, gaudii ſui cauſas plebs Romana teſtata eſt; ac ſerenitati veſtræ gratias indies ſingulos agere non deſiſtit, quorum proviſio ſicut pacem Orbis tuetur, ita quietem Urbis reſtituit, populoque concordiam.

FINIS EPISTOLARUM SYMMACHI.

D. AMBROSII EPISCOPI MEDIOLAN. EPISTOLÆ DUÆ, QUIBUS RESPONDET AD EPISTOLAM SYMMACHI, quam Relationem vocat. Ea eſt libri X. Epiſt. LXI.

AMBROSIUS EPISCOPUS, BEATISSIMO PRINCIPI ET CHRISTIANISSIMO IMPERATORI VALENTINIANO.

CVM OMNES HOMINES, qui ſub ditione Romanâ ſunt, vobis militent Imperatoribus terrarum, atq; Principibus, tum ipſi vos omnipotenti Deo, & ſacræ fidei militatis. Aliter enim ſalus tuta eſſe non poterit, niſi unuſquiſque Deum verum, hoc eſt, Deum Chriſtianorum, à quo cuncta reguntur, veraciter colat. Ipſe enim ſolus verus eſt Deus, qui intimâ mente veneretur. Dij enim Gentiũ dæmonia, ſicut Scriptura dicit. Huic igitur Deo vero quiſquis militat, & qui intimo colendum recepit affectu, non diſſimulationem, non conniventiam, ſed fidei ſtudium, & devotionis impendit. Poſtremò, ſi non iſta, conſenſum ſaltem aliquem non debet colendis idolis, & prophanis ceremoniarum cultibus exhibere. Nemo enim Deum fallit, cui omnia, etiam cordis occulta manifeſta ſunt. Ergò cùm à te, Imp. Chriſtianiſſ. fides Deo vero ſit exhibenda, cùm ipſius fidei ſtudium, cautio atque devotio, miror quomodo ali-

aliquibus in ſpem venerit, quòd debeas aras Dijs Gentium tuo inſtaurare præcepto, ad uſus quoq; ſacrificiorum prophanorum præbere ſumptum. Quòd enim jam dudum vel fiſco vel arce eſt vendicatum, de tuo magis conferre videbere, quàm de ſuo reddere. Et de diſpendijs queruntur qui nunquam noſtro ſanguini pepercerunt, qui ipſa Eccleſiarum ædificia ſubruerunt. Petunt etiam, ut illis privilegia deferas, qui loquendi & docendi noſtris communem uſum Iuliani lege proximâ denegarunt, & privilegia illa, quibus ſæpè decepti ſunt etiam Chriſtiani. Nonnullos enim illis privilegijs partim per imprudentiam, partim propter publicarum neceſſitatum moleſtias declinandas, irretire voluerunt, & quia non omnes fortes inveniuntur, etiam ſub Principibus Chriſtianis plerique ſunt lapſi. Sed hæc, ſi jam ſublata non eſſent, auferenda tuo imperio comprobarem. At cùm per totum ferè orbem à pluribus retrò Principibus inhibita interdictaq; ſint, Romæ autem à fratre clementiæ tuæ auguſtæ memoriæ Gratiano fidei veræ ratione ſublata ſint, & datis antiquata reſcriptis, ne, quæſo, vel fideliter ſtatuta convellas, vel fraterna præcepta reſcindas. De negocijs civilibus, ſi quid ſtatuitur, nemo putat eſſe temerandum: & præceptum de religione calcatur. Nullus obrepat juniori ætati tuæ, ſive ille gentilis eſt, qui iſta depoſcit, non debet mentem tuam vinculis ſuæ ſuperſtititionis innectere, ſed proprio ſtudio docere, & admonere te debet, quemadmodũ veræ fidei ſtudere debeas, quando ille tanto motu veri vana defendit. Deferendum meritis clarorum virorum & ego ſuadeo, ſed Deum certum eſt, omnibus præferendum. Si de re militari eſt conſulendum, debet exercitati in prælijs viri expectari ſententia, conſilium comprobari. Quando de Religione tractatus eſt; Deum cogita. Nullius iniuria eſt, cui Deus omnipotens antefertur. Habet ille ſententiam ſuam. Invitum non cogitis colere, quod nolit. Hoc idem vobis liceat Imperator: & unuſquiſque patienter ferat, ſi non extorqueatur Imperatori, quod moleſtè ferret, ſi ei extorquere cuperet Imperator. Ipſis gentilibus diſplicere conſuevit prævaricantis affectus. Liberè enim debet defendere unuſquiſque

 fidele

fidele mentis ſuæ, & ſervare propoſitum. Quòd ſi aliqui nomine Chriſtiani tale aliquid decernendum putant, mentem tuam vocabula nuda non capiant, nomina caſſa non fallant. Quiſquis hoc ſuadet, ſacrificat, & quiſquis hoc ſtatuit. Tolerabilius tamen eſt unius ſacrificium, quàm lapſus omnium. Totus hic Chriſtianorum periclitatur Senatus. Si hodie gentilis aliquis Imperator, quòd abſit, Aram ſtatueret ſimulacris, & eò convenire cogeret Chriſtianos, ut ſacrificantibus intereſſent, ut oppleret anhelitus, & ora fidelium cinis ex Arâ, favilla de ſacrilegio, fumus ex buſto, & in eâ Curiâ ſententiam diceret, ubi jurati ad Aram ſimulacri in ſententiam cogerentur: propterea enim interpretantur Aram locatam, ut eius ſacramento, ut ipſi putant, unuſquiſque conventus conſuleret in medium: cùm Curia maiore jam Chriſtianorum numero ſit referta, perſecutionem eſſe crederet Chriſtianus, qui cogeretur tali optione ad Senatum venire, quòd fit plerumque: nam etiam injurijs convenire coguntur. Te ergò Imperatore Chriſtiani in Aram jurare cogentur? Quid eſt jurare, niſi eius quem teſtare fidei tuæ Præſulem, divinam potentiam confiteri? Te Imperatore hoc petitur, & poſtulatur, ut Arã jubeas elevari, ſumptum ſacrificijs prophanis dari. Sed hoc non poteſt ſine ſacrilegio decerni. Unde rogo te, ne id decernas, ſtatuas, vel in eiuſmodi decreta ſubſcribas. Convenio fidem tuam Chriſti ſacerdos. Omnes conveniremus Epiſcopi, niſi incredibile hoc & repentinum ad aures perveniſſet hominum, quòd tale aliquid eſſet, vel in conſiſtorio ſuggeſtum tuo, vel à Senatu petitum. Sed abſit, ut hoc Senatus petiſſe dicatur. Pauci gentiles communi utuntur nomine. Nam & antè biennium fermè cùm hoc petere tentarent, miſit ad me S. Damaſus, Romanæ Eccleſiæ ſacerdos, judicio Dei electus, libellum, quẽ Chriſtiani Senatores dederunt, & quidem innumeri, poſtulantes nihil ſe tale mandaſſe, non congruere gentilium iſtiuſmodi petitionib. nõ præbere conſenſum. Queſti etiam publicè privatimque, ſe non conventuros ad Curiam, ſi tale aliquid decerneretur. Dignum eſt temporibus veſtris, hoc eſt, Chriſtianis temporibus, ut dignitas Chriſtianis Senatoribus abrogetur, quò gentilibus Senatoribus prophana

defe-

deferatur voluntatis effectus? Hunc libellum ego fratri clementia veſtra direxi. Vnde conſtitit, non Senatum aliquid de ſuperſtitionis impenſis mandaſſe legatis. Sed fortaſſe dicatur. Cur dudum non interfuerunt Senatui, cùm iſta peterentur? Satis loquuntur quid velint, qui non interfuerunt: ſatis locuti ſunt, qui apud Imperatorem locuti ſunt. Et miramur tamen, ſi privatis reſiſtendi Romæ eripiunt libertatem, qui nolunt eſſe liberum tibi non jubere, quod non probas, non ſervare, quod non ſentis. Et ideo memor legationis proximè mandata mihi, convenio iterum fidem tuam, convenio mentem tuam, ne vel reſpondendum ſecundùm huiuſmodi petitionem gentilium cenſeas, vel in eiuſmodi reſponſa ſacrilegium ſubſcriptionis adiungas. Certè refer ad parentem pietatis tuæ Principem Theodoſium, quem ſuper omnibus ferè maioribus cauſſis conſulere conſueſti. Nihil maius eſt religione, nihil ſublimius fide. Si civilis cauſſa eſſet, diverſa parti reſponſio ſervaretur: cauſſa religionis eſt, Epiſcopus convenio. Detur mihi exemplum miſſæ relationis, ut & ego pleniùs reſpondeã, & ſic de omnib. conſultus clementia tuæ parens reſpondere dignetur. Certè ſi aliud ſtatuitur, Epiſcopi hoc æquo animo pati & diſſimulare non poſſumus: licebit tibi ad Eccleſiam convenire, ſed illic non invenies ſacerdotem, aut invenies reſiſtentem. Quid reſpondebis ſacerdoti dicenti tibi: Munera tua non quærit Eccleſia, quia templa gentilium muneribus adornaſti: Ara Chriſti dona tua reſpuit, quoniam Aram ſimulacris feciſti. Vox enim tua, manus tua, & ſubſcriptio tua, opus eſt tuum: obſequium tuum Dominus Ieſus recuſat & reſpuit, quoniam idolis obſecutus es. Dixit enim tibi: Non poteſtis duobus dominis ſervire. *Privilegia tua ſacrata Deo virgines non habent: & vendicant virgines Veſtæ? Cur ſacerdotes Dei requiris, quibus petitiones prophanas gentilium prætuliſti? Alieni erroris ſocietatem ſuſcipere non poſſumus. Quid reſpondebis his verbis, puerum eſſe te lapſum? Omnis ætas perfecta Chriſto eſt. Omnis Deo plena pueritia fidei comprobatur. Parvuli etiam Chriſtum intrepido adverſus perſecutores*

ære confeſſi ſunt. Quid reſpondebis germano tuo? Nonne tibi dicet, victum me eſſe non credidi, quia te Imperatorem reliqui: mori non dolui, quia te hæredem habebam: imperio me decedere nõ ingemui, quia imperia mea, præſertim de religione divinâ, omnibus ſeculis manſura credebam. Hos ego titulis piæ virtutis erexeram, has de ſeculo manubias, hæc ſpolia de diabolo, has ego de adverſario omnium exuvias offerebam, in quibus æterna victoria eſt. Quid mihi plus potuit meus hoſtis auferre? Abrogaſti decreta mea, quòd adhuc ille, qui contra me levavit arma, non fecit. Nunc gravius telum corpore recipio, quòd à fratre mea ſtatuta dãnantur: meliore parte mei apud te periclitor. Illa enim mors corporis, iſta virtutis eſt. Nunc mihi abrogatur imperium, & quod eſt gravius, abrogatur à tuis, abrogatur à meis: & id abrogatur, quod in me etiam mei adverſarij prædicarunt. Si volens acquieviſti, damnaſti fidem meam: ſi invitus ceſſiſti, prodidiſti tuam. Ergo quod gravius eſt, & in te percilitor. Quid reſpondebis etiam patri, qui te majore dolore conveniet, dicens: De me, fili, peſſimè judicaſti, qui putaſti, quod ego gentilibus conniventiam præſtitiſſem. Nemo ad me detulit, aram eſſe in illâ Romanâ Curiâ: numquam tantum nefas credidi, quod in communi illo Chriſtianorum gentiliumque conſilio ſacrificarent gentiles, hoc eſt, inſultarent gentiles præſentibus Chriſtianis, & inviti Chriſtiani intereſſe ſacrificijs cogerentur. Multa & diverſa crimina me imperante commiſſa ſunt, ultus ſum quæcunque ſunt deprehenſa: ſi quis tunc latuit, debet ergo dicere, me probaſſe, quod à me nemo detulerat? De me peſſimè judicaſti, ſi mihi ſuperſtitio aliena, non fides mea ſervavit imperium. Vnde cùm advertas, Imperator, Deo primùm, deinde patri & fratri injurias irrogari, ſi quid tale decernas, peto, ut id facias, quod ſaluti tuæ apud Deum intelligis profuturum.

AMBROSIUS EPISCOPUS, BEATISSIMO PRINCIPI ET CLEMENTISSIMO IMPERATORI VALENTINIANO, AUGUSTO.

CUM *vir clariſſimus Præfectus Vrbis Symmachus ad clementiam tuam retuliſſet, ut Ara quæ de Vrbis Romæ curia ſublata fuerat, redderetur loco, & tu Imperator licèt adhuc in minoris ævi tyrocinio florentibus novus annis, fidei tamen virtute veteranus, obſecrata gentilium non probares, eodem, quo comperi puncto libellum obtuli: quo licèt comprehenderim, quæ ſuggeſtioni neceſſaria viderentur, popoſci tamen exemplum mihi Relationis dari. Itaque non fidei tuæ ambiguus, ſed providus cautionis, & pij certus examinis, hoc ſermone Relationis aſſertioni reſpondeo, hoc unum petens, ut non verborum elegantiam, ſed vim rerum ſpectandam putes. Aurea enim (ſicut ſcriptura divina docet) eſt lingua ſapientium litteratorum, quæ phaleratis dotata ſermonibus, & quodam ſplendentis eloquij velut coloris precioſi coruſco reſultans, capit animorum oculos ſpecie formoſi. a viſuq; perſtringit.* a Alij leg. viſuſque præſtringi *Sed aurum, ſi diligentiùs manu tractes, foris precium, intus metallum eſt. Volue quæſo, atq; excute ſectam gentilium: precioſa & grandia ſonant, veri effœta defendunt: Deum loquuntur, ſimulacrum adorant. Tria igitur in Relatione ſua vir clariſſimus Præfectus Vrbis propoſuit, quæ valida putavit. Quòd Roma veteres, ut ait, ſuos cultus requirat. Et quòd ſacerdotibus ſuis, virginibuſq; Veſtalib' emolumenta tribuenda ſint, & quòd emolumentis ſacerdotum negatis fames ſecuta publica ſit.* I. Cap. *In primâ propoſitione, flebili Roma queſtu ſermonis illacrymat: veteres, ut ait, cultus ceremoniarum requirens. Hæc ſacra, inquit, Annibalem à mœnibus, à Capitolio Senonas repulerunt. Itaque dum ſacrorum potentia prædicatur, infirmitas proditur. Ergò Annibal diu ſacris inſultavit Romanis, & Dijs contra ſe dimicantibus uſque ad muros Vrbis incendio pervenit. Cur ſe obſideri paſ-*

paſſi ſunt, pro quibus Deorum ſuorum arma pugnabant? Nam de Senonibus quid loquar, quos Capitolij ſecreta penetrantes Romanæ reliquiæ non tuliſſent, niſi eos pavido anſer ſtrepitu prodidiſſet? En quales templa Romana præſules habent; Vbi tunc erat Iupiter? An in anſere loquebatur? Verùm quid negem ſacrorum ritus militaſſe Romanis? Sed etjam Annibal eoſdem Deos colebat. Vtrùm volunt igitur eligant. Si in Romanis vicerunt ſacra, in Carthaginenſibus ergò ſuperata ſunt: ſi in Cartaginenſib triumphata, nec Romanis utiq; profuerunt. Faceſſat igitur invidioſa illa populi Romani querela. [a Alij: leg. non hanc.] a *Non hæc Roma mandavit. Alijs illa eos interpellat vocibus. Quid me caſſo quotidie gregis innoxij ſanguine cruentatis? Non in fibris pecudum, ſed in viribus bellatorum trophæa victoriæ ſunt. Alijs ego diſciplinis urbem ſubegi. Militabat Camillus, qui ſublata Capitolio ſigna cæſis Tarpeiæ rupis triumphatoribus reportavit: ſtravit virtus, quos religio nõ removit.* [b Al: morti.] *Quid de Attilio loquar, qui militiam etiam* b *mortis impendit? Africanus non inter Capitolij aras, ſed inter Annibalis acies triumphum invenit. Quid mihi veterum exempla profertis?* [c Alij: leg. Quid ritus. *omiſſa voce,* Odi. *Liciniũ Valerianum, & Gallienum intelligit.*] c *Odi ritus Neronum. Quid dicam bimeſtres Imperatores, & terminos regum cum exordijs copulatos? Aut fortè illud eſt novum, barbaros ſuis exceſſiſſe finibus? Nunquid etiam illi Chriſtiani fuerunt, quorum miſerabili novoq; exemplo alter captivus Imperator, ſub altero captivus orbis, fefelliſſe, quæ victoriam promittebant, ſuas ceremonias prodiderunt? Nunquod & tunc non erat Ara Victoriæ? Pœnitet lapſus, & vetuſta canicies pudendi ſanguinis traxit ruborem. Non erubeſco, cùm tuo orbe longæva converti: verum certè eſt, quia nulla ætas ad perdiſcendum ſera eſt. Erubeſcat ſenectus, quæ emendare ſe non poteſt. Non annorum canicies eſt laudanda, ſed morum: nullus pudor eſt ad meliora tranſire. Hoc ſolum habebam commune cum barbaris, quia Deum anteà neſciebam.* [d Alij: leg. Sacrificii veſtri ritus eſt.] d *Sacrificium veſtrum & ritus eſt, beſtiarum cruore aſpergi. Quid in mortuis pecudibus quæritis Dei voces? Venite, & diſcite in terris cæleſtem militiam. Hic vivimus, & illic militamus. Cæli myſterium doceat me Deus ipſe, qui condidit, non homo, qui ſe ipſum ignoravit. Cui*

ma-

magis de Deo, quàm Deo credam? Quomodo poſſum vobis credere, qui fatemini vos ignorare, quod colitis? Vno, inquit, itinere non poteſt perveniri ad tam grande ſecretum. Quod vos ignoratis, id nos Dei voce cognovimus. Et quod ſuſpicionibus quaritis, nos ex ipſâ ſapientiâ Dei, & veritate compertum habemus. Non conguunt igitur veſtra nobiſcum. Vos pacem dijs veſtris ab Imperatoribus obſecratis: nos ipſis Imperatoribus à Chriſto pacem rogamus. Vos manuum veſtrarum adoratis opera: nos injuriam ducimus omne, quod fieri poteſt, Deum putari. Non vult ſe Deus in lapidibus coli. Denique etiam ipſi philoſophi veſtri iſta riſerunt. Quòd, ſi vos ideo Chriſtum Deum negatis, quia illum mortuum eſſe non creditis: (neſcitis enim, quod mors illa carnis fuerit, non divinitatis, quæ fecit, ut credentium jam nemo moriatur) quid vobis imprudentius, qui contumeliosè colitis, & honorificè derogatis? Veſtrum enim Deum lignum putatis: ô contumelioſa reverentia! Chriſtum mori potuiſſe non creditis: ô honorifica pervicacia! Sed vetera, inquit, reddenda ſunt altaria ſimulacris, ornamenta delubris, ornamenta delubris. Repoſcantur hæc à conſorte ſuperſtitionis: Chriſtianus Imperator Aram ſolius Chriſti didicit honorare. Quid manus pias, & ora fidelia miniſterium ſuis cogunt ſacrilegijs exhibere? Vox Imperatoris noſtri Chriſtum reſultet, & illum ſolum, quem ſentit loquatur, quia cor regis in manu Dei. Nunquid Imperator gentilis Aram Chriſto levavit? Deum ea, quæ fuerunt, repoſcunt, exemplo ſui admonent, quantum Chriſtiani Imperatores religioni, quam ſequuntur, debeant deferre reverentia, quando gentiles ſuperſtitionibus ſuis omnia detulerunt. a Dum cœpimus, etiã ſequamur. Nòs ſanguine gloriamur, illos diſpendium movet. Nos hæc victoria loco ducimus, illi injuriam putant. Nunquam nobis amplius contulerunt, quàm cùm verberari Chriſtianos, atque proſcribi ac necari juberent. Præmium fecit religio, quòd perfidia putabat eſſe ſupplicium. Videte magnanimos, per injurias, per inopiam, per ſupplicium nos b credimus: illi ceremonias ſuas ſine quaſtu manere poſſe non credunt. Habeant, inquit, Veſtales virgines immunitatem ſuam. Dicant hæc, qui neſciunt credere, quòd poſſet eſſe gratuita virgi-

a *Alij leg.* Dudum cœpimus. & iam ſequuntur. Excluſos nos ſanguine, &c.

b *Leg.* crevimus, *ut eſt in v. c.*

II. Cap.

virginitas: provocent lucris, qui diffidunt virtutibus. Quot tamen illis virgines præmia promiſſa fecerunt? Vix ſeptem Veſtales capiuntur puellæ. En totus numerus quem infulæ vittati capitis purpuratarum veſtium murices, pompa lecticæ miniſtrorum circumfuſa comitatu, privilegia maxima, lucra ingentia, præſcripta denique pudicitiæ tempora coëgerunt. Attollant mentis & corporis oculos, videant plebem pudoris, populũ integritatis concilium virginitatis. Nõ vittæ

a *Alij:* uſu. *capiti decus, ſed ignobile velamen,* a *uſui nobile caſtitatis: nõ exquiſita, ſed abdicata lenocinia pulchritudinis: nõ illa purpurarũ inſignia, non luxus deliciarum, ſed uſus jeiuniorũ: non privilegia, non lucra: omnia poſtremò talia, ut revocari ſtudia putes, dum exercentur officia. Sed dum exercetur officium, ſtudium provocatur, ſuis caſtitatis cumulatur diſpendijs. Non eſt virginitas, quæ precio emitur, non virtutis ſtudio poſſidetur. Non eſt integritas, quæcunque tanquam in auctione nummario ad tempus ſollicitatur compendio. Prima caſtitatis victoria eſt, facultatũ cupiditates vincere: quia lucri ſtudiũ tentamentum pudoris eſt. Ponamus tamen ſubſidia largitatum conferenda virginibus, quæ Chriſtianis munera redundabunt, qu[illegible] tantas opes ſufficiet ærarium? Aut ſi arbitrantur ſolis Veſtalibus conferendum, non putet, ut qui totum ſibi ſub Imperatoribus gentilibus vendicarunt, ijdem ſub Principibus Chriſtianis non putent nobis ſortem debere eſſe communem? Sacerdotibus quoque ſuis, & miniſtris queruntur alimenta publica non præberi. Quantus hinc verborum tumulus* b *increpuit? At contrà, nobis etiam privatæ ſucceſſionis emolumenta recentibus* c *legibus denegantur, & nemo conqueritur. Non enim putamus iniuriam, quia diſpendium non dolemus. Si privilegium quærat ſacerdos, ut onus curiale declinet, patriâ atque avitâ & omnium facultatum poſſeſſione cedendũ eſt. Quomodo hanc Gentiles, ſi haberent, ingravarent querelã, quod ſacerdos ferias miniſterij ſui emat totius patrimonij ſui damno, & privatus univerſæ commoditatis diſpendio uſum publici mercetur obſequij: prætendens communis ſalutis excubias domeſticæ inopiæ ſe mercede ſolatur, quia miniſterium non vendidit, ſed*

gra-

b *u.c* increpitat.

c L. 27. C. *Theo. de epiſc. & cle. Curialis, quâ conditione fieret clericus, docet idẽ Ambroſ. ep. 29. & l. 104 & 163 C. Theod. de decurio. Forner. ſel. 3. c. 7.*

gratiam comparavit. Conferte cauſſas. Vos excuſare vultis decurionem, cùm Eccleſiæ excuſare non liceat ſacerdotem. Scribuntur teſtamenta templorum miniſtris, nullus excipitur prophanus, nullus ultimæ conditionis, nullus prodigus verecundiæ, ſoli ex omnibus clerico commune ius clauditur, à quo ſolo pro omnibus votum commune ſuſcipitur, officium commune defertur: nulla legata vel gravium viduarum, nulla donatio. Et ubi in moribus culpa non deprehenditur, tamen officio mulcta præſcribitur. Quod ſacerdotibus fani legaverit Chriſtiana vidua, valet: quod miniſtris Dei, non valet. Quod ego non, ut querar, ſed ut ſciant, quid non querar, comprehendi. Malo enim nos pecuniâ minores eſſe, quàm gratiâ. Sed referunt ea, quæ vel donata vel relicta ſunt Eccleſiæ, non eſſe temerata. Dicant & ipſi, quis templis dona detraxerit, quod factum eſt Chriſtianis. Quæ ſi facta eſſent gentilibus, redderetur potiùs quàm inferretur iniuria. Nunccine demum iuſtitia prætenditur, æquitas poſtulatur? Vbi tunc erat iſta ſententia, cùm direptis Chriſtianorum omnium facultatibus, ipſos vitales anhelitus ſpiritus inviderent, & nullius uſquam negata defunctis inhiberent ſuprema commercia ſepulturæ? Quos gentiles præcipitarunt, maria reddiderunt. Fidei iſta victoria eſt, quòd & ipſi iam facta maiorum carpunt ſuorum. a Sed quæ melioratio, ut eorum munera petant, quorum geſta condemnant? Nemo tamen donaria delubris, & legata aruſpicibus denegavit: ſola ſublata ſunt prædia, quia non religioſè utebantur iis, quæ religionis iure defenderent. Qui noſtro utuntur exemplo, cur non utebantur officio? Nihil Eccleſia ſibi niſi fidem poſſidet. Hos reditus præbet, hos fructus. Poſſeſſio Eccleſiæ, ſumptus eſt egenorum. Numerent quos redemerint templa captivos, quæ contulerint alimenta pauperibus, quibus exulibus vivendi ſubſidia miniſtraverint. Prædia igitur intercepta, non iura ſunt. En quod b factum, quod triſte piare nefas, fames, ut aiunt, publica vindicavit: quia uſui omniū proficere cœpit, quod proficiebat commodis ſacerdotum. Propterea ergo detractis, ut aiunt, arbuſta exuta corticibus

ſucco

a V.C. ſed q... malum ra... ut eorum.

b Gelen leg. quod ... ctum qu... triſte, q... pia re ne... 3.Cap.

ſucco miſerabili deficientium ora lambebant. Propterea Chaoniâ frugem glande mutantes, rurſus in pecudum paſtus, & ad infelicis victus alimenta revocati, concuſsâ quercu famem in ſylvis miſeram ſolabantur Nova videlicet prodigia terrarum, quæ nunquam antè acciderant, cùm ſuperſtitio gentilis toto orbe fervêret. Reverà quando antè vacuis avenis ſeges fallax avari vota luſit agricolæ, & ſpem ruſticæ plebis quæſita ſulcis frugis herba deſtituit? Et unde Græcis oracula habita ſua quercus, niſi quia remedium ſylveſtris alimoniæ, cæleſtis religionis donum putarunt? Talia enim ſuorum munera credunt Deorum. Quis Dodonæas arbores niſi gentium populus adoravit, cùm pabulum a triſte ſacri nemoris honore donaret? Non eſt veriſimile, quòd indignantes eorum Dij id pro pœnâ intulerunt, quod ſolebant placati conferre pro munere. Quæ autem æquitas, ut paucis ſacerdotibus dolentes victum negatum, ipſi omnibus denegarent, cùm inclementior eſſet vindicta quàm culpa? Non eſt igitur idonea, quæ tantam ægritudinem mundi fallentis cauſſa conſtrinxerit, ut virentibus ſegetibus ſubita ſpes anni adulta moreretur. Et certè ante plurimos annos templorum iura toto orbe ſublata ſunt. Modóne demum Dijs gentilium venit in mentem ſuas injurias ultum b iri? Propterea nec aſſueto curſu Nilus intumuit, ut urbicorum ſacerdotum diſpendia vindicaret, qui non vindicavit ſuorum? Eſto tamen. ſi ſuperiore anno Deorum ſuorum iniurias vindicatas putant, cur præſenti anno contemptui fuêre? Iam enim nec herbarum vulſis radicibus ruſticana plebs paſcitur, nec baccæ ſylveſtris explorat ſolatia, nec cibum de ſentibus rapit, ſed operum læta felicium, dum meſſes ſuas & ipſa miratur, explevit voti ſatietate ieiunium, uſurarios nobis reddidit terra proventus. Quis ergo tam novus humanis uſibus, ut vices ſtupeat annorum? & tamen etiam ſuperiore anno pleraſque novimus provincias redundaſſe frugibus. c De Gallijs quid loquar ſolito ditioribus? Frumentum Pannonia quod non ſeverant, vendiderunt. Et

a v c. *triſte agri nemorum honore donarunt.*

b al. leg. *ire?*

c v c. *de Gallijs q. l. ſ. d. & frumentum Pannonij. q. n. ſ. v. Et ſ. Græcia. ſ.*

fœcun-

fœcunda Rhetia fertilitatis ſua novit invidiam. Nam qua ſolebat tutior eſſe ieiunio, fœcunditate hoſtem in ſe excitavit. Liguriam Venetiaſque Autumni frumenta paverunt. Ergo nec ille ſacrilegio annus exaruit, & iſte fidei fructibus annus effloruit. Negent etiam quòd largo fœtu vinea redundaverint. Itaque & meſſem fœneratam recepimus, & liberalioris vindemia beneficia poſſidemus. Poſtremus ſupereſt & maximus locus, utrùm ea qua vobis profuerint, Imperatores, reſtituere ſubſidia debeatis. Ait enim, Vos defendant, à nobis colantur. Hoc eſt, fideliſſimi Principes, quod ferre non poſſumus: quia exprobrant nobis veſtro ſe nomine Dijs ſuis ſupplicare, & vobis non mandantibus ſacrilegium immane committunt, diſſimulationem pro conſenſu interpretantes. Sibi habeant praſidia ſua: ſuos, ſi poſſunt, illa defendant. Nam ſi ijs, à quibus coluntur, auxilio eſſe non poſſunt; quomodò poſſunt vos defendere, à quibus non coluntur? Sed maiorum, inquit, ſervandus eſt ritus. Quid, quòd omnia poſteà in melius profecerunt? Mundus ipſe, qui vel primùm coactis elementorum per inane ſeminibus tenero orbe concreverat, vel confuſo adhuc indigeſti operis caligabat horrore, nonne poſtea diſtincto cœli, maris, terrarumque diſcrimine rerum formas, quibus ſpecioſus videtur, accepit? Exuta humentibus tenebris novum terra ſtupuère ſolem: dies in exordio non refulget, ſed in proceſſu temporis incremento luminis micat, & caloris exaſtuat. Luna ipſa, qua propheticis oraculis ſpecies Eccleſia figuratur, cùm primùm reſurgens in menſtruas reparatur atates, tenebris noctis abſconditur, paulatimq; cornua ſua compleas velè regione a ſolis abſolvens, clari ſplendore fulgoris irrutilat. a v.c. *ſoli abſcondens.* *Exerceri in fructus terra antè neſciebant, poſt ubi imperare arvis ſollicitus cœpit agricola, & informe ſolum veſtire vinetis, ſylveſtres animos domeſticis mollita cultibus exuerunt. Anni ipſius atas prima, qua nos uſu parili coloravit, nutu gignentium, ſed in proceſſu lapſuris floribus vernat, poſtremis adoleſcit fructibus. Nos quoque avi rudes ſenſus habemus*

bemus infantia, ſed mutati in annos ingenij rudimenta deponimus. Dicant igitur, in ſuis omnia manere debuiſſe principijs: mundum tenebris obductum, quia ſplendore ſolis illuxerit, diſplicere. Et quantò gratius eſt, animi tenebras depuliſſe, quàm corporis, fideique iubar emicuiſſe quàm ſolis? Ergo & mundi, ſicut omnium rerum, a primæva viam mutarunt, ut venerabilis cana fidei ſequeretur ſenectus. Quos hoc movet, reprehendant meſſem, quia ſera fœcunditas eſt: reprehendant vindemiam, quia in b occaſu anni eſt: reprehendant olivam, quia poſtremus eſt fructus. Ergo & meſſis noſtra fides animarum eſt: Eccleſia gratia meritorum, vindemia eſt: quæ ab ortu mundi virebat in ſanctis, ſed poſtremâ ætate ſe diffudit in populos, ut adverterent omnes non rudibus animis irrepſiſſe fidem Chriſti. Nulla enim ſine adverſario corona victoriæ: ſed exploſâ eâ opinione, quæ antè convaluit, id quod erat verum iure prælatum. Si ritus veteres delectabant, cur in alienos ritus eadem Roma ſucceſſit? Omitto abſconditam precio humum, & paſtorales caſas auro degeneri renitentes. Quid (ut de ipſo reſpondeam, quod queruntur) captarum ſimulacra urbium, victoresq; Deos, & peregrinos ritus ſacrorum, alienæ ſuperſtitionis æmuli receperunt? Vnde igitur exemplum, quòd currus ſuos ſimulato Almonis in flumine lavat Cybele? Vnde Phrygij vates, & ſemper inviſa Romanis non æquè Carthaginis numina? quam Cæleſtem Afri, Mitram Perſæ, plerique Venerem colunt, pro diverſitate nominis non pro numinis varietate. Sic Deam eſſe & Victoriam crediderunt, quæ utique munus eſt, non poteſtas: donatur, non dominatur, legionum gratia, non religionum potentia. Magna igitur Dea, quam militum multitudo ſibi vendicat, vel præliorum donat eventus. Huius aram ſtrui in urbis Romæ Curiâ petunt, hoc eſt, quò plures conveniunt Chriſtiani. Omnibus in templis aræ, aræ etiam in templo Victoriarum, quando numero delectantur: ſacrificia ſua ubique concelebrant. Quid eſt niſi inſultare fidei, unius aræ ſacrificium vendicare? Ferendum ne iſtud, ut Gentilis ſacrificet, & Chriſtianus interſit: Hauriant

a V.C. *primæva mutarunt, ut.*

b Alii leg. *in occaſu Autumni eſt.*

riant omnes, inquit, hauriant vel inviti fumum oculis, ſymphoniam auribus, cinerem faucibus, thus naribus, & averſantium licèt ora excitata focis noſtris favilla reſpergat. Non illis ſatis ſunt lavacra, non porticus, non plateæ occupatæ ſimulacris. Etiámne in communi illo conſilio non erit communis conditio? Obſtringetur pia Senatûs portio obteſtantium vocibus, adjurantium ſacramentis? Si refutet, videbitur mendacium prodere: ſi acquieſcat, ſacrilegium confiteri. Vbi, inquit, in leges veſtras, & verba jurabimus? a *Ergò menſuram, qua legibus tenetur incluſa, ceremonijs gentium ſuffragium colligit, fidem ſtringit, jam nõ ſolùm præſentium, ſed abſentium etiam? Et, quod eſt amplius, Imperatores, fides veſtra pulſatur. Vos enim cogitis, ſi iubetis. Conſtantius Auguſtæ memoriæ, nondum ſacris initiatus myſterijs, contaminari ſe putavit, ſi Aram illam videret. Iuſſit auferri, non iuſſit reponi. Illud autoritatem facti habet, hoc præcepti nõ habet. Nemo ſibi de abſentiâ blandiatur: præſentior eſt, qui ſe animis inſerit, quàm qui oculis proteſtatur. Plus enim eſt mente connecti, quàm corpore copulari. Vos Senatus cogẽdi conſilij Præſules habet, vobis coit, vobis conſcientiam ſuam non Dijs gentium præſtat, vos liberis ſuis, non tamen fidei ſuæ præfert. Hæc eſt caritas expetenda, hæc eſt caritas maior imperio, ſi fides tuta ſit, quæ ſervat imperium. Sed fortaſſe aliquem moveat, ita fideliſſimum Principem deſtitutum, proinde quaſi meritorum precium caducis æſtimetur præſentium. Quis enim ſapiens non in orbe quodam atque circuitu locata humanarum rerum novit negotia, quia non eoſdem ſemper ſucceſſus habent, ſed variant ſtatus, & mutant vices? Quem beatiorem Cneio Pompeio Romana templa miſerunt? At is cùm tribus triumphis terrarum cinxiſſet orbem, pulſus acie, bello profugus, & ſui terminis exul imperij, Canopei manu ſpadonis occubuit. Quem nobiliorem Cyro Perſarum totius Orientis terra regem dederunt? Is quoque cùm Principes potentiſſimos adverſantes viciſſet, victos reſervaſſet, mulieribus armis fuſus interijt. Et ille Rex, qui ſuperatos etiam conſeſſus honore donaverat, exſecto capite, & intra utrem*

a *Alij:* h Ergò me veſtra, qu leg.

plenum cruoris ſatiari iuſſus, incluſo, fœmineis imperijs ludibrio fuit. Adeò in iſtius vitæ curriculo non paria paribus, ſed longè diverſa referuntur. Quem etiam magis ſacrificijs deditum, quàm Carthaginenſium Ducem Hamilcarem reperimus? qui cùm toto prælii tempore inter acies poſitus dimicantes, ſacrificium faceret, ubi partem ſuorum victam eſſe cognovit, in ipſos, quos adolebat, ſe præcipitavit ignes, ut eos, vel cruore ſuo reſtingueret, quos ſibi nihil profuiſſe cognoverat. Nam de Iuliano quid loquar? qui cùm reſponſis Aruſpicum malè credulus eſſet, ademit ſibi ſubſidia revertendi. Ergò in communi caſu, non eſt communis offenſa. Neminem etenim promiſſa noſtra luſerunt. Reſpondi laceſſentibus tanquam non laceſſitus. Refellendæ etenim relationis, non exponendæ ſuperſtitionis mihi ſtudium fuit. Te tamen Imperator, ipſa eorum relatio faciat cautiorem; Nam cùm de ſuperioribus Principibus texuiſſet, quia prior eorum numerus ceremonias patrum coluit, recentior non removit, addidiſſet etiam, ſi exemplum religio veterum non facit, faciat diſſimulatio proximorum, *evidenter docuit, quòd & fidei tuæ debeas, ut gentilitii ritus non ſequaris exemplum, & pietati, ut fratris ſtatuta non violes. Si enim pro ſuis duntaxat partibus eorum diſſimulationem Principum prædicarunt, qui cùm eſſent Chriſtiani, decreta tamen gentilium minimè removerunt: quantò magis amori debent deferre fraterno? ut qui diſſimulare deberes, etiamſi quid forſitan non probares, ne fraternis derogares ſtatutis, & nunc teneas, quod & fidei tuæ, & germanitatis neceſſitudini judicas convenire.*

CLEMENTISSIMO IMPERATORI EUGENIO AMBROSIUS EPISCOPUS.

SECESSIONIS *mihi cauſa timor Domini, ad quem omnes ſenſus meos, quantum queo, dirigere conſuevi, nec unquam ab eo mentem deflectere, nec pluris facere cuiuſvis hominis quàm Chriſti gratiam. Nemini enim facio injuriam, ſi omnibus Dominum præfero, & confidens in ipſo non vereor vobis, Imperator, dicere, quæ pro meo captu ſentio. Itaq; quod apud alios Imperatores non tacui, nec apud te clementiſſime Imp. tacebo; atq; ut ordinem rerum cuſtodiam, ſtrictim recenſebo quæ ad hoc ſpectant negotium. Retulerat vir ampliſſimus Symmachus, cùm eſſet Præfectus Vrbi, ad Valentinianum Auguſti memoriæ juniorem, ut templis, quæ ſublata fuerant, reddi juberet. Functus eſt ille partibus ſuis pro ſtudio & cultu ſuo. Vtique & ego Epiſcopus partes meas debui recognoſcere. Dedi libellos Imp. duos, quibus ſignificarem ſumptus ſacrificiorum Chriſtianum virum non poſſe reddere: non fuiſſe me auctorem, cùm tollerentur, auctorem tamen fieri, quominus decernerentur. Deindè quia dare ipſe ſimulacris eos videretur, non reddere. Quod enim ipſe abſtulerat, nõ quaſi ipſe reddebat, ſed arbitratu proprio largiebatur ad ſuperſtitionis impenſas. Poſtremò, ſi feciſſet, iam non veniret ab Eccleſiam: aut ſi veniret, futurũ, ut aut ſacerdotem non inveniret, aut inveniret ſibi in Eccleſiâ reſiſtentem. Nec ad excuſationem obtendi poſſe, quod eſſet cathecumenus: cùm etiam cathecumenis non liceat ſumptus Idolis ſubminiſtrare. Lecti ſunt libelli mei in Conſiſtorio. Aderat ampliſſimus honore magiſterij militaris Bauto Comes, & Rumoridus ipſe eiuſdem dignitatis, gentilium nationum cultui inſerviens, inprimis pueritiæ ſuæ annis. Valentinianus tunc temporis audivit ſuggeſtionem meam, nec fecit aliud, niſi quod fidei noſtræ ratio poſcebat. Acquievére etiam Comites ſui. Poſtea & id clementiſſimo*

Imperatori Theodoſio coram intimavi, atq; in os dicere non dubitavi. Qui intimatâ Senatûs legatione huiuſmodi, licet non totus Senatus popoſcerit, inſinuationi meæ detulit. Et ſic aliquibus ad ipſum non acceſſi diebus. Nec moleſtè tulit, quia non pro meis commodis faciebam; ſed quod & ipſi, & animæ meæ proderat, in conſpectu Regis loqui non confundebar. Iterum Valentiniano, Auguſtæ memoriæ Principi legatio à Senatu miſſa intra Gallias, nihil extorquere potuit. Et certè aberam, nec aliquid tunc ad eum ſcripſeram. Sed ubi clementia tua imperij ſuſcepit gubernacula, compertum eſt poſteà donata illa præcellentibus in Republicâ ſcilicet Gentilis obſervantiæ viris. Et fortaſsè dicatur, Imperator Auguſte, quia ipſe non templis reddideris, ſed benè meritis de te donaveris. Verùm noſti pro Dei timore agendum eſſe conſtanter, quod etiam pro libertate libenter fit, non ſolùm à ſacerdotibus, ſed etiam ab his, qui vobis militant, aut in numero habentur provincialium. Te imperante petiére legati, ut templis redderes, non feciſti: iterum alteri poſtulaverunt, reniſus es: & poſteà ipſis, qui petiére, donandum putaſti. Etſi Imperatoria poteſtas magna ſit, tamen conſidera, Imp. quantus ſit Dominus: corda omnium videt, conſcientiam interiorem interrogat, novit omnia antequàm fiant, novit interna pectoris tui. Ipſi falli vos non patimini, & Dominum vultis celare? Hoc non cadit in animum tuum. Quamvis enim illi agebant tàm perſeveranter: nonnè tuum fuit Imperator, pro Dei ſummi & veri & vivi veneratione perſeverantiùs obſiſtere, & negare quod erat iniuria ſacræ legis? Quis invidet, quoniam quæ voluiſti, alijs donaviſti? non ſumus ſcrutatores veſtræ liberalitatis, ne aliorũ commodorũ invidi; ſed ſumus interpretes fidei. Quomodo offeres dona tua Chriſto, pauci æſtimabunt: quid feceris Gentib. quid volueris, omnes. Quidquid illi fecerint, tuum erit, quidquid non fecerint, ſuum. Etſi es Imperator, Deo magis ſubditus eſſe debes. Quomodo Chriſti ſacerdotes munera tua diſpenſabunt? Fuit huiuſmodi quæſtio temporibus ſuperioribus; & tamen fidei Patrum ipſa ceſſit perſecutio, & Gentilitas

detu-

detulit. Nam cùm ageretur agon quinquennalis in civitate Tyro, & ad ſpectandum veniſſet Antiochiæ Rex, ſceleſtiſſimus Iaſon ordinavit ſpectatores Antiochenos, qui ab Hieroſolymis ferrent drachmas argenti trecentas. Et ille quidē miſit ad ſacrificium Herculis. Patres non Gentilibus dedére pecunias, ſed viris fidelibus miſſis expoſtulavére, non erogari ad ſacrificium, quia non congruebat; ſed in alios ſumptus dari. Et pronunciatum eſt, licèt ille ad ſacrificium Herculis miſſum dixerit argentum; ſuſcipi quidem debere, quod erat miſſum: Sed quia illi, qui detulerant, reſiſtebant pro ſtudio, & cultu ſuo, ut non ſacrificio proficeret, ſed aliȷs neceſſitatibus: tradita ſunt pecunia ad conſtructionem navium; & ſic coacti miſére, ſed ad alios ſumptus Reip. Deniq; & obtinuérẽ. Atq; potuerant tacere: ſed lædebant fidem, quia ſciebant, quò deferretur. Ideò miſére viros timentes Dominum, qui agerent, ut non templo, ſed ad impenſas navium, quæ miſſa fuerant, deputarentur. Ipſis credidere pecuniis, qui cauſam agerent ſanctæ legis. Iudex rerum effectus fuit, qui abſolvit conſcientiā. Si poſiti in alienâ poteſtate ſic præcavebant quid te oportuerit facere, Imp. dubitari non poteſt. Tu utiq; quem nemo cogebat, nemo habebat in poteſtate, debuiſti ſacerdotem conſulere. Ergò certè tunc quando reſtiti, et ſi ſolus reſtiti, tamen non ſolus volui, nec ſolus id ſuaſi. Quoniam igitur meis vocibus, & apud Deum, & apud omnes homines teneor: aliud mihi non licere intellexi, aliud non oportere. Quare non potui tibi ſic cedere. Modeſtè certè depreſſi diu texiq; dolorem: nulli quicquam intimandū putavi. Diſſimulare nunc mihi nō licet, tacere liberum non ſit. Ideò etiam in primordiȷs Imperiȷ tui ſcribenti, non reſcripſi, quia prævidebam futurum. Deniq; repoſcenti litteras, cùm ipſe non reſcriberem, dixi: hæc cauſa eſt, quod exterquendum ei arbitror. Tamen ubi cauſa emerſit officium mea pro his, qui ſollicitudinem ſui gerebant, & ſcripſi, & rogavi; ut oſtenderem in cauſis Dei timorem mihi juſtum ineſſe, nec pluris adulationem, quàm animam meam facere. In his verò, in quibus vos rogari decet, etiam me exhibere ſedulitatem poteſtati debitam,

ſicut

ſicut & ſcriptum eſt: Cui honorem, honorem: cui tributum: tributum. *Nam cùm priuato detulerim corde intimo: quomodo ei non deferrem imperatori? Sed qui vobis deferri vultis, patimini, ut deferamus ei, quem imperij veſtri vultis auctorem probari.*

FINIS.

ERRATA ſic reſtitui poterunt.

LIB. I. Epiſt 2, pro, ARCADIVS: lege ARADIVS.
Ibid. in carmine Anicii, diſtingue ſic: *Hic & caru. erat conferre;*
Ibid. in carmine Petronii, diſtingue ſic: *Te Probiane pudor:*
Ibid. in carmine Verini lege: *Quid vitam innocua.*
Epiſt. 3. Alii legunt: *mean' te opis in. dignum mentiare?*
Epiſt. 4. *parcâ laude perſtrinxit.*
Epiſt. 13. *Bonus Nerva.*
Ep. 14. *qui laudare neſcirem.*
Ep. 15. diſtingue: *quanti à te fiam, numquam me pœnitet.*
Ep. 16. *ſucceſſuum ſuorum vitaſſe jactantiam.*
Ep. 25. *viro honorabili Thalaſſio.*
Ep. 30. *quando ita es ingenio laud.*
Ep. 32. *Veluti ſucco nect.*
Ibid. *me renitente vulg.*
Ep 35. *hon. ſal. te impertio.*
Ep. 36. *vid extortum.*
Ep. 44. *ſi quid v. d. promoverint.*
Ep. 46. *ſtrictim mel. detexui.*
Ep. 49. *in cat. vocare coll.*
Ep. 60. *dignitas illa.*
Ep 64. *quot auri, quot arg.* & in margine *Al.* quod.
Ep 84. *ante oc. præſentia t.*
Ep. 85. *Reſtat ut obſervantiam.*
Ep. 91. *querela deſ.*
Ibid. *eruditiſſimi.*
Ep. 98. *interm. munus.*

LIB. II. Epiſt. 9. *quam civ. ingeſſit.*
Ep. 13. *qui ſuſcepta compend.*
Ep. 17. *ſcitu digna.*
Ep. 18. *querela aux.*
Ep. 27. *adverſum.*
Ep. 31. *moliretur invid.*
Ep. 32. *quippe ægritud.*
Ibid. diſtingue ſic: *qui excludi per improbos poſſumus, abeſſe interim.*
Ep. 33. diſtingue ſic: *adductos. Forum.*
Ep. 36. *adjutu i. n. mutuo.*
Ep. 45. diſtingue ſic: *audire vit p. h. a.*
Ep. 55. *ſi qua mihi laus ex.*
Ep. 60. *poſſe ſeparare.*
Ep. 76. *ſecura ſunt: qua.*
Ep. 78. *Urbis æternæ etiam.*

LIB. III. Epiſt. 4 *Hæc et*
Ep. 11. *doc. pot. ſingulas antiqu*
Ep. 12. *quamvis malim cred.*
Ep. 13. *attrahendus es.*
Ep. 18. *ſollicitudinis tuæ.*
Ep. 34. *in eâ provinciâ.*
Ep. 37. *muneteris.*
Ep 39. dele: *tum* bis.
Ep. 40 ſupple: *debet eſſe pr*
Ep. 41. *Commenta Curiæ noſt*
Ibid. *quæ indicent.*
Ep. 45. *tantus eſt amor.*
Ep. 49. *deſiſtis op.*
Ep. 50. *In ſpem.*
Ep. 55. *te decedente.*
Ep. 59. corrige numerum
Ibid. *mag. ſui faſcibus.*
Ep. 60. OPTATVS *even*
Ep. 73. dele primam line
138. *bemus. Breviter* &c.
Ep. 26. dele τὸ *im.*
Ibid. *impend. flagitaret.*
Ep. 79. *familiaritatis.*
Ep. 91. *ſit dominus.*

LIB. IV. Epiſt. 18. in m
Actes, ſcribe: *Acres.*
Ibid. *Sed qui fieri poteſt:* ēto altero *qui.*
Ep. 21. *exitiabilem famem.*
Ep. 33. *An interlabi amic.*
Ep. 34. *dum per commun. frat*

LIB. V. Epiſt 25. *monitis.*
Ep. 28. diſtingue, & lege: *n Supererat mihi.*

Ep.35. diſtingue: *gymn. Muſarum petere.*
Ep.50. *judicij inſtar.*
Ep.52. *cura præcipua.*
Ep.54. *incanuit ætas poſſeſſion.*
Ep.66. *communices.*
Ep.67. *Eſt huius indulg.*
Ep 76. *accommodus.*
Ep.84. *aliquando ſumſiſſem.*
Ep.85. *puerilium feriarum.*
Ep.89. *mutui ſermonis.*

LIB. VI. Epiſt.9. diſtingue: *cùm fratri meo Cenſ.*
Ep.53. *Ab hoc proc.*
Ep.81. *ſedulâ religione.*

LIB. VII. Epiſt 1. *inn. eſto munif.*
Ep. 5. *redundare offic.*
Ep.16. *quam tu deſideras.*
Ep 19. *veniæ pretium fer.*
Ep.22. *Et conſultò.*
Ibid. *tibi præferens dict.*
Ep.25. *Repenſa enim off.*
Ibid. *nos m. ſ. deſtringitis.*
Ibid. *lectoribus; ne vim f.*
Ep.35. *Ergo tu potius remetiri.*
Ep.40. *ex ſent. ſuppetit.*
Ep.44. *ultrò amic.*
Ep.45. *viro generis Sen.*
Ep.49. *paupertati.*
Ep.93. *dandis ben.*
Ep.100. *excluſis aliorum ſuſ.*
Ep.104. diſtingue: *oro vos,*

LIB. VIII. Epiſt.1. diſtingue: *frequens ſermo.*
Ep.2. corrige numeros Pag. 306. & ſic deinceps per aliquot paginas.

Ibid. *hunc menſem prod.*
Ep.3. *labor itin.*
Ep 15. *ex beneficio.*
Ep.17. *fide ac diligentiâ.*
Ep.48. *deſtili brev. coniecto.*
Ep 61. *quos d. reliqueris.*
Ep 68. *plus habet gratiæ.* Vbi anteriore lineâ dele *τὸ habet.*
Ep.72. diſtingue: *filius meus.*

LIB. IX. Epiſt 23. *ſi ſ. d. juvet.*
Ep.25. in marg. *hæc leguntur.*
Ep.26. *damnoſam putare.*
Ep.55. *eo comperit.*
Ep 58. *aqu. commendas.*
Ep.62. *fav. div. adjuverit.*
Ep.70. *etiam qui adh.*
Ep.76. *ſermo placavit.*
Ep.100. *Et quamvis.*
Ep.107. Supple: *e q. inter amicorum.*
Ep 110. *ἀδελφιξιον.*
Ep.111. *lab. cenſere Herc.*
Ep.115. *quoquomodo.*

LIB. X. Epiſt. 13. *cumulus.*
Ep.47. lin 4. *deſerere.*
Ep.61. pag. 441. in marg. *relinquite eã.*
Ep.64. in marg. refragante.

Cæterùm numerus & paginarum & Epiſtolarum quandoque eſt interverſus. Quem æquus Lector in ordinem redigere non gravabitur: cæteriſque *σφάλμασι* ſi quæ nobis imprudentibus irrepſerunt, benivole ignoſcet. Sic confidimus: alibi amicè paria facturi.

FINIS.

Q. AVRELI SYMMACHI VITA:

DESCRIPTA

à

JACOBO GOTHOFREDO JC.

Ad CL. V.

JOH. PHILIPPVM PAREVM.

CL. V. JOH. PHILIPPO PAREO

S. P. D.

JACOBVS GOTHOFREDVS.

LITATIONI tuæ, mi Paree, hoc addo breve donarium: uti videas, quàm lubens judicio tuo de Symmacho adquieſcã, & quantoperè juvet Optimo Scriptori immorari, maximè poſteaquã is à te exiit novâ nobis veſte donatus. Fors fuat, an & ita Symmachi Manibus juſta fecerim. Quicquid huius ſit, ego certè Lectorẽ non abs re vel de his moneri muniriq; contendo:

 tendo:

SYMMACHI Vita.

AVRELIVS AVIANVS SYMMACHVS, (Symmachi noſtri Pater,) Senatorio genere, variis pro Senatu apud Principes functus legationibus,
à Conſtantio Imp. aliquando revertens, à Iu- A. D.
liano honorificè Naiſſi in Mœſia exceptus fuit: 361.
prælato tamen illi tùm in Præfectura urbana
Maximo, quem legationis ſocium, ſed ſecun- 362.
dum, habuerat. Sub Valentiniano nihilomi- 363.
nùs eandem mox Præfecturam poſt Aproniа- 364.
num meruit, & adminiſtravit, Lampadio 365.
ſucceſſore. Inter præcipua nominandus ævi illius doctrinarum & modeſtiæ exempla. Quo inſtante Roma otio & annona, abundantius ſolito, exultavit: ponte inſuper magnifico condito, magnaq; civium lætitia dedicato: etſi poſteà domus eius pulcherrima ab ingratis ci-

vibus, falſo concitatis rumore, incenſa fu
377. *Quas ob res aliasq; aurea ſuperſtiti illi ſtati*
Romæ conlocata, impetrante Senatu: & ſim
lis altera, Conſtantinopoli: cum inſcription
quæ non tranſcurſarum modò dignitatum
ſed & meritorum eius ſeriem, quin & aucto
ritatis, prudentiæ & eloquentiæ monumen
tum præferret. Eloquentiæ *eius veſtigium*
niſi unicum ſupereſt, ſola videlicet ad filium
epiſtola. Poëtices *ſtudium teſtantur epi-*
grammata ex iis quæ in 80. illuſtres ſui ſæculi
viros condiderat, quæ ſuperſunt pauca. Con
junx *illi, Acyndini Conſulis germana:* Li
beri, *plures: tres enim fratres ſuos comme*
morat, eorumq; obitum deflet Symmachus no
382. *ſter.* Vivendo *vitam ad A. D. 382. ut mini*
mùm videtur produxiſſe.

His itaque parentibus Q. AURELIUS AVIANIUS SYMMACHUS *noſter* Natus, *Conſtantio, (ut ex geſtis ab eo poſteà dignitatibus proclivè iudicatu) imperante.* Diſciplinis liberalibus *ab ætate prima imbutus, lac bonarum artium Rhetoricæq; præcepta à ſene quodam Rhetore Aquitano hauſit: florentiſſimis videlicet, ut olim, ita tum maximè Galliarum ſtudiis, & eloquentiſſimis*

iſſimis ſemper viris (quos etiam Romanæ Vrbi & juventuti commodaret plurimos) abundante Gallia: Vnde poſteà Gallicanæ facundiæ ſititorem ſe, cœloq; Gallico quicquid ſciret, debere ſe libenter ipſe profeſſus eſt. Prin- 364.
cipum inde (Valentiniani ſcilicet & Gratia- 365.
ni) ſigna in Gallia ſecutus, atque in Comitatu 366. 367.
verſatus eſt: ac proinde Treveris, in Gallia Belgica: ubi & in Auſonij Burdigalenſis (qui Gratiani tum Magiſtrum agebat) amicitiam penetravit interiorem: tyro ipſe veterano familiaritate iunctus, ſic, ut & menſa eius frequenter admoveretur.

Ab his rudimentis, Iuvenis (i. ut ego interpretor, triceſimum, vel circiter, annum agens) Correcturam Lucaniæ & Bruitiorum 368.
meruit. Mox & Africam Proconſule rexit: 370.
Ea ſanctitate, ut ſtatuam etiam promeruerit, qui teſtimonii & adfectûs publici ſingularis tum honos erat, quanquam is in ſola conſcientia fructum & rationem virtutis poſita ſciret. Certè, provinciam Africam amicam caramq; ſibi non ſemel, ſeq; proconſularem virum epiſtolis ſuis teſtatus eſt.

In Pontificum inde collegium (patris exemplo) adſcitus, his quæ ad ſuperſtitionem

pendia virginibus Veſtalibus Romæ reſtitui,
quæ à fratre eius Gratiano adempta fuerant,
petiit. Verùm & hæc eius Relatio ſucceſſu ca-
ruit: cui etiam Ambroſius, Mediolanenſium
Epiſcopus, duas alias oppoſuit, & Prudentius
quoque libris duobus reſpondit.

Poſt hæc Maximo Tyranno (qui cæſo Gra- 386.
tiano in Galliis imperabat, Italiæq; iam immi- 387.
nebat) apertè favère cœpit Symmachus: ſic
ut laudes eius inſigni Panegyrico proſequere-
tur. Verùm poſteà victo Maximo, cum peri- 388.
culi metuens in Eccleſiam confugiſſet, veniam 389.
ab Imp. Theodoſio meritus, Panegyricum, ſive
Apologeticum, ad Theodoſium (quem ideo
Conſervatorem ſuum *vocat) ſcripſit.*
Itaque & ad auſpicia Conſulatûs Valentinia- 390.
ni Mediolanum mox evocatus, & ſequente 391.
anno Conſul à Theodoſio factus eſt, quem ideo
honorum ſuorum patronum *alicubi no-*
minat. Legationibus inde pro Senatûs deſide- 395.
riis, & ad exorandam ut ſæpius urbi opem, 396.
(Stilichone aliquando legationis ſocio,) ad
Honorium Imp. Mediolani defunctus: cùm
de legationibus tum frequens in urbe ambitus
eſſet: Qua cauſa ortis inter Senatores conten-
tionib. arbiter idem adhibitus aliquando fuit.

tendo: quæ & ad legendum protelo, & legenti pro face futura. Ecquid aliud enim Epiſtolarum collectio, quàm certiſſimum morum cuiusq; ſpeculum? His adde Temporum ſeriem, ſine quâ quàm multa, in hoc genus ſcriptoribus potiſſimùm, velut in obſcurâ nocte latent; cæterorum, etiam quæ expoſita vulgò creduntur, vis potiſſima perit? Verùm de his, ſi Deus otium fecerit, in DIDASCALICIS noſtris. Tu VALE V. CL. & hoc animi mei pignus interim habe.

SYM-

SYMMACHI Vita.

L. *AVRELIVS AVIANVS SYMMACHVS,*
(Symmachi noſtri Pater,)
Senatorio genere, variis
pro Senatu apud Princi-
pes functus legationibus,
à Conſtantio Imp. aliquando revertens, à Iu- A. D.
liano honorificè Naiſſi in Mœſia exceptus fuit: 361.
prælato tamen illi tùm in Præfectura urbana 362.
Maximo, quem legationis ſocium, ſed ſecun- 363.
dum, habuerat. Sub Valentiniano nihilomi-
nùs eandem mox Præfecturam poſt Apronia- 364.
num meruit, & adminiſtravit, Lampadio 365.
ſucceſſore. Inter præcipua nominandus ævi il-
lius doctrinarum & modeſtiæ exempla. Quo
inſtante Roma otio & annona, abundantius
ſolito, exultavit: ponte inſuper magnifico
condito, magnaq; civium lætitia dedicato: etſi
poſteà domus eius pulcherrima ab ingratis ci-

vibus, falſo concitatis rumore, incenſa fuit.
377. *Quas ob res aliasq; aurea ſuperſtiti illi ſtatua Romæ conlocata, impetrante Senatu: & ſimilis altera, Conſtantinopoli: cum inſcriptione, quæ non tranſcurſarum modò dignitatum, ſed & meritorum eius ſeriem, quin & auctoritatis, prudentiæ & eloquentiæ monumentum præferret.* Eloquentiæ *eius veſtigium niſi unicum ſupereſt, ſola videlicet ad filium epiſtola.* Poëtices *ſtudium teſtantur epigrammata ex iis quæ in 80. illuſtres ſui ſæculi viros condiderat, quæ ſuperſunt pauca.* Conjunx *illi, Acyndini Conſulis germana:* Liberi, *plures: tres enim fratres ſuos commemorat, eorumq; obitum deflet Symmachus noſter.* Vivendo *vitam ad A. D. 382. ut minimùm videtur produxiſſe.*
382.

His itaque parentibus Q. AURELIUS AVIANIUS SYMMACHUS *noſter* Natus, *Conſtantio, (ut ex geſtis ab eo poſteà dignitatibus proclivè iudicatu) imperante.* Diſciplinis liberalibus *ab ætate prima imbutus, lac bonarum artium Rhetoricæq; præcepta à ſene quodam Rhetore Aquitano hauſit: florentiſſimis videlicet, ut olim, ita tum maximè Galliarum ſtudiis, & eloquentiſſimis*

tiſſimis ſemper viris (quos etiam Romanæ Vrbi & juventuti commodaret plurimos) abundante Gallia: Vnde poſteà Gallicanæ facundiæ ſititorem ſe, cœloq; Gallico quicquid ſciret, debere ſe libenter ipſe profeſſus eſt. Principum inde (Valentiniani ſcilicet & Gratiani) ſigna in Gallia ſecutus, atque in Comitatu verſatus eſt: ac proinde Treveris, in Gallia Belgica: ubi & in Auſonij Burdigalenſis (qui Gratiani tum Magiſtrum agebat) amicitiam penetravit interiorem: tyro ipſe veterano familiaritate iunctus, ſic, ut & menſæ eius frequenter admoveretur. 364. 365. 366. 367.

Ab his rudimentis, Iuvenis (i. ut ego interpretor, triceſimum, vel circiter, annum agens) Correcturam Lucaniæ & Bruitiorum meruit. Mox & Africam Proconſule rexit: Ea ſanctitate, ut ſtatuam etiam promeruerit, qui teſtimonii & adfectûs publici ſingularis tum honos erat, quanquam is in ſola conſcientia fructum & rationem virtutis poſita ſciret. Certè, provinciam Africam amicam caramq; ſibi non ſemel, ſeq; proconſularem virum epiſtolis ſuis teſtatus eſt. 368. 370.

In Pontificum inde collegium (patris exemplo) adſcitus, his quæ ad ſuperſtitionem

ſtimonia ab aliis ſcriptoribus, & ab eiuſmet ſcriptis ſuppetunt. Nihil non lectũ illi, nihil non intellectum, imò eum ipſum nihil aliud quàm ex omni bonarum artium ingenio collectam perfectionem *adſerit Auſonius*: Romani decus eloquii, quo nemo diſertior *Prudentius, prudens agnoſcit. Hinc adeò à doctiſſimis conſultus ipſe paſſim, libri ex bibliotheca eius petiti. nam & eorum qui Gallorum memorias ſcripſiſſent, conſulenti Protadio Treverenſi Gallo indicium facit: Plinii hiſtoriam naturalem Auſonio Burdegalenſi mittit: Valerio, Livium. Huic libri inſcripti à doctis, eiusq; nomen libris inſertum: Auſonius quippe Gryphum illi de ternario numero inſcripſit: Macrobius Theodoſius eum Saturnalibus ſuis inducit loquentem. Invicem ipſe literas & literatos favore ſummo proſecutus: Rhetores, Philoſophos, Medicos, Hiſtoricos commendare, ſcriptis eorum famam dare curæ habuit. Scripſit varia, præter decem Epiſtolarum libros (quibus & inſerta duo epigrammata) orationes varias, & panegyricos duos (de quibus ſuprà) civiles & bellicas quoque laudes Theodoſii ſtilo proſecutus. Verùm vixére hæc omnia,*

omnia, præter ſolos Epiſtolarum libros. Qui, ut omittam omnis in his eruditionis amplam ſegetem, ob ævi illius potiſſimum Hiſtoriam, Iurisq; civilis publici maximè eruditionem, maximi faciendi. In his, Laconicum illi ſcribendi genus, rotundum, floridum, crebra potiſſimùm ſententiarum admixtione: vetuſtatis in his formam amplexus, ſpretis titulorum, qui mos tùm gliſcebat, pompâ faſtuq;. Corporis *illi* habitus *variis ægritudinibus & morbis interſtinctus, modò totius corporis, modò internarum, renum, pedis, manûs dextræ. Itaque propter hæc, & ſtudiorum, quin & turbarum Romæ cauſa, frequens illi ſeceſſus in Campaniam & Suburbana: ubi complures agros, prædia, habuit: Sed & in Apulia, Sicilia, Samnio, Cæſarienſi Mauritania. Quapropter, ut in tam ampla re, & ædificandi neceſſitas & ſcientia illi haud exigua fuit: ſed & lis non una. Euſcium, ut videtur, Actorem & Procuratorem totius domûs habuit: cæteros actores, colonos, ſervos contumaces, & debitores ſæpè. Habitavit fermè Romæ Cælio monte: Menſa illi frugalis extitit. Ad ſenectutem eum perveniſſe, ex eius*

epiſto-

epiſtolis conſtat. Quarum etiam charac
riſmos expendenti mihi mens ea, non ex
ſiſſe eum A. D. 404. neque diu poſt Pratur
filii vixiſſe.

DO NOT CIRCULATE

7608